CİLT 3

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMİ'nin

Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Mustafa Özbağ'ın
sohbetlerinden yazıya aktarılmıştır.

Hazreti Mevlâna Celaleddin-i RÛMÎ'nin
Mesnevî-i Şerîf Şerhi

Yazıya Çeviren
Leyla Tuba Toptaş

ISBN: 978-625-92739-6-9

Tasavvuf Vakfı
Maksem mahallesi başçı sokak no:17
Osmangazi / Bursa

İhlas Gazetecilik Anonim Şirketi
Merkez: Merkez mahallesi 29 Ekim Caddesi İhlas Plaza no: 11 a/41
Yenibosna Bahçelievler / İstanbul Tel: 0212 454 3000
Matbaa Sertifika no: 45589

İÇİNDEKİLER

MESNEVİ-İ ŞERİF 755-756. BEYİTLER ŞERHİ 5
MESNEVİ-İ ŞERİF 757-759. BEYİTLER ŞERHİ 12
MESNEVİ-İ ŞERİF 759-760. BEYİTLER ŞERHİ 20
MESNEVİ-İ ŞERİF 760-761. BEYİTLER ŞERHİ 28
MESNEVİ-İ ŞERİF 762-763. BEYİTLER ŞERHİ 33
MESNEVİ-İ ŞERİF 763-765. BEYİTLER ŞERHİ 43
MESNEVİ-İ ŞERİF 766-768. BEYİTLER ŞERHİ 54
MESNEVİ-İ ŞERİF 769-770. BEYİTLER ŞERHİ 61
MESNEVİ-İ ŞERİF 772. BEYİT ŞERHİ 74
MESNEVİ-İ ŞERİF 773-774. BEYİTLER ŞERHİ 90
MESNEVİ-İ ŞERİF 774-779. BEYİTLER ŞERHİ 100
MESNEVİ-İ ŞERİF 780. BEYİT ŞERHİ 106
MESNEVİ-İ ŞERİF 780-782. BEYİTLER ŞERHİ 112
MESNEVİ-İ ŞERİF 783-790. BEYİTLER ŞERHİ 117
MESNEVİ-İ ŞERİF 790-799. BEYİTLER ŞERHİ 125
MESNEVİ-İ ŞERİF 800-810. BEYİTLER ŞERHİ 137
MESNEVİ-İ ŞERİF 811-814. BEYİTLER ŞERHİ 144
MESNEVİ-İ ŞERİF 815. BEYİT ŞERHİ 149
MESNEVİ-İ ŞERİF 816. BEYİT ŞERHİ 159
MESNEVİ-İ ŞERİF 818-822. BEYİTLER ŞERHİ 166
MESNEVİ-İ ŞERİF 823-830. BEYİTLER ŞERHİ 170
MESNEVİ-İ ŞERİF 831-837. BEYİTLER ŞERHİ 178
MESNEVİ-İ ŞERİF 838-839. BEYİTLER ŞERHİ 184
MESNEVİ-İ ŞERİF 840-845. BEYİTLER ŞERHİ 190
MESNEVİ-İ ŞERİF 843-845. BEYİTLER ŞERHİ 200
MESNEVİ-İ ŞERİF 845-854. BEYİTLER ŞERHİ 215
MESNEVİ-İ ŞERİF 854-864. BEYİTLER ŞERHİ 230
MESNEVİ-İ ŞERİF 865-869. BEYİTLER ŞERHİ 245
MESNEVİ-İ ŞERİF 869-873. BEYİTLER ŞERHİ 253
MESNEVİ-İ ŞERİF 870-887. BEYİTLER ŞERHİ 266
MESNEVİ-İ ŞERİF 888-894. BEYİTLER ŞERHİ 287
MESNEVİ-İ ŞERİF 895-906. BEYİTLER ŞERHİ 301
MESNEVİ-İ ŞERİF 907-909. BEYİTLER ŞERHİ 311
MESNEVİ-İ ŞERİF 910-916. BEYİTLER ŞERHİ 325
MESNEVİ-İ ŞERİF 917-921. BEYİTLER ŞERHİ 341

MESNEVİ-İ ŞERİF 922-929. BEYİTLER ŞERHİ 356
MESNEVİ-İ ŞERİF 929-947. BEYİTLER ŞERHİ 373
MESNEVİ-İ ŞERİF 948-955. BEYİTLER ŞERHİ.....386
MESNEVİ-İ ŞERİF 956-970. BEYİTLER ŞERHİ.....395
MESNEVİ-İ ŞERİF 971-974. BEYİTLER ŞERHİ.....400
MESNEVİ-İ ŞERİF 975-987. BEYİTLER ŞERHİ.....411
MESNEVİ-İ ŞERİF 987-991. BEYİTLER ŞERHİ.....440
MESNEVİ-İ ŞERİF 992-1007. BEYİTLER ŞERHİ.....453
MESNEVİ-İ ŞERİF 1007-1015. BEYİTLER ŞERHİ.....468
MESNEVİ-İ ŞERİF 1016-1017. BEYİTLER ŞERHİ.....480
MESNEVİ-İ ŞERİF 1018-1027. BEYİTLER ŞERHİ.....484

MESNEVİ-İ ŞERİF 755-756. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

755. Beyit:

"Onlar bu meşhur, yedi kat gökten başka diğer göklerde seyir ve hareket ederler. Birbirlerine bitişik ve birbirlerinden ayrı olmayan bu yıldızlar, Allah'ın nurlarının ışığında dururlar."

Hani geçen derste, 'bu yıldızların ardında yıldızlar vardır, onlar sönmezler, onlar bozulmazlar' deyip zamanın mürşidi kamillerini, velilerini anlatmıştık. Aynı şey, aynı şey devam ediyor, aynı konu. 'Onlar bu meşhur yedi kat gökten başka diğer göklerde seyir ve hareket ederler.' Hazreti Pir böyle söyleyerekten aslında sekizyüzelli yıl önce Samanyolu'nun dışını anlatıyor bize. İşin zahir tarafı. Güneş sisteminin dışında sistemler olduğunu, Samanyolu'nun dışında değişik samanyolları olduğunu anlatıyor bize. Onlar meşhur yedi kat gökten başka, yedi kat gökten başka, diğer göklerde seyir ve hareket ederler. Demek ki öyle yıldızlar var, öyle gezegenler var, bu yedi kat gök dediği, bu güneş sistemi. Bunun dışında, bunun dışında, diğer göklerde, gökte değil, Samanyolu'nun dışında bir saman yollarında ne yapıyorlar? Seyir ve hareket ediyorlar. Birbirlerine bitişikler, birbirlerine bitişik ve birbirlerinden ayrı olmayan bu yıldızlar. Şimdi bunlar hem böyle birbirlerinden ayrı değil, birbirlerine de bitişik, sistem olarak. Sistem olarak, bunlar böyle ne yapıyorlar? Orda devam ediyorlar ve bunlarda yanma olmuyor. Değişme olmuyor. Bunlarda bozulma olmuyor. Yani güneş sisteminde bozulma söz konusu olmuş olsa, güneş sistemi komple kıyameti yaşar. Çöker güneş sistemi. Güneş, kendi yörüngesinden milim kaymış olsa, komple güneş sistemi çöker. Güneşte ısı bilmem kaç derece. Bilmem kaçta

kaç eksilmiş olsa, dünya buzhaneye döner. Bildiniz buzhane olur. Ay, buz kesilir anında. Dünya buz kesilir anında. Anında, bakın anında. Dünyaya dışardan herhangi bir etki olmuş olsa, dünyanın bütün yörüngesi, bütün çalışma sistemi bozulur. Çünkü dünya tek başına bir şey değil, bağlantılı. Bağlantılı olan yıldızlar, bağlantılı oldukları noktaya göre hareket ederler ama öyle yıldızlar vardır ki onlar bağlantısı yoktur. Onlar başlı başına kutuptur.

Hz. Pir diyor ki o başlı başına kutup olanlar, Allah'ın nurundan alırlar. Zamanın kutupları, zamanın kutupları, direk Allah'ın nurundan alırlar, direk, Allah'ın nurundan. Bir kısım veliler vardır, o veliler bir velinin nurundan alır. Bir pirin nurundan alır. Bir sufi, şeyhinin nurundan alır. Şeyhinin nurundan alır. Sufinin hamı, sufinin bilmeyeni, yetişmemiş olanı, nerden aldığını bilmez ama sufi, direk şeyhinin nurundan alır, direk. Başındaki şeyhi kutupsa, o direkt Cenab-ı Hak'tan alır. Eğer başındaki şeyhi kutup değil ise, o bir kutuptan alır. Hani Hz. Pir yine başka bir beyitinde der ya, bir mumdan yanmaya bakma. Hangi mumdan yanmışsın, önemli değil der. Bir mum öbür mumdan yanar. O öbür mumdan yanar. Bunların arasında bir fark var mı der. Yoktur. İstersen şeyhinden al, ister hazreti Peygamber sallallahüve sellem den al, istersen sen Cenab-ı Hak'tan al. Bu senin istidadınla alaka. Bu senin onu kaldırıp kaldırmamanla, buna yetişip yetişmemenle alakalı. Bu normalde işte ampul, kaç volt? İki yüz yirmi volt. İki yüz yirmi voltla yanan bir ampule sen bakabiliyor musun, atmışlık, yetmişlik, seksenlik, yüzlük bir ampule bakıyorsun. Gözün buna dayanıyor mu? Evet. Peki oraya beşyüzlük bir ampul koysak, sen ona çıplak gözle bakabilecek misin? Hayır. Ne olacak? Gözlerin kamaşacak, gidecek. Hiçbir şey görmeyeceksin sen. Bakın, hiçbir şey görmeyeceksin, hiçbir şey tanımlayamayacaksın. Bu onun gibi bir şey. Hiçbir şey tanımlayamaz o manevi olarak. Bazen sufiler böyle hal görürler, hal gördüklerinde mesela Hazreti Peygamber sallallahüve sellem hazretlerini gerçeğine yakın bir maneviyatta görürlerse, gözleri kamaşır, göremezler. Bu noktada mesela direkt nur olarak tecelli ederse hiç bakamazlar zaten. Bakın hiç bakamazlar.

Kafasını kaldırıp bakamaz bile. Ama kalben bilir mi o Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in nuru diye? Bilir. Kafasını kaldırıp bakamaz ama bakın tekrar söylüyorum, kafasını kaldırıp bakamaz. Gözünü kaldırıp bakamaz ona. Sebep? O daha henüz o hale gelmedi ve yine Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin gerçek nur tecelliyatı ile bir Müslümanın kaldırması çok zordur, onun bakması yine zordur, o ayrı mesele. İşte bunlar nedir? Bunlar bildiğimiz evliyaların üstünde olan kimselerdir. Evliyaların üstündedir bunlar. Evliya nedir? Dördüncü, beşinci makamdakiler evliyadır. Üçten sonra evliyadır, altıda veli olur o kimse. Nefis meratibi olarak altıncı

makamı geldiğinde o kimse veli olur. O yedinci makama geldiğinde Mürşidi Kamil olur. 'Ey Muhammed de ki, ey mülkün sahibi Allah'ım! Mülkü dilediğine verir, dilediğinden de o mülkü alırsın. Dilediğini aziz, dilediğini zelil edersin. Hayır senin elindedir. Şüphesiz ki sen, her şeye kadirsin.' Ali İmran, ayet 26. Bir kimse böyle olduysa, onu hasislenme. Onu bu hale Allah getirmiştir. Dilediğine verir. Dilediğine hikmeti verir. Dilediğine veliliği verir. Dilediğini peygamber yapar. Yapmış. Sen neden o veli oldu, ben olmadım diye hasislenme. Neden o evliya oldu, ben olmadım diye hasislenme. Sen çalış gayret et. Yürü sen. O normalde eğer onu aziz ederse, bir kimseyi Allah aziz edecekse, bütün dünya insanları toplansa, onu zelil edemez hiç kimse. Allah bir kimseyi de zelil edecekse, bütün insanlar toplansa, onu aziz edemez. Hani yine bir ayeti kerime var ya, 'Allah sana yardım edecekse diyor bütün insanlar onu engellemeye kalksa, onu engelleyemez.' Allah sana yardım etmeyecekse, bütün insanlar sana yardım etmeye çalışsa, hiçbir kimsenin yardımı sana dokunmaz. Dokunmaz, edemezler. Yardımın, gerçeği, hakikati, sahibi Allah'tır. 'İyya kenabüdu ve iyya kenestain' ancak sana ibadet eder ancak senden yardım dileriz. Cenab-ı Hak sebepler dairesinde insanların üzerinden yardım ettirir ama onun arkasında gerçekte Allah vardır. Biz bu noktada Allah'ı göreceğiz.

Hz. Enes naklediyor: 'Yeryüzünde alimler, gökteki yıldızlar gibidir ki kara ve denizlerin karanlıklarında onlarla yollar aydınlanıp bulunur. Yıldızlar batınca, rehberlerin yolu şaşırmaları an meselesidir.' Ahmet bin Hanbel'den nakletmiş. Demek ki yer yüzündeki alimler, yeryüzündeki veliler, yeryüzündeki kutuplar, yeryüzündeki Allah dostları, bunlar nedir? Gökteki yıldızlar gibidir. Bunlar, güneş karanlığa gömüldüğünde, çekildiğinde, dünya karanlığa gömüldüğünde nasıl ki yıldızlar karanlıkta kalan bir kimseye yol gösterici hükmünde ise, alimler Şeyhler, bunlar da Ümmeti Muhammed'e yol gösterici yıldız hükmündedir. Onlarla yollar aydınlanır, onlarla insanlar yönlerini bulur. Yönsüz, yolsuz insan, bir yeri bulamaz ama İslam toplumunu dejenere etmek için İslam toplumunu Kur'an ve sünnetten ayırmak için içerdeki batıcılarla, dışardaki gavurlar bir oldular. Bizim nezdimizde şeyhleri, alimleri, yol göstericileri, tukaka ilan edip onların hepsini de gözümüzden düşürdüler. Bir kısmını bu kimselerin kendileri de sebep oldu. Nasıl sebep oldu? Nefislerine uydular. İnsanlar, insanlardan şeyenlillah dediler. İnsanlardan istediler. Yaptıkları amellerinin karşılığını insanlardan para, pul, makam, mevki olarak istediler. Alimler bozuldu. Şeyhler de bozuldu. Şeyhler de dünyaya tamah ettiler. Şeyhler de etrafındaki insanların mallarına, mülklerine tamah ettiler. Onlar da bozuldular. Zaten dışardan bozmak istiyorlar, içerden bozmak istiyorlar, Bunlar da kendi kendilerini

bozdular. Hepsi de böyle tevafuken, bozuklukta birleştiler ve böylece toplumun nezdinde değer kaybettiler. Toplum nezdinde değersiz. Kimler? Alimler, şeyhler, hocalar, din adamları, toplum nezdinde itibarsızlaştırıldılar. Yol gösterici hükmünde olan kimseler ne yazık ki itibarsızlaştı. Farkında değil toplum. Böylece din, itibarını yitirdi. Siz hiçbir kimseye yavrum tıp okumana gerek yok, evde kitabı oku, doktor olursun diyeni duydunuz mu? Siz hiç evladım senin kalkıp da böyle işte eğitim fakültesinde okumana gerek yok. Al sen kitaplarını oku, öğretmen çıkarsın. Hiç duydunuz mu böyle bir laf? Sen hukuku evden çalışarakdan mı kazandın? Okula gitmedin mi? Gittin. Birisi demedi sana değil mi oku kitapları sen avukat olursun? Demedi. Hiç kimse demez bunu bakın.

Siz birisine gitseniz, ben kendi kendime bütün tıp kitaplarını okudum, doktor oldum kardeşim, gel bana tedavi ol, gel bana ameliyat olsa dese, kim burda ameliyat olur? Kimse olmaz. Kim tedavi olur? Kimse olmaz. Hatta klasik otla çöple tedavi edeceğiz diye uğraşanlara da yükleniyorlar. Siz gitmeyin, onlara yapmayın, etmeyin, oto çöpe gitmeyin… Ya, bu deccalilerin kurduğu bu hapları yutun boyna. Neden? Onlar bu işin ilminde değil. Ala!Ya tıp olunca ilmine gideceksin, okuyacaksın. İktisat olunca okuluna gideceksin, okuyacaksın, ne bileyim işte herhangi bir meslek sahibi olunca, gideceksin bir yerde okuyacaksın ya da gideceksin bir yerde çalışacaksın, çıraklık yapacaksın, öğreneceksin, bütün dünya ilimleri için bütün bilimler için bu geçerli. Bir tek İslam dini için geçerli değil! Kitabını oku sen evde. Öğrenirsin evde, oku Kur'an'ını evde! Ha sen Kur'an alimi olursun! Elif'ten haberi yok benim gibi 'be'den haberi yok, bir tane meal alacak arkadaş eve, dini öğrenecek. Ya buna alim lazım değil mi? Değil. En güzeli de şuydu, Ne o, işte aracı kullanmayın, bilmem kimsenin işte hiç kimseye şey yapmayın diye reklam var, bilmem kimin kitapları, bilmem kaç tane, yirmi beş bin lira. Gece saat üç. Kendi kendime dedim ya şu adamlara bakın, Kur'an yeter diyorlar dedim ben, bilmem kimin kitapları bilmem kaç tane yirmi beş lira. Lan Kur'an yeterse sen ne yapmaya yirmi beş tane kitap yazdın, yetmedinde mi yirmi beş tane kitap yazdın sen! Hem Kur'an yeter dedin, ee, sen neden kitap yazdın o zaman? Ne kitabı yazdın sen? Roman mı yazdın? Yok. Ne yazdın? Dini kitap. Kuranı öğrenme, Kurana tabii olma, gönderilmişti, indirilmişti…Oooo, birsürü ismi var. Sen ne yapmaya yazdın ya? Ne yapmaya yazdın sen? Aaa, yok, burdaki amaç ne? Aslında amaç şu, dini hiç kimse gerçek manada anlamasın. Gerçekten! Siz o derdi Kur'an mı zannediyorsunuz onların? Bana öyle gelene diyorum. Diyor doğru söylüyorsun. Faiz haram. Alan, veren hepsi de haram. Kur'an haram etmiş mi diyorum ben, etmiş. Bağırsana ya dedim ben faiz haram diye, bakıyor şimdi bana. Kur'an yasak etmemiş mi kardeş! Biz faiz haram derken helal mi diyoruz

dedim. Biz de Kur'an'a tabiyiz. Arkadaşlar, faiz haram, fuhuş haram, kumar haram, fal okları haram, domuz eti haram, kan haram, leş haram. Yemiz yiyecekler helal. Paketlenmiş yiyeceklerin hiçbirisi de temiz deyil. Kur'an diyor. Helal yetmiyor, size temiz ve helal yiyecekler size diyor emredildi ve bir de tehdit var. Eğer bundan saparsanız diyor yani siz temiz ve helal yiyeceklerden saparsanız, tehdit var. Evet, büyük tehdit var. Allah insanı koruyor. Dertleri bu değil.

Dertleri ne? İtibar kaybettiriyorlar ve insanlar dini öğrenmesin. Dini tam manası ile anlamasın. Bakın İslam dünyasına, buna Türkiye'de dahil. Buna Türkiye de dahil. Bütün dinini yaşamaya çalışan, yaşayan biraz mürekkep yalamış, biraz böyle bir şeyler söyleyen kimselerin hepsi de itibar kaybına uğratılır. Hepsi de. Hepsine de laf söylerler. İslam dünyasında en rahat laf söylenecek insanlar alimlerdir, şeyhlerdir, sufilerdir. En rahat. En rahat! Neden? İtibarsızlaştırırlar. İslamla mücadele eden gavurlar, itibarsızlaştırır. Müslümanlarla uğraşan gavurlar, onları itibarsızlaştırır. Onların aleyhinde konuşur. Onların aleyhinde yazarlar. Televizyonda, basında, yayında, her yerde onların aleyhine konuşulur. Onların aleyhine konuşulur ve insanlar bilir bilmez ne yazık ki onlara düşman olur. Onların aleyhinde konuşmaya başlarlar. Hiç tanımalarına gerek yok. Bilmelerine gerek yok. Ben bir dükkana girdim. Selamünaleyküm, Aleykümselam. İşte ooo, Mustafa abi hoş geldin filan. Böyle baktı. Mustafa hoca dedikleri senmisin dedi. Ben hoca değilim dedim. Böyle baktı bana, senin hakkında çok şeyler konuştum da dedi. Allah'a verirsin hesabını dedim. Hakkını helal et. Etmiyorum dedim. Böyle baktı şimdi bu. Dedim, beni tanıyor musun? Hayır dedi. Böyle hafif sakallı da var. Dedim ya sakallı Müslüman dahi tanımadığı bir kimsenin arkasından konuşuyorsa, vay bizim dinimize dedim. Vay bizim Müslümanlığımıza. Vay bizim dindarlığımıza! Neyse ya, hakkını helal et. Bak nasıl tepeden davranıyor bir de! Ya ben sana etmiyorum dedim. Sen daha hakkını helal et diyorsun bana dedim, bir de kibirlenerekten söylüyorsun dedim. Tepeden bakaraktan söylüyorsun dedim. Sen kimsin dedim ya?

Bu böyle baktı. Sen kendini ne zannediyorsun dedim ya. Ne zannediyorsun sen kendini dedim. Sen benim normal böyle dedim vasıfsız, kimliksiz, kişiliksiz kimselerle karıştırdın herhalde dedim. Mahşerde dedim böyle senin gırtlağından tutacağım, kaldıracağım böyle dedim havaya dedim. Mahşer dedim bana ait dedim. Senin dedim böyle gırtlağından tutacağım kaldıracağım, silkeleyeceğim böyle dedim. Diyeceğim ki dedim ben ya Rabbi ben bunlardan davacıyım. Bunlar çünkü benim namusuma, şerefime, haysiyetime, benim kızlarıma, damatlarıma, çocuklarıma, aileme, bunlar laf söyledi. Bunlar benim namusuma, şerefime, haysiyetime laf söyledi. Bunlar benim dinime, imanıma, yoluma, laf söyledi. Bunlardan davacıyım

diyeceğim dedim. Rengi gitti. Mahşerde dedim beni bekle. Zaten bekleyeceksiniz de dedim ama ben dedim büyük bir ihtişamla geleceğim oraya dedim. Benimle olan hesabımı dedim toplayacaklar böyle dedim. Sizin hesabınız bekliyor. Neden? Mustafa Özbağ gelecek diyecekler dedim. Böyle kaldı bu şimdi. Siz dedim dünyanın kralısınız şimdi, dünya size güzel dedim. Filanca kimse at, fişmanca kimse at, fişmanca kimse at, at arkasından dedim. Benim arkamdan söylediklerinin yüzde birini benim yüzüme söyleyebilir misin sen dedim ben.

Böyle baktı bana. Bak söyleyemiyorsun dedim. Sen delikanlı, yiğit adam değilsin ki dedim sana hakkımı helal edeyim. Mahşer benim dedim. Şimdi o kimse, o kimse tanımadığımız, bilmediğimiz Müslümanların arkasından konuşmayı neden biz kendimize distur ediniyoruz? İtibarsızlaştırma yolu çünkü. Bu bütün İslam dünyasında Osmanlı'dan sonra oldu, Osmanlıda başladı bu. Siz Mısır'da, Mısır'daki şeyhlerin ilaçla uyutulup kadınlarla fotoğraflarının çekilip gazetelerde basıldığını bilir misiniz? Evet. İtibarsızlaştırma adına. Siz Suriye'deki şeyhlerin böyle olduğunu bilir misiniz? Böyle yapıldığını? Bunu bana söyleyen Suriye bir iki önceki diyanet işleri başkanı Ahmet Kehftari. Ve bütün islam dünyasında oynanan bir oyun. Bakın, önce şeyhleri itibarsızlaştırdılar, ardından mezhepleri itibarsızlaştırdılar. Bir mezhepsizlik ürettiler. Ardından hadisi şerifleri itibarsızlaştırdılar. Sahih midir de değil midir de, sahip değildir de…Atalım hadislerin hepsini. Ben otuz yıldır bağırıyorum ya, sıra Kuran'a gelecek, uyanın diye. Bundan otuz yıl önce ben kendim için konuştuğumu zannettiler. Birincisi birileri bunları bana dedi ki ya seni itibarsızlaştıracaklar diye sen böyle söylüyorsun dedi. Dedim ki Kur'an'ın üzerinde itibarsızlaştırma hareketi başladığında, beni hatırla dedim. Bunu çünkü cumhuriyetin ilk yıllarında mecliste bunu tartıştılar. Kur'an'ın içerisinden bazı ayetleri kaldıralım diye bunu becerememediler, yapamadılar.

Şimdi kim söylüyor bunu? Elin fransızı söylüyor. Ne diyor? Kur'an'ın içindeki belli ayetleri kaldıralım diyor. İncil'deki ayetleri kaldıralım demiyor, İncil, aynı cezalar İncil'de de var, Kur'an'daki cezalar var ya, fazlasıyla İncil'de var. Neden, biliyorsunuz, fazlasıyla Tevrat'ta var. Kim bunun tartışmasını yapıyor? Kimse yapmıyor ama ne diyorlar? Kur'an'da belirli ayetleri kaldıralım. Neyin tartışmasını yapıyorlar? Kur'an'a tarihsel mi bakacağız, evrensel mi bakacağız? Evrensel bakalım, tarihsel bakmayalım. O zaman, evrensel bakınca Kur'anın hukukla alakalı bu ayetlerini geçersiz kabul edelim. Bunu tartışıyorlar şimdi. Bakın, itibarsızlaştırma nereye geldi dayandı. Biz şimdi ilk önce alimleri, ardından şeyhleri, ardından mezheb, mezhepleri yani, ardından hadisleri itibarsızlaştırdılar. Şimdi sokakta onsekiz yaşındaki çocuk diyor hocam hadisler sahih mi? Oğlum sen kaç yaşındasın

dedim. Onyedi yaşındayım dedi. Sizin evinizde hiç hadis kitabı var mı dedim. Yok amca dedi. Oğlum hadis kitabı yok evinizde dedim. Sen hadislerin sahih olup olmadığını nerden tartışacaksın? Tartışamazsın. Ondan söylüyorlar. Herkes din alimi. Adam ordan bir meal okuyor, Kur'an-ı Kerim'de böyle ayet var. Kardeşim o ayet nerde indirildi, niçin indirildi, hangi olayın neticesinde oldu, esbabı nüzulünü biliyor musun? Hayır. Ya, esbabı nüzülüne bakmadan o ayete nasıl mana vereceksin sen? Kur'an, kendi kendini temsil eder hocam, ben başka ayetlere baktım, onu tefsir ettim.

Ya kardeşim, Kur'an muhakkak kendi kendini de tefsir eder ama esbab ı nüzülüne bak. Sebebine bak. O ayetin sebebi ne? Ona göre Hazreti Peygamber sallallahüve sellem hazretleri, o ayetin hükmünü nasıl vermiş, ona bak. Yok bakmayacak. O mealden okudu bitti. Allah bizi muhafaza eylesin. İşte böyle alimler, alimler, şimdi ta başa geldim, alimler insanların karanlıkta kaldıkları zaman yol göstericileridir. Asıl alim odur. Vak'aya içtihat eder. O esnada o kimse ne yapacağını, ne edeceğini, ne tarafa gideceğini bilemez. O esnada yaşayan bir veliye, yaşayan bir alime, fıkıhla alakalıysa, o kimseye danışır. O kimse ona yol gösterir. Işık hükmündedir. Işık hükmünde. Eğer onlar olmazlarsa o zaman zaten kıyamet kopar. Hani, en son Allah denilen de vefat ettikten sonra kıyameti bekleyiniz, hadisesi tecelli eder. Rabbim muhafaza eylesin inşallah. Ben yine Hz. Pir' den bunu şerh ederekten bitireyim. 'Ben de yaradılışta sizin gibi karanlıktım. Fakat vahiy güneşi bana böyle bir nur verdi. Güneşlere nisbetle biraz karanlığım fakat insanların karanlıklarına nisbetle nurluyum. (Dikkat edin.) Tahammül edebilsin diye nurum zayıf. Çünkü sen parlak güneşin eri değilsin. Balla sirkeden meydana gelen sirkencebun gibi ben de nurlu zulmetten meydana geldim ve bu suretle kalp hastalığına yol buldum, faydalı oldum. Hasta adam hastalıktan kurtulunca sirkeyi bırak, bal yeyiver. Gözü tahammül edemediği için çipile, yıldız ışık verir. O da bu suretle yol bulur. Peygamber sallallahüve sellem in Zeyd'e bunun sırrını faş etme, gözet demesi, peygamber sahabem yıldızlar gibi yola gidenlere ışık, şeytanlara taştır dedi. Herkes uzaktan görebilseydi gökyüzündeki güneşle nurlanırdı ve ey aşağılık kişi! Güneşin nuruna delalet etmek üzere yıldıza ne lüzum kalırdı. Ay, buluta toprağa ve gölgeye der ki ben de sizin gibi insanım ancak bana vahiy geliyor. Allah bizi hayırda buluşup, hayır da ileriye doğru koşanlardan eylesin. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/dYfTFyIYnjw

MESNEVİ-İ ŞERİF 757-759. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Her kimin talihi o yıldızlardan olursa, o kimsenin zatı kâfirleri taşlayıp yakar."

Hani bu sönmeyen, kaymayan, bozulmayan yıldızlardan bahsediyordu ya geçen hafta Hz.Pir, bunlarda bozulma yoktu, bunlarda sönme yoktu, bunlar da kayma kaybolma yoktu. Biz bunları kime bağladıydık? Bunları zamanın büyük velilerine, mürşid-i kamillere bağladıydık. İşte Hz.Pir devam ediyor:

"Her kimin talihi o yıldızlardan olursa, o kimsenin zatı kafirleri taşlayıp yakar."

Her kim bu yıldızlardan olursa yani büyük velilerden olursa, o büyük velilerin etrafında yanı başında olursa, o velilerle beraber olursa, bunlar ne yapıyormuş? Bunlar kâfirleri taşlayıp yakıyor. Çünkü başka bir hadis-i kutside, Allah dinini bunlarla ayakta tutar diyor. Allah dinini bu velilerle ayakta tutar. Katede naklediyor: 'Bu yıldızlar üç maksatla yaratıldı.' Bu mevcut yıldızlarla alakalı söylüyor. 'Bir, Allah onları semaya, ziynet ve süs kıldı.' Bu bildiğimiz yıldızların yaratılış maksatlarından birisi neymiş? Bu semaya süsmüş. 'İkincisi, şeytanlara atılacak taş kıldı.' Demek ki ne yapıyormuş bu semadaki yıldızlardan, şeytanlar taşlanıyormuş. 'Üçüncüsü, geceleri istikamet tayin etmede işaretler kıldı. Kim yıldızlar hakkında bunların dışında bir tevil ileri sürerse, hissesine hataya düşer, nasibini kaybeder, manasız bir yükün altına girer ve hakkında bilgisi olmayan peygamberler ve meleklerin bile bilmekte aciz kaldıkları bir şeye burnunu sokmuş olur. Allah'a yeminle söylüyorum. Allah hiç kimsenin ne hayatını, ne rızkını, ne ölümünü herhangi bir yıldızla irtibatlı kılmamıştır. Aksini iddia edenler Allah hakkında

yalan söyleyerek iftira ediyorlar.' Rezin. Şimdi bu yıldızların ne görevi varmış? Üç. Birincisi neymiş? Bunlar gökte, semada birer süs, birer ziynetmiş. İkincisi ne? Yıldızda, bu yıldızlarla Cenabı Hak ne yapıyor? Şeytanları taşlıyor. Üçüncüsü neymiş? Geceleri istikametini kaybedenlere yol gösteriyor.

İşte gökteki yıldızlar gibi yeryüzünde de insanların içerisinde yaşayan, Allah'ın velileri dostları vardır. Bu veliler, bu dostlar; bir yeryüzünün süsü ve güzellikleridir, eğer onlar yeryüzünde yürümemiş olsalar, yeryüzü ne yazık ki hiçbir nimet üretmez bahşetmez. Hadis-i şerifte dedi ki Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri 'Yağmur bu zatlar yüzüsuyu hürmetine yağar, yine bu zatlar yüzüsuyu hürmetine topraktan nebadat biter. Bu zatlar yüzü suyu hürmetine Cenabı Hak hayatı devam ettirir. Bu zatlar yeryüzünden kaldırıldığında kıyamet kopar. En son Allah diyen nefesini verdikten sonra, kıyamet kopar.'der başka bir hadis-i şerifte. İşte 'nasıl gökteki yıldızlar insanlara gece karanlıkta kalıp yol yordam bilmeyen insanlara yol gösteriyorsa, bu yıldız hükmünde Allah'ın dostları, verileri, alimler, yolunu kaybetmiş olan insanlara manevi yol göstericileridir.' Yolunu kaybetmiş, sapkınlığa düşmüş, çok özür dilerim küfre düşmüş, bataklığa düşmüş, yolunu kaybetmiş, izini kaybetmiş, istikametini kaybetmiş, ne tarafa gideceği belli değil, ne yapacağı belli değil, kararsız, her an için bataklığa düşebilir, bataklığa düşmüş insanlara ne yaparlar? Bunlar Allah'ın izniyle insanlara yol göstericidir. Sufiler insanların içerisinde yol göstericidir. Her türlü zorluğa, her türlü sıkıntıya, her türlü derde, hertürlü çileye, her türlü probleme göğüs gererekten insanların içerisinde, insanların karanlıktan aydınlığa ulaşması eyrilikten doğruluğa ulaşması yanlışlıktan, eksiklikten, tamlığa doğru yürümesinde onlar birer yol göstericidir. Onlar aynı zamanda da şeytanla her daim savaşan, Allah'ın askeri hükmündedirler. Onlar yeryüzünü şeytan ve şeytani düşünceler, duygular, hareketler, yeryüzünü işgal etmesin diye şeytanla ve kafir cinniler ile amansız bir savaşın içindedirler. Onlar her daim şeytanla ve kafir cinnilerle ve kâfirlerle savaş halindedir. Bir sufi, bir Allah'ın dostu, bir Allah'ın velisi, kâfirlerle savaş halindedir herdem. Herdem!

Öyle 'bu gavurcuklar da bizim dostumuz' mürşidi kamillerde yoktur. O böyle kendi kendine hümanizmin kendince büyülü bir dünyası varmış gibi ordaki hevaya hevese kaptıranlar, işte biz bütün herkesle dostuz. Kimle dost olacaksın? Sivil insanların üzerine olanca bombasını, kurşununu yağdıran gavurlarla mı dost olacaksın, kiminle dost olacaksın? Müslümanların her gün, her an kanını akıtanlarla mı dost olacaksın? Ramazan mübarek gün Müslümanları aç açık meydanda, şanını, şerefini kaybetmiş, namusuna haysiyetini kaybetmiş bir hale getiren gavurlarla mı dost olacaksın? Kiminle dost olacaksın? Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen, Allah'ın indirdikleriyle

hareket etmeyen, Allah'ın vahyine tabi olmayıp şeytana heva ve hevesine tabii olanlarla mı dost olacaksın? Bir kimse ya mümindir, ya da değildir. Mümin ise onun dostu Allah, peygamber ve müminlerdir. Onun başka bir dostu yoktur. Bakın onun başka bir dostu yoktur mümin ise. O yüzden bu Allah dostları, Allah'ın velileri, Allah'ın mürşidi kamilleri ancak Allah'a peygambere ve iman edenlere dost olurlar ve iman edenlerin içerisinde yolunu şaşırmış, yolunu kaybetmiş, hasbel kader gözü kararmış, onlara yol gösterirler. İşte o yüzden her dönemin, her zamanın velileri ve mürşidi kamilleri vardı. Her şehrin, her şehrin bir manevi kutbu vardır. Her mahallenin, her kazanın, her köyün bir manevi kutbu vardır. Her evin bir manevi kutbu vardır. Onlar evin içerisinde mesela Kur'an ve sünneti doğru olanı tebliğ eden bir kimse vardır evde. O der ki bu haram, bundan uzak durun. İnsanların nefislerine bu acı gelir. Her mahallede, her toplulukta, her şehirde bu tip insanlar vardır ama biz tanıyamamışızdır, görememişizdir, bulamamışızdır, bu ayrı meseledir ama vardır ve onlar insanların doğru yola ulaşması için gayret gösterirler. İyilik yolunda koştururlar. İyilik yolunda, hidayet yolunda koştururlar. Hidayet yolunda. Siz onları şeytanın yolunda göremezsiniz. Siz onları şeytanla kolkola göremezsiniz. Siz onları şeytanın direktiflerini dinlerken göremezsiniz. Böyle onlar Kur'an ve sünneti seniyeye sımsıkı yapışıp fisebilillah Allah yolunda cenk ederler. İşte bunlar hem şeytanın düşmanıdırlar, şeytan da bunlara düşmandır hem bunlar yeryüzünün ziyneti, süsü hükmündedir. Allah'ın öyle kulları vardır ki onlar görüldüğünde Allah hatıra gelir. Onlar yeryüzünün bu noktada süsü hükmündedir, onlar yürüdüklerinde sanki bir peygamber yürüyormuş gibi olur. Sünneti seniyyesi ile ahlakıyla simasıyla, her şeyiyle peygamberin yolunda giderler. Allah bizi onlarla beraber eylesin.

"Onun hışmı, bazen galip gelen, bazen mağlup olan ve tesiri böylece değişerek yürüyen Mirrih'in hışmına benzemez. Galip nur, noksandan ve karanlıktan emindir."

İşte bu mürşidi kamiller, bu veliler, bu peygamberler tamamı Adem'den, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e gelinceye kadar ve bu peygamberlerin varisi hükmünde olan Allah'ın dostları veliler, evliyalar, bunlar hiçbir zaman kah o tarafa kah bu tarafa kah maluptu, kah galipti değildir. Bunlar Cenabı Hakk'ın Kur'an ve sünnetinden hiç sapmayan, bunlar Kur'an ve sünnetten ödün vermeyen, Kur'an ve sünneti yaşamaktan ve yaşatmaktan geri dönmeyen kimselerdir. Can verilecekse can verirler, mal verilecekse mal verirler, nefes verilecekse nefes verirler ama onlar kendi hayatlarını bu noktada Kur'an ve sünnetin dışında istihdam etmezler. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine Mekkeli müşrikler geldiler dediler ki ey Muhammed Sallallahu

Aleyhi ve sellem 'e ne istiyorsan söyle, bu Mekke'de hangi kadını istiyorsan söyle, onu sana nikahlayalım. Evli ise boşaçacaklar yani. Hangi kadını istiyorsa dikkat edin. Söz konusu olan devletin başına geçmekse aha dediler, geç devletin başına, bizi idare et. Dikkat edin buraya, burası imanın kemal noktası. Bir mü'minin, bir Müslümanın olması gereken nokta. Üçüncüsü, dediler ki derdin hazine ise para ise aha dediler sana Mekke devletinin hazinelerinin anahtarı ve tarih boyunca Adem'den itibaren bozulma üç şeyden olmuştur: Bir kadın, iki para (menat), üç devleti yönetmek. Lat, Menat, Uzza. Lat, Menat, Uzza. Kur'anda geçer ya üç tane put ismi. Tarih boyunca Adem'den itibaren inananları bozan üç şeydir.

Bir, kadın derken evdeki eşleriniz değil, kadın derken nikahlı eşleriniz değil, burdaki kadından kasıt, zina etmek. Burdaki kadından kasıt, rüşvet olarak verilen kadınlar. Burdaki kadından kasıt, bir işini göstermek için peşkeş çekilen kadınlar. Burdaki kadından kasıt heva ve heves nefsaniyet, burdaki kadından kasıt aman şu ihalemiz şöyle olsun aman buramız böyle olsun, aman şu işe girsin, aman bu işten çıksın, aman şu bürokratik olarak biz şu noktaya gelelim. Ne lazım, kadın lazım. Verelim paşam padişahım demek. Tarih boyunca bozulmanın ana faktörleridir. İkincisi menat, para. Helal kazanca hiç kimsenin söyleyecek bir lafı yoktur. İslam, Müslümanlık, mü'minlik, helal kazanca düşmanlık değildir. Bir Müslüman helal bir kazanca düşman olamaz. Alın teriyle kazanılmış bir para kadar helal ve hak olan bir para yoktur. Bir kimse alın teri ile kazanmış, çalışmış, ticaret yapmış, helalinden kazanmış, buna söyleyecek hiç kimsenin bir sözü yoktur. Burdaki paradan kasıt, haram kazançtır. Haram paradır. Rüşvetten, kayırmacılıktan, üçkağıtçılıktan, beşkağıtçılıktan, çabuk köşeyi dönmekten, onu bunu kayırmaktan, ona buna peşkeş çekmekten kazanılan paradır. Tarih boyunca İslam toplumlarını bozan, hatta İslam'ın dışında bütün toplumları bozan en önemli nesnelerden birisidir. Bundan nefsini terbiye etmeyenler, bununla nefsini terbiye etmeyenler, devlet kademelerinde veyahut da sivil kademelerde nereye gelirlerse gelsinler, ne yazık ki harama bulaşırlar. Bir ülkenin batışıdır haram para. Bir ülkenin batışıdır zina. Bir ülkenin batışıdır ne halde, nasıl, ne şekilde olursa olsun, idarenin başına geçme, zulümle, zalimlikle, hainlikle, darbeyle, bir ülkenin idaresinin başına geçme ve o gücü, o gücü kendi zalimliğini, kendi zulmünü, kendi iktidarını götürmek için kullanma. Uzza. Allah muhafaza eylesin.Bunlar tarih boyunca İslam ümmetinin ve diğer ümmetlerin handikapı olmuştur.

Hangi devlet yönetimi, hangi iktidar, hangi sistem olursa olsun, eğer orda eğer o memlekette, eğer o sistemin içerisinde rüşvet alıp götürdü ise kayırmacılık alıp götürdü ise insanlar işlerini görebilmek için bürokrasiye,

üst kademedeki kimselere rüşvet vermek zorunda kalıyorlarsa ve insanlar arasında hukuk değil de, kayırmacılık galip ise ve o topluluklar bunlara dur demiyorsa, bunları suskun bir şekilde kabulleniyorlarsa, o topluluklar batmaya mahkumdur. Bir toplulukta kadınlar, herhangi bir işin olması için tabakların içerisinde erkeklere sunuluyorsa ve bir toplulukta kadınlar etlerini pazarlıyorlarsa ve o toplulukta kadınların etlerini pazarlamalarına hiç kimse ses çıkarmıyorsa ve kadınlar bu noktada insanların önünde peşkeş çekilecek bir nema haline geldiyse ve o toplulukta namus kavramı yok oluyorsa, zina serbesr olduysa ve herkes zinaya makul, malum, olabilir gözüyle bakıyorsa, o topluluk batmaya mahkumdur. Bunlar tarih boyunca toplulukları batıran en önemli meselelerdir.

İşte Hazreti Peygamber'e sallallahü ve sellem hazretlerine dendi ki gel sen eğer kadın istiyorsan Mekkeli istediğin kadını al kendine. Para istiyorsan al Mekke devletinin hazinesini sana verelim. Yok, sen yönetmek istiyorsan, iktidar olmak istiyorsan, al Mekke devletinin iktidarını da sana verelim. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin çağlar aşan cevabı, çağlar aşan ve bütün çağlara ışık tutan cevabı ve bütün her şeyi yerle yeksan eden ve her şeyi bir merkezde toplayan cevabı: 'Bir elime ayı verseniz, bie elime de güneşi verseniz, ben la ilahe illallah demekten vazgeçmeyeceğim.' Bir elime ayı, verseniz bir elime de güneşi verseniz! Biz aydan ahiret alemini kastetti diyelim, şeyden güneşten ahiret alemini kastetti diyelim, aydan da dünya alemini kastetti diyelim, ne ahiret için ne de dünya için ikisini de bana verseniz, ben la ilahe illallah demekten vazgeçmeyeceğim. İşte bu peygamberlerin, bu velilerin, bu evliyaların haleti ruhiyeleri budur. Onları siz kadınla, onları siz parayla, onları siz makamla, davalarından vazgeçittiremezsiniz.Onlar bir gün dünyaya yönelik, ertesi gün ahirete yönelik, bir gün ona kanmış, birgün buna kanmış, bir gün o kandırmış, bir gün bu kandırmış bir noktada göremezsiniz. Onlar her daim Kur'an ve sünnetle dipdirilir.

Necm Suresi ayet 2,3,4: 'Arkadaşınız Muhammed(s.a.v.) sapmadı, azmadı. O hevadan yani arzularına göre konuşmaz. Onun konuşması kendisine vahyedilenden başkası değildir.' Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) heva ve hevesinden hiç konuşmadı, hiç azmadı, hiç sapmadı. Sapmak fikridir, fikri plandadır azışlar. Azmak ise zahirdir, fiili plandadır azmak. O kimse azar fiili plandadır. Azgın ve sapkın. Azmak fiili planda, gidip zina etmek, gidip kumar oynamak, gidip haram işlemek, haramı helali hiç dikkat etmeden önüne gelene hiç önemli değil, hayatını devam ettirmek. Bu azmış insandır. Adam rüşvet yemiş, azmış. İnsan kayırıyor, azmış. Haram işliyor, azmış. Haramların içerisinde dolaşıyor, azmış. Sapkın, felsefi noktada. Hadisleri inkar etmiş, sapkın. Peygamber(s.a.v.) hazretleri de haşa günah işlemiş

olabilir, sapkın! Kadere iman yoktur, sapkın! Sapkın. Bu ayetlerin bazılarının değişmesi lazım, sapkın, sapkın! Kur'an ve sünnetin içerisinde hükmedilmiş bir şeyin üzerine hüküm koymaya çalışmak, sapkın! Sen kimsin kardeşim hüküm koyacaksın ya! Sen kendini ne zannettin iki kitap okumakla! Vahiyle mi yarışıyorsun! Sapkın!O heva ve hevesinden konuşmaz dedi, ayetle sabit. Hazret i Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin komple hadislerini inkar edenler, sapkın, sapkın! 'O sapmadı, o azmadı da, o heva ve hevesinden de konuşmadı. Ne konuştuysa vahiy.'

İşte bu veliler vahye tabi olurlar, kimsenin heva hevesine değil. Bu evliyalar vahye tabi olurlar. Ahmet'in, Mehmet'in hevasına, hevesine değil. Bu peygamberler Allah'ın emrine tabidirler, hiç kimseye değil. O zaman bunlar bir gün kuvvetlenip birgün zayıflamazlar. Bir gün ışığını çok verip yarın az vermezler. Beş gün çok kuvvetli ışık verip, üç gün sönük olmazlar. O velilerin nuru her daim aydınlatır gece gündüz, yıl üçyüzaltmışbeş değil, ömür boyunca. Onlar bir gün fersiz, bir gün ferli, bir gün maneviyatlı, bir gün maneviyatsız değildir. Hani dervişler zannederler ki ham olan dervişler, ya üstat bizden feyzini kesti herhalde. Üstat feyzini kimseden kesmez. Sen heva ve hevesine kapılmışsındır. Sen kendi kendini perdelemişsindir. İşi gücü yok üstat seninle mi uğraşacak. Bizim ipimizi kesti canım, sen kendi kendinin ipini kesersin. Sen kendi kendinin ipini kesersin. Bu ara herhalde ya maneviyatı düştü galiba efendinin! Ne? Bunlar geçmiş dönemden bize konuşulan laflar. Tecrübe. Oğlum sen ne diyorsun! Şeyh efendinin maneviyatı mı kesilirmiş? Ne bileyim abi ya, önceden rüyamda görüyordum da bu ara göremiyorum. Kendine bakmıyor.

Hani meşhur bir kıssa var ya dervişin birisi gelmiş, efendi hazretleri, öyle bir hal oluyor demiş. Çok özür dilerim ama ben sizi merkep suretinde görüyorum, demiş. Evladım demiş, yanında hiç çakı bıçağı yok mu? Var efendim demiş. Bir daha o öyle bir hal olduğunda benim kulağımı kes de getir demiş madem merkebe dönüyorum ben. Emredersiniz efendim demiş. Derviş'in kibirlisi böyle olur. Gitmiş, tabii gece gene aynı hal olunca, rabıta ediyor ya arkadaş, rabıtada la ilahe illallah, ne çekiyorsa çekmiş. Bir bakmış ki şeyhi gene merkep suretine döndü. Çıkarmış hançerini cart kulağını kesecek, yandım Allah, kulak elinde. Koşa koşa, kendi kulağı, efendim ben sizi merkep suretinde görüyorum dediydim. Kulağını kes dediniz, ben kendi kulağımı kestim. Evladım, sensin merkep suretinde manasında, ona bir cevap vermiş. Derviş'in safı, dervişin cahili, dervişin kibirlisi, üstadının feyzinin düştüğünü zanneder. Cahildir o. Oysa onlarda sönme olmaz. Onlarda değişme olmaz. Onların nurları, floresan lambası gibi yanar Allah'ın izniyle. Sen perdelenmişsindir. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem

hazretlerinin üzerinde de böyle hata yapmıştır, günah işlemiştir diyenlere cevap, Necm Suresi: 'O, heva ve hevesinden hiç konuşmadı.'

Enfal, ayet 29: 'Ey iman edenler! Allah'tan korkarak hareket eder ve takva dairesinde bulunursanız, Allah size hakkı batıldan ve doğruyu eğriden ayıracak bir kabiliyet, bir nur verir. Peygamber azmadı, sapmadı, heva hevesinden konuşmadı. İman edenler! Siz de Allah'tan korkaraktan takvaya ulaşırsanız, haramlardan uzak durur, farzları yerine getirir, sımsıkı Kur'an ve sünnete bağlı kalır, Allah'ı çokça zikrederseniz (bakın devam ediyor), Allah size hakkı batıldan ayıran, doğruyu eğriden ayıran bir nur verir size.' Sen, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışır, haramlardan uzak durur, tövbeyle, zikirle hayatına devam edersen, iyiliklerde bulunur, iyi insan olursan, sen şeytanla, hevahevesle mücadele edersen, sen yanlışta değil doğruda durursan, sen hakikate doğru yol alırsan, Cenabı Hak senin kalbine, senin kalbine bir nur verir. Feraset nuru dediğimiz nur bu. Senin kalbine bir nur verir. Sen bu nurla görürsün, bu nurla duyarsın. Benimle duyar, benimle işitir, benimle yürür, benimle konuşur, dedi. Hadis-i kutsi bu. Bu Cenabı Hakk'ın sana altıntepside bir lütfu artık. Sen öylesine sımsıkı Kur'an ve sünnete yapışmışsın, sen öylesine Allah'ın ipine tutunmuşsun, sen öylesine sünneti resulullahı yaşıyorsun. Artık senin Allah kalbine bir nur verdi. Bu nurla sen görmen gerekeni görürsün. Bu nurla sen, duyman gerekeni duyarsın. Bu nurla sen, konuşman gerekeni konuşursun. Cenab ı Hak, bu nurun üzerinden sana ye yeme, iç içme, git gitme, sev sevme, doğruya doğru seni ne yapar? Sevk eder. Artık sen o nurla nurlanırsın. Senin kalbinde o feraset nuru bir müddet sonra hakikat nuruna dönüşür.

Bir müddet sonra hakikat nuruna dönüşünce, artık sen hakikatin yeryüzünde yürüyen bir misali olursun. Senin döndüğün yere hakikat döner. Senin baktığın yere hakikat doğar. Senin tutunduğun yer, hakikat olur. Artık sen, hakikat üzerine yürürsün ki Allah senin üzerine nurunu tamamlamış olur. Arık sen hakikatin bir perdesi olursun. Hakikatin perdesi! Sana bakan, hakikati görür. Seni dinleyen, hakikati dinler. O zaman öyle bir kimseyi dinleyen kimse eğer kalbinde münafıklık var ise bir,eğer hüsnü zan beslerse, onun kalbindeki münafıklık giderilir, o mü'min olur ama onda hüsn ü zan yok ise onu münafıklığı artar, mühürlenir gider. O yüzden o hakikat nuru ile nurlanan Allah'ın velileri, dostları, yeryüzünde delildir. Ona bakanlar ya hidayete ulaşırlar, hidayet nurları artar ya da ona bakanlar küfrün en şedid noktasına giderler ki mühürlenirler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kim bu noktada Kur'an ve sünnete sımsıkı yapıştı, haramlardan uzak durdu. Heva ve hevesinden uzak durdu. Onun kalbine bir feraset nuru tecelli etti. Allah bizi onlardan eylesin. Buhari: 'Kulumun farz kıldığım şeylerle

bana yaklaşmasından iyisi yoktur. Kulum bana nafilelerle yaklaşmaya devam eder. Öyle olur ki artık onu severim. Onu sevdim mi işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli ve yürüdüğü ayağı olurum. Benden isterse kesin kes veririm. Bana bir sığınsın, onu muhakkak korurum.' Allah bizi böyle kullardan olan, böyle kulların yanında olan kullarından eylesin. Böyle kullarla hemhal olan, o salihlerle beraber olanlardan eylesin inşallah. Önümüzdeki haftaya Allah izin verirse burdan devam edeceğiz. 'Allah nurunun iki parmağı arasındadır'dan devam edeceğiz. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/JvrHdTNf6Mg

MESNEVİ-İ ŞERİF 759-760. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Evet geçen hafta 'Merih, galip nur normalde Merih'in hışmına benzemez. Galip nur noksandan ve karanlıktan emindir.' (Burayı ders yapmıştık)

"Allah nurunun iki parmağı arasındadır."

Yani bu galip nur, bu noksanlıktan ve karanlıktan emin olan bu kimseler, Allah'ın nurunun iki parmağı arasındadır. Bu büyük zatlar, bu pir seviyesindeki kimseler, genelde Cenabı Hak'kın her şeyiyle üzerinde tasarruf ettiği kimselerdir. Bunların üzerinde şu ayeti kerime tecelli eder. Hani 'ne tarafa yönelirseniz yönelin, Allah'ın vechi o taraftadır' ayet-i kerimesi var ya, bu ayeti kerime umuma aittir. Ama özellikle bu zatların üzerine kurulmuştur. Çünkü onlar bir hadisi şerif var. Bunların kalbi, Rahman'ın iki parmağının arasında gibidir arasındadır. Allah onları dilerse doğru yola sevkeder, dilerse şaşırtır der Hadis i Şerif'te. Onun şaşırmasında da hikmet vardır. Onun şaşırması, kendi heva ve hevesinden değildir. Onun şaşırması da kendi heva ve hevasinden değildir. Yalnız onların şaşırması ile avamın şaşırması aynı değildir. Avamın şaşırması günahı kebairlerin içerisine girmektedir. Bu hasül hasın şaşırması, Cenabı Hakkın hikmet perdelerinin içerisindeki Cilve i Rabbaniyedir. Burdaki şaşırmaktan doğru yolu görmemek, doğruyu görmemek olarak algılamayın. Bu avamın ve cahilin şaşırması gibi değildir. O yüzden bu o hani kaymayan kararmayan yani bozulmayan bu kimseler, Rahman'ın iki parmağının arasındadır. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin de meşhurdur ya sonundaki duası, der ya Rabbi bizim kalplerimizi senin dinin üzerinde sabit kıl diye. Bu normalde o Rahman'ın iki parmağının arasında olan bu kalplerin

şaşırmasından korunmak, muhafaza etmek içindir bu dua. Bu, peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin kendisi için söylediği bir şey değildir. Bu, bu tip zatların ve ümmeti için söylenmiş bir sözdür.

Onlar çünkü ne tarafa yönelirlerse yönelsinler, Allah'ın vechi o yöndedir. Onlar uyusalar da onlar uyanık da olsalar, onlar yatsalar da kalksalar da ne tarafa yönelirlerse yönelsinler, onların üzerinde her daim bu manada nurani tecelliyatlar vardır ve onlar her daim bu nurani tecelliyatlara mazhar olan kimselerdir. Burada nurani tecelliyatlarda bir anlık kesinti, nurani tecelliyatlarda fululuk, bunların şaşırmasıdır. Bunda da Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretlerinin deyimiyle kader perdesi girer. Hani kader ağını ördüyse, o kimsenin gözü kör olur der Hz.Pir. Bunun şaşılması o esnada mutlak kaderin tecelli etmesi ile alakalıdır ki bu bizim dediğimiz, anladığımız manada şaşırma değildir. Yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri tabi bir de bu hani iki eli arasındadır, iki parmağı arasındadır, burda normalde şeyde de ayeti kerimelerde de vardır ya Allah'ın iki eli hani hatta Yahudiler derler ya hani, Allah'ın eli sıkıdır diye, ayeti kerime vardır bununla alakalı, Cenab-ı Hak da cevap verir ya 'Allah'ın iki eli de cimri değildir, cömerttir' diye bu noktada selefiler bu aslında farklı yönlere de çevrilmesi lazım. Mesela selefi vahabiler Allah'ın böyle eli olduğunu iddia ederler. Hani normal insanın eli gibi eli olduğunu. O yüzden onun üzerinde yorum yapmazlar. Biz ise bu noktada insana benzetmeyiz Allah'ı yani Allah'ın elinden kastı, Allah'ın bizim anladığımız manada eli değildir. Ama Allah'ın iki eli dediğimizde Cenabı Hakkın iki sıfatı tecelli etmiş olabilir. Rahman ve Rahim ismi şerifinin tecelli etmesi gibi. Böyle olunca, o zaman Allah'ın iki eli, Allah'ın Rahman ve Rahim sıfatlarının tecelliyatıdır. Sufilerin bir kısmı da bunu böyle anlarlar. O yüzden burda o zatların normalde sağından sollarına dönmeleri veyahut da bir şeyi işaret etmeleri, bu noktada Cenabı Hakkın feraset nurunun tecelliyatı olduğundan, üzerlerindeki şey o nur tecelliyatı bir perdeden bir perdeye geçmek olarak algılanır.

"O nuru canlara Hak saçtı."

Bu sönmeyen, ayrılmayan, bitmeyen ve Cenabı Hakkın ister kendi zatından sudur eden nur olsun, ister kendi zatından sudur eder nurun insanların üzerindeki tecelliyatı olsun, bu nuru saçan Cenabı Haktır. Bu nurun sahibi, bu nurun bu noktada tecelliyatı, direk Allah'a aittir. Madem bu nuru Cenabı Hak saçtı, istediğini aziz eder istediğini zelil eder, istediğini bu nurla nurlandırır. O zaman Cenabı Hakkın bu kendi nurundan saçtığı nuru o kimseden ayıracak bir şey de yoktur. Allah mademki o nuru o insanlara verdi, o insanlardan o nuru kaldıracak, o nuru alacak bir güç de yoktur. Cenab ı Hakkın bu feraset nuru ile nurlanan bir kimsenin üzerinden

bu feraset nurunu alabilecek, bu feraset nurunu örtecek, bu feraset nurunu karartacak başka bir güç de yoktur. O yüzden bu nur Cenab-ı Hakka aittir ve özel bir nurdur. 'Yerin de göğün de nuru Allah'tır.' Bu nur ile bu nurun tecelliyatıile, bu Cenabı Hakkın bu manada kullarına özel olarak verdiği nur, aynı tecelliyatta değildir. Hani ayeti kerimeyi okursunuz ya, Allah göklerin de yerin de nurudur der. Allah göklerin de yerin de nurudur. Bu şeye benzer, hani yakinliğin ilmel yakinliği gibi, hani ilmel yakinlik, aynel yakinlik, hakkal yakinliklik var ya, bu nur da aynı şekilde. Yani Allah yerin de göğün de nurudur. Yerler, gökler, bütün her şey Cenabı Hakk'ın nurunun içerisinde tecelli eder. Nurunun içerisinde yüzer. Bütün bu kainat, bütün bu her şey, varlığa sudur etmiş olan her şey, Cenabı Hakk'ın nurunun içerisinde yüzer. Varlığı bir gemiye benzetin komple, bu geminin yüzdüğü alan Cenabı Hakkın nurudur. Bu geminin içerisinde dolaşan bütün her şey, Allah'ın nurudur. Kainatta bütün her şeyde tecelli eden, Allah'ın nurudur. Varlığın üzerinde tecelli eden bu nur ile müslümanların, müminlerin kalplerine tecelli eden nur, aynı renkte ve aynı tecelliyatta değildir.

Şimdi hepsi de Allah'ın nurudur ama arşı alanın nurani tecelliyatı ile Levh i Mahfuzun nurani tecelliyatı aynı değildir veya hut da müslümanların üzerinde tecelli eden iman nuru ile iman nuru herkeste aynı değildir. Feraset nuru herkesde aynı değildir. Nefis meratiplerine göre bir kimsenin kalbine tecelli eden nuraniyetin rengi de farklıdır. Nefis meratibi, her nefis meratibinin karşısında karşılığında kalpte ayrı bir nurani bir oluşum olur. Öyle söyleyeyim ve bu nurun rengi de farklıdır. Aslında nurun rengi yoktur. Nur renksizlikten gelmiş renksizdir ama bu meselenin anlaşılabilmesi için, bu meselenin öğretilebilmesi için nur renge döner. Mesela Beytullah'a gittin, Beytullah kara bir taştır. Üzerinde kara da bir örtü vardır, kapkaradır. Aslında o nefis meratipleri olarak son renktir siyah. Siyah nur, nefis meratiplerinde son renktir kalpte tecelli eden. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye. Safiyeye geldiğinde herkes beyaz nur göreceğini zanneder. Değil. Safiyede kapkara nur olur. Siyah nurdur son tecelliyat ve Beytullah o yüzden siyah örtüyle örtülüdür. Beyazla değildir. Şimdi kalpte nefis meratibine göre, kalpteki nurların da renkleri farklıdır. Bunu nakşibendiler kendilerine mal etmişler. Nakşibendiler kendilerine malederekten, onların dersleri nurun rengine göre değişir. O beyaz nur görür, yeşil görür, sarı görür, pembe görür, mor görür. Onların da kendi içerisinde nur renkleri vardır. Hoş şu anda birçok nakşibendi bundan uzaktır bu bilgiden ama o kalbinde de onun o nurun tecelliyatı olur. Mesela Beytullah'a bakarken o kimse Beytullah'ı siyah görmez. Sarı nurun içerisinde görür, yeşil nurun içerisinde görür, mor nurun içerisinde görür, beyaz nurun içerisinde görür.

O kimsenin o esnadaki kalbi tecelliyatıdır o. Allah rahmet eylesin şeyh efendi sorardı. Şeyh efendi umrede şeyh efendinin yanında durmak, tehlikeli madde, sıkıntılı. Herkes böyle bir kaç metre öteye gider ancak cahiller gelir, hamlar yanıbaşına gelir onun. Bilmez başına ne geleceğini. Ona da sormaz zaten o. Ona hoş geldin, hoş bulduk, ooo muhabbet güzel onunla.

Öbür türlü sorar, döner kafasını, ne renk gördün Beytullah'ı. Cortlarsın! Kalırsın! Yok efendim işte normal renkte gördüm…Haa, iyi! Yat yat uyu! Buraya uyumaya gelmişsiniz zaten! Sen ertesi gün git yanına otur hadi oturabiliyorsan. Bu lafı yut, ondan sonra git yanı başına otur ertesi gün oturabiliyorsan. Ara adamı bulasın veya gelir seni uzaktan sevmek aşkların en güzeli. Şeyh efendi der ertesi gün, oğlum gelseydin. Efendim biz burda arkadaşlarla iftar ediyoruz. Tabii orda iftar edeceksin, nerde iftar edeceksin! Biz burdayız efendim. Tabi orda olacaksın, nerde olacaksın başka yerde, soracak çünkü sana. O elinde tespih, elini böyle koyar, Beytullah'ın karşısına geçer, çat çat çat çat çat çat…Bir de söyler, efendim müsaade ederseniz bir tavafa çıkalım ben derim, Mustafa Efendi, siz çıkın, ben de sizi burdan seyredeyim. Açık. Örtmüyor kendini. Siz tavaf edin ben de sizi burdan seyredeyim. Sen tavafta öyle bir şey yapacaksın ha! Şimdi millet şeyhini çok seviyor, öldü ya. Öldü ya, şimdi çok seviyor herkes. Diriyken yanında dur sen.

Şimdi o arkadaşımız yanımızda, içimizde. Aklıma geldi şimdi onu görünce aklıma geldi. Benle konuşurken elini arkasına bağlamış, o da görmüş. Nerden gördüyse gördü, onun için görmek sıkıntılı mı? O kim dedi bana. Halbuki tanıyor, çok iyi tanıyor. Filancanın oğlu efendim dedim. Seninle konuşurken ellerini ne o öyle dedi arkasına bağlıyor ki o dedi. Gelmesin yanımıza dedi. Ben böyle çöktüm. Ben kendi işimi kendim hallederim dedi. O kadar sert. O da ben öyle görüyorum, Allah affetsin beni, elinin altında büyümüş birisi. Ben uyarırım efendim kendisini dedim. Uyar sen dedi. Aaa, iyi dedim ben, tamam bitti. Efendim dedim, genç daha işte şöyle, işte böyle, hizmeti var, şöyledir, böyledir, ben biliyorum, tanıyorum huyunu. Silecek atacak. Seviyorsun seviyorsun ala dedi tamam hadi ama dedi ben kendi işimi kendim gene kendi işimi kendim hallederim dedi. Ben hallederim efendim, işinizi dedim. Yok yok ben kendi işimi kendim hallederim dedi. Yani o arkadaş da işte normalde ayakkabısını poşete koyuyor, bu. Başka ne olacak, başka bir şey yok. Ben iki üç gün yanında gittim geldim. Tabiri caizse hani bu birşey olmasın diye, tetikteyiz böyle. Yanında durmak sıkıntılıdır. Sorar, kabrin başına gidersin la ilahe illallah la ilahe illallah vurur, ne gördün de sen dur hadi yanında duracaksan. Böyle önde duracaksınız böyle bizim, benim ayaklarım titrerdi, yanındayım ya benim ayaklarım titrerdi. Bir an yanımızdayken o rabıtanı kesemezsin, yanında ya yanındayken dahi rabıta

edersin. Olmadık bir soru sorar sana, olmadık bir şey der sana. O esnada Geylani hazretleri gelir. Bir şey söyler, duydun mu der sana. Neyi efendim dediğinde, gittin. Haa, haberin yok yani!

Ölünce seviyor herkes şimdi Allah rahmet eylesin. Dirisinde yanında kimse yoktu. Nereye duracak yanında mümkün değil. Kim ona çok yakın görünüyor. X kimse. Kaldırır telefonu, selamünaleyküm aleykümselam. Ben nerdeyim? Arada bunları anlatıyorum. Hiç kimse kendisini derviş oldu diye düşünmesin. Anlatmamın sebebi bu. Herkes dersini alsın, otursun oturduğu yerde. Öyle oldum havasına, uçuyorum havasına düşmesin. Herkes dursun. Hiç farkedemezsin. Oğlum buralarda bir kabir mi var acaba? Sorar sana. Sen taş toprak görürsün orda, bir şey görmezsin. Onu göreceksin yanında dolaşıyorsan. Evet efendim, şurada bir şehit var. Hay maşaallah! Hadi gidelim, okuyalım üstüne. Öyle yok. O yüzden bu nur özeldir. Tecelliyatı da özeldir. Bunun kalpteki tecelliyatı da özeldir. Bu, müminlerin üzerinde, sufilerin üzerindeki tecelliyatı da özeldir. O kimsenin nefis meratibine göre o nur renklenir onda. Nefis meratibine göre kalbinde o nur olur ve kalbinde ilmi ledünden haber veren, maneviyattan haber veren, o nurdur. Konuşur. Bu önce şeyhinin dilinden, şeyhinin sesinden konuşur o kimsenin kalbinde. Bu işte burda hani Rahman'ın iki parmağının arasındadır. İsterse şaşırtır dediği, o o esnada şeyhinden konuşuyor ya, her yer karanlık oldu. Konuşma kesildi. Onun şaşırması odur. Onun kalbi haber vermiyor. Onun şaşırması odur. Avamın şaşırması, günahı kebaire girmesidir. Oysa onun şaşırması, kalbinin ona haber vermeyişidir. Kalbi onun haber verecek.

Kalbi haber vermiyorsa yürü, yolun daha çok senin. Diline sahip çık, gözüne sahip çık, kulağına sahip çık, her şeyine sahip çık. Eşinle ona göre, eşine ona göre davran, çoluğuna çocuğuna ona göre davran, ağzının vavına dikkat et, gözlerine dikkat et, elini ağzına dikkat et, kazancına dikkat et, etrafla olan ilişkilerine dikkat et, etrafla olan muamelatına dikkat et. Dikkat et. Yolun var daha senin. Güzel ahlakla kendini bezendir. Güzel ahlakla. İyi ahlakla kendini güçlendirir. Allah'ın zikri ile hemhal ol. Allah'ın zikrinden asla kendini geri çevirme. Zikir halkasını terketme. Nerde olursan ol, zikir halakasını terketme. Nerde olursan ol, hangi halde olursan ol, günlük virdini terketme. Mahallendeki, ilçendeki, ilindeki dersini terketme. Nerde olursan ol, edepli ol. Büyüğünü, küçüğünü bil. Senden önce derviş olan bir kimseyi senden kıymetli bil. Senden bir gün önce nefsine dur demiş o. Senden bir gün önce seninle kendi nefsine dur demiş. Edebini takın. Derviş kardeşlerinle iyi geçin. Onlara zulmetme, onlara haksızlık yapma, onlara yanlışlık yapma. Derviş abilerinle iyi geçin. Bunlar nerden biliyormuş deme. Senden iki gün önce gelmiş, nefsine diz çöktürmüş oturmuş o şeyhin

dizinin dibine. Senden on yıl önce gelmiş, senden yirmi yıl önce gelmiş, senden otuz yıl önce gelmiş. Sen daha annenin karnında yokken, o dervişlik yapmış. Otur oturduğun yere. Sen daha hiçbir çile çekmemişsin, hiçbir zorluk görmemişsin. Onlar yolun zorluğunu, çilesini çekmişler, sıkıntısını çekmişler. Otur oturduğun yere, edebini bil. Bu iş manevi tokat. Nerden geleceğini bilmez insan. Sen alay edersin birisiyle, tokatı yersin, farkında olmazsın. Baybay eder el sallarsın, benim meşhur şeyimdir ya. Bu vardı ya hani arabaların arkasında el sallamak. Çok söylerdim değil mi Abdurrahim bunu. Eskiler bilir benim bu sohbetimi, arabaların arkasına var ya güle güle diyen, araba gidiyor o devamlı el sallıyor. Dergahı arabaya benzet, otobüse benzet. Otobüsten indin, otobüse arkadan bakarsın. Bir tane el orda, güle güle der sana. Sen orda kalırsın, kalırsın orda! Herkes toparlarım diye düşünür, asla toparlayamaz. Otobüsten inen toparlayamaz. Ben toparlayanını görmedim daha. İnmemeye bak sen.

Hatta ben önceden benzetirdim bu şeye hacca gittiğinizde veya Hindistan'da Pakistan'da Bangladeş'te görürsünüz ya millet otobüslere trenlere böyle tutunur, sallana sallana gider ya, kapısına, penceresine, üstüne. Yani otobüs değil sanki böyle hani arı bir oğul çıkarmıştı oğul sarılır ya, her şeye öyle. Böyledir bu iş. Tutanacaksın sen oraya. Tutunmazsan, gittin. Parçan bulunmaz senin. Bana söylerlerdi. Ben anlamazdım bunu yeni derviş olduğum zamanlar, ilk gidenleri görünce o zaman anladım ben. Haa dedim, böyle oluyor demek. Adam beş vakit namaz kılıyor. İşte böyle dinine, diyanetine dikkat ediyor, adam dergahtan ayrılıyor, adam namazı bırakıyor, dini diyaneti bırakıyor, her şeyi bırakıyor adam. Bir bakıyorsun dün bu adam bizle beraber zikrullah yapıyordu bir yıl önce, üç yıl önce, ya bu adam ne olmuş diyorsun kendi kendine dağıtmış adam kendini. Oysa o şöyle diyor ya ben iyi bir dergaha gideceğim. İyi bir şeyhe bağlanacağım, ben daha iyi bir dergaha bağlanacağım. Ooooo, mükemmel biri, filancaya gideceğim. Oğlum, niye gitmedin? Git, ben teşvik ederim. Herkes zanneder ki hani neden böyle, ya bir insan dergahtan ayrılıyor, başka bir dergaha gidecek, teşvik edilir mi ya. Ben teşvik ediyorum. Git bir yerden ders al, oraya bağlan. Kaybetme, kaybolma, yok olma. Ortalıkta per perişan olacaksın. O yüzden diyorum git bir yere bağlan, boşta durma. En kötü şeyh, hiç şeyhten iyidir. Bir insanın kötü de olsa bir şeyhi olsun. Ben de meşhur felsefedir bu. Neden? Ya lafını dinleyeceğin birisi olsun senin. Sana otur dediğinde oturacaksın. Niye oturacaksın? Senin şeyhin, senin şeyhin! Gel dediğinde geleceksin, git dediğinde gideceksin, otur dediğinde oturacaksın. Bir şeyhe intisap etmek kadar nefse zor gelen bir şey yoktur çünkü. Bakın, nefse en ağır gelen şey budur. Bir şeyhe intisab etmektir. Nefse en ağır gelen şey, o şeyhte

intisaplı olarak durmaktır. Nefse en ağır, en zor gelen şey budur. Bir üstada intisap etmektir. Nefse en ağır gelen şey budur. Nefis ordan yol bulur, burdan yol bulur, ordan sana çelme takar, burdan çelme takar, ordan heva heves yaptırır, ordan şeytan yaptırır, yaptırır da yaptırır.

Hepsini yaşadım. Büyüklenmek için söylemiyorum, hepsini yaşadım. Ben derim ya, üstad en fazla düşen insandır derim hep. Sebep? Nerden düşüleceğini nerden öğrenecek o, en yaralı. Vücudunda yara izi olmayan kimse kim? Üstad. Sebep? Her yerden vurulmuş, her yerden yaralanmıştır o, tecrübe sahibi. O yüzden nerden bıçağın geleceğini, nerden güllenin geleceğini, kimin nerde nasıl satacağını, kimin nerde ne yapacağını en iyi o biliyor. En iyi o biliyor. Herkes zanneder ki üstat hiçbir şey yaşamadı. En fazla şeyi o yaşamıştır. En fazla o satılmıştır, en fazla o hançerlenmiştir, en fazla o ağlamıştır, en fazla o hicran çekmiştir, en fazla o acı çekmiştir, en fazla…herşeyin fazlasını yaşamıştır o. Sebep? Tecrübe. Başka türlü olmaz ki. Başka türlü olmaz! Sen dağları devirmişsin, üstadım demişsin gelmişsin önüne oturuyorsun. Ben bilmiyorum, bu biliyor diyorsun! Hakan ne mezunusun? Ziraat Mühendisliği. Yusuf? İnşaat mühendisliği. Öğretmen sen? Acil yardım ve afet yönetmeliği. Hepsi de süt dökmüş, ne o kedi gibi mi derler? Öyle şey süt dökmüş bülbül gibi oturuyorlar. Kafaları basmıyor mu? Sufilik böyle birşeydir ama. Bak, üniversite okuyanlar, ellerinizi kaldırın. Kaldır, kaldır, kaldır, kaldır, kaldır, kaldır, ürkme, korkma. Bak, dergahın eğitim seviyesine. İndirin, teşekkür ederim. Dergahın eğitim seviyesi, %50 den fazlası üniversite mezunu. Bilmiyor mu adam? Onun için nefsine dur demesi daha da zor. Bana soruyorlar. Ne mezunusun, ortaokul mezunuyum diyorum ben, tevazu gösteriyorsunuz! Hayır, ortaokul mezunuyum. Yok, tevazu gösteriyorsunuz valla diyor, gidiyor başkasına soruyor. Ne mezunu? Vallahi biz lise biliyoruz diyolar. Değil, ben lise mezunu değilim. E şimdi normalde o nefis o kimseyi çökertecek onu. Gidecek oturacak, kolay mı, kolay değil. Oturması yetmiyor, devam edecek. Kolay mı o? Değil. Hele bizde, çalkantının bol olduğu, sıkıntının bol olduğu, koşuşturmanın bol olduğuğu yerde daha da zor.

Nefse en ağır gelen şey, kolay değildir. E o zaman o kalpteki o nur öyle oluşacak ama orda oluşacak ve orda olacak başka bir türlü değil. O nur, o kimsenin feraset nuru olacak. O yüzden iki parmağının arasında, Rahman'ın iki parmağının arasında. Onun şaşırması, şimdi o hani hadisi şerife bakaraktan derler ya, hani Allah şaşırtmasın diye, sufinin şaşırması ile avamın şaşırması aynı değildir. Avam şaşırır, gider günahı kebair işler, sufinin şaşırması o kimsenin kalbine haber gelmemesi, kalbindeki nurun ona haber vermemesi, konuşmamasıdır. Ama bu nur ne yapar? Hak saçar. Zümer

Suresi, ayet 22: 'Allah'ın gönlünü İslam'a açtığı ve Rabbinden bir nur üzere olan kimse, kalbi katılaşmış olan kimse gibi midir? Kalpleri Allah'ın zikrine karşı katılaşanların vay haline. İşte onlar apaçık bir sapıklık içindedirler.' Şimdi o kimsenin o nura ulaşması için kalbinde zikrullahın olması lazım. Eğer o zikrullah olmazsa kalbi katılaşır o kimsenin. Adam günlük virdini çekmezse, kalbi katılaşır. Derslere gitmezse, halakayı zikrullaha oturmazsa kalbi katılaşır. Bu üstadımın sözüydü, ben üstadımın ağzından söyleyeyim bunu, eğer bir kimse şeyhinin sohbetine gitmezse, kalbi katılaşır ve kararır, Allah rahmet eylesin, şeyh efendi öyle derdi. Oğlum ayda bir, en az insan şeyhinin sohbetine katılacak, zikrullahına katılacak derdi. En az ayda bir. Biz Çorumlu Hacı Mustafa efendi hazretlerine on beş günde bir giderdik oğlum diyordu. O zaman için tabii daha sıkıntılı, daha problemli, daha zor. O zaman o kimse eğer Allah'ın zikrine karşı kalbi katılaştı ise vay haline onun. Zikrullah'ı sevmesi, zikrullaha müştak olması, zikrullahı istemesi, zikrullaha koşması lazım o kimsenin ki onun kalbinde zikrullahtan bir nur oluşsun ve ona eski sufiler, zikr i veledi derler, zikirden bir çocuk olursun. 'Ölüyken hidayetle diriltip kendisine insanlar arasında yürüyecek bir nur verdiğimiz bir kimse, karanlıklar içinde kalıp ondan çıkmayan kimse gibi midir? İşte kafirlere yaptıkları böyle süslü gösterildi.' O zaman o kimsenin kalbine, senin kalbin ölüyken, senin kalbin karanlıkların içerisinde dolaşırken, normalde bu zikrullahın neticesinde Cenabı Hak senin kalbine bir nur verdi.

Bak neydi, Zümer Suresi, ayet 22 diyordu ki: 'Kalbi zikrullaha karşı katılaşan, ondan sonra diyordu ki onların, insanların arasında yürüyecek, yaşayacak bir nur verdiğimiz kimse, karanlıkta kalmışlar gibi olur mu? Olmaz. O zaman o nur, seni insanların içerisinde doğruyu, iyiyi, güzeli gösteren, sana hakikati gösteren bir nurdu. Sen sakın onu ne yap? Kaybetme. Sakın ha! Allah muhafaza eylesin. O yüzden Cenab ı Hak bizi kendi oğlunun üzerinde her daim devam eden kullarından eylesin. Cenabı Hak gönlümüzden, kalbimizden nurunu çekip çıkardıklarından, söküp aldıklarından eylemesin inşallah. Cenabı Hak her daim kendisini zikreden, kendisine şükreden, hamd eden, kendisinin yolunda koşan, kullarından eylesin. Haklarınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun. Selamün aleyküm.

https://youtu.be/hW1L8zoA1oI

MESNEVİ-İ ŞERİF 760-761. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Devletliler onunla eteklerini doldurmuşlardır."

Bir önceki beyit neydi? 'O nuru canlara hak saçtı' yani Cenabı Hak, kendi nurunu ne yaptı? Saçtı. Kendi nurunu saçınca da ne yaptı? Devletliler onunla eteklerini doldurmuşlardır.

'O nur saçıcısını bulan, yüzünü Allah'ın gayrısından çevirmiştir.'

Cenabı Hak âlem-i berzahta ruhları yarattı. Ruhları yarattıktan sonra ben sizin Rabbiniz değil miyim diye sordu. Ben sizin Rabbiniz değil miyim deyince bütün ruhlar: 'Bela, evet, sen bizim Rabbimizsin' dediler ve Cenabı Hak, onlara secde emri verdi. Birinci secdeye herkes gitti. Malum, bu hadisi biliyorsunuz. İkinci secde emri, bir kısmı gitti, bir kısmı gitmedi. Üçüncü secde emri, ikiye gidenlerin bir kısmı, üçe gitti, ikiye gidenlerin bir kısmı üçe gitmedi, ikiye gitmeyenlerin bir kısmı üçe gitti filan. İşte uzun mesele ve Cenab ı Hak, ruhlar aleminde nur saçtı. Bunu Muhyiddin İbn Arabi hazretleri burayı biraz hani ayanı sabite olarak nitelendirir ya, ayanı sabitede ruhlar, kendi istidatlarınca, o nurdan aldılar. İstidatlarınca aldılar. Ne kadar istidatları var ise o kadarını aldılar ama orda nurunu Cenabı Hak bütün ruhlarını üzerine saçtı. O nuru saçınca, Hz.Pir diyor ki devlet liler, yani burda devletliler dediği, yüce kimliğe, kişiliğe sahip olanlar, peygamberler veliler, mü'minler, mürşidler, sufiler. Bunlar, eteklerini doldurdular. Kimisi ne yaptı? Eteğini açtı tabiri caizse. Hani bir şey çok olur, çok almak isteyen kimse avucuyla almaz. Ne yapar, eteğini açar daha fazla alır, doldurur. Diyelim ki bir meyve dolduracak eteğini kaldırır doldurur veya yiyecek içecek bir şey var, eteğini kaldırır, doldurur. Çok almak ister. Bunlar istidatları

geniş olanlar, bu daha da daha daha da daha diyenler, bunlar bir maneviyat noktasında, doymak bilmeyenler bunlar için ne yaparsan yap, hep daha da diyecekler ve sen hep dahadanın yolunu arayacaksın. O kimsede çünkü hep dahadanın yolunu arar.

Bunlar eteklerini doldurmak isteyenler, bir kimse gönlünü, gözünü, eteğini, kalbini, her şeyini doldurmak istiyor. O kimseye hep dahadası lazımdır. Sufiler, mana noktasında hep dahadasını arayan kimliklerdir. Sufi, dünyada azla yetine bilir belki de, ben onu da kabul etmiyorum da bir kimse şunu diyebilir, ya ne olacak işte, az bir şey burda yiyelim, içelim, ben onu da kabul etmiyorum. Benim sufilik anlayışım öyle değil. Biz dünyaya da ahirette de daha da deriz. Yalnız dünyaya daha da derken dünyaya âşıklık noktasında dünyaya sevdayla yaklaşma noktasında değildir dünyaya daha da değişimiz. Biz, biz daha fazla insanlara el uzatalım, daha fazla veren el olalım, biz daha fazla hayıra hasenata koşalım. Biz daha fazla, bizden faydalanan insanlar olsun, bizim dünyaya daha da deyişimiz odur. Öyle miskinlikle köşede oturmuş miskinlik yapan, ben böyle bir sufilik tanımlamasını kabul etmiyorum. Sufi, bu manada da veren el olması için mücadele eder. Onlar zekatlarını bitamam verirler. Bak, onlar dediği velileri tarif ediyor, evliyaları tarif ediyor, müminleri tarif ediyor Cenabı Hak. Ne diyor? Onlar iman ederler, namazlarını dosdoğru kılarlar. Zekatlarını verirler. İman edenleri tarif ederken Cenabı Hak hepsinin sonunda zekatlarını verirler diyor. Zekatlarını verirler demek, o iman eden kimse, zekat verme noktasında olacak. Zekat verme noktasında kimdir? Nisap miktarı paraya, mala sahip olan kimse. O zaman o kimse tembel değildir. O kimse hımbıl değildir. O kimse annesinin, babasının malını yemez. O kimse bir başkasının kazancına bakmaz. O kimse benim çocuklarıma kim bakacak ya göndereyim de kayınvalide baksın bunlara, göndereyim kayınpeder baksın, göndereyim ben bunu kayınpederin evinde otursun, ya biraz onlar yardım etsin, git lan annenden babandan ne alacaksan al gel…Bunlar adamın müsveddesi, adamın müsveddesi bunlar. Bu böyle değildir.

Sufi zekat verecek, zekat verme noktasına getirecek kendisini. Çalışacak, çabalayacak, yürüyecek, koşacak. Maddeten de manen de koşacak. A, ben şeyhimi rüyamda gördüm. Yeter ya! Yetmez. Her gün göreceksin, yetmez. Her an göreceksin, yetmez. Baktığın yerde göreceksin. Yürü! Tembellik yapma, yetmez. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini göreceksin, yetmez. Konuşacaksın onunla, bu bir şizofreni değil. Bu, sufilik yolu, yetmez. Yeter diyen yolda kalır. Sen dolduracaksın her şeyini, senin beyninin bir tarafı dünyaya çalışacak, bir tarafı ahirete çalışacak. Sen ikisini beraber koştutturacaksın. İkisini beraber koştutturacaksın. Yeter diyen kimse

sufilikte yolu yoktur. Yeter diyen bir kimsenin, sufilikte yolu yoktur. Yürü, Cenab ı Hakkın nuruyla doldur her tarafını. Koş. Ciğerin patlayıncaya kadar koş. Kalbin yarılıncaya kadar koş. Usanma, ne güzel söylemiş sevmekten kim usanır diye, usanma. Yıkıldığın yerden kalk koştur. Tökezlendiğin yerde kalk koştur, kimseye kabahat bulma. Kabahat da senin, suç da senin, günah da senin. Ne dedi koskoca peygamber, ben hefsimi temize çıkaranlardan olmam dedi. Nefsini temize çıkarma. Ne dedi koskoca peygamber? Ben nefsime zulmedenlerden oldum dedi. Sen nefsine zulmedenlerden olma. Kaç, yürü kendi kendini temize çıkarma. Kendi kendini haklılığa çıkarma. O şeytanın yolu. O zaman sen o eteklerini dolduranlardan ol. Senin yüreğini o nurla dolduranlardan ol. Senin gözün, gönlün, kalbin, kulağın, elin, ayağın o nurla nurlansın. Gönlünde her daim zikrullah gümbür gümbür devam etsin. Senin bakışın nur, duyuşun nur, tutuşun nur olsun, konuşman nur olsun, senin dünyaya bakışın, ahirete bakışın, kardeşliğe bakışın, insanlara bakışın nur olsun. Kendini ona göre dizayn et.

'O nur saçıcısını bulan yüzünü Allah'ın gayrısından çevirmiştir. O nurun saçıcısı, o nurun dağıtıcısı, o nurun sahibi kim? Hz. Allah Celle Celalühü. Onu bulan, onunla hemhal olan, onun yoluna giren, yüzünü başka bir yere çevirmez. Enam Suresi, ayet 79: 'İbrahim Aleyhisselam söylüyor. Ben yüzümü tamamen gökleri ve yeri yoktan var edene çevirdim ve artık ben asla Allah'a ortak koşanlardan değilim.' Sen, o nur satıcısı olan Allah'a yüzünü dön ve ondan başkasına yüz çevirme. Bize üç sevgi, lazımdı. Üç sevgiden sorgu sual sorulmaz. Allah'ın sevgisi, Resûlullah sallallahü ve sellem hazretlerinin sevgisi ve bizi bunlarla tanıştıran, bu sevgiye ulaştıran ve bunlarla görüştüren, üstadımızın sevgisi. Dua muhteşem: 'Ya Rabbi! Senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirenin sevgisini, çölde susuz kalmış kimseye soğuk şerbeti sevgili kıldığın gibi bize de sevgili kıl.' Amin. Biz bu üç sevgi ile yoğruluruz. Aslında bu üç sevgi değildir. Bunu anlatırken üç sevgi olarak anlatırız biz, hadisi şerif mucibince. Bu üç sevginin arasında renk farklılığı yoktur. Derece farklılığı vardır. Yoksa bu üç sevgiyle sevgilenin, herhangi birisiyle sevgilenen bir kimse, onun boyasıyla boyanmıştır. Biz üstadımızı Allah için severiz. Biz Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini, Allah onu peygamber kılmış, o Allah'ın resulü olduğu için severiz. Biz Allah'ı da Allah olduğu için severiz. O yüzden bu üç sevginin arasında bir fark yoktur aslında ama biz bu noktada hataya düşmemek için, şeyhimizi Allah'ı sever gibi sevmeliyiz. Biz de böyle bir şey yoktur. Biz şeyhimizi Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini sever gibi sevmeyiz. Biz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini Allah'ı sever gibi de sevmeyiz. Allah'ın sevgisi, uçsuz bucaksızdır. O, bütün sevgilerin üstündedir. Bütün sevgilerin üstünde. Ha,

şöyle düşünülmesin. Örneğin biz eşimizi, dostumuzu da severiz. Onları da Allah için severiz yalnız. Biz eşimizi de severiz Allah için, çocuklarımızı da severiz Allah için. Arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi, Allah için severiz. Allah için severiz. Sınırlar bellidir Allah için sevgide. Harika, ben o kardeşi Allah için seviyorum. Tamam, Allah için seviyorsan sen onu, sınırı belli. Ben o kadını Allah için seviyorum, sınırı belli. Ben o erkeği Allah için seviyorum, sınırı belli. Onun kocası, Allah için seviyor, sınırı belli. Onun karısı, Allah için seviyor, sınırı belli. Onun kardeşi, Allah için seviyor, sınırı belli. Allah için olan sevgilerin hepsininde sınırı bellidir. Hukuku bellidir.

Allah için seviyorum diyen bir kimse, hukuksuz değildir. Bakın, hukuksuz değildir, sınırı bellidir. Ya ben seni Allah için seviyorum, hadi gidelim. Nereye gidiyorsun ya, nikah lazım, hukuk lazım, bir şey lazım. Var mı öyle bir şey? Allah için seviyor, heva ve hevesten olan sevgiler, sınırsızmış gibi gelir insana. Heva ve hevesten. Yok, o şeytani o. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini sevmenin dahi sınırı var. O Allah değil. O Allah değil. Bakın, sınırı var. Şeyhi sevmenin sınırı var. O peygamber değil, o Allah hiç değil. Vardır ya böyle sevgisini göstermek isterler, şeyhim bana öl dese ölürüm! Ya oğlum, ne alakası var. Zaten sana öl diyorsa o şeyh değil. Neden? Nefsine uymuş, ne alakası var. Birisi öyle dedi, işte ben şimdi onun şeyhinin tabirini söylesem, hangi dergaha bağlı olduğu meydana çıkacak böyle. Cigarası da böyle ateşli, cigaranın üzerinde de parmağını böyle oynatıyor. Bu ne dedim ben. Devamlı cehennem ateşini dedi bunla dedi biz dedi şey yapıyoruz. Ne o, aklından çıkarmıyormuş! Sigaranın üzerinde böyle cahillikler var bizde. Bu cehaletin ta kendisi!

Bunlar böyle sufilik, şeyhlik, dervişlik değil bunlar. Bunlar cahil insanlar. Din bilmez, diyanet bilmez, sigaradan cehennem ateşi arkadaş şey yapıyor, cehennem ateşini devamlı hatırında tutuyor. Allah muhafaza eylesin. O bana öyle demişti. Böyle bir de bu böyle bir yerin zakiri dedi ki bize dedi, bana dedi, işte haram bir şey söyledi, şunu yap dese yaparım dedi. Dedim kardeş, sen tecdidi iman getir. Kızdı bana. Sana dedi üstadın haram bir şey söylese yapmazmısın? Hayır dedim. Bizde yok böyle. Benim üstadım bana haram bir şey emrederse, ben yerine getirmem dedim. Bizim üstadımıza olan bağlılığımız, Kur'an ve sünnet dairesinde.

Sonra hadisi şerif söyledim ona. Meşhur ya, seriyyeye gönderiyor o kişileri, başlarında da bir tane komutan. Canları sıkılıyor, komutanla seriyyeye giden askerlerin arasında anlaşmazlık çıkıyor. Komutan diyor odun toplayın, topluyorlar. Çalı toplayın, topluyorlar. Yakın ateşi, yakıyorlar. Emrediyorum, ben sizin komutanınızım, atın kendinizi ateşe diyorlar, sahabeler atmıyorlar kendilerini ateşe. Medine-i Münevvere'ye dönülünce bu meseleyi

Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine söylüyorlar. Diyor ki eğer ateşe atsaydınız kendinizi ebediyen cehennemde kalacaktınız diyor. Sonra meşhur o sözü söylüyor. Maruf yani itaat maruftadır. İtaat maruftadır, itaat maruftadır. Yani itaat, iyiliktedir. İyiliğe itaat edilir. Harama itaat edilmez. Kötülüğe itaat edilmez. Bir erkek, eşinden haram bir şey istese, kadın itaat etmez ona. Bir çocuk, anne babası ondan haram bir şey istese, itaat etmez ona. Haramda itaat yoktur. Harama itaat edilmez. Kur'an'la, sünnetle, imamların içtihadıyla sabit bir harama itaat edilmez. Bakın, harama itaat edilmez asla. Bir şeyh efendi sana git hırsızlık yap dese, demez gerçek bir mürşit. Dediyse mürşit değildir zaten. O zaman terk et onu. Onu terk etmek vefasızlık değildir. Allah muhafaza eylesin. 'Doğu da Allah'ın, batı da Allah'ındır. Artık nereye dönerseniz dönün, orası Allah'a çıkar. Şüphe yok ki Allah'ın rahmeti geniştir, o herşeyi bilendir.' Bakara 115. Cenabı Hak'kın nuru her yeri sarmıştır. Sen ne tarafa dönersen dön, ne tarafa yönelirsen yönel, Allah'ın vechi, Allah'ın yüzü o yöndedir. Ha,Cenab ı Hak bize kıbleyi şart kılmış. Biz kıbleyi bildiğimiz anda kıbleye yöneliriz, bilemezsek ne tarafa yönelirsek yönelelim, Allah'ın vechi, onun üzerindedir. Mesnevi'den beyit ve bitiyor: 'Eğer sen kendin de ön art oldunu sanıyorsan, cisme bağlısın. Candan mahrumsun. Alt, üst, ön, art, cismin vasfıdır. Nurani olan can ise bunlardan münezzeh ve cihetsizdir, yani yönsüzdür. Kısa görüşler gibi zanna düşmemek için, gözünü kapa, padişahın nuruyla aç.' Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Geceniz hayırlı olsun. Selamün aleyküm.

https://youtu.be/hW1L8zoA1oI

MESNEVİ-İ ŞERİF 762-763. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Bir önceki sohbetimizde, 'devletliler onunla eteklerini doldurmuşlardır. O nur saçıcısını bulan, yüzünü Allah'ın gayrısının çevirmiştir.' Onu okumuşuz.

'Kimin aşk eteği yoksa, o nur saçıcısından nasipsiz kalmıştır. Cüzülerin yüzü küle doğrudur, Bülbüllerin aşkı güledir."

Cenabı Hak nurunu saçtı Cenab ı Hak nurunu saçınca kim âşıklık yolunda bir payesi var ise o tabiri caizse mana eteğini açtı, doldurdu. Allah'ın nuruyla nurlandı. Cenab ı Hak hidayetini bütün insanlara saçar. Allah'ın hidayeti bütün insanlara açıktır. Allah'ın tövbe kapısı bütün insanlara açıktır. Kıyamet kopuncaya kadar hidayet kapısı ve tövbe kapısı her daim açıktır. Kim tövbe eder geri dönerse, Allah onun tövbesini kabul eder. Kim af dilerse Cenabı Hak ona mağfiret eder. Cenab-ı Hak, hidayet kapısını da bütün insanlara açmıştır. Kim hidayet almak isterse, Cenabı Hak'ka yüzünü döndürürse, Allah ona hidayet eder, kim aşık olmak isterse, Allah onun kapısını açar. Kim ne tarafa dönmek isterse Cenabı Hak onu o taraftan nasiplendirir. Kim Allah'ı unutursa, Allah da onu unutur. Kim Allah'a sırtını dönerse Allah da ona sırtını döner. Kim Allah'tan bir adım uzaklaşırsa, Allah da ondan bir adım uzaklaşır. Allah'ın uzaklaşması bir adımdır ama kim Allah'a bir adım yaklaşırsa Allah da ona on adım yaklaşır. Çünkü onun rahmeti her şeyini sarmıştır. O yüzden bir kimse eğer aşk eteğini açarsa Cenabı Hak onun aşk eteğini doldurur. Cenabı Hakkın nuru bu noktada ancak müşriklere isabet etmez, hususu nuru. İman etmeyenlere, hususi olarak iman etmeyenlere hususi olarak, onlara gitmez. Öbür türlü Cenabı Hak nurunu bütün her tarafa saçmıştır. Nurunu her tarafa yaymıştır. Herkes için hidayet

kapısı açıktır. Herkes için o nur saçıcısı nurunu saçmıştır. Ancak nankör olanlar, aptal olanlar o nur satıcının nurundan nasipdar olmazlar. Ancak nankör olanlar aptal olanlar o hidayet kapısını görmez veya hidayet kapısına sırtını dönerler, bunlar insanların abdalları ve nankörleridir. Nankörler ancak hidayete ulaşamazlar. Sebep? Nankördür çünkü o. Aptallar ancak hidayete ulaşamazlar. Sebep? O çünkü aptallık yolunu seçmiştir. O nankörlük yolunu seçmiştir. Yoksa Cenabı Hak bu noktada adalet noktasında adildir.

Kim ona zikirle yaklaşırsa, onu zikreder. Kim tövbe ile yaklaşırsa onun tövbesini kabul eder. Kim ona affı mağfiret isterse ondan, onu affeder. Kim ondan rızık isterse, Cenabı Hak, onu rızıklandırır ve Cenabı Hakkın iki eli de açıktır. İki elini de insanlara açmıştır. Varlığı tamamıyla açmıştır. Ondan kim isterse ondan istediğini alır ve hangi noktadan isterse hangi noktadan giderse onu bulur. Ne yaparsa onu bulur insan. Hani Hz. Mevlana der ya bu alem aks i sedadır diye, sen burdan Ahmet diye bağırırsan Ahmet diye sesi aksiseda olarak görürsün. Sen Allah dersen, aksiseda Allah diye sana döner. Aksiseda budur. O yüzden hani ayet-i kerimede de: 'Sizin önünüzde sizin işlediklerinizi vardır.' Senin önünde, senin işlediğin var. Ne ektiysen onu biçeceksin. O yüzden bir kimse kendince aşk eteğinden uzaklaştıysa, o uzaklaşan kimsenin âşıklıktan payı olur mu? Olmaz. Aşıklıktan payı olmayan, suçu Allah'a yüklemeyecek. O kendisinin âşıklıktan payı yok. O kendisi âşıklık yoluna yüz çevirdi. Ters döndü kendisi yaptı. Bir nimet sizden alınıyorsa, bunun sebebi sizsinizdir. Sebebini dışarıda arama hiç. Bakın, hiç sebebini dışarda arama. Başınıza gelen bela, musibet sıkıntı, dert, gam, kasavet, hepsi de sizin elinizin ürünüdür. Sizden giden her ne var ise nimet babında, sizin elinizin ürünüdür. Siz nimete nankörlük yapmışsınızdır. Çünkü hamd edenlere nimetlerini arttıracağını vaat etmiş, hamd edenlerin nimetlerini arttırıyorsa, senin üzerinden bir nimet gittiyse, sen hamd edenlerden değilsin demek. Sen nankörlerden oldun veya aptallardan oldun, senin üzerinde nimeti görmedin, o yüzden senden o nimet gitti. Başka bir sebepten dolayı değil, başka bir sebep arama. Allah muhafaza eylesin. O yüzden o hidayet nurunu saçmışken, sana o nurdan isabet etmiyorsa, bunun sebebi sensin. O; rahmetini, nurunu, ikramını, ihsanını saçmışken sana isabet etmediyse bunun sebebi sensin, bir başkası değil.

'Cüzlerin yüzü küle doğrudur.' Bir şeyin parçacığı bütüne doğru gider yağmur tanesi denizin üzerinden çıkar, buharlaşır. Buharlaşır bulut olur. Ortadan göremezsiniz siz onu buharlaşıp bulut olduğunu. Sonra rüzgar onu toparlar hepsini bir yere, tekrar bir coğrafik olarak hava şartları değişir.

Hava şartları değiştikten sonra ne olur? O tekrar yağmur damlası haline gelir yağmur damlaları birbirleriyle buluşur, birbirleriyle birleşirler. Cenabı

Hak onu toprağa indirinceye kadar hiç bir yağmur tanesi, hiç bir yağmur tanesine dokunmaz. Hiçbir kar tanesi yeryüzüne ininceye kadar hiçbir kar tanesi ile sürtüşmez bile. Cenabı Hak onu bir hesap kitap üzerine indirir. Yağmur taneleri havada toplanmış olsa ve komple kütle halinde yere düşse afat olur, tufan olur. Seyreyle cümbüşü. Saatte işte bilmem kaç kilogram bir gün içerisinde metrekareye beş kilogram yağmur düştü. Beş kilogramın birleştiğini düşünebiliyor musunuz ve beş kilogramın metrekareye tabaka halinde düştüğünü bir hayal edin. Ne ev kalır, ne araba kalır, ne yat kalır, ne kat kalır. Dünya denen bir şey kalmaz. Ne ağaç kalır ne meyve kalır ne hayvan kalır ne insan kalır. Hepsi de cüz, hepsine ne deriz, hepsi de yağmur tanesi ama o cüzler ne yapar? Küle doğru koşar yani birbirleri ile buluşur. Yağmur toprağa düşünce birbiriyle buluşur. Birbiri ile buluştuktan sonra küçük su birikintileri olmaya başlar. Yağmur yağmaya devam ederse, küçük su birikintileri akmaya başlar. Akmaya başlayınca küçücük böyle su, çay deriz biz onlara, küçük küçük su birikintileri toplanır bir yerde nehir olmaya başlar. Büyük çay ne olur? Nehirleşmeye başlar. O nehir ne yapar? Deryaya koşar, gene. Geldiği yere koşar, büyük göle doğru koşar. Büyük denize doğru koşar. Geldiği yer orasıdır çünkü. Cüz, küle döner yani geldiği yere o büyük deryaya doğru gider. O zaman hepimiz birer varlık noktasında Allah'ın yaratmış olduğu cüzleriz. Dönüşümüz nereye? Tekrar Allah'a. Cüzler nereye doğru gidecek? Küle doğru gidecek. Mecburi istikametimiz ona. Biz iman etsek de etmesek de iyi müslüman olsak da olmasak da ona döneceğiz. İman etmeyenler, zoraki döndürülecekler. İman eden zaten yüzünü buradan döndürmüş. kendisini. O zaten koşa koşa gidiyor. Sebep? O bir kez güzeller güzelini gördü. O bir kez nur yüzlüsünü gördü. O bir kez cemalini seyretti. Ucundan da olsa kenarından da olsa. O bir kez de olsa onun kelamını işitti. Onun hitabını işitti. O bir kez de olsa onun kokusunu aldı. Onu sen hani bağlasan durmaz derler ya, o bağlasan da durmaz. O yüzünü o tarafa koşar, döndürür. O, o tarafa doğru koşar. Her cüz kendi yüzünü külüne doğru, yani tamamına doğru koşar. Her şey kendisini tamamlayan, kendisinin tamamına koşar. Her şey.

O yüzden aşık da kendi tamına koşar, yani aşka koşar. Aşık ne zaman ki aşkla yüzleşti, o zaman kendisinin tam olacağını düşünür. Aşık aşkla yüzleşmediği müddetçe aşkla vuslata ermediği müddetçe hiçbir zaman sakin durmayacaktır. Hiçbir zaman sakin durmayacağından, o herdem o aşka doğru koşacaktır çünkü onun tamamı ordadır. Onun tamamı ordadır. Her aşık bu noktada aşkın ayrı bir yüzü, tecelliyatıdır ve her aşık, aşkın ayrı bir yüzü, tecelliyatı olduğundan, her aşık asıl cemala, asıl cemalullaha, cemale müştak olduğundan, hep o tarafa doğru koşacaktır ve bakın bütün varlık alemine

varlık cüzlerden oluşur ama varlığın tamamı bir küldür yani bir bütündür. Varlık parçalı bulutlu değildir. Biz onu çok görürüz. Biz bir sürü insan görürüz, insan bir tanedir. Biz bir insana baktığımızda bir bütün insan görürüz. Yaklaştığında ona onda bir sürü insan görürsün. Aslında o cüzlerin toplamıdır o insan. İnsanı otuttursan, cüzlere bölmüş olsan binlerce cüz çıkar insandan. Milyonlarca cüz çıkar ve onların hepsini topladığınızda bir tane insan çıkar. Şu bardağa bakın, milyonlarca bunda cüz vardır. Milyonlarca, milyarlarca ama hepsi de bunun bir noktada toplanmıştır. Biz onu bir görürüz. Biz onu derli toplu görürüz. Bunu, biz bunu yoğunlaştırdığımızda, bunun bir orta yerde olmadığını bile görürüz. Nasıl görürüz? Biz bunu yoğunlaşma derecesine göre bunun varlığının kendince değiştiğini görürüz. Biraz yoğunlaştır, farklı olur. Biraz daha yoğunlaştır, farklı olur. En sonda buhara döner. Biraz daha yoğunlaştır. Buharda kalmaz orta yerde. Bu bildiğiniz yok olur bu. Bu madde yok olduğunu görürsünüz. Yok, fakat bunu anında şokla, anında şokladığınızda bu tekrar varlığa bürünür.

Düşünebiliyor musunuz? Dünya -272'nin içinde yaşıyor. Dünya -272'nin içinde yaşıyor. Yani şoklanmış vaziyette, şoklanmış vaziyette yaşıyor. Eğer dünya -272'nin içinde olmamış olsa, dünya ve içindekiler hepsi de bir anda buharlaşıp yok olduğunu görürsünüz, bir anda ve dünyayı bir gaz bulutu gibi görürsünüz, yoğunluğuna göre. Biraz daha değişirse, gaz bulutu da görmezsiniz. Hiçbir şey görmezsiniz ama içinde insanlar yaşıyor. Dünya yaşıyor. Evet, dünya denilen bir alem var, evet! Evet, düşünebiliyor musunuz, güneş enerjisinin -272'den içeri geldiğini, ne kadar sıcak değil mi? -272 olmamış olsa, dünya buharlaşacak. Güneş enerjisi tam dursa mümkün değil, -272 den soğutularaktan geliyor, -272 den soğutularaktan geliyor. Soğumuş, soğumuş vaziyette geliyor. Biz diyoruz ki öf ne sıcak oldu, ooo evet, ne kadar sıcak, -272'den geliyor. İşte o cüzler toplandığında kül oluyor, bütün oluyor. Bunu en iyi hal görenler anlar. Şimdi zikrullah esnasında böyle şakkadak hal görmeyen kimse, yavaş yavaş gören bir kimse, böyle işte zikrullah devam ediyor, Allah Allah Allah, o esnada böyle karıncalanma gibi bir sülüet oluşmaya başlar, böyle karıncalanma gibi, oluyor, olmuyor, o heyecan yapar, görüyorum heralde, Allah Allah, ya dur. Sakin ol, öyle görünmez, sakin ol, o karıncalaşma devam edecek. Sen iyi tövbe et, iyi zikret, iyi kul olmaya çalış. Ahlakını düzelt. İnsanlara hizmetini arttır. İnsanlara iyiliğini arttır. Etrafını incitme. Etrafını kırma. Etrafını üzme. Birinci derecede eşin, çocukların, annen, baban, akrabaların, arkadaşların, sakın! Sizin diliniz tatlı olsun, yüzünüz güleç olsun. İncitme kimseyi, o karıncalanma gibi. Zikrullahda sanki beynin karıncalanıyormuş gibi. Öyle mi böyle mi? O karıncalaşma, maddesel bir şey var mı? Yok. Bizler televizyona inanırız

da hale inanmayız. Televizyona inanır binlerce kilometre uzaklıktaki bir görüntü orda seçilip çekilen görüntü, vay canlı izliyoruz ya, canlı izliyor! E onu dervişler de canlı izliyor. Sen aynı anda, aynı anda oynanan futbol maçını izliyorsun. O da beş yıl öncesini iziyor. O da beşbin yıl öncesini izliyor. O canlı izledi. O da canlı izledi. Nasıl? Basbayağı. Sen uzaktaki spikerin anlattığına inanıyorsun, Abdülkadir Geylani hazretlerini görmüş o kimse, inanmıyor musun ona?

Akılcılık, maddecilik böyle bir şey. O önce karıncalaşma, bunu şimdi (özür dilerim), bunu yaşayanlar, bunu daha iyi anlarlar. Mesela işte önce bir sakal görür mesela. Bir sakal oluşur. Bir sakal, bildiğiniz sakal. Zikrullah devam ediyor ama güldür güldür, o zikrullaha verecek kendini, zikrullaha vermezse, tak kesilir, gene hiçbir şey yok. O böyle gözünü sıkar, bilmem ne yapar göreceğim diye, göremez onu. Öyle değil, sen zikrullaha ver kendini. Sen zakirine tabi ol, şeyhine tabii ol, zikrullaha devam et. Çok özür dilerim, tabirimi hoşgörün, sen serseri mayın gibi bir sakalın dolaştığını gör, böyle bir sakal topluluğu. Kalbine gelir, bu Geylani hazretlerinin sakalı veya bu Ahmed Er Rufai'nin sakalı. veya işte bu üstadının sakalı veya bu filanca zatın sakalı. Onu zikrullahda onun kalbine gelir. İlmü ledünün başlangıcı budur. O kalbine gelince, bütün vücut böyle kulak kesildi. Bütün vücut böyle bir kendinden geçti. Anında o böyle bir şimşek gibi 'çak', çakar anında. Çakar, geçer. Kalmaz orda. Bakarsın bir sakal var, ardından zikrullah devam ederken eğer onun hali açılacaksa işte sakaldan surete geçmeye başlar. Yüzü görünmeye başlar, dudağı görünür, burnu görür. Ondan sonra bir çift göz çocuğun olur. Bir bakmış bir tane böyle ya bir kimsenin yüzü var artık, cemali var. İşte bir de onun bilgisi gelirse bu Abdülkadir Geylani hazretleri, ooooo koptu ortalık veya bu işte üstadın, bu filanca efendi, bunlar böyle bir şimdi bizim doktor ordan bakıyor, şizofreniye bağlayacak şimdi diyecek ki tamam, şizofreni işte, ha doktor? Yok, yok, doktorlar buna inanmaz değil mi. Ben şizofrenik bir hastayım değil mi yani, teşekkür ederim. Doktorumuz da var ya teşhis eden. Tedavisi ne doktor bunun? Ne ilacı veriyorlar böyle bir kimseye? Ha görmeme ve aklına gelmemesi için bir de ilaç var, adam düşünemez hale geliyor yani. Bir de görmeyecek yani bunu, öyle mi. Bu şimdi o suret başlar, o suret başladıktan sonra kimisinde bu böyle yakıcı yıkıcıdır. Bu yakıcı, yıkıcı olursa meczup dediğimiz kimse öyle oluşur. Yani hiçbir şey yok. O oturmuş zikrullah yapıyor. Allah Allah Allah. Güm! Bir perde, apayrı bir aleme hemen anında geçiş yaptı, hemen anında! İşte o esnada gitti, tel yandı onun. Eğer çok kuvvetli değilse. Meczup dediğimiz kimse bu. Ona artık ne zaman, nerde, ne vuracağı belli değil. Vurdu gitti onu, ne zaman vurursa artık. Bizim, benim tercihim bu değildir. Böyle kimselerden verim

alamazsınız. Böyle kimseler böyle dervişlikde verimli bir dervişliği olmaz onun. Benim şeyim değildir onlar, tasvip ettiğim bir şey değildir.

Ben, Cenab ı Hakka yalvarırım kimse böyle olmasın diye. Öyle kimseler işini kaybedebilir, eşini kaybedebilir, yani karşıdaki kimse onu anlamakta güçlük çeker çünkü hamdolsun bizde böyle yoktur. yani, yok denecek kadar azdır. Ben öylesini çok tasvip etmem. Bu o kimse de birden böyle bir şey görünce o şoku kaldıramıyor. Öyle söyleyelim. Öbür türlü o böyle aslında onun var olduğuna inanıyor, görüyor ama onun zahiri bir varlığı yok. Bu böyle dağılırken bazen bunlar böyle hani bitecek ya böyle dağılırken bu böyle bir şey hani nasıl söyleyeyim, bu televizyonları falan böyle paketliyorlar, köpük mü o, köpük, ne diyorlar ona, strafor. Hani straforu böyle ufalarsınız hepsi de küçücük küçücük şeyler olur, uçuşur ya. O görünen hal bazen böyle küçücük şeyleri değişir, uçuşur böyle. O zaman cüz olduğunu anlarsınız. E dersiniz ki cüz buymuş veyahut da biraz daha cüzü açalım. Bir sufi biraz ilerler, biraz ilerledikten sonra evvame, emmare, levvame, mülhimeyi geçer, mutmainneye geldiğinde bazen onu tabiri caizse yüzlere ayrıldığını görür kendisinin. Böyle aleme saçılmış olarak görür. Her bir baktığında o, o esnada kendisini görür. O biraz daha böyle işin rengi değişmeye başladığında, bütün baktığı yerde kendi cüzlerinin doluştuğunu görür. Ne tarafa bakarsa baksın, kendi suretini görür. Burda ayağı kayar. O kimse kendince der ki alemi kapladım ben, şeyhi olmazsa. Orda kayar. Parçasını bulamazsınız. Allah muhafaza eylesin. Bu, bu artık bir müddet sonra bu kendisinin öyle alemi küçücük küçücük dolaştığını gördü ya, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i görmesi lazım öyle sonra. Sonra bütün o küçücük parçalarda Cenabı Hakk'ın ismi şeriflerini görmesi lazım. Ondan sonra onların hepsinin tekrar toplandığını görmesi lazım. Bunlar uzun mesele. O cüzlerin yüzü hepsi de ne tarafa dönüyormuş? Küle doğru, bütüne doğru dönüyormuş ve bülbüllerin de aşkı güleymiş? Bülbül'ün değil, bülbüllerin. Bütün bülbüllerin aşkı neyeymiş? Güleymiş. Güllere değil, söze dikkat edin. Bülbüllerin aşkı neyeymiş? Güle. Gül, tekil bakın burda. Bülbüller çoğul. Bütün bülbüller neye aşıkmış? Güle. Bu, varlığı tamamıyla sen bülbül gör. Varlığı tamamıyla bülbül gör ve varlığın bir tek aşkı var, 'gül'. Bütün varlık, tamamiyle güle aşık. Eğer bütün varlık zaten tamamiyle güle aşık olmazsa, varlık varlık olmaktan çıkar. Bu varlığın içerisinde akıl sahibi bir tek insandır. Varlığın tamamiyle tabiri caizse cebri olarak güle aşıktır. Varlık tamami olarak ve senin de varlığın senin de varlığın sen istesen de istemesen de güle aşıktır.

Eğer güle aşık olmamış olsa, gül onu ayakta tutmaz. İnsan, bunun içerisinde, bu aşıklığın idrakine varırsa, insanı kamil olur. Bu, varlıkla senklarizasyonu tamamlamakla mümkündür. Varlık tamamiyle mecburi istikametde

güle aşık. Sen de kendi cüzzi iradenle güle aşık olursan, varlıkla senklarizasyonunu tamamladın. Bütün varlık sana aşina oldu. Bütün varlık. O yüzden aşıklar için varlıkta yabancılık yoktur. O yüzden aşıklar için varlığın her tarafı onlara tarla gibidir. O yüzden aşıklar varlığın her veçhesinde, varlığın her perdesine aşina olmuş olur. Sebep? Çünkü o baştan başa kendisi de aşık oldu. Aklıyla, fikriyle, gönlüyle, kalbiyle, içiyle, dışıyla, her şeyiyle ne oldu? Aşık oldu. E o zaman aşık olunca o da cüz, küle doğru döndü. Cüz o zaman ne yaptı? Küle doğru veçhesini döndürdü. Önemli olan zaten o vecheyi döndürmesi. O yüzden bütün, bütün her şey ama bütün bildiğiniz canlı cansız, var, yok, siz nasıl hükmederseniz hükmedin, bir şeyin adı var ise bir şey varlık aleminde südur ettiyse, göründüyse, o güle aşıktır. Güle aşık ve her şey, her şey ama gözünüzün gördüğü görmediği her şey, ona olan aşıklığını terennüm eder ve her şey bu manada aşkın önünde güzeldir. Aşığın önünde de güzeldir. Aşık, hiçbir şeyi çirkin görmez. Çünkü aşık için her şey aşkın ayrı bir tecelliyatı olduğundan, her şey onun için güzeldir. Güzel güzeli sever, güzel güzeli sever. Güzel, her şeyi güzel gördüğü için her şeyi de sever. Güzel için bu noktada güzel seven için aslında işin hakikatinde çirkin yoktur. O yüzden aşıkların bu manadaki şeriatı ile aşıklıktan pay almayanların şeriatı farklıdır. Aşıkların şeriatı, aşkçadır. O yüzden aşık olmayanların şeriatına benzemez. Ne yaptı Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri? Herkes yüzünü gözünü saklarken, Medine topraklarının tozundan dumanından o yüzünü gözünü açtı. Sebep? Medine güzel. Medine güzel olunca, Medine'nin tozu toprağı da güzel. O Medine'nin tozunu toprağını, gözüne sürme olarak çekti. Oysa etrafındakiler tozdan topraktan korunmak için ağzını burnunu örtüyordu. Güzel, her şeyi güzel gördü. Çünkü her şey güzel.

Herkes burnunu tıkıyordu. Burnunu tıkayıp da geçiyordu. Kokusunu duymak istemiyordu, yüzünü örtüyordu. Niçin? Orda bir tane bir hayvanın ölüsü vardı. O baktı dedi ki ne güzel dişleri var. Güzel, güzel görür çünkü. Güzel güzel sever çünkü. Güzel güzeli sever çünkü. Herkesin çirkin ve kerih gördüğünü o güzel gördü. Herkesin çirkin ve kerih gördüğü bir şey de o güzelliği gördü. Çünkü aşık güzeldir. Aşık güzeli sever. Aşık güzele müştaktır. Aşık güzeldir çünkü. O yüzden aşıkların dili birbirlerine anlaşılır. Aşığın dili, aşık olmayanlarca anlaşılmaz. O yüzden aşık olmayanlar, aşığı dinleyince onu küfür ehli gibi görür. Aşığı dinleyince onu müşrik görür. Aşığı dinleyince o ona kaba saba bir söz gibi gelir ama aşık, aşığı dinleyince, onun sözleri mercan tanesi gibidir. Onun sözleri okyanusta inci gibi gelir ona. Onun sözleri kıymeti bulunmayan kıymeti bilinmeyen bir mercan gibidir. Aşık olmayana ise o sözler alelade bir sözdür. O yüzden aşıkların dili

de huyu da suyu da bakışı da birbirine benzer, birbirine benzer, aynı paralelliktedir. Aynı paralellikte olmazsa, âşıklık değildir. Hani birisi geldi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine bir şey sordu, ondan bir cevap aldı, sonra Hz. Ebubekir'e gitti sordu, Hz. Ebubekir efendimizden de aynı cevabı aldı. Sonra birisi gitti yine ilk önce Hazreti Ebubekir efendimize sordu. Ondan bir cevap aldı. Aynı cevabı Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'den de aldı. Hani geldi Hz Ebubekir efendimize sordu ya birisi, buranın emiri kim dedi, ümmetine hizmet eden orada dedi. Orta yerde Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, su dağıtıyordu. Dedi ki adamlar, bu herhalde Mecnun olmuş ya. Yani ne alakası var, su dağıtan bir kimse buranın emiri mi olur. Gittiler, Hazreti Peygamber Efendimiz su dağıtıyor, ona sordular, ümmetine hizmet eden dedi. Aynı sözü söyledi. Aşığın dili de birdir. Bakın, aşığım dili de birdir. Hazreti Ömer Radıyallahuanh hazretleri, şu içki haram olsa dedi, ayet indi ve henüz daha ayet semadayken, Hz Ömer radıyallahu anh hazretleri ayeti okudu. Ne oldu? Aşık varlığın içersinde, varlığın içerisinde varlığa aşina oldu. Varlığa aşina oldu. Varlığa aşina olduğu için aşık için yarın yoktur, dün yoktur. Aşık için ileri yoktur, geri yoktur. Sebep? Aşığın gözünün önünde dün de birdir, bugün de birdir, yarın da birdir. Onun için bizim içindir, güneş doğar. Aşık için gün doğmuş, gün batmış, gece olmuş, gündüz olmuş, öyle bir şey yoktur. Aşık için. Neden? O, varlığa tecelli etmiştir Cenabı Hakk'ın izniyle

O yüzden bütün bülbüllerin, bütün bülbüllerin aşkı, aşıklığı bir tek güledir.Allah bizi muhafaza eylesin ve bütün kainata bakacaksınız. Bütün kâinata bakacaksınız. Kynayan bir su düşünün. Kaynayan bir suyun içerisine buz atsanız, buz kendini içerisinde korur mu? Anında sıcak olur, öyle değil mi? Sıcak sıcağı çeker, soğuk soğuğu çeker, aşık aşığı çeker, mürted mürtedi çeker, gavur gavuru çeker. Siz bir münafıkla dostluk yapabilir misiniz? Yapamazsınız. Ancak siz de münafıksanız, münafık münafığı çeker. Aşksızlar, aşksızları yanına çeker. Aşıklar, yanına aşıkları çeker. Şeyh efendinin yanına gidiyoruz. Adam habire konuşuyor. Şeyh efendinin yanında dahi konuşacağım diye uğraşıyor. Anam dedim bu adamın başını yakacak. Ben şeyhimi dinlemeye gitmişim, o kendisiyle konuşulmasını istiyor. A, yok. Ben ondan uzak durayım. Ben yavaşça yanından ayrıldım, biraz öteye gittim tek başıma. Abi noldu? Ayağım ağrıyor dedim. Ben de hep ayak ağrısı var, oldum olası, yalan da değil. Gittim. O konuşuyor çünkü boyna. Yanındakine de konuşuyor. Bu sefer o konuşuyor, o yanındakiyle konuşmaya başladı. Konuşuyorlar. Bir üstadın huzurunda, yanındaki kimseyle konuşmaz kimse. Aşıksa o, o dervişse yanındaki ölüyor, innalillah ve inna ileyhi raciun, der. O şeyhine bakar. Başladılar yanındakilerle konuşmaya. Aha dedim, şimdi

top değil gülle gelecek şimdi dedim içimden. Evladım sizin böyle konuşacaklarınız varsa hani böyle işaret etmeyeyim, millet üzerine alınmasın, sizin konuşacaklarınız varsa dışarı çıkın konuşun yanımdan dedi. Bunlar kaldı. Bir bana baktılar, işaret ettim çıkın diye. Tık tık tık tık tık, çıktılar. Dedim Mustafa Özbağ, Allah seni korumuş. Sebep? Aşıksa bir kimse, onun ağzının içine bakar, gözünün içine bakar, yanındakini görmez. Aşıklıktan payı yok. Şeyhimin tabiriyle hele hele derviş. Şeyhi sohbet ediyor Ne yapıyorsun ya, iyi misin, okul nasıl gitti, dersler bitti mi, sınıfı geçtin mi. Abi, geçtim ya. Orda konuşan kim? Seviyorum dediği şeyhi. Ya ne alakası var! Bak burda şimdi çıt çıkmıyor. Dışarıda konuşuyor mu herkes, konuşuyor. Birbiriyle sohbet ediyor mu? Ediyor. Eleştirmek için söylemiyorum. Bu herkesin âşıklık derecesi aynı değildir. Herkes aşıktır. Akli olarak derecesi aynı değildir. Allah bizi aşıklardan eylesin.

O yüzden iyiler, iyilerin yanına doğru koşar, kötüler kötülerin yanına koşar. Namaz kılanlar, namaz kılanları sever. Akşamcılar, akşamcıları sever. Beni hiç kimse davet etmiyor, gel bu akşam bir alem yapalım diye. Ama akşamcılar ne yapar? Akşamcıları sever. Kim, hangi amel üzerindeyse, o amel üzerinde olanlar birbirlerini sever. Kim, hangi inanç üzerindeyse, o inançta olanlar birbirlerini sever ve bir yerde toplanırlar. Şimdi tekkeye gelip sohbet dinleyecek olanlar, bakın cüzler nasıl küle doğru geldi. Ne yaptılar? Burda toplandılar. Cumartesi bizim bugün sohbet günümüz. Tekkeye gideceğiz, sohbet dinleyeceğim, üstadımı göreceğim. Üstadımızın sohbetini dinleyeceğim. Ne yaptı? Cüzler burda toplandı. Ya, yorgunum bugün ya. Ben evde kalayım, sohbet var ama ya ne yapayım, hadi bu akşam da gitmeyeyim ya, evde oturayım ben. Tamam, o ya işte ben de seviyorum! Seviyorsun ama bu kadar değil, derecesi düşük. Bakın, derecesi düşük. Efendim, hakkınızı helal edin, orda olmak isterdim ama olamadım. Burda olmak isteseydin burda olurdun. Çok iddialı bir söz ama her zaman olmak istediğim yerde olurum Allah'ın izniyle. Ben kendimden pay biçeceğim. Olmadı, elimde değil ise bu. Elimde değil. Cüzzi iradeden çıktı o.Buna söyleyecek laf yok.

Sohbete gidiyorum, Eskişehir'de bir köpek, bir gitti tekrar geri döndü. Zaten hep orda radar cezası yiyorum diyor bağladım onu otomatiğe, gene vurdum köpeğe. Yapacak bir şey yok. Cevdet, Selamünaleyküm Aleykümselam. Filanca yerde köpeğe vurdum abiciğim, arabanın önünden dumanlar çıkıyor. Sabah saat 6.30 miydi 7 miydi, o civardaydı, değil mi? Dedim arabanın önünden dumanlar çıkıyor yalnız ona göre gel gelirken dedim ben, o koptu geldi. Ben de arabayı oraya kenara bıraktım. Bir tane yaygı yazdım, orda yüksek bir yere, yastığı da aldım, yan geldim kitap okuyorum. Ne yapayım, onunla mı uğraşacağım dedim kendi kendime. Trafik polisi

geldi baktı, gördü beni orda. Ondan sonra arabayı da gördü, yürüdü gitti. Sonra Cevdet geldi. İşte polise rapor tutturacak.İşte polis diklik yaptı ona, bu da ona diklik yaptı. Polis ona dedi ki getir ehliyeti, ruhsatını, o da getirdi ehliyeti ruhsatı, arabanın vergisi yatmamış. O zaman için vergisi yatmayan arabaları bağlıyorlardı, değil mi Cevdet? O yatırmış, muhasebecisi yatırmamış. Bunun muhasebecisi uyanık, parayı inşaatta kullanmış Öyle yapıyor genelde muhasebeciler ya, bu tabii benim yanımda fazla da bağırıp çağırıyor. Ben biraz uzak gittim rahat bağırsın çağırsın diye. Onun arabasını da bağladı trafik. Ha dedim tamam. Bugün yol kapalı dedim içimden onun arabası da bağlanınca. Yoksa onun arabayı ben alacağım, o da kurtarıcıyla dönecek geriye. Arabayı kurtarıcıya yükleyecek gidecek. Onun arabada bağlanınca dedim tamam Mustafa Özbağ, yollar kapandı bugün. Bu sefer onun arabayı kurtarmak için uğraştık. Saat iki buçuk üçü buldu öyle değil mi? İki buçuk üçü buldu. O arabayı da kurtardık. Bizimkini de kurtarıcının üzerine koyduk, döndü. Bakın, bunda yapacak bir şey yok. Anlatabildim mi. Yani sohbet ikide çünkü, sohbetin saati geçti, bitti. Bakın, bundan sorumlu değil o kimse ama öbür türlü sorumlusun. Söz vermişsin, gideceksin. Sorumlusun, yükümlülüğü almışsın üstüne. Yürüyeceksin. Olmak zorunda olduğun yerde olacaksın. Disiplin lazım, disiplin! Yapmak zorunda olduğun şeyi yapacaksın. Disiplin lazım. Hele heleyse muhabbeti, e tabi o da hele hele olacak. Allah bizi affetsin inşallah. Aziz Allah celle celalühü Celle şanühu. Cenabı Hak Ezanı Muhammedimizden bu toprakları kestirmesin inşallah. Her daim Ezanı Muhammediyenin gölgesi altında gölgelenelim inşallah. Cenabı Hak Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmayı nasip eylesin. Rabbim vatanımızı ve milletimizi hayıra döndürüp hayırda sabit kılsın. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/57VQnqghXn8

MESNEVİ-İ ŞERİF 763-765. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Cüzlerin yüzü külle doğrudur. Bülbüllerin aşkı güledir."

Cüzlerin yüzü küle doğru. Bir şeyin bir küçük parçası, büyük parçaya doğru gider. Bir damla su nereye okyanusa gideceğim diye uğraşır. Cüzlerin yüzü küle doğru koşar. Hani derler ya aza sormuşlar nereye gidiyorsun, çoğun yanına demiş. Bu da onun gibi, tüm cüzlerin yüzü ne yapar, küle doğru, büyüye doğrudur.

'Öksüzün rengini dışından, insanın rengini sarı, kırmızı…her neyse içinden ara.'

Her şeyin rengini dışardan anlarız. İslam, insanları rengi ile hiç kıyaslamamış. İnsanın rengine bakmamış. 'Allah sizin suretlerinize değil siretinize, içinize bakar' ayeti kerime mucibince, islam insanların içine bakmış. Renklerine göre ayrıştırmamış. O sarıydı, o beyazdı, o esmerdi, o siyahtı, o kızıldı, o kumraldı bakmamış. Renk renk sınıflandırmamış insanları. Ya? İçine göre sınıflandırmış 'Sizin en üstününüz takvaca üstün olanınızdır. Takvaca üstün olanı da Cenabı Hak, kendine saklamış. Kimin takvaca üstün olduğunu Allah biliyor. Bunu faş etmemiş, faş ettiği şeyler var. Biz Allahu alem diyoruz ki o ölçüler neticesinde bu kimse mümindir, bunun gibi, ama eğer diyor sen insanların haricinde bir şeyin rengine bakacaksan, dışından tanırsın ama insanları da içinden tanırsın. İçinden bakacaksın. İçine bakman için de senin kendine göre ilm ü ledününün olması lazım. Feraset ilminin olması lazım yani, yoksa, ilmi ledün yoksa ilmü ledünle alakan yoksa, o zaman senin onu bilmen, onunla alakalı bir fikir sahibi olman, mümkün değil. Birisinin üzerinde sen fikir sahibi olacağım diyorsan, o zaman onun

kendisinden sudur eden fiiliyata bakman lazım. Kelama bakman lazım. Yine sen onun iç alemini bilemezsin.

Hani savaşta bir kimse Müslüman olduğu halde öldürdü ya sahabeler. Bunu Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine naklettiler, dediler ki la ilahe illallah dediği halde filanca filancıyı öldürdü. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri o sahabeyi çağırdı. 'Kalbini mi yardım baktın, kalbini mi yardım baktın, kalbini mi yardın baktın.' dedi Müslüman niyet okumaz. Bizi ilgilendirmez o. Biz o kimsenin dışına sudur eden sözüne bakarız. Biz onun fiiliyatına bakarız. İllaki her şey sözle alakalı değildir. Kaşını çattı, söz söylemedi. Kaş çatmak da bir sözdür. Tebessüm etti. Tebessüm etmek de bir sözdür yani onu kabul etti çünkü, tebessüm ettiyse onu kabul etti. Hani vardı ya valilik olarak Yemen'e gönderiyordu. Ne ile amel edeceksin? Kur'an'la Ya Resulallah. Bulamazsan? Senin sünnetinle Ya Resulallah. Bulamazsan? Kıyas ederim Ya Resulallah deyince, Hz. Peygamber Efendimizin hoşuna gitti, okşadı onu. Bak biz ordan onun, onu kıyas etmesini desteklediğini okuyoruz. Bu ne oldu? Fiiliyatla kelam oldu, söz oldu. Senin tebessüm etmen sözdür. Senin yüzünü asman sözdür. Senin dudak bükmen sözdür. Böyle hani tepeden bakmam, sözdür. Yüzünü buruşturman, sözdür. Bakın, bunların hepsi de sözdür. Sen bakışınla bir kimseyi aşağılayabilirsin, bu sözdür. Bakın sözdür. Bakışınla bir kimseyi yüceltebilirsin, bu sözdür. İnsan hani 'hümeze, lümeze' meselesi var ya, mimiklerinle yapmış olduğun günahı kebairler de var. O yüzden mimikler, mimikler de sözdür. E şimdi biz o zaman bir kimsenin rengini nerden bileceğiz, içinin rengini? Dilinden gelenlerden bileceğiz. Biz, bizim kalp ilmimiz yok, öyle herkesin gönlünden, kalbinden geçeni bilelim yok. Tahmin olabilir insanın, tahmin eder ya bunu düşünebiliyor, bunu düşünüyordur belki de diyebilir ama bu zandan ibaret olur. Bu da yani kesin bir bilgi olmaz ama öbür türlü fiiliyatına bakarız. Biz onun sözlerine bakarız. Onun, fiiliyatı ve sözleri bize ne olmuş olur? Delil olmuş olur. Neden iman dil ile ikrar kalp ile tasdik?

Dil ile ikrar bize ait. Halka ait, hukuka ait. O kimse dil ile ikrar etmezse, biz onu müslümandan saymayız. Hukuk önünde de müslümandan sayılmaz. O yüzden dil ile ikrar lazımdır. Kalp ile tasdik Allah'la kulunun arasındadır, bizi ilgilendirmez. Bir kimse La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah dediyse, biz onu Müslüman olarak görürüz. Bizi hiç ilgilendirmez ama bizim yanımızda Kur'an ve sünnetle sabit olan, ayetle sabit olan bir şeyi reddetti, inkar etti. Biz o esnada deriz ki bu halinle sen kafirsin demeyiz. Bir kimse haram ya içki haram değil kardeşim, nerden çıkarıyorsunuz böyle şeyleri dedi, içkinin haramiyetini reddetti. İçkinin haramiyetini o esnada reddeden kimseye deriz ki kardeş bir kimse içkinin haramiyetini

reddederse küfre düşer. Bakın, sen kafirsin demeyiz yine ama sen kafirsin demeyiz. İncitmeyiz onu. Ama sen kafirsin demek ayrı kardeş bunu yapan kimse küfre düşer demek, bak küfre düşer, bu nasihat, sen kafirsin hüküm. Sufi hükmetmez böyle. Birisinin küfrüne hükmetmez. Din nasihattır. Biz deriz ki Kurhan'la, sünnetle sabit olan bir haramı, haram kabul etmeyen kimse küfre düşer. Bunu söyleriz. Bu nasihattir. Bu bilgidir, ilimdir bu. Bunda söylenecek bir şey yok ama birisinin yüzüne sen kafirsin demeyiz. Mesela bir kimse meşhur herhangi bir sünneti reddetse, böyle sünnet olmaz, bunun sünnet olduğunu kabul etmiyorum dese.

Mesela sakal, Adem'den itibaren Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerine gelinceye kadar bütün peygamberler sakallıydı. Sakal bırakmak sadece Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünneti değildir. İsa aleyhisselam'ın da Musa aleyhisselam da Yakup'un da Yusuf'un da Yunus'un da İsmail'in de İshak'ın da bütün peygamberlerin sünnetidir sakal bırakmak. Bir kabze bırakmak, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünnetidir, bir kabze bırakmak yani bir o kimse bir kabze nedir, dört parmaktır. Böyle dört parmak sakalını bırakacak, burdan ucunu kesecek. Bak, tam dört parmak, bu bir kabze sakal bırakmak, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin genelde bıraktığı sakal şeklidir. Bazen bu bir kabzeden kısa olmuştur, bazen bir kabzeden uzun olmuştur, bakın bir kabzeden uzun olmuştur. Bu ulema hadislere bakarakdan kendilerince ölçü çıkarmışlar bunu. Bir kimse bakın ya bir kabze bırakma, bir kabze değil daha kısadır. Eyvallah kardeşim! Sen daha kısasını bırak. Öbürkü de biraz daha uzun bırakıyorsa sen biraz daha uzun bırak. Ben seninle tartışacak değilim ama bir kimse sakal sünneti yoktur derse o zaman o kimse sakal sünnetini tamamiyetle reddettiği için küfre düşer.

Evlenmek ayetle sabittir. Bir kimse evlenmeyi reddederse, yok kardeş ne alakası var, ayetmiş, hadismiş, evlenmek şartmış…O kimse küfre düşer. Mesela bir bayanın ben evlenmeyeceğim, bir erkeğin ben evlenmeyeceğim deme hakkı yoktur. Neden? Hakkında ayet var. Hakkında hadis var, hakkında imamların içtihadı var. O kimsenin bir özrü varsa, bir sıkıntısı varsa, evliliğe bu noktada olmayan bir problemi varsa, ailesi onu çözecek. Yoksa kendisi çözecek. Evliliğe ne yapacak, hazır hale getirecek kendisini. İbadettir evlilik. Evlenmek Müslüman için ibadettir. Anne babanın, çocuğunun üzerinde vazifesidir. Anne baba evlenmek isteyen çocuğunu hızla evlendirmek zorundadır. Hızla! Geçen her zamandan anne baba sorumludur. Anne baba sorumludur geçen zamandan. Çocuk evlenme çağına geldi mi geldi. Anne baba çocuğuna söyleyecek. Kız erkek hiç önemli değil. Seni evlendirebilirim, seni istediğin zaman evlendiririm, seni istediğin kimseyle

evlendirmeye çalışırım, oğlan kız hiç önemli değil. Biz de bunlar kalktı. Ya bir erkek, bir baba, kız çocuğuna böyle bir şeyi söyleyemiyor, sünnet veya bir anne kız çocuğuna bunu söyleyemiyor, yavrum bak evliliğe hazırsın, istediğin zaman kimle istersen seni baban evlendirecek, bitti. Ben bu akşam evleneceğim. Bu akşam evlendireceğim ben seni. Bu kadar. Ya işte isteme yapalım, nişan yapalım. Eyvallah! Nasıl canın isterse öyle yapalım, hiç sıkıntı yok. Mesela bir kimse otomatikman evliliğe kendini kapatsa, herhangi bir mazereti olmamış olsa, sünnet-i seniyyeyi reddetti, bütün peygamberlerin sünneti.

İsa(a.s.) alakalı tartışma var, evlenip evlenmediği ile alakalı. Hristiyan tarihçiler de bunu tartışıyorlar şu anda, bir türlü tartışma son bulmadı. Bizim için belli, tartışma yok. İsa (a.s.)evlenmedi, tekrar yeryüzüne indirilecek, tekrar evlenecek, çoluğu çocuğu olacak, ölecek. Peygamber olarak gelmeyecek ama. Allah'ın veli bir kulu olarak gelecek. O da evlenecek. O da evlenme sünnetini yerine getirecek. Bunun gibi. Bir kimse sünneti inkar ederse, yani sünneti inkar etmek ne? Meşhu bir sünnet. Sarık,sünnet. Mütevatir. Neden? Bedir'de bütün ashap takmış. Bedir'de bütün sahabe sarıklı. Bedir'den sonra bütün sahabeler sarıklı. Bedir'den sonra Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri de sarıklı. Bedire kadar sarık yok. Şu anda Arapların taktığı böyle örtü var ya, evet, Bedir'e kadar öyle. Bedir'den sonra sarıklı. Mütevatir mi? Evet. Bir kimse sarıkla alay etse, sarığı inkar etse, sarığı küçük düşürse, sarık sarmayı küçümsesese, sarık saranı küçümsese, küfre düşer. Bir kimse sakalı küçümsese, sünneti seniyye, sünneti seniyye olarak bir kimse sakal bıraksa, o sakal bırakanı küçümsese sakalından dolayı, onun sakalına laf söylese, onun sakalını aşağılasa, o kimse küfre düşer. Tecdidi iman, tecdidi nikah var. Bakın bunu böyle söyleyebilirsiniz ama birisine sen kafir oldun diyemezsin. Şimdi insanları içinden arayacağız. Takva sahibini bulacağız. İçinden bakacağız. O kimsenin fiiliyatına bakacağız, içi dışına çıkacak çünkü, bir kimsenin, dil onun tüccarıdır. Fiiliyatı o kimsenin kalbinin tüccarıdır. Onu ne yapacağız o zaman? Fiiliyat olarak içinin rengini fiiliyatından göreceğiz.

"İyi renkler, temizlik küpünden hasıl olur. Çirkinlerin rengi ise kirli kara sudan meydana gelir."

Yani renkler temizlik küpünden, iyilikler sizin Rabbinizdendir. Bir kimse yani iyi renkler ne? Ondan sudur eder, ondan akseden iyilikler. Senden iyilik sudur ediyorsa, iyi insansın. Senden kötülük sudur ediyorsa, kötü insansın. Ağzında küfürle ben iyiyim deme. Ağzında kaba sözlerle, kaba davranışlarla ben iyiyim deme. Eşine zulmederekten iyi olunmaz. Ay ben dergaha girdim, bak işte ikimizde dergahtayız, gördün mü Efendi ne dedi.

Eee? Kadın eşine zulmediyor. Hadi bana bir şey de diyeceksen, zulmediyor. Biz insanlara iyiliği anlatıyoruz burda. Biz bütün kardeşlere iyi davranmayı anlatıyoruz. Bay, bayan, eşler, birbirlerine iyi davranacaklar. Anne baba çocuklarına iyi davranacak, iyiliği öğretecek. Herkes iyilik yolunda koşacak. Sufilik, iyilik yolunda koşmaktır. İyilik yolunda bir kimse koşarsa sufiliği kemale erer. E birinci derecede iyilik, senin birinci derecedeki halakanadır. Kadınsan, önce iyiliği kocana yap. Ellere iyi olup da kocana kötü olma. Ellere yumuşak, müşfik, adama sert. Adamın kafasında tencere kıracak neredeyse. E, erkekler ellere iyi, evde hatuna sert, acımasız. Öyle değil. Birinci iyilik dairesi, insanın eşi, çocukları, annesi, babası. Sen onlara karşı iyi ol. Senden iyilik sudur etsin. Senin ağzından iyilik sudur etsin. Birisinin zulmünü, kötülüğünü, önlemek de iyiliktir. Eşin kötülük yapıyor. Sen evin reisisin. Onu önlemekle mükellefsin. Önle. De ki hanım yapma, sakin ol, firene bas. Sıkıntılı davranışlarda bulunma. Çocukları ezip geçme böyle. İki tarafını böyle ateşe verme. E, hanım da kocasına nasihat edecek, tavsiyede bulunacak, diyecek ki dur, sakin ol. Birbirlerine iyilikte yardımlaşarak insanlar, birbirleriyle iyilikte buluşacaklar. Birbirleriyle iyilikte destek çıkacaklar, kötülükte değil. E çirkinin rengi ise kirli karasudan meydana gelir. Çirkinin rengi dediği, kötü. Onun da rengi nerden? Karasu'dan geliyor. Lağım suyu gibi. Onun da rengi ondan almış. Kötülükten renklenmiş. Tövbe edecek, geri dönecek. Allah muhafaza eylesin. Bakara ayet 112: 'Öyle değil, kim iyilik yaparak kendini Allah'a teslim ederse, onun mükafatı Rabbinin katındadır. Onlara korku yoktur. Onlar üzülmeyeceklerdir de.' O zaman kimler üzülmeyecekmiş? İyilik yapanlar ve Allah'a kendisini teslim edenler. Allah'a teslim eder, iyilik yaparsa, onlara bu dünyada korku ve hüzün yok. Onlara ötede de korku ve hüzün yok.

O zaman sen iyi ol, iyilik yapmaya gayret et ve kendini Allah'a teslim et. Allah'tan başka ilahlar edinme. Allah'tan kork, Allah'tan utan, Allah'ı sev, Allah'a yaslan, Allah'a dayan, ona dua et, ondan iste, onu zikret. Onu zikret. Böyle şeyhim şeyhim şeyhim şeyhim…Böyle zikir mi var. Allah'ı zikredeceksin. Otur! En güzel isimler Allah'ın, ayetle sabit. Bize mübarek böyle dedi, böyle söylemeniz de Allah'ı zikir gibidir. Ne alakası var! Biz Muhammed Muhammed Muhammed diye mi sallallahu aleyhi ve sellem in adını söyleyerek mi zikrediyoruz. Böyle sufilik yok. Sapık bunlar. Bunlar hususi dışarda yetiştirilip İslam dünyasının içerisine gönderilmiş olan sapkınlar. Neymiş de cezbe geçiriyormuş, gavs gavs gavs gavs gavs! Ne oldu? E bu cezbeleniyor. Oğlum böyle yok! Allah diyeceğine gavs diyor. Yok bunlar! Kur'an sünnete dayalı bir tasavvufi hayatta, Kur'an sünnete dayalı bir tasavvufi felsefede bu tip şeylere yer yok. Bir kimse Allah'ı zikreder. İster Allah de, ister

Rahman. Bütün güzel isimler Allah'ındır. Hadisi şerif, doksandokuz isim tesbit etmişler. Allah'ın ismi doksandokuz tane de değil. O bunlar ana isimler, öyle söyleyelim. Otur Allah'ı zikret. Otur. La ilahe illallah de. Otur Allah de. Eee? Nerden çıktı şeyhim şeyhim şeyhim şeyhim! Sapık! Bunlar sufiliğin yüz karası. Bunlar sufi falan değil.Neymiş, gavs gavs gavs gavs! Nerden çıktı kardeşim böyle zikir. Böyle zikir yok! E cezbeymiş! Böyle cezbe de yok. Şeytani bu, şeytani!Hımm yapıyor. Bu ne? Cezbeymiş! Ya şeytani bu! Nerden çıkardın bunu? Birisi de televizyonda ders istiyorum efendim, dersim kabul olundu mu? Gönderdiler bana, videodan izledim, duruyorböyle, ımmm ımm… Kabul edilmişin. Aaa! Bu nasıl bir sufilik?

Rüya haktır, salih rüya haktır, mübeşşerattandır. Hal görmek, zikrullahta hal görmek, ayrı bir perdede, ayrı bir alem görmek, haktır, haktır. Zikrullah esnasında ayrı bir perdede, ayrı alemler görmek haktır. Bu da rüyanın içindedir. Rüyanın içindedir bunlar, bunlar haktır. Rüya, ayetle sabittir, haktır. Salih rüya ayetle sabittir, haktır. Hadisi şeriflerle sabittir, haktır. Peygamberliğin kırkaltı cüzünden bir cüzdür diye hadisi şerif var, haktır. Kim salih rüyayı inkar ederse küfre düşer. Söyleyecek laf yok. Bir kimse zikrullah yaparken de rüya görür mü? El-cevap görür. Biz ona yakaza hali deriz tasavvufi literatürde, ama rüyadır o, haktır. Sen otur gecenin karanlığında bir köşede, başla tevhide. Başla Allh'ı zikrullaha. Sıyrıl bu dünyadan, geç. Neyin varsa at. Allah'la baş başa kal. O esnada kalbine gelen haktır. O esnada dizinin dibine oturan haktır. O esnada karşına gelip, seninle beraber zikrullah yapan maneviyat, Abdulkadir Geylani, Ahmed Er Rufai, üstadın, her kim geldiyse, vallahi billahi haktır. Bunda söyleyecek laf yok. Asıl cezbe odur zaten. Asıl cezbe odur. Sen zikrullah halakasında yanındaki sarığını yandan mı sarmış, örtüsünü ortadan mı bağlamış, bakma. Sen Allah'ı zikret orda. Kim Allah'ı zikrederse, Allah da onu zikreder, haktır. Sen her la ilahe illallah deyişinde, seni zikreden bir Rab var. Seni zikreden bir Allah var. Bunu düşündüğünde sen lailahe illallahı bitiremezsin zaten, haktır. Bakın haktır. Sen Allah esmasını söyle söyleye bildiğin kadar. Allah Allah Allah Allah Allah Allah Allah …sabaha kadar Allah'ı zikret, haktır. Ne şeytan bulaşır, ne cinniler bulaşır, hiç kimse sana ulaşamaz, haktır. Ama sen gider kargacık burgacık işlerle uğraşırsan, kafir cinnilerin elinde oyuncak olursun. Şeytanın elinde oyuncak olursun. Olursun! Sen erkeksen zikrullah yapan gelir bir tane siyah saçlı, mavi gözlü, farklı bir tenli. Bakarsın sen, vay! Benim maneviyatım açıldı zannedersin, geç! Cinni taifesi bulaştı sana. Neden? Şeyhin yok senin. Varsa da kamil değil. Kamil değil. Ya sen kargacık burgacık şeyhinin söylediği zikrullahı yapmadın, farklı yerlere kaydın ya da senin şeyhin kamil değil. Ne sana söyledi şeyhin? Tevhid çek dedi

sayısız. Sana başka bir şey mi çek dedi? Ha şeyhim benim halimi anlamadı. Ben bin tane Hay, bir başkasına esmayı verirken duydu ya, sen yüz tane yedigün Hay Hay Hay Allah çek. Ya anlamadı ya, yedi gün verdi, ben yüzden fazlasını yaparım. Hay Hay Hay Allah, Hay Hay Hay Allah…Efendim bir şeyler oluyor bana. Oğlum ne oluyor sana? Senin halin belli, durumun belli, hiçbir şey olmaz sana. Sen ne çektin onu söyle bana. Estekti, köstekti...Oğlum ne çektin? E ben böyle yaptım. Ben sana yedi günlük vermedim mi o dersi. Yedi günlük verdin efendim. Ne yapmağa çektin. İşte!

Yürü git! İstemiyorum seni dergahta. Efendim yapma! Oğlum neden yapmayayım? İstemiyorum seni dergahta, git. Sen kendi nefsinin şeyhi olmuşsun. Kendi kendine ders tarif etmişsin. Kendi kendine ders çekeceksen sen, ne işin var bir şeyhin sofrasında. Yürü git nereye gidiyorsan git. Bir kimse bir kapıya bağlandı mı orda kalır. Ben çekemeyeceğim herhalde dersimi iade edebilir miyim? Et, yürü git. Allah yolunu açık etsin. E ben bir geri dönmek istiyorum. Nereye dönüyorsun ya? Yaz boz tahtası mı burası? Nereye geri dönüyorsun? E ben gelmek istiyorum bir daha. Nereye geliyorsun sen ya! Boyacı küpü mü burası. Gideceksin, geleceksin, gideceksin, geleceksin! Süleyman Demirel misin sen yedi sefer gideceksin, sekiz sefer geleceksin! Böyle bir şey yok. O zaman sen iyi ol, dosdoğru ol, dimdik dur. Sımsıkı dur. Çirkinlik, sufilerin dışında haramlara bulaşmaktır. Sufiler için çirkinlik istikametini saptırmaktır. Sufiler için çirkinlik, nefsin heva ve hevesine uymaktır. Sufiler için çirkinlik, kendi nefsini, kendi başına şeyh ilan etmektir. Kendi heva ve hevesini kendine şeyh ilan etmektir. Bu çirkinliktir. Çirkinlik, senin şeyhin belli mi belli, şeyhinin haricindeki kimseleri şeyh görmendir. Çirkinlik budur. Çirkinliktir o. Adam şeyhinin sözünü dinlemiyor, filanca abi böyle dedi. Oğlum şeyhinin sözü mü filanca abinin sözü mü? O zaman filanca abiyi şeyh yapalım biz. Gelsin otursun başımızda şeyhlik yapsın. Filanca abla böyle dedi. Kızım, abla mı buranın şeyhi? Çirkinliktir bunlar! Sufilerin çirkinlikleri. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz iyilik yapıp Allah'a teslim olacağız. Teslimiyet neye?Allah'a. Bir şeyhe olan teslimiyet, Allah içindir. Bir şeyhe olan muhabbet, sevgi, Allah içindir. Allah için! Heva heves için değildir. Bir kimse şeyhine Allah için teslim olur, Allah için. Kur'an sünnet dairesinde bize bir şey söylediğimiz müddetçe başımıza tac ederiz. Bizim ona olan muhabbetimiz Allah içindir. Biz şeyhimizi Allah için severiz, heva heves için değil. Heva heves için değil! Sen şeyhi seversin.Şeyh, sevilen noktadadır. Seven noktada değildir.O, ona aittir.

Sen bir dergaha derviş oldun mu? Oldun. Sen onu sevmekle mükellefsin. O seni seviyor muş, sevmiyormuş, senin yüzüne bakıyormuş, bakmıyormuş, seni dinliyormuş, dinlemiyormuş, sen bunun için sevmiyorsun onu. Ya bir

kez yüzüme bakmadı. İyi, bin yıl senin yüzüne bakmaz, sen hep yüzüne bakacaksın onun. Seni bir kez dinlemedi, sen bin yıl dinleyeceksin onu. Sufilik bu. E dinlersen ben dinlerim, seversen ben seni severim. Ya ben sevdikten sonra herkes sever beni. Ben birini seversem, deli divane olur zaten. Senin sevgine ihtiyacım kalmaz ki! Seveceksem seni ne seveyim, ne özelliğin var? Ne özelliğin var, seni neden seveyim? Ben seveceksem, eyvallah, sevdiğime değmeli! Değmeli, ciğerimi yaktığıma değmeli. Yüreğimi kan akıttırdığıma değmeli. Gözümden kanlı yaş da değil, kurumalı gözüm. Kanlı yaş ne, kurumalı, deymeli. Sevmek öyle bir şeydir. Ciğerini yarmalı, Himalaya'ya asmalı o kimse. Himalayalarda, kim himalayalara çıkarsa, orda bir aşığın ciğerinin kokusunu aldım demeli. İnsan öyle sevmeli ve kim Himalayalara çıktığında, burdan bir aşık geçmiş, onun kokusunu aldım demeli. Sevmek öyle bir şeydir. Sevmek öyle bir şeyler! İnsan deymeli. Ben öyle seveceksem, şeyhimi severim. Ben öyle seveceksem, Hz. Muhammed i Mustafa'yı severim sallallahu aleyhi ve sellem 'i. Ben öyle seveceksem, onun üstünde Allah'ı severim. Bana lazım olan sevgi o, bana lazım olan o. O zaman o kimse öylesine Allah'a teslim olmalı, Allah'a teslim olan bir kimse haram işler mi? Allah'a teslim olan bir kimseden çirkinlik sudur eder mi? Allah'a teslim olan bir kimseden gaflet sudur eder mi? Allah'a teslim olan bir kimsenin ağzında küfür, hakaret olur mu? Allah'a teslim olan bir kimse, isyankar olur mu? İnsanlara kötülük yapar mı? İnsanları rahatsız eder mi? Allah'a teslim olan bir kimsenin etrafında kime zarar verebilir? Allah'a teslim olmuş. Onun yemesi Allah'tandır, içmesi Allah'tandır, yürümesi Allah'tandır, bakması Allah'tandır, dokunması Allah'tandır, onun yöneldiği yer, Allah'tandır. Otursa Allah'tandır, kalksa Allah'tandır, uyusa Allah'tandır, namazı Allah'tandır, orucu Allah'tandır, zikrullahı Allah'tandır. Onun hayatı Allah'tandır. Onun herşeyi Allah'ladır. Her şeyi.

Onun varlıkla işi kalmaz, sen onu insan gibi görürsün. Sureten insandır. Allah'ın öyle kulları vardır ki görüldüklerinde Allah hatıra gelir. O öyle olmuştur. Ona baktığında Allah hatıra gelecek. Onun her şeyi Allah'tan olmuş. O Allah'la hemhal oluyor. Onun zikriyle hemhal oluyor. Allah'ın öyle kulları vardır ki yağmur yağsın dese Allah kabul eder Yağmur yağdırır oraya. Onların sözü onun katında öyle geçerli hale gelmiştir. O zaman Allah'a teslim ol. Teslim olursan bu hal ile hallenirsin. E, bu haram? Teslim olan haram işler mi? E, bu eksik? Teslim olan eksik işler mi? İşlemez. Bu nasıl teslimiyet? Allah muhafaza eylesin, ondan çirkinlik çıkar mı? Allah'a teslim olandan çirkinlik çıkar mı? Yok, hayır. Çıkıyorsa derhal tövbe edecek. Allah muhafaza eylesin. 'Ey Peygamber! Allah'ın güzel bir sözü, kökü sabit, dalları göğe doğru yükselen güzel bir ağaca benzediğini görmez misin?'

İbrahim 24. Güzel bir sözü Allah, dalları göğe yükselen bir ağaca benzetiyor. Neden? Güzel sözler onadır. Güzel sözler ondadır. İyilikler ondandır. Hiçbir zaman o ağaç kurumaz. Hiçbir zaman o meyvesiz kalmaz. İyilikler ve güzellikler ğöğe yükselen bir ağaca benzetiyor Cenabı Hak. İyilikleri ve güzellikleri. Sen iyiliklerin ve güzelliklerin peşinde ol. Sufilik budur. O, iyiliklerin ve güzelliklerin peşindedir. O çirkinliklerin peşinde değildir. Etraf çitkin kaynıyormuş. Bizene kardeş! Biz gönlümüzden bir cennet bahçesi açarız kendimize. Biz orda yaşarız. Etrafımızı da o cennet bahçesine döndürmeye çalışırız. Kendimize değildir sadece. Kendimize değildir. Biz bataklığın içine düşsek, biz bataklıkta iyilik yapmaya çalışırız. Deriz ki burası muhakkak kurumalı, burası muhakkak gül bahçesi olmalı. Sufilik budur. Gücümüz yetmeyecek, biz burayla mücadele etme noktasında değiliz, kaçarız. Bu benim işim değildir. Kaçmak benim işim değildir.

Ben bataklığın içine de düşsem, orda gül bahçesi oluşturmaya çalışırım. Dedim ki benim vazifem bu. 'Ben insanları ve cinnileri bana ibadet etsin, bana itaat etsin diye yarattım.' Ayeti kerime bu. O zaman ben ona ibadet ve itaati, bataklığın içerisinde de uygulamaya çalışırım. Bataklıkmış, bataklık olsun, ben orda namazımı kılarım. Ben orda haramlardan uzak dururum. Ben orda kendimi korumaya çalışırım. Ben orda insanları sufi edeceğim diye uğraşırım. Benim işim o derim. Kaçmak yok. Neden? O iyilikleri ve güzellikleri etrafımıza anlatacağız. Etrafımıza yaşatacağız. O gönül dünyamızda açılmış olan cennet bahçesinin etrafımıza kokusunu vereceğiz. Sen o cennet bahçesini gördün mü gönül dünyanda? Gördün. Oranın kokusunu aldın mı? Aldın. Bütün kardeşlerin, etrafın, herkes, o cennet kokusunu alması için mücadele edeceksin. Kendine değil bu hayat. Aaa otur evde zikrullahını yap, cennet bahçesini de gör, huriler de gelsin, gılmanlar da gelsin, oy sofralar da gelsin, vur patlasın, çal oynasın. Harika! Açtın gözünü, eee? Dünyadasın gene. Sen orayı, buraya taşı. Sufilik budur.

Bir kişinin daha elinden tut. Bir kişiye daha Allah dedittir. Bir kişiyi daha Allah'la tanıştır. Bir kişiyi. Bir kişiyi daha Allah'la buluştur. Bir kişiye daha Allah'ın kokusunu koklat. Cari hesabın devam etsin. Yolun devam etsin. Bir insanın sulbü, oğluyla, kızıyla devam etmez. Bir insanın sulbü, sufilikte açmış olduğu kapı ile devam eder. Sen on kişinin ders almasına, yirmi kişinin ders almasına, elli kişinin ders almasına, yüz kişinin ders almasına vesile olmaya çalış. Onlar dersi çektikçe, onlar hangi dergaha giderlerse gitsinler, hangi şeyhe giderse gitsin, sana cari hesap yazılıyor hep. E otuz senedir ders veriyoruz biz, hamdolsun. E, şimdi şeyh efendinin zamanında o kadar koşuşturduk, koşturduk, ders verdik millete, hamdolsun şeyh efendi ile beraber. Onlar şimdi Mustafa Özbağ'ı beğense ne olacak, beğenmese ne

olacak! Sevse ne olacak sevmese ne olacak! İsterse benden nefret etsin, her gün bana bela okusun, o dersi çekiyor mu? Çekiyor. Mustafa Özbağ'a yazılıyor. İsterse gitsin bilmem hangi şeyhe bağlansın, mübarek olsun! Ben o şeyhten ders aldım, mübarek olsun. Sen o şeyhin dersini çekerken dahi Mustafa Özbağ'a yazılıyor. Hiç sevmediğin adama yazılıyor. Sen sevmediğin adama bile hizmet ediyorsun. Nefret ettiğin adama bile hizmet ediyorsun. Ya, ne yapacaksın? Ya bana olan kininden dolayı her şeyi, dersi mersi bırakacaksın, gideceksin gavurlaşacaksın. Onu da yapamazsın.

Büyüklenmek gibi olacak ama Mustafa Özbağ bir çizik atmış sana. Senin eşkıyan olmuş. Sevenin de dilinde, sövenin de dilinde. Söven de sevdiğinden konuşuyor. Seviyor ama ulaşamıyor ya ondan nefret ediyor. Bir dokunsa, bitecek. Ya ben ona dokunsam, ihya olacak o. Yok! Nefret ederken dahi ne yapıyor? Yazılıyor. Bakın yazılıyor. Şimdi İsmail, Demirtaş'ın bütün hepsine ders verse, hepsinden nasibimi alacağım ben. İsmail de alacak. Allah eksiltmez. Allah eksiltmez! Erdoğan bütün Tekirdağ'a ders verse, hepsinden de alacağım nasibimi. Allah eksiltmez, eksilmez! İyilikten kim bir kapı ararlarsa kaç kişi geçerse, ondan hepsinden sevabını alır. Hadisle sabit.Ya ben ne oturayım evde. Ben bir kişiye daha Allah dedittirmenin yoluna ararım. Dünya geçecek gidecek, gözümü yumacağım gideceğim, yaş olmuş ellisekiz, ben bir sefer daha Allah demenin yolundayım, bir sefer daha Allah dedirtmenin yolundayım. E çoluk çocuk görmüyorum! Ben cennete iman ettim. Ben cennete iman ettim. Ben iyi ameller işleyenlerin cennete gireceğine de iman ettim. Ben Allah'a iman edip Allah'ı zikredenlerin cennetlik olacağına iman ettim. Ben çocuklarımı sevmiyor değilim. Her biri burnumda tütüyor, gözümde tütüyor benim. Ben kardeşlerimi, arkadaşlarımı sevmiyor değilim. Her biri gözümde tütüyor, içimde tütüyor benim. Öteye saklıyorum bütün sevdalarımı. Ebedi! Düşünebiliyor musunuz, ebedi, ebedi ebedi! Ebediyeti düşündüğünüzde dünyanın hükmü kalmıyor o zaman. Ebediyeti düşündüğünüzde o zaman dünya zamanı küçücük bir zaman olarak kalıyor. Küçücük zaman olarak da kalmıyor. Ebedi, düşünebiliyor musunuz, ebedi! Ebedi! Bunu düşündüğünüzde dünya ve içindekilerin hepsi de bir noktadan ibaret oluyor.

O zaman Allah'a teslim olup iyilik yapmaya devam. Allah'ı zikretmek en büyük iş ise ayetle sabit. O zaman Allah'ı zikretmek en büyük iş ise o en büyük işe davet etmek, en büyük iştir. O kimseyi nereye davet ettin? Allah'ı zikre. Nereye? En büyük işe davet ettin, dikkat edin. En büyük işe. Oturduk şimdi 'la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe İllallah Muhammeden Resulullah' en büyük işi yaptık şimdi. En büyük işi yaptık. En büyük iş! Kim üç sefer la ilahe illallah dese bir rivayette yetmişbin günahı affolur diyor.

Şimdi üç sefer la ilahe illallah dedik. Farkında değilsiniz. Hususi üç sefer söylettim. Söyleyenlerin yetmiş bin günahı affoldu. Hadisle sabit. Al en büyük iş size. Kim söylediyse yetmişerbin burdaki cemaatin günahının affına sebep oldum ben. Alın sebep size. Bu kapıdan geçti hepsi de. Ben şimdi biraz böyle şimdi şatahat yapacağım. Kalır mı bende bir şey şimdi? Düşünebiliyor musunuz, en büyük iş. Neden diyorum ey arkadaşlar, bizim dergahımızda olanlar, bizim cemaaatimizde olanlar, hepiniz de evlerinizde zikir bahçeleri kurun. Açın zikrullah yaptırın orda. Yaptırın. Sebep? Kardeş, ya zikrullah'a vesile olacaksın ya. 'Allah'ın öyle kulları vardır ki onlar zikrullahın anahtarıdır.' Anahtar ol. Ben neden engelleyeyim seni? Daha ben açıyorum kapını, yaptır zikrullah. Gidin Ebu Zeri Gifari gibi yapın, girin bir köye komple derviş yapın getirin. Girin bir ile, ilçeye, gidin Allah'ı zikrettirin, derviş yapın, koşun. Kapınız aralansın. Kapınız aralansın. Ben şeyh efendinin zamanında tek başıma zikrullaha gittiğimi hatırlamıyorum. Şeyhim gelirdi benim Tire'ye, Bayındır'da hiç derviş yoktu. Ben herkesi toplar götürürdüm. Bir gün çektim bıçağı, bıçak zoruyla götürdüm, yürüyün lan dedim hepiniz, herkes güldür güldür, güldür, kahve boşaldı. Dedim meyhaneye götürürken geliyordunuz ya dedim. Bir de yolda onlara zikrullah, ilahi…Araba sallanıyormuş yolda giderken. Diyorlarmış amma kafaları yüksek ha adamların. Öyle olun. İyiliğe doğru kapı aralayın. Allah muhafaza eylesin. Hadisi şerif: 'Kırk iyilik vardır. Bazı rivayetlerde farklı rivayetler var. Hani yetmiş bin perde vardır ya, işte onun en aşağısı bir yoldan taşı atmak gibisinden. Bir hadis-i şerifte de kırk iyilik vardır. En üstünü sağmal keçi bağışlamaktır. Bakın en üstünü ne? Bir kimsenin rızkını sağlayacak. Böyle sağmal sütü olan bir keçi var, ona bağışlıyorsun. Allah bizi öyle iyi olanlardan eylesin inşallah. Selamünaleyküm. Geceniz hayır olsun. Allah hepinizden de razı olsun. El Fatiha messelevat.

https://youtu.be/IJbr1Mnlo1w

MESNEVİ-İ ŞERİF 766-768. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"***O latif rengin adı 'Sıbgatullah-Allah'ın boyası'dır."***

Yani iyi rengin boyası, Sıbgatullah, Allah'ın boyası. Hani ayet-i kerimede de 'Siz Allah'ın boyasıyla boyanınız.' der ya. Bakara 138: 'Allah'ın boyasıyla boyandık. Allah'ın boyasından daha güzel boyası olan kimdir? Biz ancak sana kulluk ederiz deyin.' Allah'ın boyasıyla boyanmak, Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmak, Sıbgatullah, Allah'ın boyası. Bu Allah'ın boyası. Cenabı Hakk'ın direkt ahlakı ile alakalı, direkt onun sünnetullahına tabi olmakla alakalı. O yüzden bu normal ahlakın üstünde bir ahlak. Biz buna ince ahlak diyebiliriz. Mesela bir kimse zekatını verirse, ona sadaka vermek için zorlayamazsınız. Zekatın üzerine sadaka vermek, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetidir, insanlara tavsiye ettiği ama Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri, Allah'ın boyasıyla boyanmıştır. Öyle olunca Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin evinde veya elinde ertesi güne hiçbir şey kalmaz. Bundan, Müslümanlar bundan zorunlu değillerdir. Siz bir müslümana din olarak bunu anlatamazsınız. Bu, Allah'ın boyasıyla boyanmaktır. Bu, Allah'ın boyasıyla boyanmanın da tabii bir ilmel yakin noktası var, bir aynel yakin noktası var, bir de hakke'l yakin noktası var.

Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin kendi nefsinin üzerinde uyguladığı şey, hakkel yakin noktası, ertesi güne hiçbir şey bırakmamak. İlmel yakin noktasını ne? Bu da normalde o kimsenin sadaka vermesi. Hani sahabeden bir kimse ölümüne yakın dedi ki, Ya Resulallah, ben malımın tamamını tasadduk etmek istiyorum, ölümüne yakın.

Ona dedi ki, sen eşinin, çoluğunun, çocuğunun, arkandan dua etmesini istemez misin, isterim Ya Resulallah, o zaman onlara bir şey bırak, dedi. O sahabe dedi ki, o zaman ben malımın yarısını tasadduk edeyim, yine ona dedi ki sen eşinin ve çocuklarının senin arkandan dua etmesini istemez misin, isterim Ya Resulallah dedi. En sonunda malının dörtte birini, bazı rivayetlerde üçte biri deniyor. Üçte biri diyelim, üçte birini bıraktı. Üçte ikisini ne yaptı, üçte birini tasadduk etti? Üçte ikisini bıraktı. Bu da ne? Bu da sünnetullah. Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin sünneti. Bu ne? Bu, aynel yakin. İlmel yakin ne? Bir kimse farz olan zekatını verdi, vazifesini yerine getirdi. Bu da ne? Bu da ilmel yakin ama o kimse Allah'ın boyası ile boyanacaksa, o zaman o iyilikte önde koşacak. İyilikte önde koşmak, tasadduk etmek, yardım etmek, sadece o değil, Allah yolunda koşmak, iyiliği icra etmek, yerine getirmek. En önemlisi Cenabı Hakkın ahlakıyla ahlaklanmak.

Mesela bize birisi kötü davranırsa, biz ona iyilik yapmayız. Oysa Cenabı Hak kendisine küfredeni de rızıklandırır, kendisine isyan edeni de rızıklandırır, kendisine her an nemrutluk yapanı da rızıklandırır, kendisine firavunluk yapanı da rızıklandırır. Hani Musa aleyhisselam diyor ya, o kendisiyle alay eden şaklabanlara diyor ki bunları cezalandırsan. O da diyor ki, Ya Musa, onlar benim sevdiğim seni taklid ediyorlardı. Onları rızıklandırıyor. Hani bir peygamber yine bunların rızıklarını kes deyince, iyi ki diyor sen Allah olmamışsın, ona. O diyor bilmem kaç yıldır isyan ediyor, hadis-i kutsi, ben onu rızıklandırıyorum. Allah'ın boyası ile boyanmak, mevcut ahlakın üstünde bir ahlaktır, mevcut iyiliklerin üstünde bir iyiliktir. Hayatı en ince dairede yaşamaktır. Dini en ince dairede yaşamaktır. Kılı kırk yarmaktır tabiri caizse. Zaten bu böyle kimseler çok azdır. Allah'ın boyası ile boyananlar, çok azdır. Onlar imanın en kemal noktasıdır. İşte hadisi şerife göre onlar kırk tanedir. Diğerleri de evet onlar da tamam, tüm mü'minler Allah'ın boyasıyla boyanmaya çalışırlar ama aynı renklilikte aynı parlaklıkta değildir. O hadis-i şerifte beyan edilen üçler, beşler, yediler, kırklar, bunlar Allah'ın boyasıyla boyanmakta zirve yapmış kimselerdir.

Sibgatullah, Allah'ın boyasıyla boyanmak. Onları gördüğünüzde Allah hatıra gelir. Allah'ın boyası ile boyanmış bir kimseyi gördüğünüzde, mümin iseniz, Allah hatıra gelir. Allah'ın boyası ile boyanmış bir mümini gördüğünüzde, ondan nefret ediyorsanız ya münafıksınız ya gavursunuz, ikisinden biri. Mümini ancak mümin olanlar sever. Bakın mümini ancak mümin olanlar sever. Bir mümini, gavur sevmez. Bir mümini, münafık sevmez. Bir mümini, fasık kimseler sevmez. Biz de böyle bir algı var yani mümin kimse ya, herkes onu sevecek. Değil. Herkes onu seviyorsa o, Allah muhafaza

eylesin, münafık bir kimsedir çünkü mümin, Kur'an ve sünnete iman edip, Kur'an ve sünneti yaşayan bir kimsedir. O Kur'an ve sünneti söylerse, Kur'an ve sünneti kabul etmeyenler, ondan nefret ederler. Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinden Utbe memnun muydu, Şeybe memnun muydu? Onlar seviyorlar mıydı onu? Müşrikler, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini çok mu seviyorlardı ama Mekkeli müşrikler ama Mekke'nin dışındaki müşrikler, onları çok mu seviyordu? Münafıklar çok mu seviyorlardı? Kendi kendilerine toplanıyorlardı farklı yerlerde, ne yapacaklarını düşünüyorlardı, komplö düzenlemeye çalışıyorlardı. Kim? Münafık bunlar. Bunlar namazda beraber duruyorlardı Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin arkasında. Bunlar, sahabelerin içerisinde dolaşıyorlardı. Sahabelerin içerisinde dolaşıyorlardı. Sahabeler ile beraber namaz kılıyorlar, sahabeler ile beraber oruç tutuyorlardı. Sahabeler ile beraber hareket ediyorlardı ama münafıktı. Fırsatını bulduklarında, boşluğunu bulduklarında toplanıyorlardı gizli yerlerde, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin aleyhine konuşuyorlardı. O yüzden bir münafık, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmış olan, Allah'ın boyası ile boyanmış olan, inanmış erkek veya inanmış kadınları sevmez. İnanmış kadın, her şeyiyle Kur'an ve sünneti üzerinde taşıyor, her şeyiyle. Onu, diğer insanlar ona baktıklarında Allah'ı hatırlıyorlar ya, Allah'ı hatırlamak istemeyen münafıklar, Allah'ı hatırlamak istemeyen gavur gönüllüler, onu gördüklerinde rahatsız olurlar.

Hani bir sakallı müslümanı görünce rahatsız oluyor ya, kes o sakalları ya. Neden? Rahatsız oldu. Sebep? Münafık çünkü. Eğer tam iman etmiş olsa diyecek ki Adem'den, Hz. Muhammed i Mustafa'ya kadar bütün peygamberler sakallı. Sünnet olan bu. Rahatsız olmayacak. Veyahut da işte bir kimse dininin gereği gibi kıyafet seçimi yapıyor. Dininin gereği gibi kıyafet seçimi yapmayanlar, ondan rahatsız oluyor. Ondan rahatsız oluyor. Sebep? Münafık gönüllü çünkü. Sebep? Kafir gönüllü. Dışı Müslüman içi kafir çok olur, demiş ya Yunus, dışı Müslüman içi kafir. Sibgatullah, Allah'ın boyası ile boyanmış bir kimseyi ancak Müminler sever ancak Müminler ve Allah'ın boyasıyla boyanmak, haramlardan komple uzak olmak. Allah'ın boyasıyla boyanmak, Allah'ın farz kıldığı bütün her şeyi yerine getirmeye çalışmak. Allah'ın boyasıyla boyanmak, farzların üzerine nafilelerle Allah'a yaklaşmak. Allah'ın boyasıyla boyanmak, nafilelerin üzerine Allah'ı sevmek ve gözünün gördüğü ve gözünün görmediği aklının tespit ettiği, bildiği ve bilmediği, gönlünün tespit ettiği ve tespit etmediği her şeyden fazla Allah sevgisi ile haşır neşir olmak, Allah'ı sevmek. Sibgatullah'a ulaşacaksa bir kimse, Allah'ı sevecek Allah'ı severken, kendisini o sevgiye götürecek

sevgilerle tanıştıracak. Davut'un ve dolayısıyla Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem in, Davut'un dilinden bize aktardığı o dua yolundan gidecek: 'Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirecek olanın sevgisini, çölde susuz kalmış kimseye soğuk şerbeti nasıl mübarek kılıyorsan, bana da öyle mübarek kıl.' Amin. Demek ki bize bu üç sevgi lazım, Sıbgatullaha ulaşabilmemiz için. Bir, Allah'ı sevdirecek olanın sevgisi; iki, Allah'ı sevenin sevgisi; üç, Allah sevgisi. İlmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin derecesi. İlmel yakin derecesi. Bu ne? Allah'ı sevdirecek olanı sevmek yani Sıbgatullah, Allah'ın boyası ile boyanmış bir mürşidi, bir veliyi, bir mümini sevmek, Allah için sevmek. İkincisi Allah'ı seveni sevmek. İnsanların içerisinde gözünüzün gördüğü görmediği, bildiği bilmediği Allah'a en yakın Allah'ı en yüksek derecede seven Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem .

O yüzden Allah'ı seveni sevmek dediğimizde, birinci derecede Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri gelecek. Bakın bu bizim ikinci delilimiz. Birinci delilimiz ne? Allah'ın boyası ile boyanmış, Sıbgatullah noktasındaki bir kimseyi sevmek. Eğer Allah'ın boyası ile boyanmış bir kimseyi seversek, Allah'ı sevme yolumuz açılacak. İkinci adım; 'Ey Habibim! Deki, eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun.' İkinci o kimsenin durağı, Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini sevmek. Hadisi şerif de diyor ki, annenizden, babanızdani eşinizden, çocuklarınızdan, mallarınızdan ve canlarınızdan beni daha fazla sevmedikçe, imanınız kemale ermez. Annenizden, babanızdan, eşlerinizden, çocuklarınızdan, mallarınızdan ve canlarınızdan daha fazla Hazreti Muhammed i Mustafa'yı sallallahü ve sellem hazretlerini sevmedikçe, imanımız kemale ermez. İmanımız kemale ermez. Üçüncü adım, Allah'ın sevgisi. Ben Allah'ı seviyorum. Harika, Muhammed-i Mustafa'ya sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine uyma mecburiyetindesin. Ayeti kerime ile sabit. Kim Allah'ı sevme iddiasında bulunuyorsa, ölçüsü, delili, tabanı, tavanı, Hz. Muhammed i Mustafa'da sallallahü ve sellem hazretlerinde. Öyle haramı işleyerek, haramın göbeğinde sünneti Resulullahtan uzak, Kur'an'dan uzak, Allah sevgisi yok. Kimse kendi kendini kandırmasın. Kimse Müslümanları aldatmasın. Kimse Müslümanların önünde yol kesici olmasın. Kimse! Büyük bir iddia çünkü. Harika, herkes Allah'ı seviyordur. Bu noktada bir sıkıntımız yok ama Hz. Muhammed i Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine uyduğu kadardır Allah sevgisi, uyduğu kadar. Ne kadar uydu, o kadar seviyor. Ne kadar uydu, o kadar seviyor.

Çünkü Allah'ı seviyorum demek, soyut. Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerini seviyorum demek, soyut. Bir üstadı, bir

mürşidi seviyorum demek, soyut. Bir erkeği seviyorum demek, soyut. Bir kadını seviyorum demek, soyut. Bir çocuğu seviyorum demek, soyut. Bir arkadaşı seviyorum demek, soyut. Bunun somuta tecelliyatı olması gerekir. Arkadaş sevgisinin somutsal tecelliyat olması lazım o kimsede. Onun somutsal tecelliyatı yok ise, o kimse kendi kendisini aldatıyor. Arkadaşını seviyor, harika. E o aç yattı, sen tok yattın. O taşın üstünde yattı, sen yumuşak yatakta yattın. E, senin akşam evinde tenceren kaynadı, onunki kaynamadı. Arkadaşını çok seviyor. Ee, nasıl sevmek bu? Birisi et yedi, birisi ot yedi. Biri dağda mangal yaptı yelledi pazar günü, öbürküde evde garibim bulgur pilavına talim etti evde. Haa, çok seviyor birbirini! Olmadı, olmadı! Somutsal tecelliyatı yok. Çok seviyor birbirini. Neden beraber değilsiniz? Camiye giderken beraber, tekkeye giderken beraberdin. Neden yanınızda değil? Çocuğunu çok seviyor, harika. Çocuk Kur'an sünnetde değil, ciğerin yanmıyor senin? Çocuğunu çok seviyor, cehenneme koşuyor çocuk? Eşini çok seviyor, harika, kadın veya erkek, cehenneme koşarken sen nerdesin? Eşini çok seviyor, bu kalkan yumruk niye? Kocasını çok seviyor, arkasından neden dedikodu ettin gittin annene söyledin vay anne, adam bana şunu yaptı, bunu yaptı da dedin, nerde? Adamı çok seviyor, harika, arkasından mutfakta tabak kırıyor. Sebep? Yenisini alsın! Hiç mi vicdanın titremedi? Adam karısını çok seviyor, akşam işten çıkarken yedi kebapları, kadın evde oturuyor. O ne yiyecek evde? Boğazına dizilmedi mi kebaplar, hiç aklına gelmedi mi kebabı götürürken, hiç düşünmedin mi evde beni bekleyen bir karım var diye? O olmadan nasıl yedin sen? Bizim işimizin gereyi. E, o da işinin gereği gitsin yesin o zaman sen evdeyken. Eşi sevmenin somutsal tecelliyatı lazım. Kuru kuruya ben seviyorum demek yok. Eee, bir üstada bağlandı, harika. Onu seviyorsan somutsal tecelliyatı olacak. Söylediklerini yerine getir. E, yerine getirme yok. Nasihatlerini yerine getir, yerine getirme yok ama çok seviyor, ölüyor! Ama nasihatlerini yerine getirmiyor.

Somutsal tecelliyat lazım. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini bir seviyor, bir seviyor! Harika! Çok güzel. E, sünnetini işlesene? Sünnetini işlemek yok, onun izinden yolundan peşinden gitmek yok. Ee nasıl seviyor? Yok, olmadı! Sibgatullah, Allah'ın boyasıyla boyanacak olan kimsenin yürüyeceği yol var. Bu ne? Bu Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmak. Bu Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmanın yolunu yürümek, Allah'ın ahlakıyla ahlaklanmak. Hani Hz. Aişe annemize sordu ya sahabeler, Ya Aişe, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin ahlakı nasıldı? Onlara verdiği cevap müthiş, siz Kur'an okumuyor musunuz? Evet, biz okumuyoruz şu anda. Sahabelere sordu, siz Kur'an okumuyor musunuz? Okuyoruz Ya Aişe. İşte onun ahlakı, Kur'an ahlakıydı. Sıbgatullah, dilini haramdan

koru, gözünü haramdan koru, kulağını haramdan koru, elini haramdan koru, ayağını haramdan koru, uzuvlarını haramdan koru, kalbini haramdan koru, kalbini iyiliklerle donat, kalbini zikrullah ile süsle.

"Bu kirli rengin kokusu ise Allah lanetidir."

Bir iyi renk vardı, neydi? Sibgatullahllah, Allah'ın boyası. Bir de ne vardı? Kötü renk var, kötülük var. Kötü renklerin kokusu var. Bune? Allah'ın laneti. İbrahim Suresi, ayet 26: 'Çirkin söz ise topraktan sökülüp atılmış kararsız kötü bir ağaca benzer.' İyi söz neye benziyordu? Meyvası, ahirete, ötelere meyve veren ağaç, iyilik bu, Sibgatullah. Kötülük ise ne? Çirkin söz, kötü söz. Dikkat edin, çirkin söz, kötü söz. Kötülük, kökü olmayan, sökülüp atılmış bir ağaca benziyor. Meyvasız, kökü yok, yeşermez, kuru bir ağaç. Zakkum. Kötülük düşünmek, kötülük yapmak, kötü söz söylemek, çirkin sözler, atfetmek. Karşındaki kimseyi rencide edici, karşındaki kimseyi kırıcı, karşındaki kimseyi üzücü sözler söylemek. Karşındaki kimseye hakaret etmek, Müslümanların aleyhinde konuşmak, müminlerin aleyhinde konuşmak, müminlerin aleyhine çalışmak. Müslüman odur ki elinden ve dilinden diğer müslümanlar emindir. Mümin odur ki insanlar canlarından emindir ondan. Müslümanların dilinden, Müslümanlar emin olmalı. Müslüman'ın dilinden diğer Müslümanlar emin değiller ise o kimse imanını sorgulamalı. Müslümanın arkasından kim gıybet eder? Müslümanın kim kötülüğünü ister? Allah muhafaza eylesin.

"Denizden olan, yine denize gider; nerden geldiyse, yine oraya varır."

Bir şeyin çıkış noktası iyilikse, o iyiliğe koşar. Sizin kalbinizde iyilik var ise, dilinizde iyilik olur, azalarınızda iyilik olur. İyilikler nerdendi? Allah'tan. Nereye döner tekrar? Allah'a döner. Onlar rahmet deryasından geldi, rahmet deryasına geri döner. Sen istediğin kadar kötü ol, Allah'ın iyiliğine zarar veremezsin. Sen dünyanın en kötüsü olsan, Allah'ın iyiliğine zarar veremezsin. Sen dünyanın en iyisi olsan, Allah'ın iyiliğine bir katre katamazsın. Neden? O katrenin de sahibi odur. İyilikler Allah'tandır. Sen iyilik yaparaktan kendini kurtarırsın. Sen iyilik yaparaktan cennetlik olursun. Sen iyilik yaparak, Allah'a vuslat olursun. Sen iyi söz söyle, iyilik yap. O, Allah'tan geldiği için yeniden ne olacak? Allah'a dönecek. Deniz suyu buharlaşır, yağmur olur. Dağın tepesine yağar, küçücük kanallardan, küçücük ırmaklar olur. Onlar birbirleri ile buluşur, kocaman nehir olur. Nehir koşa koşa yine deryaya, denize, koşar. Deniz de yine buharlaşır, yine döner ne yapar? Tekrar denize koşar. Demek ki denize aitse, denize koşacak. Havaya aitse, havaya koşacak. Toprağa aitse, toprağa koşacak. Sen nereye aitsin? Sen nereye aitsin? Sen bu dünyaya aitsen aha toprak, kara toprak burda.

Sen ötelere aitsin. Ötelere aitsen, oraya göre yaşa, oraya göre davran. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

"Dağ başından hızlı hızlı akan seller, bizim tenimizden de aşka karışık olarak akıp giden can, aslına gidip kavuşur."

Nasıl sular aslına gidip kavuşuyorsa, bizim onun kendi ruhundan ve nurundan üflediği şey de ona doğru koşar. Ne yaptı? Kendi ruhundan ve nurundan bizim aklımız ermez, ne yaptı? Üfledi. Üfleyince ne oldu? Bize üfledi. Ne yapacak o? Tekrar üflenilen yere doğru koşacak. Allah bizi iyilerden eylesin inşallah. Burdan devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun inşallah. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/ITatBbxwCfw

MESNEVİ-İ ŞERİF 769-770. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Yahudi padişahının ateş yaktırması, ateşin yanına kim puta, secde ederse ateşten kurtuldu diye bir put diktirmesi".

Bu Yahudi ırkı enteresan bir ırktır. Yeryüzünde bozgunculuk yapan, insanların kanını akıtan, insanların şehirlerini yağmalayan, namuslarını paçavraya çeviren, şereflerini ve haysiyetlerini paçavraya çeviren, tarih boyunca peygamberleri şehid eden, müminleri katleden, katil, vahşi, laf anlamaz, laf dinlemez bir ırktır. Yahudi ırkının haricinde hiçbir ırk yoktur ki Peygamber katletsin. Peygamber katleden, bir tek dünya üzerinde Yahudi ırkıdır. Bu Yahudiler, kendilerinin haricindeki bütün inanç sahiplerine zulmetmişlerdir tarih boyunca, katletmişlerdir. Onlar kanla beslenirler. Onlar bir başkasının malıyla, emeği ile beslenirler. Onlar tarih boyunca çalışıp üreten, alınlarının teriyle kazanıp yiyen etrafındaki kabilelere ve inanç sahiplerine hayrı hasenatı dokunan bir kavim değildir hiç. Tarih boyunca etrafına kan kusturan, etrafına zulmeden, şehirleri yağmalayıp yıkan, diğer inanç sahiplerini küfürle itham edip, öldürüp, zulmeden bir kavimdir Yahudi kavmi ve zaman zaman bu Yahudi kavminin başına peygamber krallar gönderilmiştir. O peygamber krallar, onları dinleri tebliğ etmiştir. Eğer gönderilen peygamberler, peygamber kral değil ise Yahudiler bir şekilde onları katletmiş, bir şekilde peygamber kanına girmişlerdi. O yüzden tarih boyunca Yahudiler lanetlenmiş bir kavimdir. Lanetlenmiş bir kavim. Kim bunlarla bulaşır, kim bunlarla ilişkiye girer, kim bunlarla ilintili işler yaparsa, Cenab ı Hakkın laneti onları da sarar. Bakın dikkat edin, bugünkü Müslümanların

içerisinde hangi cemaat, hangi tarikat, hangi siyasi parti olursa olsun, bu Yahudilerle işbirliği yapar, onlarla kol kola girer, onların suyu istikametinde yürür ise Allah'ın laneti, Allah'ın belası, Allah'ın Kahhar ismi, o cemaatin, o tarikatın üzerinde, o partinin, o topluluğun üzerinde dolaşır ve o lanetten onlar da nasiplerini alırlar. Sonra o Müslümanım diyenler otururlar, kendi kendilerine düşünürler. Biz nerde yanlış yaptık dediklerinde, o yanlışı bulamazlar. Bu büyük bir tokattır. Hangi devlet bu pis Yahudi devleti ile işbirliğinde bulunursa, hangi topluluk, hangi kavim, hangi cemaat, tarikat, siyasi parti, hangi ticaret erbabı, hangi ekonomik olarak duran bir şey, bunlarla ne zaman ilintiye girse, bunlarla kol kola girse, bunlarla ortak hareket etmiş olsa, Allah'ın laneti onların üzerine de bulaşır, bize de bulaşıyor. Bakın, bize de bulaşıyor.

Biz 1946'da tanıdık onları. 1946'dan beri bizim ülkemizin başında bela, musibet, sıkıntı eksik olmuyor. Alavereler, dalavereler, komplolar, ondan sonra, darbeler eksik olmuyor. Türkiye Cumhuriyeti Devleti'ni inceden inceye inceleseniz, araştırırsanız, Osmanlı'dan itibaren ne kadar başına bela, musibet, sıkıntı, dert, gam, kasavet, darbe, ekonomik, siyasi, askeri, ne kadar darbeler ve karışıklıklar var ise altından Mossad çıkar. Ülke içerisinde ne kadar kargaşa var ise nerde varsa altından muhakkak Mossat çıkar, Mossat uzantısı çıkar. Direk. Diyebilirsin sen ırkçı mısın? Ben ırkçı değilim. Ben Kur'ana bakıyorum, Sünneti Resullaha bakıyorum, Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinden önceki kavimlerin peygamberlerin, devletlerin ve toplulukların tarihçelerine bakıyorum, onların yıkılışlarının altında dahi Yahudiler çıkıyor. Birinci Dünya Savaşı, altından Yahudiler çıkıyor; İkinci Dünya Savaşı, altından Yahudiler çıkıyor. Tabii onlar böyle bir ahtapot gibi. İşte Mason kuruluşları var, lions kuruluşları var, dünya üzerine ahtapot gibi çökmüşler. Basın, yayın, sinema, kültür, müzik, moda… Dünya üzerine çökmüş vaziyetteler. Müslümanlar kadar, hıristiyanları da sömürüyorlar. Onlar için çünkü hangi dine sahip olduğunuzun önemli yok. Birinci derecede Yahudi ırkıdır üstün ırk ve diğer ırkların hepsi de Yahudi ırkına köle olarak gönderilmiştir. Tanrı diğer insanların hepsini dünyadaki ve dünyadakilerin, dünya içindekilerin hepsini de Yahudi ırkına köle olarak olarak gönderilmiştir.

O yüzden dünya insanlarının, bir bombada kaç kişinin öleceği önemli değildir. Veya onlar Gazze'yi bombalarlar, Suriye'yi bombalarlar, Filistin'in herhangi bir bölgesini bombalarlar, canları sıkılırsa Mısır'ı da bombalarlar, canları sıkılırsa başka ülkeleri de bombalarlar. Orda kaç kişinin ölmesi, kaç kişinin öleceği hiç önemli değildir. Çünkü ölen kimseler onların köleleri hükmündedir. En fazla derler ki ya, ya on tane kölemiz daha fazla öldü,

bize çalışacaktı bunlar, on köle daha elimizden gitti derler. İşte zaman içerisinde, tarih içerisinde, bu tip Yahudi krallar ve Yahudi kimseler, etrafındaki kimselere, şehirlere zulmetmişler. Bunlardan en önemli şahsiyetlerden birisi Zünüas tabi

"O köpek Yahudi, bak ne tedbirde bulundu? Ateşin yanına bir put dikti."

O Yahudi ne yaptı? O Zünuas, bir tane put dikti. Büyük ateş yaktı. Büyük ateşin yanına da bir put dikti. Denilir ki bu kimse daha önce putperest idi. Sonradan Yahudi oldu. Yani Yahudi önceden kendisi. Yahudi ırk olarak ama putperestti. Irk olarak Yahudi, putperest. Sonradan ne yaptı? İşte bir tane o put diktirdi. Aynı zamanda da ateş yaktırdı. Bu tabii hikayenin başında yine bu Yahudi ile alakalı giriş yapıyor ya Hz. Mevlana, o girişte de sen bu hikayeyi öğrenmek istersen Buruc suresini oku diyor. Buruc suresine de baktığımızda, bir kral, o kral devasa ateşler yaktırıyor. Devasa ateşin yanına bir tane put yapıyor. O puta da insanlar secde edecek. Eğer secde etmezse, ateşe atarım diyor. Tabii bu kralla alakalı değişik de rivayetler var. Bir rivayette işte kendi kız kardeşiyle içkili bir şekilde ikisi de içiyorlar. İkisi de içtikten sonra bazı rivayetlerde uyuşturucu kullandıklarına dair, bazı rivayetlerde içki içtiklerine dair, içki içtikten sonra ikisi de birbiriyle cinsel ilişkiye giriyorlar. Cinsel ilişkiye girince tabi bu yasak. Kız kardeşi diyor ki bu meseleden bizi kurtar. Ne yapacaksan yap, kurtar. Bu sefer alimleri topluyor. Alimleri toplayınca diyor ki buna bir çıkış yolu gösterin, bana fetva verin. Alimler fetva vermeyince alimleri katlediyor. Ondan sonra da bu mesele ile alakalı insanları zorluyor. Bazı tarihi notlar var bu konuda. İşte bunun evliliğini normalde kabul edenleri bir kenara ayırıyor. Kabul etmeyenleri ateşe atıyor. İman edenler bu noktada kimisi imanlarından dönüyorlar, bir sürü hadiseler var ama bununla alakalı normalde asıl yazıtlar bu Süryani kiliselerinde, Süryani kayıtlarında var.

Asıl kayıtlar bu noktada Necran Hristiyanlarında var. O yüzden Süryani Hristiyanlarla Necran Hristiyanları bu Zünuasla alakalı çok hikayeler anlatmışlar. Çok tarihi notlar var. Tabii müslümanlar da bu Zünuasla alakalı bilgileri, bu Hristiyan kaynaklardan alıyorlar. Yahudi kaynaklarda bunun zulmüyle alakalı bir bilgi bulmak çok güç ya da ben bulamadım. Allah muhafaza eylesin. Bu normalde Zünuas'la alakalı biraz araştırdığımızda, değişik isimler altında ama aynı şahsın olduğunu görebilirsiniz. İşte mesela Mesruk ismi verilmiş. Hain, katil, cani demek. Çünkü Mesruğun karşılığı hain, katil, cani demek. Veyahut da işte bu noktada Zür'a olarak da ismi verilmiş. Değişik yerlerden okursanız aynı şahıs bunlar ve bu normalde işte kaynaklara bakılınca Yahudi bir ailenin içerisinde mi doğdu yoksa sonradan mı kendisini Yahudi olarak gösterdi? Hani gücüne güç katmak, kuvvetine

kuvvet katmak için kendisini Yahudi olarak gösterdiğini, insanları böyle aldattığını, aslında putperest olduğunu ama Yahudileri de kendi etrafına toplamak için kendisini Yahudi göstererekten diğer inanç sahiplerini katlettiğine dair de rivayetler var. O yüzden Zünuas'ın bir Yahudi mi yoksa bir Yahudi ailenin içerisine evlatlık mı verildi yoksa kendisi putperest mi bu konuda sağlam bir delil yok. Ama Buruc suresinde olan hadiseyi Cenabı Hak bize aktarıyor. Diyor ki o hendeklere ateş doldurdular. Hendeklere ateş doldurduktan sonra inananları oraya atmaya başladılar, diye bize bunu Hz. Allah ayeti kerime ile bize bunu beyan ediyor. Hz.Pir de bununla alakalı diyor ki siz bu hikayeyi hani etraflı bir şekilde veya bu hikayenin delilini görmek isterseniz, Buruc suresine bakınız diyor. Bu hikayenin delili de ne olmuş oluyor? Kur'an-ı Kerim'de Buruc suresinde var olmuş oluyor.

Peki ne yaptı bu adam? Ateş yaktı. Ateş yakaraktan ya Müslümanları dinlerinden, imanlarından o günkü Müslümanları vazgeçirmelerini ya da kendilerini ateşe atacağını söyledi. Bu zamandaki gibi. Dünya üzerinde de bütün inananların üzerinde oynanan oyun budur. Bir ateş yakarlar. Derler ki ya bu ateşe atarız sizi ya da bizim istediğimiz gibi iman edersiniz derler. İkisinden birisi. Şimdi mesela tartışma var ya Türkiye'de de. Ne tartışması var? Cemaat tarikat tartışması var. Nasıl olacak? Nasıl bir İslam, nasıl bir iman, nasıl bir Müslüman modeli çizilmek isteniyor bizim önümüze? Bizim nasıl bir Müslüman olmamız isteniyor? Kur'an'ın ve sünnetin emrettiği şekilde mi yoksa devletin müsaade ettiği şekilde mi veyahut da devleti idare edenlerin müsaade ettiği şekilde mi bir çıt daha üstüne çıkacağım. Bu sadece Türkiye Cumhuriyeti Devleti ile alakalı bir şey değil. Uluslararası bir deccal sistemi var. Bu uluslararası deccal sistemi, bütün dünya üzerindeki inananların üzerinde baskı uyguluyor. Bu uluslararası deccalist ve şeytanist sistem hıristiyanlara ve Yahudilere, Müslümanlara, İbrahimilere, Budistlere, Hindulara, hepsine de inanç dayatıyor. Diyor ki benim istediğim gibi inanacaksınız, benim istediğim gibi yaşayacaksınız. Dünya üzerinde, dünya üzerinde, ben terörden para kazanıyorum. O yüzden, terör dünya üzerinde devam etmeli. Hem ben bütün dünyayı terörle, kargaşa ile idare ediyorum. O yüzden terör devam etmedi. İki; dünya üzerinde uyuşturucu devam etmeli. Üç; dünya üzerinde zina, fuhuş, devam etmeli. Dört; dünya üzerinde açlık devam etmeli, açlık. Beş; dünya üzerindeki ekonomik sömürü devam etmeli. Altı; dünya üzerinde savaşlar hiç bitmemeli. Hiç bitmemeli. Bunları daha birkaç madde üzerinde daha yoğunlaştırabiliriz. Bu uluslararası dünya üzerinde şeytani deccalist sistem. Senin ne kadar namaz kıldığın önemli değil. Senin kilisede ne kadar zaman geçirdiğin önemli değil. Senin havrada ne kadar zaman geçirdiğin önemli değil. Senin Buda'nın önünde ne kadar

zaman geçirdiğin önemli değil. Senin himalayalarda herhangi bir işte ibadethanede ne yaptığın onun için önemli değil.

Dünyanın herhangi bir yerinde siz fuhuşu, zinayı, erkek erkeğe, erkek erkeğe eşcinselliği ve kadın kadına lezbiyenliği ve bunların alınıp satılmasını, bunları yasaklarsanız, sizin devletinizi yıkar. Siz asla fuhuşa yasaklayamazsınız. Hiçbir devlet fuhuşu yasaklayamaz. Fuhuşu yasaklayan devlet yıkılmaya mahkum edilir. Siz hiçbir zaman uyuşturucu ile tam bir mücadele edemezsiniz. Uyuşturucu ile tam bir mücadele eden devlet, yıkılmaya mahkumdur. Hiçbir devlet aklı yok eden içkiyi, aklı yok eden uyuşturucuyu, orta yerden kaldıramaz, hiçbir devlet! Hiçbir devlet, uluslararası kumarı yasaklayamaz, hiçbir devlet! Az önceki maddeleri sıralarken, kumarı esgeçmişim. Hiç bir devlet, uluslararası kumarı yasaklayamaz ve her devletin orasından burasından sömürmek istedikleri yerlere terör çıkarırlar ve sonra terörle sen mücadele etmek zorunda kalırsın ama onlar orda o terörü bitirmezler. Adı ne terörü olursa olsun. İster ırka dayalı, ister inanca dayalı, ister mezhepsel, ister meşrepsel terörü bitirmezler. Uluslararası bu. Bakın, uluslar arası. Uluslararasıdır bunlar, cehaleti bitiremezsiniz. Uluslararasıdır bu, siz okuma yazma oranını yükseltemezsiniz. Siz okumuş kaliteli, erdemli insanlar yetiştiremezsiniz. Bunu yetiştirmek için yola çıkanlar, yolda tökezlerler. Çünkü uluslararası arenada insanların cahil, yönlendirilebilir ve yönetilebilir olması gerekir. Yönlendirilebilir ve yönetilebilir olması gerekir. Yönlendirilebilir ve yönetilebilir olması lazım ki daeşler olsun. Yönlendirebilir ve yönetilebilir olsun ki Adnanlar olsun. Eğer gerçekten insanlar doğru dini öğrenmiş olsa, doğru dini yaşamaya çalışmış olsa, Türkiye'deki bazı oluşumların farkına varmaz mı insanlar? Farkına varırlar ama farkına varmamaları gerekir. Neden? Farkına varmayacaklar. İnsanlar sırf din öğrenmek için yanlış yunluş yerlere gidecekler ve canları istedikleri zaman onların foyalarını meydana çıkarıp, işte dindarlar böylesiniz siz deyip ensemizde boza pişirmeleri gerekir. Ondan sonra demeleri gerekir ki işte siz de fetö gibi olabilirsiniz deyip bizi taciz etmeleri lazım.Siz de Adnan gibi olabilirsiniz deyip bizi taciz etmeleri lazım. Siz de 28 Şubat'ta Müslüm gibi olursunuz deyip bizi taciz etmeleri lazım.

28 Şubat'taki filmi izliyorum. 28 Şubat'ta da bir Müslüm Gündüz çıkardılar, bir Fadime Şahin çıkardılar, bir bilmem kim çıkardılar. İki gözyaşı, iki bağırış çağırış, adam zikrullah yapılıyor orda, onun videosunu gösteriyor, zikrullahda adam telefonla konuşuyor. Biz sohbette telefonu ellemesin diyoruz hiç kimse, adam, zikrullah yaptıran adam, o şeyh denilen adam ne yaptırıyor? Zikrullah yaptırıyor. Ardından adamın foyasını çıkardılar. Adam hazırlanmış, paketlenmiş iş. İş işten geçti ki biz on yıl onu temizleyeceğiz

diye uğraştık. Daha on yıl geçti, onbeş yıl geçti, bir daha çaktılar. Kim? Yezidiler çıktı, darbe yapmaya kalktı. Allah hepsine de lanet etsin. Müslümanlara en büyük zararı verdiler. En büyük zararı. En büyük zararı verdiler. Bu uluslararası bir şey bu. Bunların her biri Zünuas. Zünuas, bir şehri yakıp yıktı. Bir şehri değil Arap Yarımadası'ndaki şehirleri yıktı. Dediki ya bana biat edeceksiniz ya da şehirleri dedi başınıza yıkarım. Şehirleri başlarına yıktı, komple Arap Yarımadası'nda hüküm sürdü, Mısır'a kadar, Anadolu' ya kadar. O Yahudi arkasından gelen Yahudi'ye, o gelen Yahudi'ye, o gelen Yahudi'ye, hep zulmü ne yaptılar? Birbirlerine miras bıraktılar zulmü. Anadolu'ya gittiğinizde neden Hristiyan kiliselerini dağın başında görüyorsunuz? Ulaşılması mümkün olmayan, ta bizim tabirimizle dingil tepeye kilise yapmışlar. Sebep? Zünuas'lar onları katlediyor çünkü. Bu pis Yahudiler gerçek iman eden her ne var ise hepsini de katlediyorlar. Hristiyanları tarih boyunca hep katlettiler. Ne zamana kadar? Roma İmparatorluğu Hıristiyanlığı kendisine resmi din olarak açıklayınca kadar.Önceden hıristiyanlarla Roma İmparatorluğu beraber hareket ediyorlar. Çünkü Roma İmparatorluğu putperest. Onlar işte Artemisler var, ondan sonra gök tanrısı, yer tanrısı, güzellik tanrısı, bereket tanrısı bir sürü tanrı var ya helenistik çağdan kalma. Onlar putperest Yahudilerin en iyi anlaştığı putperestlerdir. Sebep? Çünkü inananlar putperestler için de düşman. Yahudiler, askeri teşkilat olarak hep Romalıları tuttular. Romalılar savaştı.

Şimdi kim savaşıyor? Romalılar. Kim adına savaşıyor? İsrail adına savaşıyor. Ne diyor Amerika? İsrail'in güvenliği birinci önceliğimizdir. Şu anda Romanın yerinde kim oturuyor? Amerika oturuyor. Siz bir Amerikan başkanının Roma İmparatorluğu olduğunu bilmezsiniz. Bir Amerikan askeri, bir Roma imparatoru gibi yetiştirilir. Bizim askeri okullarda okutulur mu okutulmaz mı öğretilir mi öğretilmez mi bilmem ama bütün Roma komutanlarının Ortadoğu'da, Anadolu'da savaşları nasıl kazanıldığı, bütün Amerikan subaylarına anlatılır. Bütün Amerikan kırmızı yakalısı, Adem'den itibaren Ortadoğu'daki bütün savaşları bilir. Avrupa'daki bütün savaşları bilir. Askeri yapılanmaları bilir. Hangi komutan hangi savaşta nasıl bir teşkilat kurup nasıl bir sistem kurdu bilir. Nasıl alt etti bilir ve her Amerikan subayı, bir Roma komutanı gibi yetiştirilir. Onlar Afrika'yı, onlar Anadolu'yu, onlar Orta Doğu'yu, onlar Orta Asya'yı, onlar Hindistan, Pakistan onlar Çin, Japonya, Afrika, tamamiyetle, Avrupa tamamiyetle, coğrafi, ekonomik, siyasi dini bütün farklılıkları ve özellikleri ezberlerindedir. Hepsinin de. Amerika'nın yirmi yıl sonraki Genelkurmay başkanı şu andan bellidir. Amerikanın yirmi yıl sonraki Kara Kuvvetleri Komutanı, şu andan bellidir. Kaç tane adam yetiştirilmesilazım, üçbin tane. Üçbin tane adam yetiştirirler, geri

kalanı fasaryadır. İçinden bir tanesi tevafuken çıkmıştır. Geri kalan hepsi de yetiştirilmiştir. Hangi bankanın başına hangisi müdür olacak, yirmi yıl sonra bellidir. IMF'nin yirmi yıl sonra başkanı şimdiden bellidir. Onun üzerine yetiştiriliyordur. Kaç tane aday var? Beş tane, on tane. On tane aday yetiştirilir, her yıl onlar elene, elene, elene, elene yükselir. En son noktada IMF başkanı, üç kişi kalır. Üç kişiden sonra bir kişi kalır. IMF nin başkanı değiştirileceğinde, o bir kişi geçirilir başına. Bu Zünuas'tan beri böyledir dünya sistemi. Zalim devletler böyledir. Teşkilatlı devletler böyledir. Bir de işin bu tarafı var. Teşkilatlı devletler de böyledir.

Siz devletinizi uzun soluklu yapmak istiyorsanız, siz de aynı yirmi yıl sonra Genelkurmay Başkanınız olacak on tane adayımız olması gerekir ve o Genelkurmay başkanına Türkiye'de bir kimse Genelkurmay Başkanı olacaksa Hindistan'ı avucunun içi gibi bilmeli, Afrika'yı avucunun içi gibi bilmeli, Ortadoğuyu avucunun içi gibi bilmeli, Ortadoğu'da nerde bir tane kaya var, o kayayı bilmeli. Bilmem hangi tepede bilmem kaç metreküp kaya var, bilmem hangi tepede bilmem kaç metre derinliğinde kaya var, onu bilmeli Türkiye'de Genelkurmay başkanlığı yapacak olan kimse. Doğru olan budur. Anadolu'yu bırakın, Anadolu'yu zaten ezberinde gözünü kapattığınızda siz bırakın onu bilinmeyen bir yerde gözünü kapatacaksınız karanlıkta, o bilinmeyen bir yere bırakacaksınız. Ona hedef göstereceksiniz. Diyeceksiniz ki üş gün sonra örneğin atıyorum Bursa Uludağ'ın zirvesinde olman lazım dediğinizde, o gece Bursa Uludağ'ın zirvesini bulabilmeli. Genelkurmay başkanlığı yapacak olan kimse öyle yetiştirilmeli. Siz o zaman dünya üzerinde söz sahibi olursunuz. Siz beş yıl sonra doların ne kadar olacağını bilmelisiniz. Sizin Merkez Bankası'nın başına koyduğunuz adam, beş yıl sonra değil, beş ayı göremiyorsa, Merkez Bankası'nın başında değil, onu tutacaksın, vezneye bile koymayacaksın, fıydıracan atacaksın. O bu ülkenin menfaatlerini gözeten bir adam değil. Bırak beş ayı, üç ay sonrası, bırak üç ayı, otuz saat sonrasını adam bilmiyorsa, biliyor da susuyorsa halkı kandırıyorsa aynı meşrep, bilmiyorsa adamın ne işi var Merkez Bankası'nın başına oturmaya, başkasının adamı o zaman, tut kulağından at. Evet, konu konuyu açtı.

İşte bu uluslararası bir sistem var Zünuas'ın yerine şimdi. O diyor ki kilisede benim istediğim saatlerde ve benim dediğim kadar kalacaksın. Vatikan'a da diyor ki bana aykırı ordan hüküm çıkarma. Bana rağmen de hüküm çıkarma. Altını üstünü getiririm senin diyor. Vatikan bir şey yapacak olursa üç beş tane papazın eşcinsel olduğuna dair, bir haber, bir görüntü, bir video, Vatikan'ın sesi kesiliyor. O deccalist sisteme diyor ki ne istiyorsunuz şu diyor topladığım paraların bir kısmını şu bankaya repoya yatır. Evet, Vatikan bir gecede kodları giriyor. Papa, bütün dünya üzerindeki en

büyük para sahiplerinden birisi Vatikanlar, evet. Bunu biliyor muydunuz? Bütün merkez bankalarından zengindir. İsterse Vatikan bir ülkenin ekonomisini altüst edebilir, batırabilir. Topladıkları para hiç vergiye tâbi değildir. Sorguya, suale tâbi değildir. Avrupa Birliği'nin içindedir. Avrupa birliğine ait değildir. Vatikan özel bir devlettir. İtalya'nın içerisinde, hiçbir askeri harcaması yoktur. Çok güzel değil mi. Hiç çalışmazlar kiliseleri çalıştırırlar sadece, kiliseleri çalıştırırlar. Para satarlar, bağış toplarlar. Siyaseti ellerinin altında tutarlar. İstedikleri bir kimse varsa, bir ülkenin başında lider olarak onun için harcama yaparlar ve finansı değişik bir şekilde kara parayı, kara paradır Vatikan'ın parası, dünyanın en büyük kara parası Vatikan'dadır. Dünyanın en büyük kara parası Vatikan'dadır. İkincisi CIA'dedir. Üçüncüsü Mossad'tadır, dördüncüsü M15'tedir, İngiltere. En büyük kara para bunlardadır. Hani diyorlar ya böyle bir ülkeye, sen kara paracısın. O ülkede hani böyle bir mahallede bir kabadayı sudur eder ya mahallede, orda bir kahve çalıştırır, kahvede bir iki kumar oynatır. Bir iki kumar oynatınca mahallede böyle hafiften palazlanır o. O hafiftenten palazlanırken, önceden böyleydi, şimdi nasıl bilmiyorum orayı, oranın ondan sonra şeyi, ne o, karakol komutanı, o ne yapıyorsun sen orda bizden habersiz der. Aman amirim ya biz senden habersiz bir şey yapar mıyız. Bu dün akşam arkadaşlar, kardeşler sana hediye olarak getirdiler der. Amir ona göz yumar. O biraz daha palazlanınca, mahallenin kabadayılığından, şehrin kabadayılığına soyunmaya başlar. O zaman mahalle karakolu ona bir şey demez. Ya? Şehrin büyük karakolu der, hop ne yapıyorsun sen orda der ya. Gel bakalım sen buraya bir. O gider, aman amirim der ya, bak, şurda filanca yerde müteahhit bir arkadaşımız var. Çok güzel daire yapıyor. Amirimize yakışmaz mı der. Olur, sen o zaman der yengenin teyzesinin damadının kız kardeşinin üzerine yap o daireyi der. O daire onun üzerine olur. Böyle gider bu işler. Bir devlette küçükten biraz bu kara paradan biz de nasiplenelim deyince öbürküler kalkarlar. Ne yapıyorsuuuun! Kara para mı aklıyorsun? Haydiii! Bir kıyamet kopar ortalıkta, o devleti boğarlar. Neden? Kara para onlara aittir. Uluslararası fuhuştan toplanan para bu Zünuas'a gider, yani deccala gider.

Uluslararası kumar, uluslararası terör, uluslararası insan kaçakçılığı, uluslararası silah kaçakçılığı, uluslararası uyuşturucu, bunların hepsinin de paraları nerde toplanır? Vatikan'da toplanır. Bağış olarak toplanır. Eğer Vatikan kalkar da Hristiyanlık adına bak siz Hristiyansınız, ondan sonra, kürtaj yaptıramazsınız deyince, o esnada onlar kürtaja karar vermişler. Bu deccalist güçler. Vatikan'a böyle bir gözlerini dikerler. Derler Vatikan pılısını pırtını topla, kürtaj yaptırabilirsiniz der. Vatikan kalkıp da zina haramdır diyemez. Neden? Derse yasaktır, derse fuhuştan para kazanamaz bu uluslar

arası kan emiviler. Mesela Türkiye'de zina yasak mı değil. Eşcinsellik yasak mı? Değil. Barlar yasak mı? Değil. Gece kulüpleri yasak mı? Değil. Burdaki kadınlar nerden geliyor? Bunu soran var mı? Yok. Bunu soran var mı? Yok. Dileyen dilediği kimseyle yaşayabiliyor mu? Evet. Evli bir kadın dahi iki tane, üç tane adamdan sonra devam ediyorsa, diyanet ona fetva veriyor mu? Resmi olarak kimle evli ise nikahı da onladır? Bizim kardeşler sormuşlar. Ben de sesi kaydetmişler, dinledim. Daha önce birkaç kişiyi gönderdiydim. Böyle bir benden fetva sormaya geliyorlar, işte diyorlar ki böyle böyle.

İşte kadın diyor ki işte kocası yanında değil. İtiraf ediyor. Diyor ki böyle böyle, ben başka bir adamla ilişkiye girdim, diyorum zina ettin? Benim nikahım o ne oldu. Diyorum bir diyanete sordun mu? Sordum. Ne dediler diyorum ben. Sen resmi olarak kimle evli isen evliliğini onunla devam et diyorlar dedi. Allah Allah? Neyle sordun telefonla sordum, git bir de yüz yüze sor. Hele bir tanesi karı koca gittiler, sordular. Adam da onu nikahına alacak yani nikahında devam edecek. Adamın bir şeyi yok, ne o, derdi yok. Hatta adam diyor ki ya hocam ne yapayım şimdi, herkes hata yapabilir diyor. Böyle baktım adama, dedim bir sefer yaptı, hata yaptı, dedim üç yer dolaşmış? Hatalar zinciri! Dedim şey değil benim fıkıh olarak benim ilmim buna yetmiyor dedim. Benim baya kitap karıştırmam lazım bunun için. Siz bir dedim diyanete gidin sorun. Bunlar diyanete gittiler. Bir saat sonra geldiler. Karı koca geldiler gene. Yani o esnada kocası o artık kaçıncı kocası ne kadar kocası bilmiyorum. Geldiler dediler ki sorduk. Ee? Sizin resmi olarak nikahınız duruyor mu hani şey olarak? Duruyor demişler. Tamam, siz devam edin demiş, tövbe edin. Kadın diyor ki benim içime sinmiyor. Ben diyor sordum soruşturdum sizi, siz ne derseniz ben onu yapacağım. Ben size bir şey diyemem dedim. Siz dedim kendi kararınızı kendiniz vereceksiniz. İşte biraz daha, dedim ben size İslam fıkığından bahsedeyim mi biraz? Bahset dediler. Çünkü gelenin de kim olduğunu bilmiyorsun ya? Dedim ki bir İslam'ın hukuk sistemi olsa, bir kadın evli bir kadın, başka bir erkekle cinsel ilişkiye girse, bunu da itiraf etse, evet ben bir adamla cinsel ilişkiye girdim dese, onun cezası dedim ölüm. Ölen bir insanın nikahı kalır mı dedim ben? Kalmaz dedi. Sen şimdi dedim İslam Hukuku olmuş olsaydı ölmüş olacaktın. Öyle deyil mi? Evet. Nikahınız kalacak mıydı? Hayır. Şu anda nikahınız var mı? Durdu şimdi kadın. Ben ölüysem nikahım yok. Ben dedi nikahım yok o zaman dedi. Sende var mı dedim adama. Yok dedi. Ha iyi bak, siz kendi kendinize fetfanızı verdiniz dedim. Karar sizin. Ne yaptılar bilmiyorum.

Şimdi neden diyemiyor? Evet! Neden Mustafa Özbağ Hedef tahtasında? Bunları konuştuğu için. Uyuyanları uyandırdığı için. Canlarını sıkıyoruz

biz vazılarının. İşte bu Zinuas vari yapılanma, işleri hep iman edenlerledir. İman eden, salih amel işleyen ve onun huzuruna dönüleceğine iman etmiş kimselerledir işleri. Çünkü öyle iman edenler Zinuas vari bir yapılanmada, zina edenlerin günahlarının zina olduğunu söyler. İçkinin haram olduğunu söyler, faizin haram olduğunu söyler, terörün haram olduğunu söyler, insanların birbirlerini acımasız bir şekilde yok yere öldürmenin en büyük günahı kebair olduğunu söyler. Gerçekten iman edip, salih amel işleyip, Allah'ın huzuruna gözünü dikenler, Kur'an ve sünnetin dışında bir şeye meyletmezler. Siz bütün şehirlerin sokaklarını aleve çevirseniz, ateş çukuru yapsanız, bütün şehrin sokaklarında yangınlar çıkarsanız, onlar yine iman ettiklerinden geri dönmezler. Tarih boyunca imanını kemale erdirenlerin düşmanları hep olmuştur, hep olacaktır. Sebep? Bu imanın şahadetidir, delilidir.

Gerçekten şahıs, birey, topluluk, aile, iman ettiyse, gerçekten iman ettiyse, onun dostu ancak Allah ve iman edenlerdir. Gerçekten iman ettiyse. Yok, imanı yüzeyselse, imanı gelip geçici ise o zaman Zünuasların emrine girip imanlarından taviz vereceklerdir. Evet! Zinuas da öyle dedi. Kim bu puta taparsa kurtulur. Secde etmeyen, ateşin tam ortasına oturur, dedi. Zinuas bir put dikti. Kim dedi bu puta taparsa kurtulur. Kim bu kapitalist putuna taparsa kurtulur. Kim bu nato putuna taparsa kurtulur. Kim bu heva heves putuna taparsa kurtulur. Kim bu şeytan putuna taparsa kurtulur. Kim şeytanlaşmış beyinlerin ve akılların arkasından giderse kurtulur. Kim bu akıl putunun peşinden giderse kurtulur. Kimaklını heva ve hevesine verir de onu putlaştırırsa kurtulur. Kim nefis putunun peşinden giderse nefsinin istediği gibi bir hayat yaşar, harama haram, helale helal demez, her şeyi yer, yutar yalarsa nefis putunun peşinde, önünde yalakalık yaparsa kurtulur. Zünuas vari şey budur. Zünuas vari! Kah sen nefsini putlaştırırsın, kah sen ekonomiyi putlaştırırsın, kah doları putlaştırırsın, kah bir sistemi putlaştırırsın, kah bir gücü putlaştırırsın kah bir kadını putlaştırırsın, kah bir kadını putlaştırırsın, bir erkeği putlaçtırırsın, kah sen çocuğunu putlaştırırsın, kah sen eşini putlaştırırsın,kah anneni kah babanı putlaştırırsın kah hocanı kah şeyhini kah liderini putlaştırırsın. Bunların hepsi de Zinuasvaridir ve o Zinuasvari yapılanmalar. Derler ki bunun önünde eğil. Bu zamanda faizsiz ticaret yapamazsın der, bu zamanda bankasız ticaret yapamazsın der. Bu zamanda faiz alacaksın da vereceksin de faizsiz bu işler dönmez der. Faizi putlaştırır sizin önünüzde. Sen dersin ki bu zamanda bilmem nereni açmayınca olmuyor, putlaştırırsın! Bu zamanda öyle olmuyor, bu zamanda böyle olmuyor, bu zamanda şöyle olmuyor! Bunu söylersin, bu çok basittir, putlaştırırsın.

Zinuas da onu diyordu. Orta yere ateş yaktı, şehrin içerisine hendekler kazdı. Hendeklerin içerisine ateşler doldurdu. Hendek kazmak Zinuasların işidir. Zinuastan kalmadır. Hendeğin içerisini ateşte doldurmak ve etrafındaki inananları o ateşin içine atmak, Zinuasların işidir ve oraya da bir tane put dikti, şehrin orta göbeğine. Her şehrin orta göbeğine put dikmek, Zinuasların işidir ve herkes dedi bu puta saygı duyacak, bunun önünde eğilecek, buna iman edecek. İman etmeyeni dedi bu ateşe atarım, puta iman etmeyeni. Buruc Suresi ayet 4, 5, 6, 7: 'İçi yakılmış bol ateşlerle dolu o hendekleri kazanlara lanet olsun.' Çünkü onlar ateşin çevresinde oturmuş müminlere yaptıkları azabı seyrediyorlardı. İçi, yakıtı bol olan ateşlerle dolu o hendekleri kazanlara lanet olsun. Kuran lanetliyor. Yani Allah lanetliyor. Allah! Ahmet, Mehmet, Mustafa Özbağ değil. Allah lanetliyor. Allahın lanetine müstahak oluyorlar. Onun lanetine koşuyorlar. Ne yapıyorlar? Şehirlerin içerisine ateş dolduruyorlar. Neydi bu ateş? Fuhuş, dinsizlik, neydi bu put, put, orta yerdeki put neydi? Birincisi dinsizlik, put, fuhuş, terör, içki, kumar, uyuşturucu, faiz. Bunların hepsi de ne? Put. Diyor ki buna iman etmezsen ateşe atarım seni. Buna iman etmezsen, seni ateşe atarım. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden bir hadisi şerif, sohbeti bitiriyorum. 'Ahir zamanda imam (dikkat edin), ahir zamanda iman, ateşten kor gibi olacak. Elinde tutanın eli yanacak. Atan ise dinden imandan olacak.' Şimdi iman ateşten kor tutmak gibi. Ateşten kor tutuyoruz. İman etmek, ateşten kor tutmak. Bir hadis-i şerifte diyor ki böyle elini yakmasın diye elden ele verir. Bu zayıf müslümanların işi. O hüfff, atar hüffff öyle tarif ediyor hadis-i şerifte. Elden ele böyle öbüründen öbürünün eline ama imanı kamil olan, onu sımsıkı tutar. Ateşten kor tutmaktır. Ahir zamanda iman etmek, ateşten kor tutmaktır. Ahir zamanda imanını yaşamak ateşten kor tutmak. O yüzden ayeti kerimede der ki 'çok azınız iman etti.' Çok azınız iman etti. Neden? Ya her şey iyi de namaz kılmak bana zor geliyor. Her şey iyi, örtünmek bana zor geliyor. Her şey iyi, hocam akşamları bir kadeh içsek olur mu benim çevrem hep içiyor da. Her şey iyi hocam ticaret yapıyoruz, alışveriş yapıyoruz, banka müdürleri ile bankacılarla gidip geliyoruz, orda içmiyoruz desek ayıp oluyor, aramız bozuluyor. Biz içsek yani günah mı?

Her şey iyi de iman edip imanını yaşamak zor. Her şey iyi! Kadın geliyor diyor ki bir fetva soracağım. Sor. Ben eşimi de seviyorum bir de sevgilim var, ikisini de seviyorum. Nasıl yani? Basbayağı! Yavrum bu haram. Olmaz! Bu sevgiyi bana Allah verdi ama. Allah Allah! E bu haram. Ne yapıyorsun sen? E ona da gidiyorum ona da gidiyorum. Nasıl yani? Basbayağı. İşte işten çıkıyorum sevgilimle beraber onun evine gidiyoruz. Orda yemek yiyoruz beraber. Eee? Saat sekiz buçuk dokuz oluyor. Ben eve gidiyorum. Eee?

O zaman da kocamla da yiyoruz. O yüzden de biraz kilo aldım zaten. Ben seyrediyorum böyle, şoktayım. Diyorum boşan, onunla evlen. Ben onunla boşanamam, ben ondan memnunum. E bu ne? Onu da seviyorum işyerinde! İman ateşten bir kor. Anlat, anlat, anlat, anlat…Haleti ruhiyem bozuluyor. Gidiyor, geliyor, işten çıkıyor, bir saat anlat, bir daha geliyor işten çıkıyor bir saat daha. Yedi yaşında sekiz yaşında oğlu var. O oğlanın yüzüne nasıl bakıyorsun? Diyorum adamın yüzüne nasıl bakıyorsun? Dayanamıyorum artık, bu nasıl bir mide. Ordan git buraya gel. Bu nasıl bir mide! İman, iman olmayınca insanların nereye savrulduğu belli değil. Ben o yüzden diyorum aman Ya Rabbi! Diyorum bizim kardeşler, dervişlerden en kötüsü başımın tacı ya. Diyorum ki başımın tacı başımın tacı!

Bazen bizim erkek kardeşler böyle eşlerini şikayet ediyor, bazen bayanlar kocalarını şikayet ediyor. İçimden o soruları okurken veya dinlerken diyorum ki ah yavrularım benim! Siz diyorum elmanın içerisinde kurt gibisiniz. Dışardaki hayatı bir bilseniz diyorum, insanların yaşadığı çukurlukları, çirkeflikleri bir bilseniz, yemek yiyemezsiniz. Bu dünyadan bir damla su içmek istemezsiniz. Dersiniz ki bu dünya karanlık, zulüm dolu bir dünya. İnsan görmek istemezsiniz. O yüzden ben böyle sohbete gelince, zikrullaha gelince benim tabiri caizse fabrika ayarlarına dönüyorum ben. Diyorum elhamdülillah bu akşam için sohbet var. Şu dinlediklerimden diyorum kurtulacağım biraz. Hakkınızı helal edin, diyorum bu pislikten kurtulacağım, bu çirkeflikten kurtulacağım. Duymayacaksın diyorum ya böyle bir şey duymayacağım iki saat duymayacağım şimdi. Telefon yok, whatsapp yok, hiçbir şey yok, duymayacağım iki saat. İnsan telefonu kenara atar, saatlerce bakmaz mı? Bir şey okuyacağım diye bakmazsın. Hanginizin telefonunda dört yüz tane cevapsız whatsapp bildirisi vardır? Dörtyüz seksen tane, beş yüz tane, beşyüz elli tane, üç yüz tane cevapsız whatsap bildirisi vardır? Bakamazsınız korkunuzdan. Bakamazsınız, okuyamazsınız! Kendi kızlarını taciz eden babalar, kendi kızlarını satan analar, kendi annesini satan oğlanlar, kendi karısını satan adamlar, adamız diye gezer bu ülkede. Okuyamazsınız whatsappları. Kendi kocasını bilmem kaç sefer aldatıp da intikam aldığını söyleyen kadınlar! Okuyamazsınız!

Bu, Zinuasvari yapılanmanın sonucudur. Zinuasvari! Hiç kimseyi suçlamıyorum. Bunları yaşayanlar cahil, bunları yaşayanlar bilmiyorlar, bunları yaşayanlar hevâ ve hevesleri ilahlaştırmışlar. Onları birisi bir nasihat etmemiş. Onlara birisi Kur'an anlatmamış, birisi din anlatmamış. Bir de televizyonu, basını bütün hepsi de çıkmış şeyhler böyle, hocalar böyle, dindarlar böyle, cemaatler böyle, tarikatlar böyle, aman bunlar öcü. Zaten oraya nasıl gideriz biz. Ben beş tane adem dolaşıyorum bir gecede, gideceğim şimdi

adam diyecek ki bana haram. Ben gecede beş adam dolaşmaya devam edeceğim, ben bir gecede beş kadın dolaşmaya devam edeceğim, nerde çalgı orada kaldı. Nerde sabah orada akşam. Bu hayatı bırakacağım adam haram diyecek bana şimdi. Ben ne yapayım orda. Gerici yobaz bunlar zaten! Kızmıyorum kimseye. Kızamıyorum artık. Kızamıyorum. Bağırıyorum ya, eğitim yerlerde, bağırıyorum ya, bağırıyorum, derdim büyük. Zinuasvari yapılanma. Evet! İşte bize ateş gibi görünen o nefis putunun peşinden bizi gitmeye zorluyorlar. Sıkıntı bu. Haklarınızı helal edin. Sürç-i lisan ettiysem affola. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/3pqqkhWCJR0

MESNEVİ-İ ŞERİF 772. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Yediyüzyetmişinci beyiti okumuşuz. Yediyüzyetmişbirinciyi okumuşuz. Burdan Karabaşı Veli Tekkesi devam demişiz. Yediyüzyetmişiki:

"Kim bu puta taparsa kurtulur. Secde etmeyen ateşin tam ortasına oturur dedi."

Yani, normalde o Zinuas denilen bir Yahudi padişah vardı. Bir tarafı putperest, bazı tarihçiler diyorlar ki o bir şeydi putperestti. Bazıları diyorlar ki zalim bir Yahudiydi, zalim bir Yahudi padişahtı. Malum ne yapmıştı? O zalim padişah, şehrin ortasına bir tane put dikti. Şehrin ortasına bir tane put dikerekten inananlara dedi ki ya bu puta secde edersiniz, şehrin ortasına hendekler kazdırdı, hendeklerin içerisine odunlar, alevli çıralar koydu, hendekleri yaktı, ya dedi ki bu puta secde edersiniz ya da bu ateşe atarım sizi dedi. Normalde tabii Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri, Buruc suresinde geçiyor bu hadise. Bu Buruç suresinde geçen bu hadiseyi bize farklı bir açıdan tefsir ediyor. Kim puta taparsa kurtulur. Bu Zinuas'ın sözü böyle Zinuas gibi Adem'den itibaren nice zalimler gelmişlerdir. Bu zalimler bir put üretirler. Bu put illaki siyasi olması şart değildir. Zaten putçuluğun çıkış noktası, Nuh'tan öncedir. Nuh'a yakındır. Ne yapıyorlard bu insanlar? Kendilerince o zamanın büyük velilerini, şahsiyetlerini, alimlerini, çok sevdiklerini iddia ediyorlardı ve onların putlarını şeytan onlara vesvese verdi. Dedi ki siz bunları unutmayın, hatırlayın. Hatırlamak istemez misiniz? Evet. Dedi ki o zaman siz şehrin ortasına, onun bir putunu yapın ki devamlı aklınızda kalsın. Önce şehirlerin ortasına yaptıttırdı, sonra şehirlerin girişine çıkışına yaptıttırdı, daha sonra o putları alıp evlerine koydutturdu. Sonra

onlara evlerinde bir put köşesi yaptırttı ve Nuh Aleyhisselam bu putperestlerin içerisine peygamber olarak gönderilidi Nuh Aleyhisselam, o putperestleri normalde putperestlikten kurtarmak için çok uğraş veerdi, çok uğraştı İşte o putçuluk, çok eski bir insanların kendilerince bir inanışı. Sapkın bir inanış. Yine Buruc suresinde işte bu tarihçiler, Zinuas'ın olduğunu söylüyor bunu. Yine böyle bir putperestin birisi ne yaptı? Putları diktirdi. Dedi ki herkes bu putlara secde edecek. Bu puta secde etmeyen ateşe atılacak ve normalde işte malum, bir kız çocuğu ateşe atıldı. Ateşe atıldıktan sonra başladı bağırmaya annesine. Sakın ha anne bu puta secde etme. Ateşin içerisinde hayat var. Bir rivayette de yine tarihi bir rivayet bunlar, bu ateşe atılan bir genç delikanlıydı. İman ehli bir delikanlıydı. O iman ehli delikanlı, ateşe atılınca o bağırmaya başladı, ateşin içerisinde hayat var diye. İşte Hz. Pir burdan devam ediyor, asıl putu tarif ediyor bize.

"O bu nefis putunun cezasını vermeyince, nefis putundan başka bir put doğdu."

Yani siz önce nefis putunuzu cezalandırmaz, nefsinizi terbiye etmezseniz, o nefis putu dışarda binlerce put üretir. O nefis putu içinde insana binlerce put üretir. Aslında dışardaki puttan fazla insanın içindeki put tehlikelidir. O içindeki putu, yani nefisle mücadeleyi halledemezse bir kimse, e dışardaki putlar zaten insana bir zarar vermez ki. Asıl içindekidir insanın. Asıl içiyledir hesabı. Putların anası, Hz.Pir devam ediyor:

"Putların anası nefsinizin putudur; çünkü o put yılan, bu put ejderhadır."

İnsanın nefis putunu, insanın nefsini Hz. Pir ejderhaya benzetiyor. Nefis gerçekten de manada ejderha gibi görünür. Rüyasında nefsi görenler, ejderha gibi görürler sufiler genelde. Bu ejderha gibi görülen bu nefsin yedi başı vardır. Her başta ayrı, yedi tane dil vardır. Bir sufi yolun başında bunu görürse, nefsini tanımak budur asıl. Hani Cenabı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, nefsini bilen Rabbini bilir dedi ya. Biz bu nefsini bilen Rabbini bilir noktasında biz bedenle uğraştık. Evet, bedenin inceliklerini öğrenen bir kimse Allah'ın muhteşem yaratma sanatını, Allah'ın muhteşem sıfatlarının bedenin üzerinde tecelli etmesini görür. Bu muhteşem bir şeydir ama asıl insana lazım olan içindeki nefis putu ile alakalıdır. İnsanı oluşturan unsurlar sadece hava, su, toprak değildir. İnsanı insan eden asıl unsurlar farklı bir şeydir. İnsanda normalde ruh vardır. En önemli insanı oluşturan unsurların başında ruh gelir. Bununla alakalı ayet-i kerimede Cenabı Allah demiş ki onunla alakalı 'size çok az bir bilgi verildi.' İnsanda bununla beraber can da vardır. İnsanda bununla beraber nefis de vardır. Bu insanı oluşturan en önemli unsurlardır.

Bir ruh, iki can, üç nefis. Bu işin öyle bir noktasıdır ki insanı insan eden en önemli, en önemli şeylerden birisidir. Bizde başka ne vardır? Biz de başka melekler vardır. İnsanı insan eden unsurlardır. Biz de ayriyetten ne vardır? Şeytan vardır. İnsanı insan eden unsurlardır bunlar. Biz de ayriyeten ne vardır? Cinni taifesi vardır. Bunu ister kabul etsin bu insanlık, ister kabul etmesin. Bizim bedenimizde de cinni taifesi dolaşır ama kafir olanları ama münafık olanları ama mümin olanları. Bir de en önemli şey nedir? Bir de en önemli olan şey nedir? Bir de akıl vardır. Kaç etti? Yedi etti. Ruh, nefis, can, melekler, akıl, şeytan ve cinli taifesi. Bunun içerisinde insanın mücadele edeceği nefsi ve dolayısıyla şeytandır. Nefisle şeytan kardeş çocukları gibidir. Ruh ve melekler de bunun gibidir. Akıl vardır orta yerde bağımsız ve bağlantısızdır. Cinni taifesi vardır. Sen inanırsan mümin cinniler gelir bedenine misafir olur, sen inanmazsan kafir cinniler gelir senin bedenine misafir olur. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin haricinde hiçbir kimsenin bedeninde devamlı cinniler mümin değildir. Şeytan, o kafir cinniler üzerinden insanın üzerine musallat olur, insanın üzerine tasallut olur, insanı etkilemeye çalışır. Bunun en önemli noktası en merkezi noktası nefistir. Nefis, insanın manevi olarak göğüs boşluğunda bulunur. Ruh, bütün vücuda tecelli eder, merkezi hükmü kalbidir. Merkezi hükmü kalbidir. Akıl tecelli yeri olarak beynidir insanın. Tecelli yeri, oturduğu yer, onun tahtı, insanın beynindedir. Melekler bütün vücutta çalışırlar. Bütün vücud aleminde melekler harıl harıl çalışır. Harıl harıl. Vücut aleminde şeytan da tecelli eder. Vücut aleminde can zaten vardır. Aynı zamanda vücut aleminde cinni taifesi de vardır. Sen secdeye gittiğinde cinni taifesinin kafir olanların nefret eder, uzaklaşır senden. Sen secde ettikçe, namaz kıldıkça, Allah'ı zikretttikçe, Allah'a yaklaştıkça, Allah'a dost oldukça, şeytan ve kafir cinniler, senin bedeninden hızla uzaklaşırlar ve sana müthiş bir şekilde sinirlenirler. O yüzden müminleri ancak müminler sever. O yüzden zikredenleri ancak zikredenler sever.

O yüzden Allah'a yakın olanları ancak Allah'a yakın olanlar sever. Mümini, bir kafir sevmez. Mümini bir gavurt sevmez. Mümini, münafık sevmez. Mümini müşrik sevmez. Mümin insanı gevşek Müslümanlar sevmez. Bir kimse sadık bir mümin ise onun dostu ancak Allah Resulü, veliler ve müminlerdir. Sebep? Öbürkünlerin üzerindeki şeytan, cinni taifesi, nefis ordusu onu sevmesini engeller. Onu sevmesin, ona karşı muhabbet beslemesin diye müthiş bir mücadele vardır. Batınidir bu. Asıl savaş budur. Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin: 'Küçük savaştan büyük savaşa döndük.' Kim ya Resulullah? Nefis dediği şey, savaş budur. Çünkü terbiye edilmemiş olan nefsin, yardımcı askerleri, nefsin bu noktada destek

aldığı kimseler, şeytan ve kafir cinnilerdir. Nefisle mücadele etmeyen bir kimsenin üzerinde galip gelen, aklının üzerinde galip gelen, vücudunun üzerinde galip gelen şeytan, nefis ve kafir cinnilerdir. Bunu normalde bir kimsenin görebilmesi için seyri sülük ehli olması lazım, sufi olması lazım o kimsenin. O kimsenin Allah yolunda ilerlemesi lazım. O zaman o kimse melekleri de görebilir, şeytanı da görebilir, cinni taifesini de görür. Böyle sohbet edenleri biz hep bu deli, bu manyak, bu kafadan kırık, bu nerden konuşuyor, böyle şeyler mi olurmuş diyerekten biz ya onları akıl hastanelerine gönderdik ya da onları deli noktasında gösterdi müşrikler, şeytanlar, kafirler, biz onları deli gördük. Dedik ki ya uçuk bu adam. Bu adam nerden, ne konuştuğunu bilmiyor. Ne alakası var, saçmalıyor dedik biz. Neden? Onlar müşrikti çünkü onlar gavurdu, onlar kalpleri mühürlenmiş, kalpleri kararmış, kalpleri katılaşmış, Allah'a imandan, Allah'ı zikirden, Allah'a yakınlıktan nasibi olmayan kör gözlülerd ve bütün toplumu, bütün insanları, bütün insanlığı kör ettiler. Bütün peygamberler Cebrail Aleyhisselam ile görüştü. Bütün peygamberler meleklerle görüştü, melekleri gördü. Bütün peygamberler şeytanı tanıdı. Bütün peygamberler cinni taifesini tanıdı. Peygamberlerin etrafında olan İsa(a.s)'ın havariun dediğii Musa(a.s.)'ın havariun dediği, Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in nasıl İsanın etrafında on tane havariun var ise benim de etrafımda on tane cennetle müjdelenmiş ashabım var dediği o ashab onları gördü. Hz. Ömer efendimiz melekleri gördü. Şeytanı gördü. Sahabeler şeytanı gördü. Sahabeler kafir cinnileri gördü, mümin cinnileri gördü, onlarla konuştular. Bütün veliler, bütün veliler, Cebrail Aleyhisselam'ı görmüştür, büyük melekleri görmüşlerdir, melekleri görürler, cinni taifesini görürler, kafir cinnileri görürler, mümin cinnileri de görürler. Bu işin metafizik kısmıdır. Haktır, gerçektir, inanmayan küfür ehli olur. İnsanı insan eden unsurlardır bunlar. İnsan sadece deri ve kemikten yapılmamıştır.

İnsan sadece deri, kemik bir de akıl var. Başka bir şey yok. Bundan ibaret değildir. Bunlar insanın bağlantılı olduğu, insanın üzerinde her daim var olan şeylerdir. Hastalıkların büyük bir çoğunluğu kafir cinnilerdendir. Hastalıkların büyük bir çoğunluğu şeytandandır insan üzerinde. Evet. Büyük bir çoğunluğudur. Hastalıklar, temizlik olmamasından dolayı gelir. Temizlik olmayan yere kafir cinniler gelir. Onların yiyecekleri, içecekleri, kirliliktir, pisliktir. Şeytan seni temiz olmamaya gayret eder. Ağzının içinde dahi senin kafir cinniler dolaşır, şeytan dolaşır. Ağız temizliğine dikkat etmeyen bir kimsenin ağzında, ağzında kafir cinniler dolaşır. Yemekten sonra ellerini yıkamayan bir kimsenin ellerinde kafir cinniler dolaşır. Yemekten önce ellerini yıkamayan, gidip ellerini yıkamadan sofraya oturan bir kimsenin

ellerinde kafir cinniler vardır. Onun yediği yemeğe ortak olur. Bunu görmez insan. Bunu görmediğinden dolayı, yok zanneder. Gece kararır, gece karardığında hiçbir yerde aydınlık yoksa sen hiçbir şey görmezsin. Hiçbir şey görmeyince sen hiçbir şey yok mu zannedersin? Bir şehir düşünün karanlıklara bürünmüş. Sen yukarıdan bakıyorsun, orda şehir görmüyorsun. Neden? Diyorsun ki yok. Be kardeşim, karanlıkta kaldın. Karanlıkta görme hususiyetini kaybettin. Karanlıkta görme hususiyetini kaybettiğin için koca şehri yok görüyorsun ve inad ediyorsun diyorsun ki burda bir şehir yok. Yemin ediyorsun. Yemin ederken neden, görmediğinden kendince haklısın. Gel kardeşim, Kur'an'a. Gelin, Kur'an'a gelin. Kur'an bize meleklerden bahsediyor, Kur'an bize şeytandan bahsediyor, Kur'an bize cinnilerden bahsediyor, Kur'an bize akıldan bahsediyor, Kur'an bize ruhtan bahsediyor, Kur'an bize meleklerden bahsediyor, Kur'an bize candan bahsediyor ve Kur'an insana hitap ediyor, başka bir yere değil. Ee, var, insanın üzerinde hepsi de. Bugünkü beyitin noktası ne? Nefis. Nefsin bir sürü anlamı var. Bir bütün nefis. Bir bürün, içiyle, dışıyla, eliyle, koluyla ve insan bir bütün ve nefis birey noktasında ama burdaki nefisten Hz. Pirin kastettiği şey mücadele edilmesi gereken, onunla savaşılması gereken, terbiye edilmesi gereken nefis. Bu ne? Bizim iç isteklerimiz. İç isteklerimiz. Biz nefsi nasıl terbiye edeceğiz, bununla alakalı ama biz bütüncüllük noktasından baktığımızda o nefis ne? İnsan, komple. Bir birey, içiyle dışıyla herşeyiyle. Şems Suresi, ayet 7-8-9-10: 'Nefse ve onu şekillendirene, sonra da ona kendisi için kötü ve iyi olana öğretene ki nefsini arındıran, kurtuluşa ermiştir. Nefsinin gerçek yüzünü gizleyen ise hüsrandadır.' O zaman bu nefsi bizim komple şekillendiren kim? Allah. Sonra ona da iyiliği de kötülüğü de öğreten kim yine? Allah. Aklınla ya iyilik yapacaksın ya kötülük yapacaksın. Ondan sonra diyor ki nefsini arındıran, kurtuluşa ermiştir. Yani nefsini kötülüklerden arındıran, nefsini yok eden değil. Nefsinizi yok edemezsiniz. Nefsini öldüren değil. Nefsinizi öldüremezsiniz. Ne yaparsınız? Onu kötülüklerden arındırırsınız.

İmtihanın sırrı burasıdır. Nefsi kötülüklerden arındırmak. Eğer nefsi kötülüklerden arındıramazsınız. Hz. Pir ne diyor? Asıl diyor ana olan o nefis putunuzdur. Çünkü diyor o nefis putundan bir sürü nefis çıkacak ve toplayacak bütün kötülükleri. Topladıkça kafir cinniler gelecek, oturacak etrafına. Şeytan gelecek yerleşecek. Hadisi şerif, diyor hadisi şerifte Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kalpte diyor zikrullah yok ise oraya şeytan gelir oturur. O kimse diyor Allah'ı zikretmeye başladığında, şeytan diyor hemen kalpten çıkar. Hemen orda, kapının dibinde bekler. Burda, kapının dibinde bekler. Şu dış kapının dibinde bekler. Burda, kapının dibinde bekler. Burayı bir kalbe benzetmiş olursak eğer, burası kalp olsun. Hemen

orda, kapının önünde bekler. Ne zaman o kimse zikrullahı kesti, hemen şeytan içeri girer. Şeytanı kalpten kovan yegane en önemli iksir, Allah'ı zikirdir. Zikrin en faziletlisi, la ilahe illallah. Kim la ilahe illallah der ise, Allah'ın metin kal'asına sığınmıştır ki o kal'a ne sağlam bir kal'adır. Hadis-i Kutsi. O zaman asıl insanın, asıl insanın mücadele etmesi gereken şey, nefsidir. Nefisle mücadelenin başlangıcı iman, başlangıcı imandır ancak iman edenler nefisleri ile mücadele ederler. Şeytan kalbe otağını kurarsa, kalbe otağını kurarsa, nefsin üzerinde devamlı baskı uygular. Çünkü kalpte otağını kuran, kalbin padişahlık tahtına oturan şeytan oldu. Şeytan oraya yerleşti, şeytan oraya yerleşince, oturunca nefsin üzerinde baskı kurmaya başladı. Her şeyiyle. Nefsin üzerinde öylesine baskı kurar, öylesine baskı kurar ki nefis artık o şeytanın tasallutundan kurtulamaz hale gelir ve böylece aklı hakimiyet altına alır. Artık o kimsenin aklı, nefis ve şeytanın hakimiyetinin altına girer. Öyle olunca ayeti kerime, Bakara 169: 'O size sadece kötülük ve hayasızlığı ve Allah'a karşı bilmediğiniz şeyleri söylemenizi emreder'. Nefis, şeytanın baskısının altında size artık kötülüğü ve hayasızlığı ve Allah üzerinde bilmediğiniz şeyleri söyletmeye başlar.

Hani bir topluluğa gidersiniz ya, herkes Allah'ın üzerinde bir şey söyler, din üzerinde bir şey söyler saçma sapan. Bir bilgisi yoktur, bir ilmi yoktur. Bu konuda herhangibir birşeyi yoktur. Hatta buraya sorular bile gelir ya öyle, saçma sapan şeyler. Ben soruyu okurum derim ki bu bilgisiz, cahilin tekiymiş bu, içimden öyle derim ben. Sebep? Sorudan onun bilgisinin olup olmadığı, ilminin olup olmadığı, sorudan o nefis ve şeytanın hakimiyetinde mi yoksa o maneviyatın hakimiyetinde mi belli olur. Bir kimsenin konuşmasından belli olur. Sorduğu sorudan belli olur. Bir konuda yapmış olduğu yorumdan belli olur. O yüzden erdemli insanlar, her toplulukta konuşmazlar. Erdemsiz insanlar, habire konuşur. Sufilikte susmak çok önemlidir. Yunan mitolojisinde, Yunan felsefesinde susmak çok önemlidir. Onlar susmakla terbiye ederler. Bir Yunan öğretisidir bu. Hiç konuşmaz talebe ancak öğretmen ona izin verdiği zaman konuşur. İzin dahi isteyemezler konuşabilir miyiz diye. Susmasını öğrenmeyen, konuşmasını hiç öğrenemez. Boş insan çok konuşur. Sufilikte susmak kadar büyük bir erdemlilik yoktur. Ben hep böyle örneklerim ya bazen, derim işte Nazilli'ye gittik şeyh efendiyle beraber. Nazilli'ye gittik geldik, gittik geldik, orda bazı arkadaşlar oluştular. Ben şeyh efendi hazretlerini götürdüm Nazilli'ye, burda da arkadaşlar oldu diye. Bir hacı abimiz illaki bize takıldı. Ben böyle yeni gittiğim yerlere hiçbir kimseyi götürmek istemem. Hiç kimseyi.

Tecrübedir bunlar bende. Sen şimdi birini yanında götürürsün, benim arkadaşım, kardeşim, dostum dersin, bir konu anlatıyorsundur ciddi ciddi,

o dalar lafın ortasına. Seninle samimi ya, dangadak bir laf söyle, ordaki sohbetin tadını bozar, içini bozar. Nefistir bu. Ben de aldım şeyh efendiyi, o illaki hacı abi de geleceğim Allah geleceğim! Ben onu götürmek istemiyorum. Allah affetsin. Ben giderim bir yere bir kişiyle başlarım. Giderim, gelirim, giderim, gelirim, giderim, gelirim, söylemem kimseye ben. O üç kişi, beş kişi, on kişi olur. Ondan sonra şeyh efendiyi götürürüm veya sonra arkadaşları tanıştırırım örneğin. Böyle baba dervişler vardır ya eskidir onlar böyle, her şeyi çok biliyordur onlar. Ne biliyorlardır, ne biliyorlardır. En çok kızdığım tiplerdir benim bunlar. Bunlar hem şeyhe çok samimilerdir hem çok dostlardır hem çok biliyorlardır hem eskilerdir böyle. Allaaaaah! İstedikleri gibi konuşurlar. İstedikleri gibi pot kırarlar, öyledir ya onlar! Öyle birisi. Götürdük, Şeyh Efendi o da gelsin deyince ne diyeceksin şeyhe, hayır mı diyeceksin, hayır. Aldık götürdük. Şeyh efendi hazretleri başlıyor şimdi dervişlik olarak bir sohbet etmeye başlıyor. İşte bir bir yudum su içiyor ve çay içiyor, birşey oluyor bir böyle bir ara, biçıt.

Bakın sevgili kardeşlerim. 'Bir derviş adayı kardeş, sabah namazından önce kalkar, güzel bir abdest alır. En az 5000 tevhid-i şerif okur. En az bir cüz kur'an-ı kerim okur. Sabah namazını kılar. Sabah namazını kıldıktan sonra kayluleden önce bir üçbin, beşbin tevhid çeker, ondan sonra bir kaylule yapar, kalkar duha namazı kılar.' Bunu anlattı kim biliyor musunuz? Meyhane masasından kalkmış adamlar. Sen örüyorsun ince ince kanaviçe örer gibi, birisi geliyor onlara öyle bir dervişlik anlatıyor, onların yaşaması mümkün değil ama o çok biliyor ya! Bir de araya kendi kerametini anlatır öyleleri. Biz filanca zaman da şöyle yaparken böyle oldu da bir de onu da araya katacak yani bakın ey arkadaşlar. Ben keramet ehliyim! Bakın, ey dinleyenler. Ben de ne mucizevi şeyler oluyor, ne kerametvari şeyler oluyor! Ben ne büyük dervişim, ben ne büyük ağabeyim. Öyle ya, hemen başla, al sazı eline, en güzel şarkıyı sen söyledin, en güzel dervişliği sen yaptın, hatta sen şeyhsin de ona! Şeyh efendi ordan bir sözü aldığı gibi girdi, bırakmıyor adam!Bu dervişin küstahıdır.Bu dervişin edepsizidir. Bu dervişin laf dinlemeyenidir. Bu dervişin nefsini ilahlaştıranıdır. Hangi topluluğa giderseniz gidin, hangi sohbete giderseniz gidin, orda şeyhin sohbetini kesen bir kimse varsa, o küstahın tekidir. Araya giriyorsa şeyhin sohbetine, o küstahın kareköküdür hem. O üstadla helallaşsın o kimse. Mübarek adam, birdaha girdi araya, şeyh efendiden lafı aldı, bir daha girdi, ben patlayacağım artık, ben çıktım gittim.Bütün arkadaşları da ben böyle topladım böyle bir şey yaptım şeyh efendi ders versin onlara istedim. Öyle ki şeyh efendi, arkadaşlar şeyh efendiyi getireceğim Allah'ın izniyle buraya, dersi ondan alın. Ben böyle hep onları beklettim. Bütün herkes şeyh efendiyi bekliyor. Ders

alacaklar herkes. Arkadaşlar, bir kişi ders almadı. İyi mi! Çöktüm mü. Ben Biz o gün orda misafir olacaktık.

Hep anlatırım onu. Dedim gidiyoruz. Diktim kendimi ben şimdi. Dedim gidiyoruz. O diyor ki kalacaktık, efendi babam, işte efendim kalacaktık! Bir de o tipler böyle şeyh efendiye böyle artık sanki çok bağlıymış gibi çok böyle şeydir. Lan az önce sözünü kesen sen değil miydin? Az önce şeyh efendinin önünde kerametini anlatan sen değil miydin? Kalacaktık da kalsaydık da yorulcanız da yorgunsunuz da dinlenseydiniz ya, ona. Mustafa Efendi, gidelim diyor dedi. Gideceğiz dedi. Bir yağmur, çıktık yola. Ben araba kullanacak halim yok ben böyle gitti mi benim tel yandı mı gidiyorum ben ama araba kullanacak halim yok. Bir arkadaş var, ona verdim anahtarı. Dedim al, sen kullan, benim kullanacak halim yok. Ben boğazını keseceğim adamın çünkü. Benim olmazsa olmazım, Allah yolu, Kur'an sünnet. Sen neyapmaya nefsine uyuyorsun kardeşim. Sen ne yapmaya şeyhin sözünü kesiyorsun. Sen ne yapmaya sohbetin arasına giriyorsun. Nefis, nefis! Bir yağmur, bir yağmur bir yağmur! Arkadaş kullanamıyor arabayı. Çekti kenara, ben gidemeyeceğim dedi. Şeyh efendi dedi geç Mustafa Efendi, rabıtanı kur, yürü oğlum dedi. Yol görünmüyor gerçekten çünkü. Normal Çıplak gözle gidemezsin yolda, çıplak gözle gidemezsin. Zaten arabada eski bir lada, mümkün değil, yani gidemez bir kimse. Emredersiniz efendim, geçtim yürüyoruz Nazilli'den İzmir'e doğru. Eskiyol böyle dolambaçlıdır biraz. Bir benzin istasyonunda durdum, ben direksiyonda oturuyorum tabii. O abimiz abdest almaya indi. Yanında başka bir arkadaşla beraber. Şeyh efendi döndü, Mustafa Efendi oğlum sakin ol biraz dedi. Efendim olamıyorum hakkınızı helal edin, sizden de özür dilerim ama dedim yani ben buraya bilmem kaç aydan beri geliyorum, bunlara anlatılacak bir şey mi? Bırakın onu, sizin sözünüzü neden kesiyor siz sohbet ederken? Haklısın oğlum dedi. Efendim dedim anlattığı şey dedim kendisini anlatıyor. Emekli adam dedim. İki tane maaş var evde dedim. Elektrik parası yok dedim, su parası yok, ev kirası yok, ıspanak geliyor dedim, pırasa geliyor eve dedim, masraf derdi yok dedim. Pirinci geliyor, şekeri geliyor, o kimse dedim bu zikirleri yapmayacak da kim yapacak ki dedim. Attı benim, yok ben durmuyum ben. Haklısın Mustafa Efendi ded, şeyh efendi, oğlum, sen yerden göğe kadar haklısın dedi. Hakkınızı helal edin Efendim. Ben bir daha bu abiyi dedim yakın dairimde istemiyorum dedim. Bunda da haklısın oğlum dedi. Ben bundan sonra gittiğim geldiğim yerlere de hiç götürmeyeceğim onu dedim. Götürmüyordum zaten dedim. Bundan sonra hiç götürmeyeceğim dedim. Hiç götürme oğlum dedi. Bir daha ben onu hiç götürmedim hiçbir yere.

Şimdi nefis, böyle yiyeyim birşeyleri, ejderhadır. Bir velinin yanında patlar. Bütün çirkefliğini koyar orta yere. Bir böyle öyle çirkefleşirdi ki Allah muhafaza eylesin, o hep böyle insanları kötülüğü hep hayâsızlığı, hep edepsizliği, bakın en fazla da sufilerin içerisinde dolaşır. Neden? O kimsenin dervişliğini yok edecek. O kimseyi harcayacak. Mücadele odur asıl. Sufi olmayan bir kimseyi zaten almış kucağına istediği gibi onu istediği tarafa çeviriyor ki zaten. Yzni bir kimse bir velinin elini tutmadıysa, o şeytanın kulu kölesidir. Altını çiziyorum tekrar. Bir kimse bir mürşidi kamilin elini tutmadıysa o şeytanın ve nefsin kölesidir. O, kim olursa olsun. Ne kadar alim olursa olsun. Eğer o bir Mürşidi Kamil'in elinden tutmadıysa, şeytanın ve nefsin kölesidir o. Bu değişmeyen kaidedir. O hani zayıf hadis dedikleri veyahut da işte Abdülkadir Geylani hazretlerinin sözü dedikleri, şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır sözü, hadis hadis! Sahih hadis. Mana itibariyle sahih bir hadis o. Geldisine gittisine bakar bu zahireciler. Burda bunu söyledi, şurda şunu söyledi… Yemin ediyorum, yeminle size, mana itibariyle sahih bir hadistir o. Bir kimsenin, bir mürşidi kamil, bir veli, bir şeyh. Şeyh dediğimden kasıt, şeyh dediğimden kasıt, şeyhin mürşidi kamili, velisi. Yoksa kabile şeyhliği değil, yoksa babadan oğula kalmış bir şeyh değil, yoksa işte ya burda başımızda şeyk kalmadı. Eee? Biz sana tabii olalım. Sen bizim başımızda şeyh ol. Öyle şeyhler değil. Öyle cumaları cebine herkes bir ikiyüz lira cuma mübareği için katılan şeyh değil. Öyle şeyh değil. Dervişlerine hadi yavrularım, siz de zekat memurusunuz, eee?Etraftan zekat toplayın getirin. Bunlar şeyh değil. Bunlar dolandırıcı. Eee? Ders kağıtlarını yüz liraya sat, ders kağıtlarını ikiyüz liraya sat! Bunlar şeyh değil? Benim bahsettiğim şeyh bunlar değil. Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Ayeti kerime. Bir veli, bir mürşidi kamil, insanlardan meded beklemez. Bir veli, bir mürşidi kamil dervişlerin parasına, puluna, malına, mülküne, makamına, gözünü dikmez.

Bir mürşidi kamil asla, asla dervişlerden sadaka toplamaz. Para toplamaz. Cuma mübareği için cebine para katılmasını istemez. Dervişlerinin kendisine hizmet etmesini istemez. Gelin kardeşlerim buraya Kur'an kursu yapacağız, getirin paraları, yok buraya dergah yapacağız getir paraları, yok buraya tekke yapacağız getirin paraları, yok bu işler böyle nelerle dönüyor, siz bilmezsiniz getirin paraları! Bir velinin, bir mürşidi kamilin ağzından çıkacak sözler değildir bunlar, değildir. Benim bahsettiğim şeyh bunlar değil. Eee benden sonra benim oğlum şeyh olacak. Ondan sonra da onun oğlu şeyh olacak, vaaaav! Ne üyük keramet gösterdi! Benim dediğim bu şeyhler değil. Olmadı ölünce dört kardeş birdan şeyh oldu. Onlar da öldü onaltı kardeş birden şeyh oldu. Bunlar dediğim, bahsettiğim şeyhler bunlar değil,

kızıyorlar bana ben böyle söyleyince. Bu işler nasıl olacakmış! Allah Allah! Bu işler öyle mi olacak? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, toplamadı mı? Uhuda çıkıyorsan topla. Hendeğe çıkıyorsan topla. Bedir'e gidiyorsan topla. Gidiyorsan Bedir'e, geldiyse müşrikler kapının önüne kadar, topla. Bu vatanın savunmasında bize ihtiyaç duyulursa, hazırız biz, hepimiz. Yatağa yattığımız, yatakta vatan mücadelesi veren korkak, embesil, vatan sevgisinden, millet sevgisinden, kardeş sevgisinden uzak, sütü bozuk insanlar değiliz. Bekleyelim, darbe ne tarafa dönerse o taraftan olalım diyecek kadar kaypak, sütü bozuklardan değiliz. Neysek oyuz. Varsa böyle bir şey, topla kardeşim. Kurtuluş Savaşı mı, hep beraber varız. Devlet versin silahı, gideriz. Hangi cephede savaşılacaksa savaşırız. Gözümüzü kırpmayız. Bunu söyleyen benim, müsaade etsinler diyorum, gönüllüler ordusu kurulsun. Devlet müsaade etsin, gönüllüler ordusu kurulsun. Bu gönüllüler ordusu komple yürüsün. Bağdat, Şam, Mekke, Medine, Yemen'e kadar sıyıralım, sıyıralım. Özgür olsun Müslümanlar, hür olsunlar. Mescid i Aksayı da alalım, yürüyelim. Evet, o zaman satalım malımızı, mülkümüzü, arabamızı, katımızı, yatımızı, neyimiz varsa, razıyız, hazırız, hazırız. Anarşi yok bizde, biz sufiyiz, biz anarşi çıkaramayız. Biz elimize devlet silah verirse alırız. Devlet silah vermezse elimize silah almayız biz. Devlet elimize vermezse biz çakı-bıçak dahi almayız üstümüze. Anarşiye kurban gitmeyiz, hazırız. Eee? Yok, bu şeyh efendiler zekat toplayacaklar herkesten. Ne? Bir de zekat memurları tayin etmişler. Sen zekat memurusun, sen zekat memurusun, zekat toplayın. Allah Allah! Ben burdan laf söyleyince e sen filanca efendiye laf söyledin!

Kardeş, toplamayın! Bu milletin parasını, toplamayın. Benim bahsettiğim, şeyhi olmayanın şeyhi şeytandır sözü bununla alakalı. Bu şeyhler değil yani söz konusu olan şeyhler. Benim dediğim şeyh, benim dediğim şeyh, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mânen görevlendirdiği, aynı zamanda icazeti olan, dervişlerin rüyalarında gördüğü, dervişlerin hallerinde gördüğü, öyle toplanalım ya abi şeyimiz kalmadı da. Eee? Kuru bitti, sana pilav verelim abi. Bizim başımızda bir şeyh oluversen sen! Öyle değil. Veyahut da ya baban öldü, Allah rahmet eylesin, iyi bir şeyhti, ya bir başkasına bağlanmayalım biz öldü ölen, sana bağlanalım. Öyle değil benim dediğim. Veya daha doğdu, şeyh efendi adayı doğdu. Neden? Erkek çocuk geldi veya erkek torun geldi, şeyh efendi adayı geldi. Tamam, daha beşikteyken senin şeyhin o, salla babam salla, ona habire hürmet göster, saygı göster. Neden? E bu otuz yıl sonra senin şeyhin o! Benim dediğim onlar değil. Benim dediğim Kur'an ve sünneti kendisine temel teşkil etmiş, her şeyini Kur'an ve sünnet yolunda harcamış, sufilikte yürümüş, bu noktada madden

ve manen icazetini almış kimse. Benim dediğim bu. Dervişlerin parasına, puluna, malına, mülküne, ehemmiyet vermeyen, onları ütmeyen! Hadin bakalım ee, zikir yapacağımız bir yer lazım. Olur. Haydi saray yavrusu yapın bakalım. Ne? Dergah yapıyorlar. Lan ne dergahı, saray yavrusu yapıyorsunuz, topla getirin paraları, getirin paraları, getirin paraları. Adam geliyor bana ya diyor bitmiyor bizim diyor para hani bitmiyor. Oğlum neyapmaya veriyorsunuz diyorum ben, bakıyor gözümün içine. Tabii onlar daha da parasız kalırlarsa bir yurt dışı yapıyorlar, Amanya-Hollanda, halife geldi, zamanın kutbu geldi, yurtdışından da bir para topluyorlar. Bıkmışlar zaten yurtdışındakinler artık. Önceden bir milli görüş topluyordu ,Süleymancılar topluyordu, Fethullah Gülen cemaati topluyordu, nurcular topluyordu. Yurtdışındakiler sağmal inek. Sağ babam sağ. Sağ boyna. Şimdi beni davet ediyorlar. Allah razı olsun Davet eden hepsine de şimdi davet ediyorlar böyle, ben diyorum kusura bakmayın, gelemem. İşte sana özel davetiye getirdim, gelemem kardeşim. Şunu yapalım, gelemem. Birisi telefon açtı,ya illa gel dedim kardeşim gelemem.

Yurt dışındaki herkes dedim bütün şeyhlere, hocalara bu gözle bakıyor. Doğru mu? Doğru. Zannediyorlar ki mesela ben Bosna'ya gidiyorum ya ben, ben Bosna'ya belediyenin parasıyla gitmiyorum. Ben hiçbir seyahatimde, hiçbir kimsenin parasıyla puluyla gitmem. Otelde kalıyorsam, ben kendi paramı veririm. Uçak paramı kendim veririm. Benim halim vaktim yerinde insanım. Ben çalışıyorum hala daha. Benim kendi kazancım var benim. Kimsenin parasına puluna ihtiyacım yok. O gidiyorlar belediyeyi filan araştırıyorlar, özel dilekçe yazıyorlar, Mustafa Özbağ'a siz bilet alıyor musunuz almıyor musunuz diye, tabii. Halbuki bütün belediyeler, sanatçısıdır, sohbetçisidir, bilmem nesidir, olanca parayı verirler mi? Verirler. Geçenlerde Yıldırım Belediyesi getirmiş ya hoca, hocalara beşer milyar lira. Bizim bir kardeş söyledi. Şeyini aramış, menajerini. Ne diyorlar ona, menajer deyil de yok işte onların böyle bir işlerini yapan ajans gibi oraya aramış, organizatör mü? Organizatör, tamam. Aramış demiş ki beş lira. Döndür gel beş lira alıyormuş. Beş lira da öbürkü alıyormuş, yanında şiir okuyan, on lira, öbürkü hafızlar da işte herhalde beşer lira almıyormuş. Onlar yardımcı eleman ya. Yapıyor belediyeler bu tip hizmetler, benden uzak dursunlar bu konuda. Ben istemiyorum, yok. Ben kendi işimi kendim görürüm. Şimdi bunları yapıyorlar. Benim kastettiğim şeyhler bunlar değil, yok! Benim dediğim Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmış, sufi terbiyesi almış, namerde değil, merde dahi elini uzatmayan kimse. Benim dediğim o. İşte o kimsenin böyle bir şeyhi yok ki ise sağlam, o kimsenin o kimsenin şeytan ve nefsi onun şeyhi olur. Bu kim olursa olsun bakın, bu kim olursa olsun. Bir kimsenin sağlam bir

mürşidi kamil bir şeyhi yok ise onun şeyhi şeytandır. Onun şeyhi nefsidir. Çünkü neden? O nefsine uyup, nefsine uyup, hayasızlığa ve kötülüğe gider. Devam ediyoruz, Furkan ayet 43: 'Ey Muhammed, gördün mü arzu ve hevesini ilah edineni?' Gördün mü arzu ve hevesini ilah edineni, Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey, her şey heva ve hevestir. Allahın yasakladığı her şey şeytanidir. Bir kimse Kur'an ve sünnetin çizgisinden ayrıldıysa, nefsine uymuştur, heva ve hevesine uymuştur, şeytanın yolunda gidiyordur o kimse. Yol keskindir.Ya şeytan taraftarısındır ya Allah taraftarısındır. Yol keskindir. Ya şeytanın yanındasın ya da Allah'ın yanındasın. İkisinden biri, ortası yok. Bu haram mı haram. Bu haramı işliyor musun? Evet. Şeytanın taraftarı oldun o esnada. Haramdan tövbe ettin, döndün, Allah'ın taraftarı oldun. Gördün mü arzu ve hevesini ilah edineni? Demek ki bir kimse boşluğa düşer, edebi terk eder. Edebi terk ederse ne yaparmış? Heva ve hevesini ilah edenirmiş. Sizleri heva ve hevesiniz yönetmesin. Sizi yönetecek olan ne? Kur'an ve Sünnet. Allah bunu haram etmiş. Haram mı kardeş, haram. Uzak dur onudan. Haram ya haram! Başka bir şey var mı? Yok. Namaz kılmamak haram. Başka bir şey var mı? Yok. E onların namazları kılınmış! Olur! Hz. Peygamberin kılınmadı, hiçbir peygamberin kılınmadı, onunki kılınmış! Haram kardeşim ya! Haram! Namaz kılmamak haram. Oruç tutmamak haram. Zekat vermemek haram. Parası ve parası olduğu noktada bir kimsenin hacca gitmemesi haram.

Din belli kardeşler. Hiç kimse yeni bir din üretmesin. Hiç kimse yeni bir din oluşturmaya çalışmasın. Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey yeni bir din oluşturmaktır. Kur'an ve sünnetin dışındaki her şey yeni bir dindir, heva ve hevestir. Kur'an sünnetin üzerinde din mi var? Bakın bunun dışında mı dışında. Dindir o. Yeni bir din haramdır, küfürdür, şirktir. Durumuna göre. O zaman heva ve hevesini ne yapacak o kimse? İlahlaştırmayacak. Nefisle mücadele noktaları bunlar, ayetle sabit: 'Ey Muhammed (sallallahü ve sellem e diyor.) Heva ve hevesini kendine ilah edinen, onların delaletine bakaraktan, Allah'ın da onları sapıklığına müsaade ettiği, kulağını ve kalbini mühürlediği ve gözüne perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim hidayete erdirebilir? Düşünmez misin? '(Casiye23) Heva ve hevesini ilah edilenlerin sonu, heva ve heveslerini nilah edinenlerin sonu, kulağını ve kalbinin ve gözünün mühürlenmesidir. Bir kimse nefsine uyup heva ve hevesini kendisine ilahlaştırdığında çünkü o hevasından davranıyor çünkü o arzularının, arzularının kurbanı olmuş. O şeytanın yolundan gidiyor. O nefsinin yolundan gidiyor. O nefsinin yolundan gittiği müddetçe, o şeytana uyduğu müddetçe, sonuç olarak, sonuç, Allah onun gözünü mühürleyecek, Allah onun kalbini mühürleyecek,

Allah onun kulağını mühürleyecek. Başka bir ayeti kerimede diyor ya: 'onların gözleri kördür, görmezler, kulakları sağırdır duymazlar, onların kalpleri mühürlenmiştir diyor. Neden? Küfür lerinden dolayı. Neden? Heva ve heveslerini ilah ettiklerinden dolayı. Neden? Kendi nefislerini putlaştırdıklarından dolayı. Asıl put Hazreti Pir'in dediği gibi ejderha olan o kimsenin kendi nefsini putlaştırması.

Ayet var, diyor ki ama ben böyle düşünüyorum, hadis var ama böyle hadis olur mu, ben böyle düşünüyorum! Kardeş, sufilik yolu bu, edebi adabı bu. Ben böyle düşünüyorum ama! A iyi, sen her şeyi biliyorsun. Sana Kur'an'da lazım değil, sana hadis de lazım değil, sana şeyh de lazım değil. Senin nefsin ilah. Sen nefsinin önünde tapın. Al eline bir tane gitar, en güzel dini benyaptım, en güzel Allah'ı ben yarattım, en güzel din benim dinim de. Senin bir tek gitarın eksik. Zımbır zımbır zımbır zımbır zımbır zımbır! Aaa nasıl ya? Basbayağı. Sen kendi nefsine göre bir Allah, kendi nefsine göre bir kitap, kendi nefsine göre bir peygamber, kendi nefsine göre bir Peygamber yolu, kendi nefsine göre bir veli, kendi nefsine göre bir sufi cemaati oluşturmaya çalışıyorsan, sen hem Allahsın, hem peygambersin hem velisin. Nasıl? Basbayağı, bunun direk karşılığı bu. Ya çok yakışıklı, çok iyi konuşuyor ama çok sert ya! Kim? Mustafa Özbağ. Ha, iyi olur, size göre konuşalım! Müslümanların en büyük problemi, kendi nefislerine göre bir Allah üretmeye çalışıyorlar. Müslümanların en büyük problemi, Allah'ın indirdiği kitabı kendi heva ve hevesine göre yorumlamak istiyor. Müslümanların en büyük problemi, Peygamber (s.a.v.) hazretlerini, kendi nefsine göre bir peygamber yapmak istiyor. Sufilerin en büyük probleei ne? Başlarındaki şeyhi kendi nefislerinin istediği gibi yönetecekler. Evet onun problemi o. Nefsine göre bir şeyh istiyor.Yani onu onun dediği gibi yapacaksın hep, onun istediği gibi olacak,sıvazlıyacaksın, okşıyacaksın. Sensin, en iyi bilensin. O bilgiçlik taslayacak sana. O kerametlerini anlatacak sana. Sen dinleyeceksin, senin haberin mi var öyle şeylerden, tabii! Onun nefsine uygun bir şeyh olacaksın. İstediği gibi at koşturacak o, tabii ya. Neden? E sen ona muhtaçsın ya. Tabii ya, akşam ekmeğin ondan geliyor. O olmasaydı ne yapardın sen şeyhlik mi yapabilirdin. İyi ki o var. O olmasaydı sen yürüyebilir miydin? Yok. O derviş önemli ya. O zakir önemli. O çavuş önemli. Müslümanların problemleri bunlar. Bir kimse nefsinin kafasına vurup bununla alakalı ayet var, bununla alakalı hadis var, ey nefsim dur, sen kimsin, sen Kur'an'a tabi ol, sen Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine tabii ol. 'Ey iman edenler, Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin.' Emir, farz bu. Sen kendi kafandan niye yoruyorsun ya, kimsin sen? Sen kimsin kendi kafandan yoruyorsun. Din bu. Allah'a itaat edin. Allah'a

itaat et kardeşim. Allah'a itaat, Kur'an-ı Kerim, Allah'a itaat Kur'an-ı Kerim, sen Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini eğip bükme. Kur'an-ı Kerim'in ayetlerini kendi heva ve hevesine göre, kendi arzularına göre, kendi şeytanına, kendi nefsine, kendi putperestliğine bakaraktan eyip bükme. Kur'an belli. Resulüne itaat edin. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri meydanda. Senin gözün görmüyor. Kör gözlü Ahmak!O beş vakit namazı hala daha kıldırıyor kör gözlü ahmak, o her zikrullahı o yönetiyor, görmüyorsun sen kör gözlü ahmak! Sen nerde oynuyorsun sen!

Sen Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin zikrullahı yönettiğini göremiyorsan, sen kör gözlü ahmağın tekisin. O gayb değil. O meydanda. O ceseden vefat etti. Ceseden. Siz onlara ölü demeyiniz. Ahmak! Ayet var. Kim ölmüş? Siz onlara ölü demeyiniz. Adem'den itibaren bütün peygamberler sağdır, Adem'den itibaren itibaren bütün veliler sağdır. Adem'den itibaren bütün şehitler sağdır, sen görmüyorsun. Resulüne itaat et. Onun sünneti seniyyesine sımsıkı sarıl, yalvar, ağla, gözyaşı dök. Allah yolunda koş. De ki Ya Rabbi senin rızan için koşuyorum. Senin habibinin rızası için koşuyorum, senin dininin ayakta kalması için koşuyorum. Ya Rabbi, benim eğer bu dini yaşamada veya yaşatmada bir zerre miktarı bir payım olursa, en büyük şerefli insan benim de yürü. Sen kör gözünle bir daha kara gözlükler takıp da köreltme. Heva ve hevesine uyma. Madem körsün, eline bir değnek tut. Madem körsün, birisinin elinden tut, görenin elinden tut ki doğru yolu bulasın. Eline bir deynek al ki sen batmayasın be ahmak! Sen neden birisinin elinden tutmazsın. Görmez misin gözü görmeyenler birinin elinden tutarlar, görmezmisin gözü görmeyenlerin eline bir değnek alır bataklığa düşmeyeyim, dereye düşmeyeyim, köprüden düşmeyeyim diye. Senin elinde değnek de yok. Senin elinden tuttuğun bir kimse de yok. Hiç olmazsa körlüğünü anla. De ki ben körüm. Bana bir gören gerek. Ben sağırım, bana bir duyan gerek. Benim kalbim mühürlenmiş, benim kalbimi açacak kalbi açık bir kimse gerek de. Nereye kadar bu körlük. Nereye kadar bu nefse, bu şeytana tapınmak. Bu insanlar nereye gidiyorlar? Bu Müslümanlar nereye gidiyorlar? Heva ve heveslerini ilah edinmişler, şehvetlerini ilah edinmişler, haramları ilah edinmişler.

Hiç kimse düşünmüyor, hiçkimsenin ciğeri yanmıyor, hiç kimsenin gece uykusu kaçmıyor mu? Nasıl rahat yataklarında yatıyorlar? Nasıl yemek yiyorlar gülerekten. Nasıl gülerekten yürüyorlar? Kendi kendime soruyorum. Nereye kadar bu nefse uymaklık? Nereye kadar bu şeytanı ilahlaştırmak? Nereye kadar bu aklı ilahlaştırmak? Kur'an'ı duymuyor mu insanlar, 'Allah'a itaat edin.' Kur'an'ı duymuyorlar mı insanlar, 'peygambere itaat edin.' Bu insanlar Kur'an'ı duymuyorlar mı, 'sizden olan emir sahiplerine itaat edin.'

Nefsi yenmenin yolu bu Yok kırk yıl pekmez canı istemiş de pekmez yememiş! Pekmez çukuruna düşeydin. Sen haramları işlerken neredesin ya? Ne pekmezi ya? Kırk yıl canı bal istememiş de, canı bal istemiş de yememiş! Ahh canım benim ya! Sen gel de benim zamanımda yaşa. Ne balı ya! Millet haramı gürül gürül Fırat nehri gibi içiyor! Orda kitaptan okumuş, pekmez yememiş de pekmez yemediği için nefisle mücadele etmiş. Geç kardeşim ya! Geç! Haram işleme. Sen namazını kılıyor musun, namazını. Namazını kılıyor musun sen? Bir günden bir güne ağlayaraktan sabah namazı kıldın mı? Bir günden bir güne ağlayarak namaz kıldın mı? Bir günden bir güne Ya Rabbi dediğinde ciğerin yandı mı senin? Sen ona bak ya. Neymiş de pekmez yememiş! Neymiş de hocam ben işte şurdan şuraya döndüm. Bırak kardeşim ya! Haram var mı üzerinde? Var mı var. Sen nefsine uymuşsun. Nefsine uymuşsun kardeşim, haramdan uzak dur. Sünnet i seniyye de bu var mı ? yok. Sen nefsine uydun ya heva ve hevesine uydun ya şeytana uydun! Sen sadece etten ve kemikten yaratılmış bir varlık değilsin. Yoksa hayvandan farkın olmazdı. Sana Cenab ı Hak ahsen i takvim üzerinde seni yarattı, kendinden sana ruh üfledi. Kendinden üfledi. Sen bunu anlamaktan dahi uzaksın. Bir kendi kendine düşün. Ya bir cesedi gör. Bu ceset oynamıyor. Bu ceset kımıldamıyor. Bir dakika önce, beş saniye önce nefes alıyordu bu adam, canlıydı. Düşün kendikendine, yok! Biz nefsimizi ilah edinenlerdeniz. Hz. Pir en büyük, en önemli meseleye parmak basıyor. O dışarda gördüğünüz putlar diyor, yılan gibidir ama asıl put içinizdedir, ejderha gibidir. O yedi başlı, yedi dillidir o. O ne hindir o. Ne hindir o, ne hindir o! Onunla mücadele göz açıp kapatıncaya kadar dahi boşluk kabul etmez.

Hiç ummadığın yerde sana çelmeyi takar. Hiç ummadığın yerde sana hançeri vurur. Dışardaki düşmanı bilirsin. O düşmandır. Tankı ile topuyla, tüfeğiyle gelmiştir. Dışardaki haini bilirsin. O tankı ile tüfeği ile gelmiştir. Dışardaki zalimi bilirsin. O adaletsizlikle, hukuksuzlukla, zalimlikle gelir senin karşına. Ah içimizdeki hainler! Yani o ana put, nefis. Ah içimizdeki o ana puttan, nefisten doğan, ana nefisten doğan binlerce put! Bunun en başına imansızlığı koy. Bunun en başına kibri koy. Bunun en başına koy kibri. Bunun en başına koy kendini beğenmişliği. Bunun en başına koy insanlara zulmetmeyi. Bunun en başına koy adaletsizliği. O senin nefis putunun oyunları. O senin nefis putunun oyunları. Sen Allah'a itaat et. Nefsini buna mecbur et. Sen Resulüne itaat et. Nefsini buna mecbur et. Sen bir üstada bağlandıysan üstadın mürşid-i kamil ise rüyanda gördüysen elinde manevi, sahip delilin varise, sen üstadına itaat et. Nefsini buna mecbur et. Nefsini buna mecbur et. Sen Resulüne itaat et. Nefsine uyma. Heva hevesine uyma, uyma. Nefisle mücadele, bunu bitiremezsen bakın sahabeden

örnekler var. Hani birisi tam diyorlar ki Allah Resulü soruyor, filanca şehit oldu Ya Resulallah. Hayır olmadı. Hayır, şehid olmadı. Koşuyorlar, yaralıların içerisinde ölülerin içerisinde buluyorlar onu. Bakıyorlar, nefes alıyor kaldırıyorlar elini, diyorlar ne için savaştın, bunlar gelirler bizim hurmalıklarımızı bozarlar, hurmalıklarımıza el koyarlar diye savaştım. Küt, ölüyor. Saddak Ya Resulallah. Ahzap diyor ki saddak Ya Resulallah! Hurma bahçeleri için savaşmış. Sen nefsinin kurbanı olursan, sen Allah'a itaat etmez, Resulüne itaat etmez, sizden olan emir sahiplerine itaat etmezsen, sen cihat ettiğini zannedersin. O kimse gibi ölürsün. Birisi ne yaptı? Birisi de şehit oldu dediler. Allah Resulü hayır dedi olmadı. Koştular, adamın son halini gördüler. Adam kılıcının kabzasını toprağa dayadı. Ben böyle ölecek bir kimse miyim dedi. Kılıcın üzerine doğru yüklendi, intihar etti. Dediler ki saddak Ya Resulallah! O kahramanlık için savaşmıştı. Öbürkü malı için savaşmıştı.

Ey Sufi kardeşler! Sakın desinler diye sufilik yapmayın. Allah için, Allah için yaşayın. Allah için birbirlerini sevenler, toplandıklarında Allah'ı zikredenler. Onlar akraba değillerdir. Onlar aynı kavimden değillerdir. Onların birbirlerinden madi menfaatleri yoktur. Hiçbir gölgenin bulunmadığı, o mahşer yerinde Allah'ın gölgesinde gölgeleneceklerdir. Mahşerde peygamberler onlara gıpta ile bakacaklardır ve soracaklardır, bunlar hangi peygamberlerden? Bir münadi melek cevap verecek onlara, diyecekler ki bunlar peygamber değil. Diyecekler ki bunlar hangi şehitlerden? Bunlar şehit de değil. O peygamberler diyecekler ki bunlar kim. O münadi melek cevap verecek, bunlar dünyada aynı akraba olmadıkları halde, birbirleriyle alışverişleri, menfaatleri olmadıkları yerde, Allah için birbirini sevip, toplandıklarında Allah'ı zikreden kimselerdir. Bunlardan olmaya bak. Bunlardan olmaya bakın. Allah'a itaat edin, Resulüne itaat edin, sizden olan emir sahiplerine itaat edin. Nefsine itaat etme, şeytana itaat etme, aklını ilahlaştırıp, aklının heva ve hevesine itaat etme. Yusuf Suresi ayet 53: 'Ben nefsimi temize çıkarmak istemem. Çünkü nefis şüphesiz ki çokça kötülüğü emredendir.' Sakın nefsini temize çıkarma. Sakın ben iyilerdenim deme. Sakın kendini suçsuz görme. Sakın kendini günahsız görme. Sakın kendini çok iyilerden görme. Bu peygamber sözüdür. Peygamberin dilinden, Kur'an-ı Kerim bize söylüyor. Nefsinizi temize çıkaranlardan olmayın. Allah bu bizleri muhafaza eylesin. Cenabı Hak nefsine uyanlardan eylemesin. Rabbim nefsiyle mücadele eden o kahraman kullarından eylesin. Cenabı Hak nefsine paye verenlerden eylemesin. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. Hakkınızı helal edin. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/oid_l2abpC4

MESNEVİ-İ ŞERİF 773-774. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Nefis, demir ve taştan yapılan çakmaktır, put kıvılcımdır. O kıvılcım su ile söner. Fakat taş ve demir yani (çakmak), su ile söner mi? Ademoğlunda bu ikisi oldukça ne vakit ve nasıl emin olur."

Hz. Pir nefsi taşa ve demire benzetiyor. Taş ve demiri birbirine çakınca ne yapar? Kıvılcım çıkar. Taş ve demiri birbirine çaktığında kıvılcım çıkıyor. O kıvılcımı da put olarak gösteriyor. Burdaki put ne? Bir kimsenin kendi içindeki putları. İçerdeki putlarla dışardaki putlar farklı. Bir kimse içindeki putu yıkamazsa dışındaki putları yıktığını söylemesi abestir. İçimizdeki putlar nedir? İşte nefse uyma, harama uyma, heva hevese uyma. Benliğe uyma. Bence böyle olmalı dini meselelerde. E canım kardeşim, Kur'an inmiş sünneti seniyye inmiş, imamların içtihatları mevcut. Bu meselede bence, onca, bunca diye bir şey yok. Tabi ol. Yok bence böyle olmamalı. Ya neden? Din senin düşüncene görüşüne göre mi tanzim edilecek? Din Kur'an sünnet, gelmiş bitmiş. Neden işin bencesi var ama heva heves bu, işin put tarafı bu. Yani onca öyle olmamalı. Onca öğle denmemeli yani Allah bunu böyle söylememeli. Ya böyle ayet mi olur veyahut da bu peygamber hadisleri doğru mu ki? Bence böyle olmamalı bu iş. Bence bence bence onca… Bunların hepsi de put. Tabi burda Hz.Pir nefisle alakalı meseleye bakarken hangi kötülüğü emreden nefisle alakalı veyahut da bizim içimizdeki kötülüğün de iyiliğin de de içine işlendiği, içine böyle bir bilgi gibi veyahut da bir çip gibi konduğu nefis. Biz öyle anlıyoruz ama nefse bir bütüncüllük açısından baktığımızda insanın kendisi insanın özü nefis kelime olarak. Bu normalde kötü huyların da ondan sonra ne bileyim işte iyi huyların da içine

toplandığı, zaman zaman ruh olarak isimlendirilen, bazı ayeti kerimelerde kullanılan yere göre ruh manası taşıyan, bazı ayeti kerimelerde kullanıldığı yere göre can mânâsını taşıyan bazı ayeti kerimelerde kullanıldığı yere göre hayat olarak adlandırılan ve işte nefes, varlık, zat, insan, kişi, heva ve heves kan, beden, bedenden kaynaklanan sufli arzular gibi manalara gelen nefis değil yani nefsin çünkü Kur'an-ı Kerim'de ve hadis-i şeriflerde kullanılan manalar çok geniş.

Hani bir kimse çok rahat bir şekilde işte örnekliyorum nefsim kurufasulye istedi dediğinde bu haram bir istek değil. Bir kimsenin kendince kuru fasulyeyi canı çekmesi gibi bu da nefse giriyor veyahut da işte ona nefs üflendi dediğinde ona ruh manasında veyahut da işte onun anne karnında ilk onun normalde yumurta ile meninin birleşmesinden can husule gelip onun büyümeye başlaması. Bu da nefis mânâsına geliyor veyahut da hayatın devamı veyahut da bir şeyim bütüncüllüğü. Mesela zat noktasında Cenabı Hakk'ın da bu noktada onun zatı üzerinde de Allah'ın nefsi denilebilinir mi? Evet. Burdaki nefis Allah işte heva hevese düştü manasında değil. Zatın bütünlüğü manasında veyahut da bir insan, bir kişi, bir varlık, bireysel noktada da ne olmuş oldu? O da bir nefis olmuş oldu. Bu kullanılan cümlenin konumuna, durumuna göre ordaki nefsin üstüne yüklenilen mana da farklılaşmış, değişmiş oldu. Tabii burda normalde Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin burdaki nefis kastı bu değil. Tabii Cenabı Hak da hani Allah manasında kullanılır dedim ya. Bunu böyle kendi kendiniz a böyle şey olur mu demeyin. Bunlar ayetlerle sabit. Cenabı Hak da mesela işte kendince kendisini nefis olarak tarif ettiği yerler var. Taha ayet 41: 'Seni kendi nefsim için ayırdım.' Bunu normalde kime söylüyor? Musa'ya diyor. Seni kendi nefsim için ayırdım yani onu peygamber olarak seçti. Bütün peygamberleri kendi nefsi için seçti. Kendisini tanıtsınlar, kendisini bildirsinler diye seçti ve kendi nefsi için seçti Peygamberleri, kendisi seçti. 'Ayetlerimize iman edenler sana geldiği vakit şöyle de, Selamünaleyküm. Rabbiniz size rahmet etmeyi kendi üzerine, nefsine almıştır.'(Enam 54). Yani burda Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine diyor ki sana iman edenler geldiğinde deki Selamünaleyküm. Önce onlara selam ver ve de ki Rabbiniz size rahmet etmeyi, kendi nefsinizin üzerine aldı. Yani Cenabı Hak burda kendi zatını nefis olarak tarif ediyor ve hani veyahut da Allah kullarının rızkını kendi nefsine vacip etmiştir. Kullarının rızkı kime ait olduğu hadis-i kutsi bu. Allah'a ait oldu.

Allah kulların rızkını kendi üzerine vacip etti. Kendi nefsine vacip etti. Burda da Cenabı Hak zat noktasında ne yapıyor? Burda da nefis kelimesini kullanıyor. Allah sizi kendisinden sakındırır. Allah sizi kendi nefsinden,

kendi nefsinden, kendisinden, zat olarak sizleri sakındırır. İman edenleri sakındırırı. Bakın burda nefis kelimesini Cenabı Hak kendi zatı olarak kullandı. O yüzden bazı ayeti kerimelerde ve bazı yerlerde bunu okuduğunuzda kendi kendinize Allah nefsine uymuş, burda nefsine uyduğunu söylüyor veyahut da işte Allah burda ben nefsime bunu vacip kıldım. Bu cahil cehalet ehli, Allah nefsine uymuş gibi veyahut da Allah'ta bize benzer bir nefis varmış gibi addediyor. Bilmediklerinden dolayı. Çünkü nefsin kullanıldığı yere göre nefsin manası değişti. Bazı hadis i şeriflerde de normalde bu Cenabı Hakk'ın zatı olarak kastedilir. Örnek, Hz. Aişe radıyallahu anh hazretleri demiştir ki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem in yanında yatıyordum. Sonra onu kaybettim yani yanımda olmadığını gördüm, derken onu aramaya başladım. Birden o secde yaparken elim onun ayağına değdi. O şöyle diyordu; Ey Allah'ım senin gazabından rızana senin cezalandırmandan affına ve senden sana sığınırım. Sana yapılabilecek övgüleri saymaya gücüm yetmez. Sen nefsine sena ettiğim gibisin. Yani burda da hadis-i şerifte de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri Allah'ın zatına ne yaptı, senin nefsine dedi. Onu o manada kullandı. Yine başka bir rivayette Allah şöyle buyurur hadis-i kutsi: 'Kulum beni anladığında ben kulumla birlikteyim Eğer kulum beni kendi nefsinde anarsa ben de onu nefsimde anarım.' Burda kulum kendi nefsinde dediği ne? Kul kendi zatıyla kendisinde kendi kendisine onu anarsa Allah da onu kendisinde, kendi kendisine onu anar, ben de onu kendi nefsinde anarım. 'Eğer kulum beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onu, onun beni içinde andığı topluluktan daha hayırlı olan bir toplulukta anarım. Kulum bana bir karış yaklaşırsa ben de ona bir zîra yani arşın yaklaşırım. Kulum bana yürüyerek gelirse ben de ona koşarak gelirim. Bu meşhurdur ya Buhari'de, Müslüm'de, Tirmizide bunu okuyabilirsiniz. (Hadisi Kutsi). Burda aslında kendi nefsinde anarsa dediği, kendi kendine andığı. Tabii bunu normalde çevirenler bazen, işte gizliden andı. Bu karşılığı bu değil hadis-i kutsideki. Kulum kendisini içinden andı değil. Kulum kendi nefsinde beni anarsa bir topluluk olması şart değil. Sen yolla Allah Allah Allah dedin kendi nefsinde andın. Namazı evinde kıldın, kendi nefsinde kıldın, cemaat içerisinde kılmadın. Namaz gizli değil ki, bir kimse namazını kılmasını saklayamaz ki, evin içindekiler, evde yaşayan insanlar varsa onun namazını görür mü? Evet. Namaz zahir bir ibadettir ritüel olarak.

O yüzden bu hadis-i kutsi bilhassa hafi zikrullah erbabı, kulum beni kendi içinden anarsa değil. Kulum kendi nefsinde anarsa ben de onu kendi nefsimde anarım. Kulum beni bir topluluk içinde anarsa, ben de onun anmış olduğu topluluktan daha hayırlı bir topluluk içinde onu anarım. Burda iş büyüdü. Çünkü cemaat içerisinde Allah'ı zikretmek, cemaatle namaz kılmak,

cemaatle oturup toplanıp işte örneğin burda bir ilim tahsil edilmesi. Burda şimdi hepimiz Allah'ı zikrediyoruz. Allah da diyor ki daha hayırlı bir topluluk içinde ben sizi zikrederim. Biz kendi kendimize evde kitap okuduk, kendi nefsimizde Allah'ı zikretettik. Oturduk evde Kur'an-ı Kerim okuduk. Kendi nefsimizde, kendi kendimiz zikrettik. Allah da kendi nefsinde bizi zikretti ama oturduk hane halkını topladık hadi bakalım Kur'an-ı Kerim okuyalım, Kur'an'ı Kerim okuduk. Cemaat halinde herkes duydu. Böyle evler az kaldı artık. Böyle evler az kaldı. Evde baba, anne, çocukların oturup böyle bir yarım sayfa Kur'an-ı Kerim okuyup diğerlerinin dinlemesi az kaldı. Bahanemiz çok, dizilerimiz var, takip edeceğimiz tweetlerimiz var, takip edeceğimiz facebooklarımız var, sosyal medyamız var, bir sürü şeyimiz var takip edecek. O yüzden kim kimi dürtükledi, kim kimi bipledi, kim kimi didikledi bakmamız lazım. Yani oturup Allah'ı zikretmekten, oturup Kur'an-ı Kerim okumaktan veya da oturup aile ile ortak bir şey sohbet etmekten, bir şey konuşmaktan daha önemli bunlar. Takipçi sayısını arttırmamız lazım. O yüzden absürt şeyler yapmamız lazım. İnsanların inancıyla, ahlakıyla, insanların anlamayacağı şeylerle oynamak lazım. Neden? Takipçimizin artmasını lazım? Birilerine hakaret etmemiz lazım. Birilerine sövmemiz lazım. Birilerine farklı davranmamız lazım. Erotik şeyler konuşmamız lazım ki aman takipçimiz fazla olsun. Ne yediğimizi, ne içtiğimizi, nerde yediğimizi, kimle yediğimizi, hepsini fotoğraflayıp koymamız lazım. Ne giydiğimizi, yırtmacımızdan neresinin nereden nereye kadar göründüğünü muhakkak göstermemiz lazım.

Kimlerle nerdeyiz, hangi restorandayız, hangi bardayız, hangi pavyondayız, hangi meyhanedeyiz, hangi gece kulübündeyiz, bunu göstermemiz lazım. Evet! Yani sosyal medya Kur'an sünnet dairesinde heva hevesine uymadan kullanılırsa ala ama öbür türlü enteresan bir şey. Ailenin içerisinde birlik beraberlik kaldı mı? Hayır. Herkes farklı cenahlarda. E şimdi odalar fazla evlerde. Herkesin bir odası var, herkesin bir havası civası var, herkesin kendi özel hayatı var. Akşam olunca çocukların dersleri var. İlgilenecek o kadar çok şeyleri var, tabii onlar odalarında duracak, ders çalışacaklar. Sosyal medyada dolaşacaklar. Anneler onların çaylarını götürecek. Aman oğlumuz ders çalışsın. Aman kızımız ders çalışsın. Tabii onlar ders çalışırlarken sakın ha hiçbir şey söylemeyin onlara. Olur mu olur onra yani eğer yüksek not getirmezlerse nasıl hava atacaksınız etrafa. Eee, teyzesi takdir getirdi, amcası takdir getirdi, e teyzesi ama okul birincisi oldu ya, e teyzesi öbürkü okul üçüncüsü, onun kafa yerde, ya elleme, iyi insan olsun. Yok, onun birinci olması lazım. O yüzden Kur'an'a sıra gelmiyor. O yüzden hadislere sıra gelmiyor. O yüzden edepmiş terbiyeymiş, ilimmiş, bunlara sıra

gelmiyor. Bunlara sıra gelmesi mümkün değil. Onca şeytan önümüze engel koyuyor ki eşlerimizle konuşacak sıra gelmiyor. Çocuklarla irtibata girecek sıra gelmiyor. Bir de çocuklar yarın okulda nederle yani sorarsa arkadaşı, a işte ne o Kerimcan dün akşam ne giymiş, gördün mü? Görmedi Kerimcan'ın ne giydiğini. Büyük eksiklik! Tabi, çocuk geri kaldı. Kerimcan'ın ne giydiğini görmemiz lazım. Allah bizi affetsin. O yüzden kulun kendi nefsinde Allah'ı zikretmesi, yani kendi çabasıyla kendi durumu ile konumuyla kendi kendisine bir ibadet etmesi. Bunun illaki hafi, gizli manası değil bu. Kendi kendine Allah'ı zikretti, kendi kendine namaz kıldı, bu onunla alakalı. Kulun cemaatle ibadet etmesi, cemaatte zikretmesi bunlar farklı, evet. İnsan bedeni anlamında kullanılması.

Hani sözün başında farklı farklı manalarda kullanılır dedim ya, bunlarla alakalı da küçük küçük örnekler, Yusuf Aleyhisselam'la alakalı, Yusuf dedi o benim nefsimden murad almak istedi. Kiminle alakalı? Kimdi onun nefsinden murad almak isteyen? Züleyha. Züleyha ona defalarca davet etti. Davetkar davrandı, ona emretti. O hep ondan uzak durdu, hep kaçmaya çalıştı, harama bulaşmak istemedi. Çünkü Züleyha evliydi. Evli. Zina haram. Evli bir kadınla zina yapmak veya evli bir kadının zina etmesi normalde mevcut haramı ikiye katlayan, üçe beşe katlayan bir haram. Zina haram ama komşu kadınla zina etmek zina suçunu ona katlamak gibi. Allah muhafaza eylesin. Tabii bunlar artık günümüzde yani konuşulamaz hale geldi. Laik, demokratik insan haklarına dayalı bir hukuk devletinde zina suç değil. Para karşılığında zina yaparsa bir kimse, devlet neden benden vergi kaçırdın diye onun peşine düşüyor ama bir kadın bir erkek istediği sayıda istediği kadar zina edebilir. Devlet olarak suç görmüyoruz. On yıl içerisinde zina devlete bakın devletin tespit ettiği, Adalet Bakanlığının tespit ettiği on yılda zina suçu %732 artmış. Bunu devletin resmi kanallarından alınan resmi açıklaması, tüvik açıklaması %732. Bir de bunun devlete intikal etmeyenleri vardır. Bundan fazladır ama bir bunun kadar koyun on yılda %1500 artmıştır zina, büyük hastalıktır. Adem'den beri Cenabı Hakkın bütün ümmetlere haram ettiği ve ümmetleri bundan korkuttuğu bir hastalıktır. Bir ülkede zina artarsa, orda bereketsizlik artar, orda yağmurlar dengesini karıştırır, toprak dengesini karıştırır, o insanların dengesi bozulur, toplumun dengesi bozulur, toplumun dengesi bozulur ama öyle bir hale geldi ki toplum, artık fütursuz, arsız bir şekilde göz göre göre, bu kadın evli midir değil midir, bu kadının çoluğu çocuğu mu var, yok mudur, böyle fütursuzca gidiliyor ve bunu ne yazık ki ne yazık ki önceden Müslüman görünümünde olan kimseler bunlara bulaşmazlardı. Şmdi artık görüntüsü Müslüman ama amelleri münafık olan kimselerde görünüyor artık bunlar. Bunu kendimden örnekliyorum

ya başka bir yere gitmeye gerek yok. İstanbul'da böyle bir o şeyden gemilerin durduğu yanaştığı yer neresi? Yenikapı'dan, ordan o köprü var, şeye doğru Aksaray'a doğru, köprünün altında kırmızı ışıklar vardı. Hala daha var orda, gece akşam böyle yani dokuz buçuk on sularında, ben ordan yürüyorum. Bayanın birisi böyle camı kibar bir şekilde tıktıkladı. Ben açtım, buyur bacı dedim ben, böyle baktım.Bir isteğin var mı dedi. Estağfurullah dedim. Senin bir isteğin varsa söyle bacı dedim ben. Ne bacısı ya dedi. Öbür taraftaki kadınlara bağırıyor. Bu bildiğimiz sakallılardan değilmiş ya dedi. Bir utandım, kendi kendime bir utandım!

Hani ben de buyur bacı diyorum ki ona, Allah bendeki kafaya bak şeyde sufilerde ya normalde şey vardır hani adamın karnı açtır, cebinde parası yoktur, karşındaki kimseye der ki seni yemeğe götüreyim karnın açsa. Bu şu demektir, benim karnım aç. Bu sufi inceliğidir, bakın sufi edebi, sufi inceliğidir. Karşındaki kimseye ya üşüyorsundur sana bir palto alayım, kendisi gömlekte dolaşıyor, sana palto alayım dediğinde o şunu diyor, ben üşüyorum, benim paltoya ihtiyacım var. Tabii biz bu incelikleri kaybettik, unuttuk. Benim kafam oraya gitmiş. Aynı şeyi ben Suriye'de de yaşamıştım. Sonra toparladım. Ya dedim, Suriye'de de yaşadıydım, yani düşünebiliyor musunuz diyor ki bu bildiğimiz hacılardan sakallılardan değil. Demek ki bildiği sakallılar var. Ne bunlar? Bunlar fuhuşa giden insanlar. Fuhuşa gidiyor, işin en acı tarafı bu, insanların Müslüman görünümünde fuhuş yapması. Müslüman görünümündeki erkeklerin, evli kadınlara sarkıntılık yapıp onlarla fuhuş yapmaması. Müslüman görünümündeki, makam mevki sahipleri, kendilerine iş için gelen kadınların namuslarına tasallut olması. Acı olan bu, acı olan bu. Aynı şeyi Suriye'de yaşamıştım.. Allah rahmet eylesin, Şeyh efendi hazretleri ile beraber gittiğimizde ordan umreye gideceğiz. Öyle bir kendi kendimize düşündük, buradan umreye gidelim. Tamam, umreye gidelim. Orda da dediler ki biz şeylerinizi, ne o vizelerinizi hallederiz. İşte o zaman Allah rahmet eylesin, Suriye'nin Diyanet İşleri Başkanı konumundaki Ahmet Geftari, Allah rahmet eylesin, Nakşibendi kendisi, o böyle demiş ki ben işte bir hediye olarak onların vizelerini aldıttırayım. Ne lazım? Fotoğraf lazım. Kaçar tane? Geçmiş gün, dörder tane mi altışar tane mi ne fotoğraf lazım. Biz de fotoğraf yok. Haydi, biz de gittik bir fotoğrafçıda fotoğraf çekiliyoruz hep beraber. Kadının birisi geldi, böyle şive olarak hoşgelmişsen dedi. Hoş bulduk dedim ben, Türkçe söylüyor, bir ihtiyacın var mı dedi. Estağfurullah bacı. Senin bir ihtiyacın varsa söyle. Sen nerelisin dedim ben. İşte şimdi kimse yanlış anlamasın, her yerli olabilir böyle bir kimse, Antepliyem dedi. Dedim ki varsa bir sıkıntı söyle. Hani ben de diyorum ki orda naçar kaldı. Böyle baktı, ne sıkıntısı dedi. Sen gurbettesin,

sen bir şey lazımsa söyle deyince o zaman anladım ben. Bizim orda da bir tane Nuri diye bir kardeş var. Orda okuyor. Hacı abi, sen gel bu tarafa dedi. Ya Nuri kimden yanasın dedim ben şimdi latifeden, benim dedim nasiplerimi mi kapatıyorsun sen dedim. Ya yapma hacı abi ya filan dedi. Müslümanların böyle tanınmaları korkunç. Sakallı bir, sünnet sakallı bir Müslümanın böyle tanınması korkunç. Bir Müslümanın görüntüsü, Müslüman olan bir kadının, bir erkeğin, böyle tanınması korkunç. Bu büyük bir handikap. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden de o Yusuf Aleyhisselam'a Züleyha ona yalvarıyordu. Onunla beraber olmak istiyordu ama Züleyha o esnada evliydi. Evli bir kadınla cinsel ilişkiye girmek, büyük haramlardan birisidir. Muhammedi fıkıhta, Muhammedi hukukta, evli bir kadının veya evli bir adamın, zina yapmasının cezası ölümdür. Musevilikte ölümdür, İsevilikde ölümdür, İbrahimilikte ölümdür. Hepsinin de cezası ölümdür. İşte Kur'an'da yok! Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri öyle içtihat etti, recmetti, öldürdü. Neden? Evli bir kadının veya evli bir adamın zina etmesi büyük günahı kebair. Yusuf Aleyhisselam da diyor ki Kur'an-ı Kerim'de, o benim nefsimden murad almak istedi. Burda nefis ne manaya geldi? O kimsenin bedeni mânâsına geldi. Beden. 'Allah'ın haram kıldığı nefse, cana haksız yere kıymayın.' (Hadid, ayet 22.) Burda da ne? Can hükmüne geldi, o kimsenin bedeni hükmüne geldi. Her nefis ölümü tadacaktır.(Ankebur, ayet 57) Bu da ne? O kimsenin bedeninin öleceğini, beden olarak yok olacağını, Allah muhafaza eylesin inşallah. Yine La ilahe illallah Muhammeden Resulullah diyen Müslüman bir kişinin kanı şu üç şeyden biri ile helal olur. Nefse nefis, nefse nefis, yani bir kimse kalktı, haksız yere bir kimseyi öldürdü, nefse nefis. Öldüren kimsenin kanı helal oldu. Bakın bu üç şeyin karşılığı ölümdür. Haksız yere bir kimseyi kalktın öldürdün, nefse nefis, ikincisi evli olarak zina eden, üçüncüsü cemmatten ayrılıp dinden çıkan. Bu üç kişi için ölüm haktır. Bir, haksız yere birini öldürdü karşılığında kendi canınla ödersin. İki, evli iken zina ettiysen karşılığında canınla ödersin. Üç, sen dinden dönersen, İslam olduktan sonra dinden dönersen karşılığı nedir? Ölümdür. Burda da ne olmuş oldu? Nefis o bireyin kendisi yani vücudu olmuş oldu.

Yine nefis, putlar hakkında kullanılır. Hakkınızı helal edin, bu nefsi biraz uzun tuttuk ama anlaşılsın istedim. Sıkılmıyorsunuz değil mi? İstiyorsanız sıkılıyoruz deyin. Ben askerde çavuştum. İstikamet heykel derim bir koşarsınız, bir düdük yatarsınız, bir düdük kalkarsınız, tekrar istikamet, Karabaşı Veli Tekkesi, koşa koşa gelirsiniz, canınızın sıkıntı kalmaz! Nefsin putlar hakkında kullanımı, put. 'Yoksa onlar için kendilerini azabımızdan koruyacak ilahlar var. Onlar kendi nefislerine bile yardım edemeyecekleri

gibi onlara tarafımızdan sahip de çıkılmaz. (Enbiya, ayet 43) Yani normalde o putlar var ya, Evet, o putları da ne yapıyorsun? Onları da diyor kendi nefisleri dahi kurtaramazlar. Bakın, o putu ne yaptı? Cenabı Hak bir nefis olarak gösterdi. Tanımladı. Bu ne? Bu ne? Lat, Uzza, Menat. Kur'an'da bize isimleri zikredilen üç tane put. Lat, Menat, Uzza. Bunları unutmayın. Bunlar bizim içimizde. Menat ne? Para. Haram para, haksız kazanç, haksız para. Alavereli dalavereli işler, akçeli işler. Haram para. Bu menat. Lat ne? Makam mevki. Uzza güç. Bu üç şey de neymiş? Putmuş. Bunlar müşrikler için müşrikler zamanında Araplarda bunlar böyle şey halindeydi. Ne o, bildiğiniz insan figürü gibi. Allah muhafaza eylesin

Nefis, cins tür anlamında kullanımı: 'And olsun içinizden, kendi nefsinizden size öyle bir peygamber geldi ki sizin sıkıntıya uğramanız ona ağır gelir. Size düşkün, müminlere şefkatli ve merhametlidir. (Tövbe, ayet28) Sizin kendi nefsinizden diyor burda.Kendi nefsinizden ne? O da sizin gibi insan. Burda tür manasında. İnsan türünün içerisinden bir peygamber gönderildi. Tabii bu Tevbe 28. ayeti. Bu ondokuzuncu sapıklar var ya, Edip Yükseller. Onlar bu ayeti inkar ederler, 28. ve 29. ayeti. Bunlar 19'un katsayılarına uymuyor diye tövbe bu ikinci ayeti, Tövbe suresinin 28. ve 29. ayetlerini inkar ederler. Bunlar Kur'an'a sonradan ilave edildi. Muhammed sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de demez onlar. Muhammed bunları kendisi uydurdu, kendisine koydurdu der. Bu Edip Yüksel denilen kimse. Önceden bunların isimlerini zikretmezdim ama zikrediyorum artık. Zikretmemin sebebi insanlar neyin ne olduğunu iyice bilsinler, tanısınlar. İki tane süslü lafa kanmasın, iki tane süslü lafın arkasındaki gerçeği görsün. Bu Edip Yüksel ve avanesi 19'cudur. Bunlar 19'un kat sayılarına göre Kur'an'ı kendilerince yorumlamaya, kendilerince Kur'an'ı öyle otutturmaya çalışırlar. Tevbe suresinin son iki ayetini de inkar ederler. Bunlar hadisi şerifleri de inkar ederler. Bunları bilin, duyun, anlayın. Bunlar, bu Edip Yüksel ve avanesi, komple hadisleri inkar eder, hadis inkarcısıdır, Amerikan uşağıdır, Amerika'nın kucağında oturur. Yerli işbirlikçileri var burda. Namazın ritüellerini kabul etmezler. Namazın normalde sünnetlerini kabul etmezler. Hatta birine dedim kalk iki rekat namaz kıl dedim. Sünnetler olmadan nasıl kılacaksın dedim, baktı bana öyle, böyle de cahiller. Allah muhafaza eylesin.

İşte burda da Tevbe Suresi ayet 28'de Cenab-ı Hak tür olarak, cins olarak kullanıyor. Yine Allah size, sizin nefislerinizden eşler varetti.' Nahl Suresi, ayet (72). Eşler, insan eşleri, birbirlerine aynı türden insan, kadın da insan erkek de insan. Kadınları ve erkekleri Cenabı Hak eş yaptı. Kendi nefislerinden, yani kendi türlerinden. Sen eşine ister kadın, ister erkek, bu domuz bu, bu hayvan bu bu köpek bu, yok bu at, yok bu beygir, yok bu inek,

onu hayvana benzetmek, onu hayvana benzetmek, şekil olarak haram. Allah onu ahseni takvim üzerine yaratmış. Onun üzerinde nefsine uyar da hayvani nefsine uyarsa sen yine de diyemezsin sen eşeksin diye. Haram! O insan ve insan türü belli. Burda da Cenabı Hak ne yapıyor, tür manasında kullanıyor. Evet, nefsin insanın zatı anlamında kullanılması. Öyle bir günden sakınıp korkunuz ki o günde hiçbir nefis (yani kimse karşılığı) diğer bir nefse (yani kimseye) hiçbir fayda sağlayamaz. (Bakara, ayet 123) Burda da nefis ne? O kimsenin kendi zatı, bireyin kendisi, şahsın zatı manasındaki kullanımı. Yine ruh anlamında kullanılması, nefsin ruh anlamında kullanılması. Allah öleceklerin ölümleri anında ölmeyeceklerin de uykuları esnasında nefislerini alır. Burdaki nefisin kullanım yeri ne? Ruh. Burdaki nefsin kullanım yeri ne? Ruh. Allah muhafaza eylesin cümlemizi. Yine: 'Nefsini temizleyen kurtuluşa ermiştir. Onu kirletip örten ziyana uğramıştır.' (Şems Suresi ayet 9 ve 10) Burda da ne manada yine de ruh manasında.

Nefsin kalp veya eskilerin sadr dediği veya gönül denilen buna benzer anlamlarda kullanılması: Araf Suresi, ayet 205: Rabbini içinden, Rabbini içinden, nefislerinizle yalvararak ve ürpererek, yüksek olmayan bir sesle sabah akşam zikret. Gafillerden olma. Burda ne yaptı? Burda o kimseye dedi ki kalbinden, gönlünden, Allah'ı zikret. 'İyi biliniz ki Allah içinizden yani nefsinizden geçenleri bilir.' (İç manasında) (Bakara, ayet 235.) Yine hadisi şerif: Zenginlik, nefis zenginliğidir. Yani gönül zenginliği burda ne? Gönül zenginliği. Zenginlik neymiş? Gönül zenginliği ama bu da kelime olarak ne olarak geçiyor? Nefis olarak geçiyor. Yine ehl-i tasavvufun kullandığı nefis vardır. Bu nedir? Bu da ehl-i tasavvuf nefsi genel olarak şu manada kullanır. Furkan ayet 43: 'Nefsani arzularını kendisine ilah edinen kimseyi gördün mü? Artık ona sen mi vekil olacaksın?) Ehl i tasavvuf nefsi genel olarak bu manada kullanır yani nefsani arzularını kendine ilah edinme. Bakın tekrar söylüyorum, ayetle sabit, nefsani arzularını kendisine ilah edinme.

İşte Hazreti Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin sözün başında nefis demir ve taştan yapılan, çakmaktır. Put kıvılcımdır dediği nefis budur ve o kıvılcım suyla söner yani nefsini heva ve hevesini ilah edindiyse bir kimse yani nefsinin heva ve heveslerini ilah edindiyse bir kimse ne yaptı? O nefsinden taş ve demir birbirine vurdu, bir kıvılcım çıktı. O kıvılcım ne olmuş oldu? Put olmuş oldu. İşte ayeti kerimede nefsinin nefsani arzularını kendisine ilah edinen, yani nefsani arzularına uyan, o nefsani arzularının peşinden giden Cenabı Hakkın kitabını bırakıp, Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetini bırakıp kendi heva ve hevesini ilah edinen, kendi nefsinin uyduruklarını ilah edilen, bence böyle olmalı, bence şöyle olmalı, bence Allah budur, bence Muhammedi Mustafa burda

böyle demeliydi veyahut da burda haşa yanlış demiş, eksik demiş demek, o kimsenin kendi nefsinin, nefsinden doğan dogmatik heva ve heveslerini ilah edinmesi. Bakın ilah edinmesi, Hz.Pir bizi bununla alakalı uyarıyor. Diyor ki o kıvılcım yani senin heva ve hevesinden çıkan o putçuklar su ile söner bir şey olmaz ama taş ve demir su ile normalde söner mi? Hayır. Bu biz ölünceye kadar mücadelemiz devam edecek olan nefis. Adem oğlunda bu ikisi oldukça ne vakit ve nasıl emin olur yani sende bu nefis olduğu müddetçe ve nefsinden sudur etmiş, çıkmış putlar olduğu halde ne zaman rahat edersin? O yüzden Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem hazretleri mübarek duasında dedi ki göz açıp kapatıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma. Küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz: 'Ya Resulallah kim var karşımızda düşman? İki göğsümüzün boşluğunda bulunan nefis' dedi. O yüzden can bedenden çıkıncaya kadar, nefisle mücadeleye devam. Hiçbir zaman nefisle olan mücadelede gözünü kırpmadan, gözünü kırpmadan devam etmek var. Küçücük bir gaflet, küçücük bir nefse uyma, Allah muhafaza eylesin, bizi yanlış yollara götürür. Rabbim cümlemizi ve cümle Ümmeti Muhammedi nefsin hile ve desiselerine karşı uyanık eylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. El-Fataha meessalavat.

https://youtu.be/cCobwAbkArI

MESNEVİ-İ ŞERİF 774-779. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Taş ve demir, ateşi içlerinde tutarlar, su onların ateşine işleyemez, tesir edemez."

Geçen haftaya döneceğiz mecbur. Burda nefis, demir ve taştan yapılan çakmaktır demişti Hz.Pir. Nefsi demirden ve taştan yapılan bir çakmak olarak gördüydü. Bakın nefis neydi? Demirden ve taştan yapılmış. Hz.Pir devam ediyor şimdi, taş ve demir ateşi içlerinde tutarlar yani nefis ateşini kendi içinde tutar. Devam ediyor. Su onların ateşine işleyemez, tesir edemez. Siz onu herhangi bir suyla söndürmeniz mümkün değildir. Bak, taş ve demirden çıkan kıvılcımı su söndürür ama taş ve demirin içerisindeki ateşi hiçbir su ne yapar? Söndürmez. Bu ne demektir? Senin nefsin hep senin boş bir anını bekleyecek. Senin onu tamamiyetle öldürmen, senin onun tamamiyetle üzerine galip gelmen mümkün değil.

"Irmak suyundan harici ateş söner. Fakat taş ve demirin içine su nasıl girer?"

Bir ırmak suyu düşünün normalde bütün ateşleri söndürür mü? Evet, su bütün ateşleri söndürür mü? Evet. Su bu noktada hem yanıcı olmasına rağmen, yanıcı olmasına rağmen aynı zamanda da ateşi söndürür mü? Evet ama o taş ve demirin içerisinde olan ateşi söndürmesi mümkün mü? Değil. Siz alın bir taşı, atın okyanusun içine. O taş içine su alır mı? Almaz. Bir müddet sonra o taş sünger haline gelir mi? Gelmez. Hani Yunus der ya sen bir kara taşsın. Deryaya düşsen de içine su almazsın ya der. Evet, o yüzden normalde o taş ve demirin içindeki ateşi söndürmek mümkün değil.

"Küpün ve testinin suyu fanidir. Lakin pınarın suyu daima taze ve bakidir."

Bir küp düşünün, onun suyu gelip geçer. Bir testi düşünün, onun suyu gelip geçer ama ırmağın suyu gelip geçen bir su değildir. O devamlı akar. Bir pınar düşünün, o pınardan su devamlı arkar

"Ateş ve dumanın aslı demir ve taştır. Hıristiyan ve Yahudi küfürü ikisinin fer'idir."

Burda normalde ateş ve dumanın aslı neymiş? Demir ve taşmış. Bir yerde ateş varsa, duman varsa, onun aslı n? Demir ve taş yani bir yerde ateş ve duman dediği normalde bir yerde küfür varsa, isyan varsa, tuğyan varsa, bir yerde yanlışlıklar varsa, eksiklikler varsa, onun sebebi nefistir. Bakın onun sebebi nefistir. Hıristiyan ve Yahudi küfrü ikisinin fer'idir. Yani normalde bir Hristiyanın veyahut da bir Yahudi'nin küfrü de bu nefsin dışarı vurduğu bir ışık gibidir. Nefis tendir yani. O zaman insanların küfrü nerden peyda oldu? Nefislerinden peyda oldu. İnsanların, münafıkların, münafıklıkları, mürtedlikleri, günahı kebairleri, yanlışlıkları, haramları nerden kaynaklandı? O nefislerinden kaynaklandı ve o nefisleri gelip geçici mi? Değil. O nefis bizde her daim duracak mı? Evet. O nefsi terbiye etmezsek bizden her daim ateş ve duman çıkacak mı? Evet. O nefsi terbiye etmezsek, o nefisten çıkan kıvılcımlar neydi? Hz.Pir diyordu ki onlar küçük putçuklardır. Onları ezmen, onları söndürmen mümkündür ama asıl diyor büyük olan nefis putudur. Ona galip gelmen zordur diyor. İşte normalde eğer bir kimse nefsine uyuduğunda ne olmuş olacak? Herhangi bir yerde ateş çıkacak, duman çıkacak yani günahı kebair işlenecek küfre düşülecek ve biz diyeceğiz ki işte bu kimse burda nefsine uyan kimseler var. Nefsine uyan kimseler bir yerde toplanırlar mı? Toplanırlar. Orda kendilerince heva ve heveslerine uymuş bir şekilde tavır ve hareketleri yaparlar mı? Evet. Ordan da o kötü kokular, kötü dumanlar çıkar mı? Evet. Bunu çıplak gözle göremesek, çıplak kulakla duyamazsak dahi manevi göz ve kulak bunları duyar mı? Evet.

"Put bir testide gizli kara sudur. Nefsi, muhakkak olarak o kara suya pınar bil."

Hani dediydi ya pınarın suyu içilmez diye. O testi de normalde bir kara su var. O ne? O put. Normalde onu kırdın, onu temizledin, onu değiştirdin ama pınar duruyor orda. Nefs orda durduğu müddetçe, o testiyi yeniden dolduracak o. Yeni bir testi oluşturacak. O nefis bizde ne yapacak? Her daim duracak. Her daim duracağı için Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki 'gözümü açıp kapatıncaya kadar beni nefsime uydurma.' (Sağlı sollu yanaşın, kapının ağzı açılsın.) Biz evlerde zikirler yaparlarken, sohbet yaparken, işte gelen gelir, gelen gelir, gelen gelir, millet işte yer

kalmadı diye düşünürken önce, işte bakar böyle ondan sonra işte biraz daha sıkışırlar, ondan sonra ben derim ki destur, herkes bir ayağa kalksın. Herkes bir ayağa kalkar, ayağa kalkınca dışardakiler de, içeri girer, herkes zikrullah başlayacak zanneder hani işte kurtulduk, ayağa kalktık, ayakta zikrullah, ben bazen birden ayağa kaldırır, ayakta zikrullahı başlatırım. Herkes kurtulduk düşünür ayağa kalkar. Ondan sonra dedim ki herkes bulunduğu yerde otursun, herkes oturur. Dışarda kalanlar ne olmuş olur? Yer sahibi olur. Herkes bir de böyle ip gibi olur. Mecbur, kalabalık olunca adamın böyle işte aman ayağını ayırayım, şöyle bir rahat oturayım, öyle bir şey kalmaz. Bunlar sufiliğin kendi içersindeki nefis terbiyesidir. Nefsini zorluklara karşı sabrettirirsin. Dizin ağrır, ayağın ağrır, belin ağrır, kafan düşer, uykun gelir, nefis yapar bunu ya amma konuştu bugün ya, biraz daha kısa kesse olmaz mı? Bizde sohbetin kısası önemli ya, yani daha anlaşılır olması lazım, on dakika, yirmi dakika sohbet olması lazım. Oysa sohbet eden öyle düşünmez. O der ki yarın ölüm var. Birliğini gördüğünü anlatmadan göçüp gidersen seni hesaba çekerler mi? Evet. Sana bu ilim verildi. Neden anlatmadın? Neden söylemedin derler mi? Evet. O da ister ki bir an önce herkese her şeyi anlatayım, öğrensin. E tabii kimis, dizini düşünür, kimisi eşini düşünür, kimisinin koklanacak evde yavrusu var, bekliyor onu, e ne yapacak? Bir an önce şu sohbet, şu zikrullah bitse de bir gitsem desem ki o hatun, güzel zikrullah oldu ya, hadi çayı demle de şöyle bir kaykılsa eve bir rahat etse, zikrullahtan gelmiş evin adamı! Her türlü saygıyı hak ediyor, her türlü çay çorba hizmet on numara olacak! Neden? Adam zikrullahtan gelmiş ya. Sanki hatunun babasını zikretti!Tabii, hatun hizmet etsin ona. Neden? Ya hatunun babasını zikretti, onun gönlünü yaptı! Değil cancağızım ya, Allahı zikrettin, bırak! Ne muhteşem bir şey yaptın. Allah seni zikretti. Onu düşündüğünde sen hatuna hizmet et. Deki ya o beni zikretti bu gece. Bir düşünün ya bunca varlığın içinde seni zikretti. Bunca varlığın içinde sen, onun zikrettiklerinin içindesin. Ne büyük kıymet, muhteşem bir şey, evet! Allah bizi affetsin.

Şimdi böyle milleti yerleştirince o günler aklıma geldi. Güzeldi o günler de değil mi Ali, çok güzeldi. Şimdi, değil mi? Tufaya düşmedin hani uyanık adamsın bak!Bir de böyle şey vardır ya, eskiden ne güzeldi ya! Şimdi? Ya işte şimdi ya…Her perde güzeldir. Her dönemin her anın kendine ait zorluğu, kendine ait kolaylığı, kendine ait güzelliği, kendine ait sıkıntıları vardır. Her dönemin, her zaman. Sufi yolu, zorluksuz değildir hiç. Peygamberlerin yolu hiçbir zaman zorluksuz değildir. Hiçbir zaman. Of rahat ettim diyen bir peygamber yoktur, of rahat ettik diyen bir veli yoktur. Varsa veli değildir. Şeyhdir ama veli değildir. Her şeyh veli değildir. Her veli de şeyh değildir. Bazı veliler vardır, hiç müşterisi yoktur. İllaki her şeyh, her veli şeyhlik yapacak,

mürşitlik yapacak diye bir kaide yok ama her şeyhim diyen ve her şeyh veli değildir. Sıkıntısı yoksa o kimsenin veli değildir. Ateşler içinde kıvranır ya Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem sahabe üzgün. O kendine gelir, 'namazım' der. 'Namaz kılındı mı? Kılınmadı Ya Resulallah. Su dökün başımdan aşağı!' Başından aşağı su dökerler, ayılır. 'Hadi' der, 'beni namaza götürün.' Tam namaza götürecekler, bir daha bayılır. Ashap bekliyor Mescidi Nebevi'de, namaz kılınacak, kılmıyorlar namazı. Bir müddet sonra kendine gelir. Hadi bir daha su dökerler başından aşağı, yine bayılır. Ateşler içinde kıvranıyor. Üçüncüsünde tekrar böyle kendine gelir.

Sahabe dayanamaz. Anam babam sana kurban olsun ya Resulallah! Bu eziyet, bu sıkıntı, hadi sana da mı gibisinden. Gözünü diker, der ki belanın, musibetin çoğu peygamberlere, sonra velilere, sonra velilerin etrafındaki kimseleredir der. Hadis-i Kutsi, belanın, musibetin büyüğü neylereymiş? Peygamberlere. Ondan sonra kimlereymiş? Velilere. Sonra? Velilerin etrafındaki kimselere. Bu işin anatomisi ve rengi budur. Başına bir bela, musibet, sıkıntı gelmesini istemiyorsan, al kardeşim dersini, selamünaleyküm, ben gidiyorum amaaaan, ağrısız başım kaygısız dişim diyecek yürüyecek gidecek. Ya da ağrısız dişim, kaygısız başım mı İsmail? Değil mi öyle, evet. Tersinden söylüyoruz takdir değeri oluyor. Adam öyle ama öbür türlü, girdin bir yere, dakka bir gol bir. O güne kadar on numara, sana hizmet eden hatun etmez veyahut da hiç aranda problem çıkmamıştır. Problem çıkar, dakka bir gol bir. Bir taraftan bir sıkıntı gelir. Allah bizi affetsin.

"Put, bir testide gizli kara sudur. Nefsi, muhakkak olarak o kara suya pınar bil."

O suyu biz nerden doldururuz? Pınar'dan doldururuz ama orda karasudur o. Biter, bir daha doldururuz, biter bir daha doldururuz. O zaman bu nefis bizde olduğu müddetçe devamlı gelecek o su bize.

" O yontulmuş put, kara sel gibidir"

O nefis, kara sel gibidir. Sel, önüne kattı mı bütün her şeyi alır götürür. Pınar suyu, bir yatağı vardır. Öyle değil mi. O yatağında gider. Yağmurlar çok yağınca ne olur? Sel felaketi olur deriz. Sel, pınar suyu gibi midir? Değildir. Önüne ne varsa alır götürür, yıkar, yakar, perişan eder. Evleri yıkar, arabaları üst üste katlayaraktan götürüyor.

"Put yapan nefis ana yolda bir pınardır."

O putları kim yapıyor o zaman hepsini de? Nefis yapıyor. O nefis bir sürü küçük küçük küçük küçük putçuklar üretiyor. Devamlı putçuklar üretir o. Mesela işte dünyaya karşı hırs, kin, nefret, insanlara bühtan. Bu kötü huyların hepsi de birer putçuktur. İnsandaki kötü huyların hepsi de birer

putçuktur. O putları oluşturan nefistir. Bakın, o putları oluşturan nefistir. O boyna fabrika gibi üretir. Sen sivrisineklerle uğraşırsan, bitiremezsin bir türlü. O çünkü habire üretiyor. Bir bataklık düşünün. O nefis bataklık gibi. Nefis o bataklık, habire sinek üretiyor hep, habire her şey üretiyor orası. Sen habire her gün ilaçlıyorsun. Ertesi gün bir daha geliyor, ertesi gün bir daha geliyor, ertesi gün bir daha geliyor. Senin bataklığı kurutman lazım. Sen bataklığı kurutmadığın müddetçe, her gün yeniden oluşturacak o, putçuklar çıkaracak.

"Bir taş parçası yüz testiyi kırar ama pınar suyu durmadan kaynar."

Sen testileri kırarsın ama sen o nefisliği terbiye etmezsen, o akıyor, kendine yol bulacak. Put kırmak kolay, gayet kolaydır. Bakın, put kırmak kolay, gayet kolaydır. Yani o nefsin ürettiği putları kırmak kolay veyahut da dışardaki dikili putları kırmak kolay. O kolay olan iş.

"Put kırmak kolay, gayet kolaydır. Fakat nefsi kolay görmek cahilliktir."

Sen nefiste mücadeleyi kolay görürsen o cahilliktir. O senin cahil olduğunu gösterir. O senin bilmediğini gösterir. Hani böyle bir kimse sufilikle tanışmazsa, bir kimse sufilikle tanışmazsa, bir velinin, bir mürşidin önünde oturmazsa, o nefsini tanımlayamaz, nefsin nasıl bir ejderha olduğunu, nefsin ne menem bir şey olduğunu, nefsin nasıl mücadele edilmesi gereken, olmazsa olmaz bir olgu olduğunu bilmez. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ya küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz. Büyük cihad ne Ya Resulallah? Göğüs boşluğunuzda bulunan nefsinizdir dedi. Asıl mücadele, bu nefisle olan mücadeledir. Nefsinle mücadele edersen, hakkı tanırsın. Nefsinle mücadele etmezsen, Hakkı tanımam bilmem mümkün değildir ve sufilik, nefis mücadelesinin üzerine oturur. Nefsiyle mücadele etmemek, nefisle yaka paça olmamak, bu manada onunla, onun yolunda kardeş olmak gibi bir şeydir. Allah muhafaza eylesin.

"Ey oğul, nefsin misal ve suretini istersen yedi kapılı cehennemin kıssasını oku."

O yüzden normalde nefisle mücadele o en büyük cihat. O en büyük cihatla alakalı sen bu mücadeleyi boşa alır, ehemmiyet göstermezsen, bu noktada hiçbir şey elde etmemiş olursun. O yedi kapılı cehennem kıssasını oku dediği, nefis herdem seni cehenneme doğru götürür. Tabiri caizse terbiye edilmemiş nefis, yedi kapılı cehennem gibidir ve sen cehennemi kendi içinde taşımaktasın. Sen cehennem hayatı yaşıyorsun, cehennemle berabersin, cehennemle birliktelik kurmuşsun. Nefsini terbiye etmediğin müddetçe sen cehennemin ta orta göbeğine oturmuşsun. Şimdi cehennemle alakalı hadisi şerifleri okuyun, kimler cehenneme gidecek ayetleri okuyun. E

bu nefsin üzerinde bunlar var ise işte sana ne olduğu bu meydanda. Allah bizi affetsin inşallah.

"Nefsin her anda hilesi var, her hilesinde yüzlerce Firavun, Firavun'a uyanlarla boğulmuş."

Hz.Pir aldı bizi götürdü Firavun'a. Nefsin her anda hilesi var. Her hilesinde yüzlerce Firavun, Firavun'a uyanlarla boğulmuş. Şimdi bu manada hani geçen ders biz nefsin kelime manası olarak nerelerde ne manada kullanıldığını anlatmıştım, burda da nefsin her anda hilesi var. Her hilesinde yüzlerce Firavun, Firavun'a uyanlara boğulmuş. O zaman burdaki nefis algısı veya nefis öğretisi daha da farklılaştı. Şimdi bir nefsi tabii vardır. Bu nefsi tabii bir kimse düşünün. O kimsenin bütün parçalarını bir ve beraber tutan şeye nefsi tabii denir. Doktor ne diyorsunuz siz bu vücudum bütününe? Kadavra diyorsunuz, ölü hali. Canlı haline? Vücut beden. Bu nefsi tabii der sufiler. Bedeni, bir şeyin bedenini ayakta tutan, bedenini bir ve beraber tutan şeydir. Organizma lafı geçiyor, evet. Bir de bunu ismi aklıma gelmedi, yok yok. Bir zat var. İnsanı Kamil diye bir eseri var. Neydi Abdurrahman? Sesli düşünün, olabilir, Abdurrahman Nefesi olabilir, evet. Orda bu, buna benzer, o da ayrıştırır, tabii nefis, nebati nefis, hayvani nefis, insani nefis diye. Normalde o nebati nefis, bir de nefsi nebati nefis olarak adlandırılır, bu normalde mesela anne karnında bir çocuğun büyümesi, doğduktan sonra da büyümeye devam etmesi, o çocuğun nebati nefsidir. Büyüyor, gelişiyor. Bir de nefsi hayvani var, işte bu işin batın tarafı. Ne bu? O kimsede insanın kendi iradesiyle hareket eden his, ondan sonra, duyu ve duyguları. Bu da ne? Nefsi hayvani. Bir de nefsi insani var. O normalde ruh ve can, vücut bileşiminden meydana gelmiş olan, o geçenlerde anlattığımız şey. Tabii normalde işte bizim burda mücadele edeceğimiz şey, nefsi hayvani. Bununla mücadeleyi öğrenmemiz, yapmamız lazım. İnşallah Allah'tan bir şey gelmezse, önümüzdeki hafta 780'den, burdan devam edeceğiz inşallah, aklınızda tutun. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/5VlM4X9bnMI

MESNEVİ-İ ŞERİF 780. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Nefsin, her anda hilesi var, her hilesinde yüzlerce Firavun, Firavun'a uyanlarla boğulmuş."

Tabi bunu okuduktan sonra ardından dört türlü nefisin de olduğunu söylemiştik ve bunları okuduğumu, bunları ders yaptığımı hatırlıyorum. Tabii ehl-i tasavvufun da nefis olan bu mücadelesinin genel gerekçeleri veya dayanakları kaynakları çünkü madem ki bu nefisle mücadele edilecek, madem ki bu nefsin her anda hilesi var. O hilesini düşmemek, hilesine kanmamak, hilesine aldanmamak ve o hilesine aldananlar da Firavunlaşıyorsa ve o Firavunlaşanlarla beraber Firavun'un askerleri de buğuluyorsa ve bu her an boğulma yaşanıyorsa, aslında o firavun ve askerlerinin boğulması, manevi olarak bütün müslümanların üzerine her an yaşanır veya bireyin kendisi de yaşar onu. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin emrince en büyük cihat, nefisle cihat olduğundan, müminler, Müslümanlar asıl mücadele etmeleri gerektiği cihat etmeleri gerektiği nokta nefis olarak tanımlarlar. O yüzden ehl-i tasavvuf mücadele yolu olarak kendi iç dünyasında nefsini dış dünyada da kendince Normalde şeytanlaşmış insanlara nasihat etmek terbiye etmekle uğraşır. Bununla alakalı ayet-i kerimeler, Hac suresi, ayet 78: 'Allah'ın rızası uğrunda gerektiği gibi cihad ediniz'. Allah rızası için cihad etmek. Cihad etmek, bir Müslümanlara zarar veren Müslümanlara karşı savaşan kimselerle cihad etmektir ki bu dış cihattır. Bir Müslümanın bu dış cihat noktasında uyanık olup dış cihadı terk etmesi mümkün değildir. Şimdi Müslümanların üzerinde oynanan oyunlardan birisi bu. Kur'an-ı Kerim'in içerisindeki cihat ayetlerini ortadan kaldırmayı

düşünüyorlar. Çünkü Kuranı Kerim durduğu müddetçe, Kur'an-ı Kerim'in içindeki cihad ayetleri durduğu müddetçe, bu emperyalistler bundan rahatsız oluyorlar. Küçük de olsa ufak ufak gruplar da olsa, birileri çıkıp cihad etmek lazım diyor, savaşmak lazım, bu gayrimüslimleri öldürmek lazım, katletmek lazım, bunları bombalamak lazım, öldürmek lazım. Bunlar, her ne kadar serseri mayın gibi de olsa, ne bileyim böyle hani değişik gizli örgütlerin kullanımına açık da olsa, tekrar söylüyorum, değişik gizli örgütlerin devlet düzeyindeki hani böyle ama nizami ama gayrinizami kurum ve kuruluşların emrinde, tekelinde olsa da onların kullanımına açık da olsa bir an olsun Müslümanların içerisinde cihat şuuru kaybolmuyor. Aldanıyor Müslümanlar. Evet ama o cihat düşüncesi, cihad etmek lazım düşüncesi müslümanlarda taze kalıyor.

Hani Allah müşriklere de kafirlere de dinine hizmet ettirir, birisi CIA bir yerde bir örgüt kuruyor, bu örgütün mesela CIA kurarken, bütün Avrupalı gizli teşkilatları da yanına alıyor, MOSSAD'ı da yanına alıyor. Bu örgütün yaşaması için çoğalması için büyümesi için uygun zemin de hazırlanıyor. Bu örgütlerin yaşaması için bu örgütlerin var olması için bu örgütlerin iş yapabilmesi için devletin yıkılması gerekiyorsa devlet yıkıyorlar. Bir arazi lazımsa arazi veriyorlar. İşte Afganistan'da mevcut devlet yıkıldı, bir daha kuruldu, bir daha yıkıldı, bir daha kuruldu, bir daha yıkıldı, hala da ülke namına bir şey kalmadı. Ne içindi bu? El-Kaide içindi. Ardından orda onun işlevi bitti. Uzantılarını ne yaptılar? Aldılar, getirdiler, ortadoğunun göbeğine koydular. Yani düşünebiliyor musunuz? Ortadoğu'nun göbeğine koydular. Yıllardır savaşan ülke Irak'la İran, savaştı, Irak savaştı yıllardır ama orda bir DAİŞ diye bir örgüt kurdular. Bu örgüt elini kolunu sallaya sallaya Irak, Suriye'nin bir kısmı her tarafa adamlar devlet kurdular tekrar ve buna normalde o gizli servisler hizmet ediyor. Bunu normalde iki yıl önce üç yıl önce dört yıl önce beş yıl önce geriye doğru sohbetleri hatırlayın. Dedim ki bu örgütü kurdular, uluslararası bir örgüt bu. Şimdi bunu destekleyecekler.

Avrupa'da, Rusya'da, Amerika'da ne kadar kendince cihatçı düşünen kurum ve kuruluş var ise bu tip insanlar var ise hepsini Ortadoğu'ya toplayacaklar ve Ortadoğu'da bunların hepsini katledecekler dedim. Hatırlayın. Ne yaptılar? Avrupa'da ne kadar cihatcı, kendince, bizde cihatcıyız, aptalı değiliz. Kendince cihad etmek lazım…Ya kimle savaşıyorsun oğlum sen, kurşunun gittiği yeri göster bana. Kurşunun gittiği yeri göster. Ben hakka mı gitmiş bâtıla mı gitmiş ben sana söyleyeyim. Ne yaptılar? Topladılar; İngiltere'de, Belçika'da, Hollanda'da, Almanya'da, işte Avrupa'da, Rusya'da, Amerika'da, ne kadar kendince cihad etmek lazım, Müslümanların savaşması lazım diyenler, Ortadoğu'da toplandı. Ne kuruyorlarmış? İslam devleti

kuruyorlarmış. Kurdular orda, toplandılar. Ne yaptı? Hepsini de fişledi, hepsini de orda katlettiler. Hepsini de katlettiler. Bunlar hadis-i şeriflerde beyan edilen yalancı Mehdi rüzgarları bunlar. Bunlar hadis-i şeriflerde var. Bunları daha önce böyle konuştum diye söylemiyorum, onbir oniki yıl önce bunların sohbetini etmiştik. Bunlar çıkacak daha, bitmedi. Bunlar normal Müslümanın bir karşısındaki bir kimse Müslüman, gavurla mücadele edecekse karşısında gavur olması lazım ve o gavurun ona saldırması lazım.

Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Mekke'de eline taş bile almadı. Eline bir tane küçücük taş bile almadı. Müşriklere küçücük bir tane taş dahi atmadı. Dikkat edin, bir tane küçücük taş atmadı müşriklere. Hep tebliğ etti, hep tebliğ etti, hep tebliğ etti, hep tebliğ etti. Dikkat edin, müşrikler dediler ki senin derdin eğer burda devleti yönetmekse, gel devletin başına geç, yönet dediler. Müslümanlar aldanmayacaklar. Müslümanlar burdan aldanıyorlar. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetini terk ediyorlar. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.), müşrik bir devletin başına geçip oturmadı. Tebliye devam. Ondan sonra hicret etti. Nereye? Medine'yi Münevvere'ye. Hicret ettikten sonra önce mescitleri kurdu. Yani eğitim, okul, ibadet. Birinci mescid ne? Cuma mescidi. İkinci mescid ne? Kuba mescidi. Üçüncü mescid ne? Mescidi Nebevi. Birinci mescid, cuma mescidi. Müslümanlar önce kendi bulundukları ülkelerde cumayı bilfiil kılmaları lazım. Bilfiil cumaya gidecek müslümanlar. Dükkanı kapatacak gidecek, fabrikasını kapatacak gidecek, devlet dairesinde gidecek. Yazacak iki saatlik izin, dilekçeyi yazacak. Cuma namazı için iki saatlik izin istiyorum diyecek, koyacak müdürünün önüne.

Ben devlet dairesinde çalışmış insanım. Yaptığımı söylüyorum. Cumaya gideceğiz, bir de müdür ülkücü, mesai saatlerinde yok. Hemen bir dilekçe iki saatliğine, cuma için izin istiyorum koydum dilekçeyi önüne, ben gidiyorum dedim. İzin vermiyorum dedi. Çıkışımı verirsin o zaman dedim, izin vermiyorum dedi, çıkışımı verirsin o zaman dedi. Gittim. Bir dahaki haftaya boş dilekçe imzaladım koydum. Ben dedim cumaya gidiyorum. İster iki saatlik yaz müdür bey dedim, istersen çıkışımı yaz dedim, istifa mı yaz dedim, ben cumaya gidiyorum dedim. Yürüdüm gittim yine ben cumaya. Üçüncü hafta ya bu gerçekten cumaya mı gidiyor diye baktım o da geldi. Hacı Sinan'da baktı ,ben gidiyorum. Bir dahaki haftaya üç tane şefle birden, bölge şeflikleri var bizim orda. Bütün ödemiş, Torbalı, Fidanlık işte Kiraz, Tire, hepsi de Bayındır'a bağlı, orman işletme olarak. Bir dahakine üç tane şefle beraber gelmişler. Bir dahaki haftasına, şeyh efendi ile cumalaraşıyoruz. Cuman mübarek olsun, Allah razı olsun, oğlum sarık sar cumaları, emredersiniz efendim. Bayındır'da ilk defa sarık saran benim. Hani

cuma günü gittim, oturdum, cumadan, namazdan önce ben şimdi, o zaman da bir tane beyaz sarık var. Ben oturduğum yerde kocaman beyaz sarığı sardım ben şimdi. Zikrullahda sarıyoruz da o zaman dışarda hiç sarmıyoruz. Arkamdan fısıldaşıyorlar. Kim bu Hazreti Ömer gibi? Bir curcuna caminin içerisi yıkılıyor arkası, ben hiç arkaya bakmıyorum. Arkamda da müdür, müdür yardımcısı, şefler sıralıymış. Müdür soruyormuş bu bizim Mustafa değil mi? Diyorlarmış ki o. Bunun kafasındaki ne diyormuş. Diyorlarmış ki sarık. İmam mı oldu diyormuş. Bir curcuna arkada. Namazı bitirdim ben döndüm bir baktım, bizim polit büro komple arkada.

Tabii gittik müdür diyor ulan oğlum, memleketi sen mi kurtaracaksın. Ben kurtaracağım diyorum. Biz kurtaracağız diyorum müdür, kim kurtaracak diyorum ya, önceden dedim ülkücüyüz dediler dedim, memleketi siz kurtaracaksınız dediler diyorum ben. Yahut iki tarafa ateş ede ede geldik dedim. Şimdi gene bize işte düştü, biz kurtaracağız yine dedim. Oğlum git bak işine ya sen önceden ne iyi adammışsın diyor bana, önceden ne iyi adammışsın diyor, bana. Diyor git işine. Şimdi cumaya, millet cumaya gidecek. İlk, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin Medine i Münevvere'de kurduğu cami, cuma mescidi. Cuma mescidi, şimdi yıkıldı orası. Şimdi müslümanlar bilmiyorlar onun nerde olduğunu. Ben de hacca gittiğimde doksanikide aha burda dediler. Otobüsün içerisinden işaret ediyorlar burda. Hz. Osman efendimizin şeyi ne o, kuyusu nerde? İşte burda gidilmiyor bile şimdi artık. Bu en son umreye gittiğimizde o normalde hendek savaşının olduğu yer, o yedi mescit vardı orda, onları yerle yeksan etmişler. Her şeyi yok etmişler. Zaten bu vahhabiler ellerinden gelse, Medine-i Münevvere'yi de yıkacaklar, Beytullahı da yıkacaklar ama para kazanıyorlar ya ordan, o yüzden yıkmıyorlar. Yoksa yıkarlar onu da. Zaten Medinei Münevverede kabrin başında kabri şerifin başında dua ettirmiyor, vuruyor eline, eline vuruyor. Sen dua ediyorsun kabr-i şerifin başında, o senin eline vuruyor. Biz Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'e hürmeten bir şey demiyoruz. Onların zulmü Müslümanlara geçiyor zaten. İşin en acı tarafı bu. Müslümanlar birbirlerine zulmediyorlar. Müslümanların kansızlığı, hırsızlığı, arsızlığı, zalimliği, Müslümanlara, Müslümanlara. Biz gavur hayranıyız, biz gavur aşığıyız, biz bir Müslümanın dedikodusunu yaparız, gıybetini yaparız, iftirasını yaparız, namusuna, şerefine, haysiyetine, her şeyine laf söyleriz biz ama bir serkeş adama hiçbir şey diyemeyiz. Bir zalim adama hiçbir şey diyemeyiz. Bir küfürbaz adama hiçbir şey diyemeyiz. Sen kime küfrediyorsun lan diyemeyiz. Diyemeyiz!

Müslümanlar birbirlerine gelince horozlar. Çıkın, en fazla gıybet Müslümanlar birbirlerinin gıybetini yapar. Serkeş bir adamın gıybetini yapamaz

kimse. Ona iftira da atamaz. Aman şunun şerrinden Allah'a sığınırım der, hiçbir şey demez. Temiz adamın arkasından konuşur da konuşur millet. Gerçekten! Ben bunu İslam olunca öğrendim. Hatta şeyh efendiye dedim, Efendim dedim dervişlerin arasında bu kadar gıybet olduğunu bilseydim ben derviş olmazdım dedim. Nasıl Mustafa Efendi dedi, dedim Efendim gıybet, dedikodu, laf, küf, hepsi de burda dedim ya. Dedim nerde dedim birisi benim hakkımda konuşacak dedim bir kafalık işi vardır dedim. Kim konuşacak benim hakkımda dedim önceden, gerçekten. Şimdi herkes konuşur. Ben şeyh efendinin hakkında birisi konuşmaya kalktı da ben böyle bir şey yaptım ona, şeyh efendi gel aslanım benim, guzum benim…Halbuki ben içim içime sığmıyor adamı dövmedim diye. Bir dövseydim adama bir kafa vursaydım diye. Dövmeye de tövbe ettim, en son Nuri'nin düğününde birini dövdüm, komalık oldu. Polisti, bizim polislerin de canları sıkılacak şimdi. Jübileyi polisle yaptım. Tövbe ettim sonra dedim vurmayacağım bundan sonra kimseye dedim. Dedim dövmeyeceğim bundan sonra kimseyi. Ben iyi adam döverim. Keyifli ve bütün ritüelleri işleye işleye. Adam oh ne güzel dayak yemişim ya der. Tabii iyi dövdüğüm adam geldi iş teklif etti bana. Bir de arkadaşı geldi. Recep abi yapma. Ben bu adamı evire çevire dedim göstere göstere dövdüm, adam şimdi beni kendi işyerine çağıracak. Bizim oğlan, vallahi seni istiyor, billahi seni istiyor, git şu adamın işlerini toparla, diyor. Onun yerine sen duracaksın orda diyor. Recep abi yapma, etme, nolursun diyorum ya. Ya ben bu adamı bir daha döverim diyorum ben. Lan oğlum söyledim diyor. Bir daha senin yanına yalnız gelmeyecek diyor. Zorla götürdü beni adamla görüşmeye. Adam hem benden bir araba sopa yemiş, dayak yemiş, sopaylahem bir de. Kafası böyle. Bizim oğlan oldu, bitti, geçti diyor. Baktım, dedim bir daha gelirsem, bir daha döverim ben seni. Gelirsem döv diyor adam. İşe girdim ben. Dayak yemenin de güzelliği var, inceliği var. Güzel bir şeydir yani. Müslümanlar'ın zulmü kendilerine. Bakın etrafınıza, etrafınıza bakın. Ayet inkarcıları, hadis inkarcıları, mezhep inkarcıları…Müslümanlara olanca hakaretler, olanca yanlışlıklar, eksiklikler. Var mı savunan Müslümanları? Yok.

Hiç Müslümanlardan bir ses var mı? Yok. Asla tasvip etmem. Bir sufi hayvanlara eziyet edilmesini ister mi? İstemez. Adam köpeğe bir dokunuyor, köpeğe dokunduğu an bin türlü belasını buluyor. Köpeğe dokundu diye kıyamet kopuyor bu ülkede. Bir köpek yüzünden kıyamet kopuyor ülkede. Ayetlerle alay ediyorlar, Kur'an'la alay ediyorlar, Sünneti Resulullah ile alay ediyorlar, hadisleri inkar ediyorlar, Müslümanlarla alay ediyorlar, insanlarla alay ediyorlar, Müslüman insanlarla, mü'minlerle alay ediyorlar. Kimin gıkı çıkıyor? Kimsenin gıkı çıkmıyor. Bir köpek için ama kıyamet kopuyor. Bir

köpek için kıyamet kopuyor. Seyr ediyorum ben de. Yeni şehit oldu haberi var mı ülkenin? Yok. Hainler sınırda duran on kişilik gruba roket atarla uzaktan ateş ettiler, çatışmaya girdiler, bir tane şehidimiz var, iki günlük. Hani nerde duydunuz? Yok, ülkenin gündemi o değil. Ülkenin gündemi ne? Sıla bir tokat yedi mi yemedi mi belli değil, ortalık kıyamet koptu. Kıyamet koptu ortalık. Tamam, kadına el kalkmaz, eyvallah. Kadın dövmek adamlık değil, eyvallah. Ülkenin başka gündemi mi yok ya? Dolar üç buçuk liradan beş buçuk liraya çıkmış, ülkede karışmıyor ama birisi bir tokat vuruyor birisine, ortalık karışıyor. O yüzden Müslümanların sahibi yok ve Müslümanlar birbirlerine zulmediyorlar, birbirlerine kaykılıyorlar, birbirlerine efeleniyorlar, birbirlerine. Cihat kime? La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyene değil.

Cihad kime o zaman? Gavura karşı. O da sana saldırırsa. Sana saldırmazsa sen ona saldıramazsın. O sana saldırması lazım. Öbürkü ne? E öbürkü nefisle olan cihat. Öbürkü nefisle olan cihat. Sen La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyen kimseye cihat edemezsin. Ona nasihat edersin. Bakın, La İlahe İllallah Muhammedun Resulullah diyen bir kimseye sen cihat edemezsin ona nasihat edersin, ona tebliğ edersin, ona anlatırsın. İkincisi cihat ne? O kimsenin nefsine. O da ne? Kendi nefsine. İbadetlere devam etmek ve ahlakını düzeltmek, bu nefisle olan cihatta. 'Allah yolunda mallarınızla ve canlarınızla cihat ediniz.' (Tövbe, 41) O zaman sen malınla, canınla, nefsine olan mücadeleye devam edeceksin. Gavurla da. Normal zamanda nefsinle olan mücadeleye devam edeceksin. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. O yüzden cihat düşmana, şeytana ve nefsine. Bu üçünün haricinde cihat, kimseye yoktur. Bir müslümana cihat edilmez. Düşmana, şeytana ve nefsine karşı mücadele edeceksin. Cihadın yolu bu. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. O yüzden normalde meseleyi çok uzatmak istemiyorum, inşallah önümüzdeki hafta bu konuya tekrar devam edeyim. Çünkü bu mesele biraz uzun. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse devam edelim hem de erken başlayalım inşallah. Hakkınızı helal edin. Burdan devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayır olsun. Destur.

https://youtu.be/ntGRfrMBhYs

MESNEVİ-İ ŞERİF 780-782. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Nefsin her anda hilesi var. Her hilesinde yüzlerce firavun, firavuna uyanlarla boğulmuş."

Yani bu nefsi terbiye etmezsen eğer sen bu nefisle yaka paça olmazsan, sen bu nefsi altetmekle uğraşmazsan, sen bu nefsi, bu terbiye yoluna sokmazsan, sen bu nefisle cihad noktasında durmazsan, Hz.Pir diyor ki bu nefsin her anda hilesi vardır. Her hilesinde yüzlerce firavun vardır. Firavuna uyanlarla boğulmuş. Bunların hepsi de ne olmuş? Firavun'a uyanlarla boğulmuş. Firavun gibi bu nefsine uyan kimse. Firavun'u dışarda arama. Terbiye etmezsen, Firavun senin içinde. Terbiye etmezsen, sen firavunla dost olmuşsun. Firavun'la yaşıyorsun. Firavun nasıl boğuldu, helak olduysa senin de boğulup helak olman şaşılacak bir şey değil. O zaman bu nefisle mücadele edeceksin. Bu nefisle mücadele edersen, bu yolu tamamlarsan, o zaman Firavun ve Firavunlaşmışlıktan uzak olacaksın.

"Musa'nın Allah'ına ve Musa'ya kaç."

Sen bu nefisten kurtulmak istiyorsan, sen Musa'ya ve Allaha kaç. Eğer sen Allah'a koşmazsan, eğer Allah'a kaçmazsan, eğer Allah'a doğru yürümezsen, sen Firavun'dan başka bir şey değilsin. Adının ne olduğu önemli değil. Sıfatının ne olduğu önemli. Cinsinin ne olduğu önemli değil. Senden çıkan fiiliyat önemli. Senden çıkan fiiliyat önemli. Eğer normalde Allah'a koşup gerçekten uyarıcılara yani peygambere uymazsan, senin boğulman mukadderat. Musa'nın Allah'ına ve Musa'ya kaç. Musa o günün peygamberiydi. Neydi? Bir Yahudi zalim bir padişahın hikayesini anlatıyordu. O hikayede diyor ki sen Musa'ya ve Allah'a kaç. Ehad ve Ahmet'e yapış ey kardeş.

"Ehad ve Ahmed'e yapış ey kardeş. Ten Ebu Cehilinden kurtul."

Ehad, Allah. Sen diyor Allah'a ve Ahmed'e ve peygambere yapış. Size iki şey bıraktım. Kim bunlara sımsıkı yapışırsa, kurtuluşa erer. Birisi Allah'ın kitabı Kur'an, öbürkü de benim sünnetimdir. Hazreti Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri söylüyor 840 yıl önce. Ehad ve Ahmed'e yapış, ten Ebu Cehilinden kurtul. Ten Ebu Cehil'i dediği ne? Sen kendi varlığından kurtul, varlığından geç. Hiçliğe doğru yürü. Şu topraktan ve sudan yaratılmış olan vücudunu geç. Bu vücudu Kur'an ve sünnete sabitle. Bu varlığını Kur'an ve sünnete sabitlemezsen, necasetten ibaret. Senin bu varlığın topraktan ibaret. Sen bu toprağa hayat vereni tanı. Sen bu toprağa can üfleyeni tanı. Sen bu toprağa ruh üfleyeni tanı. Sen bu toprağa can üfleyip ruh üfleyip, ete kemiğe büründüreni tanı.

Sen onu tanımazsan, sen Firavun'la beraber boğulanların içerisinde yürüyeceksin, gideceksin. Sen bu nefisle mücadele etmezsen, sen nefsine dur demezsen, sen nefisle mücadelede geri adım atar, nefsinle mücadele etmez, nefsin neyi emrederse onu yaparsan sen Firavunlaşıp gideceksin. Sen Ebu Cehilleşip gideceksin. Ebu Cehil olacaksın. Ebu Cehil olacaksın! Sen Ebu Cehil'i 1400 yıl öncesinde arama. Kim Kur'an ve sünnete tabi olmaz, uymazsa, Ebu Cehil o. Bugünün Ebu Cehil'i. Sanki o Ebu Cehil cehenneme odun taşıyacak, odun olacak da sen olmayacak mısın? Her günün Ebu Cehil'i var. Her zamanın Ebu Cehil'i var. Kim Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmazsa, Ebu Cehil, başka bir şey değil. İşte hazreti Pir diyor ki sen Allah'a ve peygamberine yapış. Sen başka yerlerde dolaşma. Din, Kur'an ve sünnetdir. Kur'an ve sünnete uymayan herhangi bir şey dinden değildir. Kur'an ve sünnete uymayan herhangi bir fiiliyat, dinden değildir. Sen hayat yaşayacaksan, Kur'an ve sünnet dairesinde yaşa. Kur'an ve sünnet dairesinde kendini muhafaza et, tut. Asıl nefis mücadelesi bu. Allah muhafaza eylesin. Zariyat, ayet 50-51: 'Ey insanlar! Allah'a koşun. Ey insanlar Allah'a koşun. Şüphesiz ben Allah tarafından sizlere gönderilen apaçık bir uyarıcıyım. Allah ile beraber başkasını ilah edinmeyin. Şüphesiz ben Allah tarafından size gönderilmiş olan apaçık bir uyarıcıyım.' Bu uyarıcı kim? Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem . Bu uyarıcılar kim? Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin izinden giden, onun halifeleri. Biz, o apaçık Kur'an'ı ve sünneti tebliğ eden, nasihat eden o uyarıcılara biz uymak zorundayız. Allah bizi onlardan eylesin.

Evet! İşte böyle onlardan önceki ümmetlere hiçbir peygamber gelmemiştir ki ona sihirbaz veya deli dememiş olsunlar. Bu uyarıcılara, bu peygamberlere tarih boyunca hep ne demişler? Deli demişler, sihirbaz demişler. O yüzden Allah'ı öyle zikredin ki dışardan görenler size deli olmuş desinler.

Hiçbir peygamber yoktur ki kendi ümmetleri onları sihirbazlıkla ve delilikle yaftalamamış olsun. Çünkü insan nefsi hak ve hakikati kabullenmek istemez. Ona hak ve hakikati anlatınca o der ki siz sihirbazsınız. Neden sihirbazsınız der? Onun üzerinden mucizeler çıkar peygamberlerin. Neden sihirbazsınız der? O velilerin üzerinden keramet zuhur eder ve onlar derler ki siz sihirbazsınız, siz büyücüsünüz. Sebep? Onlar çünkü sihirbazlara ve büyücülere inanırlar. Harikulade hallerin sihirbazlardan ve büyücülerden çıkacağına inanırlar çünkü. Allah'ı unutmuşlardır. Allah bizi muhafaza eylesin. Ayet 53, yine Zariyat suresi: 'Onlar bunu birbirlerine tavsiye mi etmişlerdir? Hayır. Onlar azgın bir kavimdir.' Kur'an ve sünneti kabul etmeyen, hak ve hakikati kabul etmeyen insanlar, azgın insanlardır, sapık insanlardır. Bunlar yoldan şaşmış, delalete uğramış insanlardır. Bir yerde Kur'an ve sünnetin disturu var ise, Kur'an ve sünnetin ölçüsü var ise ve insanlar o Kur'an ve sünnet ölçüsünden bile bile uzaklaşıyorlarsa, onlar azgınlık yapıyorlar. 54. ayet: 'Ey Muhammed! Sen onlardan yüz çevir. Artık sen kınanacak değilsin.' O hani Kur'an ve sünnete düşmanlık eden, imana, İslam'a, hakikate düşmanlık eden, o Nuh'un kavmi gibi Kur'an ve sünnetten bir şey söylediğinde onlar nasıl kulaklarını tıkıyorlardı, başlarını, gözlerini, örtüyorlardı, dinlemek istemiyorlardı. Ey Muhammed! Senin de ümmetin denilen, senin zamanında da senin getirmiş olduğun Kur'an ve sünneti dinlemek istemeyecekler. Senin getirmiş olduğun hakikati hikmeti. Çünkü her peygambere kitap ile beraber hikmet verilmiştir.

Hikmet nedir? Sünnettir. Senin de zamanında senden sonra da senin ümmetinin içinden hatta, bir kısım insanlar çıkacaklar ve bunlar senin getirdiğin Kur'an'ı kabul etmeyecekler. Kimisi tarihselcilikten bahsedecek. Kimisi geçmiş ümmetleri bahsediyor, 1400 yıl öncesinden bahsediyor diyecek. Kimisi bu ayetlerin bir kısmı değiştirilmeli diyecek. Kimisi bu ayetler yanlış yazılmış olabilir diyecek. kimisi Kur'an'ın üzerinde şüphe uyandıracak sözler ve hareketler yapacak. Kimisi sünnet-i seniyyeyi inkar edecek. Tertemiz sünneti seniyye yolunu tahrif etmeye, tertemiz sünneti seniyye yolunu bozmaya çalışacak. Alacak bir şişe deve sidiği, işte sizin hadis dediğiniz bu diyecek. Çıkacaklar, adına Profesör denilen, din alimi denilen araştırmacı ddnilen, hoca hacı denilen, şeyh denilen, üstad denilen kimseler çıkacaklar, sünneti seniye ile alay edecekler, sünneti seniyyeyi tahrip edecekler, sünneti seniyye yolunu bozmaya çalışacaklar. Kur'anın tertemiz yolunu ve anlamını bozmaya çalışacaklar. Geçmiş ümmetlerde yaptıkları gibi. Bunların soyu, bunların soyu soysuzluğa dayanır. Soysuz! Bunların soyu Kabil'e dayanır. Bunların soyu Kabil'e dayanır, şitin kılıç artığı bunlar. Şit'in kılıç artığı. Şit(a.s.) çünkü Habil'in intikamını aldı. Şit Aleyhisselam, Adem

Aleyhisselam'ın öğretisi ile ne yaptı? Kardeşi Kabil muhteşem villalar, muhteşem şehirler kurdu, zulmetti, zalimlikle şehirler kurdu, zalimlikle insanları topladı, esir aldı, köleleştirdi ve şehirlerde zalimlik hükmediliyordu, küfürlük hükmediliyordu. Cenabı Hak Adem'in üzerinden Şit'e peygamberlik verdi. İnananlarla beraber, bir avuç inananlarla beraber, Babil'in şehirlerine gitti. O şehirleri fethetti, köleleri kurtardı, esirleri serbest etti. O zulüm padişahlığını, o zalim iktidarı yerle bir etti Şit. Ondan sonra o Şit'tin kılıç artıkları, dünya üzerinde küfre devam ettiler. Ne zamana kadar? Nuh'a kadar. Nuh Aleyhisselam zuhur etti. Nuh Aleyhisselam'a Cenabı Hak peygamberlik verdi. Bunlar azgınça azdılar, azdıkça azdılar, Nuh'u dinlemediler. Gözlerini kapattılar, kulaklarını tıkadılar, Nuh'la alay ettiler, sen sihirbazsın, sen delisin, sen kafayı yedin, sen kafayı üşüttün dediler. Çocuklarının ellerinden tuttular, Nuh'u gösterdiler yolda. Dediler ki sakın ha onunla konuşmayacaksın. Onunla konuşursan seni evlatlıktan men ederim. Zenginlere dediler ki sakın ha bu Nuh'un peşinden gitmeyeceksiniz. Bu Nuh'un peşinden giderseniz sizinle ticareti keseriz. Sakın ha bu Nuh'la kimse alışveriş etmeyecek, kimse bununla beraber olmayacak, kimse bununla aynı yolda gitmeyecek, yoksa onu yerle yeksan ederiz dediler.

Bunlar Şit'in kılıç artığıydı ve Nuh dayanamadı. O kadar baskı, o kadar zulüm, o kadar sıkıntı, en sonunda dedi ki Yarabbi! Hiç kafir kalmayıncaya kadar bunların hepsini helak et ve Cenab ı Hak hepsini helak etti. Bunlar sonra Hud'a doğru gene azdılar. Bunlar Kabil'in çocukları. Hud'da bir afad daha geldi. Hud'la bir afad daha geldi. Bunlar azgınlıklarına devam ettiler. Ne zamana kadar? Hala daha devam ediyorlar. Bunlar azgın, sapkın, delalete dalmış insanlar. Bunlara insan demek dahi mümkün değil. Ayet-i kerimede hayvandan daha aşağı bir mahluktur diyor, onlar o haldeler. İşte hani o rahmet Peygamberine Cenabı Hak diyor ki, Ey Muhammed! (Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e) Sen onlardan yüz çevir. Artık kınanacak değilsin. Sen tebliğini yaptın, sen anlattın, sen koşturdun, gayret ettin, bir Peygamberin yapabileceğinin en zirvesinde olanı yaptın. Artık bu Ebu Cehillerden Utbe'lerden, Şeybe'lerden sorumlu değilsin. Kur'an ve sünnete iman etmeyenlerden sorumlu değilsin ve onlardan yüz çevirdiğin için de kınanacak değilsin. Seni ne Allah, ne melekler, ne de yer yüzündeki insanlar seni kınamıyacaklar. (55. ayet.) Sen hatırlat çünkü hatırlatma müminlere fayda verir. Kime hatırlatacağız? Müminlere hatırlat diyor. Neden? Müminler Çünkü İman ettiler iman ettikleri için iman ettikleri hususları yapmaları gereken kaideleri unutabilirler. İnsan çünkü, sen onlara hatırlat.

Kardeşler, farzlara sımsıkı yapışın, sünnetlere sımsıkı yapışın. Allah'ı sevin. Buna böyle devam ederim ya her derste söylerim ya hatırlat diyor Hz.

Peygamber'e. Çünkü diyor müminlere mutlaka fayda verir. O nefsi azgınlaşan, Firavunlaşan, o vahşileşen, o yırtıcı hayvanlara benzeyen, o helali haramı tanımayan, insanların namuslarını, şereflerini hiçe sayan, insanların insanlık haysiyetlerini hiçe sayan, o azgınlaşmış, o nefsini ilahlaştırmış, o nefsini tağutlaştırmış olanlar var ya, evet, onlardan yüz çevir. Sen müminlere hatırlat, müminlere. Allah bizi onlardan eylesin. 56. ayet: 'Ben cinnileri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım. Ben cinnileri ve insanları sadece bana kulluk etsinler diye yarattım.' Yaratılış gayemiz, Allah'a kulluk etmek. Yaradılış sebebimiz, Allah'a kulluk etmek. O yüzden burda bir kimse nefsini Allah'a kulluk etmeye zorlayacak, o hayvanlığı isteyen, vahşiliği isteyen, haramı isteyen, heva heves isteyenlerin önüne kulluğu koyacak. Çünkü Allah'ın bizi yaratma sebebi sadece ve sadece ona kulluk edelim diye, yaratma sebebi bu. Allah muhafaza eylesin. O yüzden nefsi mücadele etme, onun üzerinde riyazat etme, onun üzerinde durma bu açıdan çok önemli. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Bir beyit, işim bitti. Hz Mevlana diyor, toprak ol, toprak gibi, toprak ki gül bitsin. Çünkü gülü topraktan başka bir şey göstermez. Nefsi safiyenin sonu da budur. Toprak olmak. Alah bizi toprak olanlardan eylesin inşallah. Evet. 'O Yahudi padişahının küçük bir çocukla bir kadını getirip, o çocuğu ateşe atması. Çocuğun dile gelerek halkı ateşe atılmaya teşvik eylemesi.' burdan devam edeceğiz. O Zinuas, Zinuas'ı hatırlayalım, ondan sonra kapatalım. Ne yapmıştı o Yahudi padişah? İsa'ya inananlara zulmediyordu. Şehrin içerisine hendekler kazdı, çukurlar kazdı. Onların içerisini yakacak odun, çalı çırpı, ne bulduysa hepsini doldurdu ve inananları onun içine atıyordu. Evet, konu burdan gelmişti. İnşallah Allah'tan bir şey gelmezse, önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz. Geceniz hayır olsun. El-Fatiha messelavat.

https://youtu.be/PDUchTFbBkg

MESNEVİ-İ ŞERİF 783-790. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

" O Yahudi padişahının küçük bir çocukla bir kadını getirip o çocuğu ateşe atması, çocuğun dile gelerek halkı ateşe atılmaya teşvik eylemesi."

Bu, konu başlığı buydu.

"***O Yahudi, bir kadını çocuğuyla putun önüne getirdi. Ateş yalımlanmıştı. Çocuğu anasından alıp ateşe attı. Kadın korkup gönlünü imandan ayırdı. Kadın put önünde secde etmek isteyince, çocuk ateşin içinde 'ben ölmedim' diye haykırdı. 'Ana gel. Gerçi zahirde ateş içinde isem de ben burda iyiyim, hoşum"***

Dedi. Malum, bu Yahudi tarihi kayıtlarda Zinuas olarak geçiyor. Tabii bu Zünuasın tarihi kayıtlarda kimisi Yahudi olarak kimisi putperestlikten yahudiliğe geçmiş olarak tanımlanıyor. Bu Himyerililerin son Yahudi kralı. İslamiyetten önce Güney Arabistan'da kurulan Himyeri Devleti'nin, milattan önce 155 ile 525 arasında yaşamışlar, son hükümdarı. Arap yarımadasının diğer Yahudilerin de olduğu gibi Yahudi kaynaklarında bahsi geçmez. Bu ortalığa zulmeden, bu zalim Yahudilerin Kralları ile alakalı padişahları ile alakalı, Yahudi kaynaklarında bunlar geçmiyor. Bununla alakalı kaynaklar Süryani kaynaklarda var Anadolu'da. Hristiyan kaynaklarda mevcut bu. Normalde Yahudi kaynaklarda bunlar söz konusu değil. Ona dair bilgiler Habeş, Süryani, Bizans ve Arap kaynakları ile kitabelere dayanır. Kral, o günkü kral, yol kavşaklarına çukurlar kazılmasını emretti. Çukurlar kazıldı. Kral onların içine ateş yaktırdı. Dininden dönmeyenleri oraya atıp yakın dedi yahut da onlara haydi kendini hendeğe at denildi. Onlar da bunu yaptılar. Nihayet bir kadın geldi, kucağında çocuğu vardı. Kendisini ateşe

atmaktan çekindi. Çocuk annesine anneciğim sabret çünkü sen hak üzeresin dedi. Şuara ayetinde geçiyor: 'Sakın Allah'ın yanında bir başka ilah edinme, yoksa azaba uğrayanlardan olursun.' Ayeti kerime. Tabii bu hendek kazma ve hendeğin içerisine ateş doldurup yakma Yahudi padişahların sistemidir.

Ondan önce ateşte cezalandırma ve ateşe atma Nemrut'a aitda. Nemrut da İbrahim Aleyhisselam için devasa bir ateş yaktırmış ve o ateşe mancınıkla İbrahim Aleyhisselam'ı attırmıştı ve var mı İbrahim'in dinine, diye haykırınca Sare annemiz o zaman daha genç bir kız, o da kendini ben İbrahim'in dinine ve İbrahim'in peygamberliğine iman ettim deyince onu da attırdı içine. Sonra Sare hakkında da böyle rivayetler var. Sare annesine seslendi içerden, 'anneciğim gel dışarıdan ateş gibi görünen yer serin ve selamet.' Hani İbrahim Aleyhisselam hakkında da ayeti kerime geldi ya: 'Ey ateş, serin ve selamet ol.' Serin ve selamet ol. Serin olursa üşütür sonunda, selametlik de var. Yani üşütücü olma, soğuk da olma, üşütüp dondurma da. Orta düzeyde dursun. Şimdi İbrahim aleyhisselamdan sonra biliyorsunuz şeyler Yahudiler, İshak Aleyhisselam'ın soyundan gelir. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) de İsmail soyundan gelir. Normalde şimdi İsmail(a.s.) böylece, Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin soyudur. İshak ise ondan Yahudi peygamberler gelir ve o Yahudi peygamberler bu ateşte yakma, ateşle cezalandırmayı kendilerine ölçü edinmişlerdir. Pardon Yahudiler ve Hıristiyan halka, Hristiyan olanlara, tarih boyunca zulmetmişlerdir. Ta ne zamana kadar? Ta Bizans'ın, Bizans'ın, hatta batı Bizans'ın, Hristiyanlığı resmi din olarak kabul edinceye kadardır. Hatta bazı tarihi kaynaklar vardı, hatta Hz. Mevlana Celaleddini Rumi hazretleri Mesnevisinde de biraz ona dokunur, isim vermez ama Pavlos'un bir Hıristiyan din bilimcisidir, Hristiyanlığın içerisine girip, Hristiyanlığı bozduğuna dair emareler vardır Mesnevi'de, Pavlosvaridir çünkü o Hristiyan normalde daha bundan önce hani Hristiyan bir yine bir topluluk vardı. Yahudi padişah bir kendi halifesi ile anlaşıp da böyle yapmıştı ya, bunu anlatır. Şimdi bu Zinuas sa yine bir Yahudi kraldır. Bu Yahudi kral, o günkü Hristiyanları kendi dininden döndürmek ister. Tarihi kayıtlarda bunu normalde bütün Hristiyan kaynaklarında var, daha teferruatlı anlatmışlar bunu. Ben buraya kısa kısa aldım vaktimizi fazla almasın diye.

Şehrin göbeğine kocaman bir tane put diktiği ve o puta secde edenlerin ateşten kurtulacağını, puta secde etmezlerse, o ateşten kurtulamayıp hepsini de hendeklere ateşlere atacağını söyler ve başlar ben iman ettim diyenleri ateşe atmaya. Bununla alakalı da ayeti kerime vardır. Ateşin onları yakmadığını, ateşin acısını onların almadığını. Hatta ayeti kerime der ya sen gördün mü hani böyle böyle yapanları. Onları ateş yakmamıştı diye ayet-i

kerime de vardır. Hz. Mevlana Celalettin Rumi hazretleri, o ayet-i kerimeye de atıfta bulunur. İşte Zinuas, böyle bir zalim bir hükümdar idi. Bu zalim hükümdar, etrafını böyle talan eder, çok gaddar, çok gaddar, kendi tebasına kadar kendi tebaasına gaddar, düşmanlarına gaddar, girdiği yeri yakıp yıkan, katleden, çok zalim bir hükümdardır. Bununla alakalı farklı rivayetler de var. Bunun normalde işte içki içip bunları böyle ince ince not düşeyim, sonra başka bir yerde okursanız vay buraya eksik söylemiş demezsiniz ama aklınızda bulunsun, bu zalim hükümdar işte biraz böyle alkol alıp içince kendi kız kardeşiyle yatıp kalkmaya başlıyor. Onunla yatıp kalkmaya başlayınca o hamile oluyor. Hamile kalınca bu sefer diyor ki kendi kız kardeşine beni temizle şimdi. Beni nasıl temizleyeceksen temizle. Bu sefer o günkü alimleri topluyor, buna hüküm çıkarmaya çalışıyorlar. Bir türlü hüküm vermiyor. Ateşler yakıyorlar, bu sefer sizleri diyor bu ateşlerin içerisine atarım diyor ve ateşlerin içerisine atmaya başlıyor. Bir de böyle bir rivayet var ama burdaki söz konusu olan şey inananlara yapılan zulüm.

Tarih boyunca gerçekten inanan topluluklara mevcut deccalist sistemler, imansız sistemler onlara zulmetmişlerdir. Bunun ister Yahudi olsun, ister Hristiyan olsun, ister Müslüman olsun, deyişmemiştir. Müslümanların zulüm görmediği, Müslümanların zulüm görmediği, altın devir dediğimiz Hz. Peygamber ve ashabının devri vardır. Müslümanların zulüm görmediği ve o Müslümanlar o zaman için Allah'a olan imanları, Resulullah'a sallallahu aleyhi ve sellem e olan bağlılıkları o kadar kuvvetliydi ki o bir avuç Müslüman, o zaman için bölgenin en önemli gücü haline geldiler. Düşünebiliyor musunuz? İimdi Müslümanlar o kadar çok kalabalık ama dünya sahnesinde ezilen, yıkılan, yakılan, parçalanan, ahlaki seviyesi düşük, ekonomik seviyesi düşük askeri, askeri seviyesi düşük, her türlü seviyesi düşük bir topluluk halindeler. Bakın her türlü seviyesi düşük topluluk halindeler ve ne yazık ki 250 yıldan beri kendilerini burdan kurtaramıyorlar. Çünkü Allah'a olan bağlılıkları ve imanları Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine bağlılık ve imanları kamil noktada değil. Hepimiz elhamdülillah müslümanız ama gücümüzün yettiği yere kadar haksız, gücümüzün yettiği yere kadar hırsız, gücümüzün yettiği yere kadar da zalimlik yapan bir topluluğuz. Bu acı bir şey.

Şeyhim söylerdi bir dervişe hacca gittiğimde ben. Ben gittim, ikinci gündü. Onun ismiyle zikretti, işte filanca! Buyurun efendim. Ciddi bir şekilde 'hacı kime denir?' dedi. Gücü yettiğince haksız, gücü yettiğince hırsıza hacı denir efendim dedi. Duydun mu Mustafa efendi duydum efendim, dedim. Bunlardan olma oğlum dedi. Pardon, gücü yettiğince hırsız, gücü yettiğince haksız, gücü yettiğince yalancıya hacı denir ve buna gözlerimle

şahit oldum. Bir riyal, iki riyal o şıp şıp terlikler, adam o terliği çalıyor. Peyniri görüyor, peyniri alıp götürüyor. Anlatıyor, dünyayı o kurtarmış. Gücü yettiğince yalancı, gücü yettiğince haksız. Beytullah'ta kavga ediyor hacı. Beytullah'ta yumruklaşıyor hacı. Küfürleşiyor Beytullah'ta. Beytullah'ta kadınların peşinde koşuyor hacı. Acı şeyler. Biz, Allah'a, Allah'a imanı kemale ermemiş müslümanlardanız. Biz, Hz. Muhammed i Mustafa'ya sımsıkı yapışan, bağlanan, onun sünneti seniyyesini yerine getiren Müslümanlardan değiliz. Çok özür dilerim ama ne yazık ki böyleyiz. O yüzden de İslam aleminin iki yakası bir araya gelmiyor. Yeraltı zenginliklerini deccallar yiyor, yer üstü zenginliklerini deccallar yiyor. İnsan kaynaklarını deccallar yiyor. Ne kadar maden varsa, petrol, doğalgaz, şu bu, hepsi de deccallar yiyor. Alıyorlar petrolu veriyorlar beyaz kağıdı, o beyaz kağıdı da alıyorlar, bir tane başka bir kağıt veriyorlar. Öyledir, canları sıkılırsa ondan sonra diyorlar ki siz teröre destek verdiniz. Sizin mal varlıklarınıza el koyduk diyorlar. Ondan sonra gidiyor o koca koca kral veyahut da ne o, kral değil mi onlar, kral, koca koca krallar gidiyorlar, prensler gidiyorlar, deccalların elini, eteğini, ayağını öpüyorlar. O haldeyiz. Allah bizi affetsin.

İşte o kadın tam puta secde edecekti, çocuk içerden haykırdı yapma anne, ben ölmedim.

"Bu ateş perde olarak zahirde bir göz bağıdır. Fakat hakikatte mana yakasından baş çıkarmış, zuhur etmiş bir rahmettir."

Sen imanından dolayı, İslamından dolayı, Kur'an ve sünnete bağlılığından dolayı zorluklar çekebilirsin. Hem birey olarak, hem topluluk olarak, sıkıntıların içerisine girebilirsiniz. Siz iman ettiğinizden dolayı hem şahıs olarak, hem topluluk olarak, sizin üzerinizde çeşitli oyunlar oynayabilirler, değişik tezgahlar tezgahlayabilirler. Sizi zorluklara atabilirler. Sıkıntılara atabilirler. Bu ateş gibi görünür. Bundan gözünüz yılmasın. Bundan geri adım atmayın. Bundan korkmayın. O ateş zahirde bir göz bağıdır. O sıkıntılar, o dertler, o problemler, zahirde bir gözbağıdır. Çekmiş olduğun veya gösterilmiş olan acılar zahirde bir perdedir. Göz bağıdır onlar, dışardan bakan kimseler, onları normalde acı çektiklerini sıkıntı çektiklerini veyahut da bunu yapan kimseler onlara acı verdiğini, sıkıntı verdiğini, problem verdiğini, onlara meşakkat çektirdiklerini zannederler. Oysa o göz bağından başka bir şey değildir. O bir perdedir. O hastalık bir perdedir. O sıkıntı bir perdedir. O sistemin veyahut da o kralın veya Zinuas'ların veya Zinuascıkların, Zinuaslar bitmez. Her dönemin kendine ait bir Firavun'u, kendine ait bir Nemrud'u, her dönemin kendine ait bir Zinuas'ı vardır. Her topluluğun kendine ait bir deccalı vardır. Her topluluğun kendine ait bir Mehdisi vardır. Her topluluğun kendine ait bir Firavun'u olduğu gibi karşısında da

Musası vardır. Her toplumun bir Ebu Cehil'i vardır. Karşısında da Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in halifesi vardır. Bunlar eksilmezler.

Adem'den beri eksilmedi. Adem'in çocuklarından birisi Kabil, Habil'i katletti. Cenab ı Hak Şit'i verdi. Şitle Habil'in intikamını aldırdı Allah. Şit'i gönderdi, Şit'de Kabil'in kurmuş olduğu zulüm iktidarını yerle bir etti. Şit yaptı ve Adem Aleyhisselam Şit Aleyhisselam'ı böyle yetiştirdi, yetiştirirken de. Çünkü Kabil, o zulümle şehirler kurmuştu. Muhteşem şehirler kurdular. Muhteşem saraylar kurdular, muhteşem evler kurdular, her peygamberin karşısında her hak ve hakikatin karşısında askeri gücü, ekonomik gücü, siyasi gücü, medya gücü elinde tutan zalimler olmuştur. Bunlar ellerindeki bu güçle, hak ve hakikat yolunda giden insanlarla mücadele etmiştir, savaşmışlardır. Nuh Aleyhisselam gibi Hud Aleyhisselam gibi Musa aleyhisselam gibi İbrahim gibi bütün peygamberler tarih boyunca, insanlara hak ve hakikati anlatmış, onlara doğru yolu anlatmıştır ve hak ve hakikatin karşısında olan Zünüas vari, Firavun vari, Nemrut vari, Ebu Cehil vari sistemler, kimlikler, kişilikler, hak ve hakikate koşan, hak ve hakikati anlatan kimselere karşı hep savaş açmıştır. Yakın tarih İsa(a.s.)'dır. İsa(a.s.) din anlatınca sürgün yemiş, mücadele etmiş, sahaberler sürgün yemiş, o kadar sıkıntılar çekmiş ve işin daha da enteresanı İsa Aleyhisselam'ı satan, yanındaki haberiun olmuş. İşin bir de bu tarafı var çünkü can korkusu, mal korkusu, dünya korkusu, çocuk korkusu, kadın korkusu, korku korku korku…İnsanları dininden, imanından etmiştir.

İşte Zinuas da tarihi kaynaklara göre gerçek bir putperest ama putperestliğini Yahudilikle saklayan ve Yahudilik dinini kendine kalkan eden, Yahudilik dinini kendi için saklanılacak bir perde gören ve dinden kendisini güçlendiren bir kimse. Şimdi Fransa'da bir kimse örneğin işte siyasi gücünü nerden alıyor? Hristiyan kimliğinden alıyor. Bunu dile getirmiyorlar mı? Dile getiriyorlar. Yoksa gerçekten Hristiyan olduklarından mı? Değil. Geçenlerde Yunan başbakanı geldi. Ne yaptı? Burda bir sürü dini törenlere katıldı. Öyle değil mi ama o Yunan başbakanı gerçekte ateist mi? Evet. Hristiyan değil, Müslüman değil, Yahudi değil, kendisinin ateist olduğunu da ne yaptı? İlan etti ama geldi burda Hristiyan merkezlerini gezip ziyaret edip ordaki hainlere katıldı. Dini bir mesaj verdi. Dini bir mesaj verdi. Ateist halbu ki kendisi ama ne yaptı? Hristiyan tebaasına bakın dedi, ben aslında gerçekte hristiyanım ve sizin dini değerlerinize saygı duyuyorum. İşte Zinuas da böyle bir kimse. Tarih boyunca bu krallıklarını, krallıklarını ayakta tutmak isteyenler, kendilerine dini perde olarak seçerler. Bugünkü suud kralları gibi, örnek. Adamın kimle düşüp kalktığına bakın, adamların

kimlerle düşüp kalktığına bakın. Adamların kimlerle düşüp kalktığına bakınca adamın gerçek kimliğini görüyorsunuz.

İşte bu tip zalim hükümranlıklar, zalim devletler, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin peygamberliğini ilan ettiği Kureyş devleti gibi. Devletler, o inanan tebaaya zulmederler. İşte zulmettikleri için de Hz. Mevlana diyor ki o ateş perdesi zahirde bir göz bağıdır. O zorluğu, o sıkıntıyı sen zorluk ve sıkıntılık olarak görme. Fakat hakikatte mana yakasından baş çıkarmış, zuhur etmiş bir rahmettir. Hakikatte o sıkıntılarla o belalarla, o müsibetlerle, o baskıyla mücadele etmen, ona karşı göğüs germen, o haksızlıklarla, o kötülüklerle mücadele etmen, yaka paça olman, hakikatte de diyor rahmettir. 'İnsanların üzerine öyle bir zaman gelecek ki dininin gereklerini yerine getirme konusunda sabırlı, dirençli davranıp müslümanca yaşayan kimse, avucunda ateş tutan kimse gibi olacaktır.' (Tırmizi, Ebu Davud) Öyle bir zaman gelecek ki insanlar inandıkları dini yaşayabilmeleri için yaşayabilmeleri için ellerinde avuçlarında ateş tutacaklar. Dini yaşamak, dini yaşamak, bu kadar zor olacak. Neden zor olacak? Çünkü dinini yaşamaya çalışırsa, etraftan baskı görecek, horlanacak, kötülenecek, iteklenecek, köteklenecek, yanlış anlaşılacak, etraf ona farklı bakacak. Dini yaşamak, dini yaşamak ateşten kor gibi tutacak.

Başka bir hadis-i şerifte de der ki 'ahir zamanda iman etmek, ateşten kor gibi olacak.' İmanı tutanın eli yanacak diyor. Tutanın eli yanacak. Elinden atan da dinden imandan olacak. Allah muhafaza eylesin. Elinden atan ne olmuş oldu? Dinden imandan oldu. E dini yaşamak da ateş oldu, kor oldu. Ateş oldu, kor oldu. Gerçekten iman ettiyse bir kimse, gerçekten Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ayak izlerini takip ediyorsa yazın bir kenara, o öz yurdunda garip değildir, o kendi evinde bile gariptir. Bırakın yurdu, kendi evinde bile gariptir. Bir kimse Kur'an ve sünneti azı dişleri ile sıkı sıkı tutsun. Büyük bir çoğunluğun eşi, çocukları, osu, busu her şeyi düşman olur ona. Neden? Çünkü insanlar iman abidesi gibi duran bir kimseden rahatsızlık duyuyorlar. Evet. Onların inandığı gibi inanan bir kimse istiyor. Diyor ki benim inandığım gibi inansın. Gevşek olsun biraz. Yani gah iki kadeh atsın ya, gevşek olsun. Gah biraz haram işlesin ya, gevşek olsun, gah biraz sütü bozukluk yapsın, kanı bozukluk yapsın, yapsın biraz. Gevşek olsun. Ya bu kadar da olur mu ya! Biraz birilerini kayırsın, biraz birilerine bir şeyler göndersin, bir şeyler yapsın yani o. Yapmazsa eğer, o böyle iman ehli olarak dururs a, ondan insanlar hiçbir şey yapmazla, hiçbir şey. Rahatsız olurlar ondan. Neden? Çünkü insanların, gerçekten iman etmiş, Allah ve Resulüne sıkı sıkı yapışmış bir kimse nefislerine ağır geliyor. Yok ya, bu kadar da olmaz ya! Nefse ağır geliyor. Allah muhafaza eylesin.

"Ana, gel de Allah'ın burhanı gör ki bu suretle Hak haslarının zevk ve işaretini de göresin. Ana, hakikatte ateş olan fakat zahiren suya benzeyen bir alemden çık, bu ateşe gir de ateşe benzeyen suyu gör."

Ana gel, bu ateş gibi görünen Kur'an ve sünnetin içerisinde Allah'ın delillerini gör. Anne gel, iman etmeyen, imanı zayıf olan insanların Kur'an ve sünneti yaşamayı ateş gibi görürlerken sen içine gir de içine girdiğinde Allah'ı rahmet deryasına dal. Dışardan ateş görünenin gerçekte rahmet deryası olduğunu gör. Oruç tutmak, dışardan sıkıntı içinde rahmet deryası. Namaz kılmak, dışarda sıkıntı içinde rahmet deryası. Kur'an ve sünnetin herhangi bir helalını veya ibadetini yapmak, dışardan ateş gibi içi rahmet deryası. Ebedi mutluluk, ebedi kurtuluş ve hem dünyada o kurtuluşun tadı hem de ahirette o kurtuluşun muhteşem bir sonu var ama gel gör ki insanlar öyle değil.

"Ateşe gir de ateş içinde gül ve yasemin bulan İbrahim'in sırlarını gör."

Anne ateşe gir o zalim hükümdarın, o zalim sistemin putunun önünde eğilme. O Lat'a, o Uzza'ya, o Menat'a secde etme. Güce, paraya, ekonomiye dünya sevgisine eğilme. Makama,mevkiye, paraya, pula, haramiyete eğilme. Sımsıkı dur. Dimdik dur. Sımsıkı dur, dimdik dur. Sen o Zünuas putunun önünde eğilme, o Zünüas putunun önünde secde etme, o Zünüas putunun felsefesini kabul etme. Burda önemli olan Zinuas'ın felsefesidir. Önemli olan Zinuas'ın felsefesine kendini kaptırmaktır. Zinuas felsefesi nedir? Gücü elinde tutup inananları ezmektir. Bakın hiçbir putun Kur'an'da geçmez ismi. Üç tane putun Kur'an'da ismi geçer. Üç tane putun Kur'an'da ismi geçer. Lat, Uzza, Menat. Kur'an'da geçer bu üç putun ismi. Cenabı Hak putun ismini Kur'anına alır mı? Almış Kur'an'ına. Nedir bu? Güç. Nedir bu, menat, para. Nedir bu, yönetme, yönetme! Ve batı bize üçlü testis inancı ile gelir. Her şeyi üçtür onların. Lat, Menat, Uzza'dır. Her şeyi. Ne derler? Demokrasi, insan hakları, serbest ekonomi. Öyle diyerekten bizi yıllardır sömürmediler mi? Batının demokrasisi neymiş? İstemedikleri bir insan seçilirse darbe ile indirmekmiş. Venezuella gibi. Hani demokrasi vardı? Seçimle iş başına gelen seçimle işbaşına gidecekti? Batının insan hakları neymiş? Irak ve Suriye'de binlerce sivil cana kıyacaksın, Afganistan'da binlerce sivil cana kıyacaksın. Nerde insan hakları? Neydi üçüncü putları? Serbest ekonomi. Öyle değil mi? Hani nerde serbest ekonomi? Neden ambargo koyuyorlar her tarafa? Hani serbest ekonomi olacaktı? Kimse kimseye ambargo koymayacaktı? Amerika neden ambargo koyuyor her tarafa veya neden şimdi set çekiyor? Neden demiri bizden ithal etmiyor? Neden kota koydu? Hani serbest ekonomiydi? Değil. Lat, Uzza, Menat. Nedir bu? Güç, askeri güç, yönetim gücü, para, şehvet. Onların istediği budur. Başka bir şey değildir. İşte diyor ki sen

dışardan ateş gibi görünür anne, sen iman edersen, o İbrahim'in sırlarına erişirsin. Sen gerçekten kamil bir mümin olursan, sana peygamberlerin sırları açılır. Allah bizi onlardan eylesin. Cenabı Hak cümlemizi inşallah öyle iman eden kullarından eylesin. Rabbim Ümmeti Muhammed'in imanını kemale erdirsin. Ümmeti Muhammed'i kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmayı nasip eylesin. Nefislerimizde, evlerimizde, her türlü işimizde Kur'an ve sünnete sımsıkı bağlı yaşayan, kullarından eylesin inşallah. 'Senden doğarken ölümü görüyorum, senden ayrılmaktan pek korkuyordum. Halbuki senden doğunca havası hoş, rengi güzel bir aleme gelip, dar bir zindandan kurtuldum.' Burdan devam edeceğiz inşallah.

https://youtu.be/pyKL1GW7w8A

MESNEVİ-İ ŞERİF 790-799. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Hatırlamak için az bir şey geriye yönelik hatırlatma noktasında hani malum bir aslında putperest ama Yahudilerin içerisinde olan Himyerlilerin krallı olan Zinuas'la alakalıydı. Bu Zinuas ne yapmıştı inananları ateşe atıyordu. Şehrin içerisine hendekler kazdırdı. O hendeklere yanıcı ne kadar madde varsa hepsini doldurdu ve hendeklerin önüne de birer tane put koydu. Bu puta secde edenler, canlarını kurtarıyor, puta secde etmeyenler de ateşe atılıyordu. Bu ateşe atılanlardan birisi de neydi? Bir kız çocuğuydu. Bu kız çocuğu da ateşe atıldığı için normalde işte ateşin içindeydi ve ateşin içinden annesine sesleniyordu. Diyordu ki ana gel, gel de Allah'ın burhanını gör. Gör ki bu suretle hak haslarının zevk ve işaretini de göresin. Ana, hakikatte ateş olan fakat zahiren suya benzeyen bu âlemden çık. Hakikatte ateş olan ama zahiren suya benzeyen bu âlemden çık, bu ateşe gir de ateşe benzeyen suyu gör.

"Ateşe gir de ateş içinde gül ve yasemin bulan İbrahim'in sırlarını gör."

Malum ilk ateş imtihanıyla imtihanlanan İbrahim Aleyhisselamdır. İnananlar her daim bir ateşin içindedirler. İmtihan içindedirler. Sıkıntı, dert, gam, kasavet problem içeriden, dışarıdan. Bu, Müslümanın dünyadaki imtihanıdır. Müslüman için dünya çilehane gibidir. Mutlu olunacak, gülüp oynanacak bir yer değildir. Çünkü Müslümanın zindanı, müminin zindanı, gavurun, kâfirin de nesidir? Bağı bahçesidir. Müslümanın cehennemi kafir içinde cennetidir. O yüzden Müslüman, mümin, iman ettiyse bu dünyada kendisine rahat yoktur. Bu dünyada rahat arasa dahi iman ehli ise mümin ehli ise bulamayacağı bir şeydir. O yüzden bulamayacağı bir şeyi aramak

insan için boş muhabbettir, boş davranışlardan birisidir. İşte ateşe gir de İbrahim'in sırlarını gör. Malum, İbrahim Aleyhisselam Azerin oğludur. Tabii Nemrut kendi saltanatının yıkılacağını, etrafındaki kahinlerden bilir ve o saltanatını da normalde yıkacak bir kimsenin doğduğunu da görür. Doğduğunu da onlara söylenince, bu sefer Nemrut o sene doğacak olan bütün erkek çocuklarını katletmeye başlar. Burda Muhyiddin İbn Arabi Hazretlerinin bir tezi vardır. Muhyiddin İbn Arabi hazretleri der ki hangi peygamber doğacağı zaman kahinler o çocuk kahinler onun yaşadığını söylediğinde ve oranın zalimi doğan çocukları katletmeye başlayınca da o peygamberin ruhaniyeti ve maneviyatı diğer peygamberlerin üstünde olur der. İbrahim Aleyhisselam doğduğunda bir rivayette Urfa ve etrafında ne kadar erkek çocuk varsa hepsi teker teker tesbit edilip katledilmiş.

Aynı şey Musa Aleyhisselam zamanında da var. Musa Aleyhisselam'ın da karşındaki Firavun kendisinin saltanatını yıkacak olan erkek çocuğun doğduğunu, ordaki Firavun'un etrafındaki büyücüler söyleyince aynı hareketi Firavun da yapar. Nemrut da, Firavunda, isimleri farklı zaten. Nemrut, Firavun, Ebu Cehil, Kur'an ve sünnetin dışında peygamberlere düşman, peygamberlerin getirdiğine düşman ne var ise hepsi de Firavun'dur. Hepsinin de Nemrudidir. Adının ne olduğu önemli değildir. Onların işlevi önemlidir ve kim Kur'an ve sünnete sımsıkı yapıştıysa o da Peygamberi bir yoldadır. Peygamberi bir kimlik taşır. Onun kimliği nedir? Peygamberidir. Peygamber değildir, peygamberidir. Kimliğin ne? Muhammed'i Mustafa. Biz Muhammediyiz. Kimliğimiz bu bizim. Bizden ne diye bahsederler? Muhammedi. Senden ne diye bahsedecekler? Muhammedi ise Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'ya tabi ol. Yok Muhammedi bahsetmeyeceklerse, sen şeytana tabisin. O zaman sen ister Nemrudi desinler, ister Firavuni desinler sana. İsterse son dönem ve Ebu Cehil desinler sana. İsim olarak değişmez bir şey. İsimlerin üzerinde değil, fiiliyatların üzerinde, konuşulan sözlerin üzerine bakın. Bir kimsenin ismi Ahmet olabilir ama Ahmet mi ki? Bir kimsenin adı Mustafa olabilir. Bakbakalım safa ehli mi?Bir kimsenin ismi Ayşe olabilir. Ayşe mi acaba ki? İsmi yanıltmasın bizi. İsimlere baktığımızda hepimizin bir peygamber ismi veya büyük bir zat ismi çıkmış olabilir veyahut da insanlar şimdi son dönem Kur'an'dan harfleri birleştirip, heceleri birleştirip isimler üretiyorlar ya, yani Kur'an-ı Kerimi oturuyor, hususi hece üretiyor. Ordan bir hece, ordan bir hece, onun çocuğunun ismi hiç kimsede olmasın. O özel bir isim.

Haticelere ne oldu, Fatmalara ne oldu, Sümeyyelere ne oldu, Ayşelere ne oldu, Zeyneplere ne oldu? Bu isimler ne oldu? Demode oldu veya Ahmet'e Mehmet de Mustafa'ya ne oldu veya Aliye, Hasan'a, Hüseyin'e ne oldu?

İbrahim'e, Yusuf'a, Yakuba, Yunus'a ne oldu? Demode oldu yani peygamber isimlerini demode görmeye başladık veya peygamber eşlerinin isimleri veya sahabe isimlerini demode görmeye başladık. Kendimizce ya uyduruk bir şeyler buluyoruz, uyduruk bir şeyler ya da işte ordan iki tane hece burdan bir tane hece derle toparla, hiç kimsede olmasın senin çocuğunun ismi canım! En özel çocuk senin çocuğunun ismi. İlle de özel olsun! Tabi, ne anlama geldiği de önemli değil. Bizde böyle bir şey de var. Ondan sonra işi gücü yoksa Mustafa Özbağ ayıklasın pirincin taşını. Bir tane isim, bunun manası ne? Meydan Larousse'uz ya biz! Ansiklopedi gibi bas tuşa söyleyelim. İşimiz yok bir de isim, manası olması lazım. İsmini ve onun isminin manasını da bilmemiz lazım. Koyaydın ya Hasan, koyaydın ya Hüseyin, koyaydın ya bir peygamber ismi. Sahabelerin isimlerine ne oldu? Yok! Allah bizi affetsin.

İşte İbrahim Aleyhisselam da doğduğunda, Nemrut ne kadar erkek çocuk varsa hepsini de katlettirdi. Katledildiğini İbrahim'in annesi biliyor ve İbrahim'i aldı götürdü bir mağaranın içerisine bıraktı. O böyle gün batınca, gece olunca gizliden gizliye geliyordu.İbrahim Aleyhisselam'ı emzirmeye ama İbrahim öyle oluyordu ki parmağını emiyordu İbrahim. Bir günde bir haftalık, bir haftalıkta bir aylık, bir aylık da bir yıllık gibi oluyordu ve sonunda İbrahim Aleyhisselam'ı Nemrut ateşe attı ve Cenabı Hak ayet-i kerimede ateşe 'serin ol, selamet ol' buyurdu. Serin ol, selamet ol buyuraraktan ne ateş onu yakıcı ne de üşütücü, dondurucu oldu. ve İbrahim Aleyhisselam ateşe atıldıktan sonra başka inanan var mı dediğinde Sare annemiz attı kendini ateşe. Kendiliğinden attı. Ardından Sare başladı feryat etmeye. Dedi ki anneciğim gel senin dışardan ateş gördüğün burası ateş değil dedi ve İbrahim Aleyhisselam Sare'yi nikahladı kendisine ve ateşten çıktı Mısır'a doğru hicret etti Allah'ın emriyle ve Sare annemizden de uzun müddet çocuğu olmadı. Ondan sonra Hacer'den oldu malum, Hacer'den olduktan sonra da yeniden Sare'den de ne oldu? Çocuğu oldu ve İbrahim Aleyhisselam'ın kıssasındaki gibi bu Zinuas da ne yaptı? İnananların hepsini topladı. Hepsini teker teker ateşe atmaya başladı ve ilk atılan kız çocuğu annesine bağırıyordu. Diyordu ki sakın ha o puta secde etme, sakın ha ateşten korkma.

Tabii Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri meseleye müteşabih bakıyor. Diyor ki 'hakikatte ateş olan ama zahiren suya benzeyen bu alemden çık. Hakikatte ateş olan ama zahiren suya benzeyen bu dünya aleminden çık.' Bu ateşe gir de ateşe benzeyen suyu gör. Tabii Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin sözünü hatırlamamak mümkün değil. Hz. Ali efendimizin müthiş sözüdür: 'İnsanlar dünyada yaşadıklarını zannediyorlar, ayaklarının altındaki cehennemi görmüş olsalardı dünyaya ayak basmak istemezlerdi.' Haz. Ali efendimizin sözü. Dünya bu manada ateşten ibarettir.

Mana ise mana ise ateş gibi görünür ama sudan ibarettir. İman etmek ateşten kor gibidir. Hadis-i şerifte diyor ki ateşten kor gibi olacak. Elinde tutanın eli yanacak. Atanda dininden, imanından, ahiretinden olacak. Ahir zamanı yaşıyoruz ya, ahir zamanda iman ettim demek gerçek manada, gerçek manada dediğim şey şu. İman ettim dediyse bir kimse Allah'ın haram kıldığını haram, farz kıldığını farz olarak görür ve bunu icra eder. Bunu yerine getirir. Gücünün kuvvetinin yettiğince. İman etmek evet dil ile ikrar, kalp ile tasdiktir. Bu avam işidir. Avam dil ile ikrar eder, kalb ile tasdik eder. Biz onun Müslüman olduğuna hükmederiz. Biz ona Müslüman değildir demeyiz. Bu bizim işimiz değil ama iman etmiş olan bir kimse, iman etmiş olan bir kimse, Cenabı Hakkın günahı kebairlerinden uzaklaşır. Farzlarını yerine getirir. Hadisi şerifler muhteşemdir. Hadis-i şerifte der ki bir kimse, bir kimse iman üzerine zina edemez. Bir kimse iman üzerine hırsızlık edemez. Bir kimse iman üzerine rüşvet alamaz.Bir kimse haksız yere iman üzerine bir kimseyi öldüremez. İman üzerine. Bir kimse iman etti mi? Evet. O kimse günahı kebair işleyemez. İman üzerine dururamaz. Bir kimse namazı kasten terk edemez iman ettiyse gerçek manada. Çünkü bilir ki bilir ki namazı kasten terk etmek iman üzerine değildir. O yüzden şafiler namazı kasten terk eden, bir farzı kasten terk eden bir kimsenin küfrüne fetva verirler.

Bir kimse ahir zamanda iman ettim dediyse gerçek manada, gerçek manada iman ettim dediyse o günahı kebair ile ilişkisini kesmiştir. Günahı Kebair ile ilişkisi devam etmez. Devamlı içki içmez, devamlı kumar oynamaz, devamlı namazı terk halinde olmaz, devamlı yalan söylemez, devamlı kibirli olmaz, devamlı fuhuşla ilgilenmez, devamlı Müslüman kardeşlerine faiz satmaz, devamlı bir günahı kebari yoktur onun. Eğer bir kimsenin üzerinde devamlı bir günahı kebair var ise onun imanı kemale ermemiştir. O yüzden ahir zamanda iman ateşten bir kordur. O yüzden ahir zamanda La ilahe İllallah Muhammeden Resulullah demek ateşten kordur ama lay lay lom yapacaksa onun imanı dilinde olacaksa, kalbine tecelli etmeyecekse, fiiliyatlarına tecelli etmeyecekse, içine dışına tecelli etmeyecekse, La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah der, Müslümandır canı, malı, şerefi, ırzı, namusu şerefi bizim için kutsaldır. Bizi ilgilendirmez ama bu imanı destekleyen, bu imanı gösteren ameller gerekir, ameller gerekir. Yoksa Yunus'un dediği gibi dışı Müslüman içi gavur çoktur. Koca Yunus öyle demiş ya. Dışı Müslüman, içi gavur çoktur.

Allah rahmet eylesin, şeyhim Abdullah Efendi hazretleri söylerdi. Dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe derdi. Yani bir kimse böyle şey olunca derdi ki dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe. Allah muhafaza eylesin. Hacda diyordu ben hacda sonradan işte o üç aylık olarak gittiydi, ben sonradan

gittim. Yanında bir arkadaş vardı. Daha yeni dakka bir gol bir. Biz buluştuk, ben birinci gün işte gittim tavafları, sayı yaptım, ondan sonra onu arıyorum ben, neyse buluştuk. O arkadaş da yanımızda. Ona kafasını kaldırdı. Hacı ne demektir dedi ona. O arkadaş böyle boynunu büktü, gücü yettiğince yalancı, gücü yettiğince hırsız, gücü yettiğince haksız olana hacı demir efendim, dedi. Ben kaldım. Gücü yettiğince hırsız, gücü yettiğince yalancı, gücü yettiğince haksıza hacı denir efendim dedi. Dakika bir gol bir. Ben şeyh efendiyi yemeğe götürüyorum yemek hazır diye. Aaa, yemek yok. Bir telaş biz de hani ya dedim ya dedi yaptım buraya koydum yemeği, dedim efendim, hakkınızı helal edin. Mustafa efendi sözü hatırla dedi. Hatırladım efendim dedim. Hah, aferin dedi. Gücü yettiğince hırsız! Ya ordaki yemek yenir mi? Senin mi? Değil. Yer. O terlik senin mi? Değil. Giyer. Oooo, o Türkiye'de ne büyük iş adamıdır bir de. Neler nelerdir!

Hani vardır ya askerlik anıları, ben albaya dedim ki albayım gel buraya!- Lan, nereye diyorsun albayım, gel buraya veya biz işte tuğgeneral ile çok samimiydik! Olur! Sen daha gördüğünde daha o seni görmeyecek. Sen selamı duyuyorsun iki kilometre öncesinden. Nereye! Değil mi? Ama yok o asker böyle, tuğgeneral bile takmıyordur ya öyle askerlik yapmıştır. Anlatırlar ya tuğgenerali hiç görmemiştir halbuki o askerliği boyunca ancak sancak devir teslim de veyahut da bir denetleme geçirdiğinde gördüyse görmüştür. O da çok zor. Doğru mu? Görmemiştir bile. Askerliği boyunca nereye tuğgeneral göreceksin ama o tuğgeneral ile arkadaştır. Hacda da aynıdır ya dinle. Dinlersen oooo, Beytullah'a bile gitmesin. Adam neler yapmıştır. Allah muhafaza eylesin. İşte iman ateşten kor gibidir. İnsanı normalde kıvrım kıvrım kıvrandırır. Herkes yerken sen yiyemezsin. Herkes içerken sen içemezsin. Herkes konuşurken sen konuşamazsın. Herkes küfür ederken sen küfür edemezsin. İmanın seni tutar. Herkes hakaret ederken sen edemezsin. İmanın seni tutar, yaptırmaz. Dilini tutar, gözünü tutar, elini tutar, ayağını tutar, kolay bir şey değildir bu. Bu büyük bir nefis mücadelesidir. Bakın büyük bir nefis mücadelesi. Sen onu böyle kendini korumak, kendini muhafaza etmek için ölür ölür dirilirsin. Bir de etrafında senin bu halini anlayacak hiç kimse de bulamazsın ama dünya bu noktada su gibi görünen ateş, maneviyat da ateş gibi görünen sudur Bir çıt ilerde, burnunun ucundadır. Tık geçersin o tarafa. Bir bakarsın ki peygamberler, salihler, dervişler, pir efendiler, hepsi de ayrı bir perdede. Vay Allah dersin ya burda hayat varmış. İşte kız annesine diyor ki gel, asıl hayat burda. Ateş gibi görünen maneviyatın içerisinde, suyun içinde.

"Senden doğarken ölümü görüyordun. Senden ayrılmaktan pek korkuyordum. Halbuki senden doğunca havası hoş rengi güzel bir aleme gelip dar bir zindandan kurtuldum."

Çocuk kendi lisanıyla anne karnında cennet hayatı yaşıyordur. Anne karnında cennet hayatı ve o anne karnından dışarı çıktığında çıkar çıkmaz oksijeni ilk nefesine aldığında başlar ağlamaya. Ona ölüm gibi gelir. Çünkü o, o güne kadar havasız, susuz, etsiz, ekmeksiz, buğdaysız, cennet hayatı yaşıyordu. Hiçbir endişesi yoktu. Anne karnındaydı ve anne karnından öteye doğru gitmek onun için ölümdü. Bize de ölüm gelir. Bu dünya anne karnı gibidir bize. Biz bu dünyada yaşarken kendi kendimize deriz ki ne kadar rahat bir hayat yaşıyoruz? Oysa bu dünyadan dışarı çıkmak ölüm ya, yani kabir alemi, yani mana alemi, yani cennet, yani arşı ala, yani levh-i mahfuz. Bir çıt dışarı, bir çıt dışarı çıkmak ölüm gözümüzde korkutur bizi. Oysa bu dünyada her gün ölüp ölüp dirilmekteyiz biz. Onca ızdırabın, onca sıkıntının, onca derdin, onca çilenin içerisinde binbir kez ölüyoruz ama dünyanın süsü, dünyanın şatafatı, dünyanın algısı bizi aldatıyor. Biz zannediyoruz ki biz bir cennet hayatı yaşıyoruz burda? Değil. Burası cennet hayatı değil. Burası La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyenler için cennet hayatı değil. Düşünebiliyor musunuz? Altı milyon Suriyeli evinden oldu. Nerde cennet hayatı? Ne kadar Iraklı evinden oldu belli değil. Ne kadar Pakistanlı, Afganistanlı, Keşmirli, Bangladeşli kimseler, nerelere göç ettiler bu dünyada belli değil. Günde kaç tane Müslüman öldürülüyor belli değil. Bunun çetelesi tutulmuyor. Bunun çetelesini tutan yok. Dünya Müslümanlar için cehennem hayatı. Her gün Suriye'de Müslümanlar öldürülüyor. Her gün Irak'ta Müslümanlar öldürülüyor. Her gün Filistin'de Müslümanlar öldürülüyor. Her gün herhangi bir İslam ülkesinde Müslümanlar öldürülüyor, katlediliyor. Herhangi bir İslam ülkesindeki Müslüman kadınların ırzlarına geçiliyor, tecavüz ediliyor, satılıyor, zorla tecavüz ediyorlar. Bosna'da yaptıklarını bütün İslam ülkelerinde yapıyorlar. Irak'ta yaptılar. Küçücük kasabaların top sahalarına bütün kadınları topladılar, sırayla tecavüz ettiler. Suriye'de yaptılar, Afganistan'da yaptılar, Keşmir'de yapıyorlar, Filistin'de yapıyorlar.

Biz şimdi Yeni Zelanda'da 49 tane yeni şehit verdik. Herkes taze taze bunu konuşuyor. Bir gün konuşacağız, iki gün konuşacağız, üç gün konuşacağız, dördüncü gün yine Müslümanlar normal günlük rutin hayatlarına devam edecekler ama Filistin'de her gün Filistinlilerin başına evleri yıkılacak. Her gün bombalanacak, her gün ırzlarına, namuslarına, şereflerine, haysiyetlerine dokunulacak. Her gün yaşayacak bunu Filistinliler. Her gün Suriye'de bunlar yaşanacak, yaşanıyor. Önceden Lübnan pavyonlarında, Lübnan

genel evlerinde, Mısır pavyonlarında, Mısır genel evlerinde, Ürdün'de, Ürdün pavyonlarında, gece hayatında, ondan sonra Birleşik Arap Emirlikleri, Kuveyt gibi Dubai gibi o emirliklerin gece hayatlarında meze gibi kullanılan Irak'lı kadınların ve kızların yerini şimdi Suriyeliler aldı. Şimdi Suriyeliler aldı. Şimdi Suriyeliler aldı. Bosna'da babası belli olmayan Müslüman kadınlara zorla tecavüz edip o Müslüman kadınlar hamile kalınca tutsak tutup ondan sonra o çocuklarla beraber onlarla kalanlar oldu. Hala da Bosna'da bunun acıları yaşanıyor. Bu zalim Sırpların hamile bıraktığı kadınlar, çocuklarını doğurmak zorunda kaldılar ve çocuklarını yanlarına da alamadılar. Bosna'da şimdi bu çocuklara bakan vakıflar kuruldu. Bu çocukların babaları belli değil, anneleri Boşnak Müslüman, babaları sırp. Dünya ateş. Bir kısmını kocalarının veya oğullarının gözlerinin önünde yaptılar. Çeçenistan'da da aynı şeyler yaşandı. Hala da yaşanıyor İslam ülkelerinde, hala da yaşanıyor! Suriye diye bir ülke kalmadı, yerle yeksan oldu. Yıkılmadık bir yeri kalmadı. Irak diye bir ülke kalmadı, yerleyeksan oldu. Şimdi bütün Batılılar toplandılar, diyorlar ki Suriye'yi yeniden biz inşa edeceğiz. Irak'ı yeniden inşa edeceğiz diyorlar. Bu ne demek biliyor musunuz? Ben geldim yıktım, yıkmanın parasını, faturasını da sana kestim. Şimdi geleceğim göstermelik bir yapacağım. Onun da faturasını senden keseceğim, alacağım. Bizim cumhuriyet döneminde İngiltere'ye galip ülkelere savaş tazminatı ödediğimiz gibi. Topraklar gitmiş elimizden bir de savaş tazminatı ödedik. İki tane geminin savaş tazminatı olarak İngiltere'de el konulduğunu unutmayın, paraları ödendiği halde.

Şimdi aynı tezgahı yapmaya çalışıyorlar değil mi? Ne diyorlar? F-35'leri vermeyiz size diyorlar. Parasını ödemişiz F-35'lerin. Ne diyorlar? F-35'leri size vermeyiz diyorlar. Neden? Sen s400'leri alamazsın diyorlar. Biz izin verirsek alırsın. almayacaksın diyorlar. Alırsanız F-35'lerin üzerine otururuz diyorlar. Sadece F-35'lerin üzerine oturmazlar ki! Amerikan Merkez Bankasında rezerv dolarlarımız var. Onun üzerine de oturabilir. İngiltere Merkez Bankasında doksan ton hala da altınımız var. İkiyüz küsüt tonuna getirdiler yenileyin. Bu dolar dalgalanmalarının bir sebebi de o. Sen İngiltere Merkez Bankasından 200 kusur ton altını alır gelirsen, kendi altının, bakın bu ülkede hiç kimse sormuyor, bu 300 ton altını İngilizlere kim verdi diye kimse sormuyor. Kimse sormuyor İngilizlere bu üçyüz ton altını İngiliz merkez bankasına kim verdi diye hiç kimse sormuyor. Hiçbir siyasetçi sormuyor. Kimse sormuyor! Kaç yıldır orda duruyor bileniniz var mı? Hangi yıl gönderildi, hangi iktidar gönderdi, hangi devlet başkanı gönderdi? Acaba 12 Eylül ihtilali bu yüzden mi oldu? 12 Eylül ihtilalinde mi gönderdi? İhtilali yapan insanlar mı gönderdiler? Sus payı mı gönderdiler? Kim gönderdi?

28 Şubat'ta mı gitti? yirmisekiz şubatta suspayı olarak mı gitti? Ne zaman gitti bu üçyüz ton altın? Bu üçyüz ton altın ne zaman gitti? Var mı soran? Yok! Hiç kimse sormuyor. Sorsak cevap mı alacağız sanki? Hiç bir açıklama yok. Bir açıklama yalnız, işte 200-300 tona yakındı, 200 kusur tonu gelmiş, 90 kusur tonu var, orda duruyor. Müslümanlar dünya üzerinde inim inim inliyorlar. Her yerdeler. Her yerde. Kanları akıtılıyor her yerde. Namusları heder oluyor her yerde! Bizi de aynı şekilde yapacaklardı. Biz de 15 Temmuz'da birbirimizi öldürebilirdik. İç savaş çıkabilirdi. 15 Temmuz'da millet sokaklara çıkmasaydı, belki de bombalanabilirdik. Hala daha ben aynı tehlikenin devam ettiğine inanıyorum. Normalde Doğu Akdeniz'de bu kadar uçak gemisi, bu kadar uçak, bu kadar gemi yani Suriye için mi duruyor. Ben ona inanmıyorum. Ben Türkiye'nin bu son on gün önce üç denizde yüz kusur parça gemi ile beraber Cumhuriyet tarihinin en büyük deniz tatbikatını yapmasını anlamlı görüyorum. Boş bir tatbikat olarak görmüyorum. Bir yerlere mesaj olarak olduğunu zannediyorum, dünya Müslüman için ateş, dünya Müslüman için zindan. Zindan!

Hiç bitmiyor Müslümanın çilesi. Siz o adam sapık ya manyak ya paranoyak ya, Yeni Zelanda'da o katliamı gerçekleştiren paranoyak deyip geçiştirebilir misin ya? Bir öğreti alıyor, bir eğitim alıyor, bir öğreti, bir eğitim alıyor. Batı, çocuklarını böyle yetiştiriyor. Biz çocuklarımızı batıcı yapacağız diye uğraşıyoruz. Batı komple çocuklarını İslam düşmanlığının, Müslüman düşmanlığının, Türk düşmanlığının üzerine yetiştiriyor. Biz bunu görmek istemiyoruz çünkü batının kuyruğu olmaya çalışıyoruz. Adım adım adım adım onlara benzemeye çalışıyoruz. Adım adım, kültürümüz, yememiz, içmemiz, oturmamız, kalkmamız, evlenmemiz, boşanmamız, hukukumuz, adaletimiz, kanunlarımız, sokaklarımız, evlerimiz, barklarımız, her şeyimizi batılılara benzetmeye çalışıyoruz. Kılık kıyafet dahil. Kılık kıyafet dahil. Bugün namazgahtan aşağı doğru iniyorum. 13 14 yaşında bir kız çocuğu her tarafı yırtık bir tane kot pantolon giymiş. Her tarafı yırtık, yırtık modası var ya, kendi kendime dedim ki ya bu insanlara dedim yırtık bir şey giydirmek mümkün mü ya çoluğa çocuğa ona buna. Mümkün değil ama birisi bir tane yırtık modası çıkarıyor Avrupa'dan, bütün herkes yırtık giyiyor. Allah'ım dedim kendi kendime ya hadisi şerif aklıma geldi. 'Adım adım uymadıkça, kıyamet kopmaz.' Adım adım uyuyoruz, yırtık modası var yırtıyoruz, sökük modası var, söküyoruz. Ordan düşük, düşük bel modası geliyor. Bütün beller düşüyor. Ardından bilmem hangi hatun poposunu gösteriyor, popo modası çıkıyor, haydi kotlar yukarı çıkıyor, popolar dışarı. Adım adım ya! Adım adım. Adım adım. Dünya Müslüman için zindan. Hadi iman ettim, yapma. Ne acı değil mi! İman ettim, yapma. Acı

geliyor hepimize. Ondan sonra işte bir de dönüyoruz. Yani zalim adam, hain adam camiye girip ibadet eden şu anda kırkdokuz kişi, daha yaralılar var, kırkdokuz kişiyi şehit etmiş. Birisi de çıkıyor, diyor ki İslam ülkelerindeki terör. İslam ülkelerinden çıkan terör, al! Suriye'yi, Amerikan uçakları vurmadı. İngilizler vurmadı. Irak'ı, İngiltere, Amerika, Fransa, Hollanda, İtalya vurmadı. Libya'yı İtalya Fransa vurmadı. Hiçbir şey yokken! Her gün sivil katliamı, Afganistan'da, Pakistan'da! Sivilleri düğünü düğünü ya düğünü, düğünü bombalıyor Amerikalılar Afganistan'da. Bildiğiniz düğün. Millet toplanmış düğün yapıyor ya. Normal!

Bosna'da Sırplar pazaryerini bombaladılar. En kalabalık nerde olur insan, pazar yerinde olur. Bir bomba ile fazlaca katliam yapalım diye Bosna'da pazar yerini bombaladılar. Bunlar için normal.

Hiroşima'ya bomba atmış bir zihniyetten bahsediyoruz. İki tane şehri, iki tane atom bombası ile yerle yeksan eden bir zihniyetten bahsediyoruz. Kimle dost oluyorsun? Bir zihniyet düşünün, gidiyor atom bombasını atıyor. Biz atom bombası olarak biliyoruz. Atom bombası olup olmadığı da belli değil. Nasıl bir bomba geliştirdi ise nasıl bir bomba geliştirdi ise hala daha ot çıkmıyor oralardan. Bildiğimiz ot, bildiğimiz ot çıkmıyor. Hala da zihniyet bu. Bu zihniyetten ne bekleyeceksiniz? Ama Müslüman dünya bekliyor. İstan dünya katiline aşık, İslam dünyası. İslam dünyası ne yazık ki zulmeden zalime aşık. İslam dünyası böyle kendi kardeşine kendi arkadaşına değil, Müslüman bir kimseye değil, nerde gavurlarla işbirliği tutan var, ona aşık. Bizde de var böyle bir çarpıklık, var bizde. Gavur aşığıyız hepimiz, gavur aşığı! Gavurları Müslümanlardan fazla seviyoruz. Münafıkları Müslümanlardan fazla seviyoruz. Kâfirleri Müslümanlardan fazla seviyoruz. Günahı kebbair işleyenleri, harıl harıl açıktan günah işleyenleri Müslümanlardan fazla seviyoruz. Bir müslümanı eleştirmede, üstadız. Evet, bir mümini eleştirmekde, bir mümini yere batırmakta üstadız, üstad üstad! Bir mümin nasıl batırılır, gelip Müslümanlardan öğrenecekler? Allah bizi affetsin. 'Halbuki senden doğunca havası hoş rengi güzel bir aleme gelip, dar bir zindandan kurtuldum.' Önceden burdan kurtulmak, anne karnından kurtulmak, ölüm gibi geliyordu ama şu dünyaya geldim, bu dünyaya gelince harika bir yere gelmişim. Daracık, karanlık bir yerden aydınlık geniş bir yere gelmişim.

"Şimdi şu ateş içindeki sükun ve rahatı bulunca dünyayı ana rahmi gibi görmeye başladım."

Şimdi bu mana alemini görünce, bu seyri sülüktaki manaları görünce, manadaki perdelerde yaşamaya başlayınca, sonsuz alemleri seyran etmeye başlayınca, sonsuz alemleri seyran etmeye başlayınca, dünya küçücük geldi bana. Dünya daracık geldi. Dünyaya sığmaz oldum. Dünya o kadar küçüldü

çünkü. Ya o manevi alem? O Elhamdülillahi Rabbil Alemin diyen Allah'ın alemlerini seyran etmeye başlayınca, bu dünya bana küçücük bir şey geldi. Hani Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri demiş ya 'dünya benim tırnağım üzerindeki su misali' diye. Abdülkadir Geylani hazretleri demiş ya, 'dünya benim avucum kadar' diye. Dünya onlara dar geldi.

"Bu ateş içinde bir alem gördüm ki her zerresinde bir İsa nefesi var."

Bu dışardan ateş görünen bu manevi yolculukta bu dışardan ateş görünen, garip görülen, hiçlik gibi görünen, yokluk gibi görünen bu manevi yolculuğa başlayınca baktım ki buranın her adımında bir İsa nefesi var. İsa nefesinin özelliği neydi? İsa(a.s.), ölüleri diriltirdi, nefes ederdi onlara. İsa(a.s.), alaca hastalığını geçirirdi, nefes ederdi. İsa(a.s.), kırılan dökülen kolu bacağı kırılmış, yanmış, yıkılmış olanları üfler, mest eder, onlar şifa bulurdu. İsa nefesi bu. Ölüyü dirilten mânâsına gelir, hastalığa şifa veren mânâsına gelir. İşte diyor ki sen bu mana alemine yürüyünce, bu manaya geçince, bütün hastalıklarına şifa bulursun ve İsa nefesi. Bu hastalık zahir hastalıklar değildir. Bu hastalıklar manevi hastalıklardır. Bu manevi hastalıklarına şifa bulursun. Herkes sufilerin zahir hastalıklara şifa bulduğunu düşünür. Değil. Sufiler zahir hastalıklara dokunmazlar. Onlar için zahir hastalıklar sufiler için hamd kapısı, şükür kapısı, sufiler için zahiri hastalıklar Allah'a her dem, her dem, zikretme, anma, Allah'ı hatırlamak kapısı. Sufiler için zahiri hastalıklar bir lütuf, bir ikram. Sevgiliyle hediyeleşme, sevgiliyle aranı sıcak tutma işidir. O yüzden sufiler zahiri hastalıklarından şikayet edip onlara derman bulmak için fazla uğraşmazlar. Ta ki ölçü nedir? Etrafa zarar verinceye kadar. Etrafa zarar vermeye başlarsa, o zaman sıkıntıdır. Allah muhafaza eylesin.

"Şekli yok, kendisi var bir cihan. O zahiren var olan dünya ise sebatsız şekilden ibaret."

Bu mana aleminin şekli yok ama kendisi var. Bu mana aleminin tartısı, ölçüsü yok ama kendisi var. Bu mânâ aleminin köşesi yok ama kendisi var. Bu öyle bir mânâ âlemi ki bura giren dönmek istemez. Buraya giren dönmek istemez. Döndürüldüğünde de kendi kendine ahu efkan eder. Nerden gene düştüm bu ateşin içine der.

"Ana, analık hakkı için gel gir. Bu ateşin ateşlik hassası yok. Ana gel gir. Tam talih ve devlet zamanı. Ana, gel gir, devleti elinden kaçırma."

Ana gel, analık hakkı için gel yani sen benim annemsin. Benden bir hakkın var. Bu hakkın için gel. Bu ateşin yakıcı özelliği yok. Bu ateşin yakma özelliği gitmiş. Görüntüde bu yakıcı ve yanıcı değil. Bu yakıcı ve yanıcı olmayan ateş seni aldatmasın. Seni kandırmasın. Tam talih ve devlet zamanı.

İnsanlar öyle bir zamanda öyle bir imtihanla karşılaşırlar, o imtihanla ebedi hayatlarını kurtarırlar. Bir can verirsin, ebedi hayatı satın alırsın. Bir lira verirsin, ebedi hayatı satın alırsın. Bir nefes, Lailahe illallah dersin, ebedi hayatı satın alırsın. Bir kimseye umulmadık bir yerde, umulmadık bir zamandaelinden tutarsın, ebedi hayat kazanırsın. Ebedi hayat! İnsanların öyle bir imtihan, öyle bir cendere, öyle bir sıkıntı zamanları vardır ki o zaman da orda bulunan ebedi hayat kurtarır. Bedir gibi, bakın Bedir ashabı gibi. Bedir ashabının içinden içki içenler dahi oldu. Onlara hat vurulmadı. Çünkü onların hukuku özeldi. Dediler ki bu Bedir ashabı, Allah Resulü dedi ki Bedir ashabını bırak. Onlar bir savaştılar, ebedi hayatlarını kazandılar. Bir savaştılar, Bedir'de bulundular, Bedir'de bulunanlar ve bulunmayanlar diye ikiye ayrıldı ashap. Bedir'de bulunanlar ve bulunmayanlar diye ikiye ayrıldı. Bedir'de bulunanların hepsinin teker teker künyeleri belli. Onların isimlerini anmak dahi şifadır. Bedir ashabının ismini anmak dahi şifadır. Bedir ashabının isimlerini anarakdan birisine dua etseniz, hastalığına şifa bulur, sıkıntısı defolur onun. Neden? Onlar öyle bir ölüm kalım savaşına girdiler ki onlar öyle bir zor gün yaşadılar ki öyle bir zor anda orda durdular ki ebedi hayatlarını kurtardılar. Ebedi hayatlarını, bakın ebedi hayatlarını kurtardılar.

İşte insanın öyle zor anları vardır. Zor zamanları vardır. Zor bir yoldan geçer ama şahıs ama topluluk. O zor yoldan geçiş esnasında orda bulunmak, her babayiğidin harcı değildir. Herkesin işi değildir. Orda bulunan kimse hayatının kurtuluşunu, hayatının imtihanını, hayatın tabiri caizse altın vuruşunu yapar. Hayatın altın vuruşudur o. Onu parayla, pulla, bir şeyle elde etmek mümkün değildir. Aklın işi değildir o, aklın işi değildir. İşte diyor ki gel, tam talih ve devlet zamanı. Ateşe, o esnada ateşe girmek, tam talih ve devlet zamanı. Ana gel gir, devleti elinden kaçırma. Hani bir kimse bir şey yapar. O bir şey yapmasıyla, ebedi hayatı kazanır derim ya, evet. O bir şey o o esnada.

"O köpeğin kudretini gördün. Gel bir de Allah'ın lütuf ve kudretini gör."

Bu zalim Zünuas'ın kudretini gördün, bu zalim Zinuas'ın köpekliğini gördün, bu zalim Zinuas'ın nasıl adilik, nasıl şerefsizlik, nasıl kâfirlik, nasıl gavurluk yaptığını gördün. E, gel Allah'ın lütfunu ikramını da gör, ateşe gir. Gel gir ki Cenabı Hakkın lütfunu ikramını gör.

"Ben sana acıdığımdan ayağını çekiyorum, yoksa neşemden zaten seni kayıracak halde değilim."

Peygamberler insanlara acıdıklarından dolayı onları davet eder. Veliler, mürşitler, insanları Allah ve Resulüne insanlara acıdıklarından dolayı davet ederler. Yoksa onlar gönüllerine arşı alayı kurmuşlar. Yoksa iman eden, imanını dolu dolu yaşayan, bir öteye, bir öteye sıçrayan, neylesin bu dünyayı. Bir

öteden koku alan, bir öteden nefeslenen biröteye canını atıp da canını orda rahata erdiren bu dünyayla ne işi olsun? Ama bu dünyadakinlere acır, bu dünyadakinlere merhamet eder, şevkat gösterir. O yüzden der ki gel. Onların gel demeleri, onların çağırmaları, insanlara olan merhametlerinden dolayıdır. İşte bu kızcağız da diyor ki anne gel, gel ki hayatı yeniden gör. Burdan devam edeceğiz inşallah. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun inşallah.

https://youtu.be/_3RIHX8yxDI

MESNEVİ-İ ŞERİF 800-810. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Kısa bi hatırlatma bir Yahudi vardı ateşleri doldurmuştu her tarafa ve insanları atıyordu. Normalde inananların hepsini atıyordu. İnananların hepsini atarken bir kız çocuğununu da atmıştı bir kız çocuğunu atınca da kız çocuğu başladı feryat etmeye, herkesi içeri çağırmaya başladı. En başta annesini çağırıyordu. Annesine diyordu ki anne gel içerde hayat var. Bu Yahudi padişahın Zinuas olduğu söylenir tarihi kayıtlarda.

"İçeri gel, başkalarını da çağır ki padişah ateş içine sofra kurmuştur. Ey Müslümanlar! Hepiniz ateşe girin. Din lezzetinden başka her şey azaptan ibarettir. Ey ahali, hepiniz yüzlerce baharı olan bu nasibe pervane gibi gelin atılın' diye bağırdı."

Kız çocuğu içerden ne yaptı, dışarıdaki kimselere dedi ki gelin Zinuas'ın sizi ateşe atmasını beklemeyin, bu ateşe kendiniz girin. İman ateşten bir kordur. Hadisi şerif: 'Ahir zamanda elinde tutanın eli yanacak, atan dinden imandan olacak.' der. Atan dinden imandan olacak ve aslında insanın nefsi ile mücadele etmesi, kendisine ateşten kor gibi gelir. Haramlardan uzak durmak ateş gibi gelir insana. Namaz kılmak insana zor gelir, sıkıntılı gelir veyahut da Allah'ın emirlerini yerine getirmek zor gelir, sıkıntılı gelir. Hani bazen derler ya namaz kılarken daralıyorum diye bu kolay bir şey değildir çünkü veyahut da işte bayan kardeşler örneğin işte bunu çok dinlemişimdir, işte başımı örttüğüm zaman sanki dünya benim başıma yıkılıyormuş gibi olur derler veyahut da işte böyle nefse zor gelen, başı örtmek gibi namazı kılmak gibi nefse zor gelen, haramı terk etmek gibi şeyler veya nefse zor gelen bir sünneti seniyyeyi normalde işlemek, onu yerine getirmek

nefse zor gelen şeylerdir ve normalde bu ateş gibidir insana ama sırf Allah için Allah'a davet edenler, insanları bir şekilde ateşe çağırırlar. Yani dine davet etmek, insanları ateşe çağırmak gibidir. Çünkü nefse çok zor gelen bir şeydir. Bazen zaman zaman söylerler ya hani işte ya dinde öyle bir şey yok işte hani haşa veyahut da işte hak olduğu nerden belli. Birisine öyle dedim. Namaz kılmak çok zor geliyor değil mi dedim ben evet yani hak olmamış olsaydı dedim neden namazı emretsin. İnsanların nefislerine zor gelen şeyleri neden emretsin Allah veya din insanları nefsine zor gelen şeyleri neden söylesin? Veyahut da bir sufi cemaate, bir topluluğa gidersiniz, sufi cemaat, sufi topluluk veya oranın öğretisi insana acı gelir, sert gelir. Yani oranın öğretisine tabi olmak nefislere zor gelir. Ben onu, işin hakikat olduğuna delil olarak görürüm. Eğer o kimse hani kendine adam toplamaksa veyahut da işte ne bileyim boş muhabbetse o zaman o nefse ağır gelen şeyleri söylemeyecek, nefse hoş gelen şeyleri söyleyecek. Diyecek ki yiyin, için, boş verin gönlünüzü gün edin, dünyanızı dünya edin diyecek.

İşte o kız çocuğu da diyordu ki diyor ki anne gel ateşin içerisinde ayrı bir hayat var ve başkalarını da çağır. O padişahlar padişahı Allah, ateşin içerisine sofra kurmuş. Kendi aşıklarını besliyor. Kendi inananlarını yedirip içiriyor. Gel. Neden? Ateşin içinde. Hani İbrahim'e ateşin içerisinde sofra kurmadı mı? Nemrut İbrahim'i ateşe attı da İbrahim ateşin içerisinde serin ve selamet olmadı mı ve kâfirler bu noktada gavurlar gavurlaşmış insanlar, Müslümanları maddi manevi hep ateşin içerisine atmak isterler. Onlar kendilerince Müslümanlara sıkıntı verdiklerini, Müslümanlara zorluk verdiklerini düşünürler ama Müslümanlara olan her zorluk ve sıkıntı Müslümanların güllük ve gülistanlığıdır. Müslümanların bu noktada kendilerince lütuf sofralarıdır. Bir hastalık, Müslüman için zorlukmuş gibi görünür dışardan ama o hastalık bir lütuf sofrasıdır. O kimsenin günahlarının affına sebeptir veyahut da bir sıkıntı, bir yokluk, bir darlık Müslüman için bir lütuftur, bir ikram sebebidir. O Müslüman, o başına gelen o bela, musibet, sıkıntıya sabretmek değil, onu yalayıp yutarsa onun için bir lütuf, bir ikram olur. 'Ey müslümanlar hepiniz ateşe girin. Bu iman sofrası, iman sofrası ateşin üzerine kurulu. Bu iman bahçesi, bu ateşin üzerine kurulu. İman ettim dediğinde başına sıkıntılar gelecek. Ben müslümanım dediğinde başına sıkıntılar gelecek. Sıkıntısız bir iman ediş yoktur.

Öyle olunca, ey müslümanlar hepiniz ateşe girin, din lezzetinden başka her şey azaptan ibarettir. Bu dünyada insanın alacağı lezzet, imandandır. İman lezzetinin haricindeki bütün lezzetler, azaptan ibarettir. Neden? Sen iman lezzetinin dışına çıktığında, heva ve heves lezzetine düşersin. Şeytanın ve nefsin lezzetine düşersin ki bu sana azap olarak geriye döner. Sen bu

dünyada heva ve hevesine uyar, şeytana ve nefsine de uyarsan aksiseda, sen ötelerin ötesinde cehennem lezzeti tadarsın ama bu dünyada din lezzetinin peşine düşer, din lezzetini alırsan, ötede cehennem lezzeti almazsın. Sen cennet lezzetini burda almaya başlarsın. İmanın lezzetini alırsın. O yüzden haram, harama gidiş, haramla yoğruluş, insana cehennem lezzeti, bu dünyada nefse tatlı gelir ama cehennem lezzetidir. Bu dünyada insana hoş gelir ama cehennem lezzetidir Din lezzeti, bu dünyada acı gelir ama cennet lezzetidir. Bunu normalde sufi gönlü, sufi kalbi iman etti de imanını yaşamaya başladığında ona zor gelmez. O yüzden sufiler, Allah'a iman etmeyi severler, namaz kılmayı severler, oruç tutmayı severler, ne bileyim ibadetleri yapmayı severler, sevdikleri için ibadetler onların nefislerine acı gelmez. Sevdikleri için ibadetler onların nefislerine zor gelmez veyahut da bir üstada intisap eder bağlanır ya o kimse üstadı sevdiği için onun öğretisi ona acı gelmez. O kimse üstadı sevdiği için üstadının ona olan nasihati veyahut da azarlaması, ona kızması, ona lütuf gibi gelir. Hatta üstadın, eskiler öyle demişler, üstat bir kişiye, kızdıysa azarladıysa, bir kimseye bu noktada hani bugünkü dille fırça çektiyse, onu lütuf bil demişler. Sebep? O seni seviyor. Senin iyi olmanı istiyor. Allah tehdit eder, peygamberini bile tehdit ediyor. Neden? Tehdit bir sevgi dilidir aynı zamanda, sevgi dili. Peygamberine diyor sakın ha! Onlara gönlünü çevirirsen seni, sizi o tarafa çevirivereriz. Kime? O heva ve hevesini ilah edinmiş, malla mülkünü kendisine ilah edinmiş, şeytanın ve nefsini kendisine ilah edinmiş, ona diyor gönlünü çevirirsen, ona gözünü çevirirsen, seni onlardan ederiz. Bu tehdit aynı zamanda sevdiğini koruma, sevdiğini muhafaza etme, sevdiğini hıfz etme dilidir.

Hani bir kimse der ya sana bak şöyle yaparım böyle yaparsan, şöyle yaparım sen böyle yaparsan demek, onu korumaya almaktır, onu muhafaza etmektir veyahut da onun eksiğini, yanlışını gördü, ona nasihat ediyor. Diyor ki bak, böyle bir daha yapmayacaksın. Onu, o sevdiğini gösteriyor. O yüzden bu dil, aslında bir veçheden sevgi dilidir, sevgi dili. Eğer o ne yapıyorsa yapsın hiç karışmıyorsa, onu sevmiyor. Sen göz göre göre sevdiğinin ateşe gitmesini ister misin? Sen göz göre göre sevdiklerinin cehenneme gitmesini ister misin? Sen göz göre göre bir kardeşinin, bir arkadaşının kötülüğe düşmesini ister misin? Sen göz göre göre bir kardeşinin helak olmasını, çukurlara düşmesini, perperişan olmasını ister misin? Seviyorsan istemezsin ve ona nasihat edersin, onu ikaz edersin, onu irşad edersin. Yapma dersin bu yoldan yürüme dersin. Bu onu sevdiğini gösterir ama o inad eder hala da aynı yerden gidiyorsa, sen vicdanen rahatsın artık, sen nasihatini yapmışsın, sen söylediğini yapmışsın. O yüzden bu dünyada iman edip iyi amel işlemek ve salihlerle beraber olmak, nefse ateş gibi gelir. Nefis onu istemez. O yüzden

Hz. Pir, o kızcağızın ağzından sesleniyor Müslümanlara. Ey Müslümanlar, hepiniz dışından ateş gibi görünen din lezzetine girin. Dışardan ateş gibi görünüyor, namaz kılmak ateş gibi görünüyor, oruç tutmak ateş gibi görünüyor. Bakın Ramazan gelecek şimdi. Bir kısmı ramazan geliyor diye seviniyor, bir kısmı ramazan geliyor diye üzülüyor, bir kısmı ramazan geliyor diye nefret ediyor. Nefret edenler, gavur, kafir. Üzülenler nefsine uyanlar. Ya oruç tutacağız gene ya işte! Nefsine uymuş o. Müslüman ama nefsine uymuş. Ama ramazan geliyor diye seviniyor. O imanın hakikatini tatmış. O ibadetin hakikatini tatmış. O lezzeti almış. Allah cümlemizi onlardan eylesin.

İşte hakikat ehli olan insanlar, hakikat ehli, din lezzetinin haricindeki bütün lezzetleri azap gibi görüyorlar. Sakın bunu siz öyle görüyorsanız etrafınıza böyle görecek diye dayatmayın. Bu böyle görecek diye etrafınızda onları dayatmayın. "Ey ahali! Hepiniz yüzlerce baharı olan bu nasibe pervane gibi gelip atılın diye bağırdı. O kız çocuğu dedi ki Ey ahali, bu ateş bahar bahçesidir, bir lütuftur, bir ikramdır, hepiniz bunu atılın dedi. Hepiniz kendiliğinden gelin. O Zinuas zaliminin sizi atmasını beklemeyin. O Zünuas zaliminin askerlerinin elinden kolundan tutup zorla oraya atması için beklemeyin. Ya? Siz kendiniz oraya atın, kendiniz oraya gidin. Kendiniz oraya atın ve insanlara öyle seslenmeye başladı ve insanlar bu öğütçünün öğüdünü kendilerine kabul ettiler. Bu normalde ardından diyor ki:

"O, cemaat ortasında böylece bağırmakta, halk sesinden heybet içinde kalmaktaydı. Bunun üzerine kadın erkek kendilerini ihtiyarsız ateşe atmaya başladılar."

Bunun üzerine ne oldu? Bütün halk o kızın tebliğinden, o kızın nasihatinden, o kızın feryadından hayrete düştü. Ateşin içinde bir kız çocuğu bağırıyor ve onlara diyor ki bu ateşe kendinizi atın yani ateşten kaçın diyen yok. Ateşe atın diye feryat var, ateşe gelin diye feryat var. Demek ki kızın nasihat, kızın öğüdü yerini buldu ama öğüt vericinin bu noktada, öğüt vericinin güzel öğüt vermesi lazım. Her öğüt verici doğru öğüt verici değildir doğruyu söylemiş olsa da. Öğüt vermek ayrı bir incelik isteyen bir şeydir. Ayeti kerime Nahl Suresi ayet 125: 'Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et.' Bakın, peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin öğüdündeki en büyük hikmetlerinden birisi budur. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin nasihat sistemi, dini tebliğ sistemi, diğer peygamberlerin üstündedir. Hz Peygamber insanları korkuyla tebliğ etmez, insanlara nasihat ederken insanların dünyalarıyla, ahiretleriyle tehdit etmez, insanları mal varlıklarıyla, çocuklarının gitmeleri ile tehdit etmez. Hani geçmiş peygamberler böyle tehditler etmişlerdi ya, Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve

sellem hazretleri öyle tehdit etmez. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in tebliğ metodu hikmettir ve güzel öğüttür.

Hikmet! Hikmet nedir? Hikmet, bir meselenin özüdür, ilmin özüdür, ilmin özü. Bir şey vardır, bir şeyin özü hikmettir. Siz bir kitap okursunuz, kitabın özü bir cümledir. Kur'an-ı Kerim, Kur'an-ı Kerim 6666 ayet-i kerimeden müştekildir ama Kur'an'ın özü fatihai şerifededir. Bakın bütün Kur'an'ın hikmeti, öyle söyleyelim, fatihada cem olmuştur. Fatihanın içerisinde 'elhamdülillahirabbilalemin'de cem olmuştur, fatihada. Diyebiliriz ki Kur'an, 'elhamdülillahirabbilalemin' de cem olmuştur. Hikmet, öz. Özün özü. Özün özü. Bir şeyin özü, dışından görüneni değil. İçinin özü, bakın içinin özü. Ramazan geliyor şimdi. E, açların halinden anlamak için oruç tutuyoruz… değil kardeşim, bu değil. Ramazan, Allah emretmiş, tutuyoruz. iki, bu hikmet ehli için Allah emretmeseydi de o oruç tutandan ben razıyım deseydi, yine oruç tutartık. Bakın, hikmet ehlinin düşüncesi bu. O yüzden Rabbinin yoluna hikmetle korkutaraktan değil, ürküterekten değil, cehennemle korkutarakdan değil, hikmetle. Aklın kabul edeceği şeyler, kalbin kabul edeceği şeylerle ve güzel öğütle. Tatlı, güzel öğütle davet et. Yani o kız çocuğu ateşe çağırıyor onu, ateşe çağırınca insanları, insanlar bölük bölük ateşe gidiyor, bakın bölük bölük ateşe gidiyor. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri Mekkeli müşriklere demişti ya, ben bu dağın arkasında çok büyük bir düşman var, bu düşman gelecek desem inanır mısınız, inanırız Ey Muhammed. Bakın hikmetle, güzel öğütle onlara anlatıyor. Diyor ki işte Allah var, din bu, iman bu. Bakın Mekkeli müşrikler, Mekke'de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine savaş açamıyorlar. Burası çok önemli. Savaş açamıyorlar. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinde öyle bir dil var ki o dille müşrikler dahi ona savaş açamıyor.

Şimdi Müslümanların dilini düşünün siz. Şimdi kendi dilimizi düşünelim. Şimdi çocuklarımıza, eşlerimize, arkadaşlarımıza, etrafımıza olan dilimizi düşünelim. Mimiklerimizi düşünelim, tavrımızı düşünelim, tarzımızı düşünelim. Bir peygamber var, müşrik bir devlet ve müşrik bir sistem var, ortalık müşrik ve o güne kadar onların inancı olan bir inançları var, müşrik inançları var, tek başına o hem bir devlete, hem ordaki müşrik bir topluluğa diyor ki sizin inandıklarınızın hepsini de reddediyorum ve yerine bunu size tavsiye ediyorum ve o müşrikler, ordaki devleti Hz. Muhammedi Mustafa'(s.a.v.)'in dilinden dolayı, ona düşmanlık yapamıyorlar. Enteresan bir şey. Bugün Müslümanların dilini siz düşünün. Kendi dilimizi düşünün. Etrafımıza nasıl konuştuğumuzu düşünün, nasıl anlattığımızı düşünün. Hakaret etmek, küfretmek, yüksek tepeden konuşmak, kibirli davranmak, sen bilmezsin noktasında insanları görmek ve kendini çok bilgiç

görmek. Dil, öyütçünün ihtiyacı olan dil. Hikmetle ve güzel öğütle tebliği et. Yine Casiye, ayet 21 22: 'Artık sen öğüt verip hatırlat.' Sen öğüt verip hatırlat. Sen yalnızca bir öğüt verici, bir hatırlatıcısın onlara zor ve baskı kullanacak değilsin. Bunu Hz. Peygamber, Hz. peygambere Allah emrediyor. Artık sen, öğüt verip hatırlat. İnsanlara zor koşma. İnsanları zorlama. İnsanların dövme, sövme, hakaret etme, onlara tepeden bakma. Onlara insanlık dışı davranışlarda bulunma hatırlat, öğüt ver onlara, onlara zor ve baskı kullanma. Din, zor ve baskı kullanılacak bir nesne değil. Öğüt verip de anlatılacak şey. Öğüt verip anlatılacak şey. Devlet, devlet kendi tebaasına baskı yapamaz. Din adına baskı yapması mümkün değil. Devlet ancak tebaasına öğüt verir. Öğüt vericiler öğüt vermekle mükelleftir. Suç işledi, muhakkak onun cezasının verilmesi gerekir. Bu ayrı bir şeydir ama öğüt verenler zorla, baskıyla, öğüt veremezler. Yine Casiye 43-44, bunu kime söylüyor? Musa ile Harun'a söylüyor: 'İkiniz de Firavun'a gidin. Çünkü o azdı. Öğüt alacağını veya korkacağını umarak ona yumuşak söz söyleyin. Diyor ki ikiniz de Harun da Musa Aleyhisselam da diyor ki Firavun'a gidin ama ona yumuşak bir şekilde öğüt verin, Firavun'a. Müslim'den hadisi şerif: 'Yumuşak huyluluk, herhangi bir şeyde bulunursa onu muhakkak ziynetlendirip güzelleştirir, sökülüp koparıldığı herhangi bir şeyi de muhakkak çirkinleştirir ve kötüleştirir. Allah bizi yumuşak huylardan eylesin ve işte o kız çocuğu böyle yumuşak bir şekilde öğüt vererekten onları ateşe davet edince, insanlar kendiliklerinden ne yaptılar? Ateşe atmaya başladılar kendilerini ve insanlar normalde kendilerinden ateşe atmaya başlanması, hayrete şayan bir şeydi.

"Hem de memur olmaksızın, kimse kendilerine cebretmeksizin."

Memur olmadan, asker olmadan, onlara bir baskı olmadan, onlar kendilerini ateşe atıyorlardı.

"Yalnız dost aşkıyla, çünkü sevgili her acıya lezzet verir."

Ve insanlar kendilerini ateşe atarken sadece ve sadece dost aşkıyla, sevgili aşkıyla, yani Allah aşkıyla kendilerini ateşe ediyorlardı ve nefis mücadelesinde bir kimse Allah aşkı ile o mücadeleye katlanır. Nefis mücadelesinde o Allah'a olan aşıklığından dolayı nefis mücadelesi ne kadar acı gelirse gelsin, ona katlanır, ona dayanır. Yoksa Allah aşkı yoksa bir kimsede, nefisle mücadelede ne yapmaz, o bu sıkıntılara, bu dertlere, bu ızdıraplara katlanmaz. Neden ashap onca sıkıntıya katlanıyordu, onca problemlere katlanıyordu? Çünkü Allah ve Resulünü, her şeylerinden fazla seviyorlardı. Fazla sevdikleri için öyle gidiyorlardı.

"Nihayet öyle oldu ki hademe halkı ateşe atılmayınız diye men etmeye başladı."

Öyle bir hal geldi ki artık bir memur tayin edildi. O memura o Zinuas dedi ki söyle insanlara artık ateşe atılmasınlar. Önceden ateş, Zinuas onlara ateşle ızdırap verecekti, insanlar kendiliklerinden kendilerini ateşe atmaya başlayınca, bu sefer de Zinuas ne yaptı, onları ateşten men etmeye başladı.

"O Yahudi, yüzü kara ve mahcup bir hale geldi. Bu sebeple pişman oldu, gönlü sıkıldı. Zira halk, imana eskiden olduğundan daha ziyade aşık, kendilerini feda etmekte daha fazla sadık oldular. Şükrolsun ki şeytanın hilesi ayağına dolaştı. Şükrolsun ki şeytan da kendisini yüzü kara gördü. Halkın çehresine sürüp bulaştırdığı zillet, tamamıyla o adamlıktan dışarı padişahın yüzüne bulaştı. O, pervasızca halkın elbisesini yırtardı, kendininki yırtıldı, halkın elbisesi sağlam kaldı."

Allah bizleri Kur'an ve Sünnet yolunda dimdik yürüyenlerden eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Geceniz hayır olsun. Selamün aleyküm.

https://youtu.be/JZsIyRw5wFQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 811-814. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Muhammed Aleyhisselam'ın adını eğlenerek anan kimsenin ağzının çarpık kalması."

(Konu başlığı bu.)

"Birisi ağzını eğerek Ahmed adını alayla andı, ağzı çarpıldı öyle kaldı. Pişman olup 'Ey Muhammed, affet! Ey peygamber, sen minledün ilminden lütuflara mazharsın. Ben bilgisizlikten seninle alay ettim. Alay edilmeye layık ben oldum' dedi."

Tarih boyunca Adem'den itibaren gevşek gönüllüler, müşrik gönüllüler, kafir gönüllüler peygamberlerle hep alay etmişlerdir. Peygamberin yolundan gidenlerle de alay etmişlerdir. Peygamberin sünnetini işleyenlerle de alay etmişlerdir. Peygamber sağ, peygamberin kendi zatıyla alay ederler. Peygamber vefat etti, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bütün peygamberler için, yolundan gidenlerle alay ederler veya Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünneti ile alay ederler. Bu alay edenleri sakın şey olarak görmeyin. Yani bir tek peygamber sağdı, o peygamber sallallahü ve sellem hazretleriyle o kimse işte alay etti. Sonra kimseyle alay etmedi değil. Bunlar peygamberlerin varisleriyle de alay ederler. Bunlar peygamberin yolundan gidenlerle de alay ederler. Bunlar peygamberlerin sünnetlerini işleyenlerle, icra edenlerle de alay edenler. Bu alay edenler sadece peygamberlerle etmezler. Dolayısıyla ama peygamberlerle alay edenler ama peygamberin sünneti ile alay edenler ama peygamberlerin yolundan gidenlerle alay edenler aynı zihniyettedirler. Bunlar ya kâfirdir yani din tanımazdır ya müşriktir şirk

ehli olmuşlardır ya da gönülleri gevşek kaypak böyle çok affedersiniz ama böyle sıkıntılı, kalbi bozuk insanlardır. Allah muhafaza eylesin.

Rum suresi Ayet 100: 'Sonra o kötülük edenlerin akıbeti çok kötü olur çünkü onlar Allah'ın ayetlerini yalanlıyorlar ve onları alaya alıyorlar.'Aslında Peygamberi ve peygamberin sünnetini ve peygamberin yolunda gidenlerle alay etmek, Allah'ın ayetleriyle alay etmektir. Çünkü bir peygamber Allah'ın ayetidir. Bir Peygamberin sünneti Allah'ın ayetidir. O peygamberin yolundan gidenler onun sünnetine tabi olanlar da Allah'ın ayetidir veyahut da işleyen, icra eden Allah'ın ayetleridir. Güneş Allah'ın ayetidir, ay Allah'ın ayetidir, yıldızlar Allah'ın ayetidir, ağaçlar, çiçekler, böcekler, hayvanatlar, bütün hepsi de bunlar nedir? Allah'ın ayetleridir bunlar ve bunların aslında hiçbirisiyle alay edemezsiniz. Çünkü varlığın üzerindeki tecelli eden sıfatların hepsi de Allah'la alakalıdır. Allah'ın sıfatlarıdır. Allah'ın sıfatsal tecelliyatıdır. Bununla da alay edenler, Allah'ın ayetleriyle alay etmişlerdir. Allah muhafaza eylesin. Münafıklara Münafıkın ayet 5: 'Gelin de peygamber sizin için Allah'tan af dilesin denildiği zaman, onlar peygamberi ve onun af dilemesini alaya alarak başlarını sallarlar ve görürsün ki onlar davet edildikleri affa karşı böbürlenerekten yüz çevirip giderler.' Yani normalde o münafıklara, o müşriklere, o gavurlara, o kafirlere, o kaypak gönüllülere gelin kardeşim, peygamberin yolundan tutun, gelin peygamberin izinden gidin, gelin peygamber sizin için af dilesin, gelin o peygamber hani diyor ya senin yanına gelip de af dilenmiş olsaydı kendilerini affedecek bir Rab bulurlardı. Yani sen o peygamberin izinden git, o peygamberin yolundan git ve peygamberin yolundan giderek sen Allah'tan af dile veya tövbe et. Bir kimseye dersin ya mesela, bu dervişlerin arasında da var. Rüya anlatıyor, tövbe etmen lazım diyorum, bakıyor öyle, 'yani ben her gün tövbe ediyorum ki', ya senin tövbenin de tövbeye ihtiyacı var. Neden alaya alıyorsun rüya tevilini. Madem çok biliyordun, anlatma rüyanı veyahut da bir kimse bir şey oluyor diyorum tövbe et kardeşim ya ben günlük tövbemi ediyorum. Ya günlük tövbeni ediyorsun yetmemiş. Sen dosdoğru tövbe etmemişsin. Neden burun kıvırıyorsun veyahut da bir kimseye diyorsun ki kelime-i şahadet getir, eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü anne Muhammeden abduhu ve Resuluhu de. Ben onu diyorum ama her zaman, ya bir daha de. Neden hafife alıyorsun veyahut da işte bir kimsenin bir rahatsızlığı oluyor, kelime-i şehadete devam et, tevhide devam et, lailahe illallaha devam et, ya ben onu çekiyorum ama. Ya demek ki düzgün çekmemişsin sen. Düzgün çekmiş olsan tevhid şifadır.

Hani Musa aleyhisselam da dedi ya ona dedi ki kelime-i tevhide devam et. Ya Musa bunu herkese söylüyorsun, herkes bunu yapıyor. 'Ey Musa!

Bütün varlık bir kefeye konsa, kelime-i tevhid bir kefeye konsa kelime-i tevhidim ağır gelirdi! Sen bunu hafif mi görüyorsun. O zaman hafif görmek yok. Tevhidi düzgün çek. La ilahe illallah, Allah'tan başka ilah tanımadım. Gönlümde, nefsimde ne kadar ilaheler varsa hepsini yırttım attım. Dışarda tapındığım ne kadar ilaheler varsa hepsini de elimin tersiyle ittim. Yarabbi beni affeyle. Benim hevam ilahımmış, benim hevesim ilahımmış, benim şehvetim ilahımmış, benim zenginliğim ilahımmış, benim fakirliğim ilahımmış, benim gençliğim ilahımmış, benim yaşlılığım ilahımmış, benim etrafımda çepeçevre çevreleyen, senin verdiğin, senin sayende elde ettiğim ne varsa ilahım olmuş de, tövbe et, tevhide ulaş, tevhide ulaş. Lailahe illallahın manası bu. Bunu küçük görüyor kimse. Allah muhafaza eylesin. Tevbeye davet edildiğinde küçük görüyor. Şimdi kardeşler bunu yaşarlar. Bunu yaşayaraktan geldim ben, hala da ara ara yaşarım. Birisine gel sohbet var, gel zikrullah var dediğinde alaya alır seni, alay eder kafa sallama geleceğiz değil mi. He kafa sallayacaksın. Bu dünyada kafayı sallamazsan, öbür tarafta iyi sallatırlar cehennemde sana. Gel burda salla sen. Bu dünyada secde etmezsen, öbür tarafta iyi secde ettirirler sana, merak etme, sonuçta secde ettirirler sana, gel burda kendi isteğinle et. Yok, dalga geçerler alaya alırlar! Allah muhafaza eylesin. Her sünneti seniyyeyi alaya almak, peygamberi alaya almaktır. Bizim halakayı zikrullah olarak yaptığımız eylem, peygamberin sünnetidir. Onu alaya alanlar, küfre düşmüş olurlar. Tecdidi iman tecdidi nikah gereklidir onlara. Allah muhafaza eylesin. 'Ey peygamber şüphesiz ki, senden önceki ümmetlere de peygamberler gönderdik. Onlara hiçbir peygamber gelmedi ki onunla alay etmemiş olsunlar.' Bakın bu tarihi bir şey. Bu, insanların içerisinde bir hastalık. Senden önce de peygamberler gönderdik. O senden önce gönderdiğimiz peygamberlerle de alay edildi. O zaman bu zalim, bu müşrik gönüllü, bu kafir gönüllü, bu gevşek gönüllü insanlar, peygamberlerle Adem'den itibaren alay ettiler hep ve Hz. Muhammedi Mustafa ile de alay ettiler sallallahu aleyhi ve sellemle ve ashapla da alay ettiler ve velilerle de alay ettiler, dervişlerle de sufilerle de alay ettiler. Müslümanlarla da alay ettiler. Bir kimse mesela müslümanlıkla, islamla alakalı bir şeyle alay ediyorsa, müşriktir, kâfirdir. Bu ara öyle oldu ki yani bir Müslümanın hatası, bütün İslam dünyasına mal edilmeye başlandı. Alay ediyorlar. Bu sosyal medyada devam ediyor, normal halkın içerisinde devam ediyor, farkında değil insanlar. Bir yerlere muhalefet edeceğiz derken, dinle alay ediliyor. Bir yerlere muhalefet edeceğiz derken, Müslümanlarla, müminlerle alay ediliyor. Bir yerlerle muhalefet edeceğiz derken dinin kendi içerisindeki hükümlerle alay ediliyor.

Kıymetli Kardeşler! Dünya üzerinde hiçbir devlet yok ki Kur'an ve sünnet üzerinde yaşamış olsun. Müslümanların Kur'an ve sünnete dayalı bir devletleri yok. O yüzden çarpıklıklar, eksiklikler, noksanlıklar, Müslümanların çarpıklıkları, eksiklikleri, noksanlıkları, İslam'ın suçu değil. Bu dinin suçu değil. Bu, bir Müslümanların suçu. Müslümanlar Kur'an ve sünnetle hükmedilmeyi sevmiyorlar, istemiyorlar. Tam anlamıyla bununla mücadele etmiyorlar. Bunun için koşturmuyorlar, bunun için mücadele etmeye, koşturmaya başlasalar da zaten, önlerine kanun, hukuk, madde geliyor, anayasa geliyor, ceza hukuku geliyor. Siz Kur'an ve sünnete dayalı bir kanun, bir sistem isteyemezsiniz. Bunun için çalışmaya kalkar, bunu isterseniz, devletin anayasasını değiştirmekten, laik demokratik hukuk sistemini, teokratik sisteme döndürmekten savcının karşısındasınız, eliniz kolunuz bağlı. E her şeyi İslam'a atfetmek, her şeyi Müslümanlara atfetmek ve onlarla alay etmek, bu organize bir iş. İnsanları Kur'an'dan, sünnetten, imandan ayırmanın, uzaklaştırmanın organize işi. Hepimiz yanlışlık yapabiliriz. Bütün Müslümanlar yanlışlık yapabilirler. Onların yanlışlıklarını cımbızlayıp, bütün müslümanları aynı kefeye koymak, bir kimsenin yanlışlığını cımbızlayıp bütün Müslümanlarla alay etmek, dinle alay etmek, dindarlarla alay etmek, çok affedersiniz ama gavurluğun takendisidir. Alay ediyorlar. Biz şimdi bakıyoruz ki yani bu ayet peygamberlerle alay ettiler, orda kaldı. Değil kardeşim. Kur'an'ın bütün ayetleri, bütün zamanları kapsar. Kendi bulunduğu zamanı kapsamaz sadece. Dün peygamberlerle alay eden müşrik kafalılar, gavur kafalılar, bugün de Müslümanlarla ve islam diniyle alay ediyorlar. Aynı kategorideler, aynı yerdeler. Dün peygamberlerle alay eden deccal bozuntuları, bugün de peygamberlerin yolundan gidenlerle alay ediyorlar.

Tutturdular bir deve sidiği meselesi, götürüyorlar boyna, alay ediyorlar. İlla ki onu alay vari konuşuyorlar. Sanki bu Ümmeti Muhammed deve sidiği içiyor. Tutturmuşlar nerden, daha yeni duydum onu da, sözde peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bevlini içmişler. Okumadım öyle bir hadis. Ondan sonra kalbime geldi, ya şimdi peygamber sağ olsaydı da, peygamber sağ olsaydı, ona hürmet etmez miydiniz ya. Alay ediyorlar. Sahabenin o aşırı hürmetine, hürmetine alay ediyorlar ve Müslümanlar suskun, sessiz, zayıf. Sanki kimlik ve kişiliklerini kaybetmişler. Sessiz, tepkisiz. Sen kimsin diyen yok. Köpeksiz köy bulmuşlar, değneksiz dolaşıyorlar, alay ediyorlar. Bu Müslümanlar için yüz karası. Müslümanlar kendi dinleri ile alay ettiriyorlar. Müslümanlar kendi dinleriyle alay edilmesine göz yumuyorlar. Müslümanlar bu konuda gayret sahibi değiller. Cihat ruhumuzu aldılar bizden. Mücadele yeteneğimizi bizim kaybettirdiler. Biz birisi bizim dinimizle alay edince biz suskun kalıyoruz. Çok amiyane olacak ama sus lan

ağzını yırtıveririm senin demiyoruz biz. Biz sevdiğimiz, seviyorum dediğimiz Allah'ı savunamıyoruz. Biz seviyorum dediğimiz Muhammed i Mustafa'(s.a.v.)'i savunamıyoruz. Biz iman ettiğimiz dini savunamıyoruz. Değil ki biz eşimizi, çoluğumuzu, çocuğumuzu, sevdiğimizi, arkadaşlarımızı, kardeşlerimizi, şeyhimizi savunacağız. Mümkün değil bu. Birisi bizim arkadaşımızın aleyhine arkasından gıybet etse dinliyoruz biz. Konuşma kardeşim, bizim kardeşimizdir diyemiyoruz. Konuşma kardeşim, benim akrabamdır o diyemiyoruz. Konuşma ya bizim cemaatimiz hakkında konuşma kardeşim diyemiyoruz. Herkes def çalıyor. O zaman onlar tamam eski kavimlerin yolunu devam ettiren deccal kafalı, biz neyiz? Biz neyiz? Yapamıyoruz! Allah bizi affetsin. Enbiya ayet 41:' Ey Muhammed! Şüphesiz senden önceki peygamberler de alaya alındılar ama onlarla alay edenleri, alay ettikleri azap yakalayıp kuşatıverdi.' O alay ettiklerinle ne yaptılar, onları da Cenabı Hak azaplandırdı. Allah bizi affeylesin. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Vaktinizi aldık, biraz geciktirdik. Sürçi lisan ettiysek affola inşallah.

https://youtu.be/Yny5Un3VOR0

MESNEVİ-İ ŞERİF 815. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Allah, bir kimsenin perdesini yırtmak isterse, onu temiz kişileri ta'netmeye meylettirir"

. Hani Hazreti Peygamber sallallahü aleyhi ve sellem hazretlerinin hadis-i şerifinde, insanda bir ar perdesi bir haya perdesi vardır. Orası yıkıldı, orası yırtıldı mı o kimseden her şey beklenir, manasında bir hadisi şerifi vardı. İnsanın böyle bir ar perdesi, bir namus perdesi, bir şeref perdesi, bir ahlak perdesi vardır. İnsanın bir ölçüsü vardır. Bir sınırı vardır ya. Ya bunu da bu yapılmaz, bu yapmamak lazım. Hani derler ya ar perden mi patladı diye, ar perdesi patlamış utanmıyor. Şimdi utanmayınca insan, istediğini yapar. Utanmıyor çünkü. O utanma duygusunu kaybetmiş, utanma duygusunu kaybeden insandan kork. Yani gelenden geçenden utanmıyor, etraftan utanmıyor, anne babasından utanmıyor, utanmıyor! Utanmayınca o kimse haram çok rahat işler. Şimdi ilk etapta utanır insan, yapamaz bir şey ama utanma perdesi yavaş yavaş yırtılmaya başladığında, o çok rahat hayasızlık yapar. Çok rahat edepsizlik yapar artık, onun perdesi yırtıldı çünkü. Allah muhafaza eylesin. 'Allah bir kimsenin perdesini yırtmak isterse onu temiz kişileri ta'netmeye meylettirir.' Temiz kişileri tan etmek yani o temiz insanları ayıplamak, kötülemek, onları suçlamak, onların hakkında iftira atmak, onların hakkında gıybet etmek, onların hakkında olumsuz şeyler düşünmek. Ha demek ki bir kimsenin o zaman ar perdesi, yani utanma perdesi, arlanma perdesi yırtılınca ve yahut da yırtılmaya yüz tutması, o kimsenin, temiz insanların arkasından konuşmaya veya yüzüne konuşmaya, bizde çünkü öyledir ya, birisinin yüzüne hakaret etmek delikanlılıkmış gibi

görünür. O aslında ar perdesi kalmadı onun. İyi bir kimsenin yüzüne onu eleştirmek, onu kötülemek, onun ar perdesinin kalmadığını gösterir. Utanmasının kalmadığını gösterir, Allah muhafaza eylesin.

Ahzap Suresi, ayet 58: 'Erkek olsun, kadın olsun, müminleri yapmadıkları bir günahla incitenler, büyük bir iftira ve apaçık bir günahı yüklenmiş olurlar.' Demek ki o mümin bir kimsenin yapmadığı bir şeyi, onu yapmadığı bir günahla onu suçlamak, onu incitmek, ona iftira atmak, büyük günahı kebairlerdendir. O yüzden, bir kimsenin normalde hani gıybetini etmek, zina etmekten daha ağırdır, diye hadisi şerif var ya. Neden? Gıybet etti çünkü, gıybet etmek zina etmekten daha ağır. İşte bir kimse ar perdesi yırtıldıysa mümin insanların arkasından iftira etmeye başlar. Ar perdesi yırtılmış, peygambere iftira atar, sahabelere iftira atarak, velilere iftira atar, zamanın mürşitlerine iftira atar, iyi insanlara iftira atar. Bilmiyor halbuki, görmedi, tanımıyor ama iftira atar veyahut da günlük hayatın içerisinde insanlar birbirlerine iftira atıyorlar ya şimdi hele bu sosyal medya dedikleri yanlış kullanıldığında deccaliyete hizmet eden, doğru kullanıldığında Kur'an ve sünnete hizmet eden bir olgu var ya, bir oluşum var ya, şimdi ne yapıyorlar? Herkes birbirine iftira atıyor ve birisi bir şey duyuyor, sosyal medyada yayılıyor ya, iftirayı yayıyorlar ortalığa. Ya iftira, gözünle gördün mü? Hayır. Sen şahit misin? Hayır. E, duyduğunu bir başkasına aktarmak sana yalan olarak yeter demiş Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem . Sen ne yapmaya onu söylüyorsun? Ama yok! Onu yayınlayacak ya, onu etrafa aktaracak ya, o mümin bir kimse, o temiz bir insan onun namusuna nereden dil uzattın? Büyük günahı kebaire girdin. Farkında değil ama o işte o kimseyi tövbe etmezse Allah muhafaza eylesin, o büyük bir günahı kebaire girdi yani o iftira attığı kimse ile helallaşacak. Helallaşmazsa, o hal onun üzerinde zuhur etmeden ölmeyecek. Hadisi şerif öyle çünkü. Yani bir kimseye diyor bir iftira atar, onun hakkında bir laf söyler, bir şey dersen, o senin üzerinde, o senin üzerinde yaşanmadıktan sonra ölmezsin. Bu bir. İkincisi iftira attın, iftira attığın için mahşerde o seni affetmedikçe, o seni affetmedikçe, sen o iftiranın suçunun cezasını çekeceksin. Ancak o affettiğinde cezadan kalkacak. Yoksa sen o suçunu cehennemde çekeceksin. Ondan sonra cennete gideceksin.

Beş vakit namazın tamam ama kul hakkı, birisine iftira attın sen. Oruçların tamam, namazların tamam, zikrullahın tamam, her şeyin tamam ama x kimseye iftira attın. Bakın cennete gidemiyorsun, elini kolunu sallaya sallaya cennete gidemiyorsun. Ancak o kimse helal edecek hakkını. O kimse hakkını mahşerde helal ederse gideceksin. Helal etmezse o iftiranın karşılığını cehennemde ızdırabını çekeceksin, öylesi gideceksin. O senin ayağından

pıranga gibi gibi tutacak veyahut da benim tabirimle boğazından sımsıkı yakılayacak, mahşerde silkeleyecek seni. Neden? İftira attın ya! Namuslu kadının namusuna iftira attın. Namuslu adamın namusuna iftira attın. Olmadık bir şeyi o kimsenin, kimse, onun arkasından iftira attın veya yüzüne iftira attın, önemli değil. O daha büyük günahı kebair. Allah muhafaza eylesin. Hadis-i Kutsi, Buhari'de geçer, bu diğer hadis kitaplarında da geçer de bunu Buhari'den almıştım: 'Her kim sevdiğim kuluma düşmanlık ederse, ben de ona harp ilan ederim.' Cenabı Hak sevdiklerini saklamamış. Otursanız, Kur'an-ı Kerim'i açsanız, Allah hangi fiilleri sever, beyan etmiş Cenabı Hak. Allah'ın sevdiği fiilleri üzerinde bulunduran kimse de Allah'ın sevdiği kimsedir. Allah namaz kılanları sever. Allah oruç tutanları sever. Allah zekat verenleri sever. Allah zikredenleri sever. Allah kendi yolunda cihad edenleri sever. Allah iyi ahlaklıları sever. Allah yumuşak huyluları sever. Allah cömertleri sever. Allah yetimleri koruyup kollayanları sever. Allah dul ve yetimlerin ihtiyaçlarını görenleri sever. Bakın Allah'ın sevdiği fiiliyatlar bunlar. Allah dininde dosdoğru yaşayanları sever. Allah dinine başka bir şey katmayanları sever. İlave ederiz daha, Allah'ın seni sevmesini istiyorsan, Allah'ın sevdiği fiilleri üzerinde bulundur. Allah'ın sevdiği fiilleri üzerinde bulunduruyorsan, ne kadar bulundurduysan o kadar sevdi seni.

İyi, Allah'ın sevdiği bir mümin kul var, sen onun hakkından iftira attın, ona düşmanlık yaptın. Hadis-i Kutsi: 'ben de ona harp ilan ederim.' Allah'ın harp ilan ettiği birkaç zümre vardır. Birisi faizcilerdir. Onlara harp ilan eder Cenab-ı Hak, Ayetle, hadisle sabittir. Kim direk mümin kardeşinden faiz alırsa, direk mümin kardeşiyle faizle iştigal ederse, Allah faizcilere harp ilan eder. Şu anda müslüman dünyanın iki yakasının bir araya gelmemesinin sebeplerinden birisi faiz belasıdır. Ümmeti Muhammed'in iki yakası bir araya gelmiyor. Ümmeti Muhammed çünkü faiz belasına tutulmuş vaziyette. Bu faiz belası devlet elleriyle oluyor. Faizi meşru gördü Ümmeti Muhammed. Bunu ordan burdan gaydırıguppak işte yok enflasyon miktarı kadar, yok şu kadar…Faiz haram kardeşim. Müminin müminden faiz alması haram. Bir mümin bir mümin kimseden faiz alıyorsa hadisi şerif çok ağır, annesi ile Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi günaha girer. Bunu bir toplulukta söylediğimde orda ilahiyatçılar vardı, orda işte hocalar hacılar toplanmışlardı, ya hacı efendi, bunu böyle söylüyorsun da bu hadis sahih miydi değil miydi de…Ağır mı geldi size dedim. İki yakası bir araya gelmez o kimsenin. Eğer bir kimse müminden La İlahe İllallah Muhammedun Resulullah diyen bir kimseden faiz alıyorsa onun iki yakası bir araya gelmez. İster darül harpte, ister darül islamda, ister Almanya'da, ister Türkiye'de, ister Japonya'da, dünyanın hangi ülkesinde yaşarsan yaşa, eğer ki faizde

iştigal ediyorsan, iki yakan bir araya gelmez. Allah'ın laneti senin üzerinedir. Açıktan fuhuş işleyenler, açıktan fuhuşta iştigal edenler, Allah'ın laneti üzerlerinedir. Açıktan eşcinsellik yapanlar, Allah'ın laneti onların üzerinedir. Harp ilan ettiği 2. zümre kimdir? Allah'ın dostlarına, Allah'ın Mümin kullarına, Allah'ın Has kullarına hakkında gıybet eden, dedikodu, iftira eden, onlara karşı düşmanlık edene Allah diyor ki onlara da harp ilan ederim. Harp ilan ediyor. Hadis-i Kutsi. Bakın, harp ilan ediyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden müminlerin La İlahe İllallah Muhammeden Resulallah demiş bir kimse, açıkmış, kapalıymış, içki içiyormuş, kumar oynuyormuş, onu yapıyormuş, bunu yapıyormuş…Kardeşim, sen arkasından gıybet etme, sen arkasından iftira etme, sen arkasından konuşma ya, bırak konuşma. Sana mı düştü ya, bırak konuşma. Eleştirme! Ama Müslümanların diline vurdu her şey.

O kadar çok her şeyi eleştiriyorlar, o kadar çok insanların arkasından konuşuyorlar, yani kimin mümin kim mümin değil ayırt etmekte güçlük çekiyor insanlar. Allah muhafaza eylesin. Mümin yalan söyler mi? Mümin iftira atar mı? Mümin gıybet eder mi? mümin nsanların namusu ile uğraşır mı? Mümin insanların parasını hileyle hurdayla ütmeye çalışır mı? Mümin insanları aldatır mı? Mümin suçsuz insanları öldürür mü? Mümin gelip burda işte bir bomba patlatır mı? Mümin,yapamaz bunları. Bazen söylüyorum ya atom bombası olsa ne olacak elinizde diyorum atom bombası. Siz gidip bir şehri bombalayabilir misiniz? Mümin sivilleri bombalayamaz ki? Öldüremez. Siz Amerikan conisi misiniz? Ancak onu Amerikan conisi yapar, İngilizler yapar onu, gavurlar, kafirler yapar onu, mümin yapamaz onu bakın yapamaz. Şimdi o zaman bir kimse, bir Müslümanın, bir müminin arkasından konuşuyorsa, iftira atıyorsa, Allah ona harp ilan ediyor. Hele bu iyi bir mümin ise, o açıkça, açıktan Allah'a düşmanlık yapıyor. Allah'la savaşmaya başlamış. Allah muhafaza eylesin. 'Kulum kendisine farz kıldığım ibadetleri yerine getirmekten daha sevimli bir şey ile bana yaklaşamaz.' Bakın, o zaman normalde kimmiş, Allah'ın harp ilan ederim dediği kimseler, bir kul farz ibadetlerini yerine getiriyorsa, Allah'a sevimli, sevgili bir iş yaptı. Farz ibadetleri yerine getiren bir kimsenin arkasından konuşma, farz ibadetleri yerine getiren bir kimseye sen düşmanlık yapma, farz ibadetleri bitamam kendince işlemeye çalışan bir kimsenin arkasından dedikodu gıybet iftira düşmanlık edersen, Allah senin üzerinden harb ilane eder, yapma. Bakın, Cenabı Hak, normalde kim sevdiğim kuluma düşmanlık ederse dedikten sonra hadis-i kutside kimleri sevdiğini beyan ediyor. Saklı gizli değil, örtülü değil. Kim farzları yerine getirirse, Allah'a en sevimli işi yapar, yani Allah onu sever. Allah'a sevimli bir iş yaptı, farz ibadetlerini yerine getirdi.

Farz ibadetleri, gücünün yettiğince, gücünün yettiğince. Devam ediyor: 'Bana nafile ibadetleri ile yaklaşmak ister.' Nafilelerle Allah'a yaklaşıyor o kimse. Sen nafilelerle Allah'a yaklaşan bir kimsenin arkasından dedikodu, gıybet, iftira, ona düşmanlık yapma, ağzını topla, gözünü topla, kulağını topla, elini ayağını topla, kalbini topla, kendini topla, istikamet sahibi ol. Farzları yerine getirmiş, nafilelerle Allah'a yaklaşma, her an gözü Allah'a yaklaşmada olan bir kimsenin arkasından gıybet etme, dedikodu etme, iftira etme.

Ben o yüzden derim Allah'ı zikreden kendince bir üstad bulmuş, bir şeyh bulmuş, bir yola girmiş, bir kimseyle uğraşma. Ya o herkes laylaylom yaparken, o gitmiş işte ibadet edecem, namaz kılacağım, oruç tutacağım, Allah'a yakın olacağım, zikrullaha gitmiş, ders almış, dersini çekiyor, Allah'ı zikrediyor, bir koşuşturmanın içerisinde bulunmuş. Sen onun eksiklerini kusurlarını görüp de onun üzerinde sen iftira eder, ona gıybet eder, onun üzerinde sen olur olmaz şeyler konuşursan, Allah sana harb ilan eder. Sen onun küçücük veya büyük önemli değil, onun üzerindeki eksikliğe noksanlığe bakaraktan senin laf konuşman, seni Allah'ın karşısına düşman olarak çıkarır. Kendini topla, çünkü hani ben zaman zaman söylerim ya sufilik bu hadis-i kutsiyi çok önemserim, farzları yerine getirmekte Allah'a sevgili olan en güzel şeyi yapar. Nafilelerle Allah'a yaklaşır. Burdaki nafile den en önemli mesele güzel ahlak sahibi olmak. Bizler nafileyi çok namaz kılmak olarak görenlerden değiliz. Halkın içerisinde, halkın eziyetlerine katlanmak ve insanların içerisinde güzel ahlakın numunelerini göstermek. Evinde eşine, evinde çocuklarına güzel ahlak numunesini göstermek, sokakta güzel ahlak numunesini göstermek, çalıştığın iş yerinde güzel ahlak numunelerini üzerinde bulundurmak, herkes kaytarırken senin kaytarmaman, herkes gevşerken senin gevşememen, herkes bir şeyi çalarken senin çalmaman, herkes bir şeyde usulsüzlük yaparken, senin yapmaman, resmi dairede çalışıyorsan, resmi dairenin sana vermiş olduğu işleri bir hakkın yerine getirmen, orda üç kağıtçılık, beş kağıtçılık yapmaman, orda adam kayırmaman, orda rüşvet yememen, orda insanları ötekileştirmemen, orda insanların kimliklerine göre davranmaman, hak ve hakikate uygun orda davranman.

Güzel ahlak bu. Cihad bu cihad! Ne yapayım ben seni sen sabaha kadar la ilahe illallah diyorsun, ertesi gün gidiyorsun rüşvet yiyorsun. Ne yapayım ben seni, sen sabaha kadar la ilahe illallah de sen, sabah olduğunda eşine bir tokat vursan, ne yapayım ben seni. Güzel ahlakın lazım. Allah'la olan ilişkin, Allah'la senin aranda. Güzel ahlak, insanların arasında benimle olan hukukun o senin .O yüzden güzel ahlak, namusuna şerefine, haysiyetine düpdüzgün hareket etmek, yamulmamak, yıkılmamak, gevşemek, yavşamamak, güzel ahlak sahibi olmak, nafilelerle Allah'a yaklaşmak. Biz Allah

affetsin, sufiliğin başlangıcındaki, doktrini kabul edenlerdeniz. Bu çok ibadet değil, bu toplumun içerisinde en güzel ahlak sahibi olmak. Sen camiden en son çıkan ol, hiç önemli değil. Camiden en son çıktığında orda çocuğun kafasına bir tokat vuruyorsan, bir anlamı kalmadı. Sen camiden en son çıktın, çocuklar seni gördüğü zaman evinin içerisine girdiğinde kaçacak yer arıyorlar, bir anlamı kalmadı. Sen güzel ahlak sahibi değilsin. İnsanlar seninle çok rahat iletişim kuramıyorlar, sen güzel ahlak sahibi değilsin. Ona hathut, ona bağır, buna bağır, ona çağır, ona tekme at, ona küfret, ona ters davran, ona yanlış davran, ona tepeden davran, ona bağır, ona çağır, senden başka doğrusu yok. Bu güzel ahlak sahibi değil. Yok, onun Allah'a yakınlığı düşünülemez. Annesine küfür eden, babasına küfür eden, annesi ile babası ile kavga eden, tartışan…Nasıl küfür edersin annene? Bu nasıl bir ahlak! Eşine nasıl küfredersin? Bu nasıl bir ahlak! Çocuklarına nasıl küfredersin? Bu nasıl bir ahlak. Arkadaşlarına küfredersin, bu nasıl bir ahlak? Bu güzel ahlak değil! Bu okuduğumuz islam değil, değil! Güzel ahlakla, Allah'a yaklaşır insan, güzel ahlakla. Güzel ahlakın numunelerini de üzerinde görün, görünsün senin üzerine ama istikametle, sen bunu özünden yap. Küfür etmesini bir tek sen bilmiyorsun, herkes biliyor. Adam dövmesini bir tek sen bilmiyorsun, herkes biliyor ama dövebilecekken dövmemektir. Güzel ahlak sövebilecekken sövmemektir güzel ahlak. Onunla, o zaman şimdi böyle ahlakını güzelleştirmeye çalışan bir kimse var, bunu hasbelkader yaşamaya çalışıyor. Sen onun hakkında gıybet, dedikodu ediyorsun. Allah muhafaza eylesin.

'Bana nafile ibadetler ile yaklaşmak ister. Nihayet ben ona muhabbet ederim' farzları yerine getirdi, nafilelerle Allah'a yaklaşmaya çalıştı, Allah diyor ki ben ona muhabbet ederim. Artık ben kulumu sevince, onun işitir kulağı, görür gözü, tutar eli, yürür ayağı mesabesinde olurum. Dili ile her ne isterse muhakkak onları veririm. Bana sığınmak isteyince muhakkak kulumu ziyaret ederim yani onu kendime sığındırırım. Bu tip kullara, Allah'ın böyle kullarının arkasından gıybet etmek, dedikodu etmek, iftira etmek, Cenabı Hakkın harb açmasına, ona harb açmasına sebep oluyor. Allah bizi onlardan eylemesin. 'Enam Suresi, ayet 52, bu ayeti kerime çok hoşuma gider benim. Bütün ayetler hoşuma gider de, bu ayrıca hoşuma gider. Allah'ı zikredenler, tarih boyunca hep hor hakir görülmüştür. Böyle toplumun sanki hor hakir tabakası, toplumun sanki ikinci sınıf, üçüncü sınıf tabakası gibi görünürler. Böyle kendini beğenmiş zengin kesimi, kendini beğenmiş devlet ricali, kendini beğenmiş, bürokrasi ve siyaset ricali, o dervişlere, o sufilere hor bakarlar, hor görürler. Bu tarih boyunca böyle olmuştur ama. Bunu müjdeleyen, o böyle önceden sufilere fakir derlerdi, adı sufi değildi onların,

fakirdi, bildiğiniz fakir ve onlar da kendilerini fakir olarak nitelendirirlerdi. Bir sufinin kendisini fakir olarak nitelendirmesi, hani böyle bazen tevazuda, haddi aşıyorlar, işte ben fakir, ben fakir, ben fakir, onu sevmiyorum ben de Allah affetsin, ama böyle hani gerçekten kendisini hiçliğe götürmüş, kendisinde fazla bir şey görmeyen kimse, fakir bu. Fakir, sufi manada akçesi olmayan değil. Fakir, akçesi olup da kendisini fukara gören, öyle yaşayan kimse. Gösterişten uzak, şatahatten, şatafattan uzak, kibirlilikten uzak insanlar. Allah cümlemizi onlardan eylesin. Ayeti kerime, neden ayeti kerime indi? Müşriklerin ileri gelenleri, Mekkeli müşriklerin ileri gelenleri, Medine'yi Münevvere'ye geldiler, Medinei Münevvere'de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem le özel görüşmek istediler. Dediler ki bizimle özel göüşr. O da, ola ki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, onlar müslüman olurlar, iman ederler, müşrikten vazgeçerler diye onlarla özel görüşmeye aldı onları.

Onlar dediler ki ey Muhammed bu fakirlerle bir arada oturamıyoruz. Bunları etrafından uzaklaştırsan, biz de sana iman ederiz. Bu suretle şerefli insanlar da, kabile reisleri de sana iman eder demişlerdi. Onlar dediler ki bu ashabı suffa var ya bu garib gureba takımı, bunlarla bizi aynı tutma. Bizi bunlardan ayır. Hani tabiri caizse bize özel sohbet et. Biz kabile reisi, Mekke'nin zengin eşrafındanız. Bizleri ayrı tut. Bize özellik ver. Biz bunlarla beraber oturmak istemiyoruz. Zaman zaman bazen dergahların içerisinde böyle insanlar çıkar. Derler ki bizi ayırsan, biz böyle on kişi filanca yerde toplansak, Zikrullah yapsak, zenginler grubu! Onlar toplanacaklar, kendi kendilerini ağırlayacaklar. Vardır bunlar toplumun içerisinde ve belli cemaatler, bunları uygularlar. O zenginlerin parasını alacak, pulunu alacak, onların işte makamından, mevkisinden faydalanacak. Onlara ayrı sohbet gurubu açarlar. Onlara özel ders yeri açarlar. Onların başına da kendilerinden bir tane zakir veya kendilerinden bir tane nakip nükebba sugaba neyse tayin ederler veya bir sohbetçi yayin ederler. Onlar mesela öyle bir yerde toplanırlar, zenginler bir yerde. Üst seviye onlar. Gelip de dervişlerin arasında, fukaraların arasında ne işleri var? Bir de onlar böyle bir şey yaptıklarında haddi de aşarlar. Şeyhi de kendilerine özel isterler. Efendim bize ayrı gelseniz. Tabii, hele onlardan böyle onlar bir yere bir kuruş, iki kuruş yardım etsinler, orayı satın almaya kalkarlar. Ben o yüzden bütün zakirlere derim. Sakın ha harçlık almayın, kimseden para almayın, sakın ha! Neden? Sizi köle etmek isterler . Borç dahi almayın derim. Borç, bildiğiniz borç. Alma! Seni köleleştirmek ister. O böyle, o haddini bilmeyen zenginler, o hadsiz bürokratlar, hadsiz siyasetçiler, orayı böyle kendince kendisine böyle çöplük gibi kullanmaya çalışır. Allah muhafaza eylesin.

O Mekkeli müşrikler de böyle geldiler. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri onları dinlerken kim geldi? Amâ Ümmü Mektum geldi, girdi içeri. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yanına geldi, cübbesinden tuttu, dedi ki: 'Ey Muhammed! Bana dinimi öğret. Bana dinimi öğret.' O esnada Mekkeli müşrikler, o âmâ Ümmü Mektum'a baktılar, yüzlerinİ ekşittiler. O Kur'an-ı Kerim'de 'o yüzünü ekşitti' ikazı, Mekkeli müşriklerle alakalı, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem ile alakalı değil. O,nu bir kısım alim ulema, sanki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri yüzünü ekşitti de Allah onu ikaz etti diye tefsir

ediyorlar. Oysa yüzünü ekşiten müşrikler yani biz tam Hz. Peygamber'le yani Muhammed(s.a.v.)'le görüşüyorduk, konuşuyorduk. Yani sen ne yapmaya geldin şimdi, bu topluluğumuzun içine girdin de âmâ, fukara halinle bizim sohbetimizi kestin! Sen kimsin? Sen nesin manasında ona yüzünü ekşittiler ve Cenabı Hak hemen ayeti kerimeyi indirdi, Sabah akşam, ayeti kerime uzun da ben bize lazım olan kısmını aldım: 'Sabah akşam Rablerinin rızasını isteyerek ona yalvaran, onu zikredenleri sakın sen yanından kovma.' Hani ayeti kerimede devam ediyor. O hani ' malıyla mülküyle kendisini bir şey zanneden, insanlara tepeden bakan, sen kalbi gönlü dünyaya meyletmiş, Allah'ın zikrini unutmuş kimselere bakma.' Ayeti Kerime bu, uzunu. Onlara bakma. Onlar dünyaya, hevaya ve heveslerine tapınmışlar. Onlar dünyaya yönlerini döndürmüşler. Onların kalplerinde Allah'ın zikri yok. Onların kalplerinde Allah'ın zikrullahı yerleşmemiş, onların kalplerinde iman kemale ermemiş. Onların tanrıları kendi paraları, pulları, makamları, mevkileri olmuş. Sen sakın ha Ey Muhammed yönünü onlara çevirme. Sakın! Ya? Sen yönünü sabah akşam Allah'ın rızasını dileyen, Allah'ın rızasını isteyen, Allah'ın rızasını istediği için ona yalvaran, ona yakaran, onu zikreden, onu tesbih eden, onu tenzih eden, onu teşbih eden, o Allah'ın kulları var ya, evet, sen onlarla beraber ol. Peygamberine söylüyor. E sen şimdi otur sabah akşam Allah'a yalvarıp dua eden, Allah'ı zikreden, Allah'a yaklaşmanın yolunu arayan, bu noktada hasbelkader gücü ve kuvvetince işte Allah'ın ibadetlerini, emrettiklerini yerine getirmeye çalışan, kimselerin arkasından dedikodu et, iftira et, yapmadıkları şeyleri yapmış gibi göster, Allah sana harp ilan eder ve o kimsenin, Hz.Pir öyle diyor, o kimsenin ar damarının patladığına, ar perdesinin yırtıldığına işarettir.

Bir kimsenin ar damarı patlarsa, her türlü haramı ve ahlaksızlığı utanmadan yapar. Bir kimsenin ar damarı patlarsa, iyi nsanmış, bu veli insanmış, bu Allah dostuymuş, bu müminmiş bakmaksızın, arkasından gıybet, dedikodu, iftira, düşmanlık eder. Onun ar ve haya perdesi patlamıştır. Onun damarı çatlamıştır. Onun damarı çatladığından öyle yapar Allah muhafaza

eylesin. İşte kıymetli dostlar, Hazreti Pir'in bize vermiş olduğu öğüt şu: 'Sakın ha Allah'a yakınlık peyda etmeye çalışanların arkasından dedikodu etme, gıybet etme, iftira etme, onların üzerinde suizana düşme. Yoksa senin ar perden yırtılır. Bir daha onu diken bulunmaz, senin damarın çatlar, o damarını tedavi eden bulunmaz ve Allah muhafaza eylesin, sen Allah dostlarına düşmanlık yaparsan, sen namaz da kılsan şirk ehli olarak gidersin. Sen oruç da tutsan, şirk ehli olarak gidersin. Sen çünkü Allah'ın harp ilan ettiği kimsesin. Allah bizi onlardan eylemesin. O yüzden kim Allah'ın velilerine eziyet ederse, onları kerih görür, onlarla alay ederse, Allah muhafaza eylesin, Allah'ın yolunda koşturan, cihad eden, mücahitleri kerih görür, onlarla alay ederse, onlara düşmanlık ederse, kim alimlerle alay ederse, adam Ebu Hanife ile alay ediyor, İmam Şafi ile İmam Maliki ile İmam Hanbel ile alay ediyor. O kimse İmam Buhari'ye düşmanlık ediyor, Tirmizi'ye düşmanlık ediyor. Hadis alimlerine düşmanlık ediyor. Düşmanlık ediyor! Fıkıh alimlerine, o mezhep sahiplerine düşmanlık ediyor. Onlar küfür üzerine giderler. Allah muhafaza eylesin. Çünkü bir kimse mesela alimliği sabit olmuş, İmamı Azam gibi veyahut da veliliği sabit olmuş Abdülkadir Geylani gibi Hz. Mevlana gibi bunlar artık sabitlenmiş, ittifak halinde. Onların veliliği ile alay etmek, onların alemliği ile alay etmek, Allah muhafaza eylesin insanı küfre götürür. Rabbim muhafaza eylesin.

Son hadisi şerifi okuyacağım bitecek. 'Üç sınıf insan var ki onlarla ancak münafık olan alay eder.' Üç kısım insan var ki onlarla ancak münafık olanlar alay eder. Bir; İslamiyette saçını sakalını ağartan yaşlılar, Allah yolunda saçını sakalını ağartmış, Allah yolunda koşuşturmuş, o yolda koşuşturururken saçını sakalını ağartmış. İki; ilim sahibi, gerçekten o ilim sahibi olmuş, kendisini yetiştirmiş ama hadis alanında ama fıkıh alanında ama tefsir alanında ilim sahibi olmuş. Üç; adil imamlar, bakın hep imamların önünde ve arkasında devlet başkanları ile alakalı adil olmak vardır. İslam adil olmayı, adaletli olmayı önemser. Bir devlet başkanından beklenilecek olan en önemli hususiyet adil olmasıdır. Bir babadan beklenilecek olan en önemli hususiyet, evin içerisinde adil olmasıdır. Bir kadının kocasından bekleyeceği en önemli hususiyet, o kocanın adil olmasıdır. Bir patronun işyerinde adil olması beklenir. Bir zakir, adil olacak. Bir vazifeli, adil olacak. Adil olacak! Bir üstad, bir şeyh efendi adil olacak. En önemli şey adalet sahibi olmaktır. İnsanlık adaletle ayakta durur. Devletler, adaletle ayakta durur. Dergahlar, adaletle ayakta durur. Topluluklar, adaletle ayakta durur. Bir ev, adaletle ayakta durur. Adil olacaksın! Kocasın, adil olacaksın. Babasın, adil olacaksın. Memursun, adil olacaksın. Amirsin, adil olacaksın. Adil olacaksın! E, adil olan bir kimsenin arkasından sen konuşuyorsan, sen de

münafığın ta kendisisin. Sen ilmiyle amil bir kimsenin arkasından konuşuyorsan, dedikodu, gıybet ediyorsan, iftira ediyorsan, münafığın takendisisin. Sen Allah yolunda saçını sakalını ağartmış kimsenin arkasından dedikodusunu, gıybetini ediyorsan, münafığın takendisisin. Hadisi şerif bu, hadisi şerif. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) söylüyor. Allah muhafaza eylesin bizleri, Rabbim korusun inşallah. Cümlemizi Cenabı Hak kendi yolunda giden kullarından eylesin.

https://youtu.be/omsqRRaaEKM

MESNEVİ-İ ŞERİF 816. BEYİT ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Allah bir kimsenin perdesini yırtmak isterse onu temiz kişileri ta'netmeye meylettirir."

Evet yani normalde bir kimsenin ar perdesi yırtılırsa ne olurmuş? O temiz kişilerin üzerinde laf söyler, dedikodu eder.

"Allah bir kimsenin ayıbını örtmek isterse, o kimse ayıplı kimselerin ayıbı hakkında ses çıkaramaz olur."

Şimdi Allah bir kimsenin normalde perdesini yırtdıysa ne yapıyordu? İyi insanların arkasından laf söylüyordu. Müminlerin, Peygamberlerin, velilerin, evliyaların arkasından laf söylüyor, onların üzerinde suizan yapıyor, gıybet ediyor, dedikodu ediyor arkasından. Eğer bir kimsenin de ayıbını örtecekse, hepimizin kendi içerisinde ayıpları vardır, hepimizin kendi içimizde kusurlarımız vardır. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hiç ayıbı ve kusuru olmadı. Küçücük zellesi dahi olmadı. Ama geçmiş peygamberlerin küçük zelleleri oldu. Şimdi bazı imam hatiplerde, bazı ilahiyatlarda, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin de günah işlediğini, Allah'ın onu, tövbe edip Allah'ın onu affettiğine dair çocuklara sapık şeyler öğretiyorlar. Arkadaşlar, Hz. Muhammedi Mustafa sallallahu ve sellem hazretleri hiç günah işlemedi. Hiç işlemedi. Hiç onun küçük zellesi dahi olmadı. O ne konuştuysa Cenabı Hakkın emriyle, onun vahyiyle konuştu. Şimdi Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini bir en güzel, nadide köşeye koyduk. Diğer peygamberleri de bir köşeye koyduk. Onlar da ne? Peygamber. Onlarda, geçmiş peygamberlerde, küçük zelleler görüldü mü? Evet. Onu da bir köşeye koyduk. Diğer köşede ne var? Veliler var. O veliler normalde günah işlerler

mi? Evet ama onlar günahda ısrarcı olmazlar. Onları da bir köşeye koyduk. Öbür köşe de neyi koyduk? Müminleri koyduk. Müminler de günah işlerler mi? Evet. Bir günahın pençesinin altında kalırlar mı? Evet. Onları da bir köşeye koyduk. Şimdi peygamberlerin, Peygamber sallallahüve sellem hazretlerinin, geçmiş peygamberlerin ve velilerin ve müminlerin arkasından konuşan, dedikodusunu eden, gıybet eden, bunlara iftira eden kimseler aslında münafıktır. Ancak münafık insanlar, ancak münafık bir kimse, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin aleyhine konuşur. Ancak münafık bir kimse peygamberlerin aleyhine konuşur. Ancak münafık bir kimse Allah'ın velilerine, dostlarına, dostlar hakkında yanlış şeyler söyler, yanlış şeyler konuşur. Ancak Münafık bir kimse müminlerin arkasından laf dolaştırır. Onları dedikodu, gıybet eder. Ancak münafıklar yapar bunu ve bunları dinleyen insanlar, münafıklara gözünü, kulağını, kalbini açmış insanlardır ki bunları dinleyenler münafıklığa doğru yol alırlar, bunları dinleyenler. O yapmadı ama dinledi. O normalde bunu yapmadı ama dinledi. O da münafıklara doğru yol olur. Allah muhafaza eylesin.

Şimdi eğer o kimse Mü'min ise bakın münafık değil, mümin ise insanların ayıplarını örtmeye çalışır ve bir kimse etrafındaki insanların, gördüğü kimselerin ayıplarını örtüyorsa, o mümindir. Onun ayıbını örtüyor, onun ayıbını araştırmıyor. Bir erkek evde eşinin ayıbını araştırmıyor. Bir kadın, kocasının ayıbını araştırmıyor. Arkadaş, dost ikisi, birbirinin ayıbını araştırmıyor. Bir topluluk, bir başka bir topluluğun ayıbını araştırmıyor, topluluğun içerisindeki insanlar birbirlerinin ayıplarını araştırmıyorlar. A ne yapmış ya filan, gözetlemiyorlar. Şimdi önceden insanlar birbirlerinin evlerini gözetlermiş. Şimdi insanlar birbirlerinin hayatlarını gözetliyorlar. Önceden bahçe duvarları normalde alçakmış. Bahçe duvarları alçak olduğundan herkesin avlusu görünürmüş. O avluya bakmak, o kimsenin bahçesine bakmak, avlusuna bakmak, çoluğuna çocuğuna bakmak, günahı kebairden. Gözetlemeye giriyor. E şimdi insanlar, insanların hayatlarını, yaşantılarını gözetliyorlar. Günahı kebaire giriyorlar ve insanların ayıplarını araştırıyorlar. İnsanların eksik ve kusurlarını araştırıyorlar. Nerde ne yapmış, nerde ne etmiş, ne kadar ayıbı kusuru varsa onu orta yere dökmeye çalışıyorlar ve bunu da biz böyle doğru bir şeymiş gibi yapıyoruz. İşin en kötü tarafı bu.

Müslümanlar, Müslümanlar Hristiyanların ahlakını aldı. Aslında Hristiyan ahlakında bile böyle bir şey yok. Biz şeytanın ahlakını aldık, paparazi oldu Müslümanlar. Kim nerde ne yapıyor, kim nerde ne işliyor, kim nerde ne ile iştigal ediyor, onlara bakıyor Müslümanlar. Müslümanlar, işlerini güçlerini bırakmışlar, birbirlerinin ayıplarını araştırıyorlar. Allah muhafaza eylesin ve birbirlerinin ayıplarını da sanki bunu böyle matah bir şeymiş gibi

orta yere döküyorlar. O onun ayıbını orta yere döküyor, o onun ayıbını orta yere döküyor. Bu siyaset de aynı. Var olan olmayan ne varsa, herkes birbirinin ayıbını orta yere döküyor. Eksiği kusuru ne varsa onları herkes birbirinin ayıbını, eksiğini, kusurunu, orta yere döküyor ve biz o ağızlarla dua ediyoruz. Ondan sonra diyoruz ki bizim duamız kabul olmadı. Biz bu halimize tövbe etmiyoruz. Müslümanlar birbirlerinin içine girmişler günahı kebair işleme noktasında ve mesela sufice bir öğreti orta yere koyunca, ya kardeşim gözünle gördün mü? Hayır. Ya sen senin yanında mı işlendi bu? Hayır. Bununla alakalı ne var senin elinde belge bilgi? Hiçbir şey yok. Nasıl bunu konuştun? Ya seni hükümet destekçisi, yardakçısı yapıyor, ya seni normalde, işte bir şeyden bilmeyen etmeyen, görmeyen olarak görüyor veya da seni tu kaka ilan ediyor. Bütün herkes hırsız, bütün herkes namussuz, bütün herkes şerefsiz, bir tek namuslu şerefli o var! Müslümanlar bu hale geldi. Hiç kimse ana meseleleri konuşmuyor. Bataklıkları kurutmayı konuşmuyor. Bataklıklarla uğraşmak hiç kimsenin işine gelmiyor. Cumhuriyet savcısının önüne çıkmayı göze almıyor hiç kimse. Müslümanlar habire birbirleriyle didişiyorşar. Kardeşim, bu gayri ahlakiliğin sebebi dünya üzerinde İslam hukukunun olmayışından, her taraf gayri ahlaki. Bu bataklık kurumaz. Gayri ahlakilikten bütün dünya emperyalistleri geçiniyorlar burda. Müslümanlar birbirlerine düşüyorlar. Müslümanlar birbirlerinin eksiklerine kusurlarına bakaraktan kendi aralarında fitne çıkarıyorlar. Müslümanlar birliklerini ve beraberliklerini koruyamıyorlar, muhafaza edemiyorlar. Bir evin içindeki aile fertleri dahi birbirlerini koruyup muhafaza edemiyor. Bu sefer Müslümanlar olarak tamamiyetle tefrikaya düşmüş oluyoruz. Allah muhafaza eylesin.

E, ayıbını örterse bir kimse, mümin sıfatı ayıbı örtmek, bir kimsenin ayıbını örtmek mümin sıfatı. Bir kimsenin ayıbını meydana çıkarmak, ortaya çıkarmak, münafıklık sıfatı. Sen bir kimsenin, bir kardeşinin, bir arkadaşının, bir Müslümanın ayıbını örttün, mümin sıfatıyla sıfatlandın. Onun ayıbını açtın, örtüyü açtın, onun sakladığını, onun gizlediğini sen kalktın meydana çıkardın. Bakın bir kimse yapmış olduğu ayıbı, hatayı, yanlışlığ, sakladı, gizledi, örttü onu. Onu senin açmam münafıklık alameti ama bir kimse gitti orda restoran açtı, meyhane içkili restoran açtı, işte ona meyhaneci işte şu dememde bir beis yok. Adam orda birahane çalıştırıyor. Birahaneci falanca demekte bir beis yok ama kapattı, tövbe etti o kimse. Onun hala da öyle anılması, hem gıybet, hem iftira. O öyle anılmaz. Hatta o bir zamanlar şu şöyleydi demenin bir anlamı yok. Onun ayıbını açıyor, ayıbını orta yere döküyor. Yapmış, tövbe etmiş, senin üzerinde de sen de bir zamanlar çok gıybet ettiydin de sen ne diyeceksin? Kim gıybet etmedi, kim iftira etmedi, insanların ayıplarını örtmek, müminlerin ayıplarını örtmek,

müminlerin birbirlerinin hata ve kusurlarını affetmesi, toleranslı davranması lazım. Allah bizi muhafaza eylesin. Hucurat, ayet 12: 'Ey iman edenler! Zannın bir çoğundan sakının. Çünkü zannın bazısı günahtır. Birbirinizin kusurunu araştırmayın. Birbirlerinizin gıybetini yapmayın. Sizden biri ölü kardeşinin etini yemekten hoşlanır mı? Ondan tiksinirsiniz. Allah'tan korkun. Şüphesiz ki Allah tövbeleri daima kabul edendir. Çok merhametlidir.' Zannın çoğundan sakınınız. Yani bir kimsenin üzerinde suizan beslemek, o suizanı yürütüp o kimse bunu işlemiştir demek. Ya bu sigara içiyordur ya, hadi sigaradan şey yapmıyayım da işte içki içiyor dur ya. Nasıl ya? Ya içiyordur ya, tahmin ediyorum. Ya bitti! Sen gözünle gördün mü? Hayır, tahmin ediyorsun. Nerden tahmin ediyorsun, neden tahmin ediyorsun? Nerden sen yürütüyorsun? Sen zan yürüterekten onun hakkına tecavüz ettin. Zannın fazlasından sakının. Burda normalde zannın bir çoğundan veya fazlasından sakının dediği, sen kendi kendine tedbir alma, kendi kendini koruma, kendi kendini normalde korumaya almak, hakkın.

Ölçülü davranmak, hakkın. Acaba demek senin hakkın ama ondan fazlası senin hakkın değil. Kendini koruma maksadıyla ya ben bu arkadaşla samimi olacağım ama acaba bir yanlışlıkları var mıdır ki? Beni bir yanlışlığa götürür mü? Beni bir yanlışlığa sevk eder mi? Benim bir yanlışlık yapmama sebep olabilir mi? Bu bakın, bu insanın kendisini koruması ile alakalı. Bir kimse kendisini bunu bunda koruyabilir, bu zannın fazlasına girmedi, yok. Bu kesin beni böyle bir şey yapar. Bu artık zannın fazlası. Bundan sakın. O kimsenin günah işlediğini görmediğin müddetçe, onu günah işleyenlerin içine koyma. O kimsenin zina işlediğini gördün mü? Görmedin. Ne yapmaya bu zina yapıyordur diyorsun, gördünmü, gözünle gördün mü? Hayır. İtiraf edene dahi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri o kadınla alakalı dedi ki gidin bunun ailesini araştırın, köyünü araştırın. Bunun sülalesini araştırın. Böyle bir kafası gelip gidiyor mu bunlar, sülalesinde böyle haklı olarak gel gitleri var mı? Bir bakın edin, araştırın. Araştırdılar, gittiler, o kadının köyüne kadar, köyündeki sülalesine kadar hepsini araştırdılar. Geldiler, dediler ki yok ya Resulullah böyle bir şey, yani bu ailede kafa gelip gitmiyor. Bazı aileler vardır. Kafa gelir gider. Bazı insanlar vardır kafa gelir gider. Olmayan birşeyi varmış gibi düşünür? Varmış gibi olmuş gibi konuşur. Bu bir kısım dervişlerde de olur. Belli bir hal görmeye başladığında, hal görmeye başlar yeni yeni, hal görmeye başlayınca halinde bir şey yaşar veya gözünün önünde bir şey yaşar. Yaşadığını gerçekmiş olarak kabul eder ve o yaşadığını mesela doğru kabul eder. Der ki ya o bana böyle söyledi veya ben bunu yaşadım. Kendince doğru mu? Evet. Bakın kendince doğru. O kimse, o hal dervişi, onu karşıya bastırmayacak, illaki böyle oldu

demeyecek. Kendi kendine düşünecek. Yani ben bunu nasıl yaşadıydım, nasıl gördüydüm diye akledecek. Onu akletmezse sıkıntı var yine. Bakın, dervişlikte dahi bu vardır. Sufi yolunda o kimse gelecek, şeyhi ile görüşecek, konuşacak. Böyle şeyler yaşıyorum diyecek. O yüzden bir kimse gözüyle görecek. Gözünle gördün mü? Hayır. Kulağınla duydun mu? Hayır. Neyapmaya iftira attın? Hele şimdi! Kadınlar, erkekler birbirlerinin cep telefonlarını kurcalıyacaklar, karıştıracaklar, birisi birisiyle kadın isminde, erkek isminde, şunda bunda, merhaba demiş, selamlaşmış, öyle olmuş, böyle olmuş. Zina etti anında! Telefonu eline geçiren diyor ki eşi ile alakalı zina ediyor. Bu beni aldatıyor. Allah Allah, gördün mü, gördün mü kardeşim? Görmedin. E görmediğin bir şeyin üzerine nasıl hükmettin? Telefondaki mesajlaşmadan hükmettin. Başka bir şeyden değil. Sen nerden buna böyle gittin? Allah muhafaza eylesin.

İnsanlar birbirlerinin kusurlarını araştırıyor. Müminler birbirlerinin kusurlarını araştırmaya cak. Emir bakın. 'Ey iman edenler! Zannın çoğundan sakınınız.' Birbirlerinizin kusurlarını araştırmayınız, emir sigarası. Birbirlerinizin kusurlarını araştırmayınız, emir sigası bu, direkt emir. Araştırma. Haram. Sen birisinin kusurunu araştırıyorsan, haram işledin, günahı kebair işledin. Ayeti kerime ile sabit. Büyük günahlardan işledin bir de. Kimsenin kusurunu araştırma. Bunu kendine distur et. Bunu kendine distur et. Derviş kardeşler, sufi kardeşler! Ümmeti Muhammed, insanların kusurlarını araştırmayın. Araştıran kimse, araştıran kimse, araştırmada durduğu müddetçe, günahı kebair işledi. Gözüne görünmeyen günahı kebairlerden birisi. Biz günahı kebairi, içki içmek, kumar oynamak olarak biliyoruz sadece. İnsanların kusurlarını araştırmak da günahı kebairdir. Hem de insanları ifsad eden, insanları bozan, toplulukları yıkan, aileleri yıkan, milleti dağıtan, devleti çökerten, İslam ümmetini çökerten, en büyük günahı kebairlerden birisidir bu. İnsanların kusurlarını araştırmak ve insanların geçmişte yapmış oldukları hata ve kusurları onların önüne koymak ve ikidebir de o kimsenin o hatasını yüzüne vurmak, ikide bir de onun önüne koymak, ikide bir de onun önüne koymak, bunu çocuklarımız yapabilir. Bunu eşlerimiz yapabilir. Bunu normalde akrabalarımız yapabilir. Herkesin hatası, kusuru, eksikliği, yanlışlığı olabilir. Geçmişte de yapabilir. Bunu onun ısıtıp ısıtıp onun önüne koymak, ısıtıp ısıtıp onu onunla suçlamak, o kimseyi sizden uzaklaştırmaktan başka bir işe yaramaz. İnsanların kusurlarını araştırmayın. İnsanların hatalarını örtün. Onların ayıplarını örtün. Örtün derviş kardeşlerinizin ayıplarını örtün.

Dergahın hukuku vardır. İşte o topluluğun bir hukuku vardır. O seni mi ilgilendiriyor? Hayır. Sen git görevli olan kimseye söyle söyleyeceğini, bu

kadar. Geri kalan seni ilgilendirmiyor. Dervişliğine devam et, sen otur. Allah muhafaza eylesin. Birbirlerinizin gıybetini yapmayın, emir sigarası. İnsanların gıybetini yapma. Önce ne yapıyorsun, zanna düşüyorsun. Bakın, adım adım. Önce zanna düşüyorsun. Zandan sonra o kimsenin kusurlarını araştırıyorsun. Önce zan olarak giriyor senin kalbine, senin gönlüne zan olarak giriyor. Sen sivilceyi baştan önle. Seli baştan önle. Eğer sen zannın fazlasından sakınmazsan, ardından ne geldi? Kusur araştırmak girdi. Ardından ne geldi? Gıybet yapmak geldi. Ardından da gıybet yapmak geldi. Zan, araştırmak ve gıybet. Üç adım. Zandayken sen onun boğazını sık. Daha zanna düştüğünde sen onun kafasını kopar at. Zannın kafasını kopar at. Zannın kafasını koparıp atmazsan, daha küçük çocukken öldürmezsen onu, o seni katledecek. Gıybet ederekten. Gıybet etmek zina etmekten daha büyük günahı kebair. Tekrar söylüyorum, gıybet etmek, zina etmekten daha büyük günahı kebair. İçki içmekten de kumar oynamaktan da büyük günahı kebair. Gıybet etmek. Gıybet etmek, adam öldürmek gibi büyük günahı kebair. Yapma, yapma. Bakın tekrar söylüyorum, zan, o seni kusur araştırmaya götürüyor. Kusur araştırma da seni gıybete götürüyor. Gıybet ne? Yapmış olsa dahi, yapmış olsa dahi, onu işlemiş. Yani örneğin işte içki içmiş, içmiş. Senin onu bir başkasına filanca içki içiyor demen gıybet ve o lafı bir başkası, bir başkasına aktardı, hem gıybet etti, hem yalan söyledi. Nasıl yalan söyledi? Başkasından duyduğunu aktarman, sana yalan olarak yeter. Hadisi şerif. Ya doğru, doğru olduğu için zaten günahı kebair. Doğru, gıybet, doğru olmazsa iftira alacak, o daha büyük günahı kebair. Allah muhafaza eylesin. Cenabı Hak emrediyor. Zannın fazlasından sakınınız. İkincisi, ikinci adım, zandan kurtulamazsan, kusur araştırıyorsun. Üçüncü adım, onun hakkında gıybet ediyorsun. Allah muhafaza eylesin. 'Kim müslüman kardeşinin ayıbını örterse, Allah da kıyamet günü onun ayıbını örter. Her kim de müslüman kardeşinin ayıbını açarsa, Allah da onun ayıbını açar. Hatta evinin içinde bile onu rezil eder.' İbni Mace ve Tirmizi. Kim bir müslüman kardeşinin ayıbını örttü, Allah da kıyamet günü onun ayıbını örttü. Kim Bir müslüman kardeşinin ayıbını açtı, Allah da onun ayıbını açtı. Hatta dünyada da açıyor. Hatta onu evinin içinde bile diyor evininin, evinin içerisinde de ayıbına açar, ortaya çıkarır. Sen dersin ki ya ben evin içindeyim, hiç kimse görmüyor, orda da seni ne yapar Cenabı Hak? Rezil rüsva eder. Allah muhafaza eylesin. O yüzden asla ve asla hiç kimse kimsenin hakkında suizana düşüp onun eksiğini kusurunu araştırıp, gıybetini yapma noktasına gitmeyecek. Oruçla alakalı hadis-i şerifte ne diyordu? Oruç tutan kimse dilini

muhafaza edecek. Orucun sevabını ortadan kaldırmayacak, dilini korursa dilini korursa, oruç oruç olur. Dilini korumazsa, oruç oruç olmaz. Allah muhafaza eylesin.

Yine Hz Ömer efendimiz aktarıyor. Ömer efendimizin oğlu, Resulü Ekrem minbere çıktı ve yüksek sesle: Ey dili ile iman edip imanı gönüllerine inmeyen toplum. Müslümanlara eziyet etmeyiniz. Onların ayıplarını araştırmayınız. Zira her kim müslüman kardeşinin ayıbını araştırırsa, Allah da o kimsenin ayıbını araştırır. Allah her kimin ayıbını araştırırsa, evinin ortasında da olsa onu rezil eder.' Evinin ortasında da olsa onu rezil eder. O zaman biz kardeşlerimizin asla ve asla hatalarını, kusurlarını, eksikliklerini araştırmayacağız, onları orta yere dökmeyeceğiz. Onları araştırıp da onları üzmeyeceğiz. Onları bu noktada incitmeyeceğiz. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Önümüzdeki hafta burdan devam edeceğiz inşallah. Ramazan olunca böyle oluyor yavaş yavaş gidiyor. O yüzden geçen hafta da helallik istedim. Ondan sonra yine de hakkınızı helal edin. Duyamadım? (Helal olsun) Eyvallah! Allah razı olsun. O ne ya böyle oruç tutuyorsunuz diye sessizce helal olsun. Olacak iş mi? Müslüman canlılığını kaybetmeyecek hiç. Asla aktifliğinizi, canlılığınızı kaybetmeyeceksiniz. Böyle diliniz, damağınız kuruyacak oruçtan. Kafanız dik olacak. Gözleriniz ölü gözü gibi bakabilir, önemli değil ama böyle Müslüman canlılığını, heyecanlılığını kaybetmeyecek. Burdan yürüyün, dağa tırmanacağız dediğimizde herkes dağa tırmanacak. Öyle kendinizi diri tutun, oruç tutuyoruz deyip de böyle hımbıl hımbıl durmayın. Allah gecenizi hayır etsin inşallah. Cenabı Hak ibadetlerinizi, oruçlarınızı kabul eylesin. İnşallah. bayramınız bayram olsun bayram sabahı. Selamünaleyküm.

https://youtu.be/v7180QwJ7yY

MESNEVİ-İ ŞERİF 818-822. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Onun için ağlayan göz ne mübarektir, onun aşkıyla yanıp kavrulan yürek ne mukaddestir."

Allah için ağlayan göz, Allah için gözyaşı dökmek, Allah için hüzünlenmek, Allah için kederlenmek, hatta bir hadis-i şerifte ağlayamıyorsanız ağlıyormuş gibi yapınız der, hani ağlayamıyorsun Allah için, hiç olmazsa ağlıyormuş gibi yapınız der. Allah için ağlamak. Hani mahşer kurulur, hesap kitap görülecek, bir kimse cehenneme götürülecek, bir hadisi şerif aklıma gelen şimdi, o hadis-i şerifte bir melek, küçücük bir şişenin içerisinde bir damla gözyaşı getirir. O kimse cehenneme gönderilecek ama meleğin elinde bir damla gözyaşı var ve getirir melek o bir damla gözyaşını ve Cenâb-ı Hakk'ın huzuruna çıkarır der ki melek bu kul filanca zamanda, filanca yerde, Allah için bir damla gözyaşı dökmüştü. Onun bir damla gözyaşı, onun kurtuluşu, necatı olur. Allah korkusundan dökülen gözyaşı, Allah sevgisinden dolayı dökülen gözyaşı, bir kimsenin günahlarından dolayı dökülen gözyaşı kadar mukaddes bir göz yaşı yoktur. O yüzden o kimsenin cehennem ateşini söndüren bir gözyaşıdır. Allah için ağlayınız. Allah için gözyaşı dökünüz. Bu sizin kalbinizi yumuşatır. Bu sizin içinizi inceltir. Bir Müslümanın gözyaşından daha kıymetli bir şey yoktur. Allah için akıtılan gözyaşı ama Allah bizi öyle onlardan eylesin ve o gözyaşı, insanı kemale erdirir ve o gözyaşı, o kimseyi Allah'la dost eder ve o gözyaşı insanı, Allah'ın yanında en muteber bir noktaya götürür. O yüzden Allah için gözünüzden yaş eksik olmasın. Allah yolunda koşuştururken, Allah'la olan dostluğunuzu pas geçmeyin. Onunla gönlünüzden bir yol bulun, gönlünüzden

onunla bir iletişim kurun ve Allah için ağlayın, gözyaşı dökün, kardeşleriniz için ağlayın, gözyaşı dökün. Uzaktakiler için ağlayayın, gözyaşı dökün. Allah bizi onlardan eylesin.

"Her ağlamanın sonu gülmektir. Sonunu gören adam, mübarek bir kuldur."

Allah için ağladıysa o kimse, onun sonu gülmektir. Bir kimse günahlarına ağladı, kusurlarına ağladı, hatalarına ağladı, Allah'ı sevdiğinden ağladı, ona dostluğundan ağladı, ona yakınlığından ağladı, ağladı da ağladı. O kimse için sonu gülmektir. O kimse işin sonunda gülecektir. Nerde gülecektir? Son nefeste gülecektir. Nerde gülecektir? Kabre girdiğinde gülecektir. Nerde gülecektir? Mahşere çıktığında gülecektir. Onun sonu gülmektir ama Allah için ağlamadıysa, günahına tövbe edip gözyaşı dökmediyse, Allah'a dostluk peyda etmekte tembel davrandığı halde, gözyaşı dökmediyse, onun için sıkıntılıdır. Allah muhafaza eylesin.

"Akar su neredeyse orası yeşerir. Nerede gözyaşı dökülürse, oraya rahmet nazil olur. İnleyen dolap gibi gözü yaşlı ol ki can meydanında yeşillikler bitsin."

İşte nasıl bir nehir düşünün, nehrin veya derenin geçtiği yer nasıl yeşillik oluyorsa, bir kimse Allah için ağlıyorsa, o da manevi olarak, manevi olarak, önce kendini, sonra etrafını cennet bahçesine döndürür. O kimse manevi olarak, o kimse yakın olup bu noktada Allah'la olan dostluğunu peyda eder. Maide, ayet 83-84: 'Peygambere indirileni işittikleri zaman onun hak olduğunu öğrendiklerinden dolayı gözlerinin yaşla dolduğunu görürsün. (Sahabeye söylüyor bunu.) Onlar ey Rabbimiz, iman ettik, bizi de şahitlerle yaz. Allah'a ve bize gelen hakka nasıl iman etmeyelim. Halbuki biz Rabbimizin bizi salih bir toplulukla birlikte cennete koymasını çok arzu ediyoruz.'

Bakın onlar Allah'tan kendilerine ayetler indirilince, onlar o ayetleri işittiklerinde gözlerinden yaşlar inerdi. Sahabe, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini dinlerken gözlerinden yaşlar ineedi ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyuruyor ki 'Allah'a iki damla ve iki izden daha sevimli bir iz yoktur. İki damlaya gelince, Allah korkusundan ağlayan göz yaşıyla, Allah yolunda akıtılan kan damlası. İki iz ise, Allah yolunda savaşanın ayak izi ile Allah' ın farzlarından herhangi birisini yerine getirmek için atılan adımın ayak izidir.' İki damla mukaddes. Bir, Allah korkusundan akıtılan gözyaşı. İki, cihad edenin üzerinden çıkan kan. Ama yaralanmadan dolayı ama şehitliğinden dolayı. İki iz, bu iki ayak izi ne? Bir, o kimsenin Allah yolunda koşuşturması, Allah yolunda mücadele etmesi, Allah yolunda bir yerden bir yere gitmesi, Allah için bir seyahat etmesi, Allah için cihada çıkması. Bunların hepsi de cihat perspektifindedir.

Yani işte nereye gittik, Gelibolu'ya gittik. Ne için gittik? Orda insanlara sohbet edeceğiz, sema edeceğiz, dua edeceğiz, döneceğiz. Allah için. Karşılığında bir ücret var mı? Yok. Karşılığında bir beklentimiz var mı? Yok. Bu, Allah için cihada çıkmak veya x bir yere sohbete gittiniz, x bir yere zikrullaha gittiniz, x bir yere Allah için bir şey yapmaya gittiniz. O yol cihad yolu. O iz kadar önemli Allah katında ikinci bir iz ne? Farzları yerine getirmek için yapılan, ibadetler için yapılan iz. Gözyaşı dökeceğiz. İki, Allah yolunda kanımız dökülecekse dökülecek. Şehit olacağız veya gazi olacağız. Üçüncüsü? Üçüncüsü, Allah yolunda cihada çıkacağız. Allah yolunda. O küçücük semazen çocuklar Allah rızası için Allah için nerelere gidiyorlar, uyuklaya uyuklaya. Daha küçüklüğünden itibaren başladı yazılmaya. Yolda öldü, şehit oldu. Trafik kazası olabilir, her şey olabilir. Allah için yola çıkıldı çünkü Allah için yola çıkıldı. Yolda başına bir şey geldi. Allah muhafaza eylesin, Şehit hükmünde. Allah yolunda, şehit oldu. Yola çıktı, Allah için yola çıktı. İkinci iz ne? O kimse için farzları yerine getirmen. Namazı kılmak için yürüdün, bir ibadet yapmak için yürüdün. O iz de ne? Allah için iki iz. Allah için iki damla. Birisi akıtılan kan birisi akıtılan gözyaşı. Allah için iki iz. Allah yolunda mücadele için gidilen yol. İki iz. Farzları yerine getirmek için gidilen yol. Bunlar Allah katında önemli.

'Mahşerde cehennem kıvılcımları insanları kovaladığı sırada Cebrail Aleyhisselam elinde bir bardak su ile görünür. Ona bu ne diye sorarım ve bana şöyle cevap verir. Bu mümin kulların Allah korkusuyla ağlayıp gözlerinden döktükleri yaşlarıdır ve şu korkunç kıvılcımları söndürecek tek şeydir. Allahu Teala'nın kendi himayesinden başka hiçbir kimsenin bulunmadığı, kıyamet gününde himayesine aldığı yedi kimseden biri de yalnız iken Allah'ı anıp gözünden yaş akıtan kimsedir.' (Buhari). Demek ki mümin kulların Allah için ağlayıp dökmüş olduğu gözyaşları, kıyametin ateşini söndürecek ve hani yedi zümre insan olacak ya, hiçbir gölgenin olmadığı o mahşer yerinde Allah'ın gölgesinde gölgelenecekler. Bunlardan birincisi de ne? Onlar tenhalarda yalnız başlarında iken Allah'ı zikredip, gözyaşı döken insanlar. Allah bizi onlardan eylesin.

"Ağlamak istersen gözyaşı dökenlere acı. Merhamete nail olmak istersen, zayıflara merhamet et."

Yine hadisi şerif, Buhari'den: 'Allah size yardım edip rızık veriyorsa, bu aranızdaki zayıflar sayesinde değil midir?' O zaman ne yapacağız? Zayıflara merhamet et. Kimsesizlere merhamet et. Etrafında naçar kalan insanlara merhamet et. Allah için gözyaşı dökenlere acı. Bir derdinden, bir sıkıntısından gözyaşı dökenlere acı. Onlara merhamet göster. Hastalara merhamet göster. Naçar kalan kimselere merhamet göster. Biçare olan insanlara

merhamet göster. 'Allah bu ümmete aralarındaki zayıfların duası, ibadeti ve İhlas'ı sebebiyle yardım etmektedir.' (Nesai.) Ümmete Cenabı Hak nasıl yardım edermiş? İçindeki zayıfların duası, zayıfların duasını alın, kimsesizlerin yetimlerin duasını alın, elinden tutulması gerekenlerin elinden tutun. Onların duasını alın. Hiç kimsesi kalmamış, naçar, perperişan olmuş. Elinden tut. Onun duasını al. Onun duasını al. O zaman, o zayıflar da şunu bilmeli. Zayıflığından şikayet etmemeli. Fukaralığından şikayet etmemeli. Bilmeli ki o zayıfların duası, ibadeti ve ihlası Ümmeti Muhammed'in ayakta durmasına sebep ve vesiledir. Zayıf olanlar, kendilerini zayıf görenler, ki hepimiz zayıfız, duamızla, ibadetimizle, ihlasımızla, Ümmeti Muhammed'e can olmaya ne yapacağız? Devam edeceğiz. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Ezan okundu, ben de burda bitireyim, keseyim inşallah. Hakkınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Tekke çalışanları, bu meseleyi burda, eşkare konuştum, herkes dersini alsın diye. Aziz Allah! Allah muininiz olsun, Allah yardımcınız olsun. Selamünaleyküm.

(25. Dakikadan itibaren)

https://youtu.be/BSeQv75OFKc

MESNEVİ-İ ŞERİF 823-830. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"O Yahudi padişahının ateşe itâb eylemesi."

Hani sohbeti geriden bir özetleyeyim. Ne vardı? Bir Yahudi padişah vardı. Hendekler kurmuştu, hendeklere inananlara atıyorlardı. Sohbet buydu. İşte o Yahudi padişah, ateşe itâb eyledi. Konu başlığı.

"Padişah ateşe yüz çevirip dedi ki: 'Ey sert huylu! Tabiatındaki o cihanı yıkıcılık nerede?"

Bunu neden söyledi? Bunu söylemesinin sebebi şu. Çünkü hani ateşe atılan bir kız başlıyordu bağırmaya annesine, anne sakın putlara secde etme, ateşin içerisinde rahmet var. Ateş gül bahçesi gibi oldu. Sakın ha, bu zalim hükümdara, bu zalim dinsize uyup da ateşten korkup, ölümden korkup, imanından vazgeçme diye yalvarıyordu ve diyordu ki at kendini ateşe. Annesi, kızının bu feryadını duyunca o da ateş dolu hendeye kendisini atıverdi. Kendisini atınca, o da dışardan ateş gibi görünen o hendeklerin iman ehline gül bahçesi olduğunu, iman ehline bahar bahçesinin olduğunu gördü. Bu sefer o iki tanesi içeri girdi, başladılar ya bağırmaya, dışardaki diğer iman edenler, o zalim Yahudi padişahının askerlerinin onları zorla ateşe atmasını beklemeden, herkes o ateşin içerisine kendisini atmaya başladı ve her atan dışarda annesine, babasına, akrabalarına bağırıyordu. Gelin, burası dışardan ateş gibi görünse de içerisi gülbahçesi. Sakın imanınızdan taviz vermeyin. Sakın imanınızdan geri dönmeyin. Sakın zalim padişahların önünde eyilmeyin, sakın putların önünde eğilmeyin diye haykırıyordu ve bu haykırışları duyan müminler, kendiliklerinden ateşe kendilerini atmaya başladılar. Bunu gören zalim padişah baktı ki herkes ateşe doğru koşuyor, bu sefer

askerlerine emretti. Dedi ki bunların ateşe girmelerini yasaklayın. Kendisi ateş yaktı, kendisi hendek kazdırdı, o kazdırmış olduğu hendeklere odunları topladı, yakacak şeyleri topladı, ateşe verdi. Şehrin ortasına da bir tane put dikti, kim puta secde ederse bu ateşten kurtulacak dedi ama ilk iman eden kız fırladı, dedi ki ben senin putuna secde etmiyorum. Atın bunu ateşe dedi. O iman eden o kız, ateşten korkmadı. Gitti ateşin üstüne, anladı ki ateş onu yakmıyor. İşte cehennem ateşi de müminleri yakmayacak. Cehennem ateşi de müminlere dokunmayacak. Dünya cehennemi de müminlere dokunamaz. Dünya cehennemi var mı? Evet. Kötü huylar da cehennem gibidir dünyada ve bu sefer bu hale şaşırdı Yahudi padişah ve döndü dedi ki ey sert huylu. Tabiatında bu cihanı yakıcılık nerede?

"Niye yakmıyorsun, ne oldu senin hassan? Yoksa bizim talihimizden niyetin mi değişti?"

Ateşe sesleniyor. Ateşe konuşuyor. Sen cihanı yakarsın. Senin tabiatın yakıcılık. Sen önüne geleni küle çevirirsin. Sen önüne geleni tarumar edersin. Sen önüne gelene azap verirsin. Ne oldu senin en büyük özelliğin yakmak. Neden yakmıyorsun. Bize gelince mi huyun suyun değişti? Bize gelince mi özelliğin değişti? Şimdi mi özelliğin değişti bu hadiseyle? Ateşe sesleniyor.

"Sen ateşe tapana bile lütfetmezsin. Sana tapmayan nasıl kurtuldu?"

Sen ateşe tapanlara dahi lütfetmezsin. Onları bile yakarsın. Bir kimse ateşe tapınmış olsa, elini soksa eli yanar. Sen nasıl lütfediyorsun? Nasıl bunları yakmıyorsun diyor.

"Ateş, sen hiç sabırlı değildin. Niye yakmıyorsun? Sebep ne? Kadir mi değilsin?"

Sen ateşsin, neden yakmıyorsun? Sen yakmaya kudretin, yakmaya kuvvetin kalmadı mı? Görüntüde mi öylesin?

"Bu göz bağı mı yoksa akıl bağı mı? Böyle yücelmiş alev nasıl yakmaz?"

Bu göz bağımı. Yani normalde önceden insanlar hala daha vardır ya, karşıdaki kimseler hani ilizyonist derler ya, göz bağı yapar. O topluluk orda farklı bir şey görürü, o farklı bir şey yapar. Göz bağcılık budur, yani hakikati göremez o kimse. Hakikati göremeyen herkesin gözü bağlıdır. Müminin gözü, hakikati görmekten uzak ise manevi körlerdendir. Göz bağıdır. Nedir göz bağı mümin için? Heva hevestir. Mümin için gözbağı, günahı kebairlerdir. Haramlardır. Mümin için göz bağıdır, dünyanın şatafatı, dünyanın tantanası. Mümin için göz bağıdır, güç, kuvvet. Mümin için göz bağıdır, dünyanın içerisindeki neşe, zevk. Bunlar müminler için göz bağıdır ve o kimse doğruyu göremez. O kimse hakikati bulamaz. O gözündeki perde kalkmadıkça, o kimse hakikate koşamaz.

Hani, İbrahim Ethem, Belh şehrinde sarayında kurulmuş yatarken damda dolaşanlar oldu ya. Sordu, ne damda dolaşıyorsunuz, meşhur hikaye, o da dedi ya, biz dedi kaybımızı arıyoruz. Neyi kaybettiniz ki dedi. Devemizi kaybettik. Be adam dedi damda deve mi aranır. O da ordan seslendi ya, bu lüksün, bu sarayın, bu şatafatın, bu tantananın, ipek yorganların, atlas çarşafların içinde, sen Allah'ı arıyorsun da demiş, ben senin çatında devemi arıyorum, çok mu ki demiş. İbrahim Ethem, tacı tahtı terk ediyor. Bu da onun gibi göz bağıdır. Atlasdan, saetenden, ipekten gömlekler göz bağıdır. Dünyanın tantanası göz bağıdır. Dünyanın rahatı göz bağıdır. Kimisine zenginliği göz bağıdır. Kimisine fakirliği göz bağıdır. Kimisine kadın göz bağıdır. Kimisine makam göz bağıdır. Herkes olacak diye bir kaide yok. Mümin, bir taraftan gözü bağlanır. Bunu açacak olan, bunu açtıracak olan, iman etmek, iyi amel işlemek, Allah'ı sevmek, onu zikretmek, o bağı çözer. Yoksa herkesde o gözbağı bir şekilde vardır.

"Seni birisi büyüledi mi yoksa bu simya mı?"

Ateş, seni birisi mi büyüledi? Sana büyü yaptı da senin yakıcılığın mı ortadan kalktı. Sana birisi büyü yaptı da senin işlevselliğin mi bozuldu? Sana birisi büyü yaptı da sen siyahı beyaz, beyazı siyah mı görmeye başladın? Sana birisi büyü yaptı da sen doğruyu eğri, eğriyi doğru mu görmeye başladın? Yoksa bir simya mı bu? Yani simya ne demek? İşte gümüşü altın haline getiren, kimya bilgisi demek veya taşı altına çevirmek, bakırı altına çevirmek. Bu da simyacılıktır. Böyle bir şey mi oldu? Bu bir simya mı? Yani ateş aslında ateş görünüyor, yakıcılığı ortadan kalktı mı?

"Yahut tabiatının değişmesi bizim tarihinizden mi?"

Tabiat değişikliği, tabiatın içerisinde kendine göre kurallar ve kanunlar vardır. O kurallar ve kanunlar tanzim edilmiştir. Allah tabiat kanunlarını yaratmış. Allah tabiat kanunlarını koymuştur. Sizler, o tabiat kanunlarını değiştiremezsiniz. İnsanlar ve Allah'ın haricinde bir güç, tabiat kanunlarını değiştiremez. Yeni bir tabiat kanunu getiremez. Bakın, yeni bir tabiat kanunu getiremez, var edemez yeni bir kanun insanoğlu. Var edilmiş olan bir kanunu, var edilmiş olan bir kaideyi tespit eder insanoğlu. İnsanoğlu denize kaldırma kuvvetini veremez. İnsanoğlu denizin kaldırma kuvvetini keşfeder. İnsanoğlu denizin içindeki hücreleri yaratamaz. İnsanoğlu denizin içindeki hücreleri keşfeder. İnsanoğlu rüzgarlara yön veremez, rüzgara yön tayin edemez ama insanoğlu rüzgarın ne tarafından eseceğini hesaplar. İnsanoğlu ayın saatini ve dakikasını, dönme hızını değiştiremez. Ama ayın tespit eder kendi matematiğini, dünyaya göre ne zaman nasıl döner, ne zaman nerde olacağını matematiksel olarak insanoğlu hesaplar ve keşfeder. İnsanoğlu varlık aleminde bir şey yaratamaz. Yaratma gücü yoktur. Yaratan

Allah'tır. Yaratan Allah'tır. Harikulade haller, peygamberlere birer mucizedir. Peygamberler de onda yaratıcı değildir.

Musa aleyhisselam denizin üzerinde yürürken, kendi güç ve kudretiyle yürümemiştir. O harikulade mucizeyi Cenabı Hak onun üzerinde tecelli ettirmiştir. İsa(a.s.) hastalara nefesiyle şifa verirken, kırık çıkıklara eliyle meshederekten, düzeltirken, İsa Aleyhisselam'ın üzerinde tecelli eden güç ve kudret Allah'a aittir. İnsanların ona güç ve kudret yetiştirmesi mümkün değildir. Beyazıt'ı Bestami veyahut da herhangi bir veli, geminin içerisinde iğnesini düşürdüğünde, ey balıklar iğnemi düşürdüm dediğinde balıkları o sözü işittiren Allah'tır, balıklara o iğneyi bulduran Allah'tır. Evliyaların ve velilerin ve mürşidi kamillerin üzerinde tecelli eden olağanüstü halleri de yaratan Allah'tır. Yaratma ona aittir. Hesap kitap ona aittir. Güneşin hızı, güneşin gideceği mekan, ona aittir. Bütün evrenin hesabı ve kitabı ona aittir. Evrenin üzerinde bir kimsenin hesap değişikliği yapması mümkün değildir. Mümkün değildir, kapalıdır o alan. Bütün kainatı bir hesap üzerine yaratan, bütün kainatı kendi sünnetullahı üzerine yürüten Allah'tır. Kullar aklederler, düşünürler, çalışırlar çalışaraktan Allah' ın kanunlarını, Allah'ın yaratmış olduğu kaidelere vakıf olurlar. Asıl ilim budur. Eşyaya vukufiyet, eşyanın hakikatine varmak budur ve o eşyanın hakikatine eren ümin, Cenabı Hakkın o yaratmasını, gözünün önünde görür ve gören göz olmak budur. O sanki tutan el olur. Yürüyen ayak, söyleyen dil olur ki bu Allah'a yakın olan o mürşid-i kamillerin, o velilerin halidir ve onlar bir şey yaratamazlar. Hz. Peygambere sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine hitaben, ayeti kerime ne diyor? 'Ey Habibim! Sen hidayet edemezsin. Hidayet edici biziz.' Kimin için söylüyor? Rivayet edilir ki Hazreti Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedesi iman etsin diye çok uğraşmış. İmanla göçüp gitsin diye çok uğraşmış. Cenabı Hak ona atfen diyor ki 'sen hidayet etici değilsin.' O yüzden hiçbir Peygamberin bir şeyi yaratma gücü yoktur.

Hud'a rüzgara emretme selahiyetini vermiş, onu Allah vermiş. Bunu da isteyen kim? Müşrikler. Müşrikler diyorlar ki Hud Aleyhisselam'a biz sana inanacağız ama şu rüzgarı bir sevket. Rüzgarın yönünü bir değiştir. Rüzgarı bir bize bir mucize göster, bize öyle bir şey göster ki biz senin peygamber olduğuna inanalım, senin seçilmiş olduğuna inanalım. O da diyor ki ne istersiniz, bana söyleyin, ben de Rabbime münacat edeyim. Müşrikler diyorlar ki bu rüzgara yön ver. Bu rüzgar'ı istediğin tarafa çevir. Hud Aleyhisselam hemen secdeye kapanıyor, iman etmelerini istiyor onların, onların iman edip iyi amel işlemelerini istiyor, onların cehennemden, azaptan kurtulmalarını istiyor, onların kurtuluşa ermelerini istiyor. Bütün peygamberlerin vazifesi budur. İnsanlığın kurtuluşu için yaşarlar. Bütün velilerin,

müminlerin asıl işi budur. İnsanlığın kurtuluşu için uğraşırlar ve secdede yalvarıyor namazdan sonra. Ya Rabbi sana vakıf. Benim kavmim benden böyle bir şey istedi. Bu konuda bana müsaade et, bana bu konuda yardım et. Bunlar inanacaklar. Hud aleyhisselamın bu konuda niyeti samimi, çok samimi ve Cenabı Hak ona o müsaadeyi verdi. Dedi ki aha rüzgarı senin emrine verdim. Hud aleyhisselam, iki eliyle rüzgara yön verirdi. Bildiğiniz rüzgara yön verirdi. Daha o zaman daha afad çıkmadı, henüz daha kıyamet kopmadı. Müşriklere gösterdi, rüzgarı eliyle aldı, bir sokağa verdi, sokak böyle ucu bucağı uçuverdi. Rüzgarı aldı eliyle böyle ovaya doğru bir sürükledi, ağaçlar havada uşuştu. Bu sefer müşrikler dediler ki sen gerçekten tam bir büyücüsün. Bakın onların küfürleri arttı bundan, küfürleri arttı. Hud dedi ki kavmine yapmayın, siz istediniz bunu. Allah bunu verdi, iman edin ama Hud'a iman etmediler. Aynı şey İsa Aleyhisselam için de oldu. İsa'nın havarileri ne istedi İsa'dan? Dediler ki Rabbine söyle bize yemek göndersin. Neden? Beni İsrail, Musa'nın çünkü Musa'ya gökten veyahut da cennet helvasıyla bıldırcın geliyordu. Bir ağaçtan topluyorlardı, ağaçtan ağaçtan, bir ağaç! Her sabah gidiyorlardı, ağacının dibinden topluyorlardı, ağaçtan. Pişmiş bıldırcın eti ile cennet helvası, bildiğiniz helva, ağaçtan topluyorlardı. Hani Musa'nın kavmi bunu yaşadı ya, çölün içerisinde, İsa'nın havarileri biliyorlar, dilden dile dolaştı. Bir peygamber mucizesi. İsa'ya da dediler ki söyle Rabbine. Bize gökten sofra indirsin. Neden? Onun peygamberliğine iman edecekler. İsa ne dedi? Kur'an-ı kerim öyle diyor, siz haddi aşanlardan oldunuz. Neden? Benden böyle bir şey istiyorsunuz?

Ah o secde! Ah o namaz! Ah o namaz! Ah o secde! Ah müslümanların terk ettiği ibadet! Ah o namaz var ya o namaz, Allah ile kulun perdesinin kalktığı ibadet! Allah ile kulun arasında perdenin kalktığı ibadet. Ah o namaz! Dinin son direği. Yıkılınca dinin yıkıldığı ibadet! Ah o namaz! Nefislerimize ağır gelen, kılmamak için şeytanın her türlü hile ve desisesini önümüze koyduğu ibadet. Ah o namaz. Şu müşteriye de bakayım, şu işime de bakayım, şuna da bakayım canım, çalışmak da ibadet, müşteriyi mi kaçırayım şimdi, şuna bakıvereyim, ondan sonra kılarım. Akşam oldu, ah yorgunum ya, ya yarın tamam ya, kılacağım ya, yarın kılacağım ya, yarın namaza başlayacağım, ben sabah namazına başlayacağım. Ya sabah namazı eyvah ya, benim şekerim de yüksek. Kafam dağıldı ay gidemedim, kalkamadım. Efendim, siz de biliyorsunuz ya, ben de şeker hastasıyım, sabah namazına kalkamadım, kılamadım. Ha ben de şeker hastasıyım, ayağını bağla, kıl sabah namazını. Ha başladı gene ertesi gün de. Ah o namaz! Ah o namaz! Ah o beş vakit namaz! Müminin turnusol kağıdı gibi. Ah o namaz! Müslümanların hızla uzaklaştığı, hızla kaçtığı, hızla uzaklaştığı, hızla kaçtığı ah

o namaz! Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.), ateşler içinde yanıp kavrulurken, baygınlık geçirirken, ilk gözünü açtığında namazım diye haykırdığı namaz! Kafirlerle bizim aramızda namaz vardır dediği namaz, kâfirlerle aramızda namaz vardır dediği namaz ve bütün peygamberlere ve bütün peygamberlerin ümmetlerine farz kılınan namaz. Bize de farz. İsa da hemen namaza durdu. Hemen. Allahu ekber dedi. Namaz için cami, mescit, ev, namaz için ibadethane şu, bu, lazım değildir. Arz, mümin için mescit hükmündedir. Dünyanın neresinde olursan ol, namazını kılmak zorundasın. Müslüman namaz kılmak için cami aramaz. Müslüman namaz kılmak için mescit aramaz. Müslüman her yerde namazını kılabilir.

İsa(a.s.) hemen namaza durdu. İki rekat namaz kıldı, secdeye kapandı. Dedi ki Ya Rabbi! Bana inanan bu on kişi benden dedi gökten sofra istiyor. Sen küllü şeye kadirsin. Ya İsa! Kaldır kafanı. Duan kabul edildi ama onlara söyle, onlar gökten inen bir sofrayı ertesi güne bırakmasınlar. Dağıtsınlar. Her gün sofraları iniyordu. İsa(a.s.), onlara bir esma verdi. Dedi ki benli bensiz bu esmayı okuduğunuzda, size yetecek kadar rızık, her zaman için sofradan inecek dedi. Burayı tefsir kitaplarında okuyamazsınız. Her böyle olağanüstü bir mucizenin veyahut da velilerde görülen kerametlerin esması vardır. Onu bir derviş yaşarken bir hal zuhur ederse ama rüyasında üstadı ona söyler ama halinde söyler, ona bir esma söylenir. Bu halden bu esma ile geçeceksin diye. Halbuki biliyorsundur sen o esmayı, evet, ama o söyleyince esmanın şekli, şemali, hüviyeti ve işlevi değişir. Sen gidersin, başka bir şey de onu okursan, olmaz. Ya dersin ki halim de bana 'Hay'de dedi, ben 'Hay' dedim, böyle oldu. Şimdi 'Hay' diyorum, hiçbir şey olmuyor. Olmaz, olmaz! O işin inceliği, sırrı o. İsa(a.s.) da onlara bir esma verdi. Karnınız acıktığında dedi bu esma'yı okuyun. Nerde olursanız olun, Cenabı Hak sizi nimetlendirecek ama dedi gelen yemeklerden ertesi güne saklamayın, ayırmayın. Allah Gafur, Rahim'dir. Size hep size bir şekilde yemeğinizi indirilecek dedi. Ne yaptı havariler bir müddet sonra? Azgınlaştılar. Bir müddet sonra köreldiler. Bir müddet sonra ne yaptılar? Yemeği ertesi güne sakladılar ve gökten sofra kesildi.

Şimdi bu mucizeleri, bu harikulade halleri Cenabı Hak peygamberlerine ve dostlarına veriyor. O yüzden bu tabiatın değişmesi değildir. Bu hadiseler, tabiatüstü şeylerdir. Bakın, tabiatüstü şeyler. Bunu tabiatın kanunuyla, bunu tabiatın hukukuyla çözmen mümkün değildir. Onun da bir matematiği var mıdır? Onun matematiği vardır ama onun matematiği manevidir. O yüzden tabiat değişmez. Bu manada biz onu değişti gibi görürüz ama içindeki kanun, içindeki hukuk değişmez. Biz onu değişti gibi görürüz ama değişmemiştir. Bir kaide geçer, bir kanun geçer. Benim söylediğim şeyler tabiatüstü

diye nitelendirdiğimiz şeyler. İbrahim Aleyhisselam'ı ateşi yakmaması gibi, Musa Aleyhisselam'ı denizin üzerinde kendisinin ve inananların yürümesi gibi, Hud aleyhisselamın rüzgara yön vermesi gibi, Nuh aleyhisselamın harikulade bir gemi yapıp yerden ve gökten o kadar su çıkmasına, fışkırmasına rağmen, geminin hiçbir zarar görmemesi gibi. Bunlar tabiatüstü hadiselerdir ki bunlara biz mucize dediklerimiz peygamberlere has, keramet dediğimiz şeyler de Allah'ın veli kullarına hastır ve sahabede de bunlar görülmüştür.

Hz. Muhammedi Mustafa'(s.a.v.)'de de bu mucizeler görülmüştür yani tabiatın değişmesi diye bir kaide bu manada İslami olarak söz konusu değildir ve tabiat bu noktada yaradılış neyse, onun üzerinde yürür. Onun üzerinde. Ben bazen derim ya, siz bir erkeği doğurtturamazsınız. Bir erkek kadın olmaz asla. Siz neresini şişirip neresini kestirirseniz kestirin, asla ve asla o kadın olmaz. Bir kadın asla erkek olmaz. Ne yaparsanız yapın, onun fıtratını değiştiremezsiniz ama fıtratının üzerinde oynarsınız. O da küfürdür. O kimsenin imanı kabul olmaz. İmanı kabul olmaz o kimsenin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dövme yaptıran, o yüzden dişlerini törpületen, o yüzden saça saç ekleyene Allah lanet etmiştir diye hadisi şerif vardır. Neden? Fıtratla oynanır. Fıtratla oynamak yoktur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden tabiat bu noktada asla ve asla değişmesi mümkün değildir. Yaradılıştan gelen asli bir yapıdır bu. Siz güneşin yörüngesini değiştiremezsiniz. Dünyanın yörüngesini değiştiremezsiniz. Siz gezegenlerin yörüngesini değiştiremezsiniz. Siz yıldızların yörüngesini değiştiremezsiniz, değiştiremezsiniz. Siz, suyun akışını değiştiremezsiniz ama bir Allah'ın dostu suyun akışını değiştirir. Bu neyle? Allah'ın verdiği harikulade bir hal ile.

Hani meşhurdur ya, her sene Nil, bir müddet kan akarmış, kırmızı görünürmüş. Mısır fetholunca mektup yazmışlar Hz. Ömer efendimize. Burda tuhaf bir durum var. Ey Emire'l Müminin, burda belirli zamanlarda kıptilerin bayramı var, dini ibadetleri var. Nil o gün kırmızı akıyormuş. Allah Allah! Mektup gelir Hz. Ömer efendimize. Yazar mektuba karşılık. Ey Nil! Ey Nil! Ya kendi fıtratında akarsın ya da ebediyen kurursun. Altına imza, Hz. Ömer. Ulağa der ki ne gün işte filanca ayda kırmızı akıyor. O kırmızı akacağı gün diyor bu mektubu Nil'e at, Nil'e at bu mektubu.

Bütün Kıptiler toplanıyorlar. O gün onların dini ibadetleri günü ve Nil o gün kırmızı akacak. Kırmızı akarken o sahabe Bismillahirrahmanirrahim, Ey Nil Bu sana Hz. Emirel mü'minin olan Ömer'in mektubudur. Tak atıyor Nil'e. Nil dosdoğru kendi renginde akmaya başlıyor. Ondan sonra Kıptiler, Müslüman oluyor bir kısmı. Allah'ın tabiatında değişiklik yoktur ama bir veli, Cenabı Hak, ona müsaade ederse, o fıtratına döndürür veyahut da fıtratının üzerinde tabiatüstü bir şey olur mu? Evet. Olur mu, evet ama normal

şartlarda olmaz. Allah bizi muhafaza eylesin. Hz. Mevlana ne demiş tabiatla alakalı? 'Tabiat tavus kuşuna benzer. Tabiat tavus kuşuna benzer. Sana vesveseler verir, saçma sapan söylenir durur. Nihayet seni yerinden yurdundan eder.' Yani seni imanından eder. Yani seni imanından eder. Hz. Muhyittin İbn Arabi hazretleri de neder? Der ki ahmak felsefeciler dünyaya tapan, dünyaya tapan ilim ehli olmayanlar, bu işlerde tabiat der, tabatı öne koyar ama ilim ehli olan hakikati gören kimse buna der ki diyor. Bunu yapan Allah'tır. Bunu yaratan Allah'tır der diyor. O yüzden tabiat ne yapar? İnsanı aldatır.

"Ateş dedi ki: 'Ey şaman! Ben yine o ateşim. Hele bir içeri gel de benim hararetimi gör. Benim tabiatım da değişmediği unsurum da. Ben Allah kılıcıyım, izinle keserim." dedi.

Çünkü ateş de Allah'ın emrinde, bütün tabiat. Allah'ın emrinde, Allah emretmeyince, ateş ateşini gösteremez. Allah emretmeyince, su suluğunu gösteremez. Allah emretmeyince, tabiatın içerisindeki bütün kaideler ve kanunlar ona aittir. Onun hassasını değiştirmek, özelliğini de değiştirmek Allah'a aittir. İnşallah burdan, önümüzdeki hafta Cenabı Hak nasip ederse devam edeceğiz diyeceğim ama Allah nasip ederse, burda olacağız. Allah nasip etmezse bir şey diyemeyiz. Evet, inşallah. 'Ben Allahın kılıcıyım, izinle keserim' den devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenabı Hak cümlemizi, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan kullarından eylesin inşallah.

(24. Dakikadan itibaren)

https://youtu.be/a-YL-Cek4MU

MESNEVİ-İ ŞERİF 831-837. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Türkmenlerin köpekleri, çadır kapısında misafire yaltaklanmış ama çadır yanına yabancı biri uğrayacak olursa köpeklerden aslancasına hamleler görür. Kullukta, ben köpekten aşağı değilim; Allah da hayat ve kudrette bir Türk'ten aşağı kalmaz."

Hani geçen haftadan hatırlayalım. Ateş diyordu ya 'benim tabiatım değişmedi unsurum da. Ben Allah'ın kılıcıyım, onun izniyle keserim' diyordu. Ateş dile gelmişti? Kime? Yahudi'ye. O Yahudi padişah içine attığı Müslümanları ateş yakmayınca ateşe hitap etti. Dedi ki ne oldu senin dedi tabiatın mı değişti? Sen yakardın, yakmaz oldun. Garezin bize mi dedi. Niçin sen benim içine attığım insanları yakmıyorsun? Bu sefer de ateş dile gelmişti. Demiştiki ey şaman, ben yine o ateşim, ben yine yakarım. Hele bir gir içeri, harareti mi gör. Ben Allah'ın kılıcıyım, onun izniyle keserim dedi ve devam etti söze. 'Türkmenlerin köpekleri çadır kapısında misafire yaltaklanmış ama çadır yanına yabancı biri uğrayacak olursa köpeklerden aslancasına hamleler görür. Kullukta ben köpekten aşağı değilim Allah da hayat ve kudret de bir Türk'ten aşağı kalmaz.' Ateş konuşmaya devam ediyor. Diyor ki, Türkmenlerin, Türklerin köpekleri, çadırın yanında gelen misafirlere yalakalık yapar, kuyruk sallar ama diyor eğer yabancı bir kimse oraya gelirse, o köpekler diyor aslan kesilir. Hani köpek normalde işte eve böyle gündüz gelirsen önceden böyle Türklerin çoban köpekleri çok meşhurdur dünyaca. Bizim köpeğimiz dünyaca meşhurdur. Çoban köpekleri, Sivas kangallar, çoban köpeği ırkları dünyaca meşhurdur. Bizim Türklerin o konar göçer Türklerin köpekleri kadar sahibine uysal ve vefalı kurda, ayıya, karşı

acımasız, hiçbir köpek yoktur. Şimdi mesela o kırık köpekler vardır. O kırık köpeklere mesela kurdu koklat, ölen bir kurdu dahi koklatsan kaçar gider kokusundan veyahut da o kırık köpekleri götür bir ayının ölüsünü göster ayının ölüsünü koklasa, korkudan kaçar gider ama iyi bir kangal mesela ne kurttan korkar ne çakaldan korkar ne ayıdan korkar. Ayıya bile sarar iyi bir kangal, iyi bir çoban köpeği, Türk çoban köpeği, o tam kangal değildir, kırıktır o, onu çobanlar daha iyi bilir çoban köpeği derler ona. O koyuna güder mesela. İyi bir kangal koyunu güder. Onlar böyle mesela biz Bayındır'dayken mesela Bursa'nın dağlarından çobanlar gelirdi, koyun getirirlerdi bizim oraya. Onların çoban köpekleri vardı. Böyle kocaman kocaman, kuzulardan, koyunlardan büyük. Onlara normalde biz böyle hayran kalırdık onlara, normalde böyle onlardan çok sevdiklerine böyle işte bir tane enik verir, işte bir şey verir, hatta mesela birisinin yaylımı var orda yani iki fasıl yaylım vereyim de sana bir enik vereyim. Çobanın köpek eniği veriyor. O kadar kıymetliydi, Bursalıların o çoban köpekleri. Sait görmüştür. Sait gördün mü onları sen? Karaburun olarak geçiyor. Var mı gene hala daha? Var. Sürülerin içinde, böyle kocaman, kuzulardan, koyunlardan daha iri onlar böyle, hatta bizim orda mesela bir tanesi bizim orda çok kurt olmaz, ne olduysa kurt işte salaklığı tutmuş demek ki sarmış, ondan sonra hayvanları, sarınca kurdu boğmuş iki üç tane şey, o köpek. Adam gözümün önünde hani kuzuyu kesmedi hayvan ona alışmasın diye, gittik kasaptan bir tane kuzu aldı geldi, parçaladı, hayvanların önüne bıraktı hediye olarak, yedirdi hayvanlara. Dedim neden burda kesmedin? Görürler dedi, alışırlar o zaman dedi hayvana sararlar dedi, terbiyeye bak. Ya, terbiye bu işte! Bizim atalarımız kapılarındaki köpeği bile terbiye etti.

Biz şimdi çocuklarımızı edemiyoruz. Evet, bizim ecdadımız kapısındaki köpeği terbiye ederdi, damına bağladığı beygiri terbiye ederdi, damına bağladığı deveyi terbiye ederdi. Onun ineği bile terbiyeliydi. Bildiğin inek, inek dahi terbiyeliydi. Atalarımızın inekleri dahi terbiyeliydi. Terbiye sistemi vardı. Şimdi Hz.Pir diyor ki ateşi konuşturuyor, diyor ki Türkmenlerin köpekleri vardır ya diyor, çadırın kenarında gelene gidene yalaklık yaparlar ama sen diyor onlara düşmanca bir tavır sergilersen, seni parçalarlar. Ben de diyor ateş olarak kullukta köpekten aşağı değilim ki. Ben de Allah'ın kuluyum. Ben de Allah'ın emrindeyim. Ben ateşim ama başıboş değilim. Cenabı Hak bana yak dediğini yakarım. Cenabı Hak, bana yakma diyorsa, izin vermiyorsa, ben ateşim ama ben yakamam diyor.

E diyor Allah da kudrette Türklerden, Türkmenlerden aşağı değil ya diyor. Yani o Türkmenler dahi dostu düşmanı ayırıyorsa, o Türkmen köpeği dahi dostu düşmanı ayırıyorsa, Allah kendisine dost olanı düşman olanı,

ayırt edemeyecek noktada mı? Cenabı Hak da ne yapar? Bütün mevcudata hükmeder. Ateşte onun emrindedir. Onun yak dediğini yakar, yakma dediğini yakmaz. Bakara, ayet 116: 'Göklerde ve yerde ne varsa hepsi Allah'ındır. Hepsi ona boyun eymektedir. Senin gözünün gördüğü görmediği her ne var ise hepsi de Allah'ındır. Malikül mülk olan Allah'tır. O, mülkünü kudretiyle, kuvvetiyle, hakimiyetiyle zabtu rabt altına da altına alan da Allah'tır. O taşa da toprağa da ateşe de suya da buluta da sözünü geçirendir. Cenabı Hak bu noktada mükavenatta hiç bir zerre yoktur ki onun üzerine hükmü olmasın. Hiçbir zerre yoktur ki ona emretmemiş olsun. Hiçbir zerre yoktur ki Allah onu sevk etmemiş olsun. Her şey Cenabı Hakkın kudret ve kuvvet elinin altında. Ateş de cehennem de cennet de güneş de ay da rüzgarlar da bulutlar da Allah'ın kudret ve kuvvet emrinin altında gözünüzün gördüğü meyveler de ağaçlar da bitkiler de hepsi de Allah'ın kudret ve kuvvet elinin altında. Öyle olunca ateş de diyor ki ben onun emrindeyim. O da diyor Türkmen başbuğundan aşağı değil ki!

"Tabiat ateşi eğer seni gamlandırırsa o yakış, din sultanının emriyledir."

Eğer diyor bu tabiatın içerisindeki ateş seni yakar, gamlandırırsa eğer senin fıtratının gereği içinde bir yangın olursa, bir gam olursa, sana bir şey dokunursa, sen bir hüzünlenir bir gamlanır, sen bir kederlenirsen, bu Allah'ın emriyledir. Allah dilemedikçe sen o gamın yüzünü dahi göremezsin. Allah dilemedikçe sen o kederin dahi yüzünü göremezsin. O dahi Allah'ın emrinin altındadır. O dahi Cenabı Hakkın sevk ve idaresindedir.

"Tabiat ateşi eğer sana sevinç verirse, ona o sevinci din sultanı verir."

Gamın karşılığı nedir? Sevinçtir. Eğer sana bir sevinç gelirse, sana bir sürur gelirse, senin gönlüne bir hoşluk gelirse, o da Allah'ın emriyledir. Sen hani var ya ayeti kerime, 'iyilikler Rabbinizden, kötülükler nefsinizden', sizin başınıza gelen her şeyi Allah yaratır. Her şeyi sevk eden odur. İsterse başınızdan belayı, musibeti def eder, isterse sizden kederi, gamı kaldırır, isterse sizi sevince boğar. Bunu sevk eden Allah'tır. Yine devam ediyor:

"Gam görünce istiğfar et çünkü gam Halik emriyle tesir eder."

Eğer sana bir gam geldiyse eğer sana bir keder geldiyse eğer sana bir hüzün geldiyse eğer senin işlerin, senin istediğin gibi gitmiyorsa eğer senin başına bir çorap örüldüyse, eğer sen karanlıklara düştüysen, eğer sen bataklıklara düştüysen, ordan çırpınamıyorsan, istiğfar et, tövbe et. Yapmış olduğun yanlışlıklardan dolayı senin başına onlar geldi. Senin eksikliklerinden dolayı onlar başına geldi. 'İstiğfara devam edeni Allahu Teala dertlerden, sıkıntılardan kurtarır, ummadığı yerlerden rızıklandırır.' Mesai de geçen bir hadis-i şerif, tövbeye devam eden, Allah'tan af dilemeye devam

eden, dertlerden ve sıkıntılardan kurtulur ve o kimse ummadığı yerlerden rızıklanır. O muhakkak ve muhakkak istiğfara devam edecek. Gamdan, hüzünden, kederden kurtulmak istiyorsa, rızık darlığından, geçim sıkıntısından, evindeki huzursuzluktan, annesi ile babası ile arasındaki problemden, düzgün gitmeyen neyi var ise istiğfar edecek, tövbe edecek, helallaşması gereken yerler var ise helallaşacak. Annesinin, babasının, duasını almayan, helallaşmayanın iki yakası bir araya gelmez. Eşine zulmeden kadın, erkek, zulme devam ediyorsa iki yakası bir araya gelmez. Çocuklarına zulmeden anne ve baba iki yakası bir araya gelmez. Komşularına zulmeden, iş arkadaşlarına zulmeden, emrinin altındakilere zulmedenlerin iki yakası bir araya gelmez. Büyüklerini büyük gibi görmeyen, onları dinlemeyen, onlara itaat etmeyenin, iki yakası bir araya gelmez. Senin zakirinmiş, senin şeyhinmiş, senin çavuşunmuş, restleşme, duasını al geç. Onlarla didişme. İki yakan bir araya gelmez. Derviş kardeşlerine zulmeden, zakir, çavuş, nakib, nükebba, şeyh, iki yakaları bir araya gelmez. Kim kime zulmediyorsa, zulmedenlerin iki yakaları bir araya gelmez. Bu dünyada da felah bulmazlar, mahşerde de felah bulmazlar, ahirette de felah bulmazlar.

Hiç kimse, hiç kimseye zulmetmesin. Hiç kimse sözünü ve ahdini bozmasın. Sözünü ve ahdini bozanlar, iki yakaları bir araya gelmez. Sözünden geri dönenler, iki yakaları bir araya gelmez. Masumları, kimsesizleri, dul ve yetimleri aldatan, kandıran, onları yüzüstü bırakan, iki yakası bir araya gelmez. Yetimlerin mallarını devşirmeye çalışan, onların malını ucuz fiyata kapatmaya çalışan, iki yakası bir araya gelmez. Sokakta kediye köpeğe eziyet eden, hayvanlara eziyet eden, dilsiz mahlukata eziyet edenin, iki yakası bir araya gelmez. Yanında çalışanın hakkını, hukukunu korumayan, yanında çalışan kimsenin maaşını düzgün vermeyen, onun hakkına hukukuna riayet etmeyen, iki yakası bir araya gelmez. Adaletle hükmetmeyen hakimler adaletle insanları sevk etmeyen valiler, adaletle insanları sevk etmeyen kaymakamlar, mülki amirler, müdürler, amirler, eğer adaletle hükmetmezler, adaletle sevk ve idare etmezler, insanların arasında ayırmacılık, kayırmacılık yaparlarsa iki yakaları bir araya gelmez. Allah'ın lanetlediği fiiliyatları üzerinde bulunanlar, şimdi adına eşcinsel dendi, siz onun adını biliyorsunuz, bunlar, bunlara yumuşak görünenler, bunlara hoşgörüyle davrananlar, lgbt'li bilmem ne, harf kalmadı. Bu bir sürü harf kalabalığı olan, bunlara yumuşak görünen, bunlara saygı duyan, bunlar da olması lazım diyen, bunlar da bunun özgürlüğü diyenlerin, iki yakaları bir araya gelmez. Allah'ın lanetlediği işleri ve fiiliyatları yapanlar ve bunları destekleyenler, bunların iki yakaları bir araya gelmez. Müminlerden faiz alan, müminlere faizcilik yapan, iki yakaları bir araya gelmez. Oğlancılık yapan, lezbiyenlik yapan,

oğlan oğlana cinsel ilişkiye giren, erkek erkeğe cinsel ilişkiye giren, bu pislikler, bunlar asla iki yakaları bir araya gelmez. Bunları destekleyen, bunları alkışlayan, bunların peşine gidenlerin iki yakaları bir araya gelmez. Tövbe etmezlerse gelmesinler inşallah zaten. Bunlar tövbe edip dönmezlerse, Allah iki yakalarını bir araya getirmesin inşallah çünkü bunlar Allah'ın lanetlediği fiiliyatlar. Namazı kasten terk edenler, iki yakaları bir araya gelmez. Orucu kasten terk eden, oruç tutmaya muktedir olduğu halde tutmayan, iki yakaları bir araya gelmez. Hacca gitmeye muktedir iken hacca gitmeyen, iki yakaları bir araya gelmez. Gelmez! Herkes namazına dikkat edecek. Gelmez, namazı kasten terk edenin Allah muhafaza eylesin, dini yıkılır.

İşte bunları yapsa, yapanlar zaten tövbe edecek ama istiğfar etmek, tövbe etmek sünnet. Kuvvetli sünnet, hem farz. 'Allah tövbe edenleri sever.' Ayeti kerime, 'Allah tövbe edip af dileyenleri affeder', ayeti kerime ama Hz. Peygamber diyor ki 'Allah'tan en fazla korkanınız benim, günde ben yüz kez Allah'a tövbe ederim.' Günlük tövbenizi terk etmeyeceksiniz. Sufiler en az günde yüz sefer tövbe ederler. Allah'a yakınlık peyda etmek için çünkü Cenabı Hak onu yakinine alır. Bir tövbe vardır, dertten, sıkıntıdan, beladan, musibetten, günahtan kurtulmak içindir. Bu ayrı. Bu şeriatın emrettiği. Bir tövbe vardır, ehl-i tarikat için, küçük günahlar işlemiştir o. Küçük günahlar işlediğinden dolayı da tövbe eder ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetini icra eder. Bir tövbe vardır ki o, kulluğun, kulluğun, özüdür. O kulluğunu gösterir. Der ki sen Rabsin, ben kulum. Sen Allahsın, ben senin yarattığınım. Beni sen yarattın. Ben kendimi günahsız gördüğümden değil ama sen tövbe edenleri seviyorsun ya tövbe edenleri sevdiğinden dolayı ben sana tövbe diyorum der. Onun tövbesi muhteşem tövbedir. O 'sübhanallahi ve bihamdihi' derken cennette kendine ağaç dikildiğini görür. 'Subhanallahil azim' derken cennet meyvesi ağzına verilir. O işte Allahla arada perdenin kalktığı tövbedir, 'sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim' der. O, bir önceki perdesine tövbe eder. Der ki ben bir önceki perdede kaldım. Bana yazıklar olsun. Ben bir adım daha atmadım. Senin cemalini doya doya göremedim. Ben bir adım daha ataydım da senin cemalinle cemalleşeydim. Ben bir adım daha da ataydım da sen benim ruhumu alıvereydim de şu dünya denilen mihnethaneden kurtulaydım. Ben bir adım daha atıvereydim de senin o kahküllerine dokunsaydım. Bir adım daha atsaydım da kahküllerini boynuma dolasaydım. Bir adım daha atsaydım da gözlerinde gözlerimi kaybetseydim bir adım daha atsaydım da öyle bir sübahanallahi ve bihamdihi subahanallahil azim deseydim, bütün alemleri seyran etseydim. Tövbe o. Sufinin amacı. Bu tövbeye ulaşmaktır. Sufinin amacı budur. O yüzden onun tövbesi kıymetlidir.

O,zikrullahın ayrı bir dairesidir o tövbe. Bunda günahtan kurtulma düşüncesi. Bunda cehennem korkusu, bunda cehenneme atılma hayulası yoktur. Bu tövbe farklı bir tövbedir.

"Allah isterse bizzat gam, neşe, bizzat ayakbağı, azatlık ve hürriyet olur."

Allah isterse sana gelen gam, neşeye bürünür. Allah isterse neşe, gama bürünür. Onun gamının içerisinde neşe, neşenin içerisinde gam vardır. O yüzden gamlandığında kendi kendine ahu efgan etme Her gamın arkasında bir neşe vardır. Neşe verdiğinde onun lütfunu ve ikramını gör, ona hamd et ki hamd et ki neşenin arkasından gadap gelmesin. Biz yine burda, Hz. Pire dönelim: 'Onun hoş olmayan şeyi de benim canıma hoş geliyor. O gönül inciten sevgilime canım feda olsun. Veziri olmayan tek padişahımın hoşnut olması için ben hastalığıma da aşığım, derdime de. İki deniz gibi olan gözlerimin incilerle dolması için gam toprağını gözüme sürme gibi çekmekteyim.' Hz Pir de gamı sürme diye gözlerine çekiyor. Allah bizi öyle iman eden, öyle yaşayan, Allah'ı öyle seven, resulünü öyle seven, Kur'an ve sünnetine sımsıkı bağlı kullarından eylesin inşallah. Sürç-i lisan ettiysek affola. Cenabı Hak cümlemizi affetsin. Selamünaleyküm.

(48. Dakikadan İtibaren)

https://youtu.be/lyUuN_WxP3U

MESNEVİ-İ ŞERİF 838-839. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Geçen hafta 'Allah isterse bizzat gam, neşe, bizzat ayak bağı, azatlık ve hürriyet olur.' Bunu işlemiştik. Burdan devam ediyoruz inşallah. Sesim için özür dilerim. Hakkınızı helal edin.

"Rüzgar, toprak, su, ateş, kölelerdir. Benimle, seninle ölüdürler. Hak'la diridirler ancak onun emrini tutarlar. Ateş, Allah huzurunda daima emre hazırdır, aşık gibi gece gündüz daima kıvranıp durmaktadır."

Malum, eskiler dört anasırı erbaa derler; ateş, hava, su ve toprak. Bunlar, varlığın hemen hemen temelini teşkil eden maddesel boyuttur. O yüzden eskilerin hepsi de bütün varlığın bu anasırı erbaadan oluştuğunu söylerler. Bu manasa Hz.Pir de rüzgar, toprak, su, ve ateş kölelerdir, diyerekten onların hepsinin Allah'ın emrinde olduğunu, Allah emanetince, bir yerde cem olup insan olur, bir yerde cem olup hayvan olur, bir yerde cem olup ağaç olur, bir yerde cem olur denizler oluşur, dağlar oluşur, deryalar oluşur, yıldızlar oluşur, gezegenler oluşur. Hepsi de sonuçta bu dört anasırı erbaadan oluşur ve bunların hepsi de bütün varlık Allah'ın emrinde olduğu gibi bunlar da Allah'ın emrindedir. Allah'ın emrinde olmayan hiçbir şey yoktur. Hiçbir şey. Ayet-i kerimede İsra ayet 44'de Cenabı Hak buyurur ki: 'Yedi gök, yer ve onlar da bulunan varlıklar, Allah'ı teşbih ve tenzih ederler. Aslında hiçbir şey yoktur ki hamd ile Allah'ı tesbih etmesin. Ne var ki siz onların teşbih ve tenzih etmesini anlamazsınız. Şüphesiz ki Allah çok yumuşak davranan ve çok affedendir.' Cenabı Hak, bizi bütün göklere doğru seyrillah yaptırıyor. Diyor ki bütün göklere doğru bakın. (Dışardan yine çok gürültü geliyor, sohbeti dinlemekte güçlük çekiyor insanlar, dışarıda bir sessizlik olursa

mutlu olacağız.) Cenabı Hak, kendi mülkünde seyrillah yaptırıyor bize. Diyor ki bütün göklerde ve orda olanlar, göklerde ve orda olanlar. Demek ki bir gök halkı var, gökte yaşayanlar var, meleklerin cinnilerin haricinde, gök halkı var. Melekler var, cinniler de var. Bunların hepsi de ve gökte ne var ise varlık noktasında bir gezegende dahil buna, zerresinden kürreye kadar her şey, Allah'ı zikrediyor ve baktığınızda bir teşbih var, benzetme ve bir de tenzih var, reddetme ve bütün bu varlıklar, Allah'ı zikrederken, hem teşbih ediyorlar, hem de tenzih ediyorlar. Teşbih ve tenzih, Allah'ı tanıma, bilme dairesidir. Göktekiler marifetullaha erişmek için gayret gösteriyor çünkü teşbih ve tenzih, insanı marifetullaha götürür. Teşbih, benzetme. Tenzih, benzettiğin şey değildir. İkisinin arasında bir hayal perdesi vardır. Teşbih ve tenzih, ben sarkaç saatin sarkacına benzetirim. Tik tak tik tak.Teşbihte durursan, kabz hali olursun, ilerleyemezsin. Tenzihte durursan, yine kabz hali olur, yine ilerleyemezsin. Teşbih, tenzih, teşbih, tenzih. Teşbih için, bir kimsenin görmesi gerekir. Görmezsen teşbih edemezsin. Görmek, şahit olmaktır. Şahit olmak. Gören kimse teşbih eder benzetir. İki kimseyi gören kimse veya bir şeyi görürse bir kimse, onu bir şeye benzetir. Deriz ki, kaşları yay gibiydi. Bir kimsenin kaşı, yaya benzetmesi için yayı görmesi gerekir. Yay görmemiş bir kimse, yay ne der. O çünkü yayı görmedi. Ona yayı tarif etsen, yine bilmez, tanımlayamaz. Onun yayı görmesi lazım. Yayı görecek ki kaşlarının yay gibi intizamlı olduğunu görecek ve diyecek ki kaşları yay gibiydi ve saçları simsiyahtı. Bir koluma doladığımda saçlarını, ayrı bir bahar kokusu geldi. Bir baktım ki sadece koku değilmiş gelen. Ben bahar bahçesindeymişim. Onun bahçesinden başka bir bahçe mi var ki bu bahçe kimin diye sorayım. Onun mülkünün haricinde bir mülk mü var ki burası kimin diye sorayım. Saçlarıma onun saçlarını dolasaydım, der miydim ki bu saçlar benim, bu saçlar senin. Birbirine dolanmış saçlar. Ha senin ha benim. O zaman o bahar bahçesini görmeyen kimsenin, teşbih etmesi mümkün değildir. Yok, hayır. Sen her türlü bahar bahçelerini üst üste toplasan, onları bine çarpsan, sen muhakkak ki onlardan da güzelsin. Dünyadaki en güzel kadınların saçlarını saçlarına dolasam, bilirim ki sen ondan da güzelsin. Bildiğim, bilmediğim bütün kokuları burnumun ucuna sersem ve bütün kokulardan ayrı ayrı senin kokunu alsam, bilirim ki senin kokun hiçbir kokuya benzemez.

Ey sevgili! Ben günlerce gecelerce ağlasam, seni teşbih etsem, dil yetmez, kulak yetmez, dil yetmez, kelimeler yetmez, harfler yetmez ve bütün teşbihlerimi toplasam, bir terzihde reddedsem, tenzih yetmez. Teşbih yetmez. Hey Mustafa! Senin sözün, kelimen biter. Onun kelimesi bitmez! Gel sen, yolun kısasına bak, teşbihten de geç tenzihten de geç. Sen onu hamd ile zikret.

Eğer hamd ile zikredersen, bir gözün teşbih eder, bir gözün tenzih ama sırrın hep zikreder. İşte teşbih, akılcılar için lazım olan bir şeydir. Akıl delil ister. Tenzih ise, hikmet ehli için lazımdır. Zikir ise marifet ehli içindir. O, her daim zikirde kalır. İşte yedi göğe baksanız yedi göğü dolaşsanız, göktekileri görseniz ve göktekileri duysanız hepsini ayrı bir teşbihte görürsünüz ve aynı zamanda da ayrı bir tenzihde görürsünüz. Gözünüze dikseniz, yer ve yerin içindekilere baksanız, bütün hepsi de tenzihde ve teşbihde görürsünüz ve her şey tenzih ve teşbih arasında gelir gider ama Ankebut, ayet 45: 'En büyük iş Allah'ı zikirdir.' En büyük iş, Allah'ı zikirdir ve Cenabı Hak diyor ki siz onların teşbihini ve tenzihini göremezsiniz ve duyamazsınız ve anlamazsınız da şüphesiz ki Allah çok yumuşak davranan ve çok affedenler.

İşte Cenabı Hak bütün mükevvenatı kendi külli iradesi altında tutar. O külli irade teşbihle ve tenzihle ayakta durur ve ateş diyor ki Hz.Pir malum, ateşi konuşturmuştu. Ateş diyor ki rüzgar, toprak, su, ateş, hepsi de Allah'ın emrindedirler ve benimle, seninle ölüdürler. Ölü onlara hayat veren, onları canlı kılan Allah'tır. Harfe mana yükleyen Allah'tır. Sayıya mana yükleyen Allah'tır. Yoksa sayı sayıdır, harf harftir, hiçbir şeyi yoktur. Ateşe mânâ yükleyen Allah'tır. Toprağa, suya, mana yükleyen Allah'tır. Allah emrederse hepsi de cem olur, ev olur. Hepsi de cem olur, ağaç olur. Hepsi de cem olur, Adem olur, insan olur ve bütün bu dört anasırı erbaa Allah'ın emrinde hazır beklemektedir. Su, Allah'ın emrindedir. Ne yaptın Nuh'a? Ey arz, suyunu bırak dedi. Dünyanın her tarafından su fışkırmaya başladı. Göğe deki yağ, yağmur ol. Gökten öylesine yağmurlar yağdı ki dünya su altında kaldı. Şimdi siz onların işte bir bölge su altında kaldı dediklerine bakmayın. Bütün dünya su altında kaldı. Nuh tufanı ve tufan bittikten sonra Cenabı Hak toprağa emretti. Cenabı Hak suya emretti. Dedi ki ey arz, ey toprak, suyu yut. Ey gök, yağmuru dindir. Yağmuru kes. Şakkadak durdu. Yağmur yağmıyor, toprak hızla ne yaptı? Suyu yutmaya başladı. Sular çekildi. İş oldu bitti. Vakti saati gelince, Nuh Aleyhisselam bir güvercin uçurdu. Güvercinin muştucu olması çok eskidir. Müjdeci olması, haberci olması çok eskidir. Kadim bir meseledir. Güvercin birinci gün gitti, uçtu geldi, ayağında bir şey yok, ikinci gün uçtu ayağında bir şey yok, üçüncü gün geldiğinde ayağında çamur tanesi gördüler. Demek ki Cenabı Hak üç gün içinde suyu yutturdu toprağa. Toprak onun emrinde, su onun emrinde, gök onun emrinde.

İbrahim'i Nemrut ateşe atıyordu. Yaktı kocaman devasa bir ateş. Ateşin yanına yaklaşmak mümkün değil. Rivayet edilir ki ta Basra'dan ateş görünüyordu. O kadar devasa bir ateş yaktı, gök günlerce kıpkızıl görüntü. Öylesine ateş yaktılar ve Nemrut emretti, İbrahim'i mancınıkla ateşe attılar. Ateş, Allah'ın emrinde. Cenabı Hak, ateşe dediki ey ateş, serin ol, selamet

ol, dostumu yakıcı olma, selamet ol dedi. Üşütücü de olma dedi. Ateş İbrahim'i yakmadı. Allah'ın emri gelirse, ateş yakmaz olur. Bazen zaman zaman anlatırım, kendimi kıymetlendirmek için değil, ben ateşin yakmadığına şehadet ederim. Ateş burhanı, bir tane kendi kızdırdığım demiri ne yaptı, benim elime verdiler yala dediler, yaladım. Yakmıyor ateş, yakmıyor. Şehadet! Ateş, Allah'ın emrinde, mükavenat onun emrinde.

Hani Salih aleyhisselamın kavmi vardı ya, hani gökten bir ses geldi. Gökten bir ses gelince, donakaldı bütün herkes ama Salih ve inananlarına o ses hiçbir zarar vermedi. İman etmeyen müşrikler dona kaldılar durdukları yerden gökten bir sese. Cenabı Hak diyor ki gökten onlara korkunç bir çığlık gönderdik. Çığlık! Kur'an-ı Kerim'de çığlık olarak geçiyor, korkunç bir çığlık. Kıymetli dostlar o çığlığı, kafirler, müşrikler, mürtetler, çok afedersiniz. inancı bozuklar, o çığlıktan nasibini aldı. Salih Aleyhisselam ve inananlarına o çığlık dokunmadı, o çığlık dokunmadı, demek ki her şey onun emrinde. Her şey onun kulu.

Hani Cenabı Hak, Hud Aleyhisselam'a, Hud'a, rüzgarı vermişti ya emrine onun, Hud Aleyhisselam iki eliyle rüzgara yön veriyordu. Elleriyle bir tarafı gösteriyordu. Buz gibi olup parçalanıveriyordu, dağılıyordu toz dağılır gibi hepsi de ve Hud Aleyhisselam geliyordu. Bu mümin evi, evin etrafına bir çizgi çiziyordu, rüzgar ona dokunmuyordu. İnsanın etrafına bir çizgi çiziyordu. Rüzgar o insana dokunmuyordu. Hud Aleyhisselam Rüzgarı iki eliyle sevk ve idare ediyordu. Bunu da müşrikler istemişti ondan. Demişlerdi ki ey Hud, biz sana inanacağız ama şu rüzgara yön verebilir misin sen? Herkes istediği ile imtihan oluyor. Müşrikler bunu isteyince, Hud Aleyhisselam secdeye kapandı. Allah'tan yardım diledi. Dedi ki bunlar inanacaklar iman edecekler, bana yardım et. Cenabı Hak, Hud'a rüzgarı Hud'un emrine verdi. Rüzgar Hud'un emrinde, müşriklerin önünde rüzgara bir yön verdi. Rüzgar esiyor. Rüzgarı durduruyor, rüzgarı sağa, rüzgarı sola, rüzgarı öne, rüzgarı arkaya, rüzgarı elleriyle rüzgarı yönetiyordu. Müşrikler dediler ki sen bir büyücüsün, inanmadılar ve Cenâb-ı Hak onların istediklerini onlara helak olarak, felaket olarak gönderdi ve onlar rüzgar o kimseye böyle dokunduğunda, hemen buz gibi oluyordu. Bildiğiniz buz, tıkır tıkır buz ve ondan sonra, parçalarınıveriyordu. Hücrelere dağılır gibi dağılıyorlardı ve rüzgar Hud aleyhisselamın şehrinde tabiri caizse, yılan gibi dolanıyor, nerde kafir var, anında dondurup, anında fırlatıyordu. Evlerinin içinden dahi, evin içerisinde yemek yiyor, yemek yiyor dikkat edin, ekmek donmuyor elindeki ama kafir donuveriyor ve kafir donduktan sonra bir rüzgar un ufak oluyor. Enteresan, müthiş bir şey, bu öylesine müthiş bir şey ki bunu görenin secdeden kafasını kaldırmaması gerekir. Öylesine müthiş bir şey bu, öylesine

şehadet edilecek bir şey bu böyle işte rüzgarın böyle işler yaptığını gören o kafirler saklanacak yerler arıyorlar. Kimisi odalara saklanıyor, kimisi sandıklara saklanıyor, kimisi mağaralara saklanıyor, kimisi devasa villalarında hizmetçilerinin arkasında. Öyle enteresan bir şey ki rüzgar kapının deliğinden giriyor, anahtarın deliğinden giriyor, kapının altında küçük bir aralık var ya, rüzgar o aralıktan giriyor, süzülüyor rüzgar ve odanın içerisine girdiğinde vahşi bir aslan gibi oluyor anında böyle çoğalıp köpürüyor tabiri caizse, adam buz gibi oluyor ve vurduğu zaman duvara unufak oluyor. Bildiğiniz toz oluyor. Bildiğiniz toz bulutu oluyor. Bu insanın gece bir taraftan uykularını kaçıran bir şey. O Hud'un kavminin başına gelen helakı bir kimse görse şek şüphesi kalmaz, günlerce azab bekler. Öylesine muhteşem bir incelik var, öylesine muhteşem bir sanat var. Allah'ın kudretinden, kuvvetinden kurtulmak mümkün değil. O bir şeye ol dediğinde, alternatifi yok onun. O Salih Aleyhisselam'ın kavmine gelen o çığlık var ya seyretmek dahi büyük ürperti, seyretmek. O çığlığı sadece kafirler ve müşrikler duyuyor. Sadece mürtedler duyuyor o çığlığı ve bir Müslümanla bir kafir çarşıda yan yana giderken birisi donup kalıyor. Birisinin annesi kafir, oğlu mümin, annesi o çığlıkla donup kalıyor. Oğlan hayretle ona bakıyo hani buna ne oldu diye. Herşey Allah'ın emrinde. Sanki bir çip var, kodlanmış, o çığlık kodlanmış, kime gideceğini biliyor.

Hani ebrehe fiillerini toparlayıp gelmişti ya, Ebrehe fillerini toparlayıp geldiğinde devasa bir orduyla Mekke'nin kapısına dayanmıştı ya ve bir ebabil kuşunun ağzındaki küçücük çamur, nükleer bir silah gibi olmuştu ve o devasa fillerin vuracağı yer, beynine odaklanmıştı. Her Ebabil kuşunun bıraktığı çamur, toprak, bir nükleer silah gibi filin tam beynine giriyordu, beyninin tam ortasına girip infilak ediyordu içerde ve bütün fiiller bütün fiiller dışında hiçbir şey yok, içi infilak etmiş vaziyetteydi ve baktıklarında fiilleri dışarıdan gayet normal görüyorlardı ama fiillerin içi infilak etmişti. O ebabilin, o kuşların ağzında taşıdığı küçücük, küçücük çamur tanesi, nükleer birer bomba gibi oluyordu. Çünkü toprak onun emrindeydi. Çünkü rüzgar onun emrindeydi. Bütün her şey onun emrindeydi.

Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Bedir'de bir avuç toprak alıp lanet olasıcalar namazımı kılamadım. Namazı için, namazını kılamadığı için çünkü gözünün nuru namaz, çünkü dinin direği namaz çünkü namazsız bir müslüman düşünülemez. Namazsız bir mümin düşünülemez. Namazını kılamamıştı. Sormuştu Ömer'e, sen, bakın can alıp can veriyorlar. Can alıp can verirken, Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerine sordu. Ey Ömer! Sen namazını kıldın mı? Sen kaç kişi öldürdün? Sen nasıl savaştın? Sen ne yaptın değil. Ey Ömer! Namazını kıldın mı? Savaşın ortasında her yer

kan revan iken o Ömer'e namazı soruyordu. Namazı kıldın mı? Hz. Ömer enteresan. Dedi ki ben kıldım Ey Muhammed. O zaman Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin canı sıkıldı. Bir anda daraldı. Namaz, namaz, namaz! Bir avuç toprak aldı, lanet olasıcalar dedi. Namazımı kılamadım. Namazımı kılamadım. Namaz kılamamıştı! Namazını kılamadığı için bir avuç toprak attı, bir avuç toprak attı! O bir avuç toprak tank oldu, top oldu, gülle oldu, mızrak oldu, ok oldu, mermi oldu, rüzgar oldu, fırtına oldu. Düşman karıştı. Hallaç pamuğu gibi atılır oldu. Hepsi de geri çekilmek zorunda kaldı. Her birinin gözleri görmez oldu. O çünkü Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'di. Ölmekten korktuğu için atmadı. Savaştan korktuğu için atmadı. Namazı için attı. Namazım dedi namazım ve onun başka bir rivayette elinden su akar.

Ashabına açar, ashap susuz. Ashab perişan. Ne yapacaklarını bilmiyorlar susuzluktan. O, sevgililer sevgilisinin sevgilisi, elini uzattı çeşme oldu. Bütün ashab su ihtiyacını gördü. Bütün ashab. Su, onun emrinde. Onun eli de onun emrinde. Herkes suyunu içmişti, onun elinden. İhtiyacını görmüştü, onun elinden. O ne kutlu bir el! Öyle dedi ya Kur'an'da. Onun elini tutan, gerçekte benim elimi tutmuştur. Onun elini tutana ne mutlu değil mi? Düşündüğü zaman insan. Değil mi, rüyamızda tutsak elinden, bize lütfetse, ikram etse. Elimiz eline deyse, gözümüz gözüne deyse, yüreğimiz yüreğine deyse onun. Ah, iki avucumun içine alıverse elimizi, yüreğimizi, gözümüzü! Onun iki avucunun içindeyken nefesimizi veriversek, ne büyük müjde! Ne büyük mutluluk! İşte onun rahmet dağıtan, merhamet dağıtan, rızık dağıtan eli, Allah'ın ilmi, izni keremi ile bir anda top, tüfek oluvermişti. Çünkü el de onun emrinde, toprak da onun emrinde, su da onun emrinde, her şey onun emrinde. Ah! Allah'ın kulları, öyle bir Rabbin emrine girmiyor! Allah bizi onun emrine giren kullarından eylesin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Aramızda Güney Kore'den çekim yapan, belgesel çeken kardeşlerimiz var. İnşallah onlara da arkadaşlar yardımcı olsunlar. Sema bittikten sonra semahaneye, bu semahaneye kimse oturmasın. İnşaallah arkadaşlar bir belgesel çekecekler. Ondan sonra bayan sohbeti devam edecek. Hakkınızı helal edin.

https://youtu.be/BBMJi3VqvnY

MESNEVİ-İ ŞERİF 840-845. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamun aleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşaallah. Cenabı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Arefe geceniz de mübarek olsun. Cenabı Hak inşaallah bayrama ulaşmayı, bayramın sevincini yaşamayı cümlemize nasib eylesin inşaallah. 840'da kalmışız.

"Taşı demire vurunca kıvılcım sıçrar. Fakat kıvılcım (senin çakmağı çakmanla değil), Allah fermanıyla dışarıya ayak basar. Zulüm demiriyle taşını birbirine vurma. Çünkü bu ikisi, erkek ve kadın gibi çocuk meydana getirirler. Taş ve demir sebepten ibarettir ama ey iyi adam sen daha ileriye bak".

Zulüm demiriyle taşı birbirine vurma.Yani insanlara zülmetme, insanlara zulümle yaklaşma. Etrafındaki hiçbir şeye zulmetme. Elinin altındakilere zulmetme. Zulüm nedir? Zulüm, kuran ve sünnetin dışındaki herşeydir. Bu, birinci derecede bir insanın kendi fiiliyatıdır. O yüzden bir kimse kuran ve sünnetin dışındaki fiiliyat içerisindeyse, o etrafına zulmediyor demektir. Kuran ve sünnet içerisindeyse o kimse, o zaman o zulmetmiyordur. O yüzden insanların birinci derecede sorumlu olduğu şey odur yani Cenab ı Hak insanları haramlardan sorumlu tutar ya, haramlardan sorumlu tutması o kimse haram işlerse çünkü, birinci derecede kime karşı haram işlediyse, ona karşı zulmetiştir. O yüzden zulüm demiriyle taşı birbirine vurma yani sen zulmetme, sen zulmedersen o zaman Allah muhafaza eylesin, sıkıntılar çoğalır.

İnsanlar, bakın hayatınıza bir ölçü alacaksanız bu noktada, haram işlememe göz göre göre, bunu ölçü olarak alacaksınız. Bu haram işlememe

ölçüsünün en önemli maddesi, bir başkasına zarar vermemek. Bunu bir sufi, hayat disturu haline getirecek. Bir başkasına zarar vermemek, elinizin altındakilere zarar vermemek, bir çıti etrafındaki insanlara zarar vermemek, hiçbir şeye zarar vermemek. Senin elinden kurt kuş börtü böcek yeşil insan hayvan hiç kimse zarar görmeyecek. Hiç kimse! Birisi senden zarar görüyorsa, senin bu insanlığınla alakalı sıkıntı var demektir. Kimse senden zarar görmemeli. Sen o eğer bu noktada geri çekileceksen, sen geri çekilmelisin. Zarar edeceksen sen etmelisin. Sıkıntı yaşayacaksan sen yaşamalısın. Birisi senden zarar görmemeli, birisi senden için öf dememeli, birisi senden için bir problem yaşamamalı. Sen yaşa ama yaşatma. Sen sıkıntıyı çek ama bir başkasına sıkıntı çektirme. Sen güneşte kal, bir başkası gölgede otursun. Sen bataklıkta kal ama bir başkası düzgün yolda yürüsün asla bu noktada sen zarar ettirenlerden olma. Bu bir hayat düsturu. Bu yüzden normalde evet o sebepler de Cenabı Hakk'ın yaratmasıdır.

Hani bir ara sohbette dediydim ya her sabah iki tane gişe var bir, haram gişesi, iki helal gişesi. Bir, iyiliklerin verildiği iyi rollerin dağıtıldığı gişe; iki, kötü rollerin dağıtıldığı gişe. Sen hangisindesin? Muhakkak ki herkes diyecek ki ben iyilik isterim. Herkes diyecek ki ben hayır isterim. İyi, sen hayır istedin de kim senin hayrına engel oldu ama kötülük yapıyorsun? Sen namaz kılacağım dedin de kim engelledi seni? Sen oruç tutacağım dedin de kim engelledi seni? Sen bir açı duyuracağım dedin de kim engelledi seni? Sen bir çıplağı giydireceğim dedin de kim engelledi seni? Hoş çıplakları giydirmeye kalkarsak yoruluruz şimdi, çok çıplak var da hangi birini giydireceksin? İşin bir de o tarafa var yani açtan fazla çıplak var şimdi. Giydirmeye kalksak, kumaş yetmez. Her neyse, giydirelim yani sen bir çıplağı giydirmeye kalktın da kim engelledi? Çıplakların haricinde onlar engelliyorlar, onlar giyinmek istemiyorlar o ayrı bir mesele. Kimisi var yokluktan giyinemiyor, kimisi var varlıktan giyinemiyor, kimisi var yokluktan doymuyor, kimisi var varlıktan doymak istemiyor.

Dünya enteresan! E şimdi sen bir iyilik yapmaya kalktığında kim engelledi seni? Sen iyi insan olmaya kalktın da kim engelledi seni? Allah muhafaza eylesin. O zaman taş ve demir evet, sebepten ibarettir ama o sebebi isteyen biziz, o sebebe elimizi uzatan biziz. Şöyle düşünün kuyuda su var, o kuyudan suyu çıkarmamız lazım. Bir; kuyuya kova sarkıtacağız çıkartacağız, bir tane de çıkrık kuracağız iptidai de olda döndüreceğiz kovayı, salacağız kovayı içine su dolduracağız, çıkaracağız. İki; şimdi teknoloji var, kuyudan normalde doldurup motoru bağlayacağız, suyu çıkaracağız. Üç; keramet sahibi olacağız. Hani, İbrahim Ethem hazretleri seyahat ederken abdest alacak, kuyuya salmış kovayı, çekmiş kovayı kuyudan, bakmış bir kova altın

ve demiş Ya Rabbi, hala daha beni imtihan mı ediyorsun dünya malıyla demiş, altını kovanın içerisine kuyunun içerisine tekrar geri dökmüş. Ne garip imtihan, değil mi! Yani insanlar Normalde bunlar için annesi ile babası ile kavga ediyor, kardeşleri ile arası bozuluyor üç kuruş para için veya üç karış toprak için, üç karış toprak, bir dönüm toprak, beş ağaç zeytin için birbirini kırıyor insanlar. Hele bu zamanda, birbirini yiyor insanlar. Ne? Para! Ona daldırmış kovayı, kuyudan su çekecek, bakıyor ki bir kova altın geliyor. Bir kova altın gelince altını kuyunun içerisine boca ediyor tekrar diyor Ya Rabbi hala daha beni dünya ile imtihan ediyorsun. Ben senin rızan için abdest alacaktım diyor. Abdest alacaktım, amacım abdest almaktı. Kuyunun içerisinden su yükseliyor, başlıyor İbrahim Ethem'in önüne dökülmeye su. Ondan sonra abdestini alıyor, namaza duruyor.

Şimdi, kuyudan su çekmenin yolu: Bir; neyapacağız, çıkrık yapacağız, veyahut da ne bileyim iptidai bir şey veya teknolojik bir şey yapacağız, suyu yukarı çekeceğiz. Sebep. Orda çıkrık sebep oldu, ip sebep oldu, kova sebep oldu ya da her şeyi isterse sebepsiz halk eden Allah'a yaslanacağız, biz abdest almak için niyetlendiğimizde kuyudan suyu ne yapacak o? Yukarı kendiliğinden çıkacak. O zaman sebep nedir? Bir şeyin olmasına, bir şeyin olmasına yol açan birşeydir. Hani bir şey olacak ya ona yol açıyor. Bu sebeptir veyahut da bir şey olacak, ona vasıta da der eskiler. Bir şeyin olmasına vasıta olmak. Bir şeyin olmasına araç olmak. Sebep odur. Hz. Pir diyor ki demirle, zulüm demiriyle taş sebeptir ama sen zulümden uzak dur, sen ileriye bak, ey iyi adam, sen daha ileriye bak, sen sebebi geç, sen daha ileriye bak, sen normalde zulüm etme, sen haram işleme, sen yanlış yapma ama sen daha ileriye bak, sen görünenin üstüne, görülenden daha ileri bir görüşe sahip ol. O nedir? İrfandır o. Onun normalde ilk adımı mükaşefe derler ya keşf sahibi olmak, perdenin arkasını görmek, daha ileriyi görmek. Sen ey iyi adam, sen daha ileriye bak. Sen perdenin gerisine bak. Sen ötelere dur bak.

"Çünkü bu sebebi o sebep olmaksızın zuhura getirmiştir. Zahiri sebep, hakiki sebep olmaksızın kendi kendine nasıl meydana gelir?"

O zaman normalde zahirde bir sebep var, görünen bir sebep var, bu görünen sebebin arkasında bir hakikat var.Sen o hakikati gör. Bütün insanlar, orta yerde çalışan sebebi görür. Bütün insanlar haklı, şeriaten avamca, ortada dolaşan sebebi görür. Ortada dolaşan sebebi gördüğü için, ona göre hükmeder ama sen, hakikat gözü ile bak. Sen hakikate er. Sen hakikate edersen Hızır gibi olursun. Hani ne yaptı şeyi, ne o, gemiyi deliyor. Musa aleyhisselam diyor ki ya sen ne yapıyorsun bu gencecik çocuklar bizi ordan, kıyıdan aldılar, gemilerine bindirdiler, yedirdiler, içirdiler, bizi misafir ettiler, bir güzel rahat ettirdiler, etrafımızda pervane dönüyorlar, sen şimdi kalktın

gemiyi deliyorsun. Geminin içi su alacak. Hani bizde bir tabir vardır ya, ekmek yediğin tekneyi kırmak veya yemek yediğin çanağa tükürmek, işte ordan nasipleniyorsun, ordan bir fayda görüyorsun, ordan bir fayda gördüğün, nasiplendiğin yere hainlik yapıyorsun. Şimdi toplumda bunlar çoğaldı ya, kapitalist sistemin getirmiş olduğu şeyler bunlar.

Önceden hani bir kahvenin kırk yıl hatırı vardı ya, önceden sana birisi bir yardım etmişti ya, önceden sana bir tebessüm ettiydi ya, bunlar önemli şeylerdi ama bu kapitalist, emperyalist sistem, deccaliyet, dinsiz sistemi ar, edeb, namus, şeref, haysiyet, gelenek, görenek, kültür tanımıyor. Bu dünya üzerindeki deccalist sistem, insanların imanını, inancını, insanlığını yok ediyor. İnsanlığını yok ediyor insanların. İnsanlar gün geçtikçe çok özür dilerim ama insanlıktan uzaklaşıyorlar. Erdemlilikleri yok. Kemalatları yok.

Nerde ne konuşacağını, nerde nasıl davranacağını bilmiyorlar. Yani bu böyle facefood kültürü. Ye at, yemesen de at, ısır at. Bir şeyi atıyoruz ya hani, neden? Kıymet yok. Şimdi kimin evinde yüz yıllık, yüzelli yıllık bakır var? Yok kimsenin evinde. Yiyeceksin, atacaksın. Yiyeceksin, kıracaksın. Kimsenin evinde eski hiçbir eşya yok. Sebep? Yeni kültür bu. Tüketime ve vefasızlığa dayanıyor. Kültürsüzlüğe dayanıyor, irfansızlığa dayanıyor. İrfanı yok, ilim var, irfan yok. Bilgi var, hakikat yok. Bilgi var ama hakikat yok. İlim var, biliyor ama irfan yok. İrfan sıfır, hakikat sıfır. Hani bazen derslerde diyorum ya sahabe sizin bildiğiniz ayeti kerimeleri bilmiyordu, sahabe bu kadar fıkıh bilmiyordu, bu kadar hadis bilmiyordu, bu kadar ayet bilmiyordu, yemin ediyorum bu kadar tefsir bilmiyorlardı. Bilmiyorlardı ama her biri hakikat ehliydi, her biri irfan abidesiydi. Bir ayeti kerimeyi, bir ayeti kerime ile Kur'anı ordan geçirirlerdi. Öylesine hikmet ehliydi herbiri, kalpleri güldür güldür çalışıyordu.

Ha içki haram olmazdan önce Hz. Ömer efendimizin kalbine ayeti kerime ilham olarak geliyordu. Düşünebiliyor musunuz! Henüz daha ayet inzal olmamış. Henüz daha ayet inzal olmamış ayeti kerime Hz. Ömer efendimizin kalbine inzal oluyor. Hz. Ömer efendimizin kalbine ilham oluyor. Böylesine irfan sahipleri, böylesine mükaşefe ehli her biri, böylesine hakikat ehli. İşte Hz. Pir, bizi bu sebeplerin arkasındaki gerçek müsebbibe bizi döndürüyor. Diyor ki sen bu zuhur eden sebeplere bakma o sebeplerin arkasında hakiki bir sebep var. Yani hakikat var. Sen Adem'in elmasına takmışsın. Vay, oturdun kalktın elmayı neden yedi. O elmayı yemeseydi biz bu dünyaya gelmeyecektik, o Havva'yı istemeseydi, bu dünyaya gelmeyecektik o Havva'yı istedi, bak bak bak bak! Nerden yakalamış. Onun kulağına eğildim, kadınsın ne yapardın dedim, durdu. Eşcinsel misin sen dedim. Şimdi moda ya. Şimdi İslam dünyasında eşcinsellik moda oldu, ülkemizde eşcinsellik moda

oldu. Adına eşcinsel diyoruz artık biz de böyle. Hani bildiğimiz isim var ya, i ile başlayan, b ile devam eden, Niğde'nin nesi ile koşturan, Edirne'nin esi ile sükun bulunan, biz onu şimdi öyle söylemiyoruz, neden? Bu bir de toplum arasında ayrımcılık oluşturdu. Bir de işin bu tarafı var. Allah muhafaza eylesin. Şimdi yani Adem'in meyva yiyişine takılma. Arkasında bir hakikat var. O hakikate göre, o sebepler dairesinde öyle oldu, onun arkasındaki hakikati gör. Adem onun arkasındaki hakikati gördü zaten, onun ardındaki hakikati görmesine rağmen, isyan etmedi, dedi ki ben nefsine zulmedenlerden oldum. Hatayı kendi üzerine aldı. Demedi bunun arkasında böyle bir hakikat var, o hakikatten dolayı ben bunu yedim. Bu, küstahlık, bu şeytanın yolu. Burda bu cebriyeye giriyor zaten, bu şeytanın yolu. Bu değil, arkasındaki hakikati görüp o arkadaki hakikate teslim olmak, sebebin arkasındaki hakikati görmek, sebebin arkasındaki hakikate teslim olmak. İşte erdemlilik bu. İşte mukaşefe bu. İşte irfan sahibi olmak bu. O yüzden Hz. Pir diyor ki sen, bu sebepler, zahir sebepler dairesinde, görünenin arkasındaki hikmeti sebepleri gör. Hikmeti sebepleri görmezsen, bu zahir sebeplerin içerisinde bocalanır, debelenir durursun. Allah muhafaza eylesin.

"Enbiyaya rehber olan o sebepler, bu sebeplerden daha yüksektir."

O hakikate, hakikat olan o sebepler, hakikat olan o ilim, enbiyaya yani peygamberlere rehber olmuştur. Peygamberler o hakikat ilmine, ilmi ledüne vakıf olduklarından dolayı, o hakikate göre hareket etmişlerdir. Orta yerde görülen sebeplere göre değil. Ümmetlerine, etrafındaki insanlara tavsiye ederken, nasihat ederken, sebeplere göre nasihat etmişler, demişler ki demiş ki Hazreti Peygamber sallallahu ve sellem , sen demiş deveni bir kazığa bağla da tevekkül et. Deveni kazığa bağla. Bu kim için? Bu avam için, bu insanlar için, hakikatin hakikatin hakikatine ram olmayan, hakikatin hakikatin hakikatinden haberi olmayanlar ne yapacaklar? Develerini kazığa bağlayacaklar. Hakikatin hakikatin hakikatini görmeyenler, kapılarının önlerine bir sürü ne yapacaklar asker dikecekler, koruma dikecekler ama Hazreti Muhammedi Mustafa sallallahu ve sellem , çadırdan kafasını çıkaracak, benim çadırımın önünde ben bir nöbetçi istemiyorum, ben koruma istemiyorum, beni Allah korur diyecek çünkü enbiyaya rehber olan, o perdenin gerisinin gerisindeki öz ilimdir. İşte hakikatin gerçeği odur. Bütün peygamberler, o hakikate göre hareket ederler. O yüzden Cenabı Hak, peygamberinin üzerinde sallallahu ve sellem için dedi ki, o heva ve hevesinden konuşmadı, o mecnun değildir, o deli değildir, o akılsız değildir. O ne söylediyse benim emrimi yerine getirdi dedi. Sebep? Çünkü o peygamberler, hakikatin hakikatin hakikatine göre hareket ederler. Allah Kur'anında bir şeyi emreder. Onun nasıl icra edileceğini, ondan ne anlamamız gerektiğini,

peygamberler bize anlatırlardı. Çünkü onlar, hakikatin hakikatin hakikatine ram olmuş, o hakikati bilen, o hakikatten konuşan, o hakikatten davranan seçilmiş insanlar vardı.

O yüzden kurbandan ne anlamamız gerektiğini bize hazreti Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem gösterdi. Şimdiki ziptirikler değil. Biz namazdan ne anlamamız gerekiyor, namazı nasıl kılmalıyız, Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bize öğretti. Şimdiki zırtapozları dinleyecek değiliz. Dinin nasıl yaşanılması gerektiğini, hazreti Muhammedi Mustafa bizlere öğretti ve Cenabı Hak ayeti kerimesinde de dedi ki bugün dininizi tamam ettim. Kurban belli, zekat belli, haramlar belli, ibadetler belli. Şimdiki sonradan çıkan zırtapozların da aklına ihtiyacımız yok. Çünkü o peygamberlere rehber olan, Cenabı Hakk'ın kendi zatı ulûhiyetinden kopup gelen, ilmi ledündür. Cenabı Hakk'ın direk zaatından gelen, o hakikate ram olmuş onlar. O yüzden peygamberlerin hepsine de iman eder, o yüzden Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'in ayak izini takip ederiz. İşte Hazreti Pir de diyor ki enbiyaya rehberdir, o hakikat sebepler. O hakikat sebepleri enbiyaya nedir? Rehberdir. Asıl ilim, asıl irfan orasıdır, asıl doğru ordadır. Eğer orayı görmüyorsan, o zaman mevcut zahir ilme göre hareket edersin, bu da farzdır. Musa Aleyhisselam'ın sen burayı ne yapmaya kırıyor döküyorsun demesi caizdir. Onun öyle itiraz etmesi de caizdir ama Hızır Aleyhisselam'ın gemiyi delmesi, kendince de caiz ve doğrudur, onun hakikat ilmine göre geminin delinmesi lazımdı. Tabii bu gemiyi güm güm güm baltayla dibini deler, dibini deldikten sonra foooş sular yukarı çıkar. Hızır Aleyhisselam suya işaret eder, yeter dur der. Buraya kadar. Geminin içi az bir şey su alır durur, başka su almaz, başka su almaz. Gemiden çıkarlar, giderler. Bakın, su emre amade, su emre amade! Biz suya sabahtan akşama kadar desek ki burda dur, bizi nereye dinleyecek, sel alır götürür bizi. Sel alır götürür bizi. Biz diyeceğiz ki ateşe dur yakma, kavlandığımızı görürüz ama o Cenabı Hakk'ın emri ilahisi yetişti mi ateş emre amade olur, su emre amade olur. Hızır Aleyhisselam da ne yaptı? Suyu böylece durdurdu. Hud Suresi, ayet 84-85, Cenabı Hak, Hud için söylüyor: 'Gerçekten biz onu yeryüzüne yerleştirip imkanlar verdik. Biz ona her şeyin sebebini verdik. O da sebeplere sarıldı.' Hud ile alakalı. Ne yapıyor? Biz diyor ona sebepler verdik, o da sebeplere sarıldı. Hud aleyhisselam ne yapardı? Rüzgara yön verirdi, sebepti. Eliyle yön verirdi, rüzgar da sebepti, el de sebepti.

"Bu sebebi messir bir hale getiren, o sebeptir."

Yani ortalıkta bir sebebi işler haline getiren, hakiki sebeptir. O hakiki sebep olmazsa, ortada işleyen bir sebep olmaz. Hakiki sebep nedir? Allah'ın ilmi ilahiyesindedir.

"Bazen de olur ki semeresiz ve atıl kılar, hükümsüz bırakır."

Bazen de Cenabı Hak orta yerde görünen o sebepleri ne yapar? Hükümsüz kılar. Yani bütün her şey yağmur, yağmaya müsaittir, yağmaz, bütün her şey, kar, yağmaya müsaittir, yağmaz veya erimeye müsaittir, erimez. Hani bıçak keserdi, sebep ortalıktan kalktı, kesmedi. Kesen bıçak kesmez oldu. Ne yaptı? Yakan ateş yakmaz oldu. Ne yaptı? Batıran su batırmaz oldu. Sebeplerin orta yerde tecelliyatı kalmadı. Sebeplerin bir anlamı kalmadı. Sebepler hükümsüz kaldı. Cenabı Hak isterse bu manada sebepsiz bir şey verir mi? Evet. Sebepsiz bir şey alır mı? Evet. Hiç sebepsiz bir şey olur mu? Evet. Evet ama biz avam mantığımızla herşeyin sebebini araştırır mıyız? Evet. Herşeyin sebebini öğreneceğiz diye tutturur muyuz? Evet. Bunu öğrenmek için tiftikler miyiz? Evet. İlla ki dibine darı ekecek miyiz? Evet. Ya bırak arada da bir bırak geç! Bırakıp geçmeyiz. O yüzden diyor Cenabı Peygamber sallalahu ve sellem , geçmiş ümmetler diyor çok soru sormaktan helak oldular. Biraz da teslimiyet lazım. Allaha teslim ol ya, bu da böyle olacakmış de, geç yürü, benden dolayı böyle oldu de yürü tövbe et, Allah'a şükret, hamd et, yapmışımdır bir hata de, yürü. Yok! Biz dibine darı ekeceğiz. Allah muhafaza eylesin.

"Bu sebebe akıllar mahremdir."

Akıl, sebeplerin üzerinde delil arar, mahrem olur, yani inanç olur. Aynı zamanda mahrem yani bu sebebe akıl böyle gizliymiş gibi orta yerde, akıl onu araştırır. Akıl ehli, delil ister. İlla ki sebebini öğrenecek. Sebebini öğrenmezse kabul etmez, akıl ehli. O, sebep araştırmakla yürür. O şüphe etmekle yürür. O, şüphe edecek sebebini araştıracak. Şüphe edecek şüphesini araştıracak. Araştıracak Allah araştıracak. Akıl ehli! Hikmet ehli, işaret arar. O, işaretle yol arar. O ne? Onun için rüya işarettir. Onun için keramet işarettir. Vay ya! Ben gittim, benim kalbimden bir soru geçiyordu, şakkadak cevap verdi. O işaret arıyor. Hikmet ehli. Bunu kim arar? Ehl-i tasavvuf arar. Ehli tarikat onu arar. Kendi kendine der. Benim gittiğimde, sohbetine gittiğimde, benim kalbimden geçenleri cevaplandırması lazım. Vardır ya öyle. Ona diyeceksin ki sen hikmet ehli misin? Yok. Ya nesin? Hangi esmaya kadar geldin? Hangi esmadasın? Senin bir önceki şeyhin hangi esmaya kadar çıkardı? E kem küm. E sen geliver ayvazım, gidi ver dingozum yapmışsın! Sen bir esma da almamışsın? Kalbin de açılmamış, içinde yarılmamış senin, eee? Ama o gene de derviş ya! Önemli derviş bir de. Ona hikmet lazım ! Ne? İşaret lazım. Ona işaret lazım, o muhakkak o işareti görecek, o işareti görmezse, o kendince o, bu şeyh efendi, olgun değil, kemale ermemiş, doğru değil. Neden? O kendince o hikmet ehli işareti görecek! Hakikat ehli ise şehadet arar. O, marifetullah arar. O hakikat ehli, işin marifetini arar o. Onlar

da ayrıdır. O yüzden normalde orta yerdeki görülen sebepler akıllara mahsus, akılla alakalı. Asıl sebep, o ayrı. İşte o mahrem olan, o böyle gizli olan, o sebepler, o hakiki sebepler, peygamberlere mahrem değildir. Bir kısım velilere mahrem değildir. Burda sakın peygamberlere mahrem noktaya o veliler gelir diye aklınıza gelmesin ha dereceleri var herkesin. Peygamberlerin de kendi aralarında dereceleri var. Hud'a verilmeyen, Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e verilir. Musa'ya verilmeyen, Muhammed-i Mustafa(s.a.v.)'e verilir. İsa Aleyhisselam'a verilmeyen, Muhammed-i Mustafa (s.a.v.)'e verilir. Hepsi de peygamberdir ama Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem , diğer peygamberlerin üstündedir. O hem peygamberlerin evvelidir, hem de peygamberlerin âhiridir. Onun derecesi diğer peygamberler gibi değildir.

Hani ashabın içinde de aynıdır. Hiçkimse, Hazreti Ebubekir gibi olmaz. Hiç kimse Hazreti Ali efendimiz gibi olmaz, hiç kimse Hz. Hüseyin, Hz. Hasan efendimiz gibi olmaz. Hiçbir kadın, Hz. Fatıma gibi olmaz. Dereceleri var. E, pir efendilerin de, velilerin de dereceleri var. Sen şimdi ben zamanın Abdulkadir Geylanisiyim dersen, senin dilinden asarlar, haddini bil! Sen dersen ki ben de bugünün İmamı Azamıyım, senin dilinden asarlar, haddini bil. Sen dersen ki biz ashaptan da üstünüz, senin dilini koparırlar, kargalara yem ederler, haddini bil! Herkesin derecesi var demek ki 'velilerden öyle derece sahipleri vardır ki beni İsrail peygamberleri mesabesindedir' diyor bir hadis-i şerifte. İmamı Gazali'nin aldığı hadiste, üstündür diyor ama sen peygamber sallallahu aleyhive sellem ile kıyaslama kendini. Edepli ol! Sen kendini Geylani hazretleri ile kıyaslama, edepli ol! Sen kendini hazreti Mevlana ile kıyaslama, edepli ol! Sen kendini bir şeyh efendi ile kıyaslama, edepli ol! Sen kendini bir zakir ile kıyaslama, edepli ol! Sen kendini bir eski dervisle kıyaslama, edepli ol ya! Kolay mı bir şeyhin yanında yıllardır durmak, yıllarca durmak, etrafında durmak, onun yolunda koşmak, edepli ol! O durmuş o yıllarca orda, ben onu tanımam! Seni kim tanır ya? Edepli ol! Edepli ol! Neden? Ya onun yıllarca emeği var. Edepli ol! Senin nefsin bir gün zorlansa, gidiyorum ben selamünaleyküm, diyorsun. Edepli ol! Ayağını topla demiştim birisine, çekmiş gitmiş. Bana ayağını topla dedi diyor. Toplama diyelim, yayılalım! Hani bir gün sohbette demişim böyle önde oturanlar iki dizlerinin üzerinde oturacaklar, edepli olacaklar diye, oda ya bana böyle söyledi demiş, çekmiş gitmiş. Allah Allah! Yani insanlara iki dizinizin üzerine oturun demeyeceğiz de, ee böyle bir zamanda yıllardır iki dizinin üzerinde oturan kimseyle, bir dizinin üzerinde otur denince çekip giden kimse aynı olur mu ya? Vefasızlık olur o zaman. Şimdi insanlara burdan değil, ordan git diyorsun, çekip gidiyor, tü yansın diyor. Ne oldu? Ee, ben ordan gidecektim ya. Ha sen ordan gidecektin, benim de sana ordan

git dememi bekledin! Ben ordan git demeyince çekti gitti. İyi, git! Hiç itaat edenle etmeyen bir olur mu? Hiç koşuşturanla koşuşturmayan bir olur mu? Hiç küçücük bir sıkıntıda tü yansın deyip gidenle, sıkıntıya ram olan bir olur mu? Hiç çile çekenle çile çekmeyen bir olur mu? Hiç sevenle sevmeyen bir olur mu ya? Hiç aşıkla aşık olmayan bir olur mu? E birlemek lazım da… Yok! Kardeş! Bir görmek ayrı bir şeydir, onun hakkını vermek ayrı bir şeydir. Aaa, olmaz! Olmaz! İşte o sebepler de enbiyanın mahremidir;

"O sebeplerin mahremi de enbiyadır."

O peygamberler, onu bilirler. Onlar peygamberlerin sırlarıdır. Aynı şekilde peygamber gibi değil, velilerin de sırları vardır. O Hak dostlarının da sırları vardır. Senin görmediğini görür o Allah gösterirse. Senin bilmediğini bilir o Allah gösterirse. Otur o da onun sırrı, teslim ol. E biz de öyle değil! Allah kafamıza göre olsun, peygamber kafamıza göre olsun, Kur'an kafamıza göre olsun, ya şu ayetleri kaldıralım, Peygamber(s.a.v.) hazretleri kafamıza göre olsun ya, bazı hadisi şerifleri atalım… E, bu şimdi Kur'an kafamıza göre, Allah kafamıza göre, peygamber kafamıza göre, hadisler kafamıza göre, e bu şeyh de kafamıza göre olsun! Onlar kafana göre olduktan sonra, o da olması lazım. O zaman din kalmadı! Allah muhafaza eylesin.

"Bu sebep kelimesinin Türkçesi nedir denirse, iptir diye cevap ver. Bu ip, bu kuyuda işe yarar."

Hani biz sebepleri konuşuyoruz ya hakikatleri konuşuyoruz ya, bu sebep diyor bu kuyuda işe yarar**.** Bu ip, bu kuyuda işe yarar diye cevap ver**.**

"Çıkrığın dönmesi, ipin sarılıp koyverilmesine sebeptir. (Hazreti Pir'i iyi dinleyin***.) Fakat çıkrığı döndüreni görmemek hatadır."***

Çıkrık döner, iple sarkıtınca içerden suyu çeker. Çıkrık sebeptir ama o çıkrık tek başına kolunu döndüren bir güç olmadıkça suyu çeker mi? Çekmez. O zaman o çıkrığa kovayı daldırıp çıkrığı çevireni gör. Hiç der misiniz siz çıkrık, bana bir kova su getir? Yok. Çıkrığı kim döndürecek? Oğlun. Oğlum git şu kuyudan bir kova su çek gel. Suyu çektin mi? Çektim baba. Aaa, ne ile çekti? Çıkrıkla. Der miyiz çıkrık suyu çıkardı diye? Demeyiz. Ne deriz? Kim, kız, oğlan önemli değil, işte hanım veya kim, çıkrığı aldı geldi deriz. Orta yerde hiç çıkrığı görmeyiz, kovayı görmeyiz, ipi görmeyiz. Oysa hepsi de sebep mi? Sebep ama sebepleri hareket ettiren arkada gerçek bir sebep var. Evet! Eee? İnsanın arkasında da gerçek bir sebep var değil mi. Biz şimdi insanı gör, onun arkasındaki sebebi görme.

"Dünyada bu sebep iplerini sakın ha, sakın ha bu başı dönmüş felekten bilme ki felek gibi bomboş ve sersem bir halde kalmayasın, akılsızlıktan çıra gibi yanmayasın."

Demek ki bu sebeplerin hepsinin arkasında asıl sebep var. Ben şimdi yine bununla alakalı, bu sebeplerle alakalı Hazreti Pir'e müracaat edeyim. Hz.Pir, bu sebepleri nasıl açıklamış:

'Ne Hazreti Musa'nın ne de Peygamberimizin mucizeleri sebeplerle değil, Allah'ın yaratması ile olmuştur. Yoklara kabiliyet nereden geliyor? Allah, anlayanlar için bu gök kubbenin altında bir adet koydu, sebepler ve yollar yarattı. Olayların pek çoğu o adete göre olagelir. Fakat bazı da olur ki kudret, o adeti yırtar, kaldırır. Fakat arayan muradına erişsin diye çok defa yaptığı işleri sebeple yapar, sebeple yaratır. İbrahim'i ateş içinde besler, korkuyu ruhun emniyeti selameti yapar. Onun sebeb yakıcılığına hayranım. Onun hayallerinde Sofestai gibiyim. Güzel gözlülerden işve cilve öğrenmişsek, neden gözümüzü sebeplere dikip duruyoruz. Sebeplerin de başka sebepleri var. Sebebe bakma da asıl olana bak. Peygamberler sebepleri gidermek için geldiler. Mucizelerini ta Zuhal yıldızına ulaştırdılar. Sebep ve vesilesiz denizi böldüler. Ekmeksizin buğday yığınını buldular. Çalışmaları yüzünden kum taneleri un olurdu. Keçinin yularını çektiler mi ellerinde ibrişim olurdu. Bütün Kur'an, sebebi gidermeye aittir. Zahiren yoksul olan peygamberin yüceliğini yine zahiren yoksul olan Ebu Leheb'in helakini anlatır durur. Ebabil kuşları iki üç taş attılar mı o koca Habeş ordusunu kırıp geçirdiler. Taa yukarılardan uçan kuşun attığı bir taş, fili delik deşik eder. Öldürülmüş adama kesilmiş öküzün kuyruğu ile vur da hemen dirilsin, kefeniyle kalksın. Kesilmiş boğazı yerinden davransın, kanını dökenlerden kanını istesin.' denir.

Demek ki sebeplerin arkasında Cenabı Hak'kın hakikatindeki sebepler yatar. Biz ortadaki sebeplere bakar isek, ortadaki sebeplere bakmamız bizi yanıltabilir . O yüzden biz ortadaki sebeplere değil, o taaa perdenin gerisindeki hakikate bakacağız inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Cenabı Hak cümlemizi, bu cümle Ümmeti Muhammed'i af ve mağfiret eylesin.

https://youtu.be/L00GvIhz8Y8

MESNEVİ-İ ŞERİF 843-845. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Zahiri sebep, hakiki sebep olmaksızın, kendi kendine nasıl meydana gelir? Enbiyaya rehber olan o sebepler, bu sebeplerden daha yüksektir."

Bir sebepler var, sebepler dairesinde dolaşan ama enbiyaya rehber olan sebepler, bu sebepler dairesinden daha yüksekte. Neden? O çünkü özün özü. Hikmet'in içi. O normalde asıl hakikat merkezi, o enbiyada. O enbiyalar çünkü meselenin ne olduğunu, perdenin gerisini biliyor. Perdenin gerisini bildikleri için onlar normalde işin hakikatine ram olmuşlar, hakikatini görmüşler. O yüzden enbiyaya rehber olan o sebepler, yani enbiyanın gördüğü o hakikatler, enbiyanın gördüğü o hikmetler, görünenlerin üstündedir. Tabii bununla alakalı meseleyi genişletmek çok mümkün. Mesela işte Hızır Aleyhisselam. Onu Cenabı Hak, Kur'an-ı Kerim'inde, bir kul olarak nitelendiriyor ama hadis-i şeriflerde Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazreti onu Hızır Aleyhisselam olarak nitelendiriyor. Öyle söylüyor veyahut da eski ahitte de yeni ahitte de onun adı Hızır olarak geçiyor. Yani burdan eski ahitte, yeni ahitte onun adı Hızır olarak geçiyor diye bir kısım bu sonradan doğma bu bir kısım kimseler, işte bu İsrailiyattandır, biz bunu reddederiz, işte Kur'an-ı Kerim ona Hızır demedi, o yüzden biz de ona Hızır demeyiz, Kur'an-ı Kerim onu bir kul olarak gördü, biz de onu bir kul olarak görürüz deyip bu hadis inkarcıları bu meseleye başka veçheden bakıyor ama mesela Hızır Aleyhisselamda sebeplerin üstündeki hakikat, ilmü ledün ilmi vardır. Normalde henüz daha Musa Aleyhisselam'a o ilmi ledün ilmi verilmemişti, ilmü ledün verilmediğinden dolayı Cenab-ı Hak hani bir konuşmasında bir

sohbet esnasında ordan birisi dedi ki ya Musa, senden daha alim bir kimse var mı, senden daha ilmi yüce bir kimse var mı deyince Musa aleyhisselam yok dedi. Musa aleyhisselam yok deyince, Musa Aleyhisselam'ın Allah ile görüşmesi, konuşması kesildi. Bu şatahatvari bir sözdü çünkü. Onu normalde o şatahatvari sözünden dolayı Cenabı Hak, Musa aleyhisselam ile konuşmayı kesti. Konuşmayı kesince, Musa aleyhisselam Turi Sina'ya gitti. Turi Sina'da secdede başladı ağlamaya, yalvarmaya. Hani konuşmanın kesilme sebebi ne? O güne kadar normalde Cenabı Hak'la görüşüyor, konuşuyor ama o görüşme, o konuşma kesilince,Tur-i Sina'da ağlamaya başladı. Ağlamaya başlayınca, Cenabı Hak, ona hitap etti. Dedi ki filanca yerde, sohbet esnasında senden daha fazla alim var mı diye sorduklarında, sen de yok dedin. Bu Allah'ın taaccubuna gitti. O zaman Musa aleyhisselam dedi ki Ya Rabbi kimdir o, ben onu tanımak isterim.

Bundan sonrasını Kur'an'dan devam edelim. Ben onu tanımak isterim, deyince malum işte sen denizin kenarına git, yanına kurutulmuş balık al. Ne zaman o balıklar canlandı, balıklar canlandı, orda bir kuluma denk geleceksin. İşte o kulumda sende olmayan ilim, ilmi ledün var. Yani İslam uleması bunu ilmü ledün olarak nitelendiriyor. Tabii bu sefer Musa aleyhisselam, yanındaki hizmetkarı da şimdi yanılmayayım, Yahya Aleyhisselam olması lazım, genç daha. Onu da yanına alaraktan, kurutulmuş balıkları da alıp malum işte okumuşsunuzdur herhangi bir yerde, denizin kenarında, Kızıl Deniz'in kenarında giderken, sohbet ederken, bir bakıyorlar ki balıklar canlanmış. Hatta balıkların bulunduğu keseden balıklar çıkmışlar, kendileri denize gitmişler. Diyorlar ki sohbete daldık, biz bu meseleyi hani unuttuk, tekrar geri dönüyorlar. Tekrar geri dönünce hani orda bir zatın birisi yan gelmiş, deryaya doğru bakıyor. Ona selam veriyor. Selamünaleyküm deyince Musa aleyhisselam o da aleykümselam Ya Musa diyor. Aleykümselam Ya Musa deyince daha tanışmadan, ben aradığımı buldum diyor. Tamam, yanındakine diyor ki sen git bak işine. Ben aradığımı buldum. Velhasıl, Musa aleyhisselamla başlıyor konuşmaya. Musa aleyhisselam diyor ki benim ilmime dayanamazsın, benim yaptığıma dayanamazsın. Bu sabredilecek bir şey değil. Musa aleyhisselam diyor ki ben sabredeceğim. Buna sabır gösterenlerden olacağım. Olur, tamam, anlaşıyorlar.

Gemi, uzakta bir balıkçı gemisi var. Hızır Aleyhisselam uzaktaki gemiye sesleniyor, heeey gemidekiler. Biz burda iki ihtiyarız diyor. Biz burda iki ihtiyarız. Bizi burdan alın deyince gemidekiler sesi işitiyorlar, hemen bir küçük bir kayık indiriyorlar. Fış fış fış fış geliyor birisi. Bu ikisini alıyor kayığa, dosdoğru gemiye götürüyorlar. Bakıyorlar gemideki insanlar, iki tane yaşlı pirifani kimse. İşte yediriyorlar, içiriyorlar, yatırıyorlar, bir müddet

gemide yolculuk yapıyorlar, bir kıyıya yanaşınca Hızır Aleyhisselam geminin tabanına iniyor, bir tane balta alıyor. Balta ile başlıyor geminin tabanını normalde delmeye. Musa aleyhisselam diyor ki ya napıyorsun, bu çocuklar bize iyilik yaptılar? Sen onların gemilerini deliyorsun. Musa'ya dönüyor, sen hani diyor benim işime karışmayacaktın? Sabredecektin? Özür diliyor. Tövbe ediyor Musa(a.s.). Tabii gemiyi deliyor Hızır aleyhisselam. Gemiyi deldikten sonra foooş, birden sular geliyor. Suya eliyle işaret ediyor. Sakin ol, dur diyor, su duruyor. Başka su gelmiyor gemiye. Ordan iniyorlar tabii limana.

Limandan giderlerken bakıyor ki orda bir çocuklar oynuyorlar orda. Bunu böyle insanlar böyle akıllarına uyup da inkar ederler diye tefsirciler bunu böyle biraz tabiri caizse eğip bükmeye çalışırlar. İşte yok ecelini kazaya getirdi. Yok şunu şöyle yaptı, yok bunu böyle yaptı diye. Direk ayeti kerime diyor ki Hızır Aleyhisselam onu öldürdü. Hızır çocuğu öldürüyor. Diyor ki pes ya! Bir de çocuk katili oldun. Diyor ki ben sana karışma demedim mi? Bir daha tövbe ediyorlar. Bir daha yol, ahitleşiyorlar. Üçüncüsünde bir işte duvar var, yıkılmış. Haydi bakalım, bir de duvar örmeye başlıyorlar. Musa aleyhisselam diyor ki ya şurda diyor bir lokma yemek veren olmadı, su veren olmadı açlıktan bitaraf olduk, bir yerde şurda yatın iki ihtiyarsınız diyen olmadı. Sen bir de diyor ondan sonra duvar ördürüyorsun bana. Şeyhim bunu anlatırken tam böyle inşaatçı ağzıyla anlatırdı. Harç ver, çamur ver, taş ver, çamur ver, taş ver, harç ver öyle. Hızır böyle hızla duvarı tamir ediyor. Duvarı tamir ettikten sonra bu üç kıssanın üçü de hem eski ahitte hem yeni ahitte hem Kur'an'da geçer.

Dördüncüsünü söylüyorum. Bunu ehl-i tasavvuf kabul eder. Orda bitab düşüyorlar tabii. Yürü diyor tekrar. Tekrar yürüyorlar. Şehirden dışarı çıkıyorlar. Şehrin dışında bir su kanalı ne güzel su da akıyor orda. Bir güzel abdest alıyorlar. Namazlarını kılıyorlar. Su içiyorlar, dinleniyorlar. Tam kalkacaklar, Hızır Aleyhisselam eline gene bir çapa, bir kazma alıyor. O su yolunu başlıyor kırmaya, dökmeye. Ya sen ne kadar diyor muzur bir insansın Musa aleyhisselam. Diyor ne güzel şurda su içtik, namaz kıldık, ihtiyacımızı gördük. Sen diyor bir de su kanalını kırmaya başladın. İnsanların hayrına olan bir şeyi bertaraf ediyorsun. Diyor ki yolumuz buraya kadar.

Bakın bu perdenin gerisi yani ilmi hakikat yani ilmi ledün şimdi anlatacağım şey. Bu Hz. Pir'in enbiyaya rehber olan sebepler dediği. Enbiyaya rehber. Enbiya zahire göre hareket etmiyor. İnsanların içerisinde zahire göre hareket ediyormuş gibi davranıyorlar ama hakikatte zahirde ne olup ne bitti onların çok umurlarında değil. Onlar hakikate göre yani ilmi ilahiyeden aldıkları emre göre hareket ediyorlar. O diyor ki dur, burda bitti yolumuz. Diyor ki o geminin sahipleri yedi tane diyor çok iyi erkek kardeşler.

Yaşlı bir anne babaları var. Bunlar balıkçılık yaparaktan, hem kendilerini geçindiriyorlar hem o yaşlı anne babalarını geçindiriyorlar. Bakıyorlar. Dikkat edin burdaki inceliğe. Bir erkek evladın anne babasına bakması farzdır. Hani hadis-i şerifte üç adım atıyor ya, birinci adımı atıyor, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri minbere çıkarken amin diyor, ikinciyi atıyor amin diyor, üçüncüyü atıyor amin diyor. Ashap soruyor, üç tane amin dedin Ya Resulallah, bundaki Hikmet ne? Birinci adımı attığımda diyor Cebrail Aleyhisselam geldi dedi ki ey Muhammed(s.a.v.), kim Ramazan ayına denk gelir de affolmaza Allah ve melekler ona lanet etsin dedi Cebrail Aleyhisselam, ben de amin dedim diyor. İkinci adımı attığımda dedi ki diyor kimin anne ve babası yanında ihtiyarlar da cennete girmezse, ona da Allah ve melekler lanet etsin dedi. Ben de amin dedim diyor. Üçüncüsü, bir toplulukta senin adın anılır da o toplulukta sana salatü selam getirilmezse, ona da Allah lanet etsin dedi.

Ben de amin dedim der diyor. Şimdi bakın o yedi tane genç erkek, yaşlı anne babalarına baktıkları için Cenabı Hak onları koruyor ve deliyor ya gemiyi suya da duruyor. Diyor ki o limanda bir zalim bir hükümdar vardı. O zalim hükümdar bütün gemilere ve içindeki tayfasına el koyuyordu ve gidip başka bir ülkeye zulmetmeye gidecekti. O ülkenin işte insanlarını yağmalayacak, öldürecek, ırzına tecavüz edecek, oraya şerre gidecekti yani. Diyor ki gemiyi deldim, suya da dur selamet ol dedim. Diyor, o kralın askerleri gelecekler, gemiye el koymak için, içeri girecekler, bakacaklar ki diyor su alıyor, hızla gemiyi terk edecekler. O çocuklar diyor gemici, onlar diyor su da yükselmediğinden dolayı benim deldiğim yeri tamir edecekler diyor. İçerdeki o az bir şey suyu da boşaltacaklar yine anne ve babalarına bakmaya devam edecekler. Sen bunu diyor görmedin. İlmi ledün bu. Hikmet, hakikat bu. Kur'anla sabit. Sen bunu görmedin.

İkincisinde diyor o çocuğu öldürdüm, kızdın bana diyor. O çocuğun çok salih bir anne babası var, çok salih. Eğer diyor o çocuk büyüseydi baktım ki diyor levh-i mahfuza o çocuk büyüdüğünde anne babasını dinden imandan edecek. Öyle olmaktansa dedi diyor Allah izin verdi bana, ben o çocuğu öldürdüm. Şimdi üç beş gün yas tutacaklar, sonra diyor Allah onlara sabırlarından ve iyiliklerinden dolayı salih bir erkek evlat verecek ve onların da diyor cennetlik olmalarını engellemeyecek. O yüzden diyor o çocuğu öldürdüm ama sen diyor bunu da görmedin diyor.

Üçüncüsü diyor duvarı ördük. O duvar diyor iki oğlan kardeşindi, yetim. Onların babaları diyor çok cömertti. Hayır ehli bir kimseydi ama diyor öldü. Şimdi diyor o duvarın içerisinde bir teneke altın vardı. Bu çocukların dayıları da hain, din bilmez, iman bilmez, yol yordam bilmez. Hoyrat

bir kimselerdi diyor, eğer o altını bulurlarsa, bu çocuklara bir şey bırakmazlar. Yerler, içerler bu iş bunu hovardalık da bitirirlerdi. Bu duvarı ördüm ki diyor o çocuk da büyüyünceye kadar altın orda saklanacak duvarın içinde ve o çocuklar büyüdüğünde o altını bulacaklar, babalarının hayır yolu devam edecek diyor. Sen bunu da görmedin.

Orda diyor su künkünü, su yolunu kırdım, baktım ki diyor o suyu getiren, tamir eden, orda çalışan, kim ne yaptıysa diyor, cennetin sekizinci makamına, kata çıkmışlar. Hani hadisi şerif var ya amel defteri kapanmaz. Kime? Suyu getiren, yol açan talebe yetiştiren, böyle işte okul medrese yapan, orda oralarda hocalık yapan, bunların normalde hayır defterleri kapanmıyor, hayırlı evlat yetiştiren, mesela hayırlı bir evlat yetişmiş. Hayırlı bir evlat yetişince de ne yapıyor? Anne babasının hayır defteri kapanmıyor. Anne babası iman ehli ise. O yüzden diyor o su yolunu yapan, eden, getiren, götüren, sevap olan hepsi diyor cennetlik olmuş. O bölgenin insanı cömert insanlar diyor. O bölgenin insanı. Şimdi diyor onlar yeniden su yolunu tamir edecekler, küngleri tamir edecekler kırılanları, bu suyu düzeltecekler. O düzeltenler de diyor cennetin sekizinci katına çıkacaklar. Bunu da görmedin diyor. Sonra bu da şeyhimden seddar Allah diyor, tekrar kayboluyor göz önünden.

Şimdi bu işin hakikati. O yüzden Hz.Pir diyor ki enbiyaya rehber olan sebepler, bu görünen sebeplerden daha yüksektir. Neden? Enbiya çünkü onun hakikatini görür. Bununla alakalı Şeyh Efendi Hazretleri bir kıssa anlatırdı. Onu da anlatayım, hem de şeyh efendiyi yad etmiş olalım inşallah. Allah Rabbim inşallah makamını ali eylesin. Şeyh efendi hazretleri anlatırdı. Onun normalde ikinci şeyhi, Antepli Bilal Nadir hazretleriydi. Daha önce Nevşehir'de bir şeyhe intisab etmiş Nevşehir'de, o şeyh kamil bir kimse değilmiş. Sonra rüyasında görüyor, rüyasında görünce Antepli Bilal Nadir hazretlerine intisap ediyor. Bilal Nadir hazretlerinde, nakibinükebba haline kadar geliyor, sonra Bilal Nadir hazretleri ölmezden önce, şeyh efendi hazretlerine diyor ki evladım, Çorum'daki Hacı Mustafa Efendi hazretlerine gidip intisab et diyor biz vefat ettikten sonra. Çünkü Bilal Nadir hazretleri de normalde onu beşinci esmaya kadar getirmiş.

Bilal Nadir hazretlerinin bir kıssasını anlatmıştı bana. Bir gün Bilal Nadir hazretleri, dervişlerle beraber şeye çıkmışlar, ne o, pikniğe gitmişler. Tabii o zamanlar baskı var, basılıyorlar, şey yapıyorlar, Bilal Nadir hazretleri idamla yargılanan Cumhuriyet'te Cumhuriyet'in ilk yıllarında idamla yargılanıyor. Sinop cezaevinde yatıyor uzun müddet. Bu hani irticadan dolayı. Uzun müddet çile çeken kimselerden birisi. Neyse, tabii cezaevinden çıktıktan sonra oluyor artık bunlar cezaevinden çıktıktan sonra, neyse böyle bir

kıra gitmişler, hem zikrullah yapacaklar, hem piknik yapacaklar. Tam böyle işte herkes teşkilatı kurarken, bir deli dana koşuyor ordan. Bilal Nadir hazretleri diyor ki tutun şu danayı. Tabii şeyh efendi emretmiş, şimdiki dervişler gibi değil eski dervişler. Tut, tutuyorlar, yık, yıkıyorlar, şey yok, itiraz yok. Koşa koşa tutuyorlar. Getirin diyor, getiriyorlar danayı. Kesin diyor, çekin besmeleyi kesin danayı. Çekiyorlar besmeleyi, kesiyorlar. Her toplulukta muhakkak aklına vuran, kalbi bozulan olur. Dervişler fısıldamaya başlıyorlar. Gitti diyorlar elin garibinin danası. O şeyh efendi böyle yapmazdı ama Allah Allah gitti demiş ya birinin dana gitti! Kesin kesiyorlar, yüzün yüzüyorlar, parçalıyorlar, başlıyorlar doğramaya.

Kendi kendine de konuşuyorlarmış kimisi. Gitti diyormuş garibin danası. Bu helal mi değil mi yenir mi yenmez mi…Tabii her dergahta fıkıhı kuvvetli olan, kendince alim geçinenler de var ama hakikat perdesi, hakikat penceresi ayrı. Kazanları kuruyorlar, başlıyorlar kavurmaya. Antep ya, kebapsız durur mu? Yakıyorlar ocakları, pişirecekler . Başlıyorlar pişirmeye. İki tane adam yana yakıla geliyor, bizim danamızı gördün mü? Bizim, benim danamı gördünüz mü? Dervişlerden birisi diyor ki aha diyor ağacın dibindeki kesti, o sakallı kesti. Ne? O sakallı kesti. Demiş o beyaz sakallı mı? O beyaz sakallı kesti. Valla demiş kardeş bize kes dedi biz de kestik. Ondan sonra, yana yakıla geliyor adam, selamünaleyküm, aleykümselam. Ya sen nasıl bir şeyhsin diyor ya. Benim danamı nasıl kesersin sen? Otur diyor, oturuyor şimdi. Sen kimsin diyor, kimlerdensin sen? Ben falancayım diyor. Filanca köydenin diyor. Sen bu danayı nereye götürüyorsun diyor. Ben diyor Antep'e gidiyordum diyor. Antep'te Bilal Nadir hazretleri diye bir zat vardı diyor. Ben bu danayı ona götürüyordun, dergaha götürüyordum diyor. Neden diyor ona götürüyorsun sen? Dervişler de dinliyor tabii. Neden ona götürüyordun diyor. Benim diyor hanımım doğum yapacaktı. Bütün köydeki ihtiyarlar, yaşlılar, hastanedeki ebeler, hepsi de doldular, doluştular, dediler ki ya çocuk ölecek ya anası ölecek. İkisinden biri. Ben diyor elimi açtım, Allah'a yalvardım, Yarabbi duyuyorum demiş, tanımıyorum ama Antep'te Bilal Baba Hazretleri diye bir zat var. Onun yüzü suyu hürmetine demiş benim çocuğumu da hanımımı da bana bağışla. Çocuğumu da hanımımı da bana bağışlarsan demiş aha demiş gebe olan inek doğursun demiş. O dana doğurursa demiş, o danayı büyüteceğim, götüreceğim, Bilal Nadir hazretlerinin dergahına hibe edeceğim demiş. E demiş şeyh efendi, böyle söylemiş, eee demiş. Adam demiş ki benim çocuğum da eşim de Allah'ın izniyle sağ salim kurtuldular. E demiş, eee, devam et. Demiş ben de sözümü yerine getirmek için danayı aldım demiş. Bilal Nadir hazretlerine götürüyordum. Oğlum bizim danaya için ne bağırıyorsun sen demiş iki tarafa da.

Tabii dervişler bunu duymuşlar. Herkes kalmış. Tabi o kendi kendine aklına yoran, elin danasını kesti diyen, garibin danasını kesti diyenlerde herhalde kafalarını saklayacak kum aramışlardır. Demiş evladım dana bizim danamızdı demiş. Biz kendi danamızı kestik. Efendim, özür dilerim, hakkınızı helal edin. Ben elinizden öpmek istiyorum. Sizden ders almak istiyorum. Neyse onun dersini de vermiş gitmiş. Şimdi işin hakikat perdesi farklıdır. Bu sufi yolunda bunlar çok tartışılır ama hakikati böyledir. Peygamberler bu hakikati görürler. Bu hakikati gördükleri için onların yaptıklarına akıl ermez. İnsanlar eleştirirler mi, eleştirirler. Laf söylerler mi, söylerler ama bir müddet sonra o hakikati görünce ne olur? Mesele yerli yerine oturur.

Hani Mesnevi'de de bir hikaye geçer ya gencin birisi hep Allah'a dua ediyormuş bana kolay rızık ver diye. Herkes ona laf söylermiş, sen çalışmıyorsun, tembelsin de şöylesin de böylesin de. O da kimsenin umruna katmıyormuş. Her gün dua ediyormuş, ya Rabbi bana kolayından rızık ver. Bir gün öyle dua ederken langırdak onun evinin bahçesine bir öküz girmiş, demiş ya Rabbi sen benim dualarımı kabul ettin, elhamdülillah demiş. İşte kopkolay rızık geldi. Öküzün boynuzundan tuttuğu gibi Ya Allah bismillah öküzü kesmiş. Arkasından bir adam koşmuş. Nasıl geliyor benim öküzümü nasıl kesersin benim öküzümü nasıl kesersin! Genç demiş ki ya ben Allah'a her gün dua ediyorum şurda demiş şu şehir altın hepsini bilir benim Allah böyle dua ettiğimi. Bu demiş benim hakkım. Haydiiii! İş büyümüş. Gitmişler Davut aleyhisselama. Davut Aleyhisselam bakmış ki önce demiş ektin mi ki biçiyorsun. Ektin mi ki demiş biçiyorsun. Genç ateşli ve heyecanlı. Hey Davut demiş. Bütün şehir halkı bilir ki ben Allah'a böyle niyaz ederdim. Bana kolay rızık ver diye. Bu öküz Allah'tan bana bir hediyedir, benimdir. Sen istersen demiş Rabbine secde bir dayan da yaslan da Rabbine sorsam bunu demiş. Tabii Davut, o gece abdest almış. Taze bir abdest bunda bir hikmet var diye. Demiş gidin, yarın hükmedeceğim size. O adam feryat ediyormuş. Sen nasıl adalet sahibi Davutsun. Senin adaletin bu mu? Bu öküz benim. Sen nasıl buna hükmetmiyorsun şimdi deyip veryansın ediyormuş. Demiş ki sabah ola hayrola. Sabaha gelin. Sabah olmuş. O adam gene etrafına insanları da almış, yaygaracıları da toplamış, halkı da toplamış. Münafık çoktur böyle. Nasıl Davut böyle yapar! Gelmişler, Davut'un huzuruna. O adama girmiş, çekmiş kenara. Ha demiş ki istersen sen bu davadan vazgeç yol yakınken. Şurdan demiş yürü git. Adam bir daha feryat etmiş. Görüyorsunuz mu ey dostlar, arkadaşlar! Millet bak Davud'un hükmüne, Davut'un adaletine böyle böyle dedi. Bana deyince Davut iki tane askere demiş ki şunun ellerini arkadan bağlayın. Bağlamış da Davut çıkmış milletin huzuruna. Ey insanlar! Allah bana haber verdi ki bu adam bu çocuğun babasının

yanında çobandı. Bu babasını filanca ağacın dibinde bu çocuğun babasını öldürdü, malına mülküne de el koydu. Adamı da gömdü. Gömdüğü yer de diyor adı yazılı bıçağını düşürdü. Bıçağı da ordadır. Şimdi hep beraber gidelim diyor. Bunu da alın gelin. Onu da alıp geliyorlar, gidiyorlar o ağacın dibine. Kazıyorlar ağacın dibini. Kazdıklarında onu, bir kağıt çıkıyor. Adamın ordaki eşyaları, işte cesedi çürümüş ama eşyaları çıkıyor ve işin hakikati çıkıyor meydana. Tabii kısas uygulanıyor. Bu sefer adam öldürülüyor orda. Bütün mal mülk ne varsa çocuğa tekrar iade ediliyor.

İşin enbiyaya bu hakikatler hakikatler enbiyanın yol haritasıdır. Peygamberler, mevcut insanların aklına göre hareket etmezler. Peygamberler ilmi ledünden, ilmi ilahiden gelen haberlere ve emirlere göre hareket ederler. O yüzden Hz. Allah celle celalühü peygamber için der ki o heva ve hevesinden konuşmadı. O Allah'ın emirlerini söyledi der. Ama şimdi böyle bu hadis inkarcıları, bunu reddedercesine söylüyorlar ve onlar normalde mesela peygamberlerle alakalı biz ona kitap verilen peygamberler ile alakalıdır bu hüküm. Biz ona kitabı ve kitabın yanında hikmeti verdik der. Bakın kitap ve kitabın yanında hikmet verdik. Kitabın yanındaki hikmet nedir? Kitabı anlama u bilme kitabı yaşamadır. Bu nedir? Bu ilmi ilahidir. Bu ilmi ledündür. Namaz emredilmiş, namazın kılma şekli, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.)' e ilmi ilahiden bildirilmiş. O yüzden öyle demiş. Namazı benden gördüğünüz gibi kılın. O yüzden demiş ibadetlerinizi benden gördüğünüz gibi yapın. Kendi kafandan ibadet uydurmayın. Namazın kılınış şeklini kendi kendine uydurma. Hani bir ara cumhuriyetin ilk yıllarında işte bizde camilere sıra koyalım, ondan sonra sıralarda insanlar oturalım. İşte burdaki salaktan kasıt nasihattır. İnsanları toplayalım, orda nasihat edelim. Bunlar millet meclisinde tartışılmış. Millet Meclisi'nin bu tutanakları hala da inanmıyor bütün ülkelerde on yıl sonra, yirmi yıl sonra, otuz yıl sonra, elli yıl sonra meclis tutanakları açıklanır, bizde meclis tutanakları açıklanmaz. Bizde cumhuriyetin ilk yıllarına ait meclis tutanakları açıklanmamıştır. Daha açıklanmaz. Kilitlidir, kapalıdır. 1940'a kadar, 40'a kadar mecliste ne tartışıldı, kim ne önerge verdi, kim o önergeye karşı kim ne söyledi, hangi önergeler tartışıldı Kur'an'ın hükümleri ile alakalı neler tartışıldı, İslam'ın hükümleri ile alakalı neler tartışıldı, neler konuşuldu? Kulaktan dolma şeyler duyuyoruz ya. Bu öyle olur mu, böyle. Açın kardeşim meclis tutanaklarını. Açın insanlar öğrensin işin hakikatini. Hakikatini öğrensinler. Kimse kulaktan dolma bir şeyler konuşmasın.

Kimisi diyor ki tu kaka filanca tu kaka fişman ca yok onlar öyle dedi yok tamam. Bütün meclis toplansın, bütün milletvekilleri çok basit bir şey desinler ki cumhuriyetin kurulduğunda işte bugüne kadar veyahut da işte

devletin çok gizli bir şeyleri olabilir, meclisin çok gizli bir şeyleri olabilir. Bunlarda kim ayrıştırıcı gizliliği nereden olacak başka devletleri ilgilendiren hadi tartışmaları açıklamasınlar. Çıkarmasınlar ama bir türlü ülkeyi ilgilendiren, insanları ilgilendiren, dinimizi ilgilendiren, sosyal hayatımızı, ahlaki hayatımızı, hukuk hayatımızı ilgilendiren tutanaklar açıklansın. Bakın, bunlar da açıklanmıyor. Şimdi ne olacak? Herkes bir şeyler söylüyor. Herkes bir şeyler diyor. Herkes bir şeyler söylesin, bir şeyler diyerekten havanda su dövüyoruz. Herkes! Allah muhafaza eylesin ve normalde orta yerde o zaman bir başka bir gizli bir şeyler var ki bunlar konuşulmuyor. Bakın bazı şeyler var ki bunlar saklanıyor. Bu insanlara da öğretilmiyor öğrenciliğim ya Allah muhafaza eylesin.

Velhasıl enbiyaya rehber olan bu neydi peygamberlerin heva ve heveslerine Konuşmayıp hakikaten konuşmaları ve Hz Muhammed Mustafa da sallallahü ve sellem de böyle işin hakikatinden konuşurdu ve hakikatini söylerdi. O yüzden bizim bütün ibadetlerimizin şekli şemali dahi vahiydir. Siz namazı ol bakın tekrar aynı konuya geldik, cumhuriyetin ilk yıllarında böyle bir şey tartışıldı mı tartışılmadı bilmiyoruz şimdi aynı noktaya geleceğiz. Yani namazın şeklini değiştirme kanun yoluyla mesela işte islâmın hukukla alakalı kaidelerini kanun yoluyla Kur'an'dan kaldırma, yeniden bir Kur'an yazılması ve bu yeniden yazılan Kur'an'ın içerisinde hukukla alakalı bütün ayetlerin yok edilmesi. Bu hala da Türkiye'de tartışılan bir mesele.

İbadetlerin şekli ve şemali ile alakalı hala da Türkiye'de tartışılan bir şey. Mesela cumanın günü değiştirilmek isteniyor. Cuma namazı, cuma namazı kılınacak ama cuma günü değil. Ne gün? Pazar günü kılınacak! Evet, bunun ciddi ciddi düşünüyorlar, tartışıyorlar. Ya? Ramazan ayını tartışıyorlar. Ocağa alacaklar. Sabitleyecekler. Dinde reform dedikleri şeyler bunlar mesela Hac ibadetini tatile bağlayacaklar. Ne zaman? Onbeş tatil. Onbeş tatilde hacca gidecek herkes. Bu sadece Türkiye'de tartışılmıyor. Bu Suudi Arabistan'da da konuşuluyor. Şimdi diyeceksiniz ki bana ya sen her cumartesi burda bir şeyler çıkarıyorsun önümüze. Ya ben bir şey çıkarmıyor musunuz de. Ben konuş alanları söylüyorum. Suudi Arabistan hac mevsimi, Hac ibadetini daha doğrusu bütün yıla yaymak istiyor. Yani bütün 3 yıl 365 gün hac ibadeti yapabilirsiniz diyecek. Bunu Türkiye'nin içinde de kabul edenler var. Bunu normalde laik, demokratik, hukuk sistemine sahibiz diyen İslam ülkelerinde bunlar konuşuluyor. Siyasetçiler veya kendilerini batıdan besleyen entellektüel görünen reformistler bunları konuşuyorlar. Bizim Müslümanlar ibadetlerine takmışlar. Yani aslında Müslümanlar da çok ibadet eden insanlar değiller. İşin enteresan noktası da bu. Yani biz böyle aslında Müslümanlar olarak sağlam, sıkı Müslümanlar değiliz. Sünnet-i seniyyeye

çok sıkı basık sımsıkı bağlanan Müslümanlar değiliz. Yani bizim altı Şişhane üstü Tophane dışı yeşil türbe içi estağfurullah tövbe! Yani ne tarafı ben kendi nefsime söyleyeyim, anneye memişten tutsanız aramız elinizde kalır. Biz Müslümanlar olarak böyle sımsıkı Kur'an ve sünneti iyi algılayan, dünyayı iyi algılayan yaşadığımız çevreyi iyi algılayan, iyi analiz eden, neyin doğru neyin yanlış olduğunu kendince tespit edebilen, ferasetehli, neyin ne tarafa doğru gittiğini, neyin ne taraftan geldiğini bilebilecek kapasitede Müslümanlar değiliz. Ben şimdi burda bir hamasi nutuk atar yürüyün dedim de hep beraber yürürsünüz. Benimle beraber nereye yürüyoruz diye bakmazsınız Suudi anlayışta bu doğrudur. Bir dervişten beklenen şey odur, eyvallah. Ama biz Müslümanlar olarak sorgulamaktan, eleştirel bakmaktan, Kur'an sünnete uygun mu değil mi bakmaktan yana değiliz. Biz ne kadar doğru yaşıyoruz, ne kadar eksik yaşıyoruz, ne nereye kadar buna bakmıyoruz ki! Biz buna bakamıyoruz. Buna bakacak zamanımız da yok. Bizim öyle olmasına rağmen, yani Müslümanlar Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bin dörtyüz yıldan önce tesbit ettiği gibi suyun üzerindeki köpük misali gibi olmamıza rağmen, ondan bile korkuyor.

Bu gavurcuklar diyorlar ki bunlar hala da namaz kılacağız diye uğraşıyorlar. Namazları değiştirelim. Hala da İstanbul kurgu diye tutturuyorlar. Bunlar hukuku ellerinden alalım hala da bir mezhebe bağlı yaşayacağız diye uğraşıyorlar. Şunların bir mezhepsizlik önlerine koyalım. Hala da bunlar işte bir Mürşide gideceğiz, bir şeyhe gideceğiz, yok işte dinimizi öğreneceğiz yok orada işte mana mızı biz tekrar sahibi olacağız diye uğraşıyorlar. Bunları biz yok edelim diye uğraşıyorlar. Bakıyorsunuz, ben şimdi bakıyorum televizyonda herhangi bir zaman bir tartışma programı seyrediyorum, aaa, laf dönüyor dolaşıyor ehli tarikata geliyor yana ya memlekette tarikat yok kardeşim, kapatıldı. Tekke ve zaviyeler kanunu ile tarikatlar kapatıldı. Bakın cumhuriyet dönemi ve cumhuriyetten önce Osmanlı'nın son yüz elli yılında içine katıyorum yüzyılda cumhuriyeti koydum ikiyüzelli yıldan beri hiç bir tanış veya mürşit adına ne derseniz deyin değil bakan olmamış, başbakan olmamış. Cumhuriyet tarihinde hiçbir bakan bir sufilerden olmamış. Hiçbir bürokrat yok şeyhlerden olan. Cumhuriyet döneminde yüksek bürokrat olarak bir Şeyh gösteremezsiniz. Bir tek yüksek bürokrat olarak kabul edebileceğimiz son dönem İstanbul Kültür Müdürü vardı, şimdi emekli oldu Uşşaki şeyhi, neydi adı ya, televizyonlarda çıkar böyle her sene şeb-i arus programlarında konuşma yapar, burda Bursalı şurda yanda evi var ya, evet, Tuğrul İnançer. biz de onu yüksek bürokrat olarak kabul ederseniz, İstanbul Kültür müdürüydü li oldu. İstanbul Kültür müdürlüğünü devam ettirirken şeyhlik de yapıyordu. İşin doğrusu ben çünkü dergahına gidip

ziyaret ettiydim kendisini. Zikrullahına katıldı adam o yıllar önce yüksek bürokrat olarak bir tek onu tanıyorum. Bakın ben başka bir tane o da yüksek bürokrat sayılırsa, İstanbul İl Müdürlüğü Kültür Müdürlüğü değil benim yüksek bürokratlardan kastım, işte bir yerde müsteşar, bakan müsteşarı, müsteşar yardımcısı, genel müdür, ya bir tane şahit gösterin bana. Yok! Bir tane halife gösterin, yok!

Ya ekonomi bozuluyor, sufilerin başında patlıyor. Ulan siyaset bozuluyor, kabak sufilerin başında patlıyor. Bir yerde bir böyle eksik giden bir şey var, kabak dervişlerde, sufilerde. Ya ne yapıyoruz kardeşim biz ya biz bu ülkede ne yapıyoruz ben otuz yıldan beri sufi topluluğun içindeyim. Bir tanesinden bıçak mı buldular. Onca basıldık, polisler bastı bizi jandarmalar bastı miti bastı bir basamağa Sana gelen gelene sorgulayan zorlama. Hala da devam ediyor, aranızda dolaşıyorlar. Hala da soruyorlar, soruşturuyorlar. Sorsunlar. Soruştursunlar, rahatsızlığımız yok. Bir tanesinden bir çakı bıçağı bulunmamıştır. Bir tanesinden silah bulunmamıştır. Bir tanesinden uyuşturucu bulunmamıştır. Bir tanesinin devletle işi olmaz. Bir tanesinin herhangi bir dergahı, tekkeyi kullanaraktan bir yerlerden bir şeyler aşırılığın bir yerlerden bir şey devşirelim yok. çok Arabi topluluğuz. Biz otuz yıldan beri ya Türkiye'nin ekonomisi belli gelirleri giderleri belli bir toplulukta aylık 10 milyar lira 10 10 milyar liranın üzerinde geliri olan birkaç kişi varsa vardır yoktur bile ya buyuz biz bu kadarız ama çıkıyorlar televizyona Canım Kardeşim ekonomi bozuksa Biz de ne alakası var Adalet bozuksa Biz de ne alakası var eğitim bozuksa Biz de ne alakası var bir tane var mı Milli Eğitim Bakanlığında müsteşar şu bu adalet Bakanlığında şu bu yok meydandayız işte Ama yok ya ülkede bir şey sıkıntılı gidiyorsa problem var ise bir yerde Sofiler tarikatlar bundan sorumlu Allah Allah ya neden tarikatlar mı yönetiyor bu ülkeyi hangi şey Efendi gidiyor Bakanlar Kuruluna Katılıyor haberimiz mi yok nereden çıkıyor ekonomi ile alakalı biz miyiz ya doların biz mi yükseltip indiriyoruz ama çıkıyor. Bütün herkesi dinliyorum böyle, ehli tarikat neden ona geleceğim asıl. Çünkü batılılar, Kur'an ve sünneti sımsıkı yaşayan bu topluluklardan rahatsızlar. Biz kendi kendimizi beğenmiyoruz ama onlar bizi önemsiyorlar. Diyorlar ki bunlar Kur'an ve sünnete sımsıkı bağlılar. Biz felsefe olarak bağlıyız abi de yaşantı olarak değil. Bunu da rahatsız ediyor bunu bozmaya çalışıyorlar. Ramazan orucuna da karışıyorlar, kurbanınıza karışıyorlar, namaz kılma şeklimize karışıyorlar, okuduğunuz kitaplara karışıyorlar, mezhebinize karışıyorlar, meşrebimize karışıyorlar.

Bunlar dindar görünümü altında yapıyorla.r Dindar o kimse, sakalı var, medyatik, çıkıyor hadislere bir salvo bay atıyor herkes Profesör ya veya tüfeğin anca yazar veya filanca bürokrat veya filanca kimse önemli bir kimse

ne varsa atıyor ortaya, bunun önüne geçemiyoruz ve heva ve hevesinden konuşmadı ayeti kerimesini inkar ediyorlar. Heva ve hevesinden davranmadı ayeti kerimesini dolaylı olarak inkar ediyorlar. Dolaylı olarak deseler ki bu ayeti kerime biz inkar ediyor, sen kafirsin diyeceğiz. Dolaylı olarak inkar ederse bizdenmiş gibi görünüyor. Bir de ilim ehli oluyor. Biz bunun farkında değiliz. düz zehirin rengi yeşil çünkü zerrin rengi kırmızı olsa biz böyle diyeceğiz ki. Hayır biz bu şırıngayı kendimize vurdurma izleyeceğiz veya sarı olsa veya mavi olsa ama yeşil şırıngaya hazırız biz. Neden? Rengi yeşil çünkü. Rengi yeşil olunca bizden göründü. En büyük tehlike din örtüsü altında dinsizlikten, en büyük tehlike bu bunun farkında değil. Ümmeti Muhammed ya bir kimse herhangi bir mezhebin herhangi bir böyle zayıf noktasından tutuyor, bütün mezheplere laf söylüyor. Biz yani evet ya olur mu öyle bir şey ya. Şimdi işte kadının eli dokundu, abdest bozuldu. Bu zamanda bu olacak bir şey mi ya? Böyle söylediğinde Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin eşinin bize naklettiği olayı inkar etmiş oluyor. Bir mezhebi inkar ediyor öyle de sanki böyle bir içtihat var ama bir bu işte adın yeniden güncelleneceksin. Yeni bir içtihat getirmesi lazım. Kabul ederim ama sen tamamı niyetiyle reddedince bütün mezhepleri de aynı kefeye koyunca, din adı altında dinsizlik var.

Sen hani Hz. Pire rehber olan o sebepler dediğin an, o hakikati sen reddetmiş oluyorsun. Oysa onda bir zenginlik var. Onda bir zenginlik var. Tabii başa gelen biliyor, bir kimseye eşini üç talak boşadım diyor, müşterek boşadım dediği zaman bir mezhebe göre boşamış kabul ediyor üçünü de. Bir tane ek olarak kabul ediyor. Öbür mezheb imamı diyor ki bu üçünü bir söylediğinde bir tane kabul edilir. İşte şu şöyledir, bu böyledir. Sinirli midir değil midir, onlar evliliğini kurtaracak yer arıyor. Taraflar diyorsun ki gelin oturun, siz evliliğinizi kurtarmak mı istiyorsunuz? Evet. Ne oldu anlatıyor taraflar bir gün verin bir sakin olun. Ben bir buna bakayım gömülüyorum ben bir evlilik kurtaracağım çünkü. Şafiye bakıyorum, malikiye bakıyorum, hanbeliye bakıyorum, ilk imamlara bakıyorum, sonradan gelen mezheplerin içerisindeki imamların içtihatlarına bakıyorum, bir gün, iki gün, üç gün tabii benim kepenk kapalı millet dedikodu yapıyor, dervişlerle görüşmek istemiyor da kapısına gittik de geri döndük de o da kibirlendi de…Bak gördün mü artık da telefonlarımıza da cevap vermiyor da halbuki bütün kitaplar, bütün koltuklar, moltipder yığılı oraya 1 belli koymuşum oraya 1 belli koymuşum oradan kitabı açmışım oradan ayet açmışım, ordan filanca tevsiri açmışım, ordan filanca hadis kitabını açmışım, öbür günler açmışım, notlar almışım oraya bu meseleyi halledeceğim çünkü kendi kendime diyorum ki bu mezhep inkarcıları diyorum dini yaşanmaz hale getirecekler. Mezhep

inkarcıları Cenabı Hak hamdolsun Hanefiden bulamazsak Şafi'den, Şafi den bulamazsak, Maliki'den, Maliki'den bulamazsak Hanbeli'den, onlardan bulamazsak sonradan gelen onlardan sonra gelen önemli mezhebin kendi içerisinde yetiştirmiş olan imamlarla meseleye bir çözüm yolu bulabiliyorsak ne ala. Diyoruz ki ya kurtuluş hamdolsun, ne zenginlik diyorum kendimce ama ne yapıyorlar, bir çırpıda yok ediyorlar. O Bio tenakuz görüyor. İşte bir yerde şöyle yapmıştı, bir yerde böyle yapmış. Kardeşim, bu tenakuz değil, bu zenginlik oturuyor durdun ya be bu bir zenginlik. Bu bir ayrılık değil, bu fitne değil. Sen fitneci misin? Sen fitne çıkarıyorsun. Farkında olmadan insanlar peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin getirdiklerini inkar ediyorlar. Oysa onların hepsi de ne? İlmi ilahiden kopup gelen şeyler o hakikat Allah o hakikate ram olan kullarından eylesin bize.

"Bu sebebi müessir bir hale getiren o sebeptir."

Yani normalde orta yerdeki sebebi işler hale getiren, orta yerdeki sebebi nehirdeki su gibi ak tan şey o aradaki arkadaki ilahi hikmettir O arkadaki ilahi hikmet perdenin önünü kontrol eder. Onu ona göre götürür. Yani o arkadaki ilahi hikmet olmazsa, o orta yerde görünen sebepler olmaz.

"Bazen de olur ki semeresiz ve atıl kılar, hükümsüz bırakır."

Bazen doğar daki gerçek sebep öndeki sebepleri görünen şeyleri hükümsüz kılar. Sen her şeyi sebepler dairesinde yaparsın ama icra olmaz. Sen sebepler dairesinde tohumu ekersin ama o tohum yeşermez. Bu da nedir? Bu da bu işin arkasındaki ilahi sebeptendir ama biz öyledir deyip tembellik mi yaparız? Hayır. Biz deriz ki biz nerde yanlış yaptık. O yanlışımızı bulalım, bunu düzeltelim. Bizden istenen budur. O yüzden normalde atıl da olsa hükümsüz de kılınsa biz kul olarak mücadele etmek, gayret etmek, çalışmak, biz bu konuda bütün gayretimizi orta yere dökmekle mükellefiz. Cenabı Hak verir vermez o ayrı bir şeydir ama gayret etmek mücadele etmek bizim işimizdir. Allah bizi onlardan eylesin.

"Bu sebebe akıllar mahremdir."

Yani bu orta yerde görülen sebebe akıllar mahremdir. Yani normalde bunun mahrem olarak gördüğümüz şey, hani eğer bu meseleye mahrem dediğimiz şey böyle bir ilaç gibi görüyorsak, evet ama böyle görmüyorsa yani bu arkadaki, arkadaki ilahi hakikatin bu akıl ona ulaşmaz. Mahrem burda mahremiyet, gizlilik var. Perde var. Ben bu söze bu açıdan bakıyorum. O yüzden mevcut akıl, o arkadaki ilahi hakikati anlamakta, ilahi hakikati çözmekte yetersizdir. O yüzden mevcut bu dünya içerisindeki sebeplere bağlı olan akılla hakikati görmen, o hakikati anlaman mümkün değil. O sebepten mahremi den birader. O zaman o sebep,

"O sebeplerin mahremi de enbiyadır."

Dedi peygamberler. Ancak o hakikati görürler, hakikatin hakikatin hakikatini demek. Bu kimlere açılırmış? Peygamberlere. Ondan sonra peygamberlerden sonra kimlere? Sıddıklara Çünkü Grup öyle gelir. Önce peygamberlere, sonra sıddıklara, sonra şehitlere. Nedir? Bazen bizim insanımız şey yer değiştiriyor. Sıddıklar ile şehitleri Day bur mahrem peygamberlere dir. Toplumun en iyi insanları peygamberlerdir. Ondan sonra sıddıklardır. Ondan sonra şehitlerdir. Allah'ın gölgesi altında gölgelenecek olanları Cenabı Hak sıralarken, peygamberler, sıddıklar, şehitler olarak sıralar veyahut da rahmete nail olanlar, merhamete ahil olanları sıralarken, Cenabı Hak peygamberler, sıddıklar, ondan sonra şehitler olarak nitelendirilir. Bunlara ölü demeyiniz dediği bu üç gruptur. Bir de bu üç gruba ölü denmez. Ayetle sabittir. Bakın ayetle sabittir. Bu dünyadan vücut olarak göç etti, vücudu toprak oldu. Neden ölü değildir? Ayetle sabittir. Siz bir peygambere ölü diyemezsiniz. Peygambere ölü derseniz kasıtlı olarak küfre düşmüş olursunuz. Hz. Peygamber ölmüş gitmiş sallallahü ve sellem derseniz küfre düşmüş olursunuz. Sebep? Onlara ölü demeyiniz. Ayetle sabit. Sen peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine ölü diyemezsin. Hakaretvari. Bindörtyüz yıl önce ölmüş gitmiş peygamberin getirmiş olduğu hukuklara, getirmiş olduğu şeylere uyuyorlar hala da dersen küfre düşersin. Bir peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetini küçümsemek için böyle bir söz söylersen, küfre düşersin. Neden? Çünkü ölü demeyiniz. Ayeti kerime. Hatta sen Hz. Ebubekir, Ömer, Osman, Ali, aşere-i mübeşşere, ashap ve mezhep imamları Abdülkadir Geylani, Ahmed Er Rufai, Ahmet el Bedevi, İbrahim Dusuki, Şazeli, Şah-ı Nakşibendi, Şahı Mevlana, Emir Sultan, Üftade, bunların sıddık oldukları mütevatir. Mütevatir sıddık oldukları.

Sen onlara ölü dersen, yine küfre düşersin. Sen şehitlerin piri Hz. Hamza ve ondan sonra gelen bütün Allah yolunda öldürülen her ne kadar şehit var ise sen onlara bunlar öldü gitti, bu dünyadan dersen küfre düşersin. İnsanlar bilir bilmez konuşuyorlar. Sakın ha şehitliği mütevatir noktada olan Hz. Hamza gibi Hz. Musap gibi Caferi Tayyar gibi veya hazreti Ömer efendimiz gibi veya Hz. Ali efendimiz gibi Hz. Hasan, Hz. Hüseyin Efendimiz gibi sen bu dünyadan ölüp gittiler dersen ölü demeyiniz ayeti kerimesine çarpılırsın. Küfre düşer. Ölü demeyiniz ayette sabit. Hatta kalbinden daha iyi aklından daha geçiremez. Onunla da alakalı ayet-i kerime var. Kalbinden geçirmeyi dahi Cenabı Hak yasaklamıştır. E şimdi biz kalkıyoruz, bu peygamberlerin, bu sıddıkların yoluna biz laf söylüyoruz. Diyoruz ki nerden bilecekler canım. Ondan hakikaten ne anlarlar. Hakikati ne bilir, ölmüşler gitmişler. İşte burdan biz küfre düşüyoruz. Allah muhafaza eylesin. O hakikat ilmi

önce peygamberlere, sonra sıddıklara, sen onların normalde eski içerde bilmezler der. Normalde o mahremiyeti görmediğin için inkar edersen, Allah muhafaza eylesin küfre düşmüş olursun. Cenabı Hak bizleri muhafaza eylesin. O enbiyaya rehber olan o sebepleri, bizi de bizleri de anlamayı ve anladığımızda inşallah amel etmeyi bizlere nasip etsin inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. Hakkınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun inşallah.

https://youtu.be/EAQj_biatgw

MESNEVİ-İ ŞERİF 845-854. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Geçen haftadan, kaldığımız yerden, 845'i okumuştuk, 845'ten devam edeceğiz:

"Bu sebep kelimesinin Türkçesi nedir denirse iptir diye cevap ver. Bu ip, bu kuyuda ne işe yarar? Çıkrığın dönmesi, ipin sarılıp koyverilmesine sebeptir. Fakat çıkrığı döndüreni görmemek hatadır."

Hani Hz.Pir sebepleri anlatıyordu ya bir de sebeplerin üzerinde bir sebep vardır ki o herhangi bir sebebe bağlı değildir diyordu. Bu sebebi soracak olursanız diyor, bu sebep iptir. Nedir kuyudan su çekmek için çıkrığa bağlanmış olan bir urgan. Çıkrığı döndürdüğün zaman ip sebep olur. Aşağıdan, kuyudan normalde suyu çıkarır. Tabi suyu çıkarmak için ordaki çıkrıklan ip yeter mi? Yetmez. Bir de kova lazım. İpin ucuna kovayı bağlarsın, kovayı bağladıktan sonra çıkrığı çalıştırırsın, döndürürsün. İşte normalde çıkrık döndüğü müddetçe aşağıdan suyu çıkarır veyahut da bir tulumba olmuş olsa, o tulumba da ne olmuş oldu? Suyun çıkmasına sebep oldu ama baktığımız zaman sadece ip yeterli mi sebep olarak? Değil. Ona kova da lazım. E kova yeterli oldu mu? Hayır. Ona çıkrık da lazım. Çıkrık yeterli oldu mu? Hayır. O düzeneği kurduktan sonra onu çevirecek bir kol lazım. İnsanın kolu kendi kendisine mi hareket ediyor? Hayır. Onu insan kendince güç sarf ederekten ne yapıyor? Çıkrığı çeviriyor.

İşte bu çıkrığın çevrilmesi cebriye değil. Şimdi cebriyeden de aynı zamanda bahsetmiş olalım, bu çıkrığın çevrilmesi kaderiye de değil. Bu çıkrığın çevrilmesinde bir irade var. Bu irade ne? İnsanın kendi iradesi. İnsan kendi iradesiyle ne yaptı? O çıkrığı çevirdi. Cebriyeciler, burdaki insanın

iradesini de Allah'a bağlarlar. Derler ki sen Allah bunu böyle istedi senin üzerinden, Allah bunu emretti. O yüzden sen o çıkrığı çevirdin. Bunda senin herhangi bir dahlin yok der. Kaderiyeciler de der ki Allah bunu emretmedi, başıboş bıraktı seni. Bu rüzgara savrulmuş yaprak gibi yani senin kaderinde vardı sen de ona böyle rüzgara bırakılmış yaprak gibi onu da çevirdin der. Burda ehli sünnet de der ki hayır. Burda Cenabı Hak sana bir kendi külli iradesinden bir irade verdi. O iradenle sen bu çıkrığın üzerinde işlem yaptın ve sen bu iradenden dolayı sorumlusun der. İrade bizde imtihanın sebebi olmuş olur. O çıkrığı çevirecek olan bir irade lazım. O irade bir güç sarf edecek oraya, bunu söyler ehli sünnet. İşte Hz.Pir de diyor ki sen çıkrığı gördün, ipi gördün, kovayı gördün, o zaman diyor çıkrığı döndüreni görmemek hatadır. O çünkü o çıkrığı döndüren nedir? İnsandır. Bunu normalde sebepler dairesinde varlık alemine baktığımızda, bütün sebepleri yaratan, bütün sebeplere güç ve kuvvet veren Allah'tır. Eğer biz bu noktada o sebeplere güç ve kudret veren o sebeplere kuvvet veren, o sebeplerin oluşmasına sebep olan asıl sebebin sahibini görmezsek, o zaman körlerden olmuş oluruz. Allah muhafaza eylesin.

"Dünyada bu sebep iplerini sakın ha, sakın ha, bu başı dönmüş felekten bilme."

Sen bu hani tabiiatçılar var ya, bu tabiatçılar ne? Hani Allah'ı haşa reddedip, her şey tabiatın işidir. Her şey tabiatın kendi içindeki iradesi ile alakalıdır. Allah buna karışmaz diyen bu tabiatçılar var. Bu önceden beri, bu helenistik çağdan, Yunan felsefecilerinin içerisinden çıkmış bunlar. Yunan felsefecilerin bir kısmı tanrı kabul etmiyor. Bunu diyorlar hani, doğa kendi kendine üretti. Bunda Allah'ın bir dahli yok diyor. Bunu Allah yarattı ama başıboş bıraktı. Yani üzerine karışmıyor. Üzerinde hiçbir dahli yok. Hz.Pir diyor ki dünyada bu sebep iplerini, sakın ha bu başı dönmuş felekten bilme. Sakın ha bunu dünyanın kendi kendine oluşturduğunu görme. Öyle bir şey yok veyahut da bütün her şey başıboş dönen bu şeylerden olacak diye böyle bir şey de düşünme. Allah muhafaza eylesin. Cenabı Hak her şeyi bir hesap üzerine yarattı, her şeyi bir kitap üzerine yarattı. Hesapsız kitapsız yaratılan, hesapsız kitapsız dönen, hesapsız kitapsız olan bir şey yok. Her şey bir hesap üzerine.

"Ki felek gibi bomboş ve sersem bir halde kalmayasın; akılsızlıktan çıra gibi yanmayasın."

Yani bu alemde dolaşan her şeyi böyle kendi kendine başıboş olan bir şey olarak zannetme. Yani öyle başıboş gibi olan bir şey olursa, sen de sersemlerden olursun. Akılsızlardan olursun. Ya? Bütün her şeyi bir nizam üzerine döndüren Allah var. Hz.Pir'den: 'Ne Hz. Musa'nın ne de peygamberimizin

mucizeleri sebeplerle değil, Allah'ın yaratmasıyla olmuştur. Yoklara kabiliyet nereden geliyor? Allah arayanlar için bu gök kubbenin altında bir adet koydu. Sebepler ve yollar yarattı. Olayların pek çoğu, o adete göre olagelir fakat bazı da olur ki kudret o adeti yırtar kaldırır fakat arayan muradına erişsin diye çok defa yaptığı işleri sebeple yapar, sebeple yaratır.' Cenabı Hak bu alemde her ne var ise hepsini sebeple yatatır, sebepsiz bir şey yaratmaz. O yüzden normalde bir şeyde de Cenabı Hak bir adetullah koymuştur. O adetullah üzerine gider. Bazen de normalde bu sebepler bir işe yaramadığı zaman olur mu? Olur. Hiç bir sebebin işe yaramadığı zaman olur mu? Olur. Bu da Cenabı Hakk'ın kendi kudreti dahilindedir. Yine devam ediyoruz Hz. Pir'den bu beyitleri tefsir etmek için: 'İbrahim'i ateş içinde besler. Korkuyu ruhun emniyeti ve selameti yapar. Onun sebep yakıcılığına hayranım. Onun hayallerindeki Sofestai gibiyim.' Demek ki bakarsanız siz, bir insanın ateşin içinde beslenmesi mümkün mü? Bir insanın ateşin içerisinde yaşaması mümkün mü? Bir insanın balığın karnında yaşaması mümkün mü? Mümkün değil. Bunu sebepler dairesinde düşündüğünüzde, bu mümkün değil ama Cenabı Hak sebepsiz de bir şeyi halk eder mi? Evet. İbrahim'i ateşin içerisinde serinletir mi? Evet. Yunus'u balığın karnında besler, büyütür mü? Evet veya nice peygamberleri bu noktada hiçbir sebep yok iken onların üzerinden değişik Mucizeler göstettirir mi? Evet veyahut da velilerin üzerinden değişik kerametler göstettirir mi? Evet. Onlar normalde onların görünmesi için bir sebep lazım değil mi? Değil. Zaten sebepler silsilesinden olursa, keramet olmaz. Sebepler silsilesinde olursa zaten, o mucize olmaz. O sebepler silsilesinin dışında olması lazım ki keramet olsun. O sebepler silsilesinin dışında olması lazım ki mucize olsun. O zaman Cenabı Hak burda adetullahını yakar, yıkar mı? Evet. Kendi biçmiş olduğu elbiseyi kendisi yırtar mı? Evet.

Hani Davut'a dedi ya, Davut'a taşlar dedi ya beni al, aldı bir taş. Biraz daha yürürken bir taş daha dedi ki beni de al, onu da aldı. Biraz daha yürüyünce bir üçüncü taş dedi ki beni de al, onu da aldı ve ne yaptı? Calut'u onunla öldürdü. O taşlarla öldürdü. O güne kadar normalde Calut'u öldürebilen bir savaş aleti veya bir savaşçı var mıydı? Yoktu, bunun gibi veyahut da baktığımızda ebabiller fil ordusunu yendi ya. Ne tank var, ne tüfek var, ne mızrak var, ne ok var. Her ebabilin ağzında bir çamur, o çamurların hepsi de birer nükleer silah gibi bütün fillerin üzerinde ve askerlerin üzerinde file ayrı, askere ayrı, hepsine geldi. Baktığınız zaman normalde sebepler üstünde bir şey, bir çamur tanesi, koca filin kafasını beynini dağıtıp komple yok eder mi? Hayır veya bir çamur tanesi sanki o kimseye özel numune, özel olarak hazırlanmış bir vaziyette o askerin kafasından aşağı girer de eritir altından çıkar mı o bir damlacık şey, çamur tanesi? Öyle veyahut

da filin kafasına düştüğünde görünmüyor bile. Filin kafasını deliyor, pırt, aşağıdan çıkıyor. Normalde hani eritip gidiyor. O çamur tanesi nasıl eritti ve file baktığınızda ne kanama var ne bir şey var. Hiçbir şey yok. Fil olduğu yerde yıkılıveriyor bir anda veya insanlara baktığınızda bıçakla kesilse kan akacak, kılıçla kesilse kan akacak, okla öldürülse kan akacak. O askerlere baktığınızda üzerinde hiç kan akmıyor. Hiç kan yok, askerin kafasında delik dahi yok. Eritiyor gidiyor veya filin kafasında deliği dahi görmüyorsunuz. Eritip gidiyor. Küçücük bir şey. Bu sebeplerin üstünde Cenabı Hakk'ın yarattığı şeyler. O yüzden normalde o isterse, İbrahim'i ateş içinde besliyor mu? Evet veya baktığımızda bir insan ve arkasında kendi kavmi suyun üstünde hepsinin birden yürümesi mümkün mü? Hadi bir peygamber kendisi yürüdü, eyvallah! Hadi peygamberin üzerinde bu mucize görülebilir ama arkasındaki kavmi de suyun üstünde yürüdü ve Cenabı Hak Ayet-i kerimede diyor ki biz diyor arkasından melekleri görevlendirdik. Hani arkada Firavun'un askerleri kalmak isteyenleri de diyor tabiri caizse derledik toparladık arkadan, onları sıkıştırdık ve öndeki Firavun'un askerleriyle arkadaki firavunun askerlerini birbirine yaklaştırdık, birbirine sıkıştırdık ki bir tanesi kurtulmasın, hepsi de boğulsun ve hepsi de suyun içerisinde bir anda helak oldu. Aralarında yarım metre bile yok ve Cenabı Hak ayeti kerimede diyor ki, biz bekledik, bütün firavunun askerleri de suya girsin diye.

Yani sizin bir metre önünüzde, Musa'nın kavmi, su onu almıyor, bir metre bile yok. Arada bir perde var yani elini uzatsa Musa'nın kavmine ulaşacak öndeki Firavun'un askeri, elini uzatsa o kadar, arada hiç mesafe yok ve arkasındaki hemen böyle 10 santim arkadaki yerde tufan var, bütün her şey yerle bir oluyor, helak oluyor ama on santim önde Musa ve kavmi selametle yürüyor. Hoş ona rağmen o kavim gene ona ihanet etti, nankörlük etti. O yüzden Yahudilerin hepsi de lanetlendi de şimdi yine Yahudice düşünen tefsirciler var, Yahudice düşünen alimler var, Yahudice düşünen işte cemaat liderleri var. Hani bunları normalde o Yahudiler olmadığını, bu Yahudilerin iyi olduğunu savunmaya çalışanlar var. Yahudice düşünüyorlar yani o Filistinlilere yaptığı zulmü görmüyorlar. Hatta diyorlar ki Filistinliler teslim olsunlar Yahudilere, barış içerisinde yaşasınlar! Yani kurtla kuzuyu barış içinde yaşatacak olan bir sistem ancak Hazreti Ömer efendimizde var. Hz. Ömer efendimiz zamanında Kudüs'te kurtla kuzu barış içerisinde yaşamış. Osmanlı zamanında kurtla kuzu barış içerisinde yaşamış ama şimdi görüyorsunuz, Filistin'de hergün Filistinlileri şehit ediyor İsrailliler, Yahudiler. Her gün! Dünya suskun! Ne beklenebilir ki zaten. Bir de işin en enterasan noktası o. Müslümanların başına bir şey geliyor, dünya suskun. E susacak

tabii! Ne yapacak yani Yahudiler kalkıp da İsrail'i mı kınayacak veyahut da kalkacak gavur, gavuru kınar mı?

Biz Müslümanlarda böyle bir acziyet var. Hindistan'da bir şey oluyor, dünya suskun. Çin'de bir şey oluyor, dünya suskun. Ya ne olacak, gavur gavurun dostu. Müslümanlar o kadar acziyet içinde ki kendilerince gayrimüslimlerden yardım bekler hale gelmişiz. Gayrimüslimlerden aman diler hale gelmişiz. İslam dışı her şeyden medet bekler hale gelmişiz. O hale geldik. Bu da işin kolaycılığı. Bizi bu hale getirdiler. Gelme! Gelme kardeşim! Mücadele et, gayret et. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapış. İşte dünya meydanda. Zalim devletler istedikleri yeri yakıp yıkıyorlar. İşte biz meydandayız, otuz yıldan beri PKK ile uğraşıyoruz, DHKP-C ile uğraşıyoruz, bir sürü terör örgütüyle uğraşıyoruz. 12 Eylül'de sağcıydı, solcuydu herkesi birbirine vurdurdular. Uyanık ol. Kur'an sünnete sımsıkı yapış. Yarın öbür gün bize yine ne yapacakları belli değil. Adam binlerce tır silah yığıyor Suriye'ye, bir terör örgütü oluşturuyor orda kendi ajanlarıyla, veriyor silahları. Dün PKK'ydı sonra DAEŞ oldu. Yok şimdi bir sürü kelime kalmadı, harf kalmadı. Bu yeni değil bütün dünyada. İlk katil Adem'in oğlu, ilk terörist o. İlk terörist o. Adem'in çocuğundan itibaren terör devam ediyor dünya üzerinde. Yani Habil'i şehit etti, durdu mu? Babasından ayrıldı, gitti ovalara yerleşti. Ovalarda devasa şehirler kurdu, yağmalad her tarafı, zulmetti. İlk küfür devletini kuran, Adem'in oğludur. İlk küfür devletini kuran, ilk zulüm devletini kuran, Adem'in oğludur. Şehirlere devasa, ovalara devasa şehirler kurdu ve her tarafa zulüm götürdüler.

Adem Aleyhisselam dua etti çok Kur'an ve sünnete uygun, o günkü şeyde Allah'ın hukukuna uygun bana bir evlat ver deyince, Allah onu Şit'le müjdeledi. Sonra Adem Aleyhisselam, Şit Adem'in oğlu, Şit'e dini öğretti, hukuku öğretti, ilmi öğretti. Ona savaşmayı öğretti. Şit'in ilk savaştığı abisiydi. Şit'in ilk savaştığı abisiydi ve Adem aleyhisselam Şit'e dedi ki ovalara yerleşme. Ovaları yurt edinme. Enteresandır tavsiyesi. Aynı tavsiyeyi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de yapar. Son peygamber der ki ovalara yerleşmeyin. Adem Aleyhisselam Şit'e dedi deniz kenarlarına yerleşme, ovalara yerleşme. Dağları kendine mesken tut dedi, ardından son peygamber Muhammedi Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Adem'in dediğini tastikledi, tavsiyede bulundu. Dedi ki ovalara yerleşmeyin. Enteresandır, deniz kenarlarını ve ovaları kendinize yurt edinmeyin dedi. Deniz kenarlarını ve ovaları yurt edinenler, Adem'in zalim çocuğunun yolundan gidenler oldu. Dağları mesken tutanlar da Şit'in yolundan ve Hz. Muhammed'i Mustafa(s.a.v.)'in yolundan oldu. O yüzden normalde her şeyi burdan Şit'in üzerinde diyor Hz. Allah öyle bir kerametler verdi ki Şit kilometrelerce

ötedeki insanların konuştuklarını duyardı. Şit ve askerleri yürüdüğünde, kilometrelerce ilerdeki düşman askerlerinin içerisine korku gelirdi ve Şit, Adem aleyhisselam'ın emrini yerine getirdi. Abisinin kurmuş olduğu şehirleri bu noktada fethetti. Ordaki insanları Kur'an ve o gün için hakikate davet etti. Kabul edenler iman etti, kabul etmeyeyip savaşanlar da katledildi. Bu değişmiyor bir şey,bu devam ediyor. Şimdi peygamberlere Cenabı Hak bir şey verirken de sebepler silsilesinin üzerinde verdı. Bu manada konuşmuştum.

'Sebep ve vesilesiz denizi böldüler. Ekmeksizin buğday yığınını buldular. Çalışmaları yüzünden kum taneleri un olurdu. Keçinin yularını çektiler mi ellerinde ibrişim olurdu.' Bu, peygamberlere verilen mucizeler. Onlar normalde hani bütün peygamberler çobanlık yapmıştır ya, bütün peygamberler yün eğirmiştir, bütün. Hadisle sabittir, bütün peygamberler çobanlık yapmıştır diye, bütün peygamberler yün de eğirmiştir. Hz.Pir diyor ki o normalde bütün peygamberler yünü ellerine aldığında, anında diyor iplik haline gelirdi. Normalde işte Musa aleyhisselam denizi böldü, ekmeksizin buğday yığını buldular. Yani orta yerde herhangi bir yiyecek, içecek bir şey yok ama buğday yığını buldular. Sebeplerden devam ediyoruz, Hz. Pirden: 'Bütün Kur'an sebebi gidermeye aittir. Bütün Kur'an sebebi gidermeye aittir. Yani, Kur'an sebeplerin üzerinden konuşur. Sebepleri yıkar. Neden? Akıl sebeplere yaslanır, dayanır çünkü. Cenabı Hak da Kur'an'ı akıl üstü indirmiştir. Onu normalde akıl, anlamaya çalışır onu, idrak etmeye çalışır. O yüzden hep gayret eder her dönem. Neden? Akıl üstüdür çünkü. Sebeplerin üstündedir. Sebeplere bağlı değildir. Sebeplerin üzerinden yürümez. O yüzden Kur'an ilahi bir kitaptır. Sebepler üzerinden yürümüş olsa, bir aklın ürünü olduğu varsayılır ve insanlar der ki bunu bir Allah göndermemiş, bunu bir insan yazmış ama sebeplerin üstünde akıl üstü olduğu için herkes ona itaat eder de bu noktada onun önünde eğilir, eğilmek zorunda. Neden? Akıl üstü çünkü. Eğilmek zorunda. Neden? Sebepler üstü. Hiçbir şeyi Kur'an'da bu noktada bir sebebe bağlamamış. O yüzden ilahi kitap, o yüzden hala da hükmü geçerli. O yüzden hala da tam çözümlenememiş. Bakın tam çözümlenememiş. İslam'ın hukuku tamam, hukuk olarak çözümlenmiş, fiiliyat çünkü, hangi suça ne ceza verilecek, Kur'an'da sabitlenmiş ama öbür türlü normalde müteşabih olanların, bir sabitliliği yok. Akıl üstü çünkü bugün onu anladık dediğinizde anlamadığınız çıkıyor. Yarın başka bir şey, yarın başka bir şey, yarın başka bir şey, her gün ayrı bir renkte, her gün ayrı bir heyecanda, her gün ayrı bir perdede, her gün Kur'an'ın manası değişir mi bu manada? Müteşabihler açısından evet.

Siz bakmayın televizyonlarda işte sadece okumayın, bunu normalde anlamanız lazım diye, gel bana anlat bakalım sen. Her gün oku. Her gün onun

manası kalbinde değişecek. Her gün tevhid çek. Her gün tevhid çekerken, tevhidin manası da gönlünde değişecek. Her gün tevhid çek. Tevhidin sendeki tecelliyatı da değişecek. Her gün namazını kıl. Bir namazla öbür namaz arasında tecelliyat değişmiyorsa sen Allah affetsin özür dilerim ama namazı taklit ettin sadece. O namazın sendeki tecelliyatı değişecek. En azı ne? Namaz sizi kötülüklerden alıkoyar. Sen namazı derinlemesine kılarsan, namaz seni kötülüklerden alıkoyacak. Senin diline hükmedecek, gözüne hükmedecek, eline hükmedecek senin, namaz hükmedecek. Sen öylesine namaz kılacaksın, tam kötülük yapacağında, namaz surete bürünecek. Gözünün önüne gelecek, yapma diyecek. Sen tam konuşacaksın, namaz surete bürünecek, gözünün önüne gelecek, sus diyecek, susacaksın sen o zaman veya sen tevhid çekiyorsun veya esman var. O esmayı çekiyorsun. Hangi esmadasın? Hu esmasındasın. Sen tam kötülük yapacağın, zaman hu esması surete bürünüp kalbini yaracak senin. Senin kalbinde öyle hu diyecek, sen titreyeceksin, kendine geleceksin. Ne yapıyorum diyeceksin. Sufilik bu aslında, bu sebepsiz gelendir. Bu sebepsizdir. Sufinin virdi, onu korur. Neden? Hatalardan, günahlardan, yanlışlıklardan korur. Harama bakmaktan, haramı işlemekten korur onu. Sen virdini düzgün çekeceksin. Sen Mustafa Özbağ gibi bir elinde kumanda, bir elinde tespih, lailaheillallah, vay namussuzlar, hep böyle tarif ediyorum ya, böyle tarif etmemin bir sebebi var. Birisiyle konuşuyorum, o inad ediyor. Ben virdimi çekiyorum diyor. Bana da rüya anlattı. Ben de dedim ki virdini çekmiyorsun düzgün bir şekilde. Çekiyorum dedi. Allah Allah dedim, rüyandan çıkan sonuç bu. Ben dedim böyle anladım rüyanı. (Sağlı sollu yanaş) O, tekrar ben virdimi çekiyorum deyince kendi kendime şüphe ettim. Allah'ım dedim. O zaman da böyle gençlik var tabii yani kim ne yapmış, hemen bazı şeyler var, onlarla fazla haşır neşiriz! Bu virdimi çekiyorum deyince, dedim yanıldım mı acaba dedim ya, öyle dedim bu dün gece nasıl vird çekti acaba dedim. Allah Allah, yatmış şeyin üzerine, divanın üzerine, ondan sonra, bir elinde kumanda var, hem bir de sağ elinde kumanda, sol elinde tespih böyle la ilahe illallah! Namussuza bak. La ilahe illallah, şerefsize bak! Böyle ders çekiyor. Allah'ım dedim, hata mı yapıyorum acaba dedim ya!

Şimdi bu işlerde abdest temiz olacak, abdesti kaçtı kaçmadı böyle abdesti dahi o kimsenin yerli yerinde olacak, bütün sünnetleri adapları. Siz abdest der geçersiniz. Bu iş incedir, abdestinde leke olmayacak, üstünde leke olmayacak, çok afedersiniz donunda, oranda, buranda akıntı, serpinti, necaset olmayacak. Aman ya, burda bir leke var, böyle.. Olmaz! Tertemiz olacaksın. Çamaşırın temiz olacak, vücudun temiz olacak, sünnetlere ittiba olacak. Sen öyle etek, koltuk orman olmuş, olmaz! En fazla üç gündür derviş için, en

fazla üç günde bir temizleyeceksin, tertemiz olacaksın. Ağzın temiz kokacak, vücudun temiz kokacak. Öyle bu işler öyle sufilik böyle geliver aygazım gidiver dingozum değil. Derse giderken, zikrullah'a giderken tertemiz gideceksin. Abdestine dikkat edeceksin. Vücuduna dikkat edeceksin. Neden? Zikrullah halakasına oturacaksın sen. Affolmuş olarak kalkacaksın ordan. Melekler demeyecek bunun üzerinde necaset var. Melekler demeyecek bunun ağzı nasıl kokuyor böyle. Gelen maneviyat demeyecek bunun vücudu kokuyor, bu hiç yıkanmadı mı? Hiç konuşmadın mı yıkansınlar diye! Öyle basit değil. Abdestin, düpdüzgün olacak. Sünnetlere uyuyacaksın. Sünnete uymayan bir kimsenin üzerinde hiçbir manevi tecelliyat olmaz. Guslüdür, abdestidir, yemesidir, içmesidir, yürümesidir, sünnete uygun olacak. Sofrada oturman, kalkman, yemen, içmen, sünnete uygun olacak. Çocuklarına davranışın, eşine davranışın, arkadaşlarına davranışın, sünnete uygun olacak. Evin içerisindeki hal ve hareketleriniz, sokaktaki hal ve hareketleriniz, toplumun içerisindeki hal ve hareketleriniz, işyerinde hal ve hareketleriniz, sünnete uygun olacak. Her şeyimiz sünnet-i seniyyeye uygun olacak. Kılığınız, kıyafetiniz, saçınız, sakalınız, sünneti seniyyeye uygun olacak. Bakmayın siz o hadis sünnet düşmanı olan keferelere. Bir kimse hadisleri reddediyorsa, sünnetleri reddediyorsa kafirdir o, dinlenilmez o. Asla! Onu ancak ona cevap vermek için dinlenilir. O da alimlerin işidir. Bir kimse hadisleri inkar ediyorsa, kafirdir o, dinlenmez. Bir kimse sünnetleri inkar ediyorsa, kafirdir, dinlenmez. Dinlenilmesi dahi günahı kebairdir onun. Ancak ona cevap verecek olanlar onu dinleyecek. Adam belli mi belli. Hadisleri inkar mı ediyor komple? Evet. Hadislerle alay mı ediyor? Evet! Dinlenilmez o. İsmi belli mi belli. Ne zaman ki tövbe etmiş, hadisi şerifleri kabul ediyormuş, tövbe etmiş, inkardan vazgeçmiş, o zaman dinlenir. Öbür türlü dinlenilmez. Günahı kebairdir dinlemek.

Şimdi böyle o ders çekiyorum deyince gözümün önüne geldi. Dedim böyle mi çekiyorsun dersi. Baktı. E dedim bu ders değil böyle. Tam olmaz. Her çektiğimiz evrad surete bürünür. Surete bürünmeli. Ağzın temiz olacak. Neden virdden önce tövbe vardır, sonra Salât u Selâm vardır? Önce tövbedir. Neden? Temizlenir o kimse. Yüz sefer sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim. Bunu söyler yüz sefer. Kim bunu yüz sefer söylese, deniz köpükleri kadar günahı olsa, Allah onu affeder. Hadisle sabit. O kimse oturur yüz tane sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim, sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim diyerekten tövbe eder. Kim sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim der ise onun adına cennette meyve ağacı dikerler. Hadisle sabit. Sen bunu yüz sefer

çekince, temizlenirsin. Tövbeni ettin, varsa eksik, kusur, yanlış, gözünden kayan, kaçan, Cenabı Hak affu mağfiret etti. Temiz bir ağızla artık Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine selamlaşma geldi. Temizlendin, tertemiz oldun. Artık Hz. Muhammedi Mustafa ile sallallahu aleyhi ve sellem ile selamlaşma zamanı. Onunla sohbet etme zamanı. Onunla hemhal olma zamanı. Onun kokusunu alma, onunla nefeslenme zamanı. Artık tertemizsin. Tövbeni ettin ve oturdun artık Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin ümmeti olmanın şerefi ile ona salat ü selâm edeceksin. Allahümme salli ala seyyidina Muhammedin ve sahbihi ve sellim dediğinde o çünkü senin selamını alacak. Uzaklık yakınlık söz konusu değil. Kim bana salât u selâm getirirse, bir melek onun ağzından çıktığı gibi o selatü selamı bana taşır, benim kabr-i şerifimin başında da bir melek vardır. Ona getirir. Ona der ki Ya Resulallah Sallallahu Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e ümmetinden falanca sana salât u selam getirdi. O da der ki ben de ona salât u selâm getiririm. Ben de ona salat ü selâm ederim. O melek hızla o salât u selâmı getirene söyler. Hz. Muhammedi Mustafa da ona salât u selam getirdi der. O senin salâtu selâmını götüren melek hızla gelir sana salatü selâm verir ve böylece o meleğin görevi biter. Sen ikinci salâtu selâmı getirdiğinde yine hızla bir melek götürür, yine bir melek getirir, sen her salâtu selâmda getirdiğinde, o getirir götürür.

O ahmağın tweetine bakmayın siz. Peygamber, bindörtyüz yıl önce öldü diyen ahmağın orda yazdığına bakmayın siz. Bunlar hadis düşmanı bunlar, bunlar peygamber düşmanı bunlar. Bunlar gavur. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) sağdır. 'Onlara ölü demeyiniz.' Ayetle sabittir. Hz Peygamber ve Adem'e kadar bütün peygamberler sağdır. Miraç hadisesini okumadılar mı? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri Kudüs'e varıncaya kadar, kaç tane peygamberin kabrini ziyaret etti ve baktım ki dedi hepsi de kabirlerinde namaz kılıyordu. Nerde peygamber ölü demiş, peygamberlerin hiçbirisi de ölü değildir. Şehitlerin hiç birisi de ölü değildir. Velilerin hiçbirisi de ölü değildir. Siz Abdülkadir Geylani hazretleri deseniz duyar, ölü değildir. Siz Hz. Hamza deseniz duyar, ölü değildir. Siz Hz. Hüseyin(r.a.) deseniz duyar, sağdır, ölü değildir, duyar. Siz Esselamu aleyke ya Hüseyin deseniz duyar, ölü değildir. Bu ahmak kafalılar, bu gavur kafalılar insanların imanlarını bozdular. Hiç birisi de ölü değildir. Hepsi de sağdır, hepsi de diridir. Bu çıplak gözle görülmez. Ne zaman görülür? Çıplak gözle de görülür. Ne zaman? Önce gönül gözüyle gördükten sonra görülür. Onun yolu o. Onun yolu o. Çıplak gözle de görülür mü? El-cevap görülür. Normal, bu direği gördüğünüz gibi onu da görürsünüz. Gözü açık da görürsünüz gözünüzü kapatmadan. Kapatmak şart değildir, gözü açık da görürsünüz. Görmeyenler

körler, herkesi kör zanneder. Bilmeyenler, herkesi cahil zanneder. Cahil ya kendisi, herkesi cahil görüyor. Cahil çünkü bilmiyor. Şeyhi olmamış. Olsa da mürşidi kamil değil şeyhi. Şeyhi mürşidi kamil olsaydı içlerinden muhakkak birilerinin gözleri açılırdı. Şeyhleri mürşid-i kamil değil. Evet, bu yolda şeyhi mürşidi kamil olacak o kimsenin. Mürşidi kamilse, onun da delilidir. Dervişlerinden gözü açık da gözü kapalı da mana ehlini görenler vardır. Bu o kimsenin kemalatı ile alakalıdır. E dervişler yetişmiyor. Bir tanesi de mi yetişmedi ya! E dervişler yetişmiyor. Bir tanesi de mi yetişmedi be kardeşim! Öyle bir şey yok. Delilidir o. O şeyhin delilidir. O mürşidin delilidir o. Delildir o. Der ki Cebrail aleyhisselamı gören var mı? Tak, çıkacak ordan. Der ki Hz. Peygamber'i gören var mı sallallahü ve sellem . Tak, çıkacak ordan, çıkacak. Bu işin delilidir, manevi delilidir bu.

Ya işte bunlar yalan söylüyor. Sensin yalancı! Seni kör gözlü kör, sensin yalancı! Bunlar hayalliyor! Sensin hayalci. Hayalci olan sensin. Bunlar hayalperest. Sensin hayalperest! Biz hakikatteyiz. Sen hayalperestsin. Sen yalancısın. Sen körsün. Evet, görünür. Ölü değil bunlar. O yüzden peygamberlere verilenler sebepler üstündedir. Şehitler, sebepler üstündedir. Sıddıklar, aslında peygamberlerden sonra gelirler, sebepler üstüdür onlar. Onların hepsi de sebepler üstüdür. Sebepler, bu dünyanın içerisinde işte ağacı sularsın yaprakları yeşerir. O nedir? Ağacı suladın, su sebep oldu ona. Gübre atarsın, meyvesi artar, gübre sebep oldu ona. Musa'nın kavmine ağaç yok, yaprak yok, tarım yapılacak arazi yok, çölün göbeğinde, Cenabı Hak gökten sofra indirdi. Çölün göbeğinde, çölün göbeğinde, damla su yok. Damla su yok, damla. Cenabı Hak o Musa'nın kavmine, Yahudilere cennetten sofra indirdi. Sebepsiz! E, İsa'nın havarileri dedi ya İsa'ya, sen madem peygambersin, bize delillendir. Ne istiyorsunuz dedi. Dedi ki Allah'a yalvar, Rabbine yalvar, bize gökten sofra indirsin. Nerden biliyorlar? Musa aleyhisselamdan biliyorlar. Musa Aleyhisselam'a mucize olarak böyle verildi ya, evet, İsa aleyhisselamı imtihan ediyorlar. Diyorlar ki sen de yalvar, bize gökten sofra indirsin. İsa aleyhisselam ne yaptı? Tertemiz bir abdest aldı. Ondan sonra secdeye gitti. Allah'a yalvardı. Dediki Ya Rabbi böyle bir imtihanın içindeyiz. Cenabı Hak ne yaptı? Sofrayı onlara da indirdi havarilere. Ama ne dedi? Sakın ha ertesi güne ayırıcılardan olmayın. Bu dedi devamlı gelen bir rızıktır. Cenabı Hak'tan bir sofra devamlı geliyor, ertesi güne ayırma işte. Ama havari de olsan onu da görsen nefsine uyuyorsun. Ertesi güne ne yaptı? Ayırdı. Cenabı Hak o edebe ve adaba riayet edilmediğinden sofrayı kesti. Her edepsizlik, senin gökten inen sofranın kesilmesine sebeptir. Her edepsizlik, sana verilen nimetin kesilmesine sebeptir. Her edepsizlik yağmurun yağmamasına sebeptir, her edepsizlik, her edepsizlik topraktan bitkilerin bitmemesine

sebeptir yani çıkmamasına sebeptir. Her edepsizlik senin vücudunda bir hastalıktır. Her edepsizlik, senin kalbinde bir hastalıktır. Her edepsizlik, senin aklında kafanda bir hastalıktır. Edepsizlikler, yanında hastalıkları getirir, edepsizlikler, yanında nimetsizliği getirir. Edepsizlikler, kolunda halsizlik, şükürsüzlük, zikirsizlik getirir. Hızla tövbe edip, yeniden edeplenmek gerekir. Hızla tövbe edip. O yüzden normalde Cenabı Hak dünya içerisinde hep bir şeyi sebeplerle verir. Ama bu sebeplerin üzerinde de Cenab-ı Hak yaratır mı? Evet. O yüzden örneğin aklıma gelenleri söylüyorum.

İbrahim Aleyhisselam rüyasında gördü İsmail'i kurban ettiğini, bakın hiç sebebe bakmadı, hiçbir şeye bakmadı, tevil yoluna da gitmedi. Tuttuğu gibi İsmail'in kolundan, onu rüyasında gördüğü yere kurban etmeye götürdü. Düşünsenize Hacer annemiz de arkasında tek başına büyütmüş onu. Tek başına büyüktü. Kabe'de onu Kabe de yok daha o zaman tek başına büyüttü ,hiç kimsecikler yok yanında. İmtihana bak. İbrahim Aleyhisselam onu bıraktı da gitti orda. Daha kundaktaydı İsmail, küçücüktü ve onu yedi yaşına kadar getirdi ve İbrahim Aleyhisselam geldi, rüyasında gördüğünü icra edecek. Sare'den İshak oldu. İshak'ın üzerinden Beni İsrail peygamberleri geldi. İsmail'in üzerinden de Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) geldi ve kurban etmeye götürdü onu. Kurban etmeye götürdü. Bir şeytan tecelli etti, ona Hacer annemiz attı taşı. İkincide bir daha tecelli etti, İsmail'e söyledi. İsmail attı taşı. Üçüncüsünde İbrahim aleyhisselama geldi büyük şeytan dediğimiz, İbrahim Aleyhisselam taş attı ona. Üç tane şeytan taşlama, taaa ordan kaldı ritüel olarak. O kurban, bakın hiç ne yaptı, rüyasına tabii oldu. Rüyasına tabii oldu, gitti İsmail'i kurban etmeye. İsmail'e da anlattı. İsmail de dedi ki Allah'ın emrini yerine getir babacığım. Ben o emre itaat edenlerden olacağım. O emre itaat edenlerden olacaksın. Kurban etmeye değil, kurban edilmeye giden için zor imtihan. Ondan sonra Cenabı Hak onlara kurbanlık bir koç getirdi. Dedi ki imtihanı geçtiniz her ikiniz de bunu dedi kurban edeceksiniz ve İsmail'e bıçağı vurdu mu? Vurdu. İsmail'e bıçağı vurdu. İsmail'e bıçak vurmamazlık f yapmadı, vurdu bıçağı. İmtihan o. Ondan sonra Cbenabı Hak ne yaptı? Ona kurbanlık koç verdi. Hatta İbrahim Aleyhisselam vurdu, kesmedi bıçak. Hiç kan akmıyor. Dedi ki biıçak kessmiyor. Kayaya vurduğu zaman kaya ikiye ayrıldı. Bıçak keskin ama İsmail'i kesmiyor.

İşte peygamberlere sebepler üstü verir. Sen bıçağı vurursun, kesmez. Ateş seni yakmaz, yakmaz. O sebepler üstüdür. Sonra bunu ne yaptı? Cenabı Hak, Ümmeti Muhammed'in velilerine Keramet olarak verdi. Ahmet Er Rufai hazretleri yıllar sonra kendisiyle alay ettiler Medine-i Münevvere'ye geldiğinde. Ona oda vermediler. Önceden seyitlere misafirhane

verirlerdi, oda verirlerdi. Ona dediler ki sen seyyit değilsin alay ettiler onla, güldüler onla. Hep velilerle böyle olmuş. Velilerle alay edenler, onların veliliğine inanmayanlar, onlara taş atanlar hep çok olmuş. Koca Ahmed Er Rufai hazretleri, ona da böyle yapmışlar. Çok gücüne gitmiş, üzülmüş kendi kendine. O kendi isteyerek değil, o üzüntüsüyle söylüyor. O hal, haleti ruhiye içinde söylüyor. Bu fakir manada diyor çok elini öptü, seninle çok sohbet etti ama diyor buraya kadar geldim ya, senin kabr-i şerifinin başındayım. Çünkü diriliğine inanıyor. Diri. Ölü demeyiniz, diri. Diri diri! Fakir isterdi ki diyor bu günahkar dudaklar, senin o mübarek elini öpsün. Hitap 'öp ya veledi.' Bütün herkes duyuyor orda. 'Öp ya veledi' ordaki dervişler duyuyor, ordaki hüccac duyuyor. Mübarek büyük bir edeple Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem in elini öpüyor ve ordaki, ordaki olanlar şahit oluyorlar. Beşyüz yıl sonra Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mübarek nurlu elini görüyorlar. Hepsi kendinden geçiyor. Hepsi kendinden geçiyor! Farkında değiller. Fırıncı fırına atıyor kendini, kebap pişiren ateşi kurcalamaya başlıyor, kendinde değil. Kasap, eline vuruyor, kendinde değil ama eli kesilmiyor. Herkes kendinden geçiyor. Kimisi hançeri çıkarıyor kendine vuruyor, kendinden geçiyor. Farkında değil. Ahmed Er Rufai hazretleri bir bakıyor ki herkes kendinden geçmiş, diyor ki Ya Rabbi, bizim yolumuzdan gelenlere delil olarak kalsın bu diyor. (Kabın ağzını boşaltın. Sağlı sollu biraz daha gelin.) Cenabı Hak, velilerine de böyle keramet veriyor. Nasıl? İşte böyle sebepler üstü. Bakın, sebepler üstü. Bunlar sebepler üstü. Bir sebebi bağlı değil. Cenabı Hak sebebe bağlı kalmaksızın, böyle verir mi? Verir.

"Rüzgar Hak'kın emriyle ateş olur. Her ikisi de Allah şarabıyla sarhoş olmuşlardır."

Hiç rüzgar ateş olur mu?" Oldu. Kimde oldu? Hud aleyhisselamda oldu. Hud aleyhisselamda rüzgar ateş oldu. Rüzgar, aynı zamanda ne oldu? Dondurdu buz gibi etti. Kimisini normalde dondurduğu, buz gibi etti. Kimisini yaktı, yıktı. Rüzgar ateş olur mu? El-cevap olur. Sen soğuk zannedersin, ateş olur o.

"Ey oğul! Eğer gözünü açarsan hilim suyunun da hışım ateşinin de Hak'tan olduğunu görürsün."

Eğer senin mânâ gözün açılırsa, eğer senin manan açılır, senin kalp gözün açılırsa, o hilim suyu dediği, yumuşaklık, insanlara sekine veren, o hışım ateşi dediği şedid, celaliyet, her ikisinin de Haktan olduğunu görürsün. O yüzden dedi Erzurumlu İbrahim Hakkı Hazretleri, ne dedi; 'kahrında hoş, lütfunda hoş'. Ben diyemem. O demiş. Herkesin harcı değil öyle şeyler. Öyle birbirlerinize de öyle söylemeyin. Böyle ucuz dervişlik bunlar. Ha kahrın

da hoş lütfunda hoş! Bir kahır gelsin de göreyim seni. Hoş mu geliyor boş mu geliyor dolu mu geliyor! Allah'tan afiyet dileyin. Kaldıramayacağımız yük ile bizi yüklemesin, bizim kaldıramayacağımız, bir imtihan bize vermesin. Cenabı Hak cümlemize maddi manevi afiyet nasip eylesin. Dünyada da ahirette de bizlere afiyet versin. Bizim gücümüz yok. Biz böyle şatahat ehli olamayız. Rabbim bizi şatahatten korusun. O yüzden büyüklerin sözlerini kullanmak, küçüklere vazife değil. Küçükler onu anlamaya, idrak etmeye çalışırlar. Öyle büyüklerin sözlerini kendinize öyle dilinize pelesenk etmeyin. Allah muhafaza eylesin. Öyle kolay değildir onlar. Bir rüzgar eser, nereye savrulacağını bilemezsin. Bir imtihan gelir çatar sana, ezilirsin altında, isyan edersin, Allah muhafaza eylesin. Hiç öyle düşünmeyin. Allah'tan hep afiyet isteyin. Allah'tan hep kolaylık isteyin. Allah'tan hep bu noktada hayırlı rızık talep edin. Cenabı Hak'ka hamd edin. Sakın ha şatahata düşmeyin. Allah muhafaza eylesin. Öyle boş böyle birisi söylemiş, eyvallah!

Hani Hallacı Mansur Enel-Hak demiş ya. Sen Mansur olmaya kalkma kardeşim, sen Mensur değilsin. Ha bunu bana sorarlarsa işte Hallacı Mansur burda ne demek istemiş, diyorum bunu söylediğinde her gece yüz rekat nafile namaz kılmadan yatmazdı. Bunu anlaman için senin her gece yüz rekat nafile namaz kılacaksın. Ya iki rekat bile kılamıyoruz. Biz beş vakit farz namazı zor kılıyoruz ama Hallacı Mansur'u anlamaya çalışıyoruz. Böyle Ümmeti Muhammed'de bu tip şeyler var. Allah muhafaza eylesin. O yüzden gözü açmak lazım. Gözü açmak lazım. Sufilik, gözü açmaktır. Bu da nedir? Bu da güzel ahlakladır. Bu haram yemeden takvaya ulaşmaktır. Bu helal dairede yaşamaktır. Bu kimseyi incitmeden hayatına devam etmektir, bu incitirsen, harama helale dikkat etmezsen, farzını, sünnetini, vacibini bilmez de yerine getirmezsen olmaz canım kardeşim. Olmaz! Haramın içerisinde yaşarken, sen de manevi göz açılmaz. Olmaz, olmaz! Ha birinde oldur, olur! Sana ölçü değil o, bilemezsin ona lütufdan mı verilmiş kahırdan mı verilmiş. Sen hayırlısını iste. Gözün açılır da helak olursun bir daha. Allah muhafaza eylesin. Mahşerde tutar yakandan kimse görmüyordu sen görüyordun, kimse bilmiyordu, sen biliyordun, kimse duymuyordu, sen duyuyordun. Gel bakalım! İşin bir de bu tarafı var. Eee? O hesabı nasıl vereceksin? Allah muhafaza eylesin. Hayırlısını isteyelim. Hayırlısını isteyelim. Aman illaki göreceğim Allah göreceğim Allah! Yok kardeşim, otur kulluk et. Kulluk et, kulluk. En güzel, en büyük makam kulluk makamı. Sen kulluk et. Farzlara sımsıkı yapış, sünnet-i seniyyeyi yerine getir. Hem ibadet noktasında, hem ahlak noktasında, hem de şüphelilerden kaçmak, haramlardan kaçmak noktasında, dini ince bir perdede yaşamaya çalış.

Hani Yunus demiş ya 'ele geleni yersin, dile geleni dersin böyle derviş-lik dursun, sen derviş olamazsın.' Bu noktada tutma kendini. Allah muhafaza eylesin. İyi insanlar olalım. İslam, iyi insanlar üretir. İslam, güzel ahlaklı insanlar üretir. İslam, güzel bir hayat üretir. İslam doğrudur. Doğru olan İslam'ı doğru yaşayanlar güzel insanlar olur, iyi insanlar olur, numune insanlar olur, protip insanlar olur. Protip insan. İnsanlar ona baktıklarında akıllarına Allah gelir. İnsanlar onlara baktıklarında akıllarına islam gelir, din gelir. İnsanlar onlara baktıklarında akıllarına sünneti seniyye gelir. Bir kimse size baktığında aklına Allah geliyorsa, sen iyi insansın. Bir kimse sana baktığında ya bırak şu adamı ya, dışı yeşil türbe, içi estağfurullah tövbe diyorsa, Allah muhafaza eylesin. Sana baktıklarında akıllarına Allah gelecek. Sana baktıklarında akıllarına Resulullah Sallallahu ve sellem gelecek. Sana baktıklarında akıllarına İslam gelecek. Bu ne demek? Senin kılığın kıyafetin temiz olacak. Saçın sakalın temiz ve düzgün olacak. Sünnete uygun olacak. Bıyıkların sünnete uygun olacak. Tavır ve davranışların sünnete uygun olacak. Yolda yürüyüşün sünnete uygun olacak. Milletin penceresinden içeri bakacağım diye uğraşmayacaksın.

'Milletin, vay ya neresine kadar soyunmuş hatunu görüyor musun lan! Lanet olsun bunlara.' Sana ne! Bakmasana! Sen gözünü haramdan sakın. Sana ne dekoltesinden! Sen doğru Müslüman ol, bakma! Birinci bakış Allah'tan, ikincisi nefsinden, üçüncüsü şeytandan. Adam diyor gördün mü hocam, bu kadardı eteği diyor. O kadar oluncaya kadar nasıl baktın dedim, metre mi tuttun. Haramdan gözünü uzak tutun diye ayet var dedim. 'İnanan kadınlar ve inanan erkekler gözlerinizi haramdan uzak tutun.' Gözünü haramdan uzak tut. Elin kadınına kızına ne bakıyorsun sen! Neresi açık saçık sana ne! Sen gözünü çevirmeden yürü. Ondan sonra bizim halimiz neden açılmıyor efendim. Açılmaz. Gözünü haramdan koru, dilini haramdan koru, kulağını haramdan koru, elini haramdan koru, ayağına haramdan koru, kalbini kalbini haramdan koru, koru haramdan aklını haramdan koru. Haramdan koru! Haramın içerisinde vıcık vıcık olma! Bir yakışıklı delikanlı sen değilsin. Bir güzel bayan sen değilsin. Allah ne güzellikler yaratmış. Kendini yakışıklı görüyorsan, Yusuf'u düşün. Kendini güzel görüyorsan, Züleyha'yı düşün. Sen kendini güzel görüyorsan, Hz. Fatıma'yı düşün. Sen kendini güzel görüyorsan, Hazreti Hatice'yi düşün. Sen kendini güzel görüyorsan, Hz. Ayşe annemizi düşün. Sen kendini güzel görüyorsan, Hacer annemizi düşün. Sare annemizi düşün. Kendini güzellik kraliçesi görme. Tevazu göster, yapma. E kendini yakışıklı görüyorsun, Yusuf da mı aklına gelmedi. Kendini yakışıklı gördün, Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) de mi aklına gelmedi. Kendini yakışıklı gördün, Hz. Ali efendimiz de mi

aklına gelmedi. Yemin ediyorum vallahi de billahi de tillahi de Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin suretinden bir parça görseniz, yakışıklıyım diye düşünemezsiniz. Kafanızı kuma gömersiniz. Hz. Hüseyin efendimizin gözlerine bakamazsınız. Vallahi bakamazsınız, billahi bakamazsınız. Utanırsınız kendinizden bakamazsınız. Kendinizi bir şey zannetmeyin. Bayanlar, Hz. Fatımatü'z Zehra'nın gözünü dahi göremezsiniz, göremezsiniz. Görseniz kendinizden geçersiniz. Kendinizi asla güzel dahi görmezsiniz. Ölünceye kadar kafanızı kuma sokarsanız, kafanızı kumdan dışarı çıkarmazsınız. Bırakın gözünü, serçe parmağını gösterse, biz güzeliz demezsiniz. Biz güzeliz demezsiniz. Allah muhafaza eylesin. Haramdan uzak tutun kendinizi. Öyle hem kendinizi de aklınızı da harama düşürmeyin, kalbinizi de harama düşürmeyin, gözlerinizi de harama düşürmeyin. Elinizi, ayağınızı harama düşürmeyin. Bırakın kim neyini sergiliyorsa sergilesin, siz Allah'ı zikredin, yürüyün. Allah'ı zikredin yürüyün. Allah'a hamd edin yürüyün. Allah size verir merak etmeyin. Allah size verir. Siz gözünüzü harama yumarsanız, Cenabı Hak gözünüze helalin en güzelini verir size. Rabbim bize helalleri yaşayanlardan eylesin inşallah. "Rüzgarın canı Hakka vakıf olmasaydı, ad kavmini müminlerden nasıl ayırt ederdi." Burdan devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun.

https://youtu.be/gq4SOTXK76M

MESNEVİ-İ ŞERİF 854-864. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamün aleyküm. Allah gecenizi hayırlı eylesin inşaallah. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenabı Hak Ümmeti Muhammed'e birlik beraberlik ihsan eylesin. Ümmeti Muhammed'e Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmayı nasib eylesin. Aralarındaki ayrılığı, aralarındaki yanlış anlaşılmaları düzeltsin inşaallah. Cenabı Hak Ümmeti Muhammedi nefsine uymaktan muhafaza eylesin. 'Ey oğul! Eğer gözünü açarsan hilim suyunun da, hışım ateşinin de Hak'tan olduğunu görürsün.' Burayı geçen hafta okumuştuk.

"Rüzgarın canı, Hak'ka vakıf olmasaydı, Ad kavmini mi'minlerden nasıl ayırt ederdi."

Malum, Ad kavmi rüzgarla helak olmuştu ve normalde Cenabı Hak rüzgara öylesine emretti ki Rüzgar müminleri yakalamıyordu. Rüzgar müşrikleri, iman etmeyenleri yakalıyordu. Bu noktada onları helak ediyordu. Bütün her şey Allah'ın emrinde. Allah'ın takdiri ile hareket ediyor. Hiçbir şey onun emrinin dışında değil. Onun takdirinin dışında değil. Yine biz Hz.Pir' den devam edelim bu beyiti açıklamak için Divanı Kebir'den: 'Yarabbi, rüzgarları gösterdin yelpazeyi gizleme, yelpazeyi görmek temiz kişilerin gönüllerine ışıktır. Sebebi gören gerçekten de surette, şekilde kalır. Sebebi yaratanı gören, mânâ nurunu görür. Suret ehli bir boncuk arzusu ile can verirler. Mana denizinin ehli ise incileri bile değersiz görürler. Ne kadar sebep varsa hepsi de onun gölgesidir. Allah sebepsiz diye her şeye sebep kılmıştır. Sebebi yaratan ile sebep birbirinin aynasıdır. Kim ayna gibi tertemiz değilse aynayı ve aynadakini göremez' diyelim, konu başlığıyla inşallah devam edelim:

"Hud aleyhisselam zamanında, Ad kavmini helak eden, rüzgarın hikayesi"

Bu normalde hani Hz.Pir burda bir giriş yaptı ya, rüzgarın canı Hak'ka vakıf olmasaydı, Ad kavmini müminlerden nasıl ayırt ederdi diye, bu normalde Hz.Pir burdan bir konu başlığı, malum Ad kavminin Peygamberi Hud Aleyhisselamdı. Hud Aleyhisselam uzun müddet Ad kavmini imana davet etti. Onlara yalvardı, yakardı, onlara söyledi ama ne yazık ki Ad kavmi, çok azı onların iman etti ve çok azı iman etti ve Cenabı Hak onlara bu noktada bir afad verdi. Kur'an-ı Kerim'de de bu konu bahsedilir. Aynı zamanda Ad kavmi ile alakalı yani bu helakla alakalı eski ahit ve yeni ahit dediğimiz normalde İncil ve Tevrat'ta da bahsedilir. Bu normalde her iki ahitte de tahrif edilmesine rağmen normalde ad kavminin helakı anlatılır. Çünkü bunun tarihçiler olarak da bu sabittir böyle bir şeyin olduğu. O yüzden normalde bu her ikisi eski ahit de yeni ahit de bundan bahsettiği gibi Kur'an-ı Kerim de bundan bahseder. Normalde Hud Aleyhisselam Ad kavmine peygamber olarak gönderilmiş: 'Ad kavmine de, kardeşleri Hud'u peygamber olarak gönderdik. Hud onlara dedi ki ey kavmim, Allah'a ibadet edin. Sizin için ondan başka hiçbir ilah yoktur. Allah'ın ortakları olduğu yolundaki iddialarınızı iftiracılardan başka bir şey değildir.' (Hud suresi, ayet elli). Ad kavmine tabii sonuçta yine başka bir ayeti kerimede onları yok etme emrimiz geldi deyince normalde Hud'la, onunla beraber iman edenleri de ne yapıyor Cenabı Hak, kurtarıyor. Bununla alakalı da birçok ayeti kerime var ve 'Ad kavmi, uğultu çıkaran her şeyi kasıp kavuran ve şiddetle esen rüzgarla yok edildi.' Bu Hakka suresi, ayet 6, 7, 8'de var bu. 'Allah onların köklerini kazımak için o kasırgayı yedi gece sekiz gün aralıksız estirdi. Eğer orada olsaydın, onların kökünden sökülmüş küf hurma kütükleri gibi yere serildiklerini görürdün. Sen onlardan hiç kurtulup kalanını gördün mü?' Yani normalde o Ad kavmi, böyle bir rüzgarla helak oldular. Rüzgarla helak olurken, rüzgar onları bir anda hani şokluyorlar ya şimdi yiyecek gibi şeyleri, hani o şoklanınca bir yere vursan, hani unufak oluyor ya, mesela diyelim ki bir şeyi şokladınız, o şoklanan şeyi bir yere hızlı bir şekilde vurun, toz gibi dağılıyor, parçalanıyor.

İşte Ad kavminin helakı da böyle oldu. Cenabı Hak rüzgara emretti. Rüzgar bir anda onları üşüttü, soğuttu. Şokladı. Şokladıktan sonra o kasırga gibi rüzgar aldı onları çarpıverdi. Kellesi bir tarafta, başı gözü bir tarafta, tuz dağılır gibi dağıldılar her birisi. Ad kavminin helaki bununla oldu. Allah bizi muhafaza eylesin. Tabi onların peygamberi de kimdi? Hud'du. Şimdi Hz.Pir, burdan Hud aleyhisselamla alakalı bu meseleye giriş yapıyor. Ben hep söylüyorum ya Mesnevi bir Kur'an tefsiridir. Mesnevi bunla bu noktada

içinde dörtbinin üzerinde ayeti kerime bulunduran, altıbinin üzerinde hadisi şerif bulunduran, bir tefsirdir. Bunu normalde bir kimse herkes şimdi böyle hani elimizdeki biz değeri, elimizdeki kıymeti görmüyoruz. Sufiler için bu mükemmel bir tefsirdir. Ha, Mesnevi okuması gereken bir kimse, biraz böyle derinlemesine nüfuz ettiğinden, sufiler için söylüyorum zaten bunu, yani bir başkası istiyorsa okusun ama sufiler için bulunmaz bir tefsirdir. Şu anda elimizde olan Türkçeye çevrilmiş harika tefsirdir. Mevdudi gibi Peygamber'in günah işlediğini savunan bir tefsir okumaktansa veya son dönem Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin günah işlediğini savunan bir kısım profesör veyahut da işte bir kısım kendince kendilerinin ünvanları ne olursa olsun yani onların tefsirlerini okumaktansa, insanlar otursunlar Mesnevi okusunlar.

Sufiler bilhassa otursunlar Mesnevi okusunlar. Ha belki de hani anlamakta ilk etapta güçlük çekebilirler ama okudukça mesnevinin bu noktada hani işaretlerini daha çabuk anlayabilme, mesnevinin bu noktada hakikatlerini daha iyi anlayabilme özelliğine sahip olurlar. Biz bu topraklardan meşvu neva etmiş, bu topraklarda kök salmış, bu topraklarda ve Avrupa'da, Afrika'da, Asya'da, Amerika'da meyvelerini insanların, inananların önüne sermiş, kendi değerlerimizi bırakıyoruz. En büyük handikapımız bu. Biz Yunus'u bırakıyoruz. Biz gidiyoruz vahhabileri okuyoruz, biz gidiyoruz kaderiyecileri okuyoruz, biz gidiyoruz cebriyecileri okuyoruz. Biz gidiyoruz dini hangi veçheden aldığı belli olmayan Londra'nın soytarısı, mossadın maskotu, oyuncağı olmuş insanların tefsirlerini okuyacağız diye uğraşıyoruz. Biz ne yazık ki o yüzden iki yakamız bir araya gelmiyor. İçimizde o kadar çok fraksiyon oldu ki içimiz de o kadar çok sapıklar çoğaldı ki hangi birine cevap vereceğimizi karıştırıyoruz. Yani otursa bir kimse bunlara cevap vermeye kalksa, başka bir bütün işi gücü bırakması lazım, bitiremez yine. Öyle bir noktaya geldik. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Kur'an ve sünnete sımsıkı sahip çıkın. Hem inanç noktasında Kur'an ve sünnet dairesinde durun, hem de amel noktasında Kur'an ve sünnet dairesinde durun. Yalnız dahi kalsanız, bu yolu yürürken tek başınıza dahi kalsanız, yılmayın, ümitsizliğe düşmeyin. Cenabı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Size iki şey bırakıyorum. Kim bunlara sımsıkı yapışırsa, kurtuluşa erer, hidayete erer. Bunun birisi Allah'ın kitabı Kur'an, öbürküsü de benim sünnetlerimdir.' der. O yüzden kurtuluşun yolu bellidir. Kurtuluşun yolu birinci derecede Kur'an, ondan sonra Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetleridir. O yüzden, kim Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışırsa, peygamberlerin, sıddıkların, velilerin, mürşitlerin, şehitlerin, salihlerin toplandığı o alanda onlar da toplanır. Yoksa bu dünya

gelip geçici. Bütün her şey bitecek ama biz madem ki ahiret inancımız var, madem ki biz öteye iman ettik, o zaman biz burda günümüzü sapıklıkla, sapkınlıkla geçirmeyelim. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışalım. (Dışardaki kardeşler, dışardan uğultu geliyor. Lütfen dışardaki uğultuyu keselim. Dışarda yorum yapmayalım inşallah.)

"Hud, müminlerin bulundukları yerin çevresine bir çizgi çizdi. Rüzgar, o araya gelince hafif ve latif bir halde esiyordu.Çizgiden dışarıda olanların hepsini, havada parça parça ediyordu."

Hud, inananları topluyordu. Hemen inananların etrafına kendisi bir çizgi çiziyor, inananların etrafına bir çizgi çizince onlara diyordu ki bu çizginin dışına çıkmayın. İnananların evlerinin etrafına çizgi çiziyordu. Dışarda ise o kimse, hemen etrafına bir çizgi çiziyordu. Diyordu ki sakın ha çizginin dışına çıkma. Bu çizgi çok önemlidir. Meşhurdur, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de bazı sahabeleri, cinni taifesinin musallatından korumak, muhafaza etmek noktasında bir çizgi çizmiş. Mesela Ebu Hureyre'ye diyor sakın ha diyor sabaha kadar burdan geçenler olacak. Sen bu çizgiden dışarı çıkma. Bir ses duyarsan, herhangi bir şey de sana söylerlerse, sen bu çizgiden çıkma diyor. Bunun gibi birkaç tane daha sahabe var. Onlar, o cinni ve şeytan taifesi, onların etrafından gidiyor. Onlar, o çizgiyi aşmıyorlar hiç. Normalde Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, böyle yaptığı gibi normalde bu velilerin içerisinde, mürşitlerin içerisinde de bu bir onun sünnetini icra etme noktasında bu mürşitlerde de bir haldir. Mesela bir kimse üstadına tam tabi olursa, üstadının dediğini yerine getirirse, onlar da o manevi çizginin içine girmiş olurlar veyahut da mesela üstadı ona şu esmayı çekeceksin der, o esmanın maneviyatı, o esmanın tecelliyatı, o derviş'i korur, o kimseyi korur veyahut da işte sufiler bir mürşitten ders alırlarsa, o virdi çektikleri ve mürşitle olan bağlantıları devam ederse, cinni taifesi ve şeytan, onları ders çekerken rahatsız edemez. Onlar muhafaza altında olurlar. Onlar bir manevi koruma altında olurlar ama o yüzden bir mürşit gereklidir.

O yüzden bir öğretmen gereklidir. Öyle gerekmez diyenlere aldanmayın, kanmayın. Allah muhafaza eylesin. Yani bir kimse kendi başına doktor olamıyorsa kendi kendisine, bir kimse de sufilik yolunda kendi kendisine yol yürüyemez. Şimdi insanları böyle ilim erbabını kötülemek için hemen adam bir örneğin Kur'an-ı Kerim'in mealini okudu, alim oldu. Hemen iki kitap okudumu alim oluyor. İki tane rüya gördümü şeyh oluyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde bu çizgi meselesi tarih boyunca hep önemlidir. Diğer peygamberler de bu noktada kendi inananlarını değişik şeylerden korumak için bu tip şeyler yapmışlardır ve tabii Hud aleyhisselam da

normalde bu insanlar kim olursa olsun, kendi isteklerinin ve kendi dualarının tecelliyatını görürler. Hud aleyhisselam, o Ad kavmine peygamberliğini ilan edince, o Ad kavmi dediler ki yani senin bu peygamberliğini biz kabul edeceğiz ama bize bir mucize göster. Bütün peygamberlere böyle söylemişlerdir. Bütün insanlar, peygamberlerden mucize beklerler ve bütün peygamberler de kendi zamanlarında, kendi etrafındaki kimselere Allah'ın izniyle Cenabı Hak onlara müsaade etmiş, mucize göstermişlerdir. Şimdi bizim Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hiçbir mucizesinin olmadığını iddia edenlere de cevap oluyor bu. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bir mucizesi yoktu diyor adam. Yani miraci kabul etmeyenler var. İsrayı kabul etmeyenler var, ayeti kerime ile sabit olmasına rağmen. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin mütevatir derecede mucizeleri olmasına rağmen, yani ordaki o topluluk on kişi, yirmi kişi, elli kişi, yüz kişi, beşyüz kişi, bin kişi orda o mucizeye tanık olmuşlar. Böyle bunlar anlatılıyor, rivayet ediliyor. Bu böyle ikiyüz kişinin üçyüz kişinin anlattığı mucizeler var. Şimdi onları reddediyorlar. Yani Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin peygamberliğini ve şahsiyetini bu noktada aşağı indirmeye çalışıyorlar haşa. Bunları kelime kelime, cümle cümle, küçük küçük yapıyorlar. Yani o esnada siz onu fark etmiyorsunuz. Adam, o geçen perşembe günü derste söyledim ya, hani Profesör Peygamber'in günah işlediğini söylemiş diye. Yazıya başlarken, Adem'den itibaren almış.

İşte Adem cennette, Cenabı Hakkın yasağını deldi, işte burda hata yaptı, işte şu peygamber şurda hata yaptı, bu peygamber şurda hata yaptı, bu peygamber burda günah işledi, bu peygamber burda günah işledi değip lafı Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine getirmiş ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin de günah işlediğini söylemiş. Yani böyle küçük küçük yapıyorlar bunları. Böyle siz onu okurken yani farketmeyip yürüyeceksiniz. Bunların yetiştirdiği ilahiyatçılar da ilahiyat fakültelerinde ve ordan mezun olduktan sonra normalde ortaokullarda, liselerde, çocukların beynini yıkıyorlar. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin de günah işlediğini, günah işleyebileceğini söylüyorlar. Bakın, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri günah işledi dediğinde, onun şeytana uyduğunu gösterir bu. O zaman peygamberlik müessesesi yıkılır. Siz bir peygamber günah işledi dediğinizde, peygamberlik müessesesi yıkılır. Peygamberlik müessesesinin yıkılması demek, dinin yıkılması demek. Siz geçmiş peygamberlerde küçük hatalar görüldü, onun adı zelle derler Arapçada, küçük hatalar görüldü ama Hz. Muhammedi Mustafa'da sallallahü ve sellem de bu hatalar dahi görülmedi demeniz gerekir. Ama yok! Onlar öyle düşünmüyorlar.

Hani o Ümmü Mektum hani geliyor Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine, müşriklerin yanında bana dinimi öğret deyince, orda müşrikler yüzlerini ekşitiyorlar. Hani bu ne yapmaya geldi diye; bunu alıyorlar, bunu alıyorlar, sanki Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri yüzünü ekşitmiş gibi naklediyorlar. Bunlar, bu kadar zalim. Orda yüzünü ekşiten, müşrikler. Hani bu Ümmü Mektum ne yapmaya geldi buraya. Biz saygın insanlarız, zengin insanlarız. Biz Mekke'nin ağalarıyız, paşalarıyız, bize özel sohbet yapacaktı Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.), bu Ümmü Mektum buraya, âmâ, geldi burda Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin cübbesinden tuttu, bana dinimi anlat, bana dinimizi öğret ey Muhammed dedi deyince, o da hani ayeti kerimede diyor ki yüzünü ekşitti. Kim yüzünü ekşitti? Müşrikler yüzünü ekşitti. Hz. Muhammedi Mustafa(s.a.v.) değil. Zaten arkasından gelen ayeti kerimede diyor ki sen o nefislerine uymuş, o heva ve heveslerini ilah edinmiş olanları bırak diyor. Sen bu dinini öğrenmek isteyene dinini öğret. Burda Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bir günah işlediğine dair, bir hata yaptığına dair bir ibare yok ama bunlar, bu vahabi çizgisinde, Mevdudi'nin talebesi bunlar. Ondan sonra diyorlar ki peygamber de günah işledi. Allah'tan korkmuyorlar! Nasıl bakacaklar o peygamberin yüzüne sallallahu aleyhi ve sellem 'in. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden normalde kökü nereye dayandığı belli olmayan, kimler tarafından hazırlandığı belli olmayan, hangi ideolojik kaygılarla, hangi siyasi hesaplarla, hangi karanlık dehlizlerde alınmış kararlar neticesinde yazılmış olan, kökü dışarda, kendisi dışarda, tefsirler okumaktansa, gelin bizim kendi dilimizden, kendi içimizden, kendi topraklarımızdan neşvu neva bulmuş, Hz. Mevlana'nın Mesnevi'sini okuyalım, gelin Yunus okuyun, gelin Hacı Bektaşi Veli'nin Makalat'ını okuyun, gelin Hacı Bektaşi Veli Hazretleri'nin Besmele-i Şerife'nin tefsirini okuyun. Hacı Bektaşı Veli Hazretleri'nin, gerçekten ciddi ciddi söylüyorum bunları, Fatihaı Şerife'sinin tefsirini okuyun. Bizim topraklarımızın insanları, bizden. Ne idüğü belirsiz değil. Oturup Mesnevi okuyun. Bir daha okuyun, bir daha okuyun. Bu bizim dinimiz, bir başkasının değil. Allah muhafaza eylesin.Gerçekten çok üzgünüm. Yani bu böyle ivmesini arttırıyor. Bu, toplumun içerisinde böyle bir dolaşıyor bu. Bu şimdi böyle küçük küçük dolaşıyor. Yarın öbür gün bizim önümüze büyük bir şekilde gelecek. Yarın öbür gün bizim önümüze büyük bir şekilde gelecek. Nasıl hadis inkarcıları yavaş yavaş başladılar bu işe, şimdi önümüzde kocaman bir devasa bir şey var. Önüne gelen hadis inkarcısı oldu.

Şimdi yavaş yavaş Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin de günah işlediğini pompalamaya başladılar. Bir çıt ilerisi, diyecekler ki acaba o ayeti kerime günaha girdiği zaman, kalbi karardığı zaman, kalbi

bozulduğu zaman mı geldi acaba ayeti kerime! Bizi o tarafa doğru sürükler bu. Bu ilimle alakalı değil bu. Bu düpedüz hainlik. Bu düpedüz kafirlik. Başka hiçbir şey değil. Allah muhafaza eylesin. İşte Normalde Hud aleyhisselam da peygamberliğini ilan edince, çünkü peygamberler peygamberliklerini ilan etmekle mükellefler. Peygamberlerin peygamberlikleri saklı ve gizli değildir. Onlar Cenab-ı Hakkın emri ile ben Peygamberim, ben Allah tarafından gönderildim diye ilan etmekle mükellefler. Böyle normalde peygamberliğini ilan edince, kavmi diyor ki bize bir mucize göster. Hani İsa aleyhisselam da böyle bir şey söylediğinde havariler dediler ki ey İsa, Rabbinden söyle de bize gökten sofra indirsin. Mucize istiyorlar. Öyle olunca normalde, Hud onlara diyor ki nasıl bir mucize istersiniz? Kavmi diyor ki rüzgarı istediğimiz tarafa çevir, döndür dediler. Hud aleyhisselam da hemen abdest aldı, taze bir abdest, hemen namaza durdu. Namaz! Namaz! Peygamberlerin hepsi de böyle önemli meselelerde muhakkak abdest alıp, iki rekat namaz kılar, namazdan sonra dua ederlerdi. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de öyle yapardı.

Hani amcası kuyuya düşmüştü ya, amcası kuyuya düşünce hiç kimse kuyudan çıkaramadı onu. Amcası biliyor, onu Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri çıkarır, yeğeni. Dediki ona haber salın, gelsin dedi. Beni burdan kurtarsın. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri geldi. O kadar ip, urgan, merdiven, ne sarkıttılarsa içeri Ebu Cehil'i çıkaramadı kimse. Ebu Cehil zengin, varlıklı, yani eski dönemde Ebul Hikem adı, hikmetin sahibi demek. Hikmet'in babası demek. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri geldi kuyunun başına. Dedi ki yeğenim beni burdan çıkar. O da ona dedi ki seni burdan çıkarsam, benim peygamber olduğuna iman eder misin? Evet dedi. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, iki rekat namaz kıldı. Allah'a yalvardı. Uzat dedi elini ona. O uzattı, kendisi de elini kuyunun içerisine uzattı. Bismillahirrahmanirrahim dedi çıkardı Ebu Cehil'i dışarı. Ebu Cehil dedi ki, sihir yaptın diyecek ya, Ebu Cehil dedi ki muhteşem bir şey, iman et, dedi ki şu ay var ya dedi gece bunu dedi ikiye bölersen, iman edeceğim sana. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, iman etmesi için yalvarıyor. Hani böyle uğraşıyor, didiniyor. Bir kimsenin imanına vesile olmak için didiniyor. Hemen yine namaza durdu. Secdeden başını kaldırdı, Allah'a yalvardı. Cenabı Hak ona, ona müsaade etti. Ay bir elini uzattı sağ elini. Birisi Uhud'un bir tarafına yarısı, yarısı da Uhud'un öbür tarafına. Amcası dedi ki şimdi senin büyücü olduğuna inandım dedi. İman nasip değil. İşte Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri de böyle mucizeler gösterirdi. Mesela Perşembe gün sohbet ettik ya, Hudeybiye anlaşması. Mesela Hudeybiye'de susuzluk oldu. Hudeybiye'de

kuyularda su kalmadı. Dediler ki ya Resulallah, kuyularda su kalmadı hiç, suyumuz kalmadı. Ne yapacağımızı şaşırdık. Etrafta da su yok. Mekke'ye de gidemiyorlar su almak için. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki az da olsa su kimde var. Tabiri caizse bugünkü manada söyleyeyim, bir bardak su getirdiler. O bir bardak suya okudu, üç yudum içti, artan suyunu kuyuya döktü. Sabah oldu, gece yaptı bunu. Sabah oldu, kuyu yukarı kadar suyunu çıkarmış. Bütün ashap, bin dörd kişi, hayvanlarını suladılar, kendileri içtiler. Su ıbrıklarına, su ne ise o zaman için tulumlarını doldurdular. Dönüşte yetecek kadar su, her taraf su oldu. İnsanlar gusl ettiler, abdest aldılar, ihtiyaçlarını gördüler. Su eksilmiyor, su eksilmiyor! Su böyle kuyudan yukarı doğru çıktı. Bir düzeyde kaldı. Ne taşıyor, ne bitiyor. Habire ama ashab bindörtyüz kişi bütün ihtiyacını görüyor. Bütün ihtiyacını! Çıkrığa ihtiyaç yok. Herkes daldırıyor, dolduruyor götürüyor. Daldırıyor, dolduruyor götürüyor. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin, Hudeybiye'deki mucizesi. Bütün sahabe suya gark oldular hamdolsun.

İşte Hut da dedi ki ne istiyorsunuz. Onlar da dediler ki rüzgarı istediğimiz yöne döndür. Hud da hemen namaza durdu. Namazdan kaldırdı, Cenabı Hakka dua etti. Allah ona vahyetti. Dedi ki ne tarafa istersen elinle işaret et, rüzgarı ne tarafa döndürmek istiyorsan, elinle işaret et. Ondan sonra Hud Aleyhisselam, rüzgara iki eliyle yön tayin ediyordu, rüzgar o tarafa esiyordu, bu tarafa tayin ediyordu, bu tarafa esiyordu. Normalde rüzgarı Cenabı Hak, Hud'un emrine verdi. Hud aleyhisselam, rüzgarı ne tarafa istiyorsa, o tarafa döndürüyordu ama ve bu mucizeyi gördükleri halde o müşrikler ne yaptılar? İman etmediler. İşte o iman etmeyen müşrikler, kendi istedikleri mucize ile helak oldular. Bakın, kendi istedikleri mucize ile helak oldular. Bazen insan dua eder ya bazen onun istediği, onun helakına sebep olur. Hayırlısını isteyin. Allah'tan hayırlı eş, hayırlı evlat, hayırlı iş, hayırlı arkadaş, hayırlı kardeş, hayırlısını isteyin. İstediğinizin ne olduğunu bilmiyorsunuz çünkü. O yüzden Allah'tan hayırlısını isteyeceksiniz. Mücadele edin, gayret edin, koşturun, isteyin ama Allah'tan hep hayırlısını değin. Hayırlısı olmazsa, o kimsenin helaki olur. Allah muhafaza eylesin. Hz. Pir'den devam ediyoruz. Hz. Pir'den devam ediyoruz:

"Şeybânı Râi de sürünün etrafında böyle apaçık bir çizgi çekerdi. Cuma günü, namaz vakti, cuma namazına gidince, kurtlar süreye saldırmasın, yağmalamasınlar diye böyle yapardı. Hiç bir kurt çizgiden içeri girmezdi. Hiçbir koyun da çizgi dışına çıkmazdı."

Şeybani Rai kim? Ümmi bir veli. Ümmi, mektep medrese görmemiş ve İmamı Şafii'nin şeyhi. E tabi İmamı Hanbel'in de şeyhi aynı zamanda. Bir rivayet var, böyle işte, İmam Ahmet mi, İmamı Şafi'ye böyle söyledi, İmamı

Şafi mi İmam Ahmet'e diyor böyle bir arada bir şey var ama hadi biz İmam Ahmet, İmam Şafi'ye demiş olsun. İmamı Ahmed, İmamı Şafii'nin o Şeybanı Rai'ye çok böyle hürmet ettiğini, böyle çok ona karşı saygılı olduğunu görünce diyor ki hani sen koca imamsın. Yani bu koca İmam kalk, ümmi bir kimseye böyle el pençe divan dur, saygı, hürmet, böyle edep, onun karşısında, yani bunun diyor ilminin olmadığını sana göstereceğim diyor İmamı Şafi'ye. İmamı Hanbel, İmam Şafii'nin talebesi. Onlar böyle bir silsile. Yani İmamı Azam'ın talebesi. İmam Malik, İmam Malik'in talebesi İmam Şafii, İmam Şafi'nin talebesi İmamı Hambel. Mezhepleri öyle birbirine düşman olarak gösterdikleri gibi değil. İlim zenginliği. Bakın, ilim zenginliği bu. Neyse İmamı Şafi tabi gidiyorlar, İmam Şafi diyor ki İmam Hambel'e yapma. Hazır cevaptır, işte altından kalkamazsın. İşte sıkıntı olur, üzülürsün filan. Yok diyor İmam Hanbel. Ben diyor onun ilminin eksikliğini sana göstereceğim. Meşhur ya bu. Diyor ki efendim, bir sorum var. Sor diyor ona. Diyor ki bir kimse beş vakit namazdan birisini diyor kılmasa, unutsa ve diyor hangisini kılmadığını şaşırsa, bir namaz vaktini kaçırdı ama kılmadı ama hangisini kıldığı belli değil. Onun diyor hangi namazı kaza etmesi gerekir? O da diyor ki o kimse diyor Allah'tan gafil bir kimse. Bütün gününü gafletle geçirmiş. Bir kalp ki bütün gününü diyor gafletle geçirdiyse, o kimsenin diyor bütün gününün ibadetlerini kaza etmesi gerekir. Tabii bu cevabı alınca İmam Ahmet Hazretleri 'Allah' diyor bayılıyor. Birden bu tabii bu cevap benim konuştuğum gibi değil. Onlar böyle bir kelimeyi konuşurlarsa dahi o kelimede tabirimi hoşgörün, yani milyonlarca kiloluk bir tecelliyat çöker onun üzerine. O böyle bir kelime gibi olmaz. Tabii o tecelliyatın altında eziliyor İmam Ahmet, bayılıyor. Tabii kendine geldikten sonra İmam Şafi diyor ki, muhteşem tespit, biz diyor hani dini ilimleri biliyoruz ama diyor o, Allah'ı biliyor. Aramızdaki fark bu diyor. O Allah'ı biliyor. O yüzden işte o Şeybanı Rai, çoban. O Şeybanı Rai, cumaya gideceği zaman ne yapıyormuş? Koyunların etrafına bir çizgi çiziyor, gidiyor cumaya. Ne koyunlar çizginin dışına çıkıyor, ne de kurtlar çizgiden içeri giriyor.

O çizgi önemli! Bu çizgi Kur'an sünnet çizgisidir. Siz Kur'an ve sünnetin çizgisini aşmazsanız, kurtlar size dokunmaz. Size yırtıcı hayvanlar dokunmaz. Nefsiniz şeytan, size dokunmaz ama siz Kur'an ve sünnet çizgisini aşarsanız, o zaman kurtlar sizi parçalar. O zaman nefis ve şeytan ne yapar? Sizi parçalar. Bu çizginin en önemli noktası, farzlar ve haramlardan uzak durmaktır. Bu çizgiye herkes riayet etmeli. Allah muhafaza eylesin.

"Allah erinin dairesi kurdun hırs yeline de set ve mani olmuştu. Koyunun hırs yeline de."

Bu Cenabı Hakk'ın dostunun dairesi, bir velinin dairesinin içine girmek. Bir velinin çizdiği çizginin içinde durmak. Bir Peygamberin çizdiği çizginin içinde durmak. O peygamber çizgisinin içerisinde bir velinin çizgisinde durmak. O zaman işte o kimsenin, o ejderha gibi nefsin ve ejderha gibi şeytanın hile ve desisesine bir set olur. Şeytan ve nefis, o kimseyi ne yapamaz? Parçalayamaz ama öyle bir çizginin içerisine girmediysen, o vahşi kurtlar, o vahşi ejderhalar, seni param param parçalar. İşte bir Allah erinin dairesinin içine girmek lazım. Bir Allah dostunun çizgisinin içine girmek lazım ki kurtlar o kimseyi parçalamasın.

"Böylece ecel rüzgarı da ariflere gül bahçelerinden esip gelen rüzgar gibi latif ve hoştur."

Kimine o ecel rüzgarı Hud aleyhisselamın ad kavmini helak ettiği rüzgar gibi gelir ama Allah'a dost olunca insan Allah'a yakin olunca, Allah'la olan münasebeti sağlam olunca, o rüzgar ona gül bahçesinden gelen bir esinti gibi olur. O ecel rüzgarı onu sevdiğine ulaştıracak. O ecel rüzgarı onu sevdiğine doğru koştutturacak. Hz.Pir'in deyimi ile artık bir hamle kaldı. O sevdiğine doğru gidecek, o ecel kapısından geçerekten dönülmez akşamın ufkuna doğru yürüyecek. Artık bir daha dönüş yok. Artık bir daha geri dönüşü yok. Bitti! O dünyanın zulmünden, zalimliğinden, karanlığından kurtulacak. Hapishaneden kurtulacak. O Allah dostu için dünya hapishane. O Allah dostu için vücut hapishane. O Allah dostu, ecel rüzgarını bekliyor. O ecel rüzgarı ona gül bahçesinden gelen bir esinti gibi, gül bahçesinden gelen bir müjde gibi. Onun kokusunu aldığı anda zaten üveyik kuşu gibi yürüyecek gidecek.

"Ateş İbrahim'e diş geçiremedi. Çünkü Allah seçilmişiydi, onu nasıl ısırabilir?"

Normalde İbrahim'e ateş diş geçirebildi mi? Geçiremedi. Neden? Çünkü, Allah'ın seçkin kuluydu. Peygamberiydi. İşte bir Allah dostuna, bir mümine, cehennem ateşi diş geçiremeyecek. Mümin, bunun selametliğini bildiği için, o arkada bir vesveseye mahal bırakmadan, bir şüpheye bırakmadan yürüyecek gidecek. Çünkü mümin, o müjdeyi almış. Onlar mahsun olmayacaklar. Onlar mahçup da olmayacaklar. Onlara keder dokunmayacak. Onlara cehennem ateşi dokunmayacak. Onlara cehennem ateşi dışardan bay bay edecek. Hatta diyecek ki hızla geçin. Siz benim ateşimi söndürüyorsunuz. Siz benim Celaliyetimi aşağı indiriyorsunuz. Durmayın, eğlenmeyin, hızla benim üzerimden geçin diyecek. Neden? Çünkü o Allah dostlarına, o peygamberlere, o müminlere, o sıddıklara, o şehitlere, cehennem ateşi dokunmayacak. Dokunmayacağı için zaten onlar bir üveyik kuşu gibi ötelere doğru uçmayı istiyorlar. Din erbabı da şehvet ateşinden yanmaz. Halbuki

başkalarını ta yerin dibine geçirmiştir. Din erbabı dediği o sıddıklar, o müminler, onlar şehvetlerinin kulu kölesi olmazlar. Onlar şehvetlerini ilah edinmezler. Onlar şehvetlerinin peşinden gitmezler. Onlar Allah'ın haramlarına dikkat ederler. Allah' ın haramına dikkat etmeyen kimse, şehvet ateşi ile cehennemi boylar gider tövbe etmezse ama;

"Din erbabı da şehvet ateşinden yanmaz."

Şehvetinin kulu kölesi değildir. Din erbabı Allah dostunun yolunda giden, Allah'ın peygamberlerinin yolunda giden, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan kimse, şehvetinin peşine düşmez. Şehvet ateşi onu kendi girdabına çekmez. Çünkü şehvet ateşi, gayya kuyusu gibidir. Adamı yalar yutar. Sufiler, harama el uzatmayın! Sufiler, harama göz uzatmayın! Suflier, haramı düşünmeyin! Haramı hayal etmeyin!

Anne babalar çocuklarınızı hızla evlendirin. Evlenmek isteyen çocuklarınızı hızlı evlendirin. Armudun sapına, üzümün çöpüne bakmayın. Çocuklarınızı şehvet ateşinin içerisinde boğmayın. Yok şunu olacaksın yok bunu olacaksın, yok şöyle olacak da yok böyle olacak da…Çocuklarınızı evlendirin. Anne babalar, çocuklarınızın evliliklerine destek olun. Çocuklarınızın evliliklerine yardım edin. Bugün Ümmeti Muhammed şehvet ateşine düşmüş vaziyette. Her gün, herkes neremi ne kadar göstereyimin peşinde. Her gün herkes neremi nereye kadar açayım, onun peşinde. Eşcinsellik almış götürmüş, lezbiyenlik almış götürmüş, fuhuş almış götürmüş toplumu. Toplum şehvet ateşinin içerisinde cayır cayır kıvranıyor. Benim sözlerim sert gelebilir. Benim sözlerim dokunabilir ama şu anki durum bu. Herkes şehvet ateşine düşmüş. Kimse konuşmuyor. Kimse nasihat etmiyor. Kimse de kimseyi dinlemiyor. Ümmet çıplak. Ümmet elbisesiz. Ümmet örtüsüz. Ümmet kafelerde. Ümmet restoranlarda. Ümmet fuhuş peşinde. Ümmet eşcinselliğin pençesinin altında. Bu ümmet, suskun. Ümmet hissiz. Ümmet kalpsiz. Ümmet ruhsuz. Ümmet bunun acısını dahi çekmiyor. Bunun hüznünü yaşamıyor çünkü kalpleri çünkü gönülleri her gün bunu görmekten dolayı aşina oldu, alıştı. Artık irkilmiyor, artık ürpermiyor, artık havalara sıçramıyor bu nerden başımıza geldi diye. Yavaş, yavaş, yavaş, ümmet öldü. Can çekişiyor. Can çekişiyor. Alıştık fuhuşa alıştık. Eşcinselliğe alıştık. Harama alıştık. Rüşvete alıştık. Hırsızlığa alıştık, kayırmacılığa alıştık, çıplaklığa alıştık, içkiye alıştık, kumara alıştık, uyuşturucuya alıştık. Artık kenarda bir bonzai mi içmiş, hangi kimyasalı içtiyse, upuzun yatıyor, titriyor. Hiç kimsenin umurunda değil, herkes işine devam ediyor. İrkilmiyor kimse. Bu yarın öbür gün benim çocuğum da böyle olabilir diye irkilmiyor.

Bugün derse gidiyorum, kenar o Gökdere Meydanı'ndan yukarı doğru gidiyorum. O gökderenin, derinin içerisinde gençler sevişiyorlar, utanmıyorlar,

çekinmiyorlar. Gelen geçen bizi görür diye çekinmiyorlar. Bağırdım, sizin anneniz babanız yok mu dedim, ayrıldılar. Böyle bakıyorlar bana. Sizin kardeşleriniz yok mu dedim, gelenden geçenden utanmıyor musunuz dedim. Ümmet hissiz. Biliyorum ki benden önce ordan bir sürü kadın, erkek geçti. Hiç kimse karışmadı. Hiç kimse bir şey demedi tabii. Benden önce yürüyenler vardı, bakıyorlar oraya, neye bakıyorlar. Ben de baktım neye bakıyorlar diye. Ümmet, şehvet ateşinin kuyusunda, gayya kuyusunda. Üzüldüm kendi kendime dedim şu hale geldik ya! Bu hale geldik dedim. Bu haldeyiz ve kimsenin dedim kılı kımıldamıyor. Kimse bunun hüznünü yaşamıyor. Kimse bunun kederini yaşamıyor. Kimse bunun üzüntüsünü yaşamıyor. Kimse bu dertle dertlenmiyor. Yok! O ateşin içerisine düşmüş. O nefis ateşine, o heva heves ateşine, o şeytanın ateşinin içine! Ona birisi anlatmalı, sen şeytanın ateşinin içindesin. Bu hareketinle Gayya kuyusundasın. Sen bu davranışınla haramın tam göbeğindesin. Ya, bir şeyin saklısı gizlisi olur. Bir edebi adabı olur. Haramın dahi edebi olur, haramın! Bir kimse haram işliyorum diye kıyıda köşede işlese, utansa, yemin ediyorum Allah onun utancından dolayı onun cezasını hafifletir. Der ki bu haramı utanarakdan işledi. Der ki bu haramı kıyıda köşede işledi. Der ki bu haramı eşger işlemedi. Gitti, gecenin karanlığında işledi, gitti evinin bir köşesinde işledi, gitti hiç kimsenin görmeyeceği bir yerde yapmaya çalıştı. Nefsine uydu ama utandı. Utandı! Nefsine uymaktan utandı. Utancından gitti köşede kıyıda yaptı onu. Utancından gitti hiç kimseye göstermediği bir yerde yaptı. Utandı ya! İçinde imaanı var. İçinde imanı var! Bütün peygamberlerin sözüdür, utanmıyorsan, istediğini işle. Ya bizden kalktı bu. Biz artık utanmıyoruz! Biz artık utanımıyoruz. Biz utanmayı aştık, aştık! Aştık, bu ne buluyorlarsa insanlar sokakta sevişmekten ne buluyorlarsa bilmiyorum. Yolda giderken sevişmekten ne buluyorlar bilmiyorum. Utanmayı aştık ve tabii kişisel özgürlüğü var herkesin. Herkes her türlü melaneti istediği gibi işler ama bir sakalın olsun kişisel özgürlüğün yok, bir başörtün olunca kişisel özgürlüğün yok. Evet, yok! Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışırsan, kişisel özgürlüğün yok. Yok! Her türlü melaneti işlemek için kişisel özgürlüğün var, helal dairede yaşamak için kişisel özgürlüğün yok! Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmak için kişisel özgürlüğün yok. Bu yok! Şehvet ateşinin içerisinde kavruluyor ümmet ama Allah yolunda giden Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan, Kur'an ve sünneti yaşamaya çalışanlar, o şehvet ateşinden yanmazlar. Onlar o şehvet ateşine düşmezler. Onlar o şehvet ateşinden kurtulmuşlardır. Bu dünyada şehvet ateşinden kurtulanlar, öbür tarafta cehennem ateşinden kurtulurlar. Burda şehvet ateşini söndür. Git evlen kardeşim! Git oruç tut.

Allah'a söz ver, gözünü çek haramdan. Bırak kim neresini açıyorsa açsın. Sen gözünü haramdan çek. Bunu söyleyen Mustafa Özbağ, ya hakkınızı helal edin. Ya normalde bu şeyde dün cuma günü, yani orda burda ufak tefek işlerim vardı, yani çarşıda dolaşmaya utandım ya, ya kafamı nereye çevireceğimi şaşırdım. Ya kafamı öne çeviriyorum, yani bu insanlara çarpacağım, ya ne tarafa çevireceğimi şaşırdım kafamı. Dedim yok. Kırk yılın başında bir dışarı çıkıyorum. Dedim yok, sersemledim. Şaşırdım, nereye gideceğimi şaşırdım. Dedim bu Ümmeti Muhammed ne hale gelmiş! Bu insanlar ne hale gelmiş dedim. Bu kızların anneleri babaları yok mu? Bu çocukların, bu kadınların kocaları yok mu? Bu insanların tanıdık birileri yok mu? Amcaları, dayıları, enişteleri yok mu? Ya bu insanlık nereye gidiyor? Bu millet nereye gidiyor? Arkadaşlar nereye gidiyoruz ya? Ya bıraktım her şeyi, bizim gelecek zürriyyetlerimizin başına ne gelecek ya, biz nereye koşuyoruz. Biz bu ülkenin insanları olarak, biz nereye koşuyoruz. Biz bu toprakların insanları olarak biz nereye gidiyoruz!

Arkadaşlar, benim Amerika'da dostlarım yok. İngiltere'de dostlarım yok. Benim Almanya'da dostlarım yok. Benim yurt dışında gidecek bir kapım yok. Olsa da gitmem. Ben bu toprakların çocuğuyum. Ben bu topraklarda Kur'an ve sünneti yaşamak istiyorum. Ben bu topraklarda Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp Hazreti Muhammedi Mustafa(s.a.v.)'in ahlakını yaşamak istiyorum. Benim başka bir derdim yok. Ben gelecek olarak bizi ne beklediğini, bizim çocuklarımızın torunlarımızın ne yaşayacağını gerçekten hiçbir zaman ümidimi yitirmemiş bir insan olarak diyorum nereye koşuyoruz biz, nereye gidiyoruz! Ben hiç ümidimi yitirmem. Benim hayatım zorluklarla geçmiştir, sıkıntılarla geçmiştir. Ben hiç ümidimi yitirmem. Ben birkaç sefer iflas ettim, sıfırı tüketmek değil eksinin ta eksisine düştüm, yine ümidimi yitirmedim ben. Ben Allah'tan ümidimi kesmem. Ben mücadele ederim, gayret ederim, koştururum. 15 yaşında babasız kalmışım, mücadeleyle geçer benim ömrüm. Hala da mücadele içindeyimdir kendimce. Hiçbir zaman Cenabı Hakka hamdusena olsun, rezil de olmadık ama başımızdan dert eksik olmadı. Hamdolsun. Bir çoraplar örüldü başımıza ama ümitsizlik yok. Mücadele var. Gayret var. Koşturmak var. Azmetmek var. Cihad etmek var.Yürürüm ben, bu noktada, sıkıntım yok. Ama bakıyorum ümmet dağılmış! Ümmet toparlayamıyorum kendini. Ümmet silkelenemiyor.

Bizim Özgür götürdü bir şeye, birkaç sefer Özgür'le beraber gittim, bakıyorum o alışveriş merkezlerine, insanlara bakıyorum, Allah'ım diyorum, ne hale gelmiş insanlar! Biz bu değiliz. Biz bu değiliz. Bu şehvet sadece cinsellikle alakalı bir şehvet değil. Bu şehvet israfta var. Bu şehvet gösterişte var. Bu şehvet kılık kıyafette var. Bu şehvet hayatın her alanında var. Her

alanında, her alanında! İlla ki biz lüks, pahalı eşyalar almak zorunda değiliz. İlla ki biz lüks kıyafetler içerisinde yüzmek zorunda değiliz. Biz müslümanız. Biz müminiz. Biz günlerce evinde ocak tütmeyen bir Peygamberin ümmetiyiz. Tekrar söylüyorum, günlerce evinde ocak, duman tütmeyen bir Peygamberin ümmetiyiz. Bunu unutmayalım. Kendi diliyle söyleyeyim, kendi diliyle: 'Ben Mekke'li kuru ekmek yiyen dul kadının oğluyum.' Kendini tabir ederken öyle tabir ediyor. Arkadaşlar sünnet kuru ekmek yemek, evinizde kuru ekmek yiyor musunuz? Sünnet sünnet! Kuru ekmek yemek sünnet. Kuru ekmek yemek sünnet. Tekrar söylüyorum! Atmayın, israf etmeyin. Şehvet her yanımızı sarmış. Her yanımızı sadece cinsel noktada değil, bilmem ne marka takım elbise giyecek, bilmem ne marka örtü takacak. Ey mümin bacım! Ey mümin kardeşim! Sen gidip iki milyona, üç milyona o örtüyü başına nasıl takarsın! Sen gidip beş milyona örtü alıp üç milyona da üstüne bir tane gözlük takıp, nasıl çıkar da müminlik taslarsın. Yapma, yapma! Sen gidip beş milyonluk, üç metre de değil birbuçuk metrelik bir manto ile nasıl hava atarsın, dolaşırsın. Yapma! Yapma! Bilmem hangi nargilelerde başörtüsü ile nasıl nargile höpürdetirsin! Yapma, yapma! Nasıl acı çekmeden onu içersin! Nasıl utanmadan onu höpürdetirsin! Nasıl gidip lüks restoranlarda masada beş milyon, altı milyon, on milyon, üç kişilik, dört kişilik yemek parası verirsin! Verme! Verme! Nasıl müminlik bu, bu nasıl bir müminlik!

'Komşusu açken tok yatan bizden değildir' hadisi şerifini edebiyatta bıraktık! Edebiyatta bıraktık! Biz aç görmüyoruz artık. Biz çünkü lüks villalarda oturuyoruz. Bizim mahallemiz ayrı. Biz ekmek kuyruğunda kimseyi görmüyoruz artık. Biz besaş kuyruklarında kimseyi görmüyoruz. Bizim semtimiz farklı, bizim evlerimiz farklı yerlerde. Biz o fukaraları tanımıyoruz artık. Biz o kimsesizleri bilmiyoruz artık. Biz evine ekmek götüremeyenleri bilmiyoruz. Biz doğalgaz parasını ödeyemeyenleri bilmiyoruz. Bir asgari ücretle geçinen, geçinmek zorunda kalanları artık bilmiyoruz. Onları görmek istemiyoruz. Onları reddediyoruz. Onlardan utanıyoruz. Biz onların bir mevlidi olur, bir düğünü olur, bir şeysi olursa gitmek istemiyoruz. Onların bir cenazesi olursa gitmek istemiyoruz. Biz böyle olduk. Biz tiril tiril elbiseleri giyeceğiz, havamızı atacağız. Kafamız yukarlarda böyle hörgüçlü develer gibi, öyle yaşayacağız. Şehvet ateşi sardı her yanımızı! Bu şehvet, sadece cinsellik değil. Bunun içerisinde gösteriş var, kibirlilik var, bunun içerisinde hava atmak var. Bunun içerisinde insanlara tepeden bakmak var. Bunun içerisinde her şey var, her şey var! Şehvet sarmış bizi. Sarmış sarmış bizi! Allah bizi affetsin. Böyle koşuyor şu anda zaman. Hani demiş ya: 'Ebu Cehil öldü diyorlar! Ölmedi kıtalar geziyor.' Hani diyor ya kıtalar geziniyor,

ölmedi kıtalar geziniyor ne yazık ki! Hz.Pir diyor ya, 'din erbabı, bu şehvet ateşinden yanmaz.' Bu din erbabı kim? Nefsi ile mücadele eden, nefsini terbiye eden, haramlardan uzak duran, farzları yerine getiren din erbabı bu. Kıymetli Kardeşler! Namazda gevşeklik yapmayın. Namazda eksiklik yapmayın. Virdlerinizde eksiklik yapmayın. Normal günlük ibadetlerinizde eksiklik yapmayın. Toplu derslerinizde, mahalle derslerinizde eksiklik yapmayın. Allah muhafaza eylesin. Yoksa o şehvet ateşi de bizi içine alır. Yoksa o şehvet ateşi de bizi yakar, kavurur. Allah muhafaza eylesin.

"Deniz dalgası Allah fermanıyla koşunca, Musa kavmini Kıptilerden ayırt etti. Allah Fermanı erişince toprak Karun'u altınlarıyla, tahtıyla ta dibine çekti."

Bütün mükevvenat, onun elinde. O nasıl ki denize emrettiyse ve denize emrederekten Musa ve kavmini yutmayıp firavun ve kavmini yuttuysa, o yine emreder. Gönlünü bir deniz bil. Kalbini bir deniz bil. O veya bu dünyayı bir deniz bil. Bu alemi bir deniz bil. Sen de iman etmişsin, senin kalbin de Musa olsun. Hani dedi ya kırklar vardır. Kırkların içerisinden yirmi tanesi Musa gönüllüdür. Hani dedi ya kırklar vardır hadis-i şerifte. Bir rivayette bunun otuz tanesi İbrahim gönüllüdür. On tanesi Musa gönüllüdür dedi. İşte sen o Musa gönüllü ol. Bu dünyayı da bir deniz olarak gör. Sen normalde senin kavmin de iman ve onun hassaları olsun. Onun şubeleri olsun. Sen iman edersen, bu dalga seni götürmez. Sen iman eder dosdoğru durursan, bu dalga seni yutmaz ama bu dalga nasıl neyi yutar? Şeytan ve nefsine zebun olanları yutar. Sen peygamberlerin izinden gitmeye gayret et. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Zenginliğine de güvenme, parana puluna güvenme. Cenabı Hak nasıl toprağa emrettiyse, Karunu ve hazinesiyle gömdüyse, seni de bir gecede gömer. Senin zenginliğini de bir gecede gömer. Senin zenginliğini de senin her şeyini de bir gecede gömer. Bir bakmışsın ki toprak olmuş, gömülmüş gitmiş. Allah cümlemizi muhafaza eylesin. Cümlemizi korusun inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun. Bu önümüzdeki hafta için kardeşler bir şey yapmışlardı, ilan etmişlerdi aşure ile alakalı, aşure ayın 14'ünde İnşallah Cumartesi günü. Allah izin verirse inşallah. Haklarınızı helal edin. Bizden yana da helal olsun inşallah. 865' ten devam edeceğiz aklınızda olsun. Sorular kaldı, soru sahipleri de haklarını helal etsin inşallah.

https://youtu.be/t0rhodP-vDQ

MESNEVİ-İ ŞERİF 865-869. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"Din erbabı da şehvet ateşinden yanmaz. Halbuki başkalarını taa yerin dibine geçirmiştir. Deniz dalgası Allah fermanı ile koşunca, Musa kavmini kıptilerden ayırt etti. Allah fermanı erişince toprak Karunu altınlarıyla tahtı ile ta dibine çekti."

Burdan devam ediyoruz:

"Su ile toprak, İsa'nın nefeslerinden gıdalanınca kol kanat açtı, kuş olup uçtu. Allah'ı tesbih etmen, su ve topraktan meydana gelmiş olan cesedinden çıkan bir buhardan, bir nefesten ibarettir. Fakat gönül doğruluğu yüzünden, cennet kuşu olmuş, oraya uçup gitmiştir."

Baktığımızda Allah'ı zikretmemiz, Allah'ı tesbih etmemiz, aslında bizden çıkan bir tek nefes başka bir şey değil. Hz. Mevlana diyor ki sudan ve topraktan iştigal etmiş, sudan ve topraktan olmuş olan yaratılmış olan bedenden bir nefes çıktı, bir hava çıktı. O nefesi o havayı normalde Cenabı Hak ne yaptı? Onu normalde cennet kuşu yaptı. O normalde nereye kadar gitti? Allah'ın katına kadar çıktı. Allah'ın katı neresi? Orası ayrı bir mesela hani normalde işte kim 'la ilahe illallah' derse, o 'la ilahe illallah' onun dilinden, onun ağzından çıktıktan sonra yükselir. Allah'ın katına kadar gider ve işte kapıya vurmaya başlar. Hadis-i Kutsi bu. Allah bildiği halde sorar. Bu kapıyı vuran kim, böyle vuran bu velvele-i çıkaran kim? Melekler giderler, bakarlar. Derler ki Ya Rabbi sana malumdur ama işte bu Abdullah kulunun Tevhididir, la ilahe illallahıdır. Allah diyor bildiği halde meleklere sonra gidin sorun ne istiyormuş. Melekler gelir o tevhide sorar. Ne istiyorsun o tevhid de diyor cevap verir ona. Der ki beni zikredenin affolmasını

istiyorum. Melekler dönerler, Allah'a derler ki Ya Rabbi bu tevhid filancanın tevhidiymiş. İstediği şey de kendisini zikredenin affolmasıymış. Ey melaikelerim, şahit olun. Kulum onu zikrettiğinde, kulum onu söylediğinde, ben onu affetmiştim. Melekler gelir, derler ki diyor o tevhide seni zikrettiği anda senin hani sudur eden kimseyi Allah affetti. O zaman diyor tevhid sakinleşir sukunete erer ama bu neydi? Bir nefesti. Nerden çıktı bu nefes? Sudan ve topraktan müteşekkil bir cesetten çıktı. Sudan ve topraktan müteşekkil cesetten bir la ilahe illallah çıktı. O ne oldu? Cenabı Hak ona hayat verdi ve aynı zamanda da onun üzerinden tecelli etti. O kulunu, ne yaptı onu söyleyeni affetti ama o affa mazhar olan fiiliyat, bu sudan ve topraktan müteşekkir bedenden çıktı.

Yine Tirmizi'de İbni Mace'de meşhurdur ya hadisi şerif: 'Bir kimse sübhanallahi ve bihamdihi derse cennette onun için bir hurma ağacı dikilir.' Bakın bir kimse 'sübhanallahi ve bihamdihi' dese, ona cennette bir hurma ağacı dikilir. Başka bir hadis-i şerifte 'kim Allah'ı zikrederse 'la ilahe illallah' derse, onun için cennette bir ağaç dikilir. Bir meyve ağacı dikilir.' Kim la ilahe illallah derse, kim sübhanallahi ve bihamdihi derse, cennette onun için ne olur? Bir ağaç dikilir. İyi, sizi başka bir yere yönlendireyim. Kim la ilahe illallah dedi, sübhanallahi ve bihamdihi dedi cennette onun için ne oldu? Ağaç dikildi. İyi, 'son nefesimizde de olsanız veya kıyametin kopacağını görseniz de koptuğunu görseniz de siz ağaç dikin.' hadisi şerif. Sen ağaç dikmeye devam et. Yani la ilahe illallaha devam et. Hadisi Şerifin zahirine göre bakarsan yani son nefeste eline bir tane fidan alacaksın, dikeceksin son nefeste de, bu hadisi şerifin zahiri. Ölüm yatağında adam nerden ağaç dikecek, manevi ağaç dik, sen la ilahe illallaha devam et. Son nefeste de olsan la ilahe illallahı de. Nefesin ne zaman gideceği belli değil. Ağaç dikmeye devam et.

La ilahe illallah demeye devam et. Subhanallahi ve bihamdihi demeye devam et. Kim sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim derse günde yüz sefer deniz köpükleri kadar günahı olsa, Allah onu affeder. O zaman sen her sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim dediğinde cennette senin adına bir tane meyve ağacı, bir tane hurma ağacı dikildi. Ağaç dikmeye devam et. Bunu neyle yaptın? Nefesinle yaptın. Ne oldu? Nerden çıktı? Topraktan ve sudan müteşekkil olan nefesinden çıktı, vücuttan çıktı. Ağaç dikmeye devam edeceksiniz ve bunun normalde zuhur ettiği yer, insanın bedeni ve o beden, topraktan ve sudan yaratılma. Normalde demek ki Cenabı Hakkın bu noktada keremi, lütfü ikramı yetişince, o bedenden cennet ağacı çıktı. Allah'ın lütfu ikramı, ihsanı tecelli edince, su dünyadaki su ve topraktan cennette ağaç dikildi. Cennete

bir yol oldu. Bakın cennete bir yol oldu. Sen cennete bir yol aç. Sen bu dünyadayken cennete bir manevi ağaç dik.

E şimdi, Allah yalan söylemez, Allah'ın vaadi haktır. Allah yalan söylemez, Allah'ın da vaadi haktır. Cenabı Hak bir şey vaat ettiyse haktır o. Biz ona iman ederiz. Biz ona güveniriz. Biz ona tevekkül ederiz. Biz onun üzerinde hiç şekimiz şüphemiz olmaz hiç. Onun vadi hak. Kim sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim dedi, Cenabı Hak, onun için bir hurma ağacı dikti Cennette. Sen o hurma ağacından, ağacın meyvasını yiyeceksin. O hurma ağacı senin için dikildi. Senin adına dikildi. Ancak sen yiyebilirsin onu. E, kim la ilahe illallah, dedi cennette bir ağaç dikti. Sen la ilahe illallah demeye devam etsene! Senin adına dikildi. Ben şimdi deminden beri sohbet ediyorum, her sohbette lailaheillallah diyorum, benim adıma bir tane ağaç dikiliyor.Hani benim, benim adıma. Meyvasını ben yiyeceğim onun. Meyvasını ben yiyeceğim! Benim mührüm vuruldu ona. Benim adıma dikildi. Benim adıma dikildiyse, o zaman benim adıma da bir yer teşkil edildi orda. Nereye dikecek onu? Benim adıma bir yer olması lazım. Bana ait yer olması lazım. O zaman bana ait olan bir yer de oluşdu orda. O zaman ben ağaç dikmeye devam ediyorum, yer de genişlemeye devam ediyor. Ben ağaç dikmeye devam ediyorum yer genişlemeye devam ediyor. Ben ağaç dikmeye devam ediyorum, yer genişlemeye devam ediyor. Allah'ın mülkü geniş. Allah'ın mülkü geniş. Kim daha çok zikretti, onun daha fazla ağacı oldu. Hepsi de kendisinin adına Kim daha çok Allah'ı zikretti, onun daha fazla ağacı oldu. Kim daha fazla sübhanallahi ve bihamdihi dedi, onun ağacı daha fazla oldu. Otur devam et. Ya her gün de yüz tane sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim, bu çekilir mi ya! E, çekersen ağacın olacak.

Çekersen affolacaksın ama burdaki incelik ne? Sudan ve topraktan yaratılmış bir bedenden çıkıyor ve sen bu beden oluşurken, bu beden oluşturulurken senin hiçbir payın yok bunda. Harcı sana ait değil, kumu sana ait değil, kemiği sana ait değil, eti sana ait değil, gözü, kulağı, burnu, ayağı, sana ait değil. Bu beden sana ait değil. Bu beden sana verilmiş emanet. Bu beden senin değil. Sen korumakla mükellefsin. Bedeni kendinin görme. Beden seninse hadi beyazlamasın saçların. Beden seninse hadi beyazlamasın sakalların. Beden seninse, hadi gözlerin ilk günkü gibi görsün. Beden seninse hadi yaşlılık nedir bilme. Hadi beden seninse, hükmet, uyma hadi. Beden seninse hadi acıkmasın. Hadi beden seninse söyle kalbin daha hızlı çalışsın. Hadi beden seninse söyle kalbin biraz daha normale gelsin. Kendi kendine de ki kalp normale gel, fazla tık tık tık tık tık atma de, atmasın fazla tık tık tık, normale gelsin. (Sağlı sollu yanaş) Çıkın iki dizinizin üstüne, bir

derviş oturuşu yapın. İnsanın nefis terbiyesi, diz terbiyesinden geçer. Hani ayet-i kerimede Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine diyor ya, sen diyor nefsini gece gündüz Allah'ı zikredenlerin yanında durmaya zorla. Bu tabii Ümmeti Muhammed'e işaret. Diyor ki Ümmeti Muhammed'e siz diyor Allah'ı zikredenlerin yanında oturmaya, Allah'ı zikredenlerin yanında durmaya nefsinizi zorlayın. Nefis istemez zikir meclisinde oturmayı.

Nefis ister ki lay lay lom yapsın. Heva ve hevese kansın. O yüzden böyle ne kadar iki dizinizin üstünde oturur, pür dikkat durursanız, o kadar nefsinizi iyi terbiye edersiniz. Sağlık açısından bir probleminiz yoksa. Adamın belinde rahatsızlık vardır, işte ayağında rahatsızlık vardır, o bu noktada daha büyük hasar açacaktır kendi üzerine, o öyle davranmayacak ama geri kalan, bunu unutmayın hiç. Bunu nereye giderseniz gidin, sufilik disiplinlilik, disiplin meselesidir. Hangi sohbete giderseniz gidin, iki dizinizin üstünde oturun. Camide iki dizinizin üstünde oturun. Bir zikrullah meclisine gittiniz, iki dizinizin üstünde oturun. Bir yerde sohbet dinliyorsunuz, etrafla bağınızı kesin. Camide yanındakiyle konuşma. Vay, nasılsın ya, iyi misin, şekerin nasıl, muhabbet başladı. O, anlat! Camide değil ya, camide değil! Cumada, cuma hutbeye çıkıyor imam, yayılıyor bütün herkes. Kardeşim hutbeyi dinlemek farz cumanın farzından birisidir hutbeyi dinlemek. Namazdaykenmiş gibi, namaz kılarmış gibi oturacak hutbede insan, konuşmayacak. Hutbedesin, adam hutbe, orda imam hutbe okuyor, o cep telefonundan iş yapıyor, sözler, mesajlar atıyor,whatsappına bakıyor, neye bakıyorsa. Adam cep telefonunu çıkarmış, hutbede kardeşim ya caminin bir disiplini olsun ya! Caminin bir disiplini olsun canım. Namaz kılıyor, telefon çalıyor, ordan öbürküne mesaj geliyor, ordan öbürkünün telefonu çalıyor. Neredeyse adam namazda açacak alo namazdayım Allahuekber! O hale geldik! Biz böyle gevşedikçe gevşiyoruz. Allah muhafaza eylesin. Yok! Yani adam cuma, namazı kılıyorlar, şeyde ne o, hutbeye çıkıyor imam, yayılmış vaziyette duruyor herkes, yayılmış vaziyette! Yapmayın.

Dergahlar tekkeler nefis terbiye yeridir. Sohbet başlamış. Konuşma hiç kimseyle, konuşma! Yanındaki yorum yapıyormuş. Sadece gözünün ucundan bak, hani cevap veremem de. İtikafa niyet et. Niyet ettik ya Rabbim, şu kapının dışından, dış kapının dışından çıkıncaya kadar itikafa. Amin. Allah yardımcımız olsun. İtikaf sevabı alacağız şimdi. Bu sevabın daha hoş olması için edep, adap, erkana riayet ederekten, heva heves konuşmadan öyle yaşayacağız. Disiplin! Haftada bir günümüz disiplinli geçsin. Bir saatimiz disiplinli geçsin. İki saatimiz disiplinli geçsin. Konuşmayalım boş şeyler. İki dizimizin üzerine oturalım. Nefsimiz o acıyı çeksin, çekecek. Dizimiz ağrıyacak, ağrıyacak. Ayağımız ağrıyacak, ağrıyacak kardeşim! O ağrıyı, o acıyı, o sancıyı bir müddet sonra unutacaksın, alışacaksın ona. Bir müddet sonra

ağrımayacak, bir müddet sonra ayağın acımayacak. Sonra başın ağrıdığında ilaca koşmayacaksın. Ayağının ağrısını çektin ya, o acıyı hissettin ya, acıyla mücadele etme alışkanlığı oluştu sende. Şimdi adamın başı ağrıyor, avuç dolusu ilaç atıyor. Bir tarafı ağrıyor, avuç dolusu ilaç atıyor. Hiç acıya alışmamış. Bir tarafı ağrıyor aman aman aman aman aman aman! Dünyanın sonu geldi sanki. Bırak, sabret kardeşim. De ki benim bu günahlarıma kefarettir. Deki kim bilir nerde ne bir hata yaptım böyle oldu. Ya Rabbi, tövbe ediyorum günahıma, hatama, kusuruma, yanlışıma, nerde ne varsa. Senin başına bir bela, bir musibet, bir sıkıntı, bir hastalık, bir ağrı, bir sızı geldiğinde, nimet bil bunu. Nimet bil, nimet! De ki günahlarıma kefaret oluyor. Koşma hastane hastane. Günahına kefaret olarak düşün. Allah'ın bir lütfu, bir ikramı, bir ihsanı olarak düşün. Bir tarafın ağrısın, bırak ağrısın. Ağrımı seviyorum de. Sızımı seviyorum de. Muhakkak bu benim bir eksikliğimden meydana gelmiştir de, tövbe et. Ufak tefek hastalıkların var, bırak. Tedavi etmek için uğraşma. Uğraşma, temeli daha büyük hastalıklara meydan çıkarma. Adam şimdi bir başı ağrıyor, yüz tane doktor dolaşıyor. Hasta, psikolojik hasta. Adam iki öksürüyor diyor ki herhalde ya kanser oldum ya verem oldum. Gitmediği doktor yok. Bir de inanmıyor doktorlara. Bir de doktorlara da inanmıyor. Bir de bana diyor ki doktorlar benden bıktı artık diyor ikide bir de gittiğimden. Gitme dedim. Birisi de ne dese iyi bana. Sen dedi şeker hastasıymışsın, sen gitmiyor musun dedi. Hayır dedim. Böyle kaldı. Dedim Murat'a gittim bir iki sefer, kan tahlili yaptı dedim. Dedi ki şeker hastasısın hocam. Şunu şunu şunu kullan, tamam. Ondan sonra kendi kafama göre gidiyorum. Ya herru ya merru.

Ara sıra Abdullah'a danışıyorum. Abdullah bu ara şeker düşmedi yavrum diyorum ben. O da öğrenecek ya, kaç? E yüksek işte. Kaç? E yüksek işte. Ne yapacaksın kıçını. Ondan sonra bir ilave daha hap. Söylesem tomarla getirecek bana. Haklı, doktor. Desem ki şeker bu, diyecek ki yani sıkıntılı bir durum. Şunu da içeceksin, bunu da içeceksin. Yok, en başta şunu diyorlar, hemen insüline başlamamız lazım. Ha Abdullah? Abdullah beyin cerrahlığına gitti de biraz yakamızı paçamızı kurtardık. Şimdi nöbetten kafasını kaldıramıyor. Şimli insanlar o disipline, o mücadeleye, o böyle dirayete alışkın değil. Bir sıkıntı olduğunda dağılıyor. Aile dağılıyor, çocuklar dağılıyor, anne baba dağılıyor, herkes dağılıyor küçücük bir sıkıntıda. Olmaz! Sufi disiplinin sufi acıya, ağrıya, sızıya, sancıya dayanıklı. Soğuğa, sıcağa, sufi asker gibi. Bizim askerliğimiz öyleydi. Uyumaz, yatmaz, kalkmaz, yemez, içmez, üşümez. Asker değil ya. Bildiğin bir demirden bir kütle ama o demirden kütle aynı zamanda sürünür, yatar, kalkar, eğitim yapar. Dağları deler. Asker o. E sufinin de ondan farkı yok. O yüzden sohbetlere gittiğinizde nereye giderseniz gidin, zikrullaha gittiğinizde, iki dizinizin üstünde

oturacaksınız. Yayılmak, kaykılmak yok, böyle şey yapmak yok. Çünkü sen yayılırsan, yanındaki de yayılır. Sen gevşersen yanındaki de gevşer. Sen dağıtırsan senin arkandakiler de dağıtır. Aile de aynıdır. Aile de erkek dağıtırsa, geri kalan da dağıtır. Ailede anne dağıtırsa herkes dağıtır. Baba dağıtırsa herkes dağıtır. Anne baba dirayetli duracak. O çocuklarına dirayet öğretecek, mücadele öğretecek, gayret öğretecek, dağılmamayı öğretecek, derleyip toparlamayı öğretecek. Dik durulacak yerde dik durmayı, eğilinecek yerde eğilmeyi bilecek. Anne, baba, aileyi, öyle istikametli götürecek. O bir topluluk istikametli gitmeli. Dik durmayı bilmeli. Eğilmeyi bilmeli. Disiplini bilmeli. Öyle yürüyecek. O yüzden böyle nerde laylaylom yaparsanız, orda batarsınız. Disiplini elden bırakmayacaksınız. Bak nasıl us pus oldu ortalık.

Sufi topluluk böyledir. Orda edep, adap, disiplin, riayet, liyakat devam eder orda. Orda heva, heves, nefis, şeytan, orda geçit yoktur. Disiplinlidir. Sonra sohbet biter, zikrullah biter, herkes çayını içer, sohbet eder, birbiriyle tanışır. Nahoş şeyler olmadan herkes edep adap dairesinde ne yapar? Hayatına devam eder. İşte kim Allah'ı zikretti, o boyuna ne oldu? O zikrullahla cennet bahçesinde habire meyva dikti. Siz şimdi oturduğunuz yerde zikrullaha devam etseniz, bu da edeptendir. Sohbet dinlerken o kimse uyanık olayım sohbetin manasını da göreyim dilerse, isterse kalbinde zikrullah devam edecek onun. La ilahe illallah içinden devam edecek. Gönülden rabıtasını kuracak. Nerden bahsediyoruz? Cennet bahçelerinden bahsediyoruz. O kimse cennet bahçesi dediğinde, onun kalbinde zikrullah var ise tak, bir perde açılacak, her la ilahe illallah deyişinde meleklerin onun adına cennette meyva ağacı diktiğini ve anında meyva verdiğini ve her meyvada kendi ismini okuyacak ordan. Şehadet budur. Şahit olma budur. Bu neyle olur? O sufi zikrullahı kalbinde hiç eksik etmez. O sohbeti dinler. O sohbette sohbet eden kimse örneğin Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri dediğinde bir olay anlatıyor, o olay onun kalbinin perdesine gelir. O olayı canlı görür. Sohbet eden orda ki onu sohbet ederken, dinleyen onu canlı seyreder. Dinleyen onu canlı seyredince, sohbet edenle sohbet edenin sözüyle, yaşananın aynı olup olmadığını görür. Asıl şehadet odur. Bakın asıl şehadet odur. O yüzden sufi bir toplulukta dikkatli olmak gerekir. Sufi bir topluluğa herkes sohbet edemez. Sufi bir topluluğa herkes orda ders veremez. Sufi bir topluluğa sen bir şey, İmamı Azam'dan bahsettin, İmamı Azam'ın böyle fetvası var dedin, orda kalbi çalışan, içi çalışan bir kimse varsa İmamı Azamı görür, rabıtasını kurar İmamı Azam'a. Bu fetva senin mi der. Sufi topluluğa kadar sohbet etmek kadar tehlikeli bir şey yoktur. Ancak bunu bilmeyen cahil cühela insan kalkıp da bir sufi topluluğa sohbet etmeye kalkar. Önceden sufi topluluklarda zakirler, nakipler, nükebbalar hiçbirisi de sohbet etmezlermiş. Sebep? Olur mu olur, bir taraftan bir yan kaçırırız olur mu olur

ya bir taraftan yan batırırız, ordan kalbi çalışan bir derviş vardır. Kalbi çalışan derviş onun hakikatini görür, madara oluruz. Hakikatini görür, hakikatini görünce tersinden bir dua ederse, sohbet eden kimse lal olur, konuşamaz orda.

Örneğin Abdülkadir Geylani Hazretleri'nden bahsetti. Olmayan bir şeyi söyledi. Rabıtasını kurdu Geylani hazretlerine dedi senin adına yalan söylüyor, şikayetçiyim. Bitti. Veleddalin amin olur orda. Orda sohbet dahi edemez kolay kolay bir kimse ama öyle kalbi çalışan bir derviş topluluğu ise orası ben de sizi ona sevk ediyorum. Diyorum ki sohbet esnasında tevhide devam edin. Zikrullaha devam edin. Boşa kürek çekmeyin. İşin hakikatine varın. Bu dünya gelip geçici. Mustafa Özbağ da gelip geçici. Alın ne alacaksanız. Dükkan çalışıyorken alın. Dükkan canlıyken, dükkanda mal varken alın doldurun dolduracağınızı. Yarın ne olur bilinmez. Siz günü kârlı geçirmeye bakın. Anı kârlı geçirmeye bakın. Dükkan açık mı açık. İstediğin envai çeşit var mı var. Doldur kardeşim sepetine sen, doldur. Bitmez o dükkanın hazinesi, doldur. Doldurmanın yolu ne? Oturduğun yerde tevhidi çek. Edebini adabını muhafaza eyle. Yandaki yanıyormuş, Allah söndürsün. Burası er meydanı. Bak işine sen. Her yerin bir sahibi vardır. Oranın da sahibi vardır. Allah bizi affetsin.

"Tur dağı Musa nurundan raksa geldi, kamil bir sufi oldu, noksandan kurtuldu."

Hani Musa aleyhisselam Tur-i Sina'ya çıkmıştı. Tur-i Sina'da dua ediyordu, Allah'ı zikrediyordu ve Musa aleyhisselam Cenabı Hak ile görüşürken, bulutumsu bir böyle bir şeyin içerisinde Allah'la konuşuyordu. Bunu eski ahitde de yeni ahitte de bazı hadisi şeriflerde de böyledir. Bulutumsu bir şeyin içinde. Bulutumsu olarak tarif etmişler, bulut diyemeyiz. Hani bazı şeylerde ağacın arkasından konuştu, ateşin arkasından konuştu, bunu Turi Sina da işte bulutun arkasından konuştu. Hani Musa aleyhisselam o esnada böyle hani öyle bir an geldi, öyle bir aşka geldi, seni göremez miyim dedi. Seni göremez miyim deyince göremezsin demedi. Dayanamazsın dedi. Göremezsin ayrı, dayanamazsın ayrı. Dedi ki bu Tur'a tecelli edeceğim, buna dayanırsan dedi, Tur'a tecelli ettiğimde dayanırsan. Tabii Musa aleyhisselam normalde o Tur'a tecelli edince, nasıl bir tecelli ise Musa aleyhisselam bayıldı kaldı ama diyor Hz.Pir diyor Tur'dağı o Cenabı Hakkın nurundan raksa geldi. Bakın bakış açısı çok farklı. Bu hadiseye bakarken orda bir neşe, orda bir pür neşe var. Cenabı Hak dağa tecelli etmiş, diyor ki dağ raksa geldi. Kamil bir sufi oldu.

Demek ki Tur'a tecelli ettiği gibi senin de gönlüne tecelli ederse, kamil bir sufi olursun. Dağa tecelli ettiği gibi sana tecelli ederse, kamil bir sufi olursun. Dağa tecelli ettiği gibi senin aklına tecelli ederse, kamil bir akıl

sahibi olursun. Dağa tecelli ettiği gibi gönlüne tecelli ederse, gönlün hazinelerle dolar. Sen Cenabı Hakkın sana tecelli etmesini iste. Onun tecellisinin yolu ne? Kalbinde zikrullah olsun. 'Hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun kalbine sığdım' hadisi kutsisi sende tecelli etsin. Allah'ı zikret. Allah'ı tesbih et. Allah'ı tenzih. Gönlün Turi Sina olsun. Allah'ı zikret, gönlün cennet bahçesi olsun. Sen Allah'ı zikret. Sen Allah'ı zikretettikçe, o senin gönlüne tecelli edecek. Ben şuna inanırım, her zikrullahta o gönle tecelli eder. Çünkü kimin gönlünde Allah'ın zikri varsa, gönlünde Allah vardır. Kimin dilinde Allah'ın kelamı varsa, onun gönlünde Allah vardır. Kim de Allah rızası, düşüncesi, aklı varsa, onun aklında Allah vardır. Akıl da Allah'la yoğrulmalı. Gönül de Allah'la yoğrulmalı. O zaman o kimsenin akıl ve gönül birliği olur. Akıl ve gönül birliği olunca barışır. Koşar ikisi beraber Allah'a doğru. O zaman biz Allah'ı zikirle hemhal olalım. Allah yolunda hemhal olalım ki kamil bir sufi olalım. Dağ, taş, kamil sufi olmuş. İnsan neden olmasın, sen neden olmayasın, ben neden olmayayım? Turi Sina kamil bir sufi olur da insan kamil bir sufi olmaz mı? Turi Sina'ya, dağa, taşa, toprağa tecelli eden, sana tecelli etmez mi? Sen halifesin, dağa tecelli eden insana mı tecelli etmez? Halifesin, sana da tecelli eder. Sen Allah'ı zikre devam et.

"Daha bir aziz sufi olursa şaşılacak ne var? Musa'nın cismi de bir kemik parçasından ibaretti."

E dağ bir sufi olursa bunda şaşılacak ne var? Çünkü Allah ona tecelli etti. E Allah sana da tecelli ederse sen de kamil bir sufi olursun ve diyor ki Musa'nın cismi de bir kemik parçasıydı. Musa da da kemik var sende de var. Musa da da et var sende de et var. O da hava toprak su ateşten yaratıldı, sen de hava, toprak, su, hava ve ateşten yaratıldın, son dönem tahtayı da ilave ettiler biz de ama yani sonuçta anasırı erbaa dediğimiz bu maddelerden yaratıldı. O zaman sen de neden derviş olmayasın? Sende neden bir kamil sufi olmayasın? Sen de neden iyi bir mümin olmayasın? Bunun için seni durduracak bir şey yok ki! Allah bizi onlardan eylesin. Önümüzdeki cumartesi aşuremiz var inşallah. Önümüzdeki hafta herhalde aşureden sohbet ederiz. Konu başlığında kaldık. 'Yahudi padişahının bu söze ehemmiyet vermeyip inkar etmesi. Kendisine nasihat edenlerin nasihatlerini kabul etmemesi'nden devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Geceniz hayırlı olsun. Selamünaleyküm.

(12. dakikadan itibaren)

https://youtu.be/6HsA1HmE5H4

MESNEVİ-İ ŞERİF 869-873. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamun aleyküm. Allha gecenizi hayırlı eylesin inşaallah, gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin, Cenabı Hak cümlemizi Kur'an ve sünneti seniyyeye sımsıkı yapışıp hem iman hem de amel noktasında o Kur'an ve sünneti yaşayanlardan eylesin inşallah.

"O Yahudi padişahı bu acib mucizeleri gördü fakat ancak taan ve inkarda bulundu."

Yani o Yahudi padişah ne yapmıştı? İman edenlere normalde büyük hendekler, çukurlar kazdırdı. Hendeklere çukurlara yanıcı ve yakıcı maddeler doldurdu. Yanıcı ve yakıcı maddeler doldurararaktan, büyük bir ateş yaktı hendeklere ve inananları, iman edenleri meydana topladı. Büyük bir tane put dikti orta yere. O büyük puta herkesin secde etmesini istedi. Secde etmezlerse onları o ateşte yakacaklarını, o ateşe atacağını söyledi. Tabii iman edenler o orta yerdeki puta secde etmediler, onu kabullenmediler. Çünkü mümin insan Kur'an ve sünnete, İslam'a iman etmiş bir kimse için başka bir şeyin önünde secde etme, başka bir şeye ibadet etme, başka bir şeyi güç kuvvet kudret olarak görme, başka bir şeyi, Allah'tan başka herhangi bir şeyi normalde gözünü ona çevirmesi, Allah'tan başka bir şeyi kendince kuvvet addetmesi bu noktada şirk olur. Öyle olunca Adem'den itibaren müslümanlar Adem'in çocukları dahil buna, hep kendilerince ne yaptılar? Allah'a iman edip ona ibadet etmeye çalıştılar ama Kabil ile başlayan Adem'in çocuklarından Kabil ile başlayan bir de ne Allah'a isyan eden, bu noktada Allah'a tuğyan eden, Allah'ın emir ve nehiylerini kabul etmeyen bir nesil de oluştu. Bu nesil de ne yaptı inananların karşısına imansızlıkla çıktı.

Değişik sapkınlıklarla, değişik akıl ve mantık oyunları ile çıktılar. Bu böyle süregeldi, geldi ve söz konusu olan bu Yahudi padişah kimdi? Bu Zinuas'tı.

Bu Zunuas tarihte malum bir hayli ortalığı yakıp yıkan, cabbar insanlara zulmeden, insanları katleden, bu noktada şehirleri yakıp yıkan bir Yahudi padişah. Tabii tarihçiler bunu her ne kadar Yahudi olarak nitelendirirse de bazı tarihçiler onun Yahudi olmadığını, aslında putperest olduğunu fakat böyle insanlara Yahudiymiş gibi davrandığını veyahut da işte bu noktada tarihçiler de ikiye ayrılıyor. Şeye göre, hıristiyanlara göre, o bir Yahudi padişahtı. Yahudilere göre de o Yahudi de değildi. İsmi bile yok Yahudi tarihçilerde ama putperestti. Şimdi Hazreti Pir'in böyle orta yere bir tane put diktirdi. Onun etrafına ona secde etmelerini istedi deyince, onun put perest olduğu, ister Yahudi de olsa, Müslüman da olsa ne olursa olsun putperets olduğu, çünkü nice iman edenler vardır ki aslında putperesttirler. Çünkü imanlarını kemale erdirmediklerinden ve inandıkları gibi yaşamadıklarından ve aynı zamanda da ister iç putlar olsun ister dış putlar olsun onlara güç, kuvvet, kudret atıfta bulunduklarından veyahut da dinin olmazsa olmazlarını terk edip Kur'an ve sünnet noktasında durmayıp, o değişik putların veya putçukların yolundan gidenler, sonuçta Müslümanım dese de şirk üzerinedir, putperesttir. Çünkü Kur'an'ın ahkâmını sünneti seniyyenin ahkâmını kabullenmeyen, buna iman etmeyen, bunun yaşanması ve yaşatılması için mücadele etmeyen bir kimse, aslında tam anlamıyla iman etmiş sayılmaz. Çünkü bir taraftan iman ettim derken, iman ettiği Allah'ın hukukunu, iman ettiği peygamberin hukukunu reddediyorsa veyahut da iman ettiği dinin hükümlerini olumsuz görüyorsa, onlara tam ittiba etmiyorsa, reddediyorsa, o gerçek manada bir mümin değildir. Bir Müslüman değildir. O yüzden tarih boyunca bu tip insanlar hep olagelmiştir. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin zamanında da öyle insanlar vardı. Sahabenin içerisinde dışı sahabe içi münafık kimseler de vardı.

Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, onların varlığını beyan etti. Hüzeyfetül Yamani'ye o münafıkların listesini verdi. Bu, Peygamberi bir mucizeydi. Huzeyfetül Yamani, Hz Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri vefât edinceye kadar bunu hiç kimseyle paylaşmadı. Hz. Ömer Radıyallahu Anh hazretleri ve bir kısım büyük sahabeler Hüzeyfetül Yamani de bu sırrın olduğunu bildiklerinden, onu takip ederlerdi. Hüzeyfetül Yamani eğer bir kimsenin cenaze namazını kılıyorsa, onlar da kılarlardı. Eğer Hüzeyfetül Yamani bir kimsenin cenaze namazını kılmazsa onlar da kılmazlardı. Çünkü münafıkların listesi Hüzeyfetül Yamanideydi. Meşhurdur, Hz. Ömer halifeliğinde Hüzeyfetul Yamani'nin önüne diz çöker, hüngür hüngür ağlar. Der ki o listede ben var mıyım yok muyum. Öylesine ağlar, öylesine

ağlar, öylesine gözyaşı döker, Hüzeyfetül Yaman'i dayanamaz, o koca büyük sahabenin, o halifenin o halini görünce ciğeri dayanamaz. Der ki ey Emirel Müminin artık yeter, o listede sen yoksun der. Bu normalde, Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerinin mucizesidir ve böylece de Müslümanlar kendilerine bir ölçü çıkarmışlardır. Bir kimsenin münafıklığı akait olarak, yani imani olarak veya ameli olarak çünkü ameldeki münafıklıkla imandaki, akaiddeki münafıklık aynı değildir. Ameldeki münafıklık nedir? Üç şey bir kimsenin üzerine zuhur ederse, o kimse münafıktır: Konuştuğunda yalan söyler, söz verdiğinde yerine getirmez. Üçüncüsü neydi? Emanete hıyanet eder. Bu üçünden birisi varsa, o kimsenin üzerinde mesela onda ameli bir şekilde ameli münafık denir ona. Amellerinde eksiklik var ama bir de itikatta münafıklık vardır. İtikatta münafıklık şudur; bir kimse ben iman ettim der, Kur'an ve sünnete iman ettim ama ya bu zamanda da İslam hukuku olmaz ya der. Bu itikatta münafık veyahut da işte iman etmiştir, yani bir ameli yapamıyordur ama der ki ya bu haram olmaması lazım. O itikatta münafıktır ama o bizle beraber namaz kılar. Bakın bizle beraber namaz kılar veyahut da cumaya gider veya ne bileyim ibadetlerini yapar ama o kimse itikatta münafık olur. Kur'an, altıbinaltıyüz ayeti kerimenin herhangi birisini reddediyorsa bir kimse küfre düşmüş olur, kafir olur ama bu kimse hem Müslümanım diyorsa hem reddediyorsa, münafıktır o. Allah muhafaza eylesin.

İşte bu tip insanlar tarih boyunca hep olagelmiştir. Zinuas'ın üzerinde de böyle bir tartışma var. Yahudi miydi putperest miydi diye. İster Yahudi olsun, ister putperest olsun, yaptığı işe bakıyoruz. Yaptığı iş ne? Şehrin ortasına bir tane büyük büyük put dikmek ve şehrin ortasına dikmiş olduğu o puta, inananların secde etmelerini sağlamak. Bakın zalim hükümranlar hükümdarlar, zalim sistemler, hep kendileri bir put üretirler. Üretmiş oldukları puta da bütün tebaanın tabii olmasını, ona iman etmesini ona inanmasını isterler. Eğer ona iman etmezler, ona tabi olmazlarsa bu zalim sistemler ordaki inananlara ne yaparlar? Hep baskı yaparlar. Onların kanlarını dökerler. Onlara zulmederler. Onlara değişik işkenceler yaparlar. Yaparlar, bu tarih boyunca böyle olmuştur. İnananlar bir safta, inanmayanlar bir saftadır. İnanmayanlar tautun peşinden gidenler olarak nitelendirir Kur'an bize. Bu insanlar ikiye ayrılırlar. Bir iman etmiştir iki iman etmemiştir. Ortası yoktur, bakın ortası yoktur. Allah bizi affetsin.

İşte bu Yahudi Padişah da ne yapmıştı? İnananları ateşe atıyordu. İnananları ateşe atıyordu ama bir kız çocuğu ateşe girince ateşin onu yakmadığını gördü ve annesine seslendi dedi ki anne, sakın ha ateş gibi görünen bundan korkma. Senin gördüğün ateş, içersi dedi cennet bahçesi ve baktılar

ki ordaki insanlar, dışı ateş gibi görünen şeyin, içi güllük gülistanlık. Bu sefer halk kendi kendisini ateşe atmaya başladı. Çünkü dışı ateş gibi görünen, içi güldestesi gül bahçesi olan yere kim giriyorsa neşvu neva buluyordu, yeniden hayat buluyordu, Allah'ın bir mucizesini görüyordu ve ne oldu bu sefer? İnsanlar ateşe doğru kendini atmaya başlayınca zalim kafası böyledir, bakın zalim kafası, tağut kafası, kafir kafası böyledir. Baktılar ki hızla herkes oraya gidiyor, bu sefer Zinuas yani o Yahudi padişah askerlerine emretti, insanları ateşe göndermeyin, insanların önüne set çekin, onlar ateşe girmesinler diye set çekti.

İşte o Yahudi padişahı bu acip mucizeleri gördü fakat ancak taan ve inkarda bulundu. O Yahudi padişah, bu normalde tauti sistemler, bu Kur'an ve sünnetin dışındaki kafalar, bu müşrik kafalı, önlerinde nasıl ne kadar mucize olursa olsun, ne kadar acayip haller zuhur ederse etsin, onların gözleri kör, kulakları sağır, kalpleri mühürlenmiştir. Görmezler, duymazlar, hissetmezler. Onlar öylesine zalimlik yapmışlar, öylesine hainlik yapmışlar, öylesine Müslümanların kanlarını dökmüşlerdir ki yaptıkları o amellerden dolayı Cenabı Hak onların gönüllerini, kalplerini, mühürlemiş, gözlerini kör etmiş, kulaklarını tıkamıştır yaptıklarından dolayı. Dosdoğru yolunda duran bir kula Cenabı Hak kalbini mühürlemez. Sırat-ı müstakimde giden bir kimsenin gözü perdelenmez, sırat-ı müstakimde giden bir kimsenin kulağı tıkanmaz. Onun gönlü de açıktır, gözü de açıktır, kulağı da açıktır. Çünkü o iman nuru ile nurlanmıştır.

İman nuru ile nurlanmış olan bir kimsenin gönlü, gözü, kulağı, açıktır. Kalbi harekete geçmiştir onun. Cenabı Hak onun iman nuru ile kalbini nurlandırmış, onun kalbine feraset vermiştir. O Allah'ı feraset nuruyla görür. Feraset nuruyla o kimse istikametini bulur. Şimdi bazen bu ayeti kerimelere yüzeysel bakanlar: 'işte Allah onun gönlünü mühürlemiş.' Kardeş, Allah zalim değil. Sen zalimlik yaparsan, Allah senin gönlünü mühürler. Sen münafıklık yaparsan Cenabı Hak senin gönlünü mühürler. Sen münafıklıkları dinlersen, Allah senin kalbini, senin kulağını mühürler. Sen harama bakarsan, sabahtan akşama kadar haram bakacağım diye uğraşırsan, yok internette, yok cep telefonunda, yok sokakta, orda burda, haramla iştigal eder, haramla bakarsan, senin gözüne binbir tane perde iner. Gözüne sayısız perde iner, sen hakikati göremezsin. Sen doğruyu yanlışı seçemezsin. Sen sabahtan akşama kadar münafıkları dinlersen, kâfirleri dinlersen, sen sabahtan akşama kadar lgbt artıları dinlersen, sabahtan akşama kadar dinsizleri dinlersen, onlarla haşır neşir olursan, kalp kalp ana merkezse, bilgi toplayan yerler, gözler, kulaklardır.

Sen kalbe lağım akıtıyorsun. Kalbe lağım akıttıktan sonra tabii kalbin kararacak. Sen gözünden lağım akıtıyorsun, kulağından lağım akıtıyorsun kalbe, sen Allah'ın dinini dinlemiyorsun. Kur'an'ı dinlemiyorsun. Sen Kur'an ve sünnet ne diyor, onu okumuyorsun. Oturmuşsun sen internette üç beş tane dönmenin sözlerini dinliyorsun. Oturmuşsun sen nerde ne yanlışlıklar var, onları dinleyeceğim onlara bakacağım diye uğraşıyorsun. Yalan dedikodu, gıybet, fuhuş, iftira, suizan, bühtan, onları dinliyorsun. Onları dinleyince tabii kalbin kararacak. Onları seyredince tabii gözün kör olacak. Kur'an ve sünnete tabi olanın gözü kör olacak değil ya. Allah'ı zikreden, sabah akşam Allah'ın rızasını arayan, sabah akşam Allah'ı zikreden, namazını dosdoğru kılan, zekatını dostları veren Müslümanların, müminlerin içerisinde barışı sağlayan, Kur'an ve sünnet dairesinde yaşayan insanların kalbi kararacak, onların gönülleri mühürlenecek değil ya. Ya? E, Kur'an ve sünnetin dışında yaşayanların, Kur'an ve sünneti hor ve hakir görenlerin, Kur'andan ayeti kerimeleri hakir görenlerin, Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sözlerini ve sünnetlerini hakir görenlerin kalpleri kararacak ve mühürlenecek. Ondan sonra başlıyorlar, debelenmeye. Debelenme! Sen kimbilir kiminle nerde hangi sünneti seniyyeyi küçük gördün de kalbin mühürlendi. Tövbe et. Sen kiminle, nerde, hangi ayeti kerimeyi küçük gördün, hor hakir gördün, onunla iddialaştın? Allah'la iddialaşıyor insanlar şimdi. Tövbe et, geri dön. Tövbe eder geri dönersen, Cenabı Hak senin kalbinin kilidini açar. O tövbe edenlerin tövbelerini kabul eder. Sen iman ettin de Cenab-ı Hak imanını mı kabul etmedi? Sen tövbe ettin de Cenabı Hak senin tövbeni mi reddetti? Sen dua ettin de duanı senin kafana mı çaldı? Sen Allah'ı tanımazsan, Allah seni hiç tanımaz. Sen Allah'a sırtını dönersen, Allah da sana sırtını döner. Sen Allah'tan yüz çevirirsen Allah da senden yüz çevirir, kalbin mühürlenir. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden o Yahudi padişah gözünün önünde inananları, inananları ateşin yakmadığını gördüğü halde kabullenmedi. E, aynı şeyi Hz. Muhammedi Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin amcası da yapmadı mı? Kuyuya düştü, kimse çıkaramadı. Dedi ki Muhammed'e haber verin, o beni çıkarır. Mekke'de oldu hadise. Haber verdiler, geldi Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri. Dediki seni bu kuyudan çıkarırsam, bana iman edecek misin? Evet dedi. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, iki rekat namaz kıldı. Allah'a yalvardı, Allah'a yalvardı, uzattı elini. Ebu Cehil'i kuyudan çıkardı. Dedi ki kardeşim oğlu, kardeşim oğlu, ay dolunay böyle pırıl pırıl duruyor, şunu dedi ikiye böl, gerçekten senin peygamberlerliğine iman edeceğim. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri tekrar namaz kıldı. Namazla, sabırla, zikirle, Allah'tan yardım dileyin.

Müslümanlar namazı unuttular. Müslümanlar namazla Allah'tan yardım dilemeyi unuttular. Müslümanlar zikirle Allah'tan yardım dilemeyi unuttular. Müslümanlar sadaka dağıtaraktan Allah'tan yardım dilemeyi unuttular. Müslümanlar nafile oruç tutaraktan Allah'tan yardım dilemeyi unuttular. Bizim unuttuğumuz sünnetler bunlar. Hemen iki rekat namaz kıldı, Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem Cenab-ı Hakka dua etti.

İstiyor ki herkes iman etsin. İstiyor ki herkes kurtulsun. İstiyor ki bütün insanlar cehennemin ateşinden azad olsun. İstiyor ki bütün insanlar İslam'ı tanısın, Müslümanca yaşasın, kurtulsunlar. Allah'ı sevenin hali odur çünkü. İster ki bütün dünya birden Müslüman olsun. İster ki bütün dünya birden sufi olsun. İster ki bütün herkes Allah desin. Hali odur. Acelecidir. İnsanoğlu aceleci ya, aceleci. Bütün insanlar İslam olsunlar. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini Cenabı Hak bu noktada rahatlatır ya, der ki sen sorumlu değilsin. Seni onların başına sorumlu kılmadık. Sen sadece tebliğ et. Neden? Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, tabiri caizse canhıraş yırtıyor kendini herkes İslam olsun diye. Diyor ki seni sorumlu kılmadık. Sen vazifeni yerine getirdin. Sen vazifeni yerine getiriyorsun. Allah senden razıdır. Senin vazifenden razıdır. Beyan ediyor Cenabı Hak. İşte Ebu Cehil görünce ayın ikiye bölündüğünü, dedi ki vallahi sen bir büyücüsün. Sen dedi büyücüsün. İşte ayeti kerimede var ya, sen o inkâr edenleri ne kadar davet edersen et, onlar inkarlarına devam ederler. Neden? O inkar ede ede kalbi mühürlenmiş artık onun. O inkarına devam edecek. Cenabı Hak bizleri ve Ümmeti Muhammed'in kalplerini mühürlenmekten korusun. Eşlerimizi, çocuklarımızı, gelecek zürriyyetlerimizi bu haller ile hallenmekten korusun, muhafaza etsin. Anneler, babalar çocuklarınıza dua edin. Namaz kılmaları, oruç tutmaları, Kur'an ve sünnete sımsıkı bağlanmaları için dua edin. Ebeveynin duası, peygamberlerin ümmetlerinin üzerine yaptığı dua gibidir dedi Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem . İşte o Zinuas bu harikulade hali, bu mucizevi hali görmesine rağmen, o yine ne yaptı? İsyanla devam etti. Reddiyesine devam etti, iman etmedi ve:

"Nasihatçiler: 'İşi haddinden ileri götürme, inat hayvanını bu kadar ileri sürme' dediler."

O Zünuas'ın etrafındaki nasihatçılar dediler ki artık inat etme. Bu inat hayvanını, yani bu nefsini daha da ileriye doğru sürme. İşi bu noktada bırak. Hani işi tadında bırak derler ya. İnat ettin, küfürde bir yere kadar geldin, burda bırak. İşte gözünün önünde zuhur etmekte, gözünün önünde, çıplak gözünl.e görüyorsun. İnananları ateş yakmıyor. Gözünün önünde. Sen dediler bu şeyi devam ettirme. Ama Zinuas durur mu? Durmaz.

"Nasihatçilerin ellerini bağlayıp hapsetti. Zulmünü birbirine uladı"

Yani uladı, eski şey, ne o, Türkçe bir kelime, birbirine ekledi. Tespih tanesi gibi zulmü birbirine ekledi. Zulmünü daha da arttırdı, yükselti zulmünü. Önceden bir yapıyordu, on yapmaya başladı. Önceden beş yapıyordu, şimdi elli yapmaya başladı. Bu zalim kafası böyle bir şeydir. Zalim kafası, müşrik kafası, böyle bir şeydir, kafir kafası böyle bir şeydir. O hani diyor ya sen onların dinlerini kabul etmedikçe, onlar seninle savaşmaya devam edecekler. Siz onların yani İslam'ın dışındaki güç ve kuvvet sahiplerinin dinlerini kabul etmediğiniz müddetçe, onlar sizlerle savaşmaya devam edecekler. Onların barış sözlerine inanmayın. Onların demokrasi sözlerine inanmayın. Onların insan hakları sözlerine inanmayın. Onların biz insancılız dediklerine inanmayın Hiroşima'ya bombayı benim atalarım atmadı. Japonya'yı yerleyeksan eden benim atalarım değil. Onlar müslüman değil. Irak'ı bombalayanlar benim atalarım değil. Şimdi Suriye'ye tonlarca bomba atanlar, benim atalarım değil. Onların barış sözleri dillerindedir. Aldatmak içindir. Onlar sizler dinlerinizden dönmediğiniz müddetçe, onlar sizinle olan savaşı bırakmazlar. Bosna'daki Müslümanları benim atalarım katletmedi.

Osmanlı, Bosna'dan çekilirken bir kimsenin burnu kanamadı. Osmanlı, Yugoslavya'dan çekilirken bir kimsenin burnu kanamadı. İnsanların burnu kanamasın diye Osmanlı barış halinde ordan çekildi. Osmanlı, Bulgaristan'dan çekilirken kimsenin burnu kanamadı. Osmanlı, Yunanistan'dan çekilirken kimsenin burnu kanamadı. Osmanlı Ortadoğudan çekilirken, o günkü Araplar Osmanlıyı arkadan vurdular İngilizlerle beraber olup. Osmanlı hiç kimseye zulmetmedi, kimseyi arkadan vurmadı. Hiçbir kimsenin kadınlarına tecavüz etmedi. Hiçbir kimsenin çocuklarını katletmedi, çocuklarına tecavüz etmedi. Bosna'da hala daha annesi babası belli olmayan Sırpların tecavüzüne uğramış ve kadınlar hanile kalmış, kadınlar hamile kaldıktan sonra doğurmak zorunda kalmışlar. Şu anda Bosna'da vakıflar kurulu. O annesi babası belli olmayan çocukların eğitimleri devam ediyor. Bunlar barış yapmazlar hiçbir zaman. Hiçbir zaman. Irak'taki kaç kişinin ırzına geçildiği tecavüz edildiği belli değil. Irak'ta kaç tane kadının ırzına geçildi, kaç tane kızın ırzına geçildi belli değil. Bunu rüyalarınızda görseniz vallahi de billahi de uyuyamazsınız. Suriye'de şimdi kadınların ırzına geçiliyor, kızların ırzına geçiliyor. İnsanlar boşuna kaçmıyorlar.

Burdan oturduğumuz yerden şunu demek kolay, gidin orada savaşın demek kolay. Bunların barış dediklerine inanmayın. Bunların biz barış istiyoruz dediklerine bakmayın. Bakın Filistin'e gözyaşları duruyor mu Filistinlilerin? Durmuyor. Elli yıldan beri, atmış yıldan beri kafalarına başlarına habire bomba yağıyor. Elli yıldan beri sürgün ediliyor, evleri yıkılıyor. Arsalarına

evlerine el konuluyor, tarlalarına el konuluyor. Dünya sessiz. Hıristiyanlardan medet ummayın, Yahudilerden medet ummayın. Satılmış Müslümanlardan, satılmış Müslüman liderlerden medet ummayın. Müslümanlar tarih boyunca yalnız yaşamışlardır. Allah'tan başka yardımcıları ve birbirlerinden başka velileri yoktur. Ayetle sabit. Biz ayetleri bıraktık, biz birleşmiş milletlerden medet umuyoruz. Biz ayetleri bıraktık, biz hıristiyanlardan medet umuyoruz. Biz ayetleri bıraktık, biz elin Yahudi'sinden, gavurundan medet bekliyoruz. Biz Kur'an ve sünneti bıraktık, dinsizlerden medet bekler hala geldik. Evet! Ya, adam seninle haçlı seferi yapıyor, ondan ne medet umuyorsun? Ama biz medet umuyoruz. Bu hale geldik. İşte o gün de nasihatçiler, o zalim iktidara, o zalimin Zünuas'a, o zalim sistemin başında oturan kimseye dediler ki ya haddi aşma, yeter. Bu kadar fazla zulmetme. Bu sefer nasihatçilerin ellerini kollarını bağladı, onları hapsetti. Zalimlik böyle bir şeydir. Ona doğruyu söylerseniz, o size zulmeder. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ya asıl dedi cihat, asıl cihat, zalim bir komutana, zalim bir devlete, zalim bir devlet başkanına nasihat etmektir dedi. Asıl cihat odur dedi. Asıl cihat odur. O nasihatçılar da ne yaptılar? Zinuas'a dediler ki yapma. O da ne yaptı? Hepsini de bağladı. Hepsini de hapse attı.

Tirmizi'den hadisi şerif: 'Kıyamet gününde Allah'ın en çok sevdiği ve kendine en yakın olan insan, adil hükümdar olacaktır. İnsanlar içinde en nefret ettiği ve kendinden en uzak olan kişi de zalim hükümdar olacaktır.' Kıyamet gününde Allah'a en yakın olacak olan kim? İnsanlara bu noktada adil, adalet üzerine hükmeden hükümdarlar. Hükümdar odur ki sistem odur ki adil olsun. Eğer bir topraklarda adillik yoksa, adalet yok ise eğer bir sistem insanlara adaletle hükmetmiyorsa, kişiye özel, guruplara özel, şahıslara özel adalet uygulanıyorsa, orda adillik ve adalet yoktur. Filanca tanınmış insan, o cezasını gidip hastanenin bahçesinde çekiyorsa, filanca işadamı o cezasını gidip bilmem nerden rapor alaraktan evinde çekiyorsa, yirmisekiz şubat darbecileri cezalarını gidip kendi villalarında, müebebbet hapis almış olan kimseler, cezalarını villalarında çekiyorlarsa, orda adaletten bahsetmek mümkün değildir. İşte Tirmizi'deki hadisi şerif diyor ki adaletle hükmetmeyen hükümdar, Allah'tan uzak olacaktır. O Zünuas da adaletle hükmetmiyordu. Yine Ebu Hureyre naklediyor, Taberani'de: 'ahir zamanda zalim valiler, fasık vezirler, hain kadılar, yalancı fakihler olacaktır. Sizlerden bu zamana yetişen, onlardan herhangi bir vazife almasın. Ne zekat toplayıcı, ne yönetici ne de zabıta olsun.' Alın size hadisi şerif.

Sufiler o yüzden tarih boyunca devlet kapısında durmamışlardır. Hiçbir şeyh yoktur ki devlet dairesinde vazife almış olsun. Şimdi de herkes işte tarikatlara dem, vuruyor şeyhlere dem vuruyor Türkiye'de de. Ben diyorum ki

ya bir tane bakan mı var sufi olan? Siz bir tane bakan gördünüz mü, şeyh? Siz normalde yüz seneden beri bir tane şeyh, devlet başkanı gördünüz mü? Başbakan, ne bileyim bakan, bir tane şeyh, diyanet işleri başkanı dahil buna. Diyanet İşleri Başkanı, bir tane yok! Memlekette bir kötü bir şey varsa, oturuyorlar kalkıyorlar ehli tasavvufa saldırıyorlar. Canım kardeşim ya bir tane şeyh var mı belediye başkanı olan? Bir tane şeyh var mı vali olan? Bir tane şeyh var mı başbakan veya bakan olan? Bir tane şeyh var mı müsteşar? Benim bildiğim yok. Milli Eğitim Bakanı bir tane şeyh mi var? Bir tane müsteşar mı var Milli Eğitim Bakanlığında şeyh? Hangi okulun müdürü şeyh? Belediyelerde, devlet dairelerinde nerde var? Bir tane müdür olan şeyh var mı? Benim bildiğim yok. Birtane İstanbul'da İl Kültür Müdürü vardı şeyh, Tuğrul İnançer miydi? Tuğrul İnançer. İstanbul Kültür Müdürü'ydü aynı zamanda şeyhlik yapıyordu. Bursalı onun kendisi. Ben başka tanımıyorum. O da İstanbul İl Kültür Müdürlüğü'nden emekli yani şeyhlik yaparken orda İstanbul İl Kültür Müdürü'ydü. Ben başka bir kimseyi tanımıyorum. Tanıyan varsa söylesin, bize desin ki şu. Ama kabahati hep ehli tarikatın ehli sufinin başına patlatıyorlar.

Canım kardeşim, yüzyıldan beri bu memleket laik, demokratik, hukuk sistemiyle yönetiliyor. Kanunlarımız ona, bütü hukukumuz ona bağlı. Bu ülkede İslam hukukunu istemek suç zaten. İsteyemiyoruz dahi. Dile dahi getiremezsiniz. Laik demokratik hukuk sistemine, teokratik sisteme dönmekten, dönüştürmeyi istemekten güldür savcının karşısındasınız. İsteyemezsiniz bile. Eee? Bu ne? Biz bir şey yapmıyoruz. Bize diyorlar buradan yürü, ordan yürüyoruz. Eğitim sistemi meydanda. Darwinistler bıraktılar Darwin teorisini, biz böyle sımsıkı tuttuk, devam ediyoruz. Maymundan geldin Allah maymundan geldin! Benim yaşım ellisekiz, maymundan geldiğimi sekiz yaşımda duydum ben, elli seneden beri maymundan geldin diyorlar bana, bir türlü maymunlaştıramadılar. Adam diyor ben insanım, o diyor maymundan geldin! Haydi okulda tartışma. İlkokulda yoktu, ortaokulda başladı bizim tartışma! E, ortaokulda ülkücülüğü öğrendik, dakka bir gol bir, maymundan gelmedik. Haydiii tartışma başlıyordu. Başlıyorduk, daha o zamandan beri söylüyorum ben, bakın o zamandan, ta ortaokul ikiden beri diyorum ki bir tane sonradan evrimleşen bir maymun gösterin bana. Yedibin yıldır, sekizbin yıldır insanlık tarihine bakıyorlar şimdi, onbirbin yıla kadar iniyorlar. Onbirbin yıla kadar, onikibin yıla kadar hatta en son bu Türkiye'de bulunan yere onbeşbin yıla kadar, onbeşbin yıllık olduğu söyleniyor.

Bu Urfa'da, Gaziantep'te buldukları Göbeklitepe onbeşbin yıl! Onbeşbin yıl önceki kalıntılara bakıyorlar, insan insan. Bir onbeşbin yıl daha geriye gitseler, gene insan. Bir onbeşbin yıl daha ileri gitseler gene insan. Nerde

kaldı bu maymunlar? Nerde? Kur'an-ı Kerim'in hükmünde. Bir kısım Yahudileri Cenabı Hak maymuna çevirmiş. Onun intikamını alıyorlar Yahudiler. Diyorlar ki herkes maymundan gelme. Yani bizim ırkımızdan diyorlar. Türklere de diyorlar ya siz Yahudisiniz diye. Tabi! Kürtlere dediler, Kürtleri kabullendirdiler, Talabani Barzani biz Yahudi'yiz dedi. Şimdi sıra geldi Türklere. Türkleri de döndürürler. Türkler de içlerinden çıkar önümüzdeki yıllarda. Bir iki tane soytarı çıkıp biz Orta Asya'dan Yahudiydik diyen çıkar. Çıkar çıkar, merak etmeyin, satılık insan mı yok? Evet, ahir zamanda zalim valiler, fasık vezirler, hain kadılar olacak. Taberani'de geçiyor. Mustafa Özbağ'ın sözü değil. Ahir zaman ne zamandır bilemeyiz. Ha bütün ulemanın ittifakı var. Bu zaman ahir zaman. Zaten Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ahir zaman peygamberi, benim nazarımda ben bu zamanı ahir zaman olarak nitelendiriyorum. Çünkü bu kadar her şeyin çivisi çıkması kolay bir şey değil. Allah muhafaza eylesin. Yine Taberani'de geçiyor: 'Ümmetimden şu iki insana şefaatim ulaşmaz. Zalim ve zorba imam ile haddi aşan her sapık.' Haddi aşan her sapık. Bunları ne yapıyor? Şefaati ulaşmaz diyor. Haddi aşan her sapık. Lgbt artı birler, her sapık, yaşlandığı halde zina peşinde koşan adamlar, kadın yaşına başına bakmıyor, torun tombalak sahibi, zina peşinde koşturacağım diye uğraşıyor. Devamlı içki içenler ve içkiyi helal görenler, ters ilişkiyi helal görenler, kadın kadına, erkek erkeğe, helal görenler, normal görenler, buna devam edenler, bundan tövbe etmeyenler, geri dönmeyenler. Haddi aşan, ameliyatla kendini döndürenler, bunlar haddi aşanlar. Bunlara Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri şefaat etmeyecek. Zinaya devam eden, içkiye devam eden, kumara devam eden, eşcinselliğe devam eden, bunlardan geri dönmeyen, tövbe etmeyenler, geri dönmeyenler, ameliyatla kendini değiştirenler, bunlar haddi aşan, aşkın sapıklar. Kur'an'ın ayetlerini eyip bükenler, inkâr edenler, hadisi şerifleri inkar edenler, bu sapıkların içerisine giriyor. Bir kısmı ameli, bir kısmı itikadi. İtikadi sapkınlar var. Onlar küfür ehli zaten. Allah muhafaza eylesin. İşte bu Zünuas da bunların içinde. Bu Zünuas ne yaptı? Zalim hükümdarlık yaptı. Bu Zünuas ne yaptı? Hainlik yaptı. Allah muhafaza eylesin.

"Madem iş bu dereceye vardı, 'ey köpek sabret; kahrımız erişti' diye bir ses geldi."

Bu zalim hükümran, bu zalim devlet adamı, başkanı, bu zalimliğini arttırdıkça arttırınca, arttırdıkça arttırınca, gökten, etraftan, her yerden bir ses duyuldu. O ses dedi ki 'ey köpek, sabret, kahrımız erişti' diye bir ses geldi.

"Ondan sonra ateş kırk arşın alevlendi; bir halka teşkil etti ve o Yahudileri yaktı."

Sonra o ateş ne oldu? Kırk arşın göğe doğru yükseldi. Kırk arşın göğe doğru yükseldikten sonra, o Yahudi ve etrafındaki avanesini ne yaptı? Hepsini de yakıverdi. Buruc suresi, ayet 10: 'Mümin erkeklerle, mümin kadınları dinlerinden döndürmek için işkence yapıp sonra da tövbe etmeyenlere cehennem azabı vardır. Onlar için çok yakıcı bir azap vardır. (Buruc 10) ve Hz. Pir de bu mesele ile alakalı bize bu beyitlerin başında diyordu ki bununla alakalı sen git Buruc suresini oku diyordu. Bu hikaye ile alakalı, sen Buruc suresini oku diyordu ve sonunda yine ne yaptı? Bu ateşin böyle yükselmesini söyledi. İşte Buruc Suresi ayet 10, bundan bahsediyor bize ve o çukurları kazan kafirler dünyada yandılar. Bunlar tarihi olarak ispat edilmiş ve İsra ayet 16: 'Biz nice memleket halkını yok ettik ki onlara azabımız gece uyurken veya gündüz istirahat halindeyken geldi.' Bu Araf 4: 'Nice memleket halkını yok ettik. Onlar kimisine gece uyurken azap geldi. Kimisi de ne yaptılar? Gündüz istirahat halindeyken geldi. Tarih boyunca bu zulmeden, zalimlere yardım eden, hak ve hakikatin karşısında olan insanlara hep böyle Cenabı Hak ne yapmış? Afad vermiş. Hep böyle helake uğramışlar topluca.

Hani Nuh da dua ediyor ya, 'sen bunlardan bir tanesini bile yeryüzünde bırakma.' Bakın bir tanesini dahi yeryüzünde bırakma diyor. Kasas 58: 'Biz refah içerisinde şımarıp azgınlaşan nice ülkeleri helak ettik. İşte onların geride bıraktıkları yerleri, kendilerinden sonra onların pek azında oturulabilmiştir. Onlara hep biz varis olmuşuzdur.' Ne yapıyorlarmış? Refah içerisinde olduklarından, şımarıp azgınlaşıyorlarmış. Refahı bulan, şımarıp azgınlaşıyor. İbadetini arttıracağına, tevazusunu arttıracağına, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmayı arttıracağına, Kur'an ve sünnet yolunda yaşamayı, Kur'an ve sünnet yolunda mücadele etmeyi arttıracağına, refahı bulan, rahatı bulan, azıp şımarıyor, sapkınlaşıyor. Tarih boyunca böyle olmuş. Hep azgınlaşmışlar. Hep sapkınlaşmışlar. Hep sapıklığa doğru gitmişler. İnsanoğlu enteresan bir varlık. Rahatı buldukça azgınlaşmışlar. Şimdi Müslümanların azgınlaştığı gibi. Şimdi adam gidiyor gavur devlet başkanı karşısına, sizin diyor yediyüz milyon dolarınız var, milyar dolarınız var, bu para size çok diyor. Alacak, el koyacak. Müslümanların yiyemediğini gavurlara yediriyorlar. Azgınlaşıyorlar, sapkınlaşıyorlar ve azgınlıklarını ve sapkınlıklarını arttırıyorlar. Müslümanlar azgınlıklarını ve sapkınlıklarını arttırıyorlar. Devasa binalara paralar yatırıyorlar. Lüks ve sefahat içinde yaşıyorlar. Lüks ve sefahatlarını arttırıyorlar. Bütün herkesin altında devasa lüks arabalar, devasa lüks evler. Bunu kendilerine hak görüyorlar. Bir başörtüsüne beş milyon veriyor, bunu kendine hak görüyor. Bir gözlüğe on milyon veriyor, bunu kendine hak görüyor. Bir arabaya beş trilyon, altı trilyon para veriyor, bunu kendine hak görüyor. Bir eve dört beş trilyon para veriyor, bunu

kendine hak görüyor. Bunu kendine hak görüyor. Tabakta yemek bırakıyor, israf ediyor, bunu kendine hak görüyor. Bir gözlüğe nasıl kıyıyor, on milyon veriyor, bunu kendine hak görüyor. Müslümanlar böylesine azgınlaştılar, böylesine azgınlaştılar, ben ilk gördüğümde hayret etmiştim. Hilton'un o çerçeveli yerinden namaza duruyordu hacılar. Ben diyordum ki bu küstahlık ne? Nasıl mümin bir kimse Beytullah'a böyle yapar, otelden namaza durur! Otel mescidin içindeyse o zaman bütün müslümanların hakkı. Gitsinler otelde yesinler, içsinler, yatsınlar eğer Beytullah'a aitse! Müslümanlar azdı ve saptı. Müslümanlar şımardı. Evet, hep beraber şımardık. Namazlarımız gevşedi, oruçlarımız gevşedi, tesettürümüz gevşedi. Helal haram duygumuz gevşedi. (Sağlı sollu yanaş.) Tarih boyunca kavimler hep burdan helak oldular. Refaha ulaşınca saptılar, azgınlaştılar. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri diyor ya siz diyor, açlıktan şikayet ediyor sahabeler, böyle aç olduklarını beyan ediyor. Yokluk, yoksulluk boyu aşıyor. Diyor ki öyle bir zaman gelecek ki diyor çok mal olacak, çok refah içerisinde olacaklar ama o zaman da diyor bir ağırlıkları olmayacak. O zaman da diyor sözleri geçmeyecek. Sözümüz geçmiyor.

Biz ipin ucunu kaçırdık İslam alemi olarak, kaçırdık! Dervişler, sufiler de kaçırdı. Ben kendimi bunun dışına koymuyorum. Biz topyekün ipin ucunu kaçırdık. Topyekün! Biz habire yiyoruz, habire harcıyoruz. Ne fakiri, zengini, herkes. Biz bir ara komisyon kurduyduk bayanlardan. İşte ihtiyacı olan bir yere gidiyorlardı, bana diyorlardı ki yani işte hem de o bayan kardeşlerin böyle halleri vakitleri yerinde yani. Bu evinde olan televizyon, bizde yok diyordu. Fukara diye gidiyorsun, bir bakıyorsun, evinde beş milyarlık televizyon var. Bir bakıyorsun evinde üç dört milyarlık televizyon var. Fukarası da sapkınlaştı. Çıkın dışarı, kim fukara, kim zengin, ayırdedebilir misin? Edemezsin. Edemezsin! Sebep? Kılık kıyafeti öyle, Gösterişi öyle, gösterişi öyle! Ya önceden derdik ya adamın pantolonu yamalı, adamın ayakkabısı yamalı. İsmail köyde var mı yamalı giyen? Köyde de yok değil mi? Hoş sizin köy çok zengin de! Muhtar burda mı, duymasın muhtar. Dışarda nöbettedir. Sizin köyde yoktur ya, başka böyle daha fukara bir köy lazım. Var mı sizin köyde? Sizde de mi yok? İkinizde de yok. Hadi onunki ova köyü, onunki de zengin. Seninki dağ köyü değil mi? Neydi senin köy? Efendim? Büyük oranlar, Aktaş Köyü. Orda da mı yamalı giyen yok? Biz refah içerisinde şımarıp azgınlaştık, haddi aştık. Hamdetmiyoruz, şükretmiyoruz, israf ediyoruz. Böyle olan kavimlere ne yapmış Cenabı Hak? Helak etmiş.

'Biz bir ülkeyi yok etmeyi dilediğimizde (dikkat edin) biz bir ülkeyi yok etmeyi dilediğimizde, oranın zevk düşkünlerine, hakka uymayanlarına emrederiz. Fakat onlar dinlemeyip yoldan çıkarlar. Artık o ülke yok olmayı hak

eder. Biz de orayı tamamen helak ederiz.' Bu hale gelmemek için tövbe edelim. Allah'tan affımızı dileyelim ve bu noktaya düşmemek için mücadele edelim. Allah bizi muhafaza eylesin. Burdan devam edeceğiz inşallah Allah'tan bir şey gelmezse, önümüzdeki haftaya. 'Onların asılları önceden de ateşti, sonunda da asıllarına gittiler.' 874'ten devam edeceğiz inşallah. Haklarınızı helal edin. Sürç-i lisan ettiysek affola.

https://youtu.be/0h7aKAl7-FM

MESNEVİ-İ ŞERİF 870-887. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm. Hayırlı geceler. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Allah izin verirse bugün mesnevi sohbetlerine devam edeceğiz kaldığımız yerden. Allah izin verirse tekrar Cumartesi günleri her cumartesi mesnevi sohbetleri, her Perşembe de Allah izin verirse inşallah vakıf, Namazgah'taki zikir yaptığımız yerdeki sohbet neyse ona devam ettireceğiz Allahtan bir şey gelmezse inşallah. Biz bir konu başılığında kalmışız, herhalde belki de konu başlığını okuduk veyahutta konu başlığında kaldık ama böyle bir konu bütünlüğü olsun diye inşallah biz Allah izin verirse konu başlığından başlayacağız. Takip edenler için hatırlama olsun istedim

Hani bir Yahudi padişah vardı. O Yahudi padişahı büyük ateş, hendekler yaptı. Hendeklere çalı çırpı, yanıcı maddeler doldurdu ve o hendekleri ateşe verdi ve ateşe verdikten sonra da müslümanları, müminleri ve inananları o ateşe atıyordu. Bu yahudi padişah bazı rivayetlerde Zinuas olarak geçiyor. O yahudi padişah aynı zamanda yahudi değildi aslında, putperestti. Bazıları yahudiydi diyor bazıları putperestti diyor. Bir müddet sona inananlar kendilerini ateşten sakınmamaya başladılar. Veya ateş onları yakmamaya başladı. Öyle olunca o yahudi padişah ateşe hitap etmişti, hani ne oldu ki sen neden yakıcılığın ve yanıcılığın devam etmiyor diye ve yakıcılığı ve yanıcılığı devam etmeyince ve müslümanlar da kendisini ateşe atmaya başlayınca bu sefer yahudi padişah kendi etrafındaki insanlara emretti. Dedi ki onları ateşten men edin, ateşe atmayın ve ateşe atmayın dediği yanmadığını

söylediler ve işte oyahudi padişah bu sözlere ehemmiyet vermedi, inkar etti. Kendisine nasihat edenlerin nasihatlarını kabul etmedi.

"O yahudi padişahı bu acip mucizeleri gördü fakat ancak taan ve inkarda bulundu."

Yani ateşin yakmadığını gördü ama taan ve inkarlarda bulundu yani ateşin yakmadığını gördü ana İbrahim aleyhisselamı Nemrut ateşe atmıştı. İbrahim Aleyhisselamı Nemrut ateşe atınca İbrahim Aleyhisselam için Cenab ı Hak ey ateş serin ol, selamette ol deyince ateş yakmamıştı. Ne yaktı, ne de üşüttü. O yüzden ateşin yakmadığı da böylece hem ne Eski ahirette hem de yeni Ahit'te hem de Kuran ı kerim'de geçmiş oldu. Ama o iman etmeyen o küfür gözlüğü takan, o küfür gözlüğüyle etrafa bakan, perdelenen kalpleri mühürlü olmuş olan o kafir bu mucizeyi kabul etmedi. Aynı şey Hazreti Peygamber(s.a.v) hazretlerinin üzerinden de değişik mucizeler tecelli ediyordu ama o mucizeler tecelli ederken küfür gözüyle bakan, küfürle bakan Ebucehil olsun Utbe olsun, Şeybe olsun Mekke müşrikleri onun mucizelerini inkar ediyorlardı. O mucizeleri gördükleri halde iman etmiyorlardı ve o padişahın etrafında nasihatçiler vardı.

"Nasihatçiler dediler ki (beyit sekiz yüz yetmiş***) işi haddinden ileri götürme, inat hayvanını bu kadar ileri sürme dediler. Nasihatçilerin ellerini bağlayıp hapsetti. Zulmünü birbirine uladı."***

Yani birbirine bağladı. Daha fazla zulmetmeye başladı şimdi. Her, önceden büyük insanların, padişahların etrafında nasihatçiler veyahutta bugünkü dilde danışman dediğimiz danışmanlar veya bakanlar veyahutta işte bunu biraz dini devlet açısından bakarsak bir şura söz konusu. Bu nasihatçiler, o gün için de o yahudi padişaha, bak burada acayip mucizeler oldu, ateş bu müslümanları yakmadı. Sen daha da bu meselenin üzerine gitme, geri dön. Bu işte haddi aşma. Bu işte artık daha fazla zalimliğini orta yere koyma diye ona nasihatte bulundular. Ammavelakin o nasihatte bulunanların ellerini bağlatıp zindana attı ve hani firavunun da etrafında büyücüler vardı ya firavununun etrafındaki büyücüler de Musa aleyhisselamın asasının yaptığını görünce ve Musa aleyhisselamın da buna hayrette kaldığını görünce, firavunun büyücüleri demişlerdi ki asanın yaptığına Musa da şaştı. Biz o Musa'nın Rabbine iman ediyoruz deyince, Firavun ne yapmıştı, onların parmaklarını çapraz, ellerini kollarını çapraz kestirmeye başlamıştı. İşte yine aynı şekilde bu yahudi padişah da padişahın etrafındaki o nasihatçılar bu mucizeleri görünce, ona dediler ki sen haddi aşma daha fazla bu meselede de inat etme ama busefer yahudi padişah döndü, onlara zulmetmeye başladı

Kıymetli dostlar zalim bir padişaha zalim bir işte hükümdara, zalim bir bürokrattaki bir kimseye yani zalim bir kimseye hakkı tebliğ etmek en büyük

cihattır. Hadis i şerifte, Tirmizi de geçer bu. Kıyamet gününde Allah'ın en çok sevdiği ve kendine en yakın olan insan, adil imam, hükümdar olacaktır. İnsanlar içinde de en nefret ettiği ve kendinden en uzak olan kişi de zalim imam, hükümdar olacaktır. O zaman Allahın en sevdiği kim? Adil bir hükümdar. Allahın hiç sevmediği kim? Zalim bir hükümdar. O zaman Allah'a en yakın olacak olan kim? Adil bir Hükümdar. En uzak olacak olan kim? Zalim bir hükümdar. Ve yine hadis i şerifte, Hazreti Peygamber(s.a.v) hazretleri, Tabarani'de geçiyor, Ahir zamanda zalim valiler, fasık vezirler, hain kadılar, yalancı fakihler olacaktır. Sizlerden bu zamana yetişen, onlardan herhangi bir vazife almasın. Ne zekat toplayıcı ne yönetici ne de zabıta olsun. Demek ki zalim vali, zalim vezir, zalim kadı, zalim fakih olursa, onların vermiş olduğu görevleri de müminler kabul etmeyecekler. Onlara hizmet etmeyecekler. Onların yalakaları olmayacaklar. Onların etrafında olmayacaklar. Sebep? Onlar çünkü zalimler.

İşte bu, yine bu zalimlerle alakalı, Tabarani'de geçiyor, hadis i şerif: 'Ümmetimden şu iki insana şefaatim ulaşmaz. Zalim ve zorba imam ile hatti aşan her sapık.' Şimdi demek ki Ümmet i Muhammedin içerisinde de zalim hükümranlar, zalim valiler, zalim kadılar, zalim fakihler, zalim yöneticiler olacak ve zaman içerisinde bu zalimler de Ümmet i Muhammed'in içerisinde olacak ve o zalimlerin etrafında görev yapmamak, o zalimlere hizmet etmemek, o zalimlere yardım etmemek de müslüman için muhakkak farz. Bakın bunu da nerden anlıyoruz, yine Ebu Davud veTirmizi'den, İbni Mace'den, Nesahi'den, Tabarani'den, İbn i Hambel'den, Suiti'den ,yani onların hepsi de aynı hadis i şerifi, aynı noktada nakletmişler. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyuruyor ki cihadın en eftali, zalim sultanın veya zalim emirin yanında söylenecek adaletli sözdür. O zaman bu nasihatçiler vardı ya yahudi padişaha yapma, haddi aşma diyen, işte bunlar cihadın en eftalini yaptılar.

Demek ki cihadın en efdali, zalim bir kimsenin yanında adalet sözü konuşmak, zalim bir valinin yanında adaleti tavsiye etmek, adaleti hakkı ona tebliğ etmek veyahutta bir zalim, yalancı bir fakihe, hakkı tebliğ etmek. Bakın bu cihadın en eftali olarak nitelendirilmiş. Cihadın en eftali. Neden? Çünkü o zalim o kimsenin kanına kast edebilir mi? Evet. Canına kast edebilir mi? Evet. Malına kast edebilir mi? Evet. O kimsenin makamına kast edebilir mi? Evet. Bir kimse zulmediyorsa. Zulmetmek nedir? Kuran ve sünnetin dışında davranmaktır. Bakın, kıymetli dostlar, evlerimizde eşlerimize kuran ve sünnetin dışında davranıyorsak, zulmediyoruz. Evlerimizde çocuklarımıza kuran ve sünnetin dışında davranıyorsak, zulmediyoruz. Kadınlar, kocalarınıza kuran ve sünnetin dışında davranıyorsanız, zulmediyorsunuz.

Çocuklar, anne ve babalarınıza kuran ve sünnetin dışında davranıyorsanız, zulmediyorsunuz. Elinin altında çalışan kimseler olanlar, işyerinin patronu, işyerinde usta, işyerinde vardiya amiri, eğer elinizin altındakilere kuran ve sünnetin dışında davranıyorsanız, zulmediyorsunuz. Hak ve adalet dairesinde davranmıyorsanız, zulmediyorsunuz. Herhangi bir resmi daire de amirler, resmi dairede şefler, müdürler, genel müdürler. Eğer ellerinizin altında ki memurlara, eğer hak ve hukuk dairesinde davranmıyorsanız, onlara da zulmediyorsunuz. Belediye başkanları, eğer ki kendi elinizin altında olan kimselere hak ve hakkaniyet ölçüsünde hizmet etmiyorsanız ve onlara hak ve adalet açısından davranmıyorsanız, zulmediyorsunuz. Belediye başkanları, eğer ki vatandaşlarınıza eşit ve hakkaniyetli hizmet vermiyorsanız, onlara zulmediyorsunuz. İşte bakanlar, başbakanlar, devlet başkanları, devleti yönetenler, eğer ki hak ve hakikate yönelik devleti idare etmiyorsanız, bakanlıklarınızı öyle idare etmiyorsanız, kuran ve sünnet dairesinde değil ise davranış biçimleriniz, adalet ve hukuka uygun davranmıyorsanız, zulmediyorsunuz.

Bakın, bir şeyin anayasa hukukuna uygun olma ayrı birşeydir, kuran ve sünnete uygun olma ayrı bir şeydir. Bir insan kabre girdiğinde, kuran ve sünnetten hesaba çekilecek, anayasadan hesaba çekilmeyecek. Cenab ı Hak, bize kabre girdiğimizde sen ne kadar anayasaya uydun demeyecek. Sen ne kadar ülke yasalarına uydun demeyecek. Sen ne kadar kuran ve sünnetin yasalarına uydun diyecek. O yüzden bir kimse kuran ve sünnetin yasalarına uygun davranmıyorsa, o zulmediyordur. İşte böyle zulmeden bir kimseye, zulmeden bir kimseye eğer ki bir kimse hakkı, hakikati, adaleti, hukuku, kuran ve sünnetin emirlerini, ona tebliğ ediyorsa o zaman o kimse en büyük cihadı yaptı. Yani birisi hırsızlık yapıyor. Ona sen hırsızlık yapıyorsun, yapma deyip de ona nasihat ediyorsa, ona tebliğ ediyorsa, o en büyük cihadı yaptığı veyahıut da bir yönetici, yönettiği, elinin altındaki kimselere adaletli davranmıyorsa, tarafgir davranıyorsa, onlara eşit muamelede bulunmuyorsa, onlara zulmediyor. Bir kimse kalkıp da ona eğer ki sen bunlara zulmediyorsun, sen tarafgir davranıyorsun, yanlı davranıyorsun deyip de ona tebliğ ediyorsa, ona nasihat ediyorsa, o zaman o en büyük cihadı yaptı ve o en buyuk cihadı yapan kimseler işte ümmetin doğru insanları. Ümmetin alimleridir. Ümmetin erdemli insanlarıdır. Ümmetin içerisinde, ümmete ışık olan, ümmete yol gösteren, zamanın velileri, zamanın şeyhleri, zamanın alimleri, zamanın cihatçılarıdır. Allah muhafaza eylesin ve bunların arasında korkmadan, çekinmeden, hakkı ve hakikati haykırmaları gerekir ve Hazreti Ali(r.a) hazretlerinin meşhurdur ya sözü, mazluma yardımcı ol, zalime düşman kesil. Batıla yardım eden, hakka zulmeder buyurmuştur.

O zaman, mazluma yardımcı olmak, zalime düşman kesilmek, islamın şiarıdır. Eğer bir alim, bir ulema, bir mümin mazluma yardımcı olmuyorsa, zalime düşman kesilmiyorsa, Allah'ın hakkını yerine getirmemiş olur. Batıla yardım ediyorsa, Allah'ın hakkını yerine getirmemiş olur. Çünkü müminler batılla savaşmakla emrolunmuşlar. Müminler, zalimlerle savaşmakla emrolunmuşlar. Eğer müminler, zalimlerle savaşmazlarsa, batıllarla savaşmazlarsa, namazları onları kurtarmaz. Eğer müminler, mazlumlara yardımcı olmazlarsa, namazları onları kurtarmaz. Kıymetli kardeşlerim! Ey ümmeti Muhammet! Sadece islamı namaz olarak algılıyorsunuz. Sadece islamı, ramazandan ramazana oruç tutmak olarak algılıyorsunuz. İslamı, sadece cumadan cumaya, cumaya gitmek olarak algılamayın. İslamın en önemli şiarlarından birisi, mazlumlara yardımcı olmak, zalimlere düşman kesilmektir. İslamın en önemli şiarlarından birisi, batıla yardım etmemek, batılla mücadele etmektir ve batıla mücadele etmeyenler, Cenab ı Hakka zulmederler. En büyük zulüm de budur. En büyük zulüm, bir kimsenin Allah'a zulmetmesidir. Hakka hakikate, zulüm etmesidir. Hazreti Muhammed i Mustafa'ya sallallahü ve sellem hazretlerine zulmetmesidir. Şimdi hem müslümanım deyip hem onun sünneti seniyesine karşı gelmek, Hazreti Muhammed i Mustafa'ya zulmetmektedir. Hem müslümanım deyip, hem kuranın hükümlerine itiraz etmek, kuranın hükümlerini değiştirmeye çalışmak, kuranın hükümlerinin dışında hüküm oluşturmaya çalışmak, Hakka zulmetmektir.

Ey müslüman kardeşim,ey mümin kardeşim! İslam sadece namaz kılmak, oruç tutmak, sakal bırakmak demek değil. İslam sadece başını örtmek, manto giymek demek değil. İslam bir bütün dindir. Bir bütün dindir. Biz altıbinaltıyüzaltmışaltı ayet i kerimeye iman ederiz. O yüzden kötülüklerle savaşmak, yanlışlıklarla savaşmak, zalimlerle savaşmak, batılla savaşmak, mücadele etmek islamın şiarıdır. Allah muhafaza eylesin. Bir yerde hak çiğneniyorsa, bir yerde hukuk çiğneniyorsa, bir yerde adalet çiğneniyorsa ve ona karşı insanlar susuyorsa, onlar birer dilsiz şeytan olmuştur. Bakın birer dilsiz şeytan olmuştur. Mümin batıla, zulme, haksızlığa, hayrın iyiliğin, doğruluğun ortadan kaldırılmasına ses çıkarmayan kimse değildir. Mümin, bunlara ses çıkarır. Mümin bunlara karşı mücadele eder ve normalde bunlara razı olan yani bir yerde hak çiğnenirken susan, bir yerde haksızlık tecelli ederken ona susan, banane diyen ve hatta birilerinin hakkı hukuku çiğnenirken banane diyen, birilerinin namusu, şerefi, haysiyeti, değişik platformlarda ayağa düşürülmeye çalışılırken, mümin buna banane diyorsa ve bu bananecilik devam ediyorsa ne yazık ki her müslüman, her mümin dilsiz şeytan gibi olmuştur. Çünki haksızlıklar karşısında susan, dilsiz şeytandır. Bu, bazı kimseler tarafından zayıf hadis olarak nitelendirilir ama

mana açısından sahihtir. Oyüzden haksızlıklar karşısında müslümanların, susmaması gerekir. Haksızlıklar karşısında alimlerinin, susmaması gerekir. Haksızlıklar karşısında bu mesele de bilgi sahibi olanların, susmaması gerekir. Bakın, diyanet teşkilatı, ilahiyat fakültelerinde ki profesörler veyahut da bu meselede kalem yürüten, bu meselede akıl yürütenler ve hatta ülke içerisindeki ehli tarikat, ehli şeyh efendiler, ehli sufiler, ehli dervişler, bu meselede pay sahibi olanlar, kıymetli kardeşler, kıymetli dostlar, sözüm hepinize ve hepimize. Nerde kuran ve sünnet çiğneniyorsa, nerde kuran ve sünnetin hükümleri alaşağı ediliyorsa, nerde kuran ve sünnetle alay ediliyorsa ve nerde hak ve hakikat çiğneniyorsa, bütün müslümanlar tek yürek olup, bu zulme karşı baş kaldırmaları lazım.

Bir yerde haksızlık, hırsızlık, uğursuzluk, batıliyet şeytaniyet, deccaliyet kol geziyorsa, müslümanların bunlarla mücadele etmesi gerekir. Müslüman, bunlarla mücadele etmezse deccaliyet ve şeytaniyet onun yatak odasına gelir, çöreklenir. Kendisini kurtarması mümkün olmaz. Bakın kendisini kurtarması mümkün olmaz! İşte o yahudi padişahının yanındaki nasihatçiler, ellerinin bağlanıp, hapse atılmayı göze aldılar. Ellerini bağlanıp hapse atılmayı göze alaraktan, o yahudi zalim padişaha nasihat ettiler. Bakın yahudinin etrafındaki büyücüler, yahudinin etrafındaki, firavunun etrafındaki büyücüler kalktılar, firavuna nasihat ettiler ve parmaklarının ve kollarının çaprazlama kesilmesini umursamadılar. Parmaklarının ve kollarının, ellerinin çaprazlama kesileceklerini bile bile, Musa aleyhisselamın dinine iman ettiler. Dediler ki Musa'nın Rabbine iman ettik. Ey ümmeti Muhammed'in alimi gibi görünen kimseler. Siz yahudilerin etrafındaki büyücüler kadar değil misiniz ki hak ve hakikat noktasında parmaklarınızı feda edemiyorsunuz. Siz firavunun etrafında ki büyücüler kadar değil misiniz ki siz hak ve hakikati haykıramıyorsunuz. Bütün din toplum önderi, cemaat önderi gibi olanlar. Nerde bir adaletsizlik varsa, nerede bir zulüm varsa, nerde bir haksızlık varsa, nerde bir uğursuzluk varsa, nerde bir hırsızlık varsa, dünyanın neresinde olursa olsun buna karşı niçin bir sözünüz dahi yok? Buna karşı neden ayağa kalkmıyorsunuz? Bunlara karşı neden tebliğler yayınlamıyorsunuz? Biz sizden kuran ve sünnet dairesinde tebliğ istiyoruz. Bu islama uygun mudur değil midir, bu kurana uygun mudur değil midir, kuran ve sünnet bu noktada bize ne emrediyor bunları neden beyan edip, neden sokaklara çıkmıyorsunuz?

Yarın öbür gün Mehdi ala Resul çıktığında, hepiniz inim inim inleyeceksiniz ve dilleriniz kopacak ve mahşerde dilleriniz enselerinizden çekilecek. Eğer siz korktuğunuzdan dolayı nemalarımız kesilir diye dünya menfaatlerinden oluruz diye, hak ve hakikati haykıramıyorsanız vallahi de billahi

de firavunun yanındaki büyücüler kadar kıymeti harbiyeniz yok ve işte o Zünuas'ın etrafındaki nasihat ediciler, kendilerinin canlarına mal olacağını bile bile, Zünuas'ı durdurmaya çalıştılar. Ona nasihat ettiler ve dediler ki yapma, etme. Zünuas da ne yaptı? Zünuas onlara da zulmetti. Onlarında ellerini bağladı, onları da hapsetti. Zulüm, son noktaya geldi. Karanlığın son noktası, zifrin son noktası, aydınlığın başlangıcıdır. Hazreti pir, bize olayı anlatmaya devam ediyor. Diyor ki:

" 'Mademki iş bu dereceye vardı, ey köpek, sabret, kahrımız erişti.' diye bir ses geldi. Ondan sonra ateş, kırk arşın alevlendi. Bir halka teşkil etti ve o yahudileri yaktı"

Ve demek ki o zalimin zulmü, o Zünuasın zulmü, o Zünuasçıların zulümleri o kadar arttı, o kadar arttı, o kadar arttı ki artık zalimlikte son noktaya geldiler. İsrail'in yaptığı gibi zalimlikte son noktaya geliyorlar. Amarikan'ın yaptığı gibi zalimlikte son noktaya geliyorlar. Batının yaptığı gibi zalimlikte son noktaya geliyorlar. Batılıların uşakları olan, müslümanların başında devlet başkanlıkları yapanlar, o devlet başkanlıklarını batılılara hoş görünmek için kullananlar, onlar da zalimliklerinin son noktalarına geliyorlar ve zalimliklerinin son noktalarına gelince, bir hitab erişecek ve o hitapta denilecek ki:"Ey köpek sabret, kahrımız erişti. Ve onların kendi elleriyle topladıkları ve onların kendi elleriyle kurdukları düzenler, kendi elleriyle kurdukları sistemler, kendi elleriyle oluşturdukları o ateş çukurlarına kendileri düşecekler. İşte diyor ki: "O ateş kırk arşın boyunca kalktı, büyük bir halaka haline geldi ve yahudileri kendi içine aldı."

Neden? Onlar çünkü zulmediyorlardı. Zulme sessiz kalmışlardı. Zulmediyorlardı, o zulmeden zalimin yanında zalimi destekliyorlardı. İhyada çok hoşuma giden bir hadise vardır. Birisi gelir sorar, derki ben haccaca elbise dikiyorum. Haccaca elbise dikmem, zulme yardım etmek mi der. İhya' da bir fetva var. Bunu ihyaya almışlar. O zat der ki asıl zulmeden, zulme yardımcı olan, kumaşı üreten, sen dikiyorsun, sen zalimin ta kendisisin. Bakın, zalim bir hükümdara elbise dikmek dahi zulmetmektir. Zalim bir başkana, zalim bir devlet başkanına, zalim bir amire, zalim bir müdüre hizmet etmek, zalim bir adama hizmet etmek, o zalime yardım etmektir ki zulmetmektir. O yüzden o yahudiler de sessiz kalıyorlardı. O zalimin zalimliğine sessiz kalmak, zalimin zalimliğine sessiz kalmak. Onu normalde ayıplamamak, ona buğzetmemek.

Hani bir hadis i şerif varya, meşhur. Siz bir kötülüğü gördüğünüzde mümkünse elinizle, o da mümkün değilse dilinizle, o da mümkün değilse kalben buğz ederekten önlemeye çalışınız ki bu da imanın en zayıf noktasıdır denilen hadis i şerif. İşte siz bir zulmeden, haksızlık yapan, adaletsizlik

yapan, işi ehline vermeyen, liyakatsızlık eden, işte ona buna peşkeş çeken bir şeyleri, onu gördüğünüzde, eğer onun etrafındaysanız, onu alkışlıyorsanız, onun bu noktada zulmüne, haksızlığına, adaletsizliğine, hukuksuzluğuna göz yumuyorsanız, göz yumuyorsanız dahi ona yardım ediyorsunuz. O yüzden aynen zulmetmiş gibi oluyorsunuz ve nasıl o yahudileri ateş yaktıysa sizi de cehennem ateşi yakacak, bunu bilmiş olun. Çünkü tarih boyunca görülmüştür ki hem islam tarihinde, hem Roma tarihinde, Avrupa tarihinde hem de işte Farisi tarihinde hem de ilere doğru gittiğimizde, doğu tarihlerine baktığımızda; zulmeden krallar, zulmeden padişahlar, zulmeden ülkeler, milletler, en sonunda helake uğramışlardır ve bunların misali çoktur. Bunu kuran ı kerimden de değişik hadiselerden dinlemek mümkündür ve Allah muhafaza eylesin. İşte o zulmeden Zünuasın oluşturduğu, zulmeden Zünuasın işte ağaçtır, çalıdır, çırpıdır, neyse ateş kuyularından çıkan ateş, o yahudileri alıverdi. Buruc suresinde bununla alakalı hikayeyi dinleyebilirsiniz. Buruc suresi, ayet on: Mümin erkek ve mümin kadınlara dinlerinden döndürmek için işkence yapıp sonra da tevbe etmeyenlere cehennem azabı vardır. Onlar için çok yakıcı bir azap vardır. Buruc suresi, bu meseleyi anlatır. Rabbim bizi zalimlere yardım etmekten muhafaza eylesin. Bizleri zalimlerle mücadele edenlerden eylesin.

Bakın kıymetli kardeşler. Araf, ayet dört, ne diyor? Biz nice memleket halkını yok ettik ki onlara azabımız gece uyurlarken veya gündüz istirahat halindeyken geldi. Neden onlara zulmetti? Çünkü kasas suresi, ayet elli sekizde bahsediyor: Biz refah içerisinde şımarıp azgınlaşan nice ülkeleri helak ettik. Demek ki insanlar refah içerisinde şımarıp azgınlaşınca, onlar ama gece uyurken ama gündüz istirahat ederken ne olmuşlar? Helak edilmişler. O yüzden bu tip kuran ı kerimde hikayeler vardır. Zalim ülkelerin helak edildiğine dair veyahutta Lut aleyhisselamın dini tebliğ ettiği kavim gibi veyahutta Salih Aleyhisselam kavmi gibi veya Hut aleyhisselamın kavmi gibi nice kavimler vardır ki onlar refah içersinde şımarıp azgınlaşmışlar ve zalimleşmişler ve zalimleşince, zulmetmeye başlayınca, Cenab ı Hak onları helak etmiş. Hazreti Pir devam ediyor:

"Onların asılları önceden de ateşti. Sonunda da asıllarına gittiler. Zaten zümre zümre ateşten doğmuştu. Cüzüler kül tarafına yol alır, o tarafa giderler."

Şimde bir kimse o zaman bunu biz Arabi ekolünde bu beyitleri anlamaya çalışırsak, bunlar ayanı sabitelerinde yani küfür ehlilerdi. Ayanı sabitelerinde küfür ehli olduklarından ve yahutta ayanı sabitelerinde, Kahhar ismi şerifinin sıfatının veya Mudil ismi şerifini sıfatına, sıfatının tecelliyatına mazhar olmuşlardı. Öyle olunca onlar ateşe doğru gittiler. Çünkü ateş

böyle hakkınızı helal edin, Kahhar ismi şerifinin emrinde, tecelliyatındadır. Eğer bir kimse ateşle azab olunursa, Kahhar ismi şerifinin sıfatının tecelliyatına mazhar olmuş olur. Şimdi Arabi ekolünde bunu düşündüğümüzde, bütün hepsi bütün bu kainatta gördüğünüz her şey,bir sıfatın tecelligahıdır, bir sıfatın tecelliyatıdır veya bir sıfatın aynada görünüşüdür. Öyle olunca hani burda Hz. pir de Allahu alem sanki Muhyiddin İbn i Arabi'nin dili gibi olmuş ve diyor ki onların asılları önceden de ateşti, sonunda da asıllarına gittiler yani su, aslı sudur. İşte buharlaşır yağmur olur, döner yine su olur aslına döner. Nereye giderseniz gidin, bir şey buzdur. Buzu eritirseniz su olur. Buhar, soğutursanız su olur, aslına döner her şey ve onlar da asılları ateşti, yani ayani sabitede onlar ne yazık ki narı nur gördüler, nara koştular bu dünyaya da indiklerinde onlar da ne yaptılar ateşi kendilerine nur gibi gördüler, oraya koştular ve onların asılları ateş olduğu için sonunda da asıllarına gittiler. Buradan bakarakdan sakın ha cebriyeye düşmeyin veya kaderiyeye düşmeyin. Bu meselede Arabi ekolünce biz bu meseleyi tefsir etmeye çalıştık. Yoksa bir kimse yapmış olduğu hatalar, günahlar, kusurlardan tövbe etmez geri dönmezse o tabii bila mecbuur gideceği yer cehennem olur ve gideceği yer cehennem olduğu için de onun için o cehenneme aşinalık sağlamış olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden baktığımızda vücut mesela topraktan yaratılmıştır. Sonuçta aslına döner, nefes bitince ruh vücuttan çekilince sonuçta yine aslına döner toprak olur.

Ruh nereye gider? Ruh da kendisine ait olan makama çıkar. Ruh mesela dünyada kalıcı olmaz veya ruh kabre gömüldüğünde oradaki kabirde kalmaz. Neden? Bu dünyaya ait değildir çünkü. Bu dünyaya ait olan bedendir. O zaman bu dünyaya ait olan her şey aslına rücu edecek yine dünyada kalacak, bunun gibi. Mesela siz bir meyve yersiniz, meyve bu dünyaya aittir, bu dünyada kalır yine. Bakın başka bir yerde kalmaz. Mesela Allah'ı zikredersiniz. Zikrullah bu dünyaya ait değildir, enteresandır. Bakın zikrullah bu dünyaya ait değildir. Nereye aittir? Ötelere aittir. Hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ya siz 'la ilahe illallah' diyerekten cennette meyve ağacı dikiniz. Ha o zaman enteresan bir şey öyle değil mi? Veya başka bir hadis-i şerifte, hadis-i kutsi: 'sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim' diyen bir kimseye, cennette bir meyve ağacı dikilir. Bakın yapmış olduğunuz zikrullah, bu dünyaya ait değil veya da başka bir hadis-i şerifte, kim 'la ilahe illallah' derse o Allah'ın katına çıkar tabiri caizse ve Allah'ın kapısına tabiri caizse vurmaya başlar. Allah bildiği halde sorar. Bu nedir? Filancanın tevhididir, bakın filancanın tevhididir. Ne istemektedir? Kendisini söyleyenin affedilmesini istemektedir ve Canab ı Hak der ki kulum onu söylediği an ben onu affetmiştim. Bakın enteresan bir

şey. Yaptığımız ibadetler bu dünyaya ait değildir. Namaz müminin miracıdır ya. Namaz müminin miracıdır deyince, namaz bu dünyaya ait olmadı. Oruç, oruçlunun sevabını ben veririm. Oruç benim katımda değerlendirilir. Bakın oruç bu dünyaya ait olmadı.

Bakın dindeki iyilikler, dindeki iyilikler bu dünyaya ait değildir. Hani güzel sözler, iyilikler iyi hareketler, hani kökü neredeydi? Kökü rahmandandı. Kökü ötelerdendi, bakın kökü ötelerdendi ve nereye gitti? Yine ötelere gitti. Bu dünyaya ait değil. O zaman her şey aslına rücu edecek. Allah'ı zikret. Allah'ı zikretmek bu dünyaya ait değil. Burda sen zikrettin, sanki dünyada zikrettin ama buraya ait değil. Nereye gitti o? O öteye gitti. Ait olduğu yere gitti. Bakın, siz Allah'ı zikrettiğinizde, o ait olduğu yere gitti, o burada kalmadı. Neden? Buraya ait değil çünkü. Enteresan bir şey. O zaman her şey aslına rücu edecek ya, her şey aslına rücu ederken, buraya ait olmayanlar da ne olacak? Burda durmayacak. Burdan gidecekler, bakın burda durmayacak, burdan gidiyor. O zaman aslına rücu etti. Bakın tevhid okudunuz, aslına rücu etti. Aslı neydi? Allah'tı. Allah'ın katından geldi. Allah'ın katından geldi, tekrar Allah'ın katına döndü ve sen onu zikretmekle aslında bir nefes bu. Sen o nefesi vermekle buraya ait olmayan bir ibadeti yaptın. Onlar, yani burada beyite tekrar dönüyoruz,:

"Onlar ancak mümini yakan bir ateştiler. Kendilerini kendi ateşleri çör çöp gibi yaktı. Anası Haviye olan kimsenin mekanı ancak Haviyedir. Çocuk anası onu arar. Asıllar, mutlaka ferileri izler."

Yani o ateş aslında müminleri yakmak için yapılmıştı. Müminleri yakacaktı o ateş ve müminleri yakan bir ateşti. İlk önce öyleydi ama ne oldu? O ateş döndü. Ateşi hazırlayanları yaktı. Bakın kötülük yapanlar, sonuçta kötülük kendilerine döner. Siz bir şer işlerseniz, şer size döner. Her ne kötülük yaparsanız yapın, o kötülük sonuçta size döner. Siz aslında hani yine İsa Aleyhisselam söyler bunu, ateş eken, kor biçer der. Ateş eken, kor biçer. O zaman bir kimse ateş ekiyorsan, kor biçeceksin. Sen biçeceksin. Kötülük ektiysen, kötülük bikeceksin. Yanlışlık ektin, yanlışlık biçeceksin. Tövbe eder geri dönersen, Allah senin kötülüklerini hayra çevirir ama tövbe edip geri dönmezsen, tövbe edip Allah'ı zikretmezsen, tövbe edip Allah yolunda koşmazsan, sen kötülüklerinden dolayı cehennemde ebedi olarak kalabilirsin. Allah muhafaza eylesin. Yaptın kötülük, yaptın yanlışlık, eyvallah! Hani hadisi şerif var ya, 'siz bir zikrullah cemaatına gider de orada Allah'ı zikrederseniz cemaat halinde, sizi oradan diyor affolunmakla beraber, geçmiş günahlarınız da hayra çevrillerek kalkınız oradan.' der. O zaman sen her yapmış olduğun kötülüğe devam edersen, ordan geri dönüp tövbe etmezsen,

sen ancak cehenneme odun olursun. Sen ancak cehennemde ebedi kalacak bir taş olursun. Allah muhafaza eylesin!

O zaman bunda hiç kimsenin suçu yok. Bunun suçu kabahati, senin bunun hatası sana ait. Sen kötülüklere devam ettin. Allah muhafaza eylesin. Yine ayeti kerimede diyor ki Cenabı Hak, 'iyilikleri, kötülüklerine ağır basarsa, o hoş bir hayat içindedir cennette. Yani sizin bu dünyadaki iyilikleriniz, kötülüklerden fazla olursa o zaman siz cennette hoş bir hayat yaşarsınız ama kimin sevap tartısı hafif gelirse, kucağına sığınacağı anası, bir uçurumdur. Kötülükleri iyiliklerine ağır basarsa, artık onun da durağı haviyedir. İşte üstat, Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri burda anası haviye kimseler, yani anası ateş soyu kimsenin ateşlik, hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bir hadis-i şerifte dedi ya, 'cehennemlik olanlar, cehennemlik ameller işlerler, cennetlik olanlar da cennetlik amel işlerler.' Hani geldi sahabeden bir kimse, dedi ki Ya Resulallah, mademki cennetlikler belli, cehennemlikler belli, biz neden amel işliyoruz? Hz. Peygamber de dedi ki cehennemlik olanlar, cehennemlik ameller işlerler, cennetlik olanlar da cennetlik amel işlerler.

İşte onlar ne yaptılar? Asıllarına gittiler. Hani çocuk annesine koşar ya. Çocuk korkunca, annesinin kucağına sığınır veya çocuk yabancıyı görünce annesinin kucağına sığınır. İşte ateş, o kimsenin anası gibi olursa, o kötülüklere devam eder. Onu kötülükten, nasihat de etseniz, onu çevirmeye de çalışsanız onun anası kötülük. Onun anası ateş, onun anası cehennem. Cehennem ona ana kucağı gibi. O cehenneme doğru koşturacak. Allah muhafaza eylesin inşallah, Cenabı Hak ve inşallah müslümanlar için bunu temenni ederim. İman üzerine ölsünler. İman üzerine ölürlerse, onlar normalde cehennemde yanacaklar, yanacaklar, kömür gibi olacaklar. Sonra Cenab ı Hak onları bir rahmet ırmağına atıp, yine onları cennete koyacak ama iman üzerine ölmezlerse, onlar ebedi cehennemde kalacaklar. Allah muhafaza eylesin cümle Ümmet i Muhammedi inşallah. Cehennemle alakalı çok ayeti kerime, çok hadis toplamışım da onları geçiyorum. Cehennemi çok anlatıp da sizi şimdi kabz haline sokmak istemiyorum. Allah muhafaza eylesin. Oy oy! Neler toplamışım, neler toplamışım. Evet, devam ediyoruz yine Hz.Pir'den söze:

" Su, havuz içinde zindanda mahpus gibidir ama hava onu çeker. Zira su erkana mensuptur. Onu havuzdan kurtarır azar azar dünya hapishanesinden de öyle çalar."

Bir gün gelir, her şey aslına rücu eder. Su havuzda hapis gibidir ama güneş çıkınca o bir yavaş yavaş ne olur? Buharlaşır. Buharlaştıkça ne olur? Havuzdan kurtuluruz yavaş yavaş. Mümin içinde dünya zindandır. Hani

hadis-i şerifte dünya müminler için zindan, kafirler için cennet gibidir diyor ya bu da onun gibi bizim de ne yaparız biz de bu dünya zindanından her nefes alıp verdikçe, bizi bu dünyadan kurtuluşa doğru götürür. Aslında her nefes biz ahirete yaklaşmaktayız. İşte bir havuzun içerisindeki su misali gibi biz de ne yapacağız, yavaş yavaş, yavaş bu dünya cehenneminden, bu dünya zindandan kurtulacağız. Gerçekten müminler için dünya bir zindan. Gerçekten müminler için dünya hele bu zamanda, ahir zamanda gerçekten kolay yaşanılan bir zaman değil yani müslümanların gerçekten bu dünyada yaşamaları, gerçekten böyle harikulade bir olay gibi. Yani baktığımızda bir kimsenin ahir zamanda imanını muhafaza etmesi, imanını koruması, imanını yaşaması, samimiyetimle söylüyorum, samimiyetimle söylüyorum, bu harikulade büyük bir keramet.

Eğer bugün bir müslüman haramlardan uzak duruyorsa, ibadetlerini yerine getiriyorsa, kötü ve kötülüklerle mücadele ediyorsa, samimi söylüyorum o büyük bir veli. Ben gerçekten öyle görüyorum yani normalde çünkü baktığım zaman böyle analiz ettiğimde, yaşadığım dünyaya, yaşadığım ortama bakıyorum gerçekten bir müslümanın dinini yaşaması çok zor. Yani sokaklara baktığımızda, sosyal medyaya baktığımızda, medyaya baktığımızda, dünyaya baktığımızda, ülkemize baktığımızda, gerçekten ve gerçekten dini yaşamak çok zor. Yaşamak çok zor. Tebliğ etmek çok zor. İnsanın eşini, çoluğunu, çocuğunu, etrafını, nasihat edip onları kuran ve sünnet dairesinde yaşatma mücadelesi vermesi, gerçekten çok zor. Bu zaman zaman bunu dile getiriyorum. Gün geçtikçe de bu zorlanıyor. Gün geçtikçe de bu daha da böyle karamsar bir tabloya dönüyor. Baktığımız zaman gerçekten etrafımıza bakıyoruz, sokaklara bakıyoruz, yani söyleyecek söz bulamıyoruz. Diyecek bir şey bulamıyoruz ve haram işlemek o kadar rahatlamış, haram işlemek o kadar rahat, haram işlemek o kadar böyle kolay, haram işlemek o kadar böyle basit bir şey haline gelmiş. İnsanlar artık korkmadan, çekinmeden, utanmadan, arlanmadan, çok rahat haram işliyorlar. Bakın çok rahat haram işliyorlar ve hiçbirimizin nasihatları kâr etmiyor. Hiçbirimizin çalışmaları kâr etmiyor.

Ne yazık ki eğitim sistemimiz, ne yazık ki hukuk sistemimiz, ne yazık ki bizim medyamız, ne yazık ki bizim sokaklarımız haram işlemeye elverişli. Haramı alkışlıyor, haramı destekliyor ve haramla iç içe. Haram artık böyle tabiri caizse pamuk şekeri gibi geliyor insanlara ve insanların elinde pamuk şekeri yemek ne kadar lezzet veriyorsa, tat veriyorsa, çocuklara, gençlere, haram işlemek de bütün insanlara öyle tatlı geliyor. O lezzeti veriyor. Söyleyecek bir sözümüz olmuyor artık. Bakıyoruz, bakıyoruz, bakıyoruz sokağa çıkmaya utanıyoruz. Caddede yürümeye ben kendi nefsim için

söylüyorum, ben sokakta yürümeye utanıyorum. Kafamı ne tarafa çevirirsem çevireyim, her taraf haram. Ne tarafa çevirirsem çevireyim ve fütursuzca ve böyle sakınmadan, utanmadan, arlanmadan, insanlar çok rahat haram bir hayat yaşıyorlar ve tesettür noktasında, tesettür dairesinde, çok rahat insanların haramları. Yanlarında anneleri babaları var. Anneler, babalarının yanlarında o çocuklar ne bileyim utanmıyorlar. Anne babalar da utanmıyor. Bazen böyle dönem dönem bakıyorum, kadıncağız mesture, örtülü. Yanında eteği bile olmayan bir kız çocuğu yanında. Yani o anne, utancından kafasını kaldıramıyor ama söyleyecek laf yok. O çocuk onu dinlemiyor çünkü. Ben onun dinlemediğinin farkındayım veyahutta bir bakıyorsunuz yani bir erkek eşi o kadar fütursuzca soyunmuş ki yanında yani böyle bir müslüman tipinde bir adam gördüğünde, bir eşine bakıyor, bir kendine bakıyor, bir o adama bakıyor. Hani böyle kendisi de utanıyor ama eşine söyleyecek söz yok. Eşine söyleyebileceği, yapabileceği bir şey yok. O hale geldi ve baktığımızda Allah muhafaza eylesin.

İnsanlar yavaş, yavaş, yavaş ama cennetlik ameller işleyerekten, cennete yol alıyorlar ama yavaş, yavaş, yavaş cehennemlik amel işleyip cehenneme doğru yol alıyorlar. Enteresan bir şey ve bunu durduracak herhangi bir güç yok. Bunu durduracak herhangi bir şey yok. Çok rahat bir şekilde herkes bütün haramlarını orta yere döküyor. Enteresan bir şey. Allah muhafaza eylesin ve her şeyde böyle hani eğer o açıdan bakacak olursak, aslına rücu ediyor. Aslına doğru gidiyor. Bu acı bir şey. Hani cehennemlik olanlar, cehennemlik ameller işiyorlar. Cennetlik olanlar da, cennetlik amel işliyorlar ama bunu böyle konuştuğumuzda sanki hiçbir şey yapmayacakmışız gibi hiç bir mücadele etmeyecekmişiz gibi algılanmasın. Bunu böyle söyleyen alimler var mı? Evet. Bunu böyle söyleyen kimseler var mı? Evet. Yani ahir zamanda öyle bir zaman gelecek ki tebliğciyi dinleyen kimseler olmayacak. Nasihatçiyi dinleyen kimseler olmayacak.

İşte böyle bir zamanda diyor, siz çekilin kenara, tebliğ etmeyin, anlatmayın hiç kimseye diyenler var mı? El cevap var ama insanın canı dayanmıyor. İnsanın içi dayanmıyor. ve diyorsun ki bu topraklar şehit kanlarıyla yoğruldu. Bu topraklar islam oldu. Bu topraklarda altıyüz, yediyüz seneden beri, 1071'den beri öyle söyleyelim. Anadolu'ya gelişi Türklerin 1071, islamın Anadolu'ya girmesi 1071. 1071'den itibaren, bu topraklar islamla yoğrulmuş. İslamla yoğrulmuş olan bu topraklarda ne yazık ki, ne yazık ki islam dışı her türlü her şey serbest şu anda. Bunun üzüntüsü içindeyim. Başka bir derdim yok. Kimsenin kıyafeti ile uğraşacak halim yok ama islam kıyafete bir ölçü getirmiş ve hiçbir şekilde bu ölçüye uyulmadığı gibi ne yazık ki öbür ölçüye de uyulmuyor. Yani kimsenin kıyafetine karışmayalım.

Be canım kardeşlerim, kimsenin kıyafetine karışmayacağız da ya ben çıplak kadın görmek zorunda mıyım dışarıda her gün? Yani karışmayalım, evet, iyi karışmayalım da erkekler de komple şortla dolaşmaya kalkarlarsa ki başladılar dolaşmaya, kimsenin kıyafetine karışmayalım. Ya kıyafetsizlik var orta yerde. Kıyafetine karışmamak değil. Hiç kimsenin kıyafetsizliğine karışılmıyor ülkede. Yani bizde bir algı var. Kimsenin kıyafetine karışma. Canım Kardeşim, kıyafete karışan yok. Kıyafetsizlik var ülkede, kıyafetsizlik. Biz bu ülkede hiç kimsenin kıyafetsizliğine karışamıyoruz. Ne kıyafeti, kıyafet yok ki ortada, kıyafetsizlik var ve buna üzüntüm şu ve bunlar müslüman. Bunların anneleri babaları müslüman. Bunların aileleri, dedeleri, nineleri müslüman ve müslüman çocukları bunlar ve bu müslüman çocukları ne yazık ki kıyafetsiz ve adım adım cehenneme doğru yol alıyorlar. Adım adım cehenneme doğru yol alıyor. Bir islam ülkesi olarak nitelendiriliyor ya halk olarak, Allah muhafaza eylesin. Yani ne yazık ki o havuzun suyu zaman içerisinde kuruyup gidecek. Zaman içerisinde herkes Allah muhafaza eylesin. Küfür deryasına dalacak gidecek. O tarafa doğru yaklaşıyor insanlar. Rabbim muhafaza eylesin.

"Sözlerin temizleri bizden çıkarak ona yükselir, ondan başkasının bilmediği yere kadar varır. Nefeslerimiz temizlik sebebiyle bizden hediye olarak beka yurduna yücelir. Sonra ululuk sahibi Allah'tan ancak rahmet olarak sözlerimizin mükafatı iki misli bize gelir."

Hani Bakara ayet 112: 'Hayır hayır, kim özü iyilik dolu olarak yüzünü Allah'a tertemiz döndürür ve teslim ederse işte onun Rabbi katında ecri vardır. Onlara hiçbir korku yoktur ve onlar mahzun da olacak değillerdir.' İşte bu sözlerin temizleri, sözün temizi, sözün güzeli, bizden çıkar, Allah'a yükselir. Sözün temizi nedir? Kur'an'dır. Sözün temizliği zikirdir. Sözün temizi iyiliktir, nasihattır. O zaman sözün temizi bizden çıkar, nereye gider? Hiç kimsenin bilmediği, Allah'a doğru yükselir ve hiç bir iyilik ortaya koyarsa ona o iyiliğin on katı vardır. Kim bir iyilik ortaya koyarsa. Kim de bir kötülük işlerse, sadece o kötülüğün misliyle cezalandırılır. Onlar haksızlığa uğratılmaz. O zaman siz bir iyilik yaptığınızda, bunun en az sevabı on iyilik karşılığıdır. Allah bire on verir, bire yüz verir. Bire yedi yüz verir. Cenab ı Hak isterse bire ondan aşağı vermez ama, birebir vermez. Onun âdetullahı değildir bu. Allah en az verirse bire on verir. En az verdiğidir o. Bazı hadis i şeriflerde bire yüzdür. Bire bindir. Bire sayısızdır. Keyfiyeti Allah'a aittir ama en azı biri ondur. Öyle olunca, o iyilikler o zaman ona doğru gider.

Bizim normalde nefeslerimiz, temizlik sebebiyle bizden hediye olarak beka yurduna yücelir. Nefes, nedir temiz olan? Abdestli ağzınla dua etmek, abdesti ağzınla zikrullah yapmak, abdestli ağzınla ibadet etmek, abdesti

dolaşmak ve abdestlii dolaşmak ve abdestli dolaşan bir kimsenin her nefes alışverişi ibadet olmuş oldu ve abdesi ile o kimse zikrullah yaptığında her zikrullahı onun büyük ibadet oldu. Allah'a ibadet edin. Ona hiçbir şeyi ortak koşmayın sonra anaya, babaya, akrabaya, yetimlere, yoksullara, akraba olan komşulara, yakın komşulara, yanında bulunan arkadaşa, yolda kalanlara, sahip olduğunuz kölelere iyilik edin. Şüphesiz Allah kibirlenen ve övünen kimseyi sevmez. Bakın Allah'a ibadet edin, ona ortak koşmayın. Bakın ibadet edecek, ona ortak koşmayacak, ondan sonra önce neye anneye babaya, sonra akrabaya, sonra yetimlere, yoksullara, sonra akraba olan yakınlara, yakın komşulara, yanında bulunan arkadaşlarına, yolda kalanlara, sahip olduğunuz elinizin altındaki kölelere, iyilik yapın, iyilik yapın ki Allah sizi cennetine alsın, iyilik yapın ki Cenabı Hak size merhametetsin.

İyilik yapın ki Cenabı Hak size misliyle versin, arttırsın da arttırsın, arttırsın da arttırsı ve siz bir nefesle, bir nefeste cenneti kazanın. Nefes, yani bir kimsenin oturup abdestini alıp la ilahe illallah demesinin hiçbir ağırlığı yok. Allah'ı zikretmesinin hiçbir ağırlığı yok. Hani mali ibadetler vardır. Hani iyilik yapın diyor ya etrafınızdaki kimseye, anneye babaya iyilik yapın. Bunun mali olanı var, fiziki olanı var. Fiziki olanı ne? Annenin babanın elinden tut. Annen baban düşkün olduysa, hastalandıysa, ihtiyarladıysa, git bakımını yapabiliyorsan bakmaya, onlara yardımcı olmaya gayret et. Bu nedir? Bu fizikidir. Mali nedir? Annenin babanın harçlığa ihtiyacı varsa, git ona harçlık ver. Onlara bakmaya çalış. Aynı şekilde mesela bir kimsenin akrabalarına da onlara git bulunabiliyorsan mali olarak yardımda bulun. Değil, öbür türlü, fiziki yardımda bulun herhangi bir ihtiyacı olan bir kimsenin, ihtiyacını gör. Komşularının ihtiyacını gör. Yakın dairedeki arkadaşlarının ihtiyacını gör. Yakın dairedeki arkadaşlarına kötülük yapma, zulmetme, onlara yardım etmeye çalış. Onların elinden tut. Onlara destek olmaya çalış. Hiç olmazsa iyiliği nasihat et onlara. Hiç olmazsa onları tebessümlü davran, güzel ahlaklı ol, iyi ahlaklı ol. Sizin en faydalınız etrafınıza en fazla faydası dokunanınızdır. En fazla faydan olması için gayret et. Sizin en faydalınız, en iyiniz etrafınıza hiç zarar vermeyeninizdir. Etrafına zarar vermemeye gayret et.

Kıymetli dostlar! Dilinizi koruyun, gözünüzü koruyun, elinizi koruyun, ayağınızı haramlardan koruyun, cinsel uzuvlarınızı haramlardan koruyun. Sevgili gençler! Harama dönüp bakmayın, harama el uzatmayın, haram bir ilişkiye girmeyin, haram bir ilişkiye girmeyin. Yapmayın, haramlardan fersah fersah kaçın. Sevgili canım kızlarım benim. Sevgili yavrularım! Ne olursunuz tesettürünüze dikkat edin, soyunmayın erkeklerin önünde. Sevgili erkekler, genç erkekler, genç yavrularım benim. Ne olursunuz, zinaya

koşmayın. Kadınları, kızları baştan çıkaracağım diye uğraşmayın. Sevgili gençler! Sapkınlıklara gitmeyin. Ne olursunuz, şu eşcinsellere, eşcinsellere benzemekten uzak durun. Eşcinselleri dinlemeyin. YouTube'da onları takip etmeyin. Onları havalara sıçratmayın. Onların normalde daha da meşhur olmasına, daha da tanınmasına vesile olmayın. Bir kötülüğe vesile olmak, kötülüğü işlemek gibidir. Siz onları youtubelarda izledikçe, youtubede onları izledikçe kötülüğe yardımcı oluyorsunuz. Siz onları dalga geçmek için, kafa yapmak için veya herhangi bir şey takip etmek için, siz zulmediyorsunuz. Siz bu ahlaksızlığa, Siz bu ahlaksızlara yardım etmiş oluyorsunuz ve onlarla beraber haşrolacaksınız. Onlarla beraber yürüyeceksiniz. Allah muhafaza eylesin. Gönlüm arzu etmez bunu. O yüzden ona tebessüm etmek, onu takip etmek, onu tıklamak dahi, onu tıklamak dahi, onu desteklemektir. Onu desteklemektir. Yani düşünebiliyor musunuz? Eşcinseli destekliyorsunuz. Eşcinseli dinliyorsunuz. Düşünebiliyor musunuz? Eşcinseli seviyorsunuz. Allah insanları sevdikleriyle beraber halk eder. Yapmayın. Peygamberinizi sevin, Allah'ı sevin, Allah dostlarını sevin, müminleri sevin, anne ve babalarınıza hürmet edin. Bakın gün geçtikte anne ve babaya hürmet, saygı sevgi azalıyor. Kardeşlerin arasındaki hukuk bozuluyor. Akrabaların arasındaki hukuk bozuluyor. Komşuların arasındaki hukuk bozuluyor. Artık komşular birbirlerini tanımıyorlar. Artık komşular birbirlerine yüzlerini çeviriyorlar. Artık komşular birbirlerine zulmediyor. Kimisi çocuğu ağladı diye şikayet ediyor. Kimisi çocuğu gürültü yaptı diye şikayet ediyor. Sokakta çocuklar oynuyor diye şikayet ediyorlar. Çocukları dövüyorlar. Çocuklara kalkıp haksızlık yapıyorlar. Biz bu hale gelecek bir ümmet miydik. Bu hale geldik! Bakın bu hale geldik!

Yani mahallede bir cenaze oluyor, mahallede bir cenaze olunca hiç kimsenin umrunda değil. Herkes yine vur patlasın çal oynasın, hayatına devam ediyor. Bu Hale geldik biz. Yani bir tarafta deprem oluyor ve öbür tarafta şarkılar, türküler, dansözler, sazlar, cazlar devam ediyor ve deprem zamanında deprem günü ve bu ülkede yaşanıyor bunlar ve deprem olmuş televizyonlar hiçbir programını aksatmıyor. Bir tarafta bir şehit cenazesi oluyor, programlar hiçbir şekilde, hiçbir programı aksatmıyor. Bir tarafta yangın var. Bir tarafta millet oynuyor, gülüyor. Bir tarafta perperişan ortalık, bir taraf oynuyor gülüyor. Bu hale geldik, Allah muhafaza eylesin. O yüzden kardeşlik hukukumuz, milleti millet eden, toplumu toplum eden bütün hukuklar yerle bir oluyor artık bir taraftan hani müminler bir vücut gibidir. Bir tarafları ağrırsa bir tarafı sızlarsa bütün vücud o acıyı, sıkıntıyı hisseder hali kalmadı. Ümmeti Muhammed'in bir tarafında bir zulme uğramışlar, bombalar başlarında patlıyor, ümmeti Muhammed'in bundan haberi yok ve

biz de şöyle Ümmeti Muhammed'te şöyle bir hal var. Sanki din Arapların, başka kimsenin değil. Din Arapların değil canım kardeşim, din inananların. Yani işte Arap dünyası bu meseleye baksın. Canım Kardeşim Arap dünyası iki yakasını bir araya getiremiyor.

Din arapların değil, din iman edenlerin. O yüzden dünyanın neresinde bir zulüm varsa, neresinde bir haksızlık, arsızlık, uğursuzluk var ise biz onunla mücadele etmek zorundayız. Biz onunla mücadele etmekle mükellefiz. O yüzden Filistin kan ağlıyor. Ümmet denizlerde cirit atıyor. Doğu Türkistan kan ağlıyor. Ümmet vur patlasın, çal oynasın devam ediyor. Irak'ta, Suriye'de ümmet kan ağlıyor ve askerlerimiz PKK'nın peşine takılmış dağlarda bayırlarda PKK peşinde, millet vur patlasın çal oynasın öyle devam ediyor. Bu hale geldik. O yüzden kıymetli dostlar veyahutta topluma bakıyorsunuz işte annesi felçli, işte götürmüş bir bakımevine koymuş, kendisi başka ülkede yaşıyor adam. Başka yerlerde yaşıyor. Annesi ile ilgilenen yok. Annesine bir şey söyleyen yok. Annesine bir şey diyen yok veya babası hasta, annesi zor zor bakıyor dedim ki kadına oğlun yok mu senin? Var dedi. Kaç tane dedim ben? iki tane, hayırsız dedi. Bak gelmiyorlar bile, sormuyorlar bile dedi. E dedim baba? Baba felçli, kimse ilgilenmiyor ve hatta anne felçli, yaşlı bir baba var evde. Kocası var, ona bakacağım diye uğraşıyor. Yok, kimse ilgilenmiyor. Evlatlar bihaber her şeyden. Bakın, bihaber. Bir de çocuklarla konuşuyor. İşte telefonunu alıyorum bazen, telefon açıyorum. Yavrum bak, anneniz şöyle, anneniz böyle. Oooooo! Onlar hepsinden fazla haklı. Anlatmaya başlıyorlar. Allahımm diyorum ya! Ne hale gelmiş bu insanlar. Haklı, çok haklı hem bide ve çocuklar anne babalarından çok fazla haklı. Nedense o hale geldi herkes. Allah muhafaza eylesin.

Oysa ayetle sabit. Anne ve babalarınıza, birinci derecede iyilik. Şimdi çocuklar haklı, anne babalar haksız. Şimdi akrabalar normalde haksız, biz haklıyız. Komşularımız haksız, biz haklıyız. Bütün herkes de haklılık var. Herkes haklı. Haksız olan hiç kimse yok. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kıymetli dostlar. Biz yavaş, yavaş, yavaş temiz sözler, temiz hareketler, temiz adımlar ataraktan cennete doğru kanat çırpalım. Biz kötü sözler, kötü hareketler, kötü davranışlar yaparaktan cehenneme doğru kanat çırpanlardan olmayalım ve nefeslerimizi temiz tutalım. Nefesin temiz tutulması için, kalbin temiz olması lazım. Kalbinizi temiz tutun. Aklınızı temiz tutun. Dilinizi temiz tutun ve temiz yaşayın. Temiz yaşayın! Niyetinizi temiz tutun ve temiz yaşayın.

Eğer kalbinizi temiz tutmazsanız, kalp ne ile temiz olur? İman ile ihlas ile samimiyet ile tevhid ile zikrullah ile temiz olur. Omo ile yıkanacak değil! Ha benim kalbim temiz, o yüzden namaz kılmama gerek yok veya

namaz kılanları görüyoruz canım, benim kalbim temiz. Otur oturduğun yere! Onun kalbi temizmiş! Senin kalbin temiz olsa namaz kılardın. Senin kalbin temiz olsaydı, haram işlemezdin. Senin kalbin temiz olsaydı, Allah'ı zikrederdin. Senin kalbin temiz olmuş olsaydı kalbine ilham gelirdi senin! Senin kalbin temiz değil. Temiz kalbe ilham gelir. Eğer ilham gelmiyorsa, o kalp temiz değildir. Bakın o kalp temiz değildir. Temiz kalpli, beş vakit namazını kılar. Haramdan uzak durur. Haram işliyorsan, göz göre göre haram işliyorsan, sen temiz kalpli değilsin. Hele haramı helal ettiysen, senin kalbin kararmış kardeşim mühürlenmiş senin kalbin. Allah muhafaza eylesin inşaallah. Bakara ayet 112: Kim, özü iyilik dolu olarak, yüzünü Allah'a tertemiz döndürürse, bakın özü dediği, o kimsenin niyeti içi, o kimsenin kalbi, o yüzden bu konu çok önemli. Eğer o özü iyi olacak. Yani içi iyi olaca o kimsenin, kalbi iyi olacak. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Rabbim muhafaza eylesin inşallah. 885.Beyit:

"Sonradan kul nail olduğu şeylere bir daha nail olsun diye bizi, yine o güzel sözlere sevkeder. Yine bize o çeşit sözler söyletir. İşte böylece en güzel sözleri söyledikçe, hep böyle sözlerin çıkmakta, Allah'ın rahmeti inmektedir ve bu iki hal sende daimidir."

Ve bu güzel sözler senden çıkar. Ne yapar Allah'a ulaşır. Bakın, bu enteresan bir şey. Ve Allah'a ulaştıkça, bu böyle tabiri caizse, sen bir güzellik yaparsın. Hani kim Allah'a bir adım yaklaşırsa, Allah ona on adım yaklaşır. Allaha kim on adım yaklaşırsa, Allah ona yüz adım yaklaşır. Kim Allah'a yüz adım yaklaşırsa, Allah ona koşar. Hadis-i Kutsisi var ya, işte böylece sen böyle bir alışverişe girersin Allah'la. Sen bir sefer la ilahe illallah dersin, Allah sana on sevap verir. Örnekliyorum. Allah sana yüz sevap verir. Sen bu sefer Allah sana on sevap verince Cenab ı Hak sana rahmetiyle tecelli etti. Rahmetiyle tecelli edince, nuruna nurunu ekledi. Sen devam edersin. Her la ilahe illallah deyişte, Cenab ı Hak seni zikreder. Hani var ya kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. İşte bakın karşılıklı alışveriş başladı. Sen Allah dedikçe, o da seni zikretti. Sen onu zikrettin, o seni zikretti. Sen onu zikrettin, o seni zikretti. Zikriniz karıştı birbirine ve Cenab ı Hakkın rahmeti sana oluk oluk akmaya başladı.Sen namaz kıldıkça, senin günahlarını affetti, temizledi. Sen oruç tuttukça seni semizledi, sen iyilik yaptıkça seni temizledi. Seni rahmetine kattı ve o kimse hani varya sabah namazını kılar da öylen namazına niyet ederse iki namaz arasındaki küçük günahları affoldu. O kimse bir de Allah'ı zikrederse hiçbir günahı kalmadı.Onun kalbi, ilham edilen kalplerden oldu. O bütün gününü böyle geçirdi, gecesini de ibadetle geçirdi, kalbine ilham gelen kalplerden oldu. O Allah'a dost olanlardan oldu. Neden? Gün içersinde hiç günahı kalmadı ve

günahsız bir şekilde yatağına yattı. Günahsız bir şekilde! Onun rüyası da sahih oldu, onun kalbine gelen ilham da ne oldu, sahih oldu. Çünkü bu öyle bir tiktaktır ki bu ibadet ettikçe, iyilik yaptıkça, Allah'ı zikrettikçe, Cenab ı Hak sana rahmetini barındırır. Seni nurunun içine alır. Seni rahmetinin içine alır. Seni bereketinin içine alır. Seni hıfsının içine alır ve öyle ki artık sen, tabiri caizse onun gemisine binmiş, onun deryasında yüzersin. Allah bizi muhafaza eylesin.

O yüzden güzel söz, hani burda diyor ya güzel sözlere sevkeder diye, güzel sözden maksat, Allah'ı zikretmektir. Kuran ı kerim okumaktır. Nasihat etmektir. İyiliği emretmektir. Bunlar, güzel sözlerden maksat budur. Salih amellerden maksat da Allah'ın farz kıldığı ibadetleri yerine getirmek, Allah'ın haram kıldıklarından uzak durmaktır. O zaman bu ikisini ümmet birleştirmeli, insanlar birleştirmeli. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri şöyle buyurmuştur: "Allah'ın Celalini zikredip onu tespih, tekbir, tahmid ve tehlil ile ananlar, arşın etrafına götürülürler. Arının dolanışı gibi onların dolanışları vardır. Sahipleri orada zikredilir, sizden biriniz Allah katında anılabileceği bir şeyin bulunmasını istemez mi?" (İbni Mace,İmam ı Hambel). Bakın kim Allah'ı zikrederse, teşbih ederse, tesbih ederse, Allah'ı tenzih ederse, Allah'a ibadet ederse ne oluyormuş? O kimse Allah'ın arşının etrafına götürülüyormuş ve arşının etrafında arının dolanışı gibi dolanıyorlarmış ve orda da onlar zikrediliyormuş. Dikkat edin buna. O yüzden Allah'ın Celalini zikredip, bakın Allah'ın Celalini zikredip, tesbih edenler, tenzih edenler, Allah'ın arş ı alasında dolaşacaklar. Güzel söz, Allah'ı zikirdir. İbni mace nakletmiş bunu.

O Allah azze ve celleye yükseltilir. Salih amel ise onun farzlarını eda etmektir. Kim Allah'ı zikredip de farzlarını eda etmezse, onun sözü ameline döndürülür. Onun için evlâ olan amel işlemesidir. O zaman zikrullah ile iyi ameli birleştirecek. Eğer onun zikrullahının, tabiri caizse sağlaması delili güzel amel ve bunun ikisini birleştiren kimseler, sırat-ı müstakim de dosdoğru yoldadırlar. Bazıları vardır zikrullah yaparlar, güzel amel işlemezler. Kimisi vardır güzel amel işler, zikrullah yapmaz. İkisi de eksiktir bunun. Allah muhafaza eylesin. O yüzden buradaki sohbetim bu konuda sufi kardeşlere. Arkadaşlar, kardeşler, zikrullahlarınızı güzel amellerle süsleyiniz. Güzel amellerinizi de zikrullah ile süsleyiniz. Bir tarafınıza, bir elinize zikrullahı, bir elinize de güzel amelleri alaraktan yürüyünüz ve zikrullah ile güzel ameli kendi nefsinizde bir edin. Kendi nefsinizde tam edin. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

"Farisi söyleyelim: Bu şevk ve cezbe, o zevkin geldiği taraftan gelir."

Yani o şevk istemek, arzu etmek, özlemektir ve bu şevk bir kimsede kaybolursa Allah muhafaza eylesin, o kimse Allah'a yaklaşmakta topal olur. O yüzden önemli olan şevk ehli olmaktır. Şevk ehli olmak hani devamlı koşmayı gerektirir çünkü. Şevk ehli olmak, devamlı arzulamayı, dahadasını dahadasına doğru yürümeyi ister şevk ehli olan ve cezbe, doğru cezbe insanı hep hayrette bırakan bir şeydir. Şevk ehlinde cezbe olur. Bir kimsede şevk olmazsa, onun cezbesi de olmaz. Böyle cezbe Allah deyip titremek değildir. Bu, bu değildir cezbe. Cezbe nedir? Allah'ın sıfatsal tecelliyatına mazhar olmaktır. Titremek değildir. O yüzden bir kimse hani böyle sevdiği bir kimsenin adı anıldığında hoşlanır ya, bu işte cezbedir. Böyle birden hoşlanması, birden onun kendinden geçmesi veyahutta şimdi bir kadın bir erkeğe aşık olmuştur. Aşık olunca işte erkeği gördüğü anda kendinden geçer. Cezbe odur veya bir kadın bir erkeğe aşık olur. Her daim onu ister. Her daim onu özler. Bu da şevktir veya bir erkek. Bu illa ki kadın erkeğe aşık olacak diye bir kaide yok. Bir erkek de bir kadına aşık olur. Ona karşı hep şevk üzerindedir. Hep onu ister. Hep onu arzular. Hep onu düşünür. Eğer bu heva ve hevesinden, nefsinden değilse bu şevktir. Onu gördüğü anda dili lal oluyorsa, bu cezbedir. Bakın dili lal olduğu anda, bu cezbedir. İşte farisice söyleyelim diyor ya bu şevk ve cezbe o zevkin geldiği taraftan gelir. Yani sen neyi seviyorsan, şevk ve cezbe ondan gelir. Yani sen bir erkeği sevdiysen, şevk ve cezbenin sahibi odur. Sen değilsindir sahibi. Bizde şimdi kendisiymiş gibi sahibi algılanıyor. O gerçek aşıklık değil. Bir şeyi kendinden görmek, gerçek aşıklık değildir.

Yani bir kimse aşık olur, aşıklığını maşuğa bağlar. Bakın aşık olur. Aşıklığını maşuğa bağlar. Yok aşıklığını kendi nefsine bağlıyorsa, o aşık değildir. Ben sevdim diyorsa o sevmemiştir. O sevmiştir ama o sevmemiştir. Neden? Gerçek aşık, aşıklığını maşuğa bağlayandır. Ben sevdim diyen ise şatahat yapıyor. O daha henüz ermemiş, olgunlaşmamış. O yüzden şevkin sahibi de cezbenin sahibi de gerçek manada maşuktur. Neden maşuktur? Aşık şevklendikçe maşukda ona şevklenir çünkü ya da sufilerin tabiriyle söyleyeyim, maşuk şevklenmiştir ki aşık ona şevklenmiştir. Maşuk cezbelenmiştir ki, aşık ona cezbelenmiştir. Böyle olunca yerli yerine oturur. O zaman cezbe de, şevk de ona aittir ve ondan gelmektedir ve yine ona dönmektedir. Öyle algılayalım inşaallah.

"Her kavmin gözü bir günceyiz zevk sürdüğü cihette kalmıştır. Yakinen her cinsin zevki kendi cinsiyledir."

Buradan devam edeceğiz inşallah. Ben buraları da işlemişim, bayağı yazmışım buralara da. Saat çünkü onbir oldu. Onbir olunca sohbeti kesmek istedim. Daha fazla olmasın. Allah izin verirse sorularınıza geçeceğim şimdi.

Cenab ı Hak'tan mani gelmezse, önümüzdeki cumartesi inşaallah burdan devam edeceğiz. Allah'tan bir şey gelmezse inşallah. Buraya bir not düşmek için bekletiyorum sizi. Hakkınızı helal edin. Yeri kaybetmeyelim diye. Tabii aşıklığı maşuğa bağlarsanız, aşığın suçu kalmaz. Aşıklığı maşukluğa bağladığı anda, o kimsenin suçu kalmaz ama o zaman o kimsenin şikayeti de olmaması lazım. Suçu kalmadığı gibi şikayeti de kalmaması lazım. Evet, aşığın suçu yoktur. O zaman aşık şikayet etmeyecek. Aşığın şikayeti de olmaması gerekir. "Her kavmin gözü bir günceğiz zevk sürdüğü cihette kalmıştır"dan devam edeceğiz Allah izin verirse. 890, o zaman 888 mi oluyor? 888'den inşallah devam edeceğiz. Allah izin verirse inşallah. Böyle mesnevi sohbetleri çok uzun olursa biraz daha, sıkar insanı diye düşündüm ya da sıkılmıyor arkadaşlar, bilmiyorum. Bu konuda kimsenin üzerine de hükmetmeyelim hem inşallah. Sorularınıza geçiyorum inşallah.

https://www.youtube.com/watch?v=c5ScrlXNA9I&t=3242s

(Bu sohbet 27 Haziran 2020 tarihinde, pandemi sürecinde onlıne olarak yayınlanmıştır.)

MESNEVİ-İ ŞERİF 888-894. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamün Aleyküm, hayırlı akşamlar. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Cümle Ümmeti Muhammed'i kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp, yaşama ve yaşatma mücadelesi verenlerden eylesin. Ümmeti Muhammed'e, Allah sevgisi, Resulullah(s.a.v) sevgisi, mümin sevgisi nasip eylesin. Ümmet i Muhammed'e haramlardan uzak durmayı, her türlü haramdan kaçınmayı, iyi ameller, salih ameller işlemeyi nasip eylesin. Ümmeti Muhammed'e farz namazlarını dosdoğru kılan, farz oruçlarını dosdoğru tutan ümmetlerden eylesin inşallah. Kıymetli dostlar, mesnevi sohbetlerine devam edeceğiz inşallah. Geçen hafta cumartesi günü birinci cilt, 888. beyitte

kalmıştık. O beyitten inşaallah, Allah izin verirse, devam edeceğiz. Son okuduğunuz beyit oydu, hani o şevk ve cezbe, o zevkin geldiği taraftan gelir. Bunu okumuştuk.

"Her kavmin gözü, bir günceğiz zevk sürdüğü cihette kalmıştır."

Yani bir topluluk düşünün. O topluluğun gözü bir gün dahi olsa, bir şeyi zevk edinir, o gün böyle neşelenir, o gün ağzı tatlanır, gönlü hoş olur. Hep aklı fikri orada kalır. Onun devamlı onu arzular. Onu ister. Hani bayram günleri vardır ya. İnsanlar, tekrar o bayram gününü arzu ederler veyahutta mutlu bir evlilik olmuştur. O mutlu evliliğin başlangıcı düğünü, hep insanlar o başlangıcını, o düğünü arzular veyahutta bir zaman olmuştur. Çok mutlu olmuştur bir meselede. Bir mesele de mutlu olunca, hep o mutluluğu hatırlamak ister. İşte bütün kavimler, bütün bireyler, aileler, topluluklar, milletler böyle mutlu oldukları günleri hatırlarlar. Mutlu oldukları günlerde, o

zevk sürdükleri günleri, kendilerince yad ederler ve o mutluluğu yeniden yaşamak, o zevk sürdüğü anı yeniden yaşamak veyahut da yenilerini yaşamak isterler. İşte insanoğlu veyahutta müminler, öyle söyleyelim, kendilerince elest halindeyken, 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' diye sorduğunda, bütün insanlar, bütün ruhlar, evet, sen bizim Rabbimizsin dedi ve Allahualem bunu böyle tarif ediyorum ama ilk yaratılan o Nur u Muhammedinin içersinde ama Cenab ı Hakkın sıfatsal boyutlarını ama Cenabı Hakkın kelamını ama Cenabı Hakkın bir tecelliyatına mazhar oldular. O tecelliyatına mazhar olunca, her daim onu arzular onu ister oldular. Çünkü orda dilsiz, dudaksız, harfsiz, sohbet etme, cemal ile cemalleşme Allahualem vardı ve orda eğer öyle bir hal yaşadılarsa, her daim insanlar o hali yaşamak istediler. Hani sufiler böyle bir güzel salih rüyalar görürler. Güzel salih rüyalar gördüklerinde, o salih rüyanın vermiş olduğu bir zevk, vermiş olduğu bir neşe, vermiş olduğu bir tat vardır. Onu kaybetmek istemez insan. Sabah olduğunda, o bütün gün belki de gözünün önünde görmüş olduğu o rüya gelir, takılır veyahut da eğer gözünün önünde Cenab ı Hak bak ona hitap ettiyse, o hitap hiçbir zaman onun gözünün önünden, kalbinden dilinden, içinden, dışından eksik olmaz veyahut da Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin gördüğünü düşünün. O her daim bütün günlerce o görmüş olduğu o halin, o rüyanın, o zevkin tadından, aklına hiçbir şey gelmez. Gözü hep orayı ister ve insanoğlu da hep o tatlılıkları, o neşeyi, o lezzeti arar durur. Bütün her şeyde arar bir lezzet almıştır ya bir tat almıştır ya bir mutluluk duymuştur ya onu her daim arayıp sormak, her daim onu almak ister. Şimdi iyilikleri isteyen, iyiliklere doğru yol alan bir kimse, hep böyle iyilik yaptıkça, iyilikten tat alır. İyilikten lezzet alır. İyiliğe devam etmek ister. Çünkü o iyilikten tat almaktadır. İyilikten lezzet almaktadır veyahutta müslümanların bazıları, mesela çok namaz kılar. Artık o namaz, onun için böyle her şeyden evladır ve namaz kıldıkça o mutlu olur. Namaz kıldıkça, tatlılaşır, zevklenir hep gözü namazdadır onun veyahutta bir müslüman düşünün. Kur'an-ı Kerim'le yoğrulmuştur. Gözü hep onun kuran-ı kerimdedir. Çünkü o kuran-ı kerim'den lezzet almaktadır, kur'an-ı kerim'en zevk almaktadır. O her daim o tat aldığı, lezzet aldığı hal ile hallenmek ister veyahutta sufiler genel olarak zikrullahtan tat alırlar. Her daim ondan tat aldıklarından, her daim Allah'ı zikretmek isterler.

Bir de önlerinde müjde de vardır ya. "Kim Allah'ı zikrederse, Allah da onu zikreder diye. O yüzden sufilerin her daim gözleri zikirde olur, her daim o tat aldığı, o lezzet aldığı anı, o lezzet aldığı hali yaşamak ister. Hani arkadaşlar bazen diyorlar ya hani zikirler ne zaman başlayacak, zikirler işte ne zaman devam edecek, ne zaman toplu zikir yapacağız? Şimdi neden? Onu

tat aldı insanlar. Oradan lezzet aldı, oradan feyizlendi, bereketlendi, nimetlendi, tekrar onu istiyor. Tekrar onların başlamasını istiyor ama malum zikirhaneler bir Avm değil. Zikirhaneler turistik amaçlı bir yer de değil ve zikirhaneler öyle plaj gibi yer de değil yerli yabancı turist çeksin ve zikirhaneler öyle tiyatral bir yer de değil, e zikirhaneler böyle konser salonu da değil. E zikirhaneler ayrı. Öyle olunca da henüz daha zikirhanelere müsaade çıkmadı. Yani vakıfların eğitimlerine, vakıfların bu tip çalışmalarına müsaade yok daha. Toplu olarak böyle bir ibadet etmeniz mümkün değil çünkü. Cumaları erkekler cumaya gidiyorlarsa bilirler. Yani Allah affetsin, böyle ne yazık ki öyleyiz. Yani bunları cumaları yaşıyoruz. Bir polis, görevli polis caminin kapısında maske sorguluyor. Caminin kapısında duruyor. İçerdeki cemaatı işte sosyal mesafede otutturmaya çalışıyor veyahutta benim gittiğim camide böyle. Mahalle Camii'nde.

Bilmiyorum her tarafta aynı mı? Her tarafta aynıdır ama avmde sosyal mesafe tanıyan yok, lokantalarda yok, restoranlarda yok, kafelerde yok veyahutta bilmiyorum, Bursa'daki belediye otobüslerinde sosyal mesafe yok. Herkes üst üste veya Bursa'daki ben zaman zaman metronun yanından geçerken görüyorum, metro da aynı. Hele iş çıkışlarında daha da sıkıntılı. E taksilerde korona yok, dolmuşlarda yok, minibüslerde yok, işte otobüslerde yok, metroda yok ,AVM'lerde yok korana. Ondan sonra çarşıda, bacada, sazda, cazda, ne bileyim işte tiyatroda, dansda yok ama camilerde var. Bu korona nasıl bir korona ise dönüyor, dolaşıyor, geliyor camilerdeki müslümanlara bulaşıyor. Onlara saldırıyor veya bu korona nasıl bir şeyse, dönüyor dolaşıyor geliyor vakıfların binalarına saldırıyor. Enteresan bir korona ile karşı karşıyayız. Şimdi işte insanlar hoş camiler bundan uzak dursa nolacak! Yani camilerde cemaat mı kaldı? Bir de işin bu tarafı var. Yani ümmeti Muhammedin sanki böyle bir yasak bekliyorlarmış gibi, bir yasak olunca herkes camiyi de unuttu. Camiye gitmeyi de unuttu. Birkaç saf millet orada namaz kılıyor. Hatta vakit namazlarında onlar da yok, böyle işte camiler boşaldı desek yeri var daha da enteresan yani nasıl bir akıl nasıl bir fikirse yani camilerin suları da kesikti. Yani herhalde zannediyorum bu hafta açtılar galiba.

Geçen haftaya kadar camilerin suları da kesik. Yani bir kimse camiye gelse, işte sözde camiler açıktı ama vakit namazlarında da hani cemaatle kılınmıyordu ama sular kesik. Yani böyle bir şey düşünülebilir mi? Bir müslüman mescidinde sular kesik. Yani bu kimse tuvalete gittiğinde nasıl taharetlenecek, bu kimse abdest alacaksa nasıl abdest alacak? Bunlar aklıma geldikçe böyle üzüntümden ne diyeceğimi bilemiyorum ve ne yazık ki biz bunları yaşıyoruz ve yaşamaya devam edeceğiz böyle giderse. Çünkü bir

caminin suyu kesikse teyemmüm mü edecek o kimse? Ya böyle bir mantık var mı? Böyle bir nasıl bir mantık var? Bunu nasıl bir şey yapıyor, yani abdest alırken müslüman yanındaki kimseye korana bulaştırmayacak. O yüzden caminin suyunu keselim, kapatalım. Ee? Yani bu normalde bir yerli yabancı bir kimse abdest alacak olsa, camide namaz kılacak olsa, caminin içerisinde sular akmıyor. Ayrı bir handikap. Şimdi demek ki bir kimse bir yerden lezzet alıyorsa, bir yerden tat alıyorsa, daha önce orada lezzet ve tat aldıysa manevi olarak, bir feyizlendiyse, hep gözü ordadır. Orayı arar, oraya ister. Onunla, o hal ile hallenmek ister ve o hal ile hallenmek istedikçe de o kimse hiçbir zaman oradan gözünü çevirmez.

"***Yakinen her cinsin zevki kendi cinsiyledir.***"

Yani normalde insanlara bakarsanız veyahutta bütün mahlukata bakarsanız, herkesin zevki kendi cinsindendir. Hani bir kumru ile bir kartalın arkadaş olması, birbirine muhabbet etmesi beklenmez veyahutta kumru ile bir karganın arkadaş olması, birbirine muhabbet beslemesi mümkün değil veya da işte bir yırtıcı kuş ile bir serçenin dost olması mümkün değil. Her cins hani kuşlar kuşlarla arkadaşlık eder, dost eder ama kuşlar da kendi aralarında kendi cinsleri ile arkadaşlık ederler. O zaman kuşlar bir bütündür ama kuşların içerisinde yırtıcı olanlar, kendi yırtıcı olanlarıyla yırtıcı olmayanlar da yırtıcı olmayanlarla dost olur, arkadaş olur, kardeş olur, bir şey paylaşırlar. İşte kendi cinsinden kimseyle o kimse zevklenir. Kendi cinsinin peşine koşar. Ona inanır, onunla hemhal olur. O zaman kafirler de kâfirlerle dost olur. Kâfirlerle arkadaş olur. Müminler müminlerle dost olur, müminlerle arkadaş olur. Çünkü bunlar cins birliğidir. Bir tarafa bakarsınız mümindir. Mü'minin kafir ile dost olması mümkün değil. Çünkü ayet-i kerimede 'Ey iman edenler, siz kafirleri kendinize dost tutmayınız' veya 'Ey iman edenler, siz yahudileri ve hıristiyanları kendinize dost tutmayınız', 'Ey iman edenler, sizin dostunuz ancak müminlerdir ve sizin dostunuz ancak Allah'tır' der. Şimdi böyle olunca bil ki müminler müminlerle dost olur. Müminler müminlerle arkadaş olur ve müminlerin içerisinde de müminlerin içerisine aynı sıfatsal boyut olan, aynı sıfatsal tecelliyatlara mazhar olanlar birbirleriyle dost olur. Mesela hırsızlık yapan bir kimseyle, hırsızlık yapmayan bir kimsenin dost olması mümkün değildir veyahutta işte fuhuş yapan bir kimseyle fuhuş yapmayan bir kimsenin dost olması mümkün değildir veya beş vakit namaz kılan bir kimsenin, beş vakit namaz kılmayan bir kimsenin onunla dost olması mümkün değildir. Sebep? Onun canı sıkılır, o beş vakit namaz kılmıyor çünkü veyahut da zikre giden bir kimsenin zikre gitmeyen bir kimseyle dost olması çok zordur. Sebep? O zikre gidiyor

ona diyecek ki hadi zikrullaha gidiyoruz, o diyedecek ki ya ben gelmek istemiyorum. Dostluği böyle yavaş yavaş, yavaş yavaş ne olacak? Son bulacak!

Demek ki her cinsin zevki de kendi cinsiyle. Bakın kendi cinsiyle, yabancı bir kimseyle değil. O yüzden derviş dervişi dakkada bulurmuş ya. Derviş dervişi dakkada bulur, sufi sufiyi dakikada sever, sufi sufiye dakikada katlanır, dakikada onunla dost olur, onunla muhabbet besler onunla birliktelik peyda olur ama sufi olmayanlar sufinin dostu çok zor. Sufi olmayan kimse bakar ya bunlar hangi dilden konuşuyorlar, anlattıklarının hiçbirisini anlamadım der veyahut da mesela bu aynı dergahın içerisinde, aynı topluluğun içerisinde, dervişlerin arasında bile olur. Mesela nasıl olur, işte hal gören dervişler, genelde hal gören dervişlerle daha çabuk haşır neşir olur. Başlarlar anlatmaya çünkü. Yok gözünü yumduğunda Mekkeyi gördü yok gözünü yumduğunda medineyi gördü yok gözümü yumduğunda Hazreti Peygamber sallallahü ve sellemi gördü, yok onunla konuştu yok bununla konuştu onların muhabbeti bu olur. Bakın hal dervişi, hal dervişiyle veya kal dervişi çok laf üreten bir dervişse laf üreten dervişle arkadaşlık eder çünkü ikisi de laf üretecek. Bir de kal dervişinden başka bir de yal dervişleri vardır ya yeme içme dervişi. O da derviş ama o yeme içmeyi çok sever. Nerede yemek var nerede güzel yemek var oraya gider. Hoş kalmadı bizim dergahta şimdi bu tip adap erkan yani işte böyle, evlerde orada burada yemekli zikirler yok artık şimdi. Önceden vardı da şimdi yok artık. Öyle olunca yal derviştiri de eskisi gibi yok artık bizde. Onlar çünkü bakıyorlar öyle yağlı güzel yemekler yok, olmayınca onlar dergahı bile terk ederler. Hatta bazı böyle insanlar vardır, hiçbir yerden ders almazlar. Ben bunu tecrübe ile sabittir. Onlar nerde yemek var nerde böyle ikramlı bir zikrullah var, davet et giderler, hazır. Bizim o taraflarda kaşığı cebinde ve kaşığı belinde derler. Nerde davet edilirse onun kaşığı cebinde veya belinde, gider. Allah muhafaza eylesin. O yüzden insanlar kendi hallerince de kendi halinde olan bir kimseyle zevklenir, onunla tatlanır. Çünkü öbürkü ile bir başkasıyla tatlanması, zevklenmesi mümkün değildir.

Buhari okuyacak olduğumuz hadis i şerifi nakletmiş: 'Müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzerler. Vücudun bir uzvu hasta olduğu zaman, diğer uzuvlar da bu sebeple uykusuzluğa ve ateşli hastalığa tuttulurlar.' Demek ki müslümanlar birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benziyorlar. Bu şimdi ne yazık ki bu müminlik vasıflarında kaybetmeye başladık. Biz birbirlerimizi sevmekte, birbirlerimize acımakta, birbirlerimizi korumakta bir vücuda benzemiyoruz artık. Bir vücuda benzemiş olsak, Ümmet i Muhammed'in sıkıntısı kalmayacak zaten. Bir vücudu biz

yaşamış olsak, Ümmet i Muhammed'in kalbi bir noktada bir daire, atacak ve hatta cemaatlerin, tarikatların, toplulukların da hali aynı hale geldi. Yani artık bir topluluk da bir cemaat de kalbi bir yerde atmıyor artık. Yani kalbi bir yerde atsın diye bir şey söylüyorsun, bir şey diyorsun ne yazık ki onlar o merkezde toplanmıyor. Herkes çok biliyor. Herkesin kendince alimliği var, ulemalığı var o kendince aklı önde onun ve o çok biliyor herkesden fazla. Öyle olunca, o kimsenin aynı kalbin ritmini yakalaması mümkün olmuyor ve orta yere orda bir laf söylüyor zaten, bir şey diyor, o ona laf söylüyor, o ona laf söylüyor. Ne yazık ki müminlerin birbirlerine karşı olan muhabbetleri ve birbirlerine karşı olan bağlılıkları zedeleniyor. Yani bu hadis i şerifler ne yazık ki şu anda tecelli etmiyor. Tecelli belki de biz ona mashar değiliz, o da olabilir. Biz göremiyor olabiliriz. Çünkü birbirlerini sevmekte birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzeyecekle bakın. Birbirini de koruyacak. Yani birbirini korumak ne demek? Birisi ona saldırırsa onu muhafaza edecek. Dışarıdan onun birisi gıybetini ederse, onu susturacak. Dışarıdan birisi onun dedikodusunu yapıyorsa, onu susturacak. Dışarıdan bir kimse ona iftira atıyorsa, onu susturmaya gayret edecek.

'Bir kötülük gördüğünüzde elinizle, mümkün değilse dilinizde, o da mümkün değilse kalben buğuz ederekten önlemeye çalışınız ki bu da imanın en zayıf noktasıdır.' Hadis i şerif. Şimdi böyle olunca müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımaktan uzaktalar artık. Ne yazık ki bu kapitalist sistem, bu deccalist sistem, bizim dinimizi, imanımızı, bizim örfümüzü, adetimizi, geleneğimizi, göreneğimizi yok ediyor. Kardeşlerin arasında dahi sıkıntı var. İki kardeş, bir karış toprak için birbirlerini yiyor veyahut da iki kardeş, herhangi bir meseleden dolayı birbirine küs ve hatta artık çocuklar anne babalarına tavır koyuyorlar. Yani bir vücut gibi olacaklarına, çocuklar anne babaya tavır koyuyor. Yani anne baba haksız, anne baba hatalı, anne baba suçlu, anne baba olmasaymış daha iyi olurmuş. O daha iyiymiş! Yani topraktan biteymiş onlar mantar gibi, daha iyi olacakmış. Bu hale geldi Ümmet i Muhammed! Eşler arasında dahi aynı. Eşler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve korumakta şedit değiller, kuvvetli değiller. Yani bir kadın gidiyor, kocasını kendi annesine babasına şikayet ediyor, dedikodu yapıyor ve hatta işte bir kadın gidiyor kocasına kendi annesini babasını şikayet ediyor. Onun dedikodusunu yapıyor. Evlat, anne baba ilişkisi; anne baba, evlat ilişkisi de en azından salt müminlik dairesinde düşünülmüş olsa, birbirlerini sevip, birbirlerini korumaları gerekirken, ne yazık ki o da kalmadı. Bakın, gün geçtikçe aile mevhumu getiriyoruz. Gün geçtikçe dostluk arkadaşlık mevhumunu yitiriyoruz. Gün geçtikçe birbirimize olan muhabbetimizi, birbirimize karşı olan sevgimizi, birbirimize karşı olan vazifelerimizi

kaybediyoruz. Artık öyle bir şey oluyor ki bu kapitalist, deccalist sistem, bizi sadece bireysel düşünmeye, bireysel yaşamaya, bireysel hareket etmeye doğru yönlendiriyor. Yani aile kavramını yok ediyor. Bireylerin normalde kendi heva ve heveslerini, kendi nefislerini orta yere çıkarıyor. Bir ve beraber değil ümmet, düşünebiliyor musunuz? Osmanlı'dan sonra müminler bir daha bir ve beraber olamadılar. Yüz küsür yıl geçiyor şimdi ve bu parçalanmışlık, bu ayrılmıştık yüzyıl da öncesinden koy, ikiyüz yıl. İkiyüz yıldan beri Ümmet i Muhammed parçalanmış vaziyette.

Ümit i Muhammed yıkılmış vaziyette ve Ümmet i Muhammed birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta ne yazık ki bir vücuda benzemiyor artık. Almış oldukları eğitimler, almış oldukları bilgi, almış oldukları kültür, ne yazık ki islami bir kültür değil. İslami bir eğitim değil, İslami bir bilgi değil. Öyle olunca müminler birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta, bir vücuda benzemez hale geldi. Benzemez hale gelince zaten her cins, kendi zevki, kendi cinsiyledir hükmü de orta yere çıktı. Yani annesine babasına itiraz eden, annesine babasına bakmayan, kötülük yapanlar, artık bir topluluk veya çocuklarına kötülük yapan, çocuklarını korumayan, çocuklarını muhafaza etmeyen anne babalar bir topluluk. Onlar, onlardan lezzet alıyorlar veyahut da aynı günah ı kebairi işleyenler bir topluluk, aynı helali işleyenler bir topluluk. Mesela böyle böyle olunca, herkes birbirini sever hal oldu. Oysa ümmet, bütün müslümanların birbirlerini sevmesi, birbirlerine muhabbet etmesi, birbirlerine destek çıkmasını emrederken ne yazık ki müslümanlar bundan uzak durdular.

İşte Muhammed'i olanlar, birbirlerini daha fazla severler, birbirlerine daha fazla birbirlerinden zevk alırlar. Örneğin örnekliyorum iseviler de birbirlerinden daha fazla zevk alırlar, birbirlerinden daha fazla mutlu olurlar. Demek ki ya kinen her cins kendi cinsiyle beraber oluyor. Yine Riyazüs Salihin'de geçer bu hadis-i Kutsi: 'Allahu Teala; sırf benim için birbirini seven, benim rızam için toplanan, benim rızam uğruna birbirini ziyaret eden ve sadece benim rızam için sadaka verip iyilik edenler, benim sevgimi hak ederler.' buyurmuştur. O zaman normalde bakın bu Allah'ın sevgisini hak eden ve hak etmek isteyenler, hak etme topluluğu ne yapacakmış? Sırf Allah için birbirlerini sevecekler ve sırf Allah için birbirlerini sevip, onlar bir yerde toplanacaklar. Bakın, başka bir hadis-i kutside toplanıp, Allah'ı zikrederler diyor. İlave metinler var bununla alakalı. Şimdi ve 'benim rızam uğrunda birbirini ziyaret eden ve Allah rızası için birbirlerini ziyaret eden, birbirinin yanına giden, birbirini yoklayan, birbirini kollayan'…

İşte, o yüzden hani müritlerin, mürşidini ziyaretlerini, bu hadis-i kutsiye bağlamışlar. Allah için birbirini sevecek. Yani üstadını Allah için sevecek ve Allah için onu ziyaret edecek ve ziyaret ettiğinde orda da muhakkak bir toplantı olur, orda da Allah'ı zikredecek ve 'rızam için, benim rızam için sadaka verip iyilik edenler ve Allah'ın rızası için etrafına sadaka verenler.' İlim de bir sadakadır, bir soruya cevap vermek de sadakadır, tebessüm etmek de sadakadır, ayriyeten mali olarak da yardım etmek de sadakadır, bir misafiri yedirip içirmek de sadakadır, bir misafiri yatırmak da sadakadır, bir kimsenin ihtiyacını görmek de sadakadır. Her iyilik bir sadakadır, her tebessümlü yüz, bir sadakadır. O zaman bunu yaparken de sırf Allah'ın rızası için yapıp da normalde bir de iyilik ediyorsa o kimse, işte Cenab ı Hakkın sevgisini hak etmiş oluyor. Bakın, tekrar söylüyorum kıymetli Dostlar. Allah'ın sevgisini hak etmek istiyorsanız; Bir: Allah için insanlar birbirlerini sevecekler. İki: Allah için toplanacaklar. Üç: Allah için birbirlerini ziyaret edecekler. Dört: Allah için sadaka verecekler. Beş: Allah için iyilik yapacaklar. Bunları yapanlarsa eğer, o zaman Cenab ı Hakkın sevgisini hak etmiş oluyorlar. Cenab ı Hakkın sevgisini hak etmiş oluyorlar. Yani Allah onları seviyor, bakın Allah onları seviyor! Rabbim sevdiği kullarından eylesin cümlemizi inşallah.

"Bak, cüz'ün zevki kendi küll'ünden olur. Yahut o şey bir cinse katılmak kabiliyetinde olur da ona erişince o cinsten oluverir."

Yani cüz'ün zevki kendi küllünden olur. Yani bir su damlasının türü deryadır. O su damlası, deryaya gitmek için koşar ve deryaya ulaştığında zevkin doruk noktasına ulaşır. Neden? Cüz, kendi küllüne gitti. Yani kendini tamam eden daha büyüye doğru gitti."Her cüz, kendi küllünde sükun bulur, kendi küllünde, kendinde zevke gelir ve yahutta o şey bir cinse katılma kabiliyetinde olur da ona erişince o cinsten oluverir." Mesela vücut topraktan ve sudan yaratılma ya, vücut topraktan ve sudan yaratılma olduğu için, normalde topraktan ve sudan yetişen bir şey farklı cinste de olsa bizim vücudumuza girdiğinde ne olur? Bizim vücudumuza hemhal sağlamış olur et yeriz etin Normalde özü su ve topraktır ve et vücuda girdiğimizde ne oldu, bizim vücudumuza girdiğinde, kuvvet oldu. Bizim vücudumuza girince, vücudumuzda değişik, işte faydalı organizmalara dönüştü, hücrelere dönüştü. Yani biz bir baktık ki mesela buğday, buğdaya baktığımızda cinsi insan mı? Değil ama insan vücuduna girince, insan vücuduna faydalı oldu, bir besin oldu insan vücudunda. Besin olunca da bizim vücudumuzda karıştı gitti, yok oldu, fena oldu vücudumuzda ve hatta sabahları, öğlenleri, akşamları yer içeriz ya yediğimiz içtiğimiz her şey ne oldu? Vücudumuza girince bizde fena oldu. Bizde yok oldu. Şimdi akşam yemeği yiyenler için, akşam yemeği

vücudun dışındaydı. Biz Yemeği yiyince, vücudun içinde oldu. Vücudun içersinde aslında işte etin, ekmeğin, suyun, nohutun, fasulyenin kendisi ile alakalı bir şey kaldı mı? Hayır. Baktığımızda biz, o öğütüldü çünkü. Öğütülünce hamur haline geldi fasulyeden eser kalmadı ama bizim vücudumuzun içinde fasulyeden eser kalmadı. Bir müddet sonra o kuvvete döndü. Kuvvete döndükten sonra ortadan kayboldu. Bakın bizim vücudumuzda fena oldu. Tekrar söylüyorum, yediğimiz içtiğimiz, bizim vücudumuzda fena oldu. En sonunda vücut da toprakta fena olacak. Topraktan yaratıldı vücut, sonuçta toprakta fena olacak, yine toprağa dönecek.

Ruh? Ruh bu aleme ait değil. Bakın ruh bu aleme ait değil. Bu alemden yediği içtiği bir şey yok. Bu alemden herhangi bir faydalandığı bir şey yok ruhun. Ya? O ötelerden faydalanıyor. Akşam olduğunda, uyuduğumuzda ruh bizden çıktı, gitti. Neden? Ötelere gitti, karnını doyurmaya gitti. O da dinlenmeye gitti. O da karnını doyuracak ve aslında bu bedene ait olmayan şey, yine uyandığımızda bu bedenin içerisinde yaşamaya başlayacak ve baktığımızda biz onun ruhunu ayrı görmeyeceğiz. Vuslat olacak vücudumuzda. Vücudumuzda vuslat olunca, ruhtan bir eser kaldı mı? Hayır ama ruh var mı ? Evet ve tecelli etti mi vücuda? Evet. Enteresan bir ölçü çıktı orta yerden. Bakın bazı şeyler aynı cüz'ünden, aynı cinsinden değildir. Aynı cinsinden olmamasına rağmen, bir şeyin içerisine girer. Bir şeyin içerisine 'hulul' denir ya buna. Bir şeyin içerisine girdiğinde, aslında kendi özelliğini kaybetmez amma velakin kendinden eser kalmaz. Kendi özelliğini kaybetmez. Kendinden eser kalmaz. Sufilikte şöyle düşünelim. Sufi fenafilşeyh oldu. Fenafilşeyh olunca aslında kendine ait bir şey kalmadı. Kendisi kayboldu mu? Hayır. O fena anında, yalnız fena anında kendisi ile alakalı bir şey kalmadı. Bakın, aslında o şeyhten bir parça mıydı o? Hayır. O şeyhten bir cüz müydü? Hayır ama o şeyhte fani olunca, kendisinden bir şey kaldı mı? Yine hayır ve bu fena inkitaya uğradığında yine kendisi oldu mu? Evet. Bakın, o hal devam etti mi? Hayır ve o hal öyle olduğunda gözü onda kaldı mı? Evet. Hani diyor ya o bir topluluk bir diyor lezzet alırsa bir günceğiz zevk sürdürürse döner diyor o zevki hep ister. İşte o fenafilşeyh halini yakaladığı ise o derviş dönüp o hep fenafilşeyh halini arzu edecektir, isteyecektir. Neden? O zevki tattı, o zevki gördü, o zevki yaşadı. Onu yaşayacak. Bunun bir çıt üstü, fenafilresul, o daha henüz o hal ile hallenmedi, o hali tanımıyor. O hali tanımadığı için fenafilşeyh zannetti ve fenafilşeyhi en üstün makam zannedip orada kalırsa, orada kabz hali oldu. Neden? Onun üstü var daha.

Üstü ne? Fenafilresul. O fenafilresulü yaşamadı ancak ilmel yakin olarak üstadından duydu. Aynel yakın olarak bilmiyor daha. Hakkel yakin olarak da bilmiyor. İlmel yakin biliyor, fenafilresul var. Şimdi bütün sufiler bilirler.

İlmelyakin olarak fenafilşeyh var ama aynel yakin gördü mü onu kendi üzerinde? Görmedi veyahud da hakkel yakin, şeyh oldu mu o? Olmadı. O zaman daha yolu var onun bakın ve bunu yaşadığında ancak o zevkin o halin tadını aldığında, o zevki tekrar isteyecek. O zevke doğru koşacak. Bu şuna benzer. Hani zikrullah da bir hal görür. Huuuuuu, Geylani hazretleri gelir birden, büyük bir ses ve gürültü ile gelir. Bir anda şoka uğrar o, hayrette kalır. Yani böyle bir şehi sanki bütün herkes duydu zanneder o. Böyle bir debdebe yaşanır, o debdebeyi yaşadığında onda büyük bir hayret uyandırır o. O böyle bir anda hatta zikrullahta bile korkar. Herşeyden korkar hale gelir o. Onu, sonradan tadını alır onun, o halin tekrar yaşanmasını ister. Gözü orda kalır. Oysa heyhat! Hiçbir zaman, hiçbir şey aynı şekilde yaşanmaz. Rüya anlatırlar ya aynı rüyayı, aynı değildir o. O hayali anlatıyordur. O rüyayı tekrardan anlatıyor. Hiç bir zaman bir rüyayı insan aynı şekilde görmez. Hiçbir zaman bir hali aynı şekilde yaşamaz bir kimse. Aynı şekilde yaşıyorsa kırık plak gibi, o zaman o onu hayalliyor. Orada yanlışlık var. Orada eksiklik var. O kimse orada saplantı haline kalmış. Saplantı halinde kalmış. O rüyayı gördüğünü zannediyor. Şimdi bu nasıl bir hal yaşadı, hep gözünü yumar artık o zikrullahta, Allah Allah, ben onlara dedim ki böyle hele o gördü de bir daha göremezse, o böyle 'görsem, Allah; görsem, Allah' öyle zikrullah yapar o. Neden? O görmeye takar çünkü. O zevki alacak. Şimdi dışarıdan gören bir kimse onu der ki ya sen görmeye takılmışsın. Ah canım benim! Sen de görseydin, sen de ona takılır kalırdın saplantı halinde. Küçük görme. O zevki tadan kimse, o zevki yeniden yaşamak ister. Sen onu hor hakir görme. Neden? Sen onu yaşamadın.

Fenafilresulü yaşayan bir kimse, aklı fikri orada kalır. Onu tekrar yaşamak ister. Tekrar o hal ile hallenmek ister. Sen, onu kötü görme, sen onu eksik görme veya fenafillah yaşayan bir kimse, hep onu isteyecektir, hep onu arzu edecektir. Bekabillaha ulaştığında hep ordan çıkmak istemeyecektir, orda durmak isteyecektir, hep orda yaşamak isteyecektir. Dünyaya müsaade etseler sırtını değil, bütün her şeyini dönecektir ama ne yazık ki onları tekrar dünyaya döndürürler ve onların hep gözü, o geldikleri yerdedir veyahut da bir kimse, öyle söyleyelim. Ayan ı sabitedeki halini görmüş olsa veyahut da bir kimse Nuru Muhammediye'nin içerisinde bir anlık da olsa, o yaşantıdan bir kesit görse, sevgiliyle bahçede gül kokladığını görse ve sevgiliyle bahçede gül koklamanın zevkini yaşasa, dünyanın bütün kokularını onun önüne getirseniz, o hep sevgiliyle kokladığı gülü düşünecektir. Dünyanın bütün güzelliklerini, onun gözünün önüne serseniz, o sevgiliyle bir an olsun cemalleşmenin zevkini tatmak isteyecek, onu yaşamak isteyecektir ve hatta sevgili ona bir kez hitap etse, bir kez ona seslenmiş olsa ve bütün vücudu

onun kulak olsa ve bütün vücudu onun göz olsa, bütün vücudu onun anlayış olsa, idrak olsa; o dünyadan da ahiretten de geçip o sevgilinin tecelliyatına ram olmak isteyip her daim bütün vücudu maddi manevi göz kulak olmak isteyecektir. O yüzden bir an dahi olsa o sevgiliyle cemalleşmenin, sevgili ile hemhal olmanın tadını hiçbir zaman bu dünya hayatında unutmayacaktır ve bu dünya hayatı ona her daim zindan olacak. O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in, 'dünya müminler için zindandır' hadis i şerifinin tecelliyatına mashar olacak ve diyecek ki binlerce sefer, binlerce sefer 'saddak ya Resulallah, bu dünya müminler için zindanmış' diyecek. Müminler için zindanmış diyecek olan mümin kim o zaman? Sevgili ile ayan ı sabitede (Arabi diliyle) veya hut da sevgiliyle Nur u Muhammedi'nin içerisinde bir an için halleşen, bir an için cemalleşen, bir an için dahi olsa kelamlaşan kimseler için geçerli.

İşte öyle anlar vardır, öyle zamanlar vardır, sen aynı cinsten değilsindir. Ama sen bir şeyin içine girersin, bir şeyin içerisine girdiğinde o şeyden oluverirsin sen ve o şeyden sayarlar seni. Hani müminlerin içerisine girersen seni müminlerden sayarlar. Kafirlerin içerisine dolaşırsan, kâfirleri seversen, seni kâfirlerden sayarlar. Sen sufi bir topluluğun içerisine gider, gönlünü o tarafa verirsen, seni sufilerden sayarlar. Sen aşıkların yanında dolaşır, aşıklar ile beraber olmanın arzusuyla yanar tutuşursan, seni aşıklardan sayarlar hatta aşıklardan saydıkları için seni oradan ayırmazlar. Bakın, hadis-i kutsi, çok mühim, çok önemli, çok enterasan. Hani bir topluluk Allah'ı zikir için toplanmışlardı. Allah'ı zikir için toplanmışlardı ama birisi vardı, temaşa için gelmişti oraya, seyretmek için gelmişti ve orada zikrullah halakasına, zikrullah topluluğuna katıldı ama zikretmedi. Orada kenarda oturdu, seyretti benim gibi ama meleklere Cenab ı Hak hitab eyledi. Dedi ki: 'Ey melaikelerim! Orda oturup Allah'ı zikredenler, o topluluk var ya. Evet? Onların hepsini de ben affettim.' Meleklerden birisi dedi ki: 'Yarabbi, filanca kul vardı, filancası vardı, seyretmek için gelmişti. Cenab ı Hak hitap etti: 'O öyle bir topluluktur ki orada bulunanları ayırmak, Allah'ın şanına yakışmaz, hepsini affettim.' dedi.

Bakın bir kimse zikredenler topluluğuna geldi, zikredenlerden sayılıverdi. Oysa zikredenlerden miydi? Değildi ama zikreden bir topluluğa geldi. Zikreden bir topluluğa gelince, o da zikredilenlerden sayıldı. O da gitti, ayrıştırılmadı. İşte siz bir hal yaşarsınız, böyle bir tecelliyata ram olursunuz. Bir tecelliyatla hemhal olursunuz. Onlardan sayılırsınız, oradan sayılırsınız. Hani olur ya bir an Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin, manevi olarak bir topluluğunda bulunursunuz ya. Siz de aslında o toplulukta hiçbir şey yapmamışsınızdır belki de. Aslında böyle hani

o toplulukta bulunanlar olur. O toplulukta görünenler olur, aslında hiçbir şeye dehaletleri yoktur. Onların konuşmalara dahi mecalleri yoktur. Konuşmalara dahi imkanları yoktur ama onlar o topluluğa getirilmişlerdir. O toplulukta bulunurlar ya, o toplulukta bulunanlardan birisi ordaki bulunanları gördüğünde o da kendindenmiş gibi görür ya o da orda der. Hele bir üstad düşünün, bir mürşid düşünün. Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in huzurunda dururken, kendi derviş kardeşlerini orda gördüğünü düşünün. Onların orada gösterildiğini düşünün. Düşünün onun mutluluğunu düşünün. Onun lezzetini düşünün. Onun tadını düşünün. Onun artık yaşamış olduğu o hali ve kendinden geçer o der ki değil mi ki ben burada kardeşlerimi gördüm. Değilmi ki ben kardeşlerimle beraber Hazreti Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in manevi huzurundayım. Değil mi ki burada Ashab ı Resulullah'ın huzurundayım. Hz. Ömer efendimiz orada. Hz. Ebubekir orada. Hz. Osman orada. Hz. Ali radıyallahu anh Hazretleri orada. Hasan ile Hüseyin orada. Şehid şüheda orada, hepsi de oradalar. Bir baksan, pir i piran efendilerimiz orada ve fakirhane acizane bir üstad da bir mürşid de orda huzura çıkarılmış. O da kendince Hz. Muhammed i Mustafa'(s.a.v)'e dert yanmakta. Hz. Muhammedi Mustafa (s.a.v) 'e hali arz etmekte belki de. O esnada işte bir bakmış ki bütün dervişan kardeşleri orada. Bunun mutluluğu, bunun tadı onlarda. Çünkü oradan sayılıverdi ya. Onlar da oradan görülüverdi ya. Onlar da o toplumun içerisinde bulunuverdi ya. O zaman belki de hani bu hal ile hallenen bir derviş hiç konuşmasa dahi hiç orada bir şey dahi söyleyemese, o huzuru görse, kendisi de orada olduğunu görse, kendisinin de onlardan sayıldığını görmüş olsa, bu lezzetten, bu tattan, bu zevkten, bu tecelliyattan asla gözünü alamaz. Düşünebiliyor musunuz? Bütün Ümmeti Muhammed'in içerisinde özel bir enstantane.

Bütün Ümmeti Muhammed'in içerisinde, peygamberlerin huzurunda harikulade bir perde ve orada bir sufi orada bir derviş, fakirane acizane ve görevlerini belki de vazifelerini tam anlamıyla yerine getiremiyor ama onu da dervişlerden saymışlar. Onu da sufilerden saymışlar. Sen kelsin, körsün, topalsın, senin ağzın bozuk, dilin bozuk, senin ayağın bozuk, gözün bozuk senin kulağın bozuk, sen haram da işledin, günah da işledin, sen şunu da yaptın, sen bunu da yapmadın, yaptın demeden o üstadının bereketiyle, o Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v) 'in bereketiyle, Cenabı Hakk'ın lütfu ikramıyla, o toplulukta bulunmuş ya, o da buna şahit oldu ya, şahit oldu, eşhedü dedi, şahit oldu. Şahit oldu, gördü ayan oldu ve Hz. Muhammed'i Mustafa'yı göreni ateş de yakmayacak ya. Hadis-i şerif de var ya. Hatta bir an şüphe etmiş olsa onların içindekilerinden birisi, Hz Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerini, bizi göreni asla cehennem yakmayacak

diye kalbine de ilham etse. Onun tadını, onun lezzetini hiç kimse çıkaramaz. Hiç kimse bozamaz ve hep gözü onun orada kalacaktır. Hep onun kalbi orada kalacaktır. Fakirhane bir sufi düşünün, aciz, vazifelerini tam olarak yerine getiremeyen.

Hani Üstat Bediüzzaman Saidi Nursi Hazretlerinin, mektubatında bahsettiği gibi, adi ama samimi. Adi ama samimi. Silsile i meşahiyeye muhabbetinden dolayı ümidini kesmeyen. Ümidini kesmeyen, onlara olan muhabbetini kesmeyen. Silsileden muhabbetini kesmeyen. Benim Üstadım var. Üstadımın üstadı, onun üstadı, onun üstadı. Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'e kadar silsilesi var üstadının ve silsilesi olan bir yolda ve o silsilenin içerisine oturmuşya o kimse. Ümidini de kesmemiş. Böyle bir hal ile hallense ve onun halinden de üstadının haberi olsa. Düşünebiliyor musun? Ve üstadı o sufiyi o halin içerisinde görse, onun için de büyük mutluluk değil mi? Evet. Müminler, o yüzden bu açıdan bakılınca işte bir an da olsa herkesin bir zevki, bir tadı vardır ya onu yaşar ve belki de ondan değildir o. Ondan değildir ama onlarla beraber olduğundan, ondan sayılmıştır. Bir de işin, başka tarafı var. Hani müminlerin içerisinde, müminlerden söylüyor ama içi dışı münafık. İşte bir gün gelir, o münafıklığını terk etmezse o da özüne dönüp cehennemlik olabilir. Bundan da korkmak lazım. Hani son böyle bazıları vardır ya. Hadis i şerif vardır. Mümince yaşar, kafir ölür. İşte o özünü islam edemeyenlerden. Allah muhafaza eylesin inşallah. Bizleri Rabbim korusun şeytani yollardan ve şeytanın peşinden gidenlerden eylemesin. Bizleri Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v)'in izinde, yolunda eylesin, izinde ve yolunda gidenlerle beraber eylesin. Son nefese kadar bizi öyle eylesin. Kabrimizi, mahşerimizi de bizim Nur Ala Nur eylesin inşallah.

"Su ve ekmek gibi ki bizim cinsimiz değilken, bizim cinsimizden oluverdi ve vücudumuzu besledi, kuvvetimizi artırdı. Su ve ekmeğin sureta bizimle cinsiyeti yoktur ama sonucu bakımından onu cinsimiz bil."(Yani su ve ekmek bizim cinsimizden değil ama biz yer, içeriz. Bizim cinsimizden olur. Bize kuvvet verir.***)***

"Eğer bizimle cins olanlardan, başka bir şeyden zevk alıyorsak, o da ancak bizimle cinsiyeti olana benzer bir şeydir. Cinse benzeyenden alınan zevk, dimî değildir. O zevk ariyettir. Ariyet nesne ise akibet baki kalmaz."

Yani biz başka bir şeylerden de zevk alıyorsak, yine cinsiyeti bize benzeyenlerden zevk alırız. O yüzden bazı şeyler vardır, insani değildir. İnsanın cinsinden de değildir ama normalde o insanın içine girince, insandan sayılır. O yüzden mesela ekmekden alınan zevk daimi değildir. O zevk ariyettir. Yani böyle ekmekten sabahleyin ekmek çıktı fırından, buram buram koktu. Biz ondan yerken lezzet aldık. Karnımız doyunca bitti o lezzet geçici

oldu, devamlı olmadı veyahut da iyi güzel bir akşam yemeği yedik, harika. Neyi sevdik? Şunu sevdik, harika bir akşam yemeği yedik. Geçti, bitti, karnımız duyunca ondan zevk almayacağız.

Bir şey geçici ise geçici ise bizim için onun bakiyeti yoktur. Mesai bu dünya geçici ya bizim için bakiyeti yok. Baki değil veya kabir hayatı bizim için baki değil, geçici veyahut da anne karnındaki hayatımız geçici. Kalıcı değil. O yüzden onlar normalde o akıbetleri ne olmuş oldu? Baki olmadığı için geçti gitti, onda devamiyet olmadı. Allah bizi muhafaza eylesin inşallah. 895. beyitten devam edeceğiz. Geçen haftadan sorularınız kalmıştı, o yüzden o soruları da yetiştirmek adına, 895. beyitten inşaallah önümüzdeki cumartesi devam edeceğiz. Haklarınızı helal edin, baktım öyle elli dakikayı bulmuş sohbet. O yüzden elli dakika olan bir sohbet, az bir sohbet değil. Hakkınızı helal edin. O yüzden böyle bir tadında keseyim istedim. Allah izin verirse inşallah. Şuraya notumu alacağım da o yüzden unutmayayım diye Allah'ın izniyle inşallah, önümüzdeki cumartesi 895. beyitten, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. Geçen haftadan bir hayli soru kalmıştı, o yüzden bu hafta da inşallah sorularınıza da zaman kalsın diye sohbeti elli, elli dakika mı oldu? Elli dakika oldu. Elli dakikada kestik inşallah. Aziz Allah Celle Celalühü Celle Şanihu.

https://www.youtube.com/watch?v=ah3N-anR5iU

(Bu sohbet, 4 Temmuz 2020 Tarihinde Pandemi Sürecinde Onlıne Olarak yayınlanmıştır)

MESNEVİ-İ ŞERİF 895-906. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamünaleyküm, hayırlı akşamlar. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Cenab ı Hak gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin. Rabbim Ümmet i Muhammed'e dirlik, birlik, beraberlik, ihsan eylesin. Kur'an ve sünnet i seneyeye sımsıkı yapışmayi nasip eylesin. Önce hüzünlü konuşalım. Malum, bugün Srebrenitsa şehitlerinin günü. Cenab ı Hak, tüm şehit yakınlarına sabırlar versin. Bosnalı kardeşlerimize sabırlar versin. Kur'an uğruna, sünnet i seniye uğruna, vatan millet uğruna, canlarını feda eden bütün şehitlerimizin ruhları şad olsun. Cenab ı Hak, Ümmet i Muhammed' i, kafirlerin elinde oyuncak olmaktan uzak eylesin. Bosna bu meselede bizim hüzün yanımız.

Bir de Sevinç yanımız var. Sevin yanımız da Ayasofya. O yüzden Ayasofya, 80 küsür yıllık hüznünden kurtuldu. 80 küsür yıllık prangalarından kurtuldu. Fethin sembolü olan, kılıç hakkı olan Ayasofya, yine Fatih Sultan Mehmet Han hazretlerinin camiye çevirdiği hale dönüştü. Bu büyük bir mutluluk, büyük bir sevinç. İnşallah, Ümmet i Muhammed'in kurtuluş, Ümmet i Muhammed'in diriliş sesleri. İnşaallah Mescid-i Aksa'nın da özgürlüğüne kavuşmasının ayak sesleri. İnşaallah ardından da Beytullah'ın özgürlüğünün, kurtuluş ve ayak sesleri olsun inşallah. Ben Ayasofya'nın kurtuluşa ermesini çok önemsiyordum. Çünkü Ayasofya zincirin ilk halakasıydı. Eğer Ayasofya prangalarından kurtulursa, Mescid-i Aksa'nın da Beytullah'ın da prangalarından kurtulacağına inananlardanım. İnşallah, ümmet birlik ve beraberlikle, ümmet şuurla, ihlas ve samimiyetle, özgürlüğüne, dirilişine sahip çıkıp öyle yürüyecek inşallah. Ümidimiz, umudumuz bu yönde. Bu

müjdeli haber de hamdolsun Cenab ı Haka, Ümmet i Muhammed'e bir nefes oldu. Ümmet i Muhammed'e bir moral oldu. Ümmeti Muhammed'e yeniden o şanlı şerefli mazideki günlerine dönme nefesi oldu.

Bugün mesneviden, kaldığımız yerden, 895. beyitten inşaallah devam edeceğiz Allah izin veirse. Geçen derste bir önceki beyiti okumuştuk. "Cinse benzeyenden alınan zevk,daimi değildir. O zevk ariyettir, Ariyet nesli ise akibet baki kalmaz." Burayı okumuştuk. İnşaallah bu gece 895'ten devam edeceğiz. "

"Kuşa ıslıktan zevk gelirse de kendi cinsini bulamayınca ok gibi uçar gider."

Kuşları avlamak isteyen avcılar, değişik sistemler oluştururlar. Bu değişik sistemlerden birisi nedir? İşte eskiler ördek gibi ötmeyi öğrenmişler veyahut da işte bir ördeği bağlarlar ördek avcıları gölün üzerine onu bağlı bir şekilde tutarlar, o ördek gölün üzerinde yüzerken diğer ördekler de ne olur hepsi de toplanırlar göle, avcılar onu böyle hile ile aldatırlar. Bunda hile vardır. Hileli av av değildir. O yüzden islam hileli bir şekilde avcılığı uygun görmemiştir. Ama ne yapar mesela,kuş önceden tabi avcılar böyle ne avlıycaklar, keklik, keklik gibi ses çıkarırlarmış ki o keklikleri avlayabilsinler. Ördek gibi ses çıkarırlarmış, ördekleri avlayabilsinler diye. O normalde kuşlar kendi cinsinin sesine benzediğinden aldanırlar, gelirler bakarlar amma velakin orda kendi hemcinslerini görmezlerse, o hemen hızla oradan uzaklaşırlar. Onda bir hilenin olduğunu, onda bir sıkıntının olduğunu tespit etmiş olurlar. O yüzden Hz. Mevlana da: "Kuşa ıslıktan zevk gelirse de cinsini bulamayınca ok gibi uçar, gider" der. Eğer kuş kendi cinsini bulmazsa ok gibi oradan ne yapar? Ayrılır gider. Şimdi bazen de insanların kendilerince arkadaşları, dostlukları vardır ya, işte bir yere davet edilirsin, davet edildiğin yer, senin inancına uygun değildir. Senin inancına aykırıdır. Gider bakarsın, müşahade edersin, dersin ki bu benim inancıma uygun değil. Hızla orayı terk eder gidersin.

İşte ama o davetçi seni işte örneğin düğüne davet etmiştir veya bir toplantıya bir meclise davet etmiştir. Oraya gittiğinde oradaki hal, ahval, fiiliyat, sözler eğer senin inancına, senin fikri yapına senin felsefene uygun değilse, oradan hızla uzaklaşır gidersin veyahut da insanlar çalışmak için bir yere girerler, bakarlar ki çalışacakları yer kendi görüşünde, kendi düşüncesinde değil. Orayı da ne yaparlar? Terkedip giderler.

"Susuz kimseye serap'tan zevk gelir fakat ona erişince kaçar ve yine su arar."

Bir çölde olduğunuzu düşünün. Çölde olan kimse, susuz kalınca serap görmeye başlar. Artık o, ne tarafa yönelirse yönelsin, sanki orda su varmış gibi görmeye başlar ve o tarafa doğru yönelir. Gittikçe gider, gittikçe gider, bakar ki o yönde su yok. Bu sefer başka gördüğü serapba doğru gider. Gittikçe gider, gittikçe gider, yine ne olur? Yine o bir türlü suyu bulamaz. Şimdi susuz kalan kimse, o hep onu hayalliyecektir. Onun kendince o hayali gördüğünde de işte koşturacaktır burda su var diye. Aynı şekilde bir kimse aç olmuş olsa, işte ona deseler ki bir haber gelse filanca yerde fırın varmış diye, yürür gider, orda fırında ekmek ümidiyle ordaki o şehre gider veya o fırının bulunduğu yere gider ki orada karnını doyursun. Midesinin isteğini, nefsinin isteğini yerine getirirsin. Bunun gibi normalde bir kimse neye çok ihtiyaç duyuyorsa, onun müştakı olur. Neye çok ihtiyaç duyuyorsa, onunla aldanır, onunla kandırılır, onunla aldatılır. O çünkü ihtiyaç gördüğü, ihtiyaç duyduğu şeye doğru koşar insanoğlu. Bu ihtiyaca doğru koşma, hayvani bir duygudur insanda. O hayvani duyguyla o ihtiyacının kölesi olur. O ihtiyacının kölesi olunca, o ihtiyacı o kendisince analiz etme kabiliyetini kaybeder. Analiz etme kabiliyetini kaybedince zaten insan hata yapar.

Şimdi bu biraz da böyle hani bir kimse kendince bir üstada bağlanmayı kendince gerekli görür. Gerekli görünce veyahut da birileri ona der muhakkak sen bir şeyhe bağlan, bir şeyhe intisab et. O şeyhe intisab et ki yol gidesin der. Böyle olunca o kimse işte değişik zamanlarda veyahut da kendince etrafındaki insanların sözüne bakaraktan bir şeyhe intisap eder. Çünkü o şeyhe intisap etmeyi, kendince zorunlu görüyordur ve şeyhe intisab etmeyi veya dinle ilgili alakalı da biz bunu konuşabiliriz. Mesela ben hep derim ya kendimce insanlar, kendince dini ihtiyaçları vardı. Dine susuzdu Türk toplumu. Anadolu toplumu, dine aç. Dine aç olunca insanlar, hızla nereden ne elde ederlerse, onları öğrenmeye başladılar. Mesela bunlar bu dini kaynaklar, Türkçeye çevrilirken dini kaynaklar insanlara Türkçeye çevrilip satılırken hiç analiz edilmedi. Hiç onlar nasıl bir kaynaktır. Bu toprakların din anlayışına uygun mudur değil midir, bu toprakların kadim öğretisine, kadim kültürüne uygun mudur değil midir? Bakılmadı. Bakılmayınca işte mutezile sınıfından veya haricilerin veya şianın veya vahabilerin veya ne bileyim böyle son dönem selefi vahabilerin eserleri ülkeye girdi. Hiç aslı astarı olmayan hadis inkarcılarının, işte kur'an-ı kerim'e tarihsel olarak bakanların, masonların, din düşmanlarının kasıtlı yazmış olduğu eserler, çevrilerekten Türkiye'de dağıtılmaya başlandı ve insanlar onların doğru kaynak olup olmadığına bakmaksızın, onlara din lazımdı çünkü, onlara dini eser lazımdı. Ne olduklarına bakmaksızın onlar bunları edinip, bu eserleri edinip okumaya başladılar ve bir baktık ki biz ülkemizde dini olarak o kadar

çok franksiyon çoğalmış ki o kadar çok fraksiyon çoğalmış ki ister istemez işte kaderin imandan olmadığını inkâr edenler, kabir azabının olmadığını inkâr edenler, kabir azabını inkar edenler, işte hadisleri inkar edenler, işte biz kurandan başka bir şey tanımayız deyip her ne var ise inkâr edenler, iştihatları inkâr edenler, fıkıhı inkâr edenler, mezhepleri inkâr edenler, meşrepleri inkâr edenler, ehl-i tasavvufu inkâr edenler, şeyhleri inkâr edenler veliliği inkâr edenler, mürşitleri inkâr edenler, o kadar çok inkârcı çoğaldı ki biz bunların içerisinde bir şey ayıklayamadık. En sonunda müminleri de tekfir etmeye başladılar. Herkes birbirine artık kafir demeye başladı. Herkes birbirini küfür noktasında görmeye başladı ve artı bunu dahi söylemekten çekinmez hale geldiler.

İşte bu insanlar din adına, bu diyanet adına, dindarlık adına, doğru olarak kabul ettiği bu yanlış fikirlerden, bu eksik düşünceleri elde etmekten kaynaklandı ve seraptı. Çünkü insanlar uzun müddet dini eğitim, dini öğretim almadıkları için bunları gerçekten dinmiş gibi aldılar veyahut da şeyh olarak gördükleri, üstat olarak gördükleri, mürşit olarak gördükleri, veli olarak gördükleri kimseler, aslında gerçekte birer ehliyetli veli değillerdi veyahut da ehliyetli birer şeyh değillerdi, ehliyetli birer üstat değillerdi ama ve lakin insanların onları analiz etme insanların onların gerçekten bir şeyh olup olmadığını anlayabilme yetisine sahib olmadıklarından dolayı, onlara şeyh olarak dört elle sarıldılar. O şeyh denilen kimseler, ne yazık ki müslümanların parasına zarar verdi. Ne yazık ki müslümanların malına mülküne zarar verdi veyahutta din öğrenme adına insanlar değişik cemaatlere gittiler, koşuştular işte şu şöyle olacak, bu böyle olacak, dediler. Harika işler olacak dediler ama en sonunda müslümanlar dediler ki biz aldanmışız, aldatılmışız, kandırılmışız. İşte bunlar gerçek dindar değillermiş. İşte kimisi gerçekten ibadet ehli, kimisi ticaret ehli, kimisi de hainmiş bunlar denildi. Demek ki insanlar böyle işte kuş sesine aldanan diğer kuşlar gibi aslında kuş değil, bir avcı. O avcı onları avlamak için ondanmış gibi görünüyor. Hani Buhari'de Babü'l Fiten'de hadisi şerifler var. Fitnelerle alakalı, fitenle alakalı: 'öyle insanlar gelecek ki ahir zamanda sizin dilinizden konuşacaklar. Sizin gibi namaz kılacaklar. Sizin gibi kur'an-ı kerim okuyacaklar. Sizdenmiş gibi davranacaklar ama onlar bizim benim ümmetimi saptıracaklar' diyor. İşte ama onlar bizim dilimizden konuştular. Onlar bizim gibi konuştular. Bizim gibi namaz kıldılar ammavelakin Ümmet i Muhammed'i aldattılar. Ümmeti Muhammedi kandırdılar. Hani başka bir hadis-i şerifte: 'öyle gençler olacak, onlar sakalsız, çok yumuşak konuşacaklar. Onlar kuzu postuna bürünmüş kurtlar gibidir. Ümmetimin parasını yerler diyor.'

İşte onlar da dindenmiş gibi görünecekler, dindarmış gibi görünecekler. Ümmetin parasını yiyecekler ve ümmeti soyup soğana çevirecekler ve ne yazık ki bu tip insanlar hep Adem aleyhisselam'dan itibaren olagelmişlerdir ve dindarları böyle aldatmışlardır. Müslümanları böyle aldatmışlardır ve müslümanlar onları kendilerinden görmüş, kendileri gibi düşünen, kendileri gibi yaşayan müslümanlar olarak görmüşler ve onlara inanmışlar. Örneğin işte siyasetçi gelmiş. Onları kendilerindenmiş gibi göstermiş. Müslümanlar gitmişler. Kurtuluş bu adam da demişler. Kurtuluş bunda demişler. Ona, ona oy atmışlar. İşte onlar kimisi belediyeye gelmiş. Kimisi hükümete geçmiş. Kimisi bürokrat olmuş ama onlar oraya geçtiklerinde müslümanmış gibi görünerekten, aslında asla müslüman gibi davranmamışlar. İşte müslümanlar seraptan seraba sürükleniyorlar. Yani bir kurtuluş ümidi ile yeniden bir şeyler olur ümidiyle bir seraba doğru koşuyorlar ve insanlar işte belediye başkanı oluyor, meclis üyesi oluyor ve veyahut da milletvekili oluyor veyahut da bakan oluyor veyahut da başbakan oluyor veyahut da cumhurbaşkanı oluyor. Bir makama geliyorlar fakat o makama gelen kimseler ne yazık ki kur'an ve sünnetten sapıyorlar. Kur'an ve sünnetin emrettiği gibi yaşamıyorlar. Kur'an ve sünnetin emrettiği gibi davranmıyorlar ve müslümanlar o aldatılmış lıkla o kandırılmışlıkla, ondan hızla uzaklaşıyorlar ama başka bir vadide, başka bir perdede yine aldatıcı bir kuş sesine kanıp gidiyorlar ve ne yazık ki uzun senelerden beri bu böyle olup gidiyor. Bu normalde Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri, bunu böyle söylerken enteresan hani, 'susuz kimseye seraptan zevk gelir fakat ona yetişince kaçar ve yine su arar' diye müslümanların halini anlatıyor. Müslümanlar tarih boyunca susuz kalmışlar. Hakikate susuzlar, hakka susuzlar, adalete susuzlar, gerçekten kur'an ve sünnet i seniyyenin anlaşılmasına ve yaşanmasına susuzlar. Öyle olunca işte birisi fotör şapkasıyla çıkıyor müslümanların önüne, birisi sarığıyla çıkıyor müslümanların önüne, birisi cübbesiyle çıkıyor müslümanların önüne, rahleyi koyuyor önüne, birisi tesbih ile çıkıyor müslümanların önüne, o da kendince bir yol söylüyor ve herkes kendince o kurtuluşu orada görüp bunların peşine düşüyor amma velakin bir bakıyorlar ki bir müddet sonra bu serapmış. Kendileri su içemiyorlar.

Aslında peşlerinden gittiği kimseler, kendileri susuz olmasına rağmen, sanki debideryaymış gibi kendilerini göstermişler ve müslümanlar aldanıyorlar ve müslümanlar kandırılıyorlar. Müslümanlar aldanılırken, kandırılırken ne yazık ki müslümanların paraları heder oluyor. Zamanları heder oluyor. Nefesleri heder oluyor. Aileler heder oluyor. Eş ve çocuklar heder oluyor ve zaman heder oluyor ve baktığımızda biz yıllar yıllar sonra geriye dönüp bakıldığında müslümanlar bir arpa boyu yol gidemediklerini görüyorlar ve

ondan sonra bir başkası geliyor, diyor ki ben sizi kurtaracağım. Müslümanlar tekrar o kimselerin peşinden gitmeye başlıyorlar. O yüzden bunu böyle sahte müridler, sahte mürşitler, sahte üstadlar, sahte dervişler olduğu gibi sahte siyasetçiler, sahte cihatçılar, sahte alimler, sahte her şeyin bir sahtesi oluşuyor. Allah bizi muhafaza eylesin inşaallah.

"Müflisler, kalp altından hoşlanırlarsa da o altın darphanede rüsvay olur."

Yani, müflis malum iflas etmiş kimse, dara düşmüş kimse. Bu iflas etmiş kimseler, böyle borçlarını ödemek için, sahte bir altın bulsalar, hemen giderler borçların öderler. Kendilerince iflas etmişler, aldatıyorlar ya işte o dağıttıkları altın veya borç niyetine verdikleri altın darphaneye gidince, yani o altın kaynatılınca, eritiilince rüsvay oluyorlar ve ne yazık ki işte o sahte şeyh efendilere, sahte üstadlara, yani gerçekten üstad olmaya etkili ve yetkili olmayan mürşid olmaya etkili ve yetkili olmayan o kimseler, ne yazık ki her dönemde olmuşlar ve gerçekten hak ve hakikat yoksunu, hak ve hakikat müflisi olan insanlar, gidip onlara intisab ederler. İntisab ettikten sonra, bir müddet sonra bakarlar ki bunlar kalp altın gibi dışları yeşil türbe içleri estağfurullah tövbe olduğunu gördüler ve ne yazık ki oradan uzaklaşmaya kalkarlar. Uzaklaşmaya çalışırlar. İşte o aslında üstad olmadığı halde, üstadım diye ortaya çıkanlar mürşid olmadıkları halde, mürşidim diye ortaya çıkanlar da ne yazık ki o mahşer kurulduğunda da onların gerçek olmadıkları meydana çıkacak.

"Dikkat et, altın suyu ile boyaman seni yoldan alıkoymasın. Dikkat et, batıl hayal seni kuyuya düşürmesin. Kelile'den bu hikayeyi oku ve o kıssadan hisse almaya bak."

Yani dikkat et. Sen kendini altın suyuyla boyamaya çalışma. Sebep? Kendi kendini aldatırsın, sen iki rüya görmekle kendini aldatma. İki hal görmekle kendini aldatma. Dikkat et batıl hayal seni kuyuya düşürmesin dedi. Sen kendi kendini gördüm zanlıyla, kendi kendini oldum zannıyla sen kendini helak etme. Kendi kendini sen sırmalı cübbeler giyip de kendini bir şey zannetme. Sen sırmalı sarıklar takıp da kendini birşey zannetme. Sen harika bir kafana külah geçirip de kendini birşey zannetme veyahut da sen böyle ortalıkta ben üstadım, ben mehdiyim, ben Resulüm deyip de kendi kendine ortalıkta caka satma. Ben şöyle dervişim, ben böyle dervişim, ben şöyle hal dervişiyim, ben böyle hal dervişiyim deyip ortalığa kendini düşürme. Kendi kendini heder etme. Bunlar seni aldatan şeylerdir. Senin gördüğün rüya, kendi kendine bir kibir veriyorsa sana, seni aldatıyor demektir. Senin gördüğün hal, sana bir kibirlilik veriyorsa, sana ne oldum deliliği veriyorsa, ben oldum deliliği veriyorsa, o senin için büyük bir imtihandır.

Allah muhafaza eylesin. O seni yoldan alı koyar. O seni hatta yolda batırır seni. Sen per perişan olursun, farkına varmazsın. O zaman tevazuyu ele al. Ben derviş olamadım de, ben üstat olamadım de, ben bu işi tam manası ile bilmiyorum de ve olamadığını bilemediğini söyle ki Adem'in yolundan git. Küstahlık yapma. Kibirlilik yapma. Tevazudan kendini uzaklaştırma. 'Ele geleni yersin, dile geleni dersin, böyle dervişlik dursun, sen derviş olamazsın' sözünü unutma ve Yunus gibi ol ve kendinde bir varlık göstermeye çalışma. Ben şöyle bir mürşidim, ben şöyle bir veliyim diyerekten kendinde varlık görme. Ben şöyle bir dervişim, ben böyle bir hal dervişiyim, ben şöyle bir sufiyim deyip de kendinde varlık gösterme. Suretten çık, varlıktan çık, manaya doğru adım at. Allah bizi onlardan eylesin.

'Kelile'den bu hikayeyi oku ve o kıssadan hisse almaya bak.' Yani Kelile hint hükemasından, hükemasının birinin hanların lisanından,, icrasına dair tertip etmiş olduğu Kelile ve Dimne namında kitapta böyle bir hikayeler var. Hz.Pir diyor ki sen böyle hani olmadan önce oldum davası güdenlerin hikayesini sen kalk işte bu Kelile hikayesinden oku diyor. Burada işte bir tenekeyi altın suyuna bandırsan, altın rengini boyasan, altın olur mu? Olmaz. Bu hikayede bu tip şeyler anlatan bir hikaye. Tabii bunu normalde Hint hikayesini farisiye, faresiden Osmanlıcaya çevirenler olmuşlar ve Osmanlının içerisinde de bu hikaye meşhur olmuş, kitaplaştırılmış ve aklımda kaldığı kadarıyla Bursalı bir kimse, o hikayeyi osmanlıcaya çevirmiş. Allah bizleri muhafaza eylesin inşallah. Yine konu başlığına geldik. Konu başlığına geldik. İnşallah konu başlığını önümüzdeki, ama bir konu okuyalım. Bir dahaki konu başlığında bırakalım:

"Av hayvanlarının aslana tevekkül edip, çalışmayı terk etmesini söylemeleri.

(900. beyit) Güzel bir derede av hayvanları, aslan korkusundan ıstırap içindeydiler. Çünkü aslan, daima pusudan çıkıp birisini kapmaktaydı. O otlak bu yüzden hepsine fena geliyordu. Hileye başvurdular, aslanın huzuruna geldiler. Biz sana gündelikle yiyecek verip doyuralım, bundan sonra hiçbir av peşine düşme ki bu otlak bize zehrolmasın dediler."

E şimdi zaman zaman hani belgesellerde izliyorsunuz ya, otlaklarda hayvanlar sakin selametli bir şekilde otlarken, işte ama bir tane ama aslan sürüsü veya bir ailesi veya bir tane veya iki tane ölü, pusuya yatıyorlar. İşte en böyle sürüden ayrılan, en zayıf halaka hangisi ise işte yavrudur, yeni doğmuştur veyahut da işte hastalıklıdır veyahut da ayağı topaldır veyahut da böyle şapşal şapşal dolaşan bir hayvandır. Salak salak böyle orada burada dolaşan bir hayvandır. O zaman o aslan pusudan çıkıp ondan sonra o hayvanı avlar ya işte Hz.Pir de bunu söylüyor. Diyor ki av hayvanları toplandılar,

aslana dediler ki sen bundan sonra avlanma, ya biz sana her gün bir yiyecek verelim. Her gün sana gündelik olarak içimizden birisini feda edelim. Herkes burada ne yapsın, rahat bir şekilde otlasın.

"Aslanın av hayvanlarına cevap verip çalışmanın faydasını söylemesi

Aslan dedi ki hileye uğramasam, vefa görecek olsam, dediğiniz doğru. Ben şundan bundan çok hileler görmüşümdür. İnsanların yaptıkları işlerden, ettikleri hilelerden helak olmuşum. O yılanlar, o akrepler tarafından çok ısırılmışım"

İşte o aslana böyle söyleyince, av hayvanları o da dedi ki ben çok hilelere uğradım. Ben çok vefasızlık gördüm. Ben çok hilelere uğrayaraktan yılanın, akrebin ısırmasına, sokmasına düçaroldum. Ben çok sıkıntı çektim. O yüzden ben normalde hakikatinde sizde bir vefa da görsem hakikatinde sizin söylediğinizde bir hile de görmemiş olsam, benim tecrübem var. Ben tecrübeyle o kadar çok yaralandım o kadar çok aldatıldım, o kadar çok sıkıntılara maruz kaldım ki siz şimdi hakikati söyleseniz dahi ben o hakikate ram olma veya size inanma dairesinde değilim dedi. Çünkü neden o insanların ve etrafın hile ve desiselerine karşı çok aldandı. Çok aldanınca artık o kendisinden başka hiçbir şeye güvenmez, çalışmasından başka bir şeye güvenmez hale geldi.

"İçinde pusu kurmuş olan nefis ise kin bakımından bütün adamlardan beterdir."

Aslan dedi ki eğer bir şeyin içerisinde nefis var ise pusu kurmuş ve kibir ve kin bakımından bütün adamlardan beterdir. Şimdi nefis kur'an ı kerimde ve hadis-i şeriflerde değişik manalarda alınmış ve çok farklı bir şekilde kelimenin yani nefis kelimesinin kullanıldığı cümleye göre değişik manalar almış. Mesela işte böyle bir cisim, ondan sonra bir cevher, ne bileyim işte bir birey, bir ruh, bircan, bütün normalde farklı farklı manalar da kullanın kullanılmış ama sufiler, ehl-i tasavvuf, nefsi kullanırken onlara, onlara kötülüğü emreden, kötülüğü tavsiye eden, haramlardan uzak tutan, kuran ve sünnetten uzaklaştıran, kuran ve sünnete uyma, kuran ve sünnete tabi olmada gevşeklik gösteren, nefsi anlamışlar. Öyle anlamışlar ki o nefis ona hep kötülükleri emreden, kötülükleri isteyen, insanı kötü yola sevkeden olarak ehl-i tasavvuf nefsin o tarafını almışlar kendilerine ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin deyimiyle, 'nefsiyle cihat, cihad ı ekberdir. En büyük cihattır.' düsturuyla ele alıp, o kötülükleri emreden, kötülükleri işlemesini emreden nefisle mücadele etmişler.

Yusuf Suresi, ayet 53: 'Ben nefsimi temize çıkarmak istemem. Çünkü nefis şüphesiz ki çokça kötülüğü emredendir ancak Rabbimin merhamet ettiği

müstesnadır. Şüphesiz ki Rabbim çok affeden, çok merhamet edendir.' O yüzden işte burdaki nefis, sufli arzular, kötü huy, insanı haram yaşantıya, haram düşünmeye, haram işlemeye sevk eden nefis ve buYusuf Aleyhisselam da diyor ki ben nefsimi temize çıkarmak istemem. Neden? Çünkü nefis kötülüğü emreden bir olgudur. O zaman kötülüğü emreden bir olguysa her zaman için bizi kötülüğe doğru sevk eder mi? Evet. Bununla alakalı. Yine Nisa Suresi, ayet 79'da da: 'Sana gelen iyilik Allah'tan, başına gelen kötülük ise nefsindendir.' der. İşte demek ki başımıza gelen sıkıntılar, başımıza gelen problemler, dertler, gam kasavet veyahutta başımıza gelen herhangi bir şey, bizim nefsimizden. Biz herhangi bir yerde nefsimize uyduk, bir hata yaptık, bir kusur işledik, bir yanlışlık yaptık o yüzden normalde başımıza bir sıkıntılar geldi. Yine hadis i şerifte Hazreti Peygamber sallallahü vesselam dua ediyor: 'Allah'ım nefislerimizin şerrinden sana sığınıyoruz.' diye. Yine başka bir hadis-i şerifte, 'Allah'ım, nefsimizin şerrinden sana sığınırız.' diye dua ediyor ve yine başka bir hadis-i şerifte, 'Bir an bile olsa göz açıp kapatıncaya kadar beni nefsimin eline bırakma.' diyor.

İşte bir kimsenin içersinde böyle bir nefis var ise bir kimse içersinde bu nefsi taşıyorsa ve nefis terbiye edilmediyse çünkü ayet-i kerimede ne dedi 'ancak Rabbimin merhamet ettiği müstesnadır.' Yani demek ki Cenab ı Hakkın merhamet ettiği kimseler var. Onlar nefislerini temize çıkarmıyorlar ama onlar nefisleri ile devamlı mücadele ediyorlar. Bu nefisleri ile mücadele eden insanlar ancak temize çıkacaklar. Çünkü onlar ne yapacaklar böyle çok affeden, çok merhamet eden, Allahı zikredip tövbe ederlerse, temizlenecekler. Yoksa öbür türlü bir kimse temizlenir mi? Hayır. Bir kimse nefsiyle mücadele etmezse, doğru yolu bulur mu? Hayır. Bir kimse kuran ve sünnet dairesinde durmazsa, doğru yolu bulur mu? Hayır. İşte ve o kimsenin içerisinde o nefis terbiye olmadığı müddetçe ondan her türlü vefasızlık, ondan her türlü hainlik, ondan her türlü sıkıntı bekleyebilir miyiz? Evet. O yüzden hiç kimsenin nefsine güven olmaz atasözünün sebebi de budur. Hiç kimsenin nefsine güven olmaz. Biz de şöyle bir hata var, şöyle bir yanlışlık var. Yani, ya ondan böyle bir şey beklemem ben. Bekle canım kardeşim. Herkesten her şey bekle. Neden? Herkes çünkü nefis taşıyor. Sen kur'an ve sünnetin hukukuna riayet et. Sen adaletin hukukuna riayet et. Sen hukuktan dışarı çıkma. Hep ben zaman zaman derim ya, bu bir güvensizlik değildir.

Hani Cenab ı Hak antlaşmalarınızı yazıya dökün der. Ben hep arkadaşlara derim, işte bu ev kimin, işte filancanın ama benim. Oğlum senin olsa, tapusu senin üzerine olacak. Tapusu senin üzerine mi? Değil. O zaman ev senin değil. Bu araba kimin? Falancanın. Tapusu senin üstüne mi? Değil! Neden? Herkes nefsine uyabilir ve herkes nefsine uyarsa da seni zorluğa

sokabilir. Seni zora sokabilir o kimse. O yüzden bu sen kendi nefsine güvenmeyip de nasıl başkasının nefsine güveniyorsun? Ben kendi nefsime güvenmeyeceğim, başkasının nefsine güveneceğim. Bu da mümkün değil? İşte Hz.Pir burada diyor ki aslanın ağzından: 'İçinde diyor pusu kurmuş bir nefis var ise kibir ve kin bakımından bütün adamlardan beterdir o.' Neden? Nefsi terbiye olmamış, onun nefsi belli bir hale gelmemiş. Emmare, levvame, mülhime, mutmainne, radiye, mardiye, safiye makamlarını geçmesi lazım. Geçmemiş, o zaman ondan her türlü sıkıntı olabilir mi? El cevap olabilir. Onun nefsine güvenilir mi? Hayır, güvenilmez ve güvenilmeyeceği için o kimse devamlı ne yapacak? Nefsini terbiye etme, nefsiyle mücadele etme yoluna girecek inşallah. O yüzden Allah izin verirse inşallah önümüzdeki cumartesi gün, bu kaldığımız yerden Allah izin verirse inşallah devam edeceğiz kıymetli kardeşlerim, kıymetli dostlarım. 895i okuduk. 96 97 98 99 905'i okuduk, 906'yı da okuduk. 907'den inşallah önümüzdeki hafta devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. Şuraya not alayım. "Benim kulağım 'mümin bir zehirli hayvan deliğinden iki kere dağlanmaz' sözünü işitti. Peygamberin sözünü canla, gönülle kabul etti."den devam edeceğiz inşallah. Şimdi Allah izin verirse inşallah sorularınıza geldi.

https://www.youtube.com/watch?v=wxjOMxzcVd4

(Bu sohbet, 11 Temmuz 2020 Tarihinde Pandemi Sürecinde Onlıne Olarak yayınlanmıştır)

MESNEVİ-İ ŞERİF 907-909. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

"İçinde pusu kurmuş olan nefis ise, kibir ve kin bakımdan bütün adamlardan beterdir."

Yani içinde bir kimse nefis taşıyorsa, bir kimse içinde kibir var ise o bütün insanlardan daha kötüdür, o bütün insanlardan daha sıkıntılıdır,onlardan her türlü tehlike beklenir demişti, burda kalmıştık ve bu akşam da burdan devam edeceğiz. 907. beyitten.

" Benim kulağım 'mümin bir zehirli hayvan deliğinden iki kere dağlanmaz' sözünü işitti; Peygamberin sözünü canla, gönülle kabul etti."

Dedi aslan. Bu meşhurdur, bu hadisi şerif. Bütün hadis i şerifler meşhurdur ama mümin aynı delikten iki defa ısırılmaz, sokulmaz hadis i şerifi müminlerin dilinde tabiri caizse böyle bir pelesenk olmuştur çünkü hani uyanık mümin, akıllı mümin, tecrübeli mümin, başına gelenlerden ders almış olan mümin, bir daha hata yapmaz. Bir daha aynı yerden yenilmez, bir daha aynı yerden kendisini ısıttırmaz manasında, Buhari ve Müslim'in aynı zamanda Ebu Davut'da da geçer bu, farklı kelimelerle, akıllı ve olgun mümin aynı delikten iki defa sokulmaz, ısırılmaz der Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hadis-i şerifinde. Tabii bu hadisi şerifin esbabı nüzulü vardır ya bütün ayet i kerimelerin ve hadis-i şeriflerini esbabı nüzulü yani sebebi vardır. Bir ayeti kerimeyi daha iyi anlayabilmek için onun sebebini nüzul sebebini araştırmak gerekir yani bu ayeti kerime neye binaen indirildi. Bu ayeti kerime hangi olayın üzerinde Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine vahiy olarak geldi. Onun hükmünü daha iyi anlayabilmek, onun ayeti kerimenin ne manaya geldiğini bizden ne istediğini daha

iyi çözebilmek için esbab ı nüzulünü iyi bilmemiz gerekir. Şimdi bu ilimler yavaş yavaş ortadan kalkıyor, insanlar bunu reddetmiyorum. Ordan kur'an-ı kerim'in mealine bakaraktan hemen bir sonuca varıyorlar. Bu doğru bir davranış değil. Çünkü o ayeti kerime hangi olayın üzerine indirildi. Hangi olay oldu da o ayeti kerimeyi Cenab ı Hak bize bahşetti, bize lütfetti onu öğrenmemiz lazım ki biz o ayeti kerimeyi daha iyi anlayalım, daha iyi kavrayalım.

Aynı şey hadis i şerifler için de geçerli Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri bu sözü neye sebep olarak söyledi. Bu hadisi şerifin sebebi şu. Bedir harbinde Ebu İzze namında meşhur bir şair esir alınmıştı ve kendisine normalde işte kendisi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine yalvardı yakardı, bir daha asla işte Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini hicvetmeyeceğini, müslümanların aleyhine bir şey konuşmayacağını, müslümanların aleyhine hiç kimseyi kışkırtmayacağını ve Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine böyle alaylı sözlerle ona bir hiciv gibi yapmayacağına, bir kötülük yapmayacağına ve Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ile müslümanların namuslarına, şereflerine, izzetlerine, haysiyetlerine bir laf söylemeyeceğine dair işte büyük yeminler etti, sözler verdi ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri onu affetti. Onu affedince o da kavminin yanına gitti ve yine sözünde durmadı, yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ve müslümanlara karşı, müşrikleri kışkırtmaya başladı, yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerini ve müslümanları hicvetmeye, onlarla alay etmeye onları aşağılamaya, onları kötülemeye, onlarla alakalı her türlü aşağılayıcı ne bileyim işte insanlık onurunu zedeleyici sözler söylemeye başladılar. Yani hani derler ya huylu huyundan vazgeçmiyor diye, müşrik de müşrikliğinden vazgeçmiyor ve ne yaptı ardından Uhuda geldiler Bedir'den sonra. Uhud' a gelince, yine müslümanların eline esir düştü.

Müslümanların eline yine esir düşününce yine serbest bırakılmasını istedi. Yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine geldi, yine yalvardı yakardı. Bu müşrik sıfatıdır, müşrik adetidir, bu müşrikler böyle zora gelince işte hemen müslümanlara yalvarırlar, yakarırlar, bir daha yapmayacaklarını söylerler ve müslümanlar da kendilerince o daha önce o yapmış onu, onun tekrar yapmayacağını düşünürler. Onu affederler kendilerince. Oysa bu doğru hareket değildir. Affetmek kimedir? Müslümanın müslümana karşı affediciliği vardır. İnsan mümin kardeşlerine karşı affedici olması gerekir. Müminlere karşı şefkatli ve merhametli, münafıklara karşı, kâfirlere karşı şedit olması gerekir. Müminin sıfatı budur. Bakın, müminlik sıfatıdır, tekrar söylüyorum, altını çizerekten söylüyorum, müminlik sıfatıdır. Müminler, müminlere karşı şefkatli, merhametli ama kâfirlere karşı

şedittirler. Öyle olunca kafire karşı şedit durmak farz olur ama bu değişti şimdi müslümanların arasında. Müslümanlar birbirlerine karşı şeditler. Birbirlerine karşı acımasız, birbirlerine karşı gaddar, birbirlerine karşı zalim, birbirlerine karşı ellerinden gelen bütün hainliği yapıyorlar. Kâfirlere gelince, onlara karşı şirinler. Onlara karşı çok tatlılar, onlara karşı çok yumuşaklar onlara karşı ne kadar şirinlikleri varsa hepsini de üzerlerinde taşıyorlar. Böyle bir enteresan hale geldi, tersine döndü mesele. Ya bu senin mümin kardeşin, yapma eyme. Yok! Ama git o aynı kimseye, bir müşrik gidince onu ayakta karşılıyor ve bir münafık gidince onu ayakta karşılıyor. Bu her yerde aynı, resmi daireler de aynı. Bankalar da aynı belediyeler de aynı, adliyeler de aynı. Nereye giderseniz gidin, aynı. Bir kimse eğer ki islam kıyafeti varsa, üzerinde islamı simgeleyen ritüeller var ise işte sakal gibi sarık gibi cübbe gibi şalvar gibi erkekler için işte bayanlar için başörtüsü gibi işte çarşaf gibi böyle bir hani dinin kendince olmazsa olmazları yani. Örtünmek farz. O yüzden bir bayan böyle islama uygun bir şekilde, vücut hatları belli olmadan, vücut hatları yani belli olmayacak, yani daracık kıyafetler olmayacak, içleri görünmeyecek yani incecik kıyafetler olmayacak. Bakın, incecik kıyafetler olmayacak. Yani çok ilgi çekici olmayacak. Böyle bir kıyafet olursa bir müslüman kadının üzerinde, onun bütün her yerde işi zor. Aynı şey erkekler için de geçerli. Yani senin sünnet i seniye sakalın var ise biraz kıyafetlerin bol ise biraz sen böyle hani dinini yaşamaya çalışan, dinini yaşamaya gayret eden bir kimse isen, her yerde işin zor yani.

Öyle bir hale geldi ki kıymetli dostlar, kıymetli kardeşler, laf lafı açıyor yani 28 Şubat'ı arar hale geleceğiz ve 28 Şubat gerçekten devam ediyor. İşlevine devam ediyor. Dini yaşantımız günden güne geriye doğru gidiyor. Dini anlayışımız günden güne körleşiyor. Dini yaşantımız günden güne, geriye doğru gidiyor, körleşiyor. Gerçekten geriye doğru giderken, yani islamdan uzaklaşıyor. İslam'ın kendi kaide ve kurallarından uzaklaşıyor. 28 Şubat'tan önce yani 1996 larda 97' lerde 98'lerde mantosuz bir kadın görmek mümkün değildi. Şimdi örtülülere baktığımızda, manto giyen çok az kadın kaldı. 28 Şubat'tan önceki erkekler, normalde müslüman erkeklere baktığımızda, böyle değillerdi. Şimdi adam da sakal var, altındaki pantolon daracık, tayt giymiş adam. Şimdi taytlı, müslüman erkek, gençler var, bildiğiniz taytlı. İncecik tayt. Bütün vücut hatları meydanda. Vücut hatlarının şeklinin ve şemalinin meydanda olması sadece kadınlara yasak değil. Aynı şey erkeklere de yasak. Erkekler de daracık tayt pantolonlar giymezler, caiz değil. Ama şimdi ne yazık ki onlar da var. Yani bu meselede hızla islamın kendisi içinde koymuş olduğu kurallar, manzumesinden ödünler veriliyor ve işin ilginç tarafı gerçekten bu kimseler resmi dairelerde, kamu kurum

ve kuruluşlarında veya da değişik yerlerde farklı bakılmaya başlandı. Yani biz, ikinci sınıf, üçüncü sınıf vatandaşlıktan biz kurtulamadık hala da, evet.

İşte bu müşrikler, bu münafıklar, bu kur'an ve sünnet düşmanlarının tarzıdır bu. Bunlar zora geldiklerinde yalvarırlar, yakarlar işte özür dilerler. Bir daha yapmayacağız derler. Ondan sonra bunları affettiğinde, bunlar tekrar devam ederler ve Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de bu Uhud Harbi'nde yine müslümanların eline düşünce bu yine, bu böyle şair yalvarıp yakarınca, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'Mümin, bir delikten iki defa ısırılmaz.' buyurdu. Bu hadis i şerifin, esvabı nüzülü bu. O zaman bir ölçü çıktı bize. Ey müslümanlar! Ey müminler! Bir delikten iki sefer ısırılmayın. Büyük bir ölçü bu aslında. Baktığınızda hani bazen böyle benim kardeşlerin arasında tavır ve davranışlarım sertmiş gibi algılanır. İşte ben mesela dersini bırakmış gitmiş. Ben ona ders vermem bir daha. Neden? Mümin iki sefer ısırılmaz, yani o bıraktı gitti, bir daha bırakır gider. Ya tövbe etti, döndü. Ya bıraktı gitti ya bir sefer, ikinci sefer bırakmayacağını nereden bileceksin. Veyahut da işte şimdi bir sefer ısırıldın, ikinciye bir daha ısırıldıysan ferasetsiz müslümansın. O zaman ferasetsiz müslümanın da imanı sorgulandı. Sebep? Müminin ferasetinden korkunuz. Hadis i şerif bu. O zaman sen ısırıldığın yerden yeniden ısırılıyorsan, senin müminliğin sorgulanır. Çünkü mümin kimsede feraset olması gerekir.

Feraset nedir? Bir şeyin hakikatini bilme. Bir şeyin özüne vakıf olma. Bir şeyin geldisini, gittisini, ehemmiyetini doğru bir şekilde anlama, doğru bir şekilde idrak etme. Bakın, bunların hepsi de birbirine bağlantılı hadis i şerifler. Mümin, bir delikten iki sefer nasıl ısırılmaz? Feraset ehli ise, bir delikten iki sefer ısırılmaz. E feraset nedir? Müminin yitik malıdır. Mümin onu neden yitirmiştir? Heva hevesine daldığı için yitirmiştir. Mümin içindir feraset çünkü müminde feraset kalmadıysa, o emaneti zayi etti, o ilimi zayi etti. Sebebi ne? O zaman sebebi şu: O kimse şeytana uydu. O kimse heva hevesine uydu. O kimse nefsaniyete düştü. O kimse deccaliyete düştüğü için ferasetini kaybetti. Ferasetini kaybettiği için ikinci sefer ısırıldı aynı delikten. Bakın, ferasetini kaybettiği için ikinci sefer de aynı delikten ısırıldı.

Şimdi ben şunu şöyle açıklayayım: Birisi seni aldattı. Ya, aldattı bu adam seni. Eee aldattı, aldatınca ne yapacaksın? Eğer, sen feraset ehli isen, kendi kendini düzene katacaksın, disipline edeceksin. Bu adam beni bir daha aldatabilir diye, şerh düşeceksin ve uyanık olacaksın. Eee, sen bir daha aldanıyorsan aaa canım kardeşim, ya sen feraset ehli değilsin. İkinci sefer aldandın. Ya bu kimse hırsız. Hırsız kimseye sen yeniden kasa teslim ediyorsan, ferasetsiz insansın sen. Ona mal teslim edilir mi? Ona kasa teslim edilir mi? Ona ev teslim edilir mi? Ona bir emanet teslim edilir mi? Teslim edilmez.

Bir kimse emanete zayilik etti, emaneti zayi etti. Ya emaneti zayi ettiyse sen on bir daha bir şey emanet eder misin? Etmemen gerekir. Sebep? Yahu emanetize hiyanet etmiş. Çünkü sen bir daha kendini ısıttırma.

Bir kimse sana küfür etti ya sana küfür ettiyse, bu adam sana bir daha küfür eder veya bu kadın sana bir daha küfür eder. Bu ikinci sefer küfür etmeyeceğine dair senin elinde delil yok. Sen kalkıp da ona karşı aaa, işte ben çok iyi niyetliyim. Hayır. Sen iyi niyetli değilsin sen, sen ahmağın tekisin, sen ferasetsiz bir insansın. Bizdeki ferasetsizliğe, bizdeki ferasetsizliğe biz böyle iyi niyetli gibi davranıyoruz. Değil canım kardeşim. İyi niyetlilik o değil. Feraset ehli nerden bir tehlike gelecek, tehlikenin gelişinin kokusunu alır. Bu iyi niyetlilik değildir. Bu saftarozun tekidir. Sana zarar vermiş. O sana zarar veren, bir daha sana zarar verir. Sana hainlik yapmış, o sana bir daha hainlik yapar. Sen ona bir emanet teslim etmişsin, o da emaneti zayi etmiş. O tekrar emaneti zayi eder. Ya tövbe edip döndü. Tövbe edip döndüyse banane. Allah'a döndü. Ben Allah değilim. Ben bana yapmış olduğunla ona hükmediyorum veyahut da onun yaptığı ile ben ona hükmediyorum. Ne yaptın sen kardeşim, sen müslümanlara zarar verici bir iş yaptın. Sen yeniden yaparsın. Ben seni alkışlamam, ben seni desteklemem. Sebep? Sen müslümanların zararına, sen müslümanların aleyhine çalışıyorsun. Sen müslümanların aleyhine, sen müslümanların zararına çalışıyorsan, ben sana bir daha oy vermem. Ben seni bir daha desteklemem. Ben seni bir daha alkışlamam. Sebep?

Sen müslümanların zararına çalışıyorsun. Mümin bir delikten iki sefer ısırılmaz. Sen meyhane üzerine meyhane açıyorsan, sen içki fabrikasının üzerine içki fabrikası açıyorsan, sen kumarhanelerin üzerine kumarhane açıyorsan, sen topluma zarar veriyorsun, sen müslümanlara zarar veriyorsun. Sen eşcinsellere özgürlük adı altında eşcinselliği yayıyorsan, sen müslümanlara zarar veriyorsun. Sen Allah'ın lanetlediği işlere gözünü yumuyorsan, senin ferasetin yok. Ben seni desteklemem. Ben seni alkışlamam. Mümin iki sefer ısırılmaz bir delikten. Sen emaneti zayettiysen, ben o emanetimi senden geri alırım. Feraset ehlidir çünkü. Sen müslümanlara, müminlere zarar verdiğin müddetçe ben kendi kendime dedim ki ben bundan uzağım. Ben bundan beriyim.

Şimdi Hz. Hüseyin'i şehid eden kimseleri, biz kalkıp da bunlar tövbe ettiler ya, geri döndüler deyip biz onları ne yapmamız gerekiyor? Biz Yezid'in askerlerine ve Yezid'e karşı, bizim hoşgörülü mü görmemiz lazım? Ne yapalım yezidilere şimdi biz veyahut da bu bu milletin askerini öldüren, şehit eden, polisini öldüren, şehit eden bir kimseye karşı biz ne yapmamız lazım? Biz nasıl bir tavır alalım? Yani biz diyebilir miyiz şimdi bu terör örgütleri

tövbe etmiştir, geri dönmüşler canım. Herkes hata yapabilir. Biz bunları cezalandırmayalım. Böyle mi düşünmemiz lazım? Mümin feraset ehlidir. Dün nasıl bunlar şehirlerin içerisine hendekler kazıp, bombalar yerleştirdilerse bunlar yine şehirlerin içerisine bombalar kazıp yine yerleştirirler. Kafir uyumaz, müşrik uyumaz, münafık uyumaz. Dün nasıl 15 Temmuz'da önce sivil şehit edildiyse, bugün yine cıe bozuntusu, mosat bozuntusu, emanaltı bozuntusu, emanaltı bozuntusu cemaatler, tarikatlar, topluluklar, partisi, pürtisi olup bu ülkede yine iç kargaşa çıkarmaya çalışırlar.

Mümin ferasetli olacak ve mümin ferasetli olaraktan asla ve asla aynı delikten bir daha ısırılmayacak. Mümin, ferasetli olacak. Kendisini kim aldattıysa, kendisini aldatanın peşinden gitmeyecek. Mümin, ferasetli olacak. Kendisine zarar veren her ne var ise zarar vereni tespit edecek. Yazacak kenara. Mümin ferasetli olacak. Hangi siyasetçi, siyasetten zengin olduysa yazacak kenara. Mümin ferasetli olacak. Hangi belediye başkanı yandaşlarına ne peşkeş çektiyse yazacak oraya. Hangi partiden olursa olsun, hangi cemaatten, hangi tarikattan olursa olsun. Kim zalimlik yaptıysa, kim hırsızlık yaptıysa, kim peşkeş çektiyse, kim namussuzluk yaptıysa, kim şerefsizlik yaptıysa, kim kur'an ve sünnetin dışında bir iş yaptıysa, mümin onu oraya yazacak. Ferasetli olacak ve ikinci sefer ısırılmayacak oradan. İkinci sefer ısırılmayacak. Eğer olgun mümin ise. O zaman mümin feraseti ile davranacak ve mümin bu manada asla ve asla asla ve asla aldanmayacak. Mümin bakacak, eğer emanet kaybedildi ve işler ehil olmayanlara veriliyorsa, diyecek ki ya bu konuda bir hadisi şerif var. Ya? Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyurdu ki emanet kaybedildiği zaman, işler ehil olmayanlara verildiği zaman, kıyameti bekle. Aaa, bakacak ya adamın bütün sülalesi bir yerlerde işe girmiş. Diyecek ki liyakat aranmamış burada. Liyakat aranmayan yerde, müslümanın işi olmaz. Burada diyecek kur'an ve sünnet düsturu aranmamış. Allah bize buyurdu ki emaneti ehline verin. Yani emaneti ehline vereceğiz biz. Bir kimse emaneti ehline vermiyorsa, liyakatsız davranıyorsa o kimse, mü'min ferasetli olur. Mümin onu alkışlamaz. Mümin onu desteklemez. Bir kimse zulmediyorsa, mümin onu desteklemez. Mümin onu alkışlamaz. Mümince tavrını ve davranışını orta yere koyar. Mümin, canını vermekten korkmaz. Mümin, malını vermekten korkmaz. Mümin, zalimin zulmünden korkmaz. Mümin, yarını düşünerekten, hakkı ve hakikati haykırmaktan korkmaz. Mümin, cebini düşünmez. Cebini düşünmez, mümin insanlardan geçinen değildir. Yani şey'en lillah demez. Mümin, cemaatten geçinmez. Mümin, okuduğu duadan geçinmez. Mümin, yaptığı zikrullahtan geçinmez.

Mümin isteyicilerden değildir. Sizden ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz. Mümin, ona bakar. Mümin, bir yerde aman şunu yapıyoruz, aman bunu yapıyoruz. Pamuk eller cebe denilen yerde durmaz. Ferasetli olur. Kendisini oradan uzaklaştırır, der ki bu paralar nereye gidiyor. Bu paraların hesabı görülüyor mu? Bu paraların hesabı, kitabı kimde? Bu paralar nereye harcanıyor? Bu paraları kim yiyor? Mümin, ferasetli olur. Mümin, bir daha aldanmaz orda. Kurbanının vereceği yeri araştırır. Ben bu kurbanı kime veriyorum, yani ben bu kurbanı kim kesiyor? Bu kadar kurbanı hangi kurum bir günde keser. Hangi kurum iki günde keser. Mümin ferasetli olur. Hacca gittiğimizde ben arkadaşlara diyordum kıymetli kardeşler , ben kurbansız olan haccı yapıyorum. Bana soruyorlar şimdi, ya neden? Canım kardeşim, benim kurbanı kesmeye param pulum var. Ben kurban keserim ama diyordum işte kaç bin hacı var, dört milyon hacı var, beş milyon hacı var örneğin. Ya dörtmilyın hacının dört milyonu da aynı gün ihramdan çıkıyor. Bu dörtmilyon hacının aynı gün kurbanının kesilmesi mümkün değil. Mümkün değil! Kurban kesen kasaplarda çalışan kardeşler var. Soruyorum onlara. Diyorlar dördüncü güne kadar kurban kesiyoruz ya dördüncü güne kadar kurban kesiyorsunuz da ya bu insanlar ihramdan çıkıyorlar. Yani düşünebiliyor musunuz, hacı adam, kurbanlık parasını yatırmış, hacca gitmiş. Birinci gün şeytanı taşladı, bekliyor. Kurban kesildi mi kesilmedi mi? Kurbanı kesti, ardından gitti haccın tavafını da yaptı. Haccın tavafını yaptıktan sonra, ona cinsel ilişki serbest oldu. Eğer kurbanı kesilmeden o kimse cinsel ilişkiye girerse onun haccı ne oldu? Hadi çıkın işin içinden. Ya! Bir kimse kurbanı kesilmeden ihramdan çıktı, cinsel ilişkiye girdi, kurbanı kesilmeden. Kim soracak bunun hesabını? Şimdi bütün hacılar düşünüyor. Herkes şimdi koyacak o beyaz ne güzel süslü namaz takkeleri var ya, evet. Böyle haki, toprak rengi karışımı, hac elbiseleri, ne güzel. Hepsi de tek renk. Kahrolsun komünizm.Eee? Hepsi de tek renk hacda. Eee? Ne güzel beyaz takkeni koy şimdi hacı efendi kafana, bak bakalım şimdi sen hacca gittin. Allah kabul etsin, kurbanın kesildide mi ihramdan çıktın, kesilmeden mi ihramdan çıktın. Ya hoca bize söyledi. Vay ya hacla alakalı hangi hadis-i şeriflerde var, hangi ayet i kerimeler de var hoca kurbanın kesildi derse ihramdan çıkarsın diye? Yok. Evet, halimiz bu. Bakın, mümin ikinci sefer ısırılmaz aynı yerden. O zaman haccı temettüye niyet etme. O zaman haccı kırana niyet etme. O zaman haccı ifrata niyet et. Ya git kurbanını kendin kes, ya da git hacc ı ifrata niyet et.

Şimdi ne yapıyorlar? İşte oradan kurban kesen bir kimseye, benim adıma niyet et, işte kurbanını kes, kurbanı sen mi aldın? Hayır, beş milyon hayvan aldılar, içinden hangisinin kurbanının boynuzu kırıldı ki kurban olmama

hükmüne girdi. Kimin kurbanlığı öldü, belli mi? Değil veya şimdi kurban bayramı geliyor, öyle değil mi? Herkes kurban kesecek. Tamam, sen aldın mı bir küçük hayvan? Aldın. Nerede? Ya işte avluda. Hangisi, biliyor musun? Bilmiyorum. Öldü o gece. Kimin kurbanlığı öldü? Yatırın paralarınızı vakıflara! Yatırdın. Yazdı mı bu Mustafa Özbağ kurbanıdır diye kurbanlığın üzerine? Yazmadı veya altı numara Mustafa Özbağ'ın kurbanı. Öldü o gece. Telefon açıyorlar mı size senin kurbanlığın öldü, sana kurban farz mıdır, vacip miydi, nafile miydi? Hiç kimse, ben araştırıyorum, hiç kimseye yok. Gönderin kurbanlıklarınızı siz, sıkıntı yok. Siz para verdiğiniz müddetçe güzel müslümansınız, güzel müminsiniz. Cemaatlere, tarikatlara, vakıflara, kur'an kurslarına, verin boyna paranızı siz, tabii, çok iyi müslümansınız siz. Harika müslümanlarsınız. Verdiğiniz müddetçe çok iyi müslümanlarsınız. Tabii! İşte, müslüman feraset ehli olacak ve bir delikten iki sefer ısırılmayacak. Müslüman feraset ehli olacak, aynı hatayı bir daha yapmayacak. Müslüman feraset ehli olacak. Kendisine zarar vereni tanıyacak. Müslüman feraset ehli olacak. Vatanına, milletine, kur'an'ına, sünnetine, zarar vereni tanıyacak, bilecek. Yazacak oraya.

Müslüman feraset ehli olacak. Kim 28 Şubat'ı destekledi, yazacak oraya. Müslüman feraset ehli olacak. Kim İstanbul sözleşmesi'ni destekledi yazacak oraya. Müslüman ferasete ehli olacak. Kim meyhaneleri açtı, içki fabrikaları kurdu, kim kumarhaneler kurdu, devlet eliyle kumarı çoğaltıyor yazacak oraya. Ha birisi azaltıyor, onu da yazacak. Birisi haramlarla mücadele ediyor onu da yazacak, birisi kur'an ve sünneti anlatıyor, onu da yazacak. Müslüman feraset ehli olacak. Kim hırsızlık yapmıyor, kim uğursuzluk yapmıyor, kim etrafına bir şey peşkeş çekmiyor, kim etrafını zengin etmiyor, onu da yazacak. Ama ne yazık ki müslümanlarda bu feraset çok azında var. Ne yazık ki müslümanların bu noktada müminlik vasıfları, mümünlik sıfatları, gün geçtikçe azalıyor. Azaldıkça da ne yazık ki islam dünyası bir türlü dirilemiyor, bir türlü kurtulamıyor ve ne yazık ki Allah'ın nuru ile bakamıyor. Allah'ın nuru ile göremiyor. Rabbim muhafaza eylesin.Hata yapabilir insanlar. Tövbe kapısı açık. Tövbe etti, o hatasından geri döndü diye benim elimde bir delil yok bir daha yapmayacaksın diye.

Şimdi bana hakaret edenlere normalde dava açıyoruz biz. Dava açtığımızda adamın işte değişik insanlar buluyor, tanıdıklar buluyor. Özür diliyoruz, kendisinden, dava açmasın. Ya dava açıncaya kadar sen neden özür dilemedin, sen dava açıncaya kadar neden gelip helallik istemedin, sen dava açıncaya kadar neden arayıp sormadın veyahut da dava açıncaya kadar sen neden bu meselede bir şey yapmaya ihtiyaç duymadın? Sonra da işte avukatlar veyahut da uzlaştırmacılar diyorlar ki ya bildiğimiz kadar işte sen

islami bir kimliğe sahipsin. Ha evet, öyleyim diyorum ben. İşte affedici olur, evet, mümin şefkatlidir, merhametlidir. Af yolunu tutar. Kime? Mümine. Mümine! Şimdi diyeceksiniz ki ya işte yani bu hakaret edenler, mümin değil mi? Beni ilgilendirmiyor. Ben fetvayı biliyorum yalnız. Bir kimsenin islami kimliği meydanda ise müminliği meydanda ise onun islami kimliğine ve müminliğine bakaraktan ona alay eden, ona hakaret eden kimse küfre düşmüş olur. Sen benim sakalıma hakaret edersen, küfre düşmüş olursun. Tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Sen benim sarığıma laf söylersen, sana tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Sen benim fikrime laf söylersen, sana tecdidi iman, tecdidi nikah gerekli. Sen benim ayet ve hadiste sabit olan bir meseleye sen alay edersen, karşı çıkarsan, yok hükmünde görürsen, sana tecdid i iman, tecdidi nikah gerekli. Sen kalkar da rüyetullah hadis-i şeriflerle sabit, imamların içtihatları ile sabit, sen rüyetullah ile alakalı kalkar benim Allahlık iddia ettiğimi söylersen, sana tecdid i iman, tecdid i nikah gerekli. Sen o halinle ölürsen, küfür üzerine ölürsün. Benim seni affetmem demem, kafiri affetmem demem, ben kafiri mi daha affedeceğim? Sen benim küfrüme fetva verir, sen beni kafir hükmünde görürsen, sen ben, La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyen bir kimseyi küfür hükmünde gördüğün için, sen kafir oldun. Benim kalkıp seni affetmem, beni küfre götürür. O yüzden affetmem.

Mümin iki sefer bir delikten ısırılmaz. Çünkü sen kalkar başka bir üstada hakaret edersin, sen kalkar başka bir dervişe hakaret edersin, sen kalkar başka bir müslümana hakaret edersin, senin hukuk olarak Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nin hukuku olarak ne kadarsa cezan, cezanı alman gerekir. Neden? Çünkü mümin bir delikten iki sefer ısırılmaz. Sen oturduğun yerde klavye kahramanlığı yaparaktan, sonra da ondan sonra işte özür diyecen. Yok öyle bir şey. Ben İzmirliyim. Efe damarım var ya biraz. Bizim orda meşhur laf, kalabalıkta efelik edenin, tenhada özrü kabul olunmaz. Kalabalıkta efelik ettiysen, onun ceremesini çekeceksin. Tenhada gidip de kuyruğunu sıkıştırıp özür dilemiyeceksin. Efeliğine devam edeceksin. O yüzden mümin bir delikten iki sefer ısırılmaz. Mümin feraset ehlidir. Mümin kendisine yapılanı yazar kenara. O yazmadan yaşamaz. Ya işte bu kim? Bizim kimle işimiz yok. Biz bize yapılanı unutmayız. Biz bize yapılanı biz asla bırakmayız. Çünkü bizim islami bir kimliğimiz var. Mustafa Özbağ'ın şahsı önemli değil. Mustafa Özbağ'ın islami bir kimliği var.

Sen Mustafa Özbağ'ın islami kimliğine hakaret edersen, Mustafa Özbağ'ın islami kimliğine sen savaş açarsan, biz onu yazarız kenara. Mustafa Özbağ'ın kendi şahsı önemli değil. Hiç önemli değil. Mustafa Özbağ'ın temsil ettiği bir islami kimlik var. Bu topluluğun temsil ettiği bir islami kimliği

var. Sen bu topluluğa cephe açarsan, bu topluluk seni unutmaz. Yazar kenara. Bu da onun hakkıdır. Bu topluluk onu asla cevapsız bırakmaz. Bu da onun hakkıdır. Sebep? Çünkü islamın hukuku bellidir. Önce silahını çeken, iki katildir. Önce hakaret eden, iki katildir. Önce alaya alan, iki katildir. Önce kalkıp da inkar eden, iki katildir. Önce münafıklık eden, iki katildir. Önce fasıklık eden, iki katildir. Önce kâfirlik eden, iki katildir. O yüzden bizden çıkmadı. İlk kanı biz akıtmadık. İlk sözü bu konuda, biz söylemedik. İlk kanı akıtanlar düşünecekler onu. İlk sözü söyleyenler, ilk hareketi yapanlar, bunu düşünecekler. Ya gelecekler diyecekler ki helallik istiyoruz, biz bir daha bu işi yapmayacağız. Biz de diyeceğiz ki ya arkadaşlarla görüşelim, istişare edelim, ondan sonra biz de ne yapacağımıza karar veririz diyeceğiz. O yüzden kıymetli dostlar, Hz. Mevlana mesnevisinde aslanı konuşturuyor. Konuşan Hz.pirin mesnevisinde konuşturduğu aslan diyor ki benim kulağım, mümin bir zehirli hayvan deliğinden iki kere dağlanmaz sözünü işitti, peygamberin sözünü canla gönülle kabul etti. Biz o Peygamber Sallallahu Aleyhi ve sellem hazretlerinin peygamberliğine de sözlerine de iman ettik. O peygamber buyurdu ki mümin bir delikten iki sefer ısırılmaz, zehirlenmez. O yüzden o peygamberin biz sözüne kulak veririz. Biz o peygamberin emrini dinleriz. O sebepten dolayı, iki sefer ısırılmamaya gayret ederiz. İki sefer aynı yerden dağlanmamaya gayret ederiz. İki sefer aynı yerden zehirlenmemeğe gayret ederiz. İkinci sefer aynı yerden aldanlamaya gayret ederiz. İkinci sefer aynı yerden yara almamaya, hançer yememeye gayret ederiz ve bu bizim müminlik vasfımızdır. Bu bizim ferasetli olmamızı gerektiren bir ölçüdür. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Şimdi av hayvanları konuşuyor. Konu başlığı:

"Av hayvanlarının tevekkülü çalışıp kazanmaya tercih elemeleri.

Hepsi dediler ki av hayvanları, ey halden haberdar hakim! Çekinmeyi bırak, çekinme, insanı kaderin hükümlerinden kurtaramaz. Kaderden çekinmekte, perişanlık ve kötülük vardır. Yürü tevekkül et ki tevekkül hepsinden iyidir."

Tabii av hayvanları kalktılar, aslana dediler ki ya sen neden çekiniyorsun? Biz sana böyle bir öneriyle geldik, senin her gün rızkını getireceğiz, önüne koyacağız. Sen hala da çekiniyorsun. Sen tevekkül etsene. Bu konuda kaderine teslim ol. Kaderine riayet et. Kaderinde ne varsa, onu göreceksin. Evet, bu sefer dinde kader ve tevekkül meselesi girdi. Kader nedir? Hadis i şerifde Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurmuş ki doğumun, rızkın ve ölümündür demiş. Başka bir hadis i şerifte, siz kadere iman ediniz demiş. Biz kaderin var olduğuna iman ederiz. Her ne kadar Mustafa İslamoğlu denilen profesör bu konularda böyle değişik söylemler söylese de

biz kaderin varlığına ve kadere iman edilmesi gerektiğine inananlardanız. Biz kaderin varlığına ve kadere iman ederiz. Evet kaderi de hadisi şerifler mucibince ölümümüz ve doğumumuz olarak görürüz. Biz kaderin üzerine başka bir şey konuşmayız. Kader nedir ne değildir? Bize bu kadar bildirilmiş, biz bu kadar söyleriz. O yüzden bunun üzerinde biz kadere başka bir anlam yüklememe gayret ederiz. Peki tevekkül nedir? Bir kimsenin kendini Allah'a teslim etmesi rızkında ve işlerinde Allah'ı kefil bilip, sadece ona güvenmesi olarak tanımlanır dini terminoloji olarak ama tevekkülü böyle tanımlarken biz Tirmizide geçen hadis i şerifi de görmemezlikten gelemeyiz.

Hani bir bedevinin birisi geldi ya, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine sordu. Devemi bağladıktan sonra mı tevekkül edeyim, yoksa bağlamadan mı diye sordu. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri dedi ki önce bağla, sonra tevekkül et dedi.

O zaman deveyi bağlamak, sebeplere iltica etmek demek. Sebeplere dayalı yaşamaktır. O zaman tevekkülden önce tedbir almak, tedbirli olmak, tevekkülden önce sebepler dairesinde yapmamız gerekeni yapmak, öne çıkar. Benim kendimce dini algım, kur'an, sünnet, imamların içtihadı dairesindedir. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri böyle söyleyince, benim tevekkülüm sebebe dayanır. Ben sebepler dairesinde yapmam gerekeni yapmakla mükellefim. Ben devemi bağlamakla mükellefim. Deveyi bağlamak derken, zahir manada nedir? İşte sen malını koru, sen malını muhafaza et, ben deveyi bağlamayı bir de nefsin üzerinde nefisle mücadele etmek olarak görürüm. Sen deveni bağla. Yani sen nefsinle mücadele et. Sen kur'an ve sünneti iyi öğren, devini kur'an ve sünnete bağla. Yani sen nefsini kur'an ve sünnete bağla. Sen nefsini ibadete bağla. Sen nefsini zikrullaha bağla. Sen nefsini kur'an ve sünnete en iyi şekilde yaşama kazığına bağla. Sen nefsini kur'an'ın ipine bağla. Sen nefsini Sünnet i Resulullah'ın ipine bağla. Ben tasavvuf manasında da üstadım sağken öyle derdim. Mustafa Özbağ, sen nefsini üstadına bağla. Sen deveni üstada bağla. Sen kimsin ki derdim sen deveni üstadına bağla. Senin üstadın kur'an ve sünneti bu dünyada en iyi yaşamaya çalışan kimse ise buna böyle inandıysan, sen onun mürşid i kamiliğine inandıysan, sen onun veliliğine inandıysan, sendeveni ona bağla. Bakın, deveni ona bağla. Sen deveni kur'an ve sünnete sımsıkı bağla. Sen deveni kur'an'a, sünnete, imamların içtihadına, üstadına sımsıkı bağlamazsan, sen o zaman dosdoğru bir iş yapmadım.

Sen sonra kendince şunu deme. Benim kaderimde bu varmış. Otur oturduğun yere. Kaderini biliyor musun ki sen benim kaderimde bu varmış diyorsun. Sen otur tembelliğine bak, aymazlığına bak, ferasetsizliğine bak. Sen mümin iki sefer bir delikten ısırılmaz dedi. Sen mümin iki sefer bir

delikten ısırılmaz dediğine baksana. Sen uyanık müslüman ol. Ey Davud, uyanık ol dedi Cenab ı Hak Davut'a, sen uyanık olsana. Ey müslümanlar! Uyanık olun. Feraset sahibi olun, dedi Cenab ı Hak. Siz kafirlerin peşinden gitmeyin dedi. Siz münafıkların peşinden gitmeyin dedi. Size bir haber getirilirse, onun doğruluğunu teyit edin dedi. Mümin ferasetli olacak. Mümin haberin geldiği yere bakacak. Kafirden mi geldi, münafıktan mı geldi murtedden mi geldi. Kimden geldi? Haramzadeden mi geldi, hırsızdan mı geldi, uğursuzdan mı geldi. Kimden geldi? Zalimden mi geldi, kumarcıdan mı geldi, kimden geldi bu haber? Batıdan mı geldi, doğudan mı geldi. Masonlardan mı geldi? Kimden geldi? Hangi kapitalist sistemden, hangi deccalist sistemden geldi, hangi şeytanın üflemesinden geldi? Müslüman feraset ehli olacak. Müslüman kaderiyeci değildir. Müslüman böyle kendince cebriyeci de değildir. Müslüman ehli sünnettir. Kur'an ve sünnetin düsturlarıyla hareket eder.

O zaman dedi ki deveni bağla. Sen deveni bağla, sen zahir olarak sebepler dairesinde ne yapman gerekiyorsa yap. Sen deveni kuran ve sünnete bağla. Sen deveni bir üstada, bir mürşid i kamile bağla. Sen deveni kuran ve sünnete bağlarsan zaten Allah'ın izniyle kurtuluşa erersin. O yüzden senin tevekkülün hak olur. Sen deveni bir iş yaparken onun matematiğine bağla. Sen o işin matematiğini düzgün çalış. Sen güzel çalış. Sen gayret et, sen dükkanına bak, esnaflığına bak, memurluğuna bak, işçiliğine bak, bürokratlığına bak. Düzgün davran sen Sonra deme kaderimiz de böyleymiş diye. Önce deveni bağla, sonra tevekkül et. Allah muhafaza eylesin inşallah. Yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ki; 'ümmetimden yetmişbin kişi hesaba çekilmeden, doğruca cennete gidecektir. Ümmetinden yetmişbin kişi kimdir onlar ey Allah'ın Resulü, Hz. Peygamber buyurdu ki, yaralarını dağ latmayanlar, hasta olup kendilerini okutmayanlar, sadece Rablerine tevekkül edenler, buyurdu. Bakın bunlar özel şahıslar. Bu özel şahıslar neymiş? Direkt kendilerini Allah'a teslim etmişler. Bunlar kalkıp da yaram var deyip yarasını dağlatmıyor. Bakın bunlar sebebi ortadan kaldırmışlar. Bunlar ben hastayım deyip de birisine bana bir okur musun deyip de kendisini okutmuyor. Ben hastayım deyip de doktor doktor koşturmuyor bunlar. Bunlar özel şahıslar.

Bunlar ricali gayb erenleri. Öyle söyleyeyim. Bu ricali gayb erenleri asla dertlerini söylemezler, sıkıntılarını söylemezler. Öyle yaralarını dağlatmazlar. Hastalıklarını okutmazlar. Vay benim başım ağrıyor, bir okur musun demezler. Bunlar ne yaparlar? Bunlar Rablerine tevekkül ederler. Başlarına gelen sıkıntıyı, başlarına gelen derdi, gamı, kasaveti okşarlar. Sevgiliden geldi derler, bakın sevgiliden geldi derler. Allah bizi onlardan k eylesin. Bunun

üzerine, Ukkaşe kalktı. Ukkaşeyi biliyorsunuz. Ukkaşe, bu Anadolu topraklarında meftun, şehit oldu. Nerede Çorum'da. Kimdi Ukkaşe? Müslüman olmamıştı daha. Müslüman olmadığı zaman geldi Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem 'e, babayiğit bir kimse. Ben açım dedi. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri iki yumurta kırdırdı ona. İki yumurtayı kırıp getirdiler. Dedi ben bununla mı doyacağım. Ata bindiği zaman ayakları yere değiyordu Ukkaşenin. Ondan sonra dedi ki ben bununla mı doyacağım. Çorum'da yatan Ukkaşe miydi ya? Değildi o Kâkâydı. Ukkaşe, doğru Antep'te. O Kâkâ radıyallahu anh hazretleriydi, ayakları yere deyen. Toparlayayım şimdi. Hakkınızı helal edin. Bir anda böyle Ukkaşe(r.a) hazretleri, o da dedi ki ben Çorum'da değilim, ben de ordan kaldım. Antep dağlarından haber geldi. Karıştı! İşte Kâkâkdı o iki yumurtayla doyan. Ben dedi bir kuzu yiyorum doymuyorum dedi. Neyse Ukkaşe kalktı. O da hemşerimiz ya. O da Antepli. Anteplilere selam olsun Allah hepsinden de razı olsun inşallah. Antepliler cömert insanlardır. Benim bildiğim, tanıdığım Antepliler, Seyit Taş Allah razı olsun, İbrahim Taş. Anteplileri onlarla tanıdık. Allah razı olsun hepsinden. Seyidonun da Allah makamını cennet eylesin inşallah. Ukkaşe ayağa kalkıp şöyle dedi. Ey Allah'ın resulü, beni onlardan kılması için Allah'a dua et. Şöyle buyurdu, zaten sen onlardansın. Bir adam daha kalkıp, ey Allah'ın Resulü, beni de onlardan kılması için Allah'a dua et, dedi. Şöyle buyurdu, Ukkaşe seni geçti.

Diğer şöyle bir rivayet yeralmaktadır. Herhangi bir şeyi uğursuz saymayanlar, yani hasta olup kendilerini okutmayanlar ve bir şeyi uğursuz saymayanlar ne olacakmış? Bunlar sorgusuz, sualsiz cennete gidecekmiş. Allah bizi onlardan eyleyin. Bu yetmişbin sayısına takılmayın. O gün için en yüksek rakamlar böyle ifade ediliyordu. Yetmişbin, yüzbin. Öyle ifade ediliyordu. Hatta bazen bin olarak ifade ediliyordu. O yüzden milyon o gün için ifade edilmiyordu. Bunlar en yüksek rakamlardı. O yüzden bunlar yine de bunlar müteşabihtir çünkü. Bunlara bir rakam koymak söz konusu olmaz. Yine Muğre naklediyor bunu,İ bn i Mace'de bu hadis i şerif. Kim dağlama yaparsa ya da kendine rukye yaptırırsa, tevekkülden uzaklaşmış olur. Yani o kimse rukye, malum işte bir Fatiha yazdırıp üzerinde taşıma veyahut da Fatihanın kendisini okutma veyahut da Fatiha'yı bir suya okuma gibi. Bu gün sünnette var mı? Var. Ne yapmış işte sahabeden bir kimse, rukye yapmış bir başka kimseye, okumuş ona, okuyunca o da şifa bulmuş. Burdan da Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buna da hayır dememiş. O yüzden rukye yapmak, yaptırmak da caiz midir? Evet. Okutmak caiz midir? Evet. Hastalanınca hastalığına şifa aramak caiz midir? Evet. Bu da sünnette var mıdır? Evet. Bu şifa aramayanlar özel müminler. Müminlerin

biraz daha hasü'l hası. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. 910. beyitten devam edeceğiz. Biraz böyle uzun oldu belki de bu ama hakkınızı helal edin. Sohbet olarak yine bir saati buldu galiba değil mi bir saati buldu. Biraz kısa tutmaya gayret ediyorum ama böyle de konuyu yarım da bırakmak istemiyorum. Allah izin verirse inşallah. Önümüzdeki cumartesi 910. beyitten devam edeceğiz, Allah izin verirse inşallah. Sorularınıza kaldığımız yerden devam edeceğiz.

https://www.youtube.com/watch?v=w0mWushU7VU

(Bu sohbet, 18 Temmuz 2020 Tarihinde Pandemi Sürecinde Onlıne Olarak yayınlanmıştır)

MESNEVİ-İ ŞERİF 910-916. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamun Aleyküm. Alah gecenizi hayırlı eylesin, gündüzünüzü hayırlı eylesin, ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşaallah. Bir cumartesi akşamı yine beraberiz. Allah izin verirse inşallah mesnevi okumalarına devam edeceğiz. Birinci cilt 910. beyitten inşallah. Allah izin verirse inşallah kaldığımız yerden devam edeceğiz. Rabbim bizlere anlayıp yaşamak, sizlere de dinleyip yaşamak nasip eylesin inşallah. Cümle Ümmet i Muhammed'i Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp kur'an ve sünneti yaşayanlardan eylesin. Önemli olan yaşamak. Eğer bir kimse iman ettiği dini yaşayamıyorsa, inandığı bir felsefeyi hayata geçiremiyorsa bu gerçekten büyük bir tenakus, büyük bir eksikliktir. O yüzden bir kimse islama iman ettiyse, kur'an ve sünnete iman ettiyse, iman ettiği dini yaşamak için de mücadele etmeli, bunun için gayret sarf etmeli. Dinin en ince noktasına kadar yaşama savaşı vermeli. Eğer bu yaşama savaşını vermezse ne yazık ki o inandığını hayata geçiremeyenlerden olur. Rabbim bizleri onlardan eylemesin inşallah.

Geçen cumartesiden kaldıydık. Hani av hayvanları tevekkülü, çalışıp kazanmaya tercih etmeleri ile alakalı sohbet devam ediyordu. Hani dediler di ya kaderden çekilmekte perişanlık ve kötülük vardır, yürü tevekkül et ki tevekkül hepsinden iyidir. Yani aslana diyorlardı ki sen çalışma, sen avlanma ve çalışmadan avlanmadan biz senin senin önüne senin yiyeceğini getirelim. Böylece bütün herkes rahat etsin diyordu. Ve devam ediyorlardı arslana nasihat etmeye:

"Ey kötü hiddetli adam. Kaza ile pençeleşme ki kaza da seninle kavgaya tutuşmasın. Tan yerini ağartan Allah'tan bir zarar gelmemesi için kulun Hak hükmüne karşı ölü gibi olması lazımdır."

Dediler, yani aslana dediler ki sen kaza ile pençeleşme, kaza da seninle kavgaya tutuşmasın. Kaza nedir? Kaza ilahi kaderin, takdir edilen kaderin, zamanı gelince gerçekleşmesidir. Kaza, yani bir şeyin fiiliyata dökülmesi, söze dökülmesi, bir şeyin batından zahire çıkmasıdır. Buna kaza deriz ama bu kaza, kaderin dairesindedir. Kaderin bir alt elemanı gibidir. O zaman kader nedir? O Cenab ı Hak'kın Kamer suresinde ayet 49'da beyan ettiği: 'Şüphesiz her şeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır.' dediği yaradılıştır. O yüzden hani insanın yaradılışı, gözleri önünde, kulakları kenarlarda. Dağların yaratılışı, denizlerin yaratılışı, hayvanların yaratılışı, insanların kadın ve erkek olarak yaradılışları, uzuvları. İşte bunların hepsi de nedir? Bir ölçüye göre yaratılmıştır ve bunlar kaderin içindedir. Hiçbir kimse yoktur ki çok çok özür dilerim, cinsel uzuvları göbeğinde olsun veyahut da cinsel uzuvları boğazında olsun. Bir ölçü üzerine yaratılmıştır çünkü hiçbir kimse yoktur ki işte elinde örneğin bir kadın uzvu olsun. Bu sebep çünkü ölçü üzerine yaratılmıştır. Fıtratı neyse, hepsi de o fıtrat üzerine yaratılmıştır. O yüzden islam, fıtrat değişikliğini küfür olarak görür. Allah muhafaza, öyle o yüzden Hz. Peygamber kadınlaşmaya çalışan erkeklere lanet eder. O yüzden yine Cenab ı Hak erkekleşmeye çalışan kadınlara lanet eder. Sebep? Onlar çünkü Cenab ı Hakkın yaratmış olduğu o fıtrata, karşı gelirler. Meseleyi toparlayacak olursak işte bir kimsenin kadın veya erkek olması onun kaderidir. Biz o kaderi bilmiyoruz. Biz yaratılmadan önce Cenab ı Hak kaderi var etti. Yazdı. O yüzden bizim kadın olmamız ve erkek olmamız Allah'ın yaratması kaderi ile alakalı ve bizim anne karnında ruhumuzun üflenmesi bunun kaza olması.

Yani bu işin yaradılış merhalesine geçmesi ve anne karnında bir kadının hamile kalması kaderinkazaya dönüşmesi, dolması, kaderin kazaya dönüşmesi. O yüzden kadere iman muhakkak ve muhakkak imanı kaidelerin içerisinde tutulmuştur. Bir kimse kadere iman etmek zorundadır ve o kadere iman etmeyenler de ebedi cehennemlik olacak olanlardır. Bakmayın siz işte kadere imanı bir kısım profesörler imani kaidelerin içerisinde görmezler. Siz onlara takılmayın. Kadere iman, imani meselelerin içerisindedir. Yani biz Allah'ın varlığına, birliğine, meleklerine, peygamberlerine, kitaplarına, din gününe, yani hesaba çekilmiyor. Hayrın ve şerrin yaratılmasının Allah'tan olduğuna ve kadere iman ederiz. Bak, kadere iman ederiz ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de: 'Tadın, cehennemin tadını. Şüphesiz biz herşeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır.' ayetini okuyup şöyle buyurdu: 'Bu

ayet, ümmetimden birtakım insanlar hakkında nazil olmuştur ki onlar ahir zamanda gelecek ve Allah'ın kaderini yalanlayacaklardır.' Bakın, bu ahir zamanda normaldir. Allah'ın kaderini yalanlayanlar var mı? Var. Şimdi biliyorsunuz, uzun senelerdir ben bu tip meselelerle alakalı isim zikretmek istemiyordum ama Türkiye'de kadere imanın, imani meselelerin içerisinde, olmadığını beyan eden bir Mustafa İslamoğlu çıktı ve Mustafa İslamoğlu kaderi imani meselelerden görmediğini ilan etti. Bakın ayeti kerimenin tefsirini yapan Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu ve Sellem hazretleri. O diyor ki bu ayet, yani: 'Tadın, cehennemin tadını. Şüphesiz biz herşeyi bir ölçüye göre yaratmışızdır.' ayeti kerimesini okuyor ve şöyle buyuruyor. Diyor ki: 'Bu ayet ümmetimden birtakım insanlar hakkında nazil olmuştur ki onlar ahir zamanda gelecek ve Allah'ın kaderini yalanlayacaklardır.' İşte bu kaderi yalanlayanlar, cehennemin tadını tadacak olanlar. Yine hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'Allah'tan yardım dile ve aciz olma, başına bir iş geldiğinde, Allah böyle takdir buyurmuş, o dilediğini yapar de. Şayet ben yapmış olsaydım, şöyle şöyle olurdu deme. Zira bu ifade şeytanın amelinin açılışı, başlangıcıdır.' buyurdu.

Kıymetli dostlar, biz kadere iman ederiz ama ben kaderi bir kimsenin doğumu olarak görürüm. Ben kaderi bir kimsenin ölümü olarak görürüm ben kaderi bir kimsenin yaradılışı olarak görürüm. Bir kimse, kendi elinde değildir yaratılıp yaratılmaması Cenab ı Hak bize sormadı ben sizi yaratayım mı yaratmayın mı diye. Cenabı Hak takdir etti ve bizi yarattı. Kimimizi erkek olarak yarattı, kimimizi dişi olarak yarattı. Ne dişi olarak yaratılanın kendi yaratılmasında kendince bir dahli var ne de erkek olarak yaratılanın kendi yaratılışında kendince bir dahli var. Çünkü daha henüz hiçbir şey yok iken Cenab ı Hak bunları tanzim etti ve daha henüz insanoğlu zuhur etmeden ilk yarattığı Cenab ı Hakkın kalemdi ve kaleme yaz dedi. Kaleme yaz deyince kalem sordu neyi yazayım diye. Ebediyete kadar olacak olanları yaz dedi. O yüzden daha henüz hiçbir şey varlık alemine, henüz daha şehadet alemine zuhur etmedi iken yani henüz daha Adem yok iken, henüz daha Adem yok iken kalem bunların hepsini de yazdı ve zerreden kürreye her ne var ise her ne olacak ise hepsini de Cenab ı Hak kaleme, levh-i mahfuza, yani o kitapların anasına yazdırdı. Biz kadere iman ederiz kaderin ne olduğu ne olmadığı ile alakalı tartışmanın içerisine girmeyiz. Çünkü Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bu kader tartışmasını da hadis-i şeriflerde yasaklamıştır. Yine hani meşhurdur ya bu Cibril hadisi, o Cibril hadisinde Cebrail Aleyhisselam Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine hani diğer sahabeler Dıhye suretinde görmüştü. Bakın diğer sahabeler onu Dıhye suretinde görmüştü.

Cebrail Aleyhisselam Dıhye suretindeydi demiyorum. Buranın altını çizelim, buranın. Burası ayrı bir sohbet konusu çünkü. Cebrail Aleyhisselam'ı sahabeleler, Dıhye suretinde gördüler. Cebrail(.a.s.) Dıhye suretinde görünmedi. Sahabeler onu Dıhye suretinde gördü. Bakın sahabeler onu Dıhye suretinde gördü. Yani onların görüşü öyleydi. Çünkü Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri onu Dıhye suretinde görmedi. O hakikat penceresinden bakıyordu. O hakikatin de hakikatinden baktığı için ve hakikatin de hakikatine vakıf olduğu için, onun Cebrail Aleyhisselam olduğunu biliyordu. Cibril aleyhisselamın olduğunu bildiği gibi sahabenin onu gerçek sureti, Cebrail'in gerçek surette görmediğini de biliyordu. Bakın bunlar ince meseleler. Bunlar tasavvufi meseleler. Siz kitaplarda okurken bunu veya hadis metinlerinin Türkçesini okurken veya bunların şerhlerini okurken şöyle okuyorsunuz. Cebrail Aleyhisselam Dıhye suretinde tecelli etti. Hayır, Cebrail Aleyhisselam kendisi ne ise öyle tecelli etti. Sahabeler onu Dıhye suretinde gördü. Sahabeler onu Dıhye suretinde gördü. Bir başkası da onu bir başka surette görebilir mi? Evet. Bir başkası da onu bir başka surette görebilir mi? Evet. Herkes kendi hakikat penceresinden Cebrail Aleyhisselam'ı farklı bir surette görebilir mi? El-cevap görebilir. Gördüklerinin hepsi de Cebrail Aleyhisselam mıdır? El cevap Cebrail Aleyhisselamdır. Çünkü Cebrail aleyhisselamın şekline şemaline şeytan giremez. Cebrail Aleyhisselam ister rüyada, ister yakaza halde, ister gözü açık, ister gözü kapalı, her ne şekilde görünürse görünsün, el cevap onun görünmesi haktır. Asla ve asla şeytan onun suretine giremez, asla. O yüzden bir kısım ne yazık ki cahiller Cebrail aleyhisselamın da şekline şemaline işte şeytan bürünebilir diye, ne yazık ki cahilce sözler kullanıyorlar. Cahilce laflar ediyorlar. Allah muhafaza eylesin. Cebrail aleyhisselamın şekline ve şemaline asla ve asla şeytan giremez. O yüzden Sufi Kardeşler, rüyalarında, hallerinde yakaza hallerinde, gözü açık veya gözü kapalı, Cebrail aleyhisselamı gördükleri vakit, onun şekline şemaline şeytan giremez. Gördükleri o tecelliyat sahihtir. O yüzden bunların da bilinmesi lazım.

İşte Cebrail Aleyhisselam Yine Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri, ashab ı suffaya sohbet ederken, ona dedi ki imandan haber ver. İman nedir? Hz. Peygamber Sallallahu Aleyhi Ve sellem hazretleri dedi ki Allah'a, meleklerine, kitaplarına, peygamberlerine ve ahiret gününe iman etmendir. Ayrıca hayır ve şerri ile birlikte kadere inanmandır, kadere de hayrı ile şerri ile Allahu teâlâ'dan olduğuna iman edersin diye buyurmuştur. Bu Cibril hadisi, malum Kütüb-i Sitte'de vardır. Hemen hemen bütün hadis kitaplarında, farklı rivayetlerle farklı kanallardan vardır. Bu hadis tabiri caizse, tavatur derecesinde olan biri hadis-i şeriftir,

bunun üzerinde şekşüphe etmek, bunun üzerinde soru işareti bulunması küfürdür. O yüzden araştırma noktasında bir kimse şek şüphe edebilir. Onun için bunu söyleyemeyiz amma velakin Cibril hadisini inkar etmek, Cibril hadisinin üzerinde şüphe beyan etmek ve müslümanların kalbine bu manada fitne sokmak küfürdür. Allah muhafaza eylesin ve kadere bu noktada ve hayri ile şerriyle bunun Allah'tan olduğuna biz iman ederiz ve bu imanımızda da dururuz. Rabbim muhafaza eylesin. O yüzden kaza, işte o yazılı olan levh i mahfuzdaki kaderin, bu şehadet alemine tecelli etmesi, şehadet aleminde zuhura geçmesi olarak göreceğiz. Kıymetli dostlar o yüzden biz kazanın yaratılma olarak Allah'tan olduğuna da iman ederiz. Neden bu böyle oldu, niçin bu böyle oldu. Ondan muhakkak bir ders çıkarırız. Onu tefekkür ederiz. Ama biz bu manada kadere razı oluruz, Rabbim bizi onlardan eylesin.

Müthiş bir hadis-i şeriftir. Tabii Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah'a, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ona söylüyor bunu: 'Ey oğul, hazır mısın, sana bir şeyler söyleyeceğim, bunu iyi belle.' diye üç sefer söylüyor. Hz Abbas'ın oğlu Abdullah radıyallahu anh hazretleri de hazırım, buyur ya Resulallah diye ona cevap verince diyor ki ona: 'Bil ki bütün halk, bütün toplum, Allah'ın senin lehine yazmamış olduğu bir şeyle sana fayda vermek üzere birleşse, hiçbir fayda veremez. Yani bütün insanlar toplansalar, sana faydalı bir şey yapmak isteseler ama Allah izin vermediyse, yani senin kaderine bunu yazmadıysa bu topluluk, bu insanların sana bir iyiliği dokunması mümkün değil. Yine Allah'ın senin aleyhine yazmamış olduğu bir zararı, sana eriştirmek üzere bir araya gelmiş olsalar, sana hiçbir zarar veremezler ve bütün topluluk bütün insanlar toplansalar, sana zarar vermek isterseler, eğer Cenab ı Hak senin o levh i mahfuzdaki defterine, kitabına onu yazmadıysa, o topluluk sana zarar veremez.' O yüzden başına gelecek olan zararı da başına gelecek olan iyiliği de ondan bil. İşin hakikati budur. Sen Ahmet'ten, Mehmet'ten görürsen ikilikde kalırsın. Gerçek manada sufi, kendi başına gelen her türlü iyiliği ve kötülüğü bu manada iyiliği Rabbisinden bilir ama insanlardan gelen bu manada kötülük, onu da Rabbisinin yazmasıdır ama hani der ya siz kötülüğü nefsinizden bilin diye. O yüzden bizim elimizden südur eden kötülük ise nedir? Bizim nefsimizdendir ve çünkü kalemler kurumuş, sayfalar dürülüp kapanmıştır der. O yüzden biz kadere ve kazaya iman ederiz. Kaderi takdir edip tayin eden yaratıkları da bu kadere ileten Allah'tır. Ehl i sünnet imamları bu ayeti kerimeyi Allah'ın yarattıkları hakkında önceden belirlenen, kaderini kaderinin ispatı olarak, delil olarak bu ayeti kerimeyi görürler.

Ha bir başkası başka şeyler söyleyebilirler. Ben Elhamdülillah ehli sünnet vel cemaate müntesip bir kimseyim. O yüzden ehl i sünnet imamlarının içtihatlarına, ehli sünnet imamlarının getirmiş olduğu bu tip tevilleri ve tefsirleri genel olarak kabul ederim. Çünkü Allah hiçbir şey daha yaratmazdan önce yaratacak olduğu bütün her şeyin kaderlerini, levh-i mahfuza yazmıştır ve yine Haris El Muhasibi şöyle buyurur: 'Rıza kalbin, Allah'ın hükümleri altında sükunet bulmasıdır.' der. Bakın rıza, kalbin Allah'ın hükümleri altında sükunet bulmasıdır. Sufiler Allah'tan razı olmanın yolunu seçerler. Hani herkes Allah'ı razı etmeye çalışır. Sufiler de Allah'tan razı olmaya çalışırlar. Bizim için doğru, Allah'tan razı olmaktır. Neden? Çünkü o bizim başımıza bir çorap örerse de biz ondan razı olmamız gerekir. İsyan etmememiz gerekir. O yüzden yine büyük sufilerden Cüneyd-i Bağdadi: 'Rıza, kazanın zuhuru neticesinde, kalbin sürur duymasıdır.' der, yani başınıza bir şey geldi bir bela geldi, müsibet geldi, sıkıntı geldi veya sevinç geldi. O zaman bizim kalbimiz hem sıkıntıya, hem sevince sürur içerisinde olmalı, teslim olmalı ve başına gelenlerden, Cenab-ı Hakka şikayet etmemeli. Başına gelenlerden razı olmalı. Bu demek değildir ki hastalıkla mücadele etmeyecek. Bu demek değildir ki bela ile müsibet ile kötülüklerle mücadele etmeyecek. Bunlardan şikayet etmeyecek. Bunlardan öf demeyecek. Bunlara karşı isyan geliştirmeyecek ve bunlarla nasıl böyle mücadele edilmesi gerekiyorsa öyle mücadele edecek. Çünkü asla ve asla sufiler başlarına gelen bu nefislerine ağır gelen şeyler için şikayet etmezler. Rabbim muhafaza eylesin ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, Hakkın kazasına rıza gösterene dua ederekten şöyle buyurur: 'Allah kendini bilen, dilini kötü şeyler söylemekten muhafaza eden kimseye rahmet eylesin. O kimse ki Allah'ın verdiği nimete sabreder, kazasına ise razı olur.' Rabbim cümlemizi böyle kullarından eylesin inşallah.

Şimdi aslanın çalışıp kazanmayı, tevekküle, teslimiyete tercih etmesi konu başlığına geçiyoruz. Tabii av hayvanları hani ona çalışma, sen tevekkül et, Allah'ın kazasına teslim ol demişlerdi. Yani sen avlanmaya çıkma, çalışıp kazanmana gerek yok. Sen böyle ormanın bir köşesinde otur, her gün senin biz yiyeceğini getirelim demişlerdi ona. Bununla alakalı av hayvanlarının kendi arasında konuşmaları devam ediyor. Burda şunu da belirtmek istiyorum bizim toplumumuz ne yazık ki La Fonten'in karga tilki muhabbetini bilir, okullarımızda La Fontaine hikayelerinde kargayi konuşturur, tilkiyi konuşturur, hayvanları konuşturur, biz onu alkışlarız böyle. Vay işte La Fontaine, ondan sonra kargayı tilkiyi konuşturdu. Meşhurdur ya Lafonten'den hikayeler, şimdi La Fontaine kim deseler, evet bir fransız hikayecisidir, bir fransız edebiyatçısıdır ama bizim kendi topraklarımızda neşvu

neva olmuş, kendimizden olan Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretlerinin aslan ve av hayvanları, veyahut da işte bir kuşu konuşturması veya diğer hayvanları konuşturması, eşyayı konuşturmasını biz bilmeyiz veyahut da edebiyatta kinaye yapmak derler buna. Edebiyatta konuşması mümkün olmayan bir kimseyi konuşturmak, yani kapıyı konuşturmak, işte bardağı konuşturmak veya ölen bir kimseyi konuşturmak. Bunlar kinaye edebiyatıdır. Biz bunları da bilmeyiz. Bakın biz bunları da bilmeyiz. Kapı bana şöyle dedi desek, vay adam kafayı üşütmüş de kapı konuşurmuş da başlarız biz veyahut da köpek bana şöyle dedi desek, vay köpekle konuşulurmuş mu da köpek böyle denirmiş mi diye biz adamın deliliğinden tutun da meczupluğundan tutun da her şey deriz biz ona. Neden? Çok özür dilerim cahiliz, okumuyoruz, bilmiyoruz, bilmediğimizi de bilmiyoruz. Bakın bilmediğimizi de bilmiyoruz. Bakın bilmediğimizi de bilmiyoruz. Ne yazık ki böyleyiz. Mesela ben işte Atatürk şöyle dedi dedim kıyamet koptu ama en aynı şekilde o tarihçi neydi adı, fesli? Kadir Mısırlıoğlu, biz Atatürk'ün ruhaniyetini çağırdık, ona bunu neden yaptın, şunu neden yaptın diye sordum diyor. Ona hiç kime mıkını çıkarmıyor. Mustafa Özbağ olunca, herkes bir laf söylüyor. Kadir Mısırlıoğlu'nun olunca hiç kimse bir laf söylemiyor. Bizde böyle bir cahillik var ne yazık ki ve bizde böyle bir saplantı halinde şahısperestlik var bizde. Kadir Mısırlıoğlu biz Atatürk'ün ruhunu çağırdık. Ben ona neden şeriatı kaldırdın, neden şunu şöyle yaptın, neden bunu böyle yaptım deyince ona kimse itiraz etmiyor. Mustafa Özbağ Atatürk'ü konuşturunca ona herkes bir laf söylüyor. Herkes bir şey diyor. Biz de böyle bir şahıs perestlik de var.

İşte Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri de aslanlarla, av hayvanlarını konuşturuyor. Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri, mesela işte Junuas'ı konuşturuyor, tarihten bir prototipi konuşturuyor ve bir yahudi padişahı konuşturuyor, bir yahudi veziri konuşturuyor, onları konuşturuyor ve onların dilinden söylüyor. Anlayın diye, anlayın diye veyahut da anlamayın diye. Sebep? Çünkü mesnevi herkesin böyle bir şekilde okuyup anlayabileceği bir eser değil. Avamın anlayacağı bir eser değil. Bakın avamın anlayıp, okuyup anlayabileceği bir eser değil. O yüzden mesneviyi mevlevihanelerde kilitli sandıklarda saklamışlar. Ancak onu okumaya ve tevil etmeye müsaade edilenler, okuyup tevil etmişler onu. Sebep? Çünkü içinde dörtbinin üzerinde ayeti kerime, altıbinin üzerine hadis i şerif var. Siz hangi beyitin, hangi ayetin tefsiri olduğunu, hangi beyitin hangi hadisin tefsiri olduğunu bilebilecek ilmi yeterliliğiniz yok ise okumayın canım kardeşlerim mesneviyi ya da okuyorsanız bilmediklerinizi bir bilene sorun. Kim bir bilen? Zikir ehli.

Cenab ı Hak ayeti kerimede diyor ki bilmediklerinizi zikir ehline sorun yani sokaktan geçene değil, yani zikir ehline, bir meselenin alimine, bir meselenin ilmine vakıf olana soracaksın. Sen mesnevideki bir beyiti matematikçiye sorarsan, işin içinden çıkamazsın veyahut da mesnevideki bir beyiti kalkar da sen sosyoloji profesörü olan kimseye sorarsan, işin içinden çıkamazsın.

"Aslanın çalışıp kazanmayı tevekküle, teslimiyete tercih etmesi ile alakalı konuştu. Aslan: 'Evet, tevekkül kılavuzsa da bu sebebe teşebbüs de peygamberin sünnetidir. Peygamber yüksek sesle: 'Tevekkülle beraber yine devenin ayağını bağla.' dedi. 'Çalışan kimse Allah sevgilisidir.' işaretini dinle: Tevekkülden dolayı esbaba teşebbüs hususunda tembel olma' dedi."

Yani aslan dedi ki evet tevekkül yolu Hakka vasıl eden bir yoldur. Hakka yaklaştıran bir rehberdir. Bu reddolunmaz, bu reddolunacak bir şey değildir ama ve lakin sebebe tevessül etmek, sebebe sımsıkı yapışmak ve bu sebepler dairesinde hareket etmek de peygamberin sünneti ve adaletidir. Çünkü hani bir kimse geldi de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine orada bakın, bu peygamber yüksek sesle tevekkül ile beraber yine devenin ayağını bağla dediği şey. Bedevinin birisi geldi, mescidin önünde dedi ki ey Muhammed Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e, ben dedi devemi bağlayayım mı Allah'a tevekkül edeyim, bağlamadan mı Allah'a tevekkül edeyim. O da bedeviye dedi ki sen deveni bağla da Allah'a tevekkül et. Sen deveni bağla. Hani geçen derslerde bu mesele ile alakalı kısacık bir sohbet etmiştim yine bu mesele ile alakalı. Neydi? Orada bedevinin dediği tevekküldü ama bu meseleye biraz daha batını gözle bakarsak, deve nefistir. Sen nefsini kur'an ve sünnete bağla. Sen nefsini kur'an ve sünnete bağlamadan tevekkül etmeye kalkma. Yani sen haramı işlerken vallahi bana böyle takdir etti ne takdir ettiyse o gelecek deme. Deveni sen kur'an ve sünnet kazığına sımsıkı bağla. Deveni sen iman, islam, ihsan kazığına sımsıkı bağla. Sen deveni iman, islam, ihsan kazığına bağlamazsan ne yazık ki delalete düşenlerden olursun. O yüzden sen ne yap yap sımsıkı azı dişlerinde kur'an ve sünnete sımsıkı yapış ve nefsini iman, islam, ihsan kazığına bağla ve bu noktada da Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri kazanan Allah sevgilisidir dedi ya hani sizin için en helal rızık alnınızın teriyle kazandınız rızıktır. Sizin için en hayırlı rızık elinizin emeğidir dedi. Yani bu ne demek? Senin çalışaraktan kazandığın, senin bir emek sarf ettiğin, sen alın teri döktüğün rızık senin için en hayırlıdır. Bir meselede çalışıp çabalaman, gayret etmen ve onunla elde etmen en hayırlıdır dedi ve Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri böyle söyleyerekten ne yaptı? Bizi çalışmaya, bizi gayret etmeye yönlendirdi ve ayeti kerime de aklıma geldi.

Hani Cenab ı Hak dedi ya 'yolumuzda mücahede edenlere yollarımızı açarız.' Yine Cenab ı Hak ayet-i kerimede yine dedi ki, aklıma gelmedi, notuma bakacağım şimdi 'İnsan için kendi çalışmasından başka bir şey yoktur. İnsanın yaptığı amelin karşılığı, mutlaka görülür.' Necm Suresi, ayet 39-40. O zaman, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yoludur çalışmak, gayret etmek. Cenab ı Hakkın bize emridir çalışıp gayret etmek. Rabb'imin bize kur'anın da beyan ettiği emridir. Biz çalışırız, gayret ederiz, mücadele ederiz. Allah bizi onlardan eylesin. Ama tabii tevekkül de var mıdır? Evet, vardır.Şimdi biraz da tevekkülü konuşalım. Biz çalışırız, mücadele ederiz, gayret ederiz. Sonuç? Sonucuna tevekkül ederiz. Bakın, sonucuna tevekkül ederiz ve bir şey olmadıysa başaramadıysak, döner nerede hata yaptık diye tekrar bakar, tekrar çalışır, gayret ederiz. Bizim için yol budur.

Tevekkül sufi eğitimde, sufi dairede bir makamdır, bir hal olarak kabul edilir. Bu çünkü sufilerce çok önemli bir haldir bu ve bazen sufi dünyada bu tevekkül meselesi farklı algılanmış ve bir kısım sufiler çalışmayı, gayret etmeyi, mücadele etmeyi, savaşmayı bırakmışlar, tevekkülü farklı daireden algılamışlar. Ben öyle algılayanlardan değilim. Bunu baştan söyleyeyim. Benim için akletmek, çalışmak, gayret etmek, mücadele etmek, cihad etmek, savaşmak olmazsa olmazlardandır.Bunu disipline ederim ama muhakkak bunların karşılığını verecek olan Cenâb-ı Hak'tır. Eğer vermezse ben dönerim kendime, bir yerde, muhakkak bir yerde eksiklik yaptım. Bir yerde noksanlık yaptım. Bir yerde bir şeyin matematiğini tam yapamadım derim, geriye dönerim, tövbe ederim. Yeniden mücadeleye koyulurum. Geri dönmek, mücadeleyi terketmek, yolda bırakmak, yolu bırakmak veyahut da yoldan çıkmak, Allah muhafaza eylesin, benim uygun gördüğüm, nefsime uygun gördüğüm şeyler değildir. Ben gücümün yettiğince mücadele etmeye, gayret etmeye, savaşmaya çalışırım. O yüzden sufiler bunu bir hal, bir makam olarak görürler ama benim bildiğim tevekkül, çalışmadan, gayret etmeden mücadele etmeden, kenarda oturmak olarak görmüyorum. Tevekkül, kalbi bir hal aslında, kalbi bir tecelliyat. Bu tevekkülü ben Allah'a itimat etmek, ona yaslanmak, ona dayanmak olarak görüyorum. Yoksa tevekkülü böyle tembellik edip kenarda oturmak olarak görmüyorum. Allah muhafaza eylesin. O yüzden zaman zaman bir kısım sufilerin bunu farklı algıladıklarına inanıyorum. O yüzden Allah muhafaza eylesin, benim için tevekkül, her ne halde olursa olsun, o kimsenin Allah'a itimattan kendisini kesmemesi, Allah'a dayanmaktan, Allah'a yaslanmaktan kendisini uzak tutmaması olarak görüyorum.

Zaman zaman hep atıfta bulunurum. Benim için fatiha, kur'an'ın hani hadis-i şerifte buyurulduğu gibi kur'anın böyle özü, fihristi gibidir. Kur'anın

içerisinde de fatiha'nın içerisinde de bismillahirrahmanirrahim iyya kenabudu ve iyya kenestain. Sadakallahülazim. Bu fatihanın da benim nazarımda sırrı gibidir bu, yani ancak sana ibadet eder, ancak senden yardım dileriz. Bizim bütün her şeyimiz, Allah'adır. Yardım beklememiz de Allah'adır. O yüzden bu tevekkülün de önemli sır ayeti kerimelerinden birisidir. Allah'a yaslanır, Allah'a dayanır, Allah'tan ister, Allah'tan bekleriz. O yüzden Allah'a yaslanmamızı, Allah'a dayannamızı, Allah'tan istememizi ve her şeyimizi Allahla halletmemizi, ben tevekkül olarak bunu görürüm. Bu demek değildir ki çalışmayacağız, gayret etmeyeceğiz. Hani ancak Allah'a ibadet ederiz. Bizim çalışmamız, gayretimiz, mücadelemiz, her şeyimiz Allah içindir. Çoluğumuza, çocuğumuza helal rızık götürmek için çalışmamız da Allah içindir. Bizim evimizi de malı nimet içerisinde yürütmemiz de Allah içindir, gösteriş için değil. Nefsimiz için değil. Şatahat için değil. Şatafat için değil. Ya? Allah içindir. Biz Allah için eşlerimizi, çocuklarımızı, arkadaşlarımızı, dostlarımızı, annelerimizi, babalarımızı, Allah için daha iyi bir hayat sürsünler diye çalışır, çabalar, onlara harcarız veya hut da Allah için her şeyimizi Allah yolunda heba edilecekse heba ederiz. Bakın kıymetli dostlar, bu hal kalbin halidir. Bu hali kalpte tecelli etmesi gerekir ve bu halin kalpte tecelli etmesi için o kimsenin her daim zikirle hemhal olması gerekir ve bu tevekkül halini kalbimizde bizim oluşturmamız gerekir. Ha, bütün müminleri kapsayan bir haldir aslında tevekkül, bütün müminleri kapsar mı? Evet. Bütün müminler için de bu tevekkül hali var mıdır? Evet. Hani ben bazen zaman zaman ilmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin diye kur'ani bir tabirle müslümanları, müminleri de bu üç sınıfa ayırırız.

Yani ilmel yakin, Allah'a ilmel yakin olan müslümanlar, müminler, Allah'a ayne'l yakin olan müslümanlar, müminler, Allah'a Hakke'l yakin olan müslümanlar, müminler. O zaman tevekkülün de bu üç hali vardır. Tevekkül de ilmel yakin olmak, aynel yakîn olmak, hakkel yakin olmanın da nedir, tecelliyatları vardır veya bunun sufi kitaplarda has işte havas ve hasül has olarak da tanımlarlar ya bu üç grubu. Evet bu tevekkülü de biz bu üç dairede, üç merhalede veyahut da tevekkülü de ilmel yakin, aynel yakin, hakkal yakin derecelerinde alabilir miyiz? El-cevap, evet. Maide ayet 11: 'Ey iman edenler, Allah'ın üzerinizdeki nimetini hatırlayın. Hani bir kavim size el uzatmaya kalkışmıştı da Allah onların ellerini üzerinizden çekmişti. Allah'tan korkun, iman edenler sadece Allah'a tevekkül etsinler.' Maide ayet 11. Bu birinci haldir yani umumi olarak, tevekkül olarak adlandırılabilir. İlmel yakin derecesinde bütün müslümanların tevekkülü böyle olmalı ve bu kimse Allah'ın vadine güvenip huzur bulur. Birinci derecede, birinci mertebede kulun kulluğunun gerektiğini, gereklerini yerine getirmeye gayret etmesi,

kalbini Rabbine bağlaması, Allah'ın kendisine yeterli olduğuna inanması, verdiğine şükredip vermediğine sabretmesi esastır bu dairede ve sufilerin de 'tevekkül, nefsin aldığı tedbiri terk etmek, güç ve kuvvetten soyutlanmaktır' şeklinde tanımı, tevekkülün bu mertebesi ile alakalıdır ama tevekkülün ikinci mertebesi yani aynel yakîn mertebesi de var mıdır? El-cevap vardır.

Ben buraya birkaç tane, üç tane ayet i kerime almışım ama böyle inşallah okuyayım, yine aklınızda bulunsun inşallah: 'Şüphesiz ki Rabbiniz gökleri ve yeri altı günde yaratan, daha sonra kudretiyle arşı kuşatan Allah'tır. Bütün işleri nizama koyan odur. Tedbiri alan Allah'tır. Yunus, ayet üç. Yine Rad Suresi, ayet 2: 'Gökleri gördüğünüz bir direk olmadan yükselten, sonra arşa hakim olan, belli bir zamana kadar hareket eden, güneşi ve ayı hizmetinizi amede amede kılan, Allah'tır. Göklerde ve yerde ne varsa hepsini o idare eder. Secde, ayet 5: 'Gökten yeryüzüne bütün işleri idare edip yürüten odur sonra o işlerin neticesi, sizin saydığınız yılınızla bin yıl eden bir günde, ona yükseltip arz edilir. Kulun kendi tedbirini terk edip, Allah'ın tedbiri ile yetinmesi, Rabbine güvenmesi anlamına gelir bu hal ve La havle vela kuvvete illa billah sözü, kulun güç ve kuvvetini terk etmesi demek ve Allah'a teslim etmesi demektir burda. İşte bu ayeti kerime ve İbrahim Suresi 12. ayeti kerimeyi de okuyayım. Bunlar ikincilerin yani hasların ve aynel yakinlerin tevekkülüdür. Allah'a nasıl güvenmeyelim? Halbuki o bizi doğru yolumuza sevk etti. Bize verdiğiniz eziyetlere elbette sabredeceğiz. Tevekkül edenler Allah'a tevekkül etsinler.' ayeti işte bu ilmel yakin olan kimseleri anlatan ayeti kerimedir ve Allah onun halini bildiğini ilmi olarak bilir ve bundan kul iktifa eder, bunu yeterli görür. Havass ve arif denilen müminlerin tevekkülü Allah için, Allah ile ve Allaha tevekküldür. Bu tevekkülde dünya ve ahiret menfaatleri bunlarla ilgili sebepler dikkate alınmaz. İşte bir sufinin bu mertebede nefsi, hani gassalın önünde yatan ölü gibidir. Sufinin bu hali böyledir yani tevekkül ile alakalı bu noktadadır ve burada sufinin hala da iki yönü vardır. Bir yönü onun daha henüz daha tam yetişmemiştir. Halka yönelik yönü, bir yönü de Hakka yönelik yönü vardır. Asıl üçüncü mertebedeki tevekkül, yani hakkel yakin olan, yani hasül hasların tevekkülüdür ki ayet-i kerimede Talak suresi ayet üçtür karşılığı ve onu hiç ummadığı yerden rızıklandırır: 'Kim Allah'a tevekkül ederse, Allah ona yeter. Allah emrini mutlaka yerine getirir. Allah her şey için bir ölçü koymuştur.' İşte bu tevekkül de hasül hasların tevekkülüdür ve bu tevekkül Hakkel yakin olanların tevekkülüdür ve bu kimseler direkt Hakkın hükmüne razı olanlardır. Ne verdiğinden, ne aldığından ne verdiğine sevinir ne aldığına üzülür durumu böyle bir şeydir.

Artık o kaybetse de üzülmez. O kazansa da ne yapar? Sevinmez. Kaybettiğine de hamd eder, kazandığına da hamd eder. Bu herkesin işi değildir ve bu tevekkül halini yakalayanlar, her daim Allah'la alışverişte, her daim Allah'la cemalleşmede, her daim gönüllerinde Allah'ın sıfatları sonsuz derecede tecelli etmektedir. O yüzden onlar hüzünlenmesi Allah'tan, sevinmesi Allah'tan, sinirlenmesi Allah'tan her hal ve hareketler artık Allah'tandır. Rabbim cümlemizi onlardan eylesin. Hani Nemrut İbrahim'i ateşe atacağı zaman, İbrahim hiç itiraz etmiyordu. İbrahim'in ellerini, kollarını bağladılar. İbrahim hiç isyan etmiyordu. İbrahim öyle bir teslimiyetle teslim olmuştu ki tam Allah'a tevekkül idi ve tam Allah'a razı idi ve mancınığa koyduklarında dahi kalbinde Allah sevdası, kalbinde Allah aşkı, kalbinde Allah'ın muhabbetullahı, kalbinde Allah'ın sonsuz zikrullah'ı vardı ve belki de o sonsuz zikrullahın haşmetiyle sonsuz zikrullahın haşyetiyle, sonsuz zikrullahın zevki, tadı, muhabbetiyle, o belki de ateşi bile görmüyordu ve o zikrullahın değişik değişik perdedeki ve değişik değişik Cenab ı Hakkın sıfatsal tecelliyatlarına mazhar olduğundan dolayı, mancılık da onun için bir o hiçti, o ateş de o odunlar da onun için bir hiçti, günlerce yakılan o kos kor haline gelen ve bütün ortadoğunun uzaktan yakından ve dumanını ve ateşini seyrettiği, gördüğü o ateşi İbrahim Aleyhisselam görmüyordu bile ve öylesine tevekkül ehliydi, öylesine tevekküldü, öylesine razıydı, öylesine razıydı ki Allah'ın zikri, Allah'ın muhabbeti, Allah'ın aşkı, kalbinde zerrece bir an bile olsa eksilmiyordu ve Cebrail Aleyhisselam dahi o bir anlık, bir nebze onu ikiliğe düşürmemiştir ve hani tam ateşe düşeceği esnada, Cebrail Aleyhisselam demişti ya Allah'a yalvar, Allah'a yakar, Allah'a dua et, Allah seni bu halden kurtarsın dediğinde müthiş cevabı vermişti ona. Demişti ki Allah halimi bilmiyor mu? Allah'ın halimi bilmesi, Allah'ın halimi bilmesi dua etmeme ihtiyaç göstermiyor demişti ve o esnada Allah'ı, Allah'a kendisini o halden kurtarması için dua etmiyordu ve halini değiştirmesi için Allah'a yalvarmıyordu. Cenab-ı Hakka beni bu ateşten koru, beni bu ateşten muhafaza et diye bir yalvar ve yakarışta bulunmuyordu ve Cebrail Aleyhisselam onu uyarmak için geldiğinde dahi onun o uyarısına kulak asmıyordu ve kalbini ve gönlünü ve aklını ve içini dışını ve bütün zâhir ve bâtınını, her şeyini Allah'a teslim etmiş, Allah'a yaslanmış, ona dayanmıştı. Ve diyordu ki Rabbim benim halimi görüyor. Rabbim beni duyuyor. Rabbim beni biliyor. Benim başka bir şey söylememe, dudağımı kıpırdadıp Allah'ın zikrinden, yani zatullahtan ayrı düşmeye, zatullahla perdelenmeye gücü yoktu. Zatullahla perdelenen dua bu manada zatullahla arasında perdeydi. Bu esnada zatullahla duayı kendi arasında perde olarak görmüştü.

Bunu kendisinde perde olarak gösteren de Allah'tı. O yüzden bu hal ancak aşıkla ve maşuğun arasındaki haldir.

Hani Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri mesnevisinde der ya, benim sevgiliyle öyle bir halim vardır ki bu hale ne bir ne melek, ne bir peygamber araya girer der. Bu hal öyle bir haldir ki artık sadece ve sadece Allah vardır. İşte bu tevekkülün, işte bu rızanın işte bu aşıklığın, işte bu sevgili olmanın, işte bu sevmenin zirve noktasıdır. Artık onun için hatta ve hatta bütün vücut, bütün içi ve dışı zikir olur. Bütün içi ve dışı zikir olduğundan artık bütün içi dışı sadece ve sadece, sadece ve sadece Allah lafzı ile hemhal olur. Artık onun için esma kalmamıştır. Artık onun için sıfat kalmamıştır, artık onun için sıfatsal tecelliyat da kalmamıştır. Artık o zatullahtan beslenir. Artık o zatullahtan neşelenir. Artık o zatullah ile hemhal olur. Bu ancak zatullah ile hemhal olanlara mahsus bir şeydir ki bu ancak kutuplara ait bir haldir. Kutuplara ait bir haldir! O yüzden bu tevekkülün zirve noktasıdır ama onlar artık bu hali yakaladıklarından, bu hali de sırlarında gizlerler. Bu hali asla açmazlar ve insanların içerisinde insanlar gibi davranırlar.

Hani Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin yıkılan duvardan kaçması, insanların önünde kaçıyor. İnsanlar öyle bilsinler, sebebe tevessül ettiklerini görsünler. Çünkü Hazreti Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünneti seniyesini delmek yok. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünneti seniyesini asla ve asla yıkmak yok. Sünnet i seniyede durmak, halk seni sebeplere bağlı olarak görmeli. Halk seni sebeplere bağlı olarak bilmeli. Sen ailenle beraber yemek yiyeceksin. O yemek sana zor gelse de yiyeceksin. Sebep? Çünkü sen tevessül edeceksin. Neye? Sebeplere. Oysa seni doyuran Rabbindir. Oysa seni gözeten Rabbindir. Oysa senin yaslandığın Rabbindir. Oysa senin dayandığın Rabbindir. Oysa senin ilahın Rabbindir. Oysa senin elinden, gözünden, yüreğinden, her şeyinden, azalarından tutan Rabbindir. Oysa senin vücudunun her zerresi Allah, Allah, Allah diye atmaktadır.Ama sen zahiren yine avama tevessül edip sen sebepler dairesinde yaşamak zorundasındır. Aslında zamanın kutuplarına en zor gelen şey de budur. O zamanın kutupları ne yazık ki sebepler dairesinde yaşamak zorunda ve dünyanın zul gelmesi, dünyanın karanlık gelmesi, dünyanın onlara acı gelmesi. Hani dünya melundur dedi. Dünyanın melun gelmesi, hani dünya ahirete aşık, Allah'a aşık olanlara zehirdir denmesi veyahut da dünyanın karanlık bir zindan olması, o yüzden böyledir. O çünkü sebepler dairesinde ne yazık ki son nefesini verinceye kadar bu dünyanın karanlığını, bu dünyanın zulmetini, bu dünyanın ne yazık ki sebeplerini yaşamak zorundadır ki bu imtihanın en zorudur. Bakın bu imtihanın en zorudur. Çünkü o, bir üveyik

kuşu gibi sevgilisine koşmak ister, fütursuzca. Aslında o bir anka kuşu gibi kaf dağının arkasında, sevgilisiyle her an hemhal olmak ister. Ama gel gör ki kader onu bağlar, ayağını dünyaya ve bir serçe kuşun tuzağa girdiği gibi inim inim inler, dünya tuzağının içerisinde. İşte o tevekkülün o halidir ki onlar o hallerini sadece Allah'la hemhal olaraktan yaşarlar. Allah cümlemizi böyle tevekkül hallerine ulaşanlardan eylesin inşallah. Tevekkül ile alakalı çok şey yazmışım ama bu kadarlık yetsin herhalde. 915. beyit

"Hayvanlar ona: 'Çalışıp kazanma, bil ki, halkın itikat zayıflığı yüzünden, harislerin boğazları miktarınca bir riya lokmasıdır."

Dediler. O av hayvanları dedi ki çalışıp kazanma, halkın itikat zayıflığından oldu. Onlar bir riya lokmasıdır, bu çalışıp da kazandığı, yedikleri, dediler. Yani sebeplere teşebbüs etmek Rezzak olan Allah'ın, Allah'a itimatı zayıflatır. Hani bir kimse böyle üzerindeki nimetleri sadece çalışıp kazanmaya bağlar ya yani o çalışıp kazanmadı ya Allah'ın takdiri çalışıp kazandı ya Allah'ın takdiri yok yani, orda tevekkül yok veya çalışmadı da olmadı. Yine Allah'ın takdiri yok. Allah muhafaza eylesin. Bunlar tehlikeli şeyler yani işte av hayvanları dediler ki aslana, çalışıp kazanmak bir riyadır, gösteriştir. Yani Allahla olan itimadı zedeler. Allaha olan itimadı ortadan kaldırır dediler.

"Tevekkülden daha güzel kazanç yoktur. (Öyle diyorlar av hayvanları) ***Esasen Hakka teslim olmadan daha sevgili ne var?*** Evet tevekkül büyük kazançtır. Hani yine aklıma geldi, geçen derslerde o yine aklıma geldiği gibi söylüyorum bir hadisi şerif nakletmiştik. Demiştik ki hani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki 'Ümmetimden yetmişbin kişi sorgusuz sualsiz cennete girecek. Yetmişbin kişi. Sahabe sordu, kim bunlar yaresulallah? Hata yapabilirim. Hakkınızı helal edin. Aklımda kaldığı kadar söyleyeceğim. Bir yaralarını dağlamayanlar. Hani böyle bir önceden kılıç yarası, ok yarısı bir şey oluyor, bunları dağlamak sünnet, şifa.

Yani aramak hadis-i şerifte hiçbir hastalık yoktur ki Cenab ı Hak hastalığı yaratmazdan önce şifasını yaratmamış olsun. Yani bütün hastalıklar yaratılmazdan önce Cenab ı Hak önce şifasını yarattı. Bunun gibi, hani bir kimse yaralandı, bir kimse ok yarası, kılıç yarası, bir şey, yaralandı, yarayı dağlatmak sünnet ya diyor ki bu yetmişbin kişi için, yarasını dağlatmayanlar. Yarasını dağlatmıyor. Bir de hani bir kimse, ay başım ağrıdı, okutur ya, başı ağrır, okutur. Kolu ağrır okutur. Bir okuyuverin. Nazar değdi, okutur. Bir o rivayetde öyle diyor ya hani. Yine aklımda kaldığı gibi söyleyeceğim onu, hasta olup da okutmayanlar, yani hasta ama kendisini okutmuyor.

Diyor ki bu hastalık Allah'tan. O yüzden bu hastalık Allah'tan olduğu için ben ondan razıyım, tevekkül ediyor ve üçüncüsünde de üçüncü, bunların üç önemli hastaları vardı. Üçüncüsü de yine bunu geçen yine meznevi sohbetlerinde bu Hadis i şerifi aktarmıştım. Allah'a tevekkül edenler. Bakın bu üç özellik, bir müminde bulunuyorsa, bu sorgusuz sualsiz bunlar nereye gidecekler? Cennete gidecekler.

İşte bu av hayvanları diyorlar ya tevekkülden daha güzel bir kazanç yoktur. Sonuçta Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de bunu hadis-i şerifte beyan etti. O zaman diyor sen çalışma, tevekkül et ve esasen Hakka teslim olmadan daha sevgili ne var? Yani işin esası olarak Allah'a teslim olmaktan daha güzel, daha sevgili ne olabilir? Hani böyle, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de bunu böyle yatarken şey yapardı, dua ederdi yatarken. Genelde aklımda kaldığı kadarıyla, hakkınızı helal edin. Derdi ki nefsimi sana teslim ettim. Yatarken onun yaptığı duaydı. Nefsimi sana teslim ettim, yani bir de her türlü halimi sana bıraktım ve sana dayandım, sana yaslandım diye dua ederdi. E şimdi Allah'a tevekkül etmek ve her şeyi ona bağlamak ona yaslamak sevgili gelmez mi? Sevgili gelir. Eee tabii, Hakka teslim olmuş bir nefis kadar Allah'a sevgili gelen başka bir şey de yok. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

"Çokları beladan belaya, yılandan, ejderhaya sıçrarlar.

Yani bu rızık peşinde koşanlar, böyle çalışanlar, çokları diyor, beladan belaya, yılandan ejderhaya sıçrarlar. İşte bu çok kimseler böyle bir kazadan kurtulmak için başka bir büyük kazaya giderler. Bir, bela musibetten kurtulmaya çalışırken, daha büyük bir bela ve musibete çarparlar. İşte bir sıkıntıdan kurtulmak için daha büyük bir sıkıntıya çarparlar, farkına varmazlar. İşte kaçtıkları bir şey yılansa, ejderhaya yapışırlar. Öyleya, şimdi ben bazen arkadaşlara şunu derim. Arkadaşlar, üzerinizde sizi böyle çok rahatsız etmeyen bir hastalığınız var. Bu sizin hayat kalitenizi aşağı düşürmüyorsa uğraşmayın bununla derim. Sebebi şu, yani sen onunla çok uğraşırsan, böyle kafaya takarsan, sende daha büyük şeyler açılabilir. Bu yalnız böyle sufilere ait bir şeydir. Avam, sufilerin de avamına ait değildir bu, bu hani suf ileri de biz şimdi insanları üçe böldük. Müslümanlar üçe böldük. Avam, has, hasül has, yani sufi deliyle, bu sufilerin avamına ait değildir. Bu sufilerin haslarına aittir. Sufinin avamı ise o sivilceyi bile önlemeye çalışsın. Hz. Mevlana diyor ya sen seli baştan önle. Bunu herkese ilmel yakin söyleriz, eyvallah. Ama hani meşhurdur ya. Biraz illet, biraz gıllet, biraz zillet sufiye lazım diye. Evet. Bu biraz lazımdır. O yüzden bazen olur insan yılandan kaçarken, ejderhaya kapılabilir mi? El cevap, kapılabilir.

Saat 22.49. Biz bir saat, aslında 45 dakika sohbet etmeyi planlıyoruz ama bir saat oldu. Burada keseceğiz, inşallah Allah'tan bir şey gelmezse ,önümüzdeki hafta, Allah izin verirse cumartesi gün kaldığımız yerden devam edeceğiz. Şimdi ben size kaldığımız yeri de not olarak düşeceğim inşallah. 915, 916, 17, 918 den, kaldığımız yerden devam edeceğiz inşallah. 917'den, evet 917. beyitten önümüzdeki cumartesi Allah'tan bir şey gelmezse devam edeceğiz inşallah. Şimdi sorularınıza inşallah başlayacağım Cenab ı Hak bizleri muhafaza eylesin inşallah.

https://youtu.be/ec7PBlAwbq8

MESNEVİ-İ ŞERİF 917-921. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamün aleyküm. Geceniz hayırlı olsun inşaallah. Gündüzünüz hayırlı olsun. Ayınız, yılınız, ömrünüz hayırlı olsun inşaallah. Bir cumartesi mesnevi sohbetlerinde yine beraberiz. Cenab ı Hak cümlemizi kuran ve sünnete sımsıkı yapışan, kuran ve sünneti öğrenen ve yaşayanlardan eylesin inşaallah. Birkaç sohbet aranızda olamayacağız. Bir yurt dışı seyahatlerimiz olacak. O yüzden zannediyorum birkaç hafta bir boşluk olacak. İnşaallah yurt dışı seyahatlerimiz bitince kardeşlerimize, arkadaşlarımıza yeniden sohbetlerin başladığını bildireceğiz. Cenab ı Hak cümlemizi hayırlı yollarda istihdam eylesin inşaallah. Bugün mesnevi 1. cilt 917. beyitten okumaya başlayacağız inşaallah:

"Çokları beladan belaya, yılandan ejderhaya sıçrarlar."

Geçen haftadan inşaallah bir hatırlatma yapalım. Hani av hayvanları diyorlardı ki 'çalışıp kazanan bil ki halkın itikat zayıflığı yüzünden. Harislerin boğazları miktarınca bir riya lokmasıdır. Tevekkülden daha güzel bir kazanç yoktur. Esasen hakka teslim olmadan daha sevgili ne var.' demişlerdi ve devam ediyorlar: 'çokları beladan belaya, yılandan ejderhaya sıçrarlar.' Bu insanlar tevekkül etmediklerinden dolayı, kendilerince bu hırslarından, bu dünya tamahlarından, dünyalık işlerinden dolayı veyahut da bu sebeplere bakmalarından dolayı bir beladan başka bir belaya yılandan kaçarken ejderhaya tutulurlar. Yani bir örneğin kazadan veya eski tabirle kaza-i ilahiden kurtuluş gördükleri tarafa kaçarlar ama kurtuluş gördükleri taraf daha büyük bir sıkıntı olur ve böylece bir kimse bir beladan başka bir belaya hatta daha ağır bir belaya gitmiş olur. Yani bir imtihandan kaçarken

bir kimse, bir imtihan ona sıkıntı verecek imtihandan bunaldığında ondan kurtulmak için mücadele ederken, daha büyük bir belaya, daha büyük bir mücadele daha büyük bir sıkıntıya düçar olur. Bunu tarif ederken de kaçtıkları yılan ise onun normal yılandan kaçarken ejderhaya tutulmak gibi yani rüzgardan kaçarken fırtınaya tutulmak gibi küçük bir dalgadan kaçarken kocaman devasa bir dalgaya tsunami tutulmak gibi işte mesela bir kimse örnekliyorum işte fakirdir kendisi, fakirlikten kurtulmak için kendince fakirlikten kurtulacak teşebbüslerde bulunur, böyle bir teşebbüslerde bulunduğunda, işte harama bulaşmış olur, ne bileyim dünya sevgisine bulaşmış olur, fakirliğe sabrederken şükrederken hamd ederken o fakirlikten kurtulurken daha büyük belalara ve müsibetlere daha büyük bir sıkıntılara düçar olabilir. Bir kimse işte fukaradır, hani fakr-u zaruret içersinde belki de hayat yaşıyordur amma velakin aç değildir açıkta değildir ama buna hamdetmez buna şükretmez burdan kurtulmak için yanlış yollara tevessül edebilir, sıkıntılı yollara tevessül edebilir, veyahutta boyunu aşan gücünü aşan yollara tevessül edebilir. Bu sefer de hani fakirlik bir işte yılansa dünyaya dalma dünyaya aşık olma dünyanın pisliğine, sıkıntılarına bulaşma bir ejderha gibi olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzdenHz. Pir hayvanların ağzından diyor ki insan oğlu bu hırsından dolayı işte bir beladan başka bir belaya doğru koşturur. Veyahut da yılandan kaçarken ejderhaya tutulur. Allah muhafaza eylesin.

"***İnsan hile etti. Ama hilesi kendisine tuzak oldu. Can sandığı, kan içici bir düşman kesildi,(****insan hile etti yani*) ***kapıyı kapadı. Halbuki düşman evinin içindeydi. Firavun'un hile ve tedbiri de işte buna benzer masallardandı. O kin güdücü, yüz binlerce çocuk öldürdü. Aradığıysa evinin içindeydi.***

Bu insan hile etti, yani firavun hile etti. Hani müneccimler toplandılar. Müneccimler toplanaraktan dediler ki firavuna senin saltanatını yerle bir edecek senin sarayını yerle bir edecek bir erkek çocuk gelecek, bu erkek çocuk senin sarayını ve saltanatını yerle bir edecek dedi.

Bu sefer firavun bütün ülkeye emir yayınladı ve bütün ülkeye emir yayınlayaraktan o sene doğmuş olan bütün erkek çocuklarını katletmeye başladılar ve müneccimler her daim buna bakıyorlardı ve her daim baktıklarında o erkek çocuğun hala da sağ olduğu ve erkek çocuğun yaşadığı görünüyordu ve firavun o erkek çocuğu yaşıyor diye bütün hafiyelerini, bütün askerlerini, bütün polislerini, bütün gizli servisini ülkenin içerisine yaydı. Nerde bir erkek çocuk doğarsa onu katlediyorlardı ve Musa Aleyhisselam'ın annesi de çocuğu doğdu, çocuğu doğunca Cenab ı Hak, hani 'Allah Musa'nın annesine ilham etti' ayeti kerimesi mucibince, Cenab ı Hak onun kalbine ilham etti.

Kalbine ilham edince, o çocuğu bir müddet emzirdi ve çocuğu ne yazık ki bir kutunun, bir sandığın içerisine koyup, bir sepetin içerisine koyup, Nil'e bıraktı ve Nil'e bırakınca firavun da kızıyla beraber Nil kenarındaydı ve o sandığı görünce, işte kendi kızıyla firavun dediler ki işte sandığın içerisindeki, işte mal ise, firavun dediki mal ise benim olsun, can ise senin olsun. Kızıyla böyle konuştular bir rivayette, ve askerler Nil'deki o sandığı getirirler. Nil'deki o sandığı getirince içinden küçük bir bebek çıktı.

Firavun'un kızının da çocuğu olmuyordu. O da bir şehzade ile veya kralla evliydi ama uzun müddet çocuğu olmuyordu ve çocuğu olmadığı için de müzdaripdi ve bir erkek çocuk veremediğinden dolayı sıkıntılıydı. O Firavun'un kızı bazı rivayetlerde Firavun'un hanımı olarak geçiyor, işte onu aldı. Onu sanki bir çocuk edindi, kendisi doğurmuş gibi. Ondan sonra onu lanse etti. Kendisi yeni doğum yapmış gibi ama kızı ama karısı öyle lanse ettiler ve Firavun'un bir oğlu olduğu söylendi ve Firavun'un veyahut da işte o günkü o kralın Firavun'un kızının oğlunun olduğu söylendi. Bazı rivayetlerde Firavun'un hanımı olarak geçiyor. Bazı rivayetlerde de Firavun'un kızı olarak geçiyor. Tarihi bir şey, çok önemli değil o kadar da ve işte böyle bir kurbanlar kestiler, hediyeler dağıttılar. Herkese haber verdiler ve aynı zamanda da bir süt anne aramaya başladılar. Çünkü o gün, o ana kadar sarayda ne kadar kadın varsa onların memesini emmiyordu ve işte halka ilan ettiler. Dediler ki işte saraya bir süt annesi alınacak. Firavun'un çocuğunu emzirecek diye ve Musa Aleyhisselamın annesinin yine Cenab ı Hak gönlüne ilham etti. Gönlü onun vahyedince o koşa koşa gitti ve Musa aleyhisselam kendi annesinin memesini aldı ve Firavun'un sarayında Cenab ı Hak Musa'yı büyüttü.

Firavun hile etti. Hz. Pir burda bize bir işaret ediyor. Diyor ki insan hile etti ama hilesi kendisine tuzak oldu yani insanoğlu hile ediyor ama hilesi onun kendisine tuzak oluyor. Can sandığı kan içici bir düşman kesildi ve can sandığı o sandığın içerisindeki can onun için ne oldu? Kan içici oldu. Çünkü Firavun'un bütün sarayını yerle yeksan eden ve Firavun'un ölümüne sebep olan Musa oldu. Kapıyı kapadı, halbuki düşman evinin içindeydi. Yani Firavun, normalde bütün çocukları katlediyordu ama asıl katledilecek çocuk, asıl öldürülecek çocuk sarayın içindeydi ve Firavun'un hile ve tedbiri de işte buna benzer masallardandı. O kin güdücü yüzbinlerce çocuk öldürdü, aradığı ise evin içindeydi. Rivayet edilir ki yetmişbin erkek çocuk öldürdü. Bakın yetmişbin. Bazı rivayetlerde yediyüzbin, bazı rivayetlerde yedi milyon olarak geçiyor ama yani normalde o rivayetlerin hangisi ne kadar doğru bilinmez ama normalde yedi sene boyunca. Çünkü her müneccimler baktıklarında o kendisinin sarayını yerle yeksan edecek olan

çocuğun yaşadığı söyleniyordu. Yaşadığı söylendikçe firavun, bütün ülkesindeki çocukları katletmeye devam ediyordu ve o işte o kin güdücü yüzbinlerce çocuk öldürdü, aradığı ise evinin içindeydi yani Cenab ı Hak bir şeyi takdir ettiyse, senin tedbirin o takdiri bozmuyor. Tedbir takdiri bozacak diye bir kaide yok.

Ha biz bu noktada ehl i sünnet olarak böyle mi düşünürüz? Hayır. Çünkü burada bir şerh düşmek lazım. Nasıl şerh düşmek lazım, mesela kaza ve kaderi değiştirebilecek olan, değişmesinin mümkün olduğuna dair rivayetler var. Mesela Hz. Peygamber sallallahü vesselam hazretleri hani çok sadaka belayı def eder diyor yani sadaka vermek belayı def eder. Çok dua etmek, belayı def eder. Hadisi şerifler var anne ve babaya iyilik etmek, özür dilerim belayı def ediyor. Sılaryı rahim yapmak, insanın ömrünü uzatıyor. Böyle olunca hani kaza ve kader değişmez inancı ortadan kalkmış oluyor. Aslında bu kaza ve kader inancının, iman ediyoruz ama bunun anlaşılması için bu meselenin yeniden analiz edilmesi lazım yani bazı rivayetlere bakarakdan biz, hani bunun kaza ve kaderin hiç değişmeyeceğini, yani kaza ve kaderin hiç değişmeyeceğini, bu konuda hani her şey yazıldı bitti, bir şeyin değişmesi mümkün değil, senin başına gelecek olan bir şey gelecek. Böyle bir algı böyle bir algı insanları cebriyeye götürüyor. Çünkü mesela Cenab ı Hak başka bir ayeti kerimede de bir yaşatılana ömür verilmesi de ömründen eksiltilmesi de mutlaka kitapta yazılıdır diyor. O zaman ömrünün hani uzayıp kısalacağına dair bir ibare olmuş oluyor. Ömrün kısalıp uzamasını mümkün olduğunu söyleyenler bu ayeti kerimeyi kendilerince ölçü olarak kabul ediyorlar ve yine Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri kazayı ancak dua önler ve ömrü ancak iyilik arttırır hadis-i şerifi de bu ayeti kerimeyi desteklemiş oluyor.

Evet biz hani ecel ne bir adım öne, ne bir adım sona sonraya dediğimizde yani yine ecel Allah'ın takdiriyle bu noktada Allah'ın takdirini değişmez olarak görmek, biraz cebriyeye giriyor. Yani eğer Cenabı Hak değiştirirse bütün her şeyi değiştirebilir. Hani bir hadisi şerif daha var, şeyle alakalı, miraçla alakalı. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri miraca çıktığında, kalemin cızırtısını duyuyor. Cebrail Aleyhisselama diyor ki bu nedir? Cebrail Aleyhisselam da bu kalemin cızırtısıdır. Ne yapıyor ki diyor. Ne yapıyor ki deyince kalem hala daha Allah'ın dediklerini yazıyor ve Allah'ın dediklerini siliyor. Yani yazmaya ve silmeye devam ediyor diyor. Böyle olunca demek ki kazanın değişmesi veyahut da işte bazı şeylerin önlenmesi mümkün oluyor. Yine başka bir hadis-i şerifte de Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, 'sadaka Rabbin isyan edene karşı öfkesini söndürür ve kötü ölümü önler' diye hadisi şerif var. O zaman yani bir

kimse sadaka verince Cenab ı Hakkın öfkesini söndürüyor. Yani cömertlik yapmak, insanlara iyilik yapmak, insanlara hani en azı tebessüm etmek ya tebessüm etmek, Allah'ın öfkesini söndürüyor, kötü ölümü önlüyor. Kötü ölümle ne? En kötü ölüm Allah muhafaza eylesin bir kimsenin imansız gitmesi. O zaman sadaka vererekten, insanlara cömertlik yaparaktan, mesela bir kimsenin ilmini dağıtması bir sadakadır işte bir kimsenin parasını dağıtması sadakadır, bir kimsenin tebessüm etmesi sadakadır, bir kimsenin eşine, çoluğuna, çocuğuna yedirmesi içirmesi sadakadır. Bunun gibi. Demek ki bir kimse böyle cömertlik yaparsa o cömertlik onun hem Allah'ın öfkesinin sönmesine aynı zamanda da kötü ölümle karşılaşmasını önlüyor. Yine başka bir hadis-i şerifte 'kim elinin geniş, rızkının bol olmasını ve ecelinin geç gelmesini arzu ederse, sılayı rahimde bulunsun diyor. O zaman bakın bunlar demek ki Cenab ı Hakk'ın kazasını, Cenab ı Hakkın bu noktada kaderi ilahisini değişebileceğine dair olan rivayetler. O yüzden bu kader ve kaza meselesini analiz ederken, insanların dikkatli analiz etmeleri lazım yani dua eğer kazayı değiştirmiyorsa insan şöyle düşünebilir çünkü dua etmenin ne anlamı var veyahut da cömertlik kazayı, kaderi değiştirmiyorsa, bir kimsenin o zaman dua etmesi, zikretmesi, ibadet etmesi, hayırlı ameller işlemesinin bir anlamı kalmıyor düşüncesi olur ki Allah muhafaza eylesin bu da sıkıntılı bir şey olur. Yine mesela Hz. Ömer radıyallahu anh hazretlerinin meşhur duası var ya hani bu böyle Cenab ı Hakkın bazı şeyleri yazıp sildiğine dair önemli bir rivayet. Hani diyor ya Ey Rabb'im Eğer beni şekavet ehli ve günahkarlar arasında yazdın ise beni sil. Saadet ve mağfiret ehlinin içinde sabit kıl. Şüphesiz ki sen dilediğini siler, dilediğini sabit kılarsın ve ümmül kitap senin katındadır. Bu, bize büyük bir ümit kapısı.

Demek ki bir kimse duayla, zikirle, cömertlikle, namazla, başına gelecek olan bela ve musibetleri hayırlısıyla def etme, bu bela ve musibetlerden kurtulma, veyahut da kaza ve kaderle alakalı meselede üzerine yazılmış olan ne varsa kendisine ağır gelecek meselede üzerineyazılmış olan varsa kendisine ağır gelecek şeyler, bunlardan kurtulabileceğine dair bunlar işaret. Ama biz kendi kendimize kalkar da işte kaderimiz böyleymiş, değişmeyecek dersek bu cebriyeye giriyor Allah muhafaza eylesin. Bu fakir o yüzden hep derslerde de dedim ki kaderi şöyle anlıyorum, benim doğumum ve ölümüm yani muhakkak öleceğim ama ölümümün zamanı değil. Doğumum benim elimde değildi. Bu benim kaderim.

O zaman şöyle bakabiliriz meseleye. Dağların işte sıra dağlar gibi sıralanması bir kaderdir. Bir insanın fıtratı yani erkek veya kadın olması kaderdir. Gözünün üstünde kaşının olması kaderdir. Kirpik işte, kirpiğinin büyümemesi bir kaderdir, saçının büyümesi bir kaderdir, ağzının yüzünün

önünde olması bir kaderdir, işte ensesinde burnunun olmaması bir kaderdir. Kaderi Ben böyle değişmez fıtrat olarak görüyorum. Hani hadis-i şerifte de dağların yerinden oynayacağına inanın ama insanın fıtrafının değişeceğine inanmayın diye, o hadis-i şerifi bir kader olarak algılıyorum. Yoksa insanın başına gelen şeyleri savuşturmaya çalışması veya başına gelen şeylerle alakalı değişikliğe gitmesi veya bir şeyi istemesi, bir şeyde mücadele etmesi, kaderle pençeleşmek olarak görmüyorum.

Kaderle pençeleşmek insanın fıtratı ile pençeleşmesi. Hani bir erkeğin işte doğurmaya kalkması. Bu kaderle pençeleşmesi, bunun fıtratı değil. Hiçbir erkek kadınlar gibi hamile kalıp doğuramaz. O yüzden hiçbir kimse bu noktada fıtratının üzerinde küfre düşüp değişikliğe gitmesin. Kadınlaşmaya çalışmasın. Hiçbir kadın ne yaparsa yapsın erkek olamaz. Bu ne yapacak o zaman? Fıtratın üzerinde değişikliğe gidip de kendi kendine zulmetmesin, küfre düşmesin, böyle bir değişikliğe gitmesin. Allah muhafaza eylesin.

O zaman bizim kadere bakış açımız daha farklı olması lazım. Kadere bakışımız, daha farklı noktalarda cereyan etmesi lazım. Demek ki dua başımıza gelen bela ve musibetleri def etmede, zikir başımıza gelen bela ve musibetleri defetmede, cömertlik başımıza gelen bela ve musibetleri defetmede veya bir hayrı celbetmekte. Mesela bir kimse bir hayra ulaşmak istiyorsa bu dairede de hadisler var. Hani oruç tutması, onun cömertlik etmesi, sadaka dağıtması, fakirleri doyurması, bir sıkıntıda olan bir kimsenin sıkıntısını ortadan kaldırması, onun başka bir sıkıntıdan kurtulmasına, başka bir problemden kurtulmasına vesile olacak. O yüzden hani duayı, zikrullahı, namazı, Allah'a yalvarmayı, Allaha yakarmayı, cömertliği, mesela hacca gitmeyi, umreye gitmeyi, bunları muhakkak muhakkak önemsememiz gerekiyor.

Hani, Cenab ı Hak Beytullah'ta yapılan duaları kabul ediyor, zikrullahta yapılan duaları kabul ediyor, farz namazlardan sonra yapılan duaları kabul ediyor, seher vaktinde yapılan duaları kabul ediyor, ezan ile kamet arasındaki duaları kabul ediyor. Böyle olunca yani bir kimsenin dualarının kabulu, bu meselede insanın başına gelen bela, musibet, sıkıntıların defi için bir pencere açmış oluyor. İnsanoğlu bela ve musibet, sıkıntının içerisinde inim inim inlerken, Allah'ın ona yardım etmemesi, Cenab ı Hakkın ona kapılarını kapatması ve Rabbin ona bir çıkış yolu göstermemesi, Allah'ın rahmet, merhamet, mağfiret, sıfatlarının sanki ortadan kalkması gibi oluyor. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden kıymetli dostlar ben her zaman için derim, bir ümit kapısı vardır. Sen yeterince dua etmemişindir. Bir umut kapısı vardır Sen yeterince Allah'ı zikretmemişsindir. Bir çıkış yolu vardır. Sen secdelere kapanıp yalvarmamışındır. Sen Rabbini unutmuşsundur. Rabbini sen unuttuğun için

Allah seni unutur. Sen Rabbine sırtını dönmüşsündür. Sen Rabbine sırtını döndüğün için o sana sırtını dönmüştür. Sen bir yerde büyük konuşmuşsundur, kibirlilik yapmışsındır, Allah senin burnunu sürtmeye kalkmıştır. O yüzden yapmış olduğum kibirliliği bul, Allah'a tövbe et, Allah'a yüz sür, Allah'a secde et, Allah'a yalvar yakar. Ben nerde yanlış yaptım de, ben nerde eksiklik yaptım de. Ya Rabbi beni affeyle. Yarabbi beni muhafaza eyle. Yarabbi nerde bir şatahat yaptıysam, nerde bir şatafatta bulunduysam, nerde senin hoşuna gitmeyecek bir amelde bir fiilliyatta bulunduysam beni affeyle. Beni Affeyle ki bu başımdaki musibeti başımdan kaldır. Başımdaki bu sıkıntıyı kaldır diye dua etmeliyiz. Çünkü öbür türlü bütün insanlık veya müslümanlar bir kabz haline düşecekler. Hani hadis-i kutsi de duanız olmasaydı ne işe yarardınız dedi. E o zaman madem ki dua bir şey değiştirmeyecek, o zaman dua etmek ne işe yarar diye insanoğlu kalkar bunu söyler. Bu meseleyi toparlamamız gerekirse, evet dua etmek kazayı def eder, bakın kazayı def eder, dua etmek belayı def eder, dua etmek, zikretmek, namaz kılmak, oruç tutmak, zekat vermek, hacca gitmek, iyi amellerde bulunmak, salihlerle beraber bulunmak, zikir halakalarında bulunmak, merhamettir, rahmettir, berekettir, lütuftur, ikramdır. Her türlü beladan, musibetten, sıkıntıdan, günahlardan arınma yoludur. Allah bizi onlardan eylesin.

Yine özür dilerim, İbni Mesut bunu da naklediyor. O da dua ediyor. İbni Mesut malum sahabenin fıkıhça önde olan alim zaatlarından birisi ve İbni Mesud dua ediyor. Allah'ım eğer beni saitler arasında yazdın ise, onların arasında bırak. Sait, kurtuluşa erenler. Hani fatihanın sonunda dua ediyoruz ya, Ya Rabbi bizi salihlerle beraber eyle. Bakın eğer değişmeyecekse, fatihanın sonunda neden Cenabı Hak duayı koysun bizi salihlerle beraber eyle diye ve bizleri delalete eyleme. Fatiha'nın sonunda bu var, o yüzden sakın kaderi değişmez, cebriye noktasında kazayı değişmez, cebriye noktasında algılamayalım. Yani bir kısım eski kitaplarda veya da bir kısım bu meseleye tam vakıf olamamış kimselerin veyahut da hiziplerin, yolların içerisinde bulunanlar cebriyeye düşüyor veya kaderiyeye düşüyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz kadere iman ederiz. Kazanın, Allah'tan olduğuna da iman ederiz. Ama bunların değişmeyeceğini düşünmeyiz. Ben öyle düşünmem, ben öyle iman etmem. Allah muhafaza eylesin. Ben dua ile zikirle yalvarma ile hani iyi amellerle, salih amellerle, Allah'ın insanların üzerinde ve bizim üzerimizde takdir ettiğinin değişeceğine inanırım. Ha değişmeyeceğine dair hadisi şerifler var mı? Var. Evet onlara da biz bakarken bu minval üzerinden bakacağız.

Hani az önce dediğim gibi insanın fıtratının değişmemesi yani işte bir erkeğin erkekliğinin değişmemesi. Ne kadar ameliyat olursa olsun, ne tarafını

ne kadar kestirirse kestirsin, görüntü olarak ne kadar kadına benzerse benzesin, sonuçta o erkek doğuramayacaktır. Sonuçta o erkek kendi rahim olmayacaktır onda. Kadınlar gibi regl olamayacaktır, yumurtlayamayacaktır. Bir kadın ne kadar erkek olursa olsun, görüntü olarak da ne kadar erkeğe benzerse benzesin, asla onda bir cinsel uzuv olmayacak, asla bir erkek gibi cinsel uzvu olmadığı gibi bir erkek gibi de işlev göremeyecek. E o zaman hadis i şerif tecelli ediyor. Yani kader o zaman fıtratın değişmemesi oluyor. Bir insanı ne yaparsanız yapın, örnekliyorum bunu yani gözünün arkasında, beyninin altında, omuriliğinin altında gözü olmayacak veya ne yaparsanız yapın gözü tepesinde olmayacak, ne yaparsanız yapın burnu ensesinde olmayacak. Olmayacak bakın! Sebep? Cenabı Hak onun kader olarak onun fıtratını tesbit ett. Onun fıtratını oluşturdu ve onu kadere bağladı. O yüzden normalde onun fıtratının değişeceğine inanmayın. Değişmeyecek olan bunlar veya bir kimsenin doğumu, o insanın kendi cüzi iradesinde değil. O zaman bizim doğumumuz kader. Bizim kadın ve erkek olarak doğmamız da kader.

O yüzden nerden ben kadın doğdum nerden ben erkek doğdum gibi söylentiler de ne olmuş oluyor, isyan oluyor, küfür oluyor ve yine İbni Mesud'un duasına geliyoruz. Diyor ki beni saitler arasında yazdın ise onların arasında bırak, eğer şakiler arasında kaydettin ise beni sil saidler arasına yaz. Şüphesiz ki sen dilediğini siler, dilediğini sabit kılarsın. Ümmül kitap senin katındadır. Demek ki bu hadis i şeriflerden anlıyoruz ki kazayı duanın önleyeceği, iyilik etmenin, sıla-i rahim yapmanın, Rabb'inin öfkesini dindireceği, açıkça beyan ediliyor ve hem Hz. Ömer'in hem de İbni Mesud'un dualarından da anlıyoruz ki levh-i mahfuzda bir şey yazılı olmuş olsa dahi Cenab ı Hakkın kudret ve kuvveti ile rahmet ve bereketi ile onun silineceğini, yenisinin de yazılacağını duyuyoruz ve aynı zamanda da o sözümün, sohbetin başında söylediğim miraç hadisesinde kalemin cızırtısını duydum ve kalem hala da yazıp siliyordu hadis i şerifini asla unutmayacağız. Cenab ı Hak yazdığını sadece kendisi siler, sildiğini de sadece kendisi yazar. O zaman biz böyle bir şey mümkün değil gibi düşünerekten dua etmeyi bırakmayacağız. Böyle bir şey mümkün değil diyerekten iyilik yapmayı bırakmayacağız. Böyle bir şey mümkün değil diyerekten ümit kapımızı kapataraktan, ibadetimizi terk etmeyeceğiz.

Kıymetli dostlar, hiçbir zaman ümidinizi kaybetmeyin. Kimler ümitlerini kaybeder? Şeytan kalbine oturduysa o kimse ümitsizlik lağımına düşer. Allah muhafaza eylesin. Hiçbir hastalık yoktur ki bakın hadis i kutsi, hiçbir hastalık yoktur ki Allah onu yaratmazdan önce devasını yaratmamış olsun. O zaman bize düşen, hastalıklara karşı onun devasın araştırmaktır. Onun

devasını aramaktır. O yüzden ümitsizlik yok. Muhakkak ve muhakkak bir ümit kapısı var. Sen dua et, sen yalvar. Sen Allah'ı zikret. Sen Allah'tan istemeye devam et. O muhakkak duyucu, muhakkak görücüdür. Muhakkak ki istenilmek onun hoşuna gider. Muhakkak ki ondan, ona yalvarılmak onun hoşuna gider. Hiçbir zaman şunu unutmayın. Biz fatiha-i şerifenin sonunda hep dua ederiz. Bizi inam ettiğin, ihsan ettiğin o peygamberler, o salihler, o veliler, o Pir Efendiler var ya, evet, bizleri onun yanında eyle, onların yolunda eyle, onlarla beraber eyle. Amin. Bizleri delalete düşen, sapkınlığa düşen yani kur'an ve sünnetten uzaklaşan, kur'an ve sünnete aykırı hareketler edenler, yani kur'an ve sünnetin yasakladığı her türlü içki, zina, fuhuş, uyuşturucu, eşcinsellik, Allah'ın lanetlediği hal ve hareketlerden yani delalete düşürdüğü, Allah tanımaz, peygamber tanımaz, kitap tanımaz hallerden bizleri uzak eyle. Amin ve bunun eğer duanın bir kıymeti olmamış olsaydı, ümmül kitap olarak anılan fatiha-ı şerifede bu dua olmazdı ve Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yatsı namazından sonra hiç terk etmediği ve muhakkak yatsı namazından sonra, Bakara'nın son ayetlerini de inşallah unutmayalım devamlı okunan. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bu hadisi şerifler ışığında bakarsak, biz kaza ve kadere farklı bir pencere aralamış, farklı bir pencere koymuş oluruz ki bu da ayetle ve hadis-i şeriflerle ve ashabın davranış biçimiyle bellidir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden normalde biz asla ve asla kaza ve kaderin bu manada, benim dediğim manada, değişmeyeceğine inananlardan değiliz. Ha fıtrat demiyorum bakın. Başına gelecek olan bela ve musibetlerin sadaka ile yani cömertlikle bakın sadaka deyince sadece para aklınıza gelmesin ama zenginler içinde tebessüm etmek değil sadaka. Yani senin paran pulun varsa canım kardeşim, sen öyle tebessüm ederekten sadaka edeceğim diye uğraşma. Senin paran pulun var. Sen para vereceksin. Senin ilmin var. Sen ilmini yayacaksın. Bir hurma ile de olsa cehennem ateşi yarım hurma ile de olsa cehennem ateşinizi söndürünüz. O yüzden aza çoğa bakmayacaksınız, cömertlik yapacaksınız. Etrafınızdaki fakir ve fukaraya, ihtiyacı olanlara ne yapacaksınız? Merhamet edeceksiniz, onlara bu manada sadaka vereceksiniz. İlmi olanlar kıyıda köşede kenarda oturmayacaklar evlerini kendince, evlerindeki rahat koltuklarını kendilerine yurt edinmeyecekler. İlmi olanlar ama kitap yazaraktan ama sohbet ederekten ama ev ev dolaşaraktan, mahalle mahalle dolaşaraktan ne yapacaklar insanlara ilimlerini yayacaklar. İnsanlara nasihat edecekler.

Devlet başkanının kur'an ve sünnete hükmetmesi cihattır, o da oturacak. Kur'an ve sünnetle hükmedecek, insanlara zulmetmeyecek. Kur'an ve sünnetin dışında bir kanun çıkarmayacak. Kur'an ve sünnetin içerisinde kanunlar

çıkararaktan insanların kur'an ve sünneti yaşamalarına vesile olacak ve onun da bu meselede gayreti böyle olacak. Herkes için ne yapacak, herkes için hasenat defterini doldurmaya bakacak. Yani benim kaderim cebriyeciler gibi, benim anlıma cehennemi yazdı. Ben cehenneme gideceğim. Benim anlıma cenneti yazdıysa ben cennete gideceğim. Ne cennetlik amel işlemeye, ne de cehennemlik amel işlemeye gerek yok düşüncesinde olmayacak. Veyahut da kaderiyyenin farklı bir fraksiyonu gibi ne başımıza gelecekse gelecek, biz rüzgarın önünde kurumuş yaprak misaliyiz demeyecek. Kendisini makine de görmeyecek, cebriye. Kendisinin rüzgarın önünde yaprak gibi de görmeyecek, bu da ne, kaderiye. Biz ikisinin ortasındayız. Biz duamızın, zikrullahımızın, namazımızın, ibadetlerimizin ehemmiyetli olduğunu, önemli olduğunu ve kim cennetlik amel işlerlerse önemli olduğunu ve kim cennetlik amel işlerse Cenabı Hak onları cennete koyacağını vaat ettiğini, bu ümitle biz cennetlik ameller işlemeye gayret ederiz. Kim Allah'a aşık olursa, Allah'ın da ona aşık olacağını ve Allah'ın ona aşık olduğunda Allah'ın her şeyine onun kefil olacağına inanırız. O yüzden biz kendimizce kendi dairemizde kaza ve kadere böyle bakar, böyle iman ederiz. Allah bizi Kur'an ve sünnet dairesini iyi anlayan, kur'an ve sünnet dairesini idrak eden, kur'an ve sünnet dairesini yaşayan kullarından eylesin inşallah.

"Mademki bizim gözümüzde birçok illet var, yürü kendi görüşünü dostun görüşünde yok et."

Yani bizim zahir gözümüzde pek çok nefsani hastalıklar var. Bu hastalıklar sebebiyle biz her şeyin iç yüzünü görmeyebiliriz, göremeyiz ve bu zahir gözle biz batını da bilemeyiz. O zaman biz ne bizim Cenab ın Hakkın bizim üzerimizde takdirini bilebiliriz ne de Cenabı Hakkın bizim üzerimizde herhangi bir şey koyduğunu bilebiliriz. O zaman biz ne yapmamız lazım? O zaman biz kendi görüşümüzü terkedip, biz Hakkın ve hakikatin yolunda, Hakkın ve hakikatin dairesinde duranların görüşlerine bakmalıyız. Birinci derecede kur'an bize ne diyor. Biz Kur'an'ın görüşüne bakmalıyız. İkinci derecede Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri ne diyor? Biz onun görüşüne bakmalıyız. Üçüncü derecede biz imamların, fıkıh imamlarının, akayit imamlarının görüşlerine bakmalıyız. Dördüncü derecede biz üstadımızın görüşlerine bakmalıyız. Biz kendi görüş ve reyimizi Hak ve hakikat görüp, kendi görüş ve reyimizi kendi dairemizde ilahlaştırmamalıyız. Mesele din ise o zaman dinin görüşü bellidir. Ne yazık ki son dönem veya ilk dönem hiç önemli değil, insanların büyük bir çoğunluğu, kendi görüşlerini ilahlaştırılmasıdır. Bilhassa cahil ve avam insanlar, kendi görüşlerini ilahlaştırırlar. O yüzden bizim gözümüzde dünya, kalbimizde dünya sevgisi vardır, kalbimizde bizim Allah ve Resul'ünün sevgisi

oturmamıştır, oturmadığı için bizim görüşümüz de bulanıklık, bizim görüşümüzde eksiklik, noksanlık vardır ve bizim görüşümüzdeki bulanıklığı ve eksikliği biz farkedemeyiz, nefsimize uydumuzdan dolayı. Hani kur'an ve sünnette itaat eden, kur'an ve sünnetten ilham alan kimselere itaat eden bir kimse bu meselede yanılgıya düşmekten kurtulur. Cenab ı Hak da zaten ayet-i kerimede Allah'a itaat et, resulüne itaat et, sizden olan emir sahiplerine itaat edin diye bize yolumuzu çizmiş. O zaman biz dini bir meselede veyahut da dünyevi bir meselede, bizi ilgilendiren bir meselede, kendi heva ve hevesimizi ilahlaştırırsak, kendi nefsaniyetimizi ilahlaştırırsak, bizim yolumuz sapar ve biz çok büyük illetlere, çok büyük dertlere düçar oluruz. Ama biz kurana, sünnete, imamların içtihatlarına, velilerin görüş ve düşüncelerine, hani siz bilmiyorsanız zikir ehline sorunuz, ayeti kerimesi mucibince, biz eğer bunlara müracaat edersek, o zaman görüşümüz aydınlanacak, yolumuz aydınlanacak. Bir şey hoşunuza gitmeyebilir çünkü. Biz hoşumuza gitmeyen, nefse bu zor gelir. Nefse zor gelince, nefis ordan geri döner. Nefsin hoşuna gitmeyen şeyler, böyle insanlar için zul gibi gelir.

Oysa bizim nefsimizdeki hoşuna gitmeyen nice hakikatler vardır. O hakikate ram olmak, o hakikate tabi olmak nefsi ezip şeytanı def edip o hakikate tabi olmak bizi her türlü dünyevi ve uhrevi sıkıntılardan kurtarır ama ne yazık ki insanoğlu kendi nefsaniyetini, heva ve hevesini ilahlaştıran bundan dolayı kur'an ve sünnetin, imamların içtihadının ve aynı zamanda velilerin bakış ve görüşünü terk ediyorlar. Terk edince de ne yazık ki başları beladan kurtulmuyor, gözleri karanlıktan kalpleri de nifaktan ne yazık ki sıyrılmıyor. Oysa Bakara 216: 'hoşunuza gitmediği halde, cihad üzerinize farz kılınmıştır' diyor. O zaman bakın bir şey hoşumuza gitmiyor, cihad etmek hoşumuza gitmiyor, malımızla cihat etmek hoşumuza gitmiyor, canımızda cihad etmek hoşumuza gitmiyor, ilmimizde cihad etmek hoşumuza gitmiyor. Biz heva ve heves hoşumuza gidiyor. Evin köşesinde oturmak hoşumuza gidiyor. Bu gece zikrullah var hadi ya evde ben zikrullah yapayım, hoşumuza gitmiyor. Evden dışarı çıkıp zikrullah yapmak, üç kişi beş kişi toplanıp Allah'ı zikretmek hoşumuza gitmiyor. Allah'ı zikirle hemhal olmak hoşumuza gitmiyor ve evimizde oturaraktan, zikrullah halakasına oturmadan, dervişlik yaptığımızı zannediyoruz ve kalkıyoruz kendi kendimize hoşumuza gitmeyen ibadetleri, hoşumuza gitmeyen, bize sıkıntı veren o fiiliyatları terkedip, heva ve hevesimizin hoşuna giden, şeytanın hoşuna giden bir hal ile halleniyoruz.

Nerde haram işleniyor, nerde düğün dümbek var biz oraya gidiyoruz ama zikrullah var, zikrullah olunca da biz çeşitli bahaneler üretiyoruz biz. Nerde düğün dümbek var, nefsimizin hoşuna giden bir şey var, nerde lüks

restoranlarda yemek yemek var, nerde bilmem hangi beş yıldızlı, beş boynuzlu otellerde tatile gitmek var, bunlar bizim nefsimize hoş geliyor ama nerde zikrullah var, nerde sohbet var bizim nefsimizin hoşuna gitmiyor. Bu sefer ne yapıyoruz biz, nefsimizin hoşuna gittiği yerlere gidiyoruz. Bir zamanlar öyle demişlerdi, biz denize gidiyoruz bikinilerimizi de giyiyoruz, hiç kimse olmuyor bizim orda Allah da mı yok dedim, sizi görmüyor mu orda? Kadının göbek deliği ile diz kapağı arası kadınlara da haram. Kadın kadına olsa da haram. Nasıl gidersiniz? Bu nasıl bir dervişlik! Bu nasıl bir dervişlik heva ve hevesinize düşmüşsünüz. Ümmeti muhammed yangınlar içerisinde yanarken heva ve hevesine düşmüşsün sen. Ümmet i Muhammed'in kanı akarken, Ümmet i Muhammed'in canı yanarken, Ümmet i Muhammed paramparça olurken, Ümmet i Muhammed her an, her yerde, her tarafta, sıkıntının içindeyken, sen zevk ü sefada olacaksın! Bu nasıl müminlik ya! Bu nasıl müminlik! Bu nasıl müminlik ki senin kardeşin cayır cayır yanarken, sen sefada olacaksın. Hoşumuza gitmiyor.

Cihad etmek hoşumuza gitmiyor. Malımızla cihad etmek hoşumuza gitmiyor. O malı çünkü sen kazandın. Senin kafan çok çalıştı. Senin öyle kafan çalışıyor, öyle akıllısın, öyle akıllısın, aklın padişahısın sen. Allah yok çünkü orta yerde, nefsinin hoşuna öyle gidiyor ve sen öyle ilim sahibisin, öyle ilim sahibisin, öyle ilim sahibisin ki senden başka alim yok! Herkes gelsin senin kapına, senden öğrensin. Sen öylesine şeyhsin, öylesine şeyhsin, öyle şeyh, öylesine şeyhsin ki ağır taş yerinde yakışır deyip oturacaksın köşede. Herkes gelecek senin elini öpecek. Sen öylesine büyük alimsin, öyle sen büyük şeyhsin sen! Allah muhafaza eylesin. Kibir! Sen öylesine büyük dervişsin ki, bütün dervişler gelip senin elini öpecek! Hatta hal sende var, kal sende var, sen daha nediyorsun sen, gözünü kapattığında bütün alem senin gözünün önünde. Senden başka büyük derviş yok! Sen otur köşede.Ya orda avam Allah'ı zikretsin. Onlar çok da zikredecek daha ya. Sen ne yapacaksın, sen evinde otur, sen evinden ayrılma, öyle ya, sen koltuğundan ayrılma! Olur ya, o koltuğa bir başkası oturur. Allah muhafaza eylesin. Hoşumuza gitmiyor mücadele etmek, koşmak hoşumuza gitmiyor. Yoruluyoruz çünkü ya. Ay çok yoruldu arkadaş ya! Yol gitti ya! Kolay bir şey mi ya? Ya biraz da evinde otursun ya, bir nefeslensin. Evde eşi yok mu onun, evde çocuğu yok mu? Onların da hakkı var. Otur evde oh ala ya! Büyüt göbeğini de, her tarafını büyüt. Otur evde sen.

Sen açıları düşünme, sen dervişlik yapma, sen sufilik yapma, sen zikrullahı yapma. Sen dersini çekme. Sen namazı kılma ama dervişlikte en önde ol sen. Sen git üstadının yanında da böyle bir otur, hımmmm yap, her şeyi kap git sen. Bizde böyle. Hoşumuza gitmiyor. Mücadele etmek, cihad etmek,

koşmak, koşuşturmak, ter akıtmak, para akıtmak, ilmini akıtmak, hoşumuza gitmiyor. Biz beş yıldızlı oteller gibi evlerimizde baş köşede oturacağız, bizim müminliğimiz öyle olacak. Allah muhafaza eylesin. Oysa Cenab ı Hak ayet-i kerimede devam ediyor. Bakara 216: 'Bir şey hoşunuza gitmediği halde sizin için hayırlı olabilir.' Sizin cihad etmek hoşunuza gitmeyebilir. İlminiz de amil olmak hoşunuza gitmeyebilir. Siz kapı kapı, insanların önünde tevazu edip, onların hor ve hakir bakışlarının önünde, Allah'ı anlatacağım demek hoşunuza gitmeyebilir. Gideceksin şimdi orda üç dört kişi var. Aman, cahil. Sen alim insansın. Sen iyi dervişsin. Onlara şimdi dervişlik anlatacaksın, adam sana tepeden bakacak. Nerden geldin diyecek. Yine mi geldin diyecek. Yemek mi istiyor diyecek, su mu istiyor diyecek, kesin para ister bizden diyecek, kesin işte arabasına ondan sonra benzin doldutturacak diyecek, kesin ima edecek, bana para verin diyecek. Aman ya! Ya gittin, ne yapmağa gideyim sohbet edeyim onlara ben şimdi ya! Kıymetimi mi biliyorlar diyecen, sen köşede oturacaksın.

Sen ağa adamsın, sen derviş adamsın, sen mürşid adamsın, sen şeyh adamsın, sen alim adamsın ya! Allah Allah! Sen zengin adamsın canım kardeşim. Herkes senin kapına gelsin aman işte hacı baba, aman hacı abi, aman abi, aman kardeşim. Senden iyi mümin yok! Senden iyi kimse yok! Biraz bizim derneğimize yardım et. Bizim biraz vakfımıza yardım et sen biraz bizim işte gideceğiz bir de onun önünde el ovuşturacaklar senin önünde. Sen böyle kibirleneceksin. Sen böbürlenemeceksin. Müslümanların doğru yapmadıklarını, en doğrunun sen olduğunu, müslümanların iyi olmadıklarını dervişlerin iyi olmadıklarını, hepsini de sen kötülüycen, ondan sonra sen diyeceksin. Alın bu beşlirayı da hadi bakayım, hadi orda çalışmalarınıza devam edin ama kendinizi düzeltin. Sen zengin adamsın ya! Senin kafan çok çalışıyor. Sen çok kafası çalışan adamsın. O yüzden herkes senin önüne gelmesi lazım! Sen nesin ki ya! Sen makam sahibisin bir de. Aaa tabi, sen milletvekilisin sen belediye başkanısın, sen meclis üyesisin, sen önemli partinin, önemli bir üyesisin. Sen il başkanısın, sen ilçe başkanısın, sen yönetim kurulundasın! Olur mu ya, herkes senin etrafına gelecek. Herkes gelecek benim şöyle bir işim var. İşimi hallede bilir misin, böyle bir şeyim var, bunu halledebilir misin. Sen kibirlene seksin, sen böbürleneceksin, sen tepelerde dolaşacaksın, sen sıradağları sen yarattın. Tabii, ya sen! Senin yanına gelirken yüzonsekiz tane kapıdan geçmesi lazım. Sen öylesin. çünkü. Allah muhafaza eylesin.

İşte bunlar, bunları terk edip, böyle düşünmemek. Allah için tevazu sahibi olmak. Allah için Allah yolunda koşturmak, bizim nefsimizin hoşuna gitmeyebilir. Ama o Allah katında önemlidir, o hayırlıdır, biz bilemeyiz ki

Allah da kitabında bunları beyan etmiş: 'Bir şey de hoşunuza gittiği halde sizin için kötü olabilir.' Bir şey hoşuna gidiyor. Sen zikrullah halakasına gidip oturmuyorsun, evde oturuyorsun tek başına. Böyle la ilahe illallah, la ilahe illallah. Hanım da bakıyor ya böyle hımmmmmm yapıyorsun. Bir de sallıyorsun. Hanım bakıyor böyle. Vay bizim beye cezbe geliyor diyor veya kadın örtüyü kafasından aşağı salıyor, adam orada ya, böyle kadın bir hımmmmm yapıyor, adam diyor ki vay ya bizim hatun cezbe geçiriyor, çok iyi bir insan. Nefse ağır geliyor gidip orada dergah temizlemek, evine gelen çocukların temizliğini yapmak, tabii dervişler geldi evine, batırdılar. Vay senin halıların battı ya! Şu dervişlerin çocukları, katmayacaksın içeri! Şu dervişleri katmayacaksın içeri! Şu dervişlerden uzak olacaksın ya! Ya hep dervişler böyle zaten. Allah muhafaza eylesin. Küfre düşersin küfre! Dervişlere laf söyleyen, ehli zikre laf söyleyen, ehl i zikri küçük gören, kalbi mühürlenir de gider. Kalbi mühürlenir de gider. Allah muhafaza eylesin. Velilere laf söyleyen, velilere laf söyleyen, velilere düşmanlık yapan, kalbi mühürlenir gider.

Yemin etsem başım ağrımaz. Velilere laf söyleyen, velilere düşmanlık yapan ve burdan tövbe etmeyen, vallahi de billahi de kalbi mühürlenir de gider bu dünyadan. Dervişlerin dervişliklerine, zikirlerine ve zikre, halakayı zikre laf söyleyen, küçük gören vallahi de billahi de kalbi mühürlenir de gider bu dünyadan. Allah muhafaza eylesin. Bakın Enfal 43: 'Hani o vakitler Allah sana uykunda, yani rüyanda onları az gösteriyordu. Eğer Allah sana onları kalabalık gösterseydi korkacaktınız ve savaş konusunda anlaşmazlığa düşecektiniz. Fakat Allah böyle bir şeyden sizi uzak tuttu. Çünkü o gönüllerde yatanı da bilir. Bakın peygamberine, bu ne ile alakalı, Bedir ile alakalı, peygamberine Cenab ı Hak rüyasında, rüyasında düşmanları az gösteriyor, düşmanları zayıf gösteriyor. Aynı şekilde de Enfal 44'de diyor ki: 'yine onları sizin gözünüzde az gösteriyordu. Sizi de onların gözlerinde azaltıyordu.' Düşmanların da gözünde müslümanları az gösteriyordu. Müslümanlar düşmanlara bakıyordu az. Düşmanlar müslümanlara bakıyordu onlar da az görüyordu. Ne zamana kadar? Ta ki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri bir esir getirdi sahabeler. Bir köle. Onu zorladılar, onun ağzından laf almak için, o bir türlü ağzından laf alamadılar, konuşmadı o. Peygamberin hikmeti, peygamberin mucizesi, peygamberin peygamber olduğunun göstergesi. Getirin onu bana dediler, getirdiler. O kimseye dedi ki günde kaç deve kesiyorsunuz? O da dedi ki on deve. Hemen Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hesapladı. Dedi ki on deve yüz kişi yer. Demek ki karşıda bin kişi var dedi. Müslümanlar altıyüz kişiydi. Evet. İşte demek ki senin hayır bildiğinde şer, şer bildiğinde hayır olabilir. Bir şey sana az veya iyi gösterilebilir. Bir şeyi sen çok iyi görüyormuş gibi olabilirsin. Allah

muhafaza eylesin. Cenab ı Hak bizleri böyle olmaktan korusun ve Cenab ı Hak bizim gözümüzdeki, gözümüzdeki o bulanıklığı kaldırsın inşallah. Sohbeti burda keseceğiz inşallah. Vakti saati gelince iki üç gün öncesinden yayınlarız inşallah. O yayınladıktan sonra kaldığımız yerden devam edeceğiz. Devam edeceğimiz yer 'bizim görüşümüze bedel onun görüşü, ne güzel bir karşılıktır, bütün maksatları onun görüşünde bulursun' dan inşallah devam edeceğiz. Allahtan bir şey gelmezse 924, 23, 922 bendeki kayıt. İnşallah ordan devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah. Şimdi sorularınıza bakacağız inşaallah.

https://youtu.be/KS3bjye2hBc

MESNEVİ-İ ŞERİF 922-929. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamün aleyküm. Allah geceniz hayırlı eylesin, gündüzünü hayırlı eylesin, ayınızı yılınızı ömrünüzü hayırlı eylesin. Cenab ı Hak tüm Ümmeti Muhammedi kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp kur'an ve sünneti yaşayan kullarından eylesin. Rabbim inşallah Ümmet i Muhammed'i Hakkı hak batılı batıl bilip Hakkı yaşayanlardan, Hakkı gözetenler eylesin. Ümmeti Muhammed'i inşallah ı Rahman haramlardan uzak durup en güzel ahlakla ahlaklanmayı nasip eylesin. Rabb'im cümlesine affı mağfiret eylesin. Eksikliklerine noksanlıklarına bakmaksızın hepsini de Cennet i alasına, hepsini de kendi cemalini ulaştırdığı, vuslata erdirdiği kullarından eylesin inşallah. Malum geçen hafta ilan etmiştik, bir yurt dışı seyahatimiz olacaktı. Ama ve lakin bir tehir oldu, gecikme oldu, o yüzden biz yine cumartesi mutad dersimizi yapalım diye düşündük. İnşallah Allah'tan bir şey gelmezse, önümüzdeki cuma günü yolcuyuz. O yüzden önümüzdeki hafta cumartesi günü bir aksilik çıkmazsa burda olmayacağız. Şimdiden bunu kardeşlere söyleyelim. Eğer yine bir tehir söz konusu olursa, yine önceden bu sefer yaptığımız gibi arkadaşları haberdar ederiz, yayınlarız inşaallah. Cenab ı Hak cümle kardeşleri inşallah kur'an ve sünneti yaşayan kimselerden eylesin. Geçen hafta 922' den devam edeceğiz demiştik. Hani böyle bir beyit önceden yine okumaya başlayalım, yani 921'i ve 922 okuyacağız inşallah. Ondan sonra okuyabileceğimiz, gidebildiğimiz yere kadar okuyacağız, gideceğiz inşallah. Bunu geçen hafta okumuştuk:

"Mademki bizim gözüşümüzde birçok illet var; yürü, kendi görüşünü dostun görüşünde yok et! Bizim görüşümüze bedel, onun görüşü, ne güzel bir karşılıktır. Bütün maksatları onun görüşünde bulursun."

Bizim görüşümüzde illet var. Yani normalde insanlar heva heveslerine uyarlarsa, şeytana uyarlarsa, muhakkak ki görüşlerinde bir sıkıntı, bir problem olur. Dünya sevgisine kendilerini daldırırlarsa, görüşlerinde bir bulanıklık olur. Kimin görüşünde bulanıklık olmaz? Normalde Cenab ı Hakka dost olan bir kimse, Cenab-ı Hakkın dostluğuna ulaşmış, o veli kimselerin görüşlerinde bulanıklık olmaz çünkü hani Buhari'de geçen meşhur hadis-i kutsi var ya: 'kulum bana nafile ibadetlerle yaklaşır' diyor. Onun malum başlangıcı var ya: 'kim benim veli kuluma düşmanlık ederse, ben de ona harp ilan ederim. Kulumu bana yaklaştıran şeyler arasında en çok hoşuma gideni, ona farz kıldığım şeyleri eda etmesidir. Kulum bana nafile ibadetlerle yaklaşmaya devam eder. Sonunda sevgime kavuşur, sevgime erer. Onu bir sevdim mi artık ben onun işittiği kulağı, gördüğü gözü, tuttuğu eli, yürüdüğü ayağı, aklettiği kalbi, konuştuğu dili olurum. Benden bir şey isterse, veririm. Benden sığınma talep etti mi onu himayeme alır, korurum. Ben yapacağım bir şey de mümin kulumun ruhunu kabzetmedeki tereddütüm kadar hiç tereddütte düşmedim. O ölümü sevmez. Ben de onun sevmediği şeyi sevmem' der Buhari. Bunun değişik, farklı hadisin farklı izahları veya farklı yollardan gelen farklı kelimelerle, bu hadis-i kutsiyi okuyabilirsiniz. O yüzden o kul Allah'ı çok sever, Allah da onu çok sever. Allah onu çok sevince gören gözü olur. İşte bu gören göz olunca, onun görüşünde bulanıklık olmaz. O duyan kulak olunca, onun duyuşunda bir bulanıklık olmaz. Tutan el olunca, onun tutuşunda bir bulanıklık olmaz. Akleden bir akıl olunca, onun aklında bir bulanıklık olmaz. Söyleyen dili olurum deyince, onun söylediğinde de bulanıklık olmaz.

O zaman bu hale erişinceye kadar bizim görüşümüzde, bizim duyuşumuzda, bizim bilişimizde bizim söyleyişimizde, bir bulanıklık olması mümkün, muhtemel, hatta daha fazla. Çünkü hani başka bir hadis-i şerifte: 'hiçbir kimse yoktur ki onun bir hatası, onun bir günahı olmamış olsun ama hata işleyen, günah işleyenlerin en hayırlısı Allah'a tövbe edenlerdir. Tövbe eden de hiç günah işlememiş gibidir' buyurdu Hz. Peygamber sallallahü ve sellem. O yüzden bütün Ümmet i Muhammed'in, bütün kulların, bakışında bir bulanıklık olur mu? El cevap olur. O dostluk şerbetini içinceye kadar, o kemale erinceye kadar, onların görüşlerinde, duyuşlarında, her daim bulanıklık olacaktır. O yüzden sufilikte bir kimsenin üstadına tam olarak teslim olması, bağlanması istenir. Sebep? Onun görüşü henüz daha bulanıklıktan kurtulmadı. Taa nereye kadar? Ta ki o kimse velilik şerbetini içinceye

kadar, ta ki o kimse mürşidlik postuna oturuncaya kadar. Öbür türlü o zamana kadar onun görüşünde hep illet var mıdır? El-cevap hep ilet vardır. O yüzden Hz. Mevlana der ki sen kendi görüşünü, dostun görüşünde yok et. Yani sen kendi görüşünü bu noktada kendince çok büyütme. Onu ilahlaştırma. Ya git sen üstadının görüşünde kendi görüşünü yok et ya da Allah'ın kur'an ve sünnetinde beyan ettiği hükümlerde kendi görüşünü yok et. Yani bence böyle olması lazım deme. Yani bugün insanlar şimdi hadi bir Üstada bağlanmadı, hadi bir veliye gidip intisab etmedi. İyi, kur'an ve sünnete sımsıkı yapışsın. Eyvallah! Şeriaten, kur'an ve sünnetin hükümlerinde de kendince bir şeyler değiştirmeye kalkma. Kendi görüşünü, kendi aklını ilahlaştırma. Bence böyle olması lazım deme. Kur'an belli, sünnet belli, imamların içtihadı belli. Sen bence böyle olması lazım deyip de kendi görüşünü ilahlaştırma. Sebep? Çünkü senin görüşün bulanık bir görüş. Çünkü senin görüşün heva ve hevese dayalı. Sen tam razı olma noktasında değilsin. Razı olma noktasında olmadığın için ve raziyet sen de tecelli etmediği için senin görüşün de bakışın da duruşun da yürüyüşün de tutuşun da hep bulanık olacak. Allah muhafaza eylesin.

O zaman bizim görüşümüze karşı bedel onun görüşü. Ne güzel bir karşılıktır. Bütün maksatları onun görüşünde bulursun. O zaman sen kendi görüşünü al bir kenara koy şeriaten kur'an ve sünnete sımsıkı yapış. Kendi görüşünü al kenara koy, sen tarikaten üstadının görüşüne sımsıkı yapış. Sen kendi görüşünü kenara koy, hakikat noktasında, bakın hakikat noktasında Cenabı Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri sana ne diyorsa, sen onu yapmaya çalış. O zaman zaten o hale geldiyse, o kimse razı noktasına geldi. Razı noktasına geldiyse, o böyle kendi kendine, kendi oturduğun yerde işte iyiliğin gelmesini, kötülüğün gitmesine karşı bir tavrı göremezsiniz onda. O razı olmuş. Ne iyiliğin gelmesi için mücadele eder, nede kötülüğün gitmesi için mücadele eder. O başına her ne geliyorsa, ondan geldiğinin farkındadır. Bu bütün müslümanların kabullenebileceği bir şey değildir. Bu müslümanlar ve müminler, sufiler bu tip meselelerde çok zorlanırlar. O yüzden o razı olan kimseler, onlar kısmetlerinde ne varsa, onların başına geleceğini ama iyilik olarak ama kötülük olarak ama bela olarak ama müsibet olarak ama hastalık olarak ne gelecekse onun başına gelecek o. Yani o kimse şöyle düşünür. Ben bu beladan nereye kaçarsam kaçayım, bela benim peşimden gelir, beni bulur, hatta benden önce gideceğim yere gelir oturur. Ben belanın kucağına gider koşarım. Benden önce orada bir yangın olur, o yangın benim hani, Hz. Mevlana kader tecelli edecekse, senin gözün bağlanır der. Aklın susar senin der. Ne yaparsın? Sen gider koşarsın normalde o bela ve musibetin, o sıkıntının kucağına gidersin ve normalde sen belanın kalkması

için ne kadar çaba sarfedersen sarf et, o bela senden gitmedikçe, yani senden alınmadıkça, senin gayretinle gitmez.

O razı olan, o veli, o mürşid kimseler böyle düşünürler, böyle hareket ederler ama onlar halkın şeriatını ifsad etmemek için sanki beladan kurtulmak için mücadele ediyormuş gibi görünürler veya da o hastalıktan kurtulmak için mücadele ediyormuş gibi görünürler ama iç alemlerine böyle bir şey olmaz. Sebep? Çünkü razılık noktasında her gelen ondan gelmiştir. İster bela olsun, ister iylik olsun, her sıkıntı ondan gelmiştir. Seni ister felaha kavuştursun, isterse sıkıntının içine gömsün. O yüzden ormalde o razı olma yolunda olan, razı olma yolunda olana lazım olan şey Hakka teslim olmasıdır. O kimsenin kayıtsız, şartsız, şeksiz, şüphesiz her şeyiyle ona teslim olmasıdır. Hatta kendi ve kendisi ile alakalı her şeyi de ona teslim etmektir. İnsanlar bir şeyleri kendilerinin zanneder. İlmi kendisinin zanneder, aşkı kendisinin zanneder, muhabbeti kendisinin zanneder, sevgisini kendisinin zanneder, evladını kendisinin zanneder, malını kendisinin zanneder, işte eşini kendisinin zanneder. Her şeyi kendisinin zanneder. Bu biz zandan ibarettir. Başka bir şey değildir. Oysa bir kimse gerçek manada, hakikat manada, insanın bu dünyada hiçbir şeyisi yoktur. İnsanın hiçbir yerde hiç birşeysi yoktur ama insan o hakikatten uzak olduğundan dolayı ne yaparsa yapsın bunu anlayamaz, bunu algılayamaz ve o kimseler dünyaya aidiyet beslerler. Dünya ve dünya ile alakalı bütün her şeye aidiyet besler, aidiyet besler ve onların içerisinden bir tanesini kaybedersem, bir tanesi benim elimden giderse diye müthiş bir şekilde korkuya kapılırlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden onlar belayı hoş göremezler, onlar sıkıntıyı hoş göremezler, onlar çünkü dünyaya aidiyet kesbeden, dünyayı seven kimse beladan, musibetten, sıkıntıdan dertten, gamdan, kasvetten her şeyden uzak durmaya çalışır ve bir şey ona gelecek diye ödü kopar ve onlar nimetler gelince şükrederler. Nimetler ellerinden gidince şikayet ederler. Allah muhafaza eylesin.

Ben o yüzden derim Cenab ı Hak insanlara vermiş olduğu nimetlerden geri döndürmesin. Sebep? Onlara nimetlerini hatta bol bol versin Allah onlara. Sebep? Çünkü onlar o nimetlerden uzak durulunca küfre bile düşerler. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dua edin. Etrafınızdaki insanlar nimetlerin içerisinde dolaşıyorlarsa, onlara deyin ki Yarabbi sen bunların nimetlerini artır, sen bunların şükürlerini de arttır, sen bunların hamdlerini de arttır ki bunlar senin verdiğin nimetlere ham etsinler, şükretsinler ve bu nimetlerden, bu lütuflardan, ikramlardan beri kalmasınlar. Beri kalırlarsa Allah muhafaza eylesin şikayet ederler. Şikayet ederlerse Allah korusun, dinlerinden imanlarından olurlar. Rabbim muhafaza eylesin. O yüzden etrafınızdaki insanlara dua edeceksiniz. Kendinize etmeseniz dahi, etrafınızdaki

insanlara dua edeceksiniz. Allah onların onlara olan nimetlerini arttırsın. Allah onların şükür lerini de arttırsın. Sebep? Çünkü şükredenlere Cenab ı Hak nimetlerini arttırır. Onlara da şükrü tavsiye edeceksiniz. Onlara, şükretmeleri için de dua edeceksiniz. Eşlerinize, çocuklarınıza, anne babalarınıza, arkadaşlarınıza dua edin. Cenab ı Hak onların nimetlerini arttırsın, aynı zamanda da şükürlerini arttırsın hamdlerini arttırsın, her ikisini de arttırsın ki onlar Allah muhafaza eylesin dilleri sürçmesin, ayakları sürçmesin, elleri sürçmesin. Çünkü kolay bir şey değildir. Bir kimse nimetin içerisinde dolaşırken o nimete muhtaç olmak o nimete uzak durmak gerçekten kolay değildir. O yüzden dua edin. Mesela insanlar bunu görmezler. Nimet deyince yemek, içmek, ev, mal, mülk, para, pul zannediyorlar. Bu da değil. Bir üstada yakın olmak da nimettir, bir tarikat ı aliyenin içerisinde olmak da nimettir, bir velinin dairesinde olmak da nimettir, bir mürşid i kamilin, bir üstadın, bir Allah dostunun dairesinde olmak da nimettir. Çünkü o kimse o nimetten de uzaklaşınca, Allah muhafaza eylesin ordan da küfre düşer.

Bir tek bir kimse arabası gidince küfre düşmez, asıl sıkıntı ordadır zaten. O kimse o nimetin kadrini, kıymetini bilmez de o halakadan uzaklaşınca o zaman da küfre düşer. Hatta öyle bir hale gelir, bu fakir onları görmüştür, önceden zikrullah halakasında o kimse durur, üstadın yanı başında durur. Bir müddet sonra nefsine uyar, heva hevesine uyar. Şeytana uyar, iki ayaklı şeytanlara uyar. O halakadan uzaklaşır. Bu sefer zikir halakasına da üstatlara da velilere de düşmanlık yapar o zaman da zaten hapı yutar, o hadis i kutsi tecelli eder. Allah ondan intikam alır. Allah muhafaza eylesin. Asıl nimet odur. Bakın asıl nimet odur. O yüzden bu insanlar razı makamında olmadığından dolayı onlar böyle içinde bulundukları nimetten uzak olmamaları için de ne yapacağız? Dua edeceğiz. Bu çünkü raziyete ulaşıncaya kadar herkes tehlikelidir. Kendi görüşünü hakkın görüşüne tevdi edinceye kadar tehlikededir. Herkes meselenin iç yüzünü bilmez. Perdenin arkasını görmez. Perdenin arkasını görmeyince kendi aklını ilahlaştırır, heva ve hevesini ilahlaştırır, kendince hükmetmeye başlar. Kendince de hükmedince çuvallar gider. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bize lazım olan, hakka teslim olmaktır.Bize lazım olan Hakka teslim olanlara teslim olmaktır. Bize lazım olan odur.

Yani Hakka teslim olma noktasında değilisen Hakka teslim olanlara teslim olacaksın. Eğer Hakka teslim olanlara teslim olamıyorsan, yandı keten helva. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu razılık yolunda, yani Cenab ı Hakka olan yakınlık yolunda kendi görüşünü Allah'ın görüşüne tevdi etme yolunda sen Allah'a ibadette Allah'a ibadet etmekle emrolunmuşsun ve sana gelen her neyse onu hoş karşılamakla emrolunmuşsun. Şikayet etmekle değil

ve ancak sana geleni hoş karşılarsan bela müsibet ve sıkıntı, dert, gam kasavet, varlık, yokluk, her ne geliyorsa başına, dışardan sana geliyor. Sen bunu hoş karşılamakla yükümlüsün yani bunu hoş karşılamazsan, bunu tatlı karşılamazsan, sevgiliden gelen bir hediye olarak görmezsen, sen kemale eremezsin. Allah rahmet eylesin, şeyhim öyle demişti bana. Yatağın ucuna oturdu, Mustafa Efendi, bundan sonra bir dizine dedi gülyağı dökecekler bir dizine dedi ateş dökecekler. Oğlum ne gül yağını dökene dedi karşı hani böyle bir ona farklı davranacaksın, ne de dedi ateşe farklı davranacaksın.

Yani bu eğer siz kemale erme yolunda yürüyeceksiniz. Kimisi gelecek sizin dizinize gül yağı dökecek, kimisi gelecek sizin dizinize ateş dökecek, kimisi gelecek onun dili gül dili olacak, tatlı tatlı konuşacak. Kimisi de gelecek onun dili ateş olacak. Sizi iğneliyecek, size eleştirecek, size laf söyleyecek. Size hakaret edecek ve siz bunların sahibinin o olduğunu görüp ona göre idrak edeceksiniz. Burdan şu aklınıza gelmesin. Kötülüklerle mücadele etme, zalimlerle mücadele etme, adaletsizlikle mücadele etme değil bu. Sen kendi iç dünyanda bunları yaratanın Allah olduğunu bil. Allah muhafaza eylesin ve kaza ve kaderin ondan geldiğini bil ve ona razı ol. Sakın kaderle pençeleşme sakın kaza ile pençeleşme. Kaza ve kaderle pençeleşenler hep mağlup olurlar. Bunu unutma hiçbir zaman, bakın hiçbir zaman bunu unutma, sakın fıtratınla pençeleşme, sakın ha! Sakın başına gelen bir şeyle pençeleşme, ne sen böyle ondan şikayetçi olma. Ondan şekvacı olma. Allah muhafaza eylesin ve sana gelenlere sabretmez sen eğer yani Allah muhafaza eylesin. Hadis-i kutside 'başka Rab arasın der. E başka Rab bulmayacağına göre küfre düşersin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kaderiyle pençeleşenler, kaderiyle pençeleşmek ne demek? Keşke kadın olsaydım, keşke erkek olsaydım, keşke boyum uzun olsaydı, keşke boyum kısa olsaydı, keşke cüce olsaydım, keşke iki metre olsaydım, keşke şunu olmasaydım… Ya bunlar senin elinde değil.

Kaderle pençeleşme! Keşke benim annem babam bunlar olmasaydı. Ya pençeleşme! Annen, baban, senin, kaderin. Senin kaderin. Keşke benim babam böyle olmasaydı! Ya senin kaderin, sen bununla pençeleşme. Bakın gün içerisinde insanların küfre düştüğü yerler bunlar. Gün içinde küfre düşüyor, benim keşke benim boyum uzun olsaydı. Ya pençeleşme kaderinle! Boyunu senin tespit eden Allah. Sen istediğin kadar selvi misin, sulak arazide boy atacaksın. Keşke benim şuram şöyle olsaydı. Ya senin elinde mi? Benim gözlerim mavi olsaydı? Ya senin elinde mi? Senin elinde değil. Bunlar ne? Bunlar kaderle pençeleşmek. Seni doğurmaz olaydım. Kaderle pençeleşiyor, küfre düşüyor, bakın küfre düşüyor. Nereden senin gibi oğlum oldu. Nereden senin gibi çocuğum oldu. Kızım oldu, nereden senin gibi evladım

oldu. Kaderle pençeleştin. Yapma! Allah muhafaza eylesin! Bakın kaderle pençeleşenler eninde sonunda yenilirler ve hatta genel anlamda küfre düşerler ve bizim toplumumuz ne yazık ki dini bilmediğinden dolayı gün içerisinde bunların çoğunu konuşur. Çoğunu söyler.

Kazayla pençeleşmek ne? İşte yolda giderken başına bir tuğla düştü. Kazayla pençeleşmek. Keşke o yoldan gitmeseydin. Ya gidecek! Kaza gelecek ona veyahutta bir hastalık oldu. Keşke şöyle yapmasaydı. Bu hastalık onda olmazdı. Canım kardeşim olacak ya! Ne alakası var. Kaza ile pençeleşme. Sen onu böyle kalkıp da farklı algılama. Gelmiş bir şey sen onu sabırla, onunla nasıl mücadele edilecekse mücadele et ama isyan etme. Sen ona kalkıp da herhangi bir şekilde bir şey söyleme. Senin cüzi iradenin dışında çünkü bu, senin cüzzi iradenin senin elinin ürünü değil bu. Ya? Bu dışarıdan geldi. Sabahleyin kalkıp da sen bilgisayarda kodlamadın onu. Başına senin yıldırım düşsün diye. Sabahleyin sen kodlamadın onu, kalkıp da sen yolda dosdoğru giderken bir araba raydan çıkıp gelecek sana vuracak, sabahleyin kimse kodlamadı bunu sana. O zaman sen kalkıp da kaza ile de ne yapma? Pençeleşme. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden belalara sabretmen gerekir bu yolda. Sıkıntılara sabretmen gerekir bu yolda. Hakkın normalde eğer Haktan razı olacaksan, bu sufilik yolunda gideceksen, bunlarla pençeleşemezsin ve başına gelenlerden mücadele etmek, senin cüzzi irade vazifen ama onları isyan edip küfre düşmek yok. Ancak o zaman sen Hakkın gözü olma, ancak o zaman Hakkın dili olma, ancak o zaman Hakkın eli olma, ancak sen onunla konuşma, onunla görme, onunla duyma sırrına erişirsin. Eğer sen kazayla, kaderle pençeleşirsen, belalara karşı sabırlı davranmazsan, başına gelen musibetlere karşı sabırlı davranmazsan, isyan edersen ve bu nerden benim başıma geldi, benden başka hasta olacak olan yok muydu? Ben böyle zikrederdim. Ben böyle zikrettiğim halde, benim başıma bu hastalık geldi. Ben bir dergaha girdim, bir tarikata girdim, ben bir tarikata girdim, dergaha girdim. Benim iflas etmemem lazımdı. İşte ben nerden iş kaybettim. Ben nerden, eş kaybettim. Ben nerden çocuk kaybettim. Şikayet edersen, sen bu yolun yolcusu değilsin canım kardeşim. Ya tövbe et dosdoğru geri dön ya da pılını pırtını topla, bu yolda durma. Bu yol herkesin işi değil. Eyvallah, sufilik yolu herkesin işi değil. Herkes sufi olacak diye bir kaide yok. Sen hani meşhur ya kıssa, şeyhim anlatırdı Allah rahmet eylesin.

Hani gitmiş bir kimse bir şeyhe intisab etmek için, demiş ki efendim, benim dersim ne?Ona demiş ki şeyh efendi, al oğlum, demiş şu doksandokuzluk tesbih. Sen bu tespihi alacaksın. Bir otuzüç eyvallah diyeceksin, bir otuzüç eyvallah diyeceksin, bir otuzüç de eyvallah diyeceksin demiş ve

sana ne diyorlarsa eyvallah diyeceksin demiş. Emredersiniz efendim demiş neyse almış tesbihi eline, çıkmış dergahtan. Daha dergahtan çıkar çıkmaz bir kadın canhıraş, bağırış çağırış işte bu hırsız diye yakalamışlar. Almışlar götürmüşler o gün için karakola. Kadın demiş işte bu ya hırsızlık yapan ve işte orda da bir de cinayet işlemiş hırsız herkim ise. Demiş benim çocuğumu da öldüren bu. İşte çalan da bu. Buna demişler sen miydin? Eyvallah demiş. Mahkeme, eyvallah! İdamına karar vermişler, eyvallah! İdam sehpasına çıkmış, son sözün demişler? Eyvallah demiş. Ben kısadan anlatıyorum. Asıl hırsız ve katil dayanamamış. Toplumun içerisinden bağırmış, demiş hata yapıyorsunuz. Ondan sonra, demiş bir masumu öldürüyorsunuz, katil hırsız olan benim demiş. Demişler ki ona ya sen neden söylemedin. Eyvallah demiş. Neyse tekrar yargılama. Bunu serbest bırakmışlar. Demişler gidebilirsin. Eyvallah demiş bu, dosdoğru şeyhinin yanına gitmiş. Demiş bu tespihin, bu da eyvallahın. Bana müsaade. Ben demiş canımı ipten zor kurtardım. Tabii, ham derviş böyle oluyor, canımı ipten zor kurtardım diyor. Eyvallahınız da sizin olsun, tesbihiniz de sizin olsun diyor, geri dönüyor. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu yolda yürüyenler, bu yolda yürümek isteyenler, sufilik yolunda gitmek isteyenler. Ben bunu hep söylerim, böyle tekrar söyleyeyim. İyi düşünecekler, iyi karar verecekler. Eğer kendi akıllarıyla gideceklerse, yok manevi bir işaret var ise rüyalarında gördülerse, hiiiiiç kaderleriyle ve başlarına gelen kazalarla pençeleşmesinler, gitsinler, kuzu kuzu teslim olsunlar. Yapacak bir şey yok. Allah bizi muhafaza eylesin. Cenabı Hak, pençeleşenlerden eylemesin.

"Çocuk tutucu, koşucu değilken ancak babasının omuzuna biner fakat kuvvetlenip küstahlaşınca, elini ayağını şuraya buraya sallamaya başlayınca, hemen zahmet ve ıstıraba düşer."

Bir çocuk düşünün evli olanlar veya olmayanlar, etrafında hep küçük çocuklar vardır ya, o küçük çocuk ne yapar işte annesinin babasının etrafındadır, işte önceden şimdi böyle çocuk arabaları falan yoktu. Şimdi lüks herkes, önceden çocuklar bir yere gidecekse daha küçükse emiyorsa genelde annelerinin kucağındaydı. Anneler arkalarına böyle değişik bir çocuk sarmak için bir kumaştan yapılma şeyler vardı, çocuklarını arkalarına sararlardı veya çocuklarını önlerine sararlardı, çok yorulurlarsa erkekler onu biraz götürürlerdi yani çocuğun bineği annesiydi. E zaten hamileyken de çocuğun bineği ne? Annesi. E doğdu, süt eminceye kadardı. Çocuğun bineği kim? Annesinin sırtında, annesinin kucağında, annesinin omuzunda bir müddet sonra çocuk biraz daha büyümeye başlayınca, e koca babasının sırtında, babasının babası bineği oluyor. Bir çocuk düşünün, bu sefer o normalde yemeden sorumlu değil, içmekten sorumlu değil, ondan sorumlu

değil bundan zorunlu değil hiçbir şeyden sorumlu değil. Çocuk mesabesinde. Çocuk mesabesinde olunca, her şey annesine babasına bakıyor her şey annesi ile alakalı ve annesinin boynunda geziyor ya da babasının boynunda geziyor. Çünkü normalde çocuk yürüyen bir çocuk değil, koşan bir çocuk değil ama çocuk işte yavaş yavaş çocukluktan çıkıyor artık, büyümeye başlıyor, yürümeye başlıyor ona buna elini atmaya başlıyor. Bu sefer çocuk da düşmeye başlıyor.

İşte sıkıntı görmeye, yaşamaya başlıyor, orasını burasını kanatıyor, orasını burasını çarpıyor, çürütüyor, orasını burasını kırıyor. Orayı burayı döküyor, oraya buraya farklı şeyler yapmaya başlıyor. İşte normalde insanlar o kemalata ermediği müddetçe böyle başına hep böyle iş açan, ondan sonra zahmete düşen, ıstıraba düşen insanlar olur ama ne zaman eğer ki bu kemale erdi, o zaman çocuk mesabesinde olur. Yani bütün her şey Allah'a teslim olmuş olur.Bütün her şey Allah'a teslim olunca, artık onun nefsi kemale erdi, nefsi kemale erince artık o normalde onun tasarrufu, onun üzerindeki hüküm, onun üzerindeki her şey nasıl önceden babasına aitse, şimdi de ne oldu? Allah'a ait oldu. Nasıl önceden anne ve babanın hükmünde, anne ve babanın tasarrufunda ve korumasındaysa, şimdi o razı noktasına gelince de Allah'ın direkt tasarrufunda oldu. O yüzden o hani ayet-i kerimede sen atmadım, ben attım oldu. O yüzden ayet-i kerimede 'sen öldürmedin, ben öldürdüm' dedi. O yüzden ayeti kerimede senin elini tutan benim elimi tutmuş gibidir dedi. Sebep? Çünkü o Allah'ın haşa çocuğu hükmünde. Allah'ın çocuğu olur mu? Olmaz. Sakın burdan da şimdi ortalığı velveleye vermeyin Allah' çocuğu yaptı diye çünkü bu hani bir ayeti kerimede şey var Hz. Mevlana'nın mesnevisinde, veliler Allah'ın çocukları gibidir der ondan sonra, bu manada Allah'ın çocukları gibidir dediği şey. Yani artık onun hiçbir şeyden bu manada kendine ait bir tasarrufu kalmaz. Allah bizi onlardan eylesin.

"Halkın, canlar el ayak sahibi olmazdan, beden kaydına düşmezden evvel, vefadan sefaya uçuyordu."

Yani normalde e henüz daha bedene girmezden önce, bir bedene hapsolunmazdan önce, o velilerin, o evliyaların ruhları alem i ruhta öyle söyleyelim, bir beden kaydına düşmeden, hür bir şekilde dolaşıyorlardı. Ben biraz daha böyle geriye doğru gideyim bu meselede. Hani henüz daha alem i ruha düşmezden önce, ayan ı sabitede onlar hür bir şekilde dolaşıyorlardı. Ayan ı sabitede sevgiliyle hemhal olur, sevgiliyle yaşarlardı ve ne zamanki onlar ayan ı sabiteden kopup ruhlar alemine, ordan da şehadet alemine göçtüler ve normalde ruhlar, o ruhlar aleminde şehadet alemine göçünce, işte o zaman sıkıntı, o zaman problem başladı. O yüzden el ayak sahibi olmazdan önce bir sıkıntı yoktu, bir problem yoktu, herhangi bir dert, gam kasavet yoktu.

O yüzden hep veliler, peygamberler gözlerini hep ayan ı sabiteye dikerler çünkü ordaki o hayat standardını özlerler. Oraya karşı bir kendilerince aşinalık olduğundan, bu dünya onlar için zindandır. Hani hadis i şerifte Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri 'dünya müminin zindanıdır' dedi ya bu sebepten dedi. Allah bizi muhafaza eylesin.

"Vaktaki 'ininiz' emriyle hapsolundular. Hiddet hırs kanaat ve zarured kayıtlarına düştüler."

İşte ne zaman ki ayan ı sabiteden ruhlar aleminde, ruhlar aleminden, şahadet alemine dünyaya düştüler, gönderildiler ve böylece ne oldular? Hapsolundular. Hapsolunca burda onlara nefis de onlara yapıştı. Bakın, nefis de onlara yapıştı. İşte Cenab ı Hak, ayan ı sabitede onlara nefsi üflememişti ve aynı zamanda ruhlar aleminde de onlara nefsi üflememişte. İşte anne karnında üflenen nefis, üflenince artık o anne karnından dışarı çıkınca, o zaman işte hırsa, o zaman hiddete, o zaman hem kötü huylara ve nefsin kendi olgusuna tecelliyat, kendi olgusunun tecelli ettiği bir zemin oldular. Yani ondan önce nefis onların üzerinde bu manada tecelli etmemişti.

O yüzden ötede her şey ayan beyan ve berraktı ama dünyaya, şehadet alemine sürgün edilince, burda hırs, tamah, burdaki heva heves onun gözlerindeki, onların insanların gözlerindeki görüşü bulanıklaştırdı, kirlileştirirdi. Herkes mümin doğdu, parlak bir şekilde görüşü öyleydi ama hiç kimse o mümin doğuşunu koruyamadı. O mümin bakışını koruyamadı, omümince kalbi koruyamadı. Büyümeye başlayınca anne ve babasının dini üzerine büyüdü. Yani anne babası hırslı ise o da hırslı büyüdü. Anne babası gayri müslimse, gayrimüslim büyüdü. Anne babası işte müslüman, adı müslüman, adı müslüman olarak büyüdü. Anne babası namaz kılıyordu, kılmıyordu, o da namazı bir öğrenmedi ya sonradan bir başkası tebliğ ettiğse öyle öğrendi. İşte o anne babasının dini üzerine gitti ya da anne babası kendi yaşadığı dini çocuğuna aktaramadı. Kendi yaşadığı dini çocuğuna tebliğ edemedi. Kendi yaşadığı dini, çocuğuna anlatamadı. Aslında iyi niyetli bütün herkes, ama yapamadı, beceremedi veyahut da bu konuda perdenin arkasında külli irade tecelli etti. Bilemeyiz böyle onu. Çünkü biz hani örneğin Lut Aleyhisselam'ın, Nuh Aleyhisselam'ın eş ve çocukları ile alakalı böyle bir şey diyebilir miyiz mesela, onu anlatamadı diyebilir miyiz? Diyemeyiz. O yüzden nasıl bazı peygamberlerin çocukları kendi babalarına iman etmedi ise nasıl bazı peygamberlerin eşleri kendi kocalarına iman etmedi ise hepimiz için bir imtihan kapısıdır bu, hepimiz için eşimiz, çocuklarımız, bizim gittiğimiz yoldan gidemebilirler veyahut da biz ona o yolu doğru dürüst anlatamamışızdır. Evladımız ya, evladımız olunca dilimizi eyip bükememişizdir, kıramamışızdır, anlatamamışızdır. Eşimiz ya, eşimiz olunca dilimizi

kıramamışızdır. Belki de sert konuşmuşuzdur. Biz ona doğru dini; doğru lisanla, doğru halle anlatamamışızdır veya bir şey sebep olmuştur,bir şey ne bileyim mani olmuştur, anlatamamışızdır. Allah muhafaza eylesin. Öyle olunca da insanın imtihan kapısıdır bu. O yüzden Allah muhafaza eylesin.

İşte hırslanmışızdır. İşte tamaha düşmüşüzdür. Dünyaya kapılmışızdır. Dünya hırsı ile dünya tamahı ile gözümüze bir şey görülmemiştir ama bu dünya ile alakalıdır. O yüzden bu nefsimizle alakalıdır. Nefsimizi düzgün terbiye edememişizdir. Nefsimiz şeytanla dostluk etmişdir. Nefsimiz heva ve hevese düşmüştür. Öyle ya hepimiz için bunlar bu dünyada yaşayabilecek olduğumuz şeyler. İşte ne zaman ki biz bu dünyaya hapsolduk, bu bedene hapsolduk, bu bedene hapsolunca, bu kötü ahlaklar da bizim içimizde yer etti. Biz bunları da öğrendik. Bakıyorsun hani işte derviş ama hata yapıyor, kusur işliyor, yanlışlıklar yapıyor, günah ı kebairler işliyor. Ne bileyim işte kendine sahip çıkmıyor. Çoluğuna çocuğuna sahip çıkmıyor gibi şeyler görülüyor. Bunlar bu dünyanın içerisinde bu dünyaya gelmezden önce öyle miydi? Değildi. Allah muhafaza eylesin. O yüzden Cenab ı Hak bütün kulları tekrar söyleyeyim, bütün kullarını islam üzerine yaratır. Hepsi de sonradan büyürken yollarını sapıtır. Allah muhafaza eylesin. Cenab ı Hak cümle Ümmeti Muhammed'in evlatlarını kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan evlatlardan eylesin. Cenab ı Hak cümle Ümmet i Muhammedi kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan ümmetlerden eylesin inşallah.

"Biz hakkın ayali ve süt isteyen yavrularıyız. (Peygamber) 'halk Allah ayalidir' dedi.

İşte normalde hani az önceki sohbeti bağlayalım. Yani biz Hakkın süt isteyen yavrularıyız yani Rezzak olan Allah, gani olan Allah. Biz ondan isteriz, ondan dua ederiz ve normalde duamız sükutumuz isteyişimiz, istemeyişimiz, herşeyimiz ona aittir. Öyle olunca hani bu veliler için söylenir daha fazla, bu işte Allah'ın süt emen yavruları gibi diye. O noktaya gelen bir kimse, kendisi için çok dua etmez. Ümmeti Muhammed için dua eder. Peygamberin sünnetidir sallallahü ve sellemin ama kendisi için çok dua etmez. Kendisine çok fazla bir şey istemez. O bütün Ümmet i Muhammed'e ister. Yani burada böyle söylerken bir de parantez açmak istiyorum şimdi insanlar da böyle bir cemaatçilik, tarikatçılık oluştu. Böyle cemaatçilik tarikatçılık oluşunca, o kimse dua ederken sadece kendi cemaatine, sadece kendi tarikatına veya sadece kendi memleketine dua etmeye başladı. Yani ümmete münhasır dua etme, ümmete münhasır isteme, ümmet için isteme, biraz böyle geride kaldı veyahut da lafta kaldı. Bütün Ümmet i Muhammed'in affedilmesini isterken, yanıbaşındaki kardeşini affetmeyen bir

ümmet oluştu. Bütün Ümmet i Muhammed için hayır hasenat istiyor ama yanıbaşındaki kardeşine hayır hasenat etmiyor. Yanıbaşındaki kardeşinin eksikliğini, noksanlığını yüzüne vuracağım diye uğraşıyor Ama öbür tarafta mesela dua ederken Ya Rabb'i Ümmet-i Muhammed'i affeyle, iyi, ama yanı başında bir arkadaş ona zarar verdiyse, onu affeyleme. Bütün Ümmet i Muhammed'e Cenab ı Hak her şeyin en iyisini versin, iyi. Ynıbaşındaki kardeşine vermesin ama onla alakalı bir sıkkıntın oldu ya senin veya seni eleştirdi ya o veya sana bir laf söyledi ya! Yani bir de Türkiye'deki belli bir kesim bu ümmetçilik anlayışını ne yazık ki böyle kesintiye uğrattı. Ya siz ümmetçisiniz. Evet. Bizim dinimiz ümmetçi bir din. Bizim dinimiz ümmetçi. Sen kendine başka bir din ara o zaman.

Biz bütün Ümmeti Muhammed'e dua ederiz, biz bütün Ümmet i Muhammed'in iyiliğini isteriz, biz bütün Ümmet i Muhammed'in affını isteriz. Biz bütün Ümmeti Muhammed'in kuvvetli olmasını, Ümmeti Muhammed'in kudretli olmasını, biz bütün Ümmet i Muhammed'in dünyaya hakim olmasını isteriz. Biz bunu isteriz. Ya siz ümmetçisiniz diye diye diye insanlar Ümmeti Muhammed'e dua etmeyi bıraktı ümmeti Muhammed'in salahını istemeyi, Ümmet i Muhammed'in mutluluğunu istemeyi bıraktı ve öyle bir 1700'lerden itibaren öyle bir ırkçılık furyası başladı şimdi o ırkçılık furyasının altında bütün dünya insanlığı inim inim inliyor. Neden? Irkçılık furyasından. Irkçılık aldı başını götürdü. Irkçılık alıp başını götürünce, heryerde sıkıntı var. Tabii bir de bunun içerisinde dinsel ırkçılık da girdi. Dinsel ırkçılık ne? İşte dinler arasında, dindarlar arasında kavgayı körüklüyor deccalist sistemler. Yani müsaade ediyorlar müslümanların kanını dökülmeye, bu sefer müslümanlar da kinleniyor. Kime karşı? İşte günahsız hristiyan, günahsız. Yani günahsız derken, o meselede dahli olmayan sivil bir yahudi, dahli olmayan sivil bir hristiyan. Ya ne suçu var onu bombaladın! Ne suçu var ona bomba attın. Yani gidip sen deccalla kavga etsene, gidip sen şeytanistlerle kavga etsene, gidip sen avangalistlerle kavga etsene, gidip onlarla mücadele etsene. Kim attı bombayı? İsrail attı. Ordaki normalde normal bir yahudi vatandaşın ne suçu var. Sen İsrailin askeri personeline veya askeri olarak herhangi bir yerini bombalasana. Yok, sen gidip israil askerini bir öldürsene. Yok! Sen git bir amerikan savaş uçağını bir düşür. Yok! Ne yaptın? Gittin sen camiyi bombaladın ya!

Gittin sen bu sunni camisi dedin bombaladın, öbürkü de şia camisi dedi bombaladı, öbürkü geldi İmam ı Azamın kabrini bombaladı, öbürkü de gitti Hz. Hüseyin Efendimizin torunlarının kabirlerini bombaladı. Ne farkınız kaldı birbirinizden? Ümmet kavramını yok ettiler. Ümmet kavramını

yok ettiler! 73 fırkaya bölünecek dedi, bölündü ve 73 fırkaya bölündü, herkes biriyle dövüşüyor. Ümmet kavramı kalmadı. Yani kıbleye yönelmiş insanı biz küfürle itham etmeye başladık. Namaz kılan bir kimseyi, biz küfürle itham etmeye başladık. Ya dili sürçmüştür, dili sürçmüştür! Senin hiç sürçmedi mi? Biz onu küfürle itham etmeye başladık, bu hale geldik ve bunun deccalistlerin bir oyunu olduğunu, şeytanın bir oyunu olduğunu görmedik. Şeytan, Ümmeti Muhammed'i birbirine düşürdü, görmedik bunu. Deccalistler, Ümmet i Muhammed i birbirine düşürdü, görmedik bunu. Bir baktık nakşibendisi, kadirisine, kadirisi nakşibendisine, mevlevisi diğerlerine, diğerleri Hz. Mevlananın yoluna, herkes birbirinin yoluna laf söylemeye, taş atmaya başladı. Kimisi komple bütün yollara sapık dedi, bunların hepsi de küfür ehli dedi. Kadirisi de bedevisi de rufaisi de dusukisi de nakşibendisi de mevlevisi de…Hepsi de küfür ehli dedi çıktı. Toptancılık yaptı. Ya biz ne zaman bu hale geldik? Ümmetçiliği yok ettik, ümmetçiliği katlettik çünkü. Biz Ümmet i Muhammedi arttıracağımıza eksiltmeye başladık. Arttıracağımıza eksiltmeye başlar ona sen kafifsin, buna sen kafirsin o mürted, o şirk ehli, o küfür ehli, bırak şunları ya hepsi de küfür ehli, şirk ehli. Herkes bir laf söyledi herkese. Ölçüyü konuşmadı, bakın ölçüyü konuşmadı. Böylece de biz birbirimizi ateşe attık. Bakın şu koca Osmanlı İmparatorluğu, Anadolu'da sıkıştı kaldı. Anadolu'daki müslümanlar dahi birbiriyle atışmak geri kalmadı. Ya koca Osmanlı İmparatorluğu battı, koca Osmanlı İmparatorluğu küçüldü, Anadolu'da kaldı. Görmüyor musunuz bu tehlikeyi? Hala daha birbirinizde uğraşıyorsunuz. Görmüyor musunuz bu tehlikeyi? Hala da birbirinizi küfürle yaftalıyorsunuz. Bu hastalığı bizim içimize kim koydu? Haricileri geçtik biz. Bakın haricileri geçtik Allah muhafaza eylesin.

İşte biz ümmetçiliği, bu meseleden dolayı terkettik, kaybettik. İşte bir kral bir laf yaptı, suudların kralı veya arapların kıralı, biz bütün Araplara laf söyledik. Şimdi Suriyelilere laf söylediğimiz gibi. Şimdi Ortadoğu müslümanlarına, Afrika müslümanlarına söylediğimiz gibi. Şimdi Pakistan, Afganistan, Keşmir müslümanlarına söylediğimiz gibi. Şimdi Keşmir kan ağlıyor, hiç kimsenin umrunda değil. Bunu başardılar. Ümmet çünkü birbirine düştü. Filistin kan ağlıyor. Hiç kimsenin, umrunda değil. Çünkü onlar Arap ya! Hatta suçladık da biz dedik ki kendi vatanlarını savunmuyorlar, kendi ülkelerini savunmuyorlar, kendi yerlerini savunmuyorlar. Sen savundun mu? Senin yerindi daha önce orası! Senin sancağın dalgalanıyordu orada, senin bayrağın dalgalanıyordu. Afrika'da da senin bayrağın dalgalanıyordu. Fas'ta, Tunus'ta, Cezayir'de, Libya'da, Mısır'da senin bayrağın dalgalanıyordu. Taa Bosna'nın, Adriyatik denizi'nin kıyısına kadar

senin bayrağın dalgalanıyordu. Yunanistan'da Bulgaristan'da senin bayrağın dalgalanıyordu. Sahip çıkabildin mi sen? Kırım'da senin bayrağın dalgalanıyordu, Azarbeycan'da senin bayrağın dalgalanıyordu, Pakistan'da, Keşmir'de senin bayrağın dalgalanıyordu. Sen dünyanın süper gücüydün, bir Osmanlı olarak, sen muhafaza edebildin mi? Edemedin, edemedik! E şimdi neden laf söylüyorsun ki. Şimdi kardeşlik köprüleri kur, kardeşliğini tesis et. E yurtdışına gittiğinizde görüyorsunuz, onlar sizi abi olarak görüyorlar. Onlar sizi büyük olarak görüyorlar. Sen bu vazifeyi sırtlanmak zorundasın. Sen abiliğini yapmak zorundasın.

Sen ümmetçi olmak zorundasın çünkü Cenab ı Hakkın kaderi ve kazası seni buraya götürüyor. Sen bununla vazifelendirilmişsin. Anadolu Müslümanları bununla vazifeli. Bu vazifeden kaçamazlar. Anadolu Müslümanları, bütün İslam dünyasının abisi, hamisi olmak zorunda. Bu misyon, onun başına geçirilmiş. O yüzden sen bu kaderinle pençeleşme. Sen abiliğini yap. Hani bazı ailelerde bazı kimseler vardır, bütün sülalenin abisidir, bütün sülalenin babasıdır, bütün sülalenin annesidir, bütün sülalenin teyzesidir o. Başı sıkışan, başı darda kalan, bir problem yaşayan, ona müracaat eder. Bu tip insanlar bunlardan şikayet etmeyecekler. Bunlardan şikayet ederlerse o kaderiyle pençeleşiyor, o Allah'ın lütfuna Allah'ın ikramına Allah'ın ihsanına karşı pençeleşiyor, o nimete nankörlük yapıyor. Ey ailelerinde büyük hükmünde olan kimseler! Bakın büyük hükmünde olan insanlar, siz bundan şikayet etmeyin. Size amca deyip gelecekler, dayı deyip gelecekler, abi deyip gelecekler, işte ne bileyim büyüğümüz diyecek, gelecekler. Sizden isteyecekler. Size dertlerini anlatacaklar. Sizden bir çözüm yolu isteyecekler. Bundan kaçarsanız eğer Allah'ın lütfundan, ikramından, ihsanından kaçmış olursunuz. Birisi sizden, derdine derman arıyorsa, sen Allah'ın elisin. Birisi senin derdine dua istiyorsa, sen Allah'ın dilisin. Birisi senden problemine karşı problem çözülmesini istiyorsa, sen Allah'ın vazifelisisin. Sakın bundan şikayet etme. Sakın bundan kaçma. Sakın bunun için de kibirlenme. Sakın bunun için de böbürlenme. Sakın ha ben şuna yardım ediyorum, bunun problemini çözdüm, şunun şu işini hallettim, bunun bu işini hallettim deyip küstahlık yapma, densizlik yapma. Süperdangalaklık yapma. Allah senin üzerinden o lütuf elbisesini alıverir. Allah senin üzerinden o hamd elbisesini alıverir. Allah senin üzerinden elini kaldırıverir. Allah senin üzerinden aklını alıverir. Sen kendi kendine çok akıllıyım zannetme. O yüzden bunu bir hamt vesilesi gör. Bunu bir şükür vesilesi gör. Senin üzerinden bir derdin dermanı bulundu. Senin üzerinden bir sıkıntı ortadan kayboldu. Senin üzerinden bir bela halloldu. Senin üzerinden bir kimse açken tok oldu,

çıplakken giyindi. Bunu sakın ha büyük nimet olarak gör, bunu büyük lütuf olarak gör. Bunu büyük bir ikram olarak gör ki sen Allah'ın gören gözü, sen Allah'ın duyan kulağı, sen Allah'ın tutan eli oldun. Sen Allah'ın çalışan kalbi çalışan aklı oldun. Onun problemine çözüm getirdin. Sakın ha bunu kendinden de görme onu.

Kibre düşersen bu nimet senden gider. Kibre düşersen hiç kimse sana derdini anlatmaz. Kibre düşersen hiç kimse senden yardım istemez. Kibre düşersen hiç kimse senin probleminin çözülmesi için sana müracaat etmez. Sen, yeryüzünde Allah'ın halifesi hükmünde olamazsın o zaman. Sakın bundan şikayet etme. Ya hep işte geliyorlar da benden istiyorlar da ben hep insanlara böyle yapıyorum. Sakın ha! Gani olan Allah'tır, yardım eden Allah'tır, zengin eden Allah'tır, seni zenginleştirecek olan Allah'tır, sana kar ettirecek olan Allah'tır, seni o yolda istihdam edecek olan Allah'tır. Nice zengin görünümünde fukaralar vardır, fakirler vardır. Bir kimseye bir lokma yediremezler. Nice zengin görünümünde insanlar vardır. Kapılarını bir mümin kimse açmaz. Onlardan olma, onlardan olma! Nice zengin gönlümüzde insanlar vardır. Evlerinde Allah denmez! Nice zengin görünümünde insanlar vardır. Kapılarını bir fukara tıklamaz. Sakın onlardan olma. Sakın ha! Bir fukara gelip sana derdini anlatıyorsa, bilki Allah'ın lütfu var. Allah seninle ilgileniyor. Çünkü fukaralar, Allah'ın emanındadır, kimsesizler Allah'ın emanındadır, dullar Allah'ın emanındadır. Yetimler Allah'ın emanındadır. Allah onları kendi dostlarına gönderir. Allah sevdiği mümin kullarını, sevdiği sufileri ancak dostlarına gönderir. Der ki gidin derdinizi, bu dosta açın. Der ki gidin probleminizi, bu dosta açın.

Hani meşhurdu ya bir osmanlı paşası vardı. İsmi aklıma gelmiyor. Hani sufinin birisi çok ağladı, çok yalvardı. Yarabbi dedi bana yardım eyle. Ben naçar kaldım. Ben perişan oldum. Sen bana bir kapı göster diye Allah'a yalvardı ve Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri rüyada gece tecelli etti. Dedi ki filanca paşaya benden selam söyle, senin ihtiyacını görsün. Senin ihtiyacını görsün. O sufi gitti, paşanın yalısına, paşanın işte makamına, paşanın köşküne, kapıyı çaldı. Ordaki görevli dedi ki ne istiyorsun. Dedi ki ben paşa ile görüşecektim. Bakın o terbiye almış paşalar, kapıdan kimseyi göndermezlerdi geriye, o terbiye almış paşalar onun ihtiyacı varsa görün, ben şu anda meşgulüm, müsait değilim demezlerdi. O devlet erkanı, o terbiyeyi almıştı. En fukara vatandaşla dahi görüşürdü. Şimdiki siyasetçiler gibi şimdiki valiler gibi şimdiki kaymakamlar gibi kibirli, gösterişli, yanına kimseyi yaklaştırmayan kimseler değillerdi. Onlar öyle bir terbiye almışlardı veya şimdiki şeyhler gibi kapısı herkese kapalı değildi.

Şeyhefendi müsait değil görüşemezsin. Öyle değillerdi. İşte ne bileyim böyle kapalı kapılar ardında değillerdi. O sufi gitti kapıyı çaldı. O paşa dedi ki çağırın gelsin. O geldi çıktı huzura, utana sıkıla dedi ki efendim dün akşam bir rüya gördüm, bir tecelliyat oldu dedi. Buyurun anlatın dedi. Dedi ki rüyamda Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri tecelli etti. Dedi ki dedi kardeşim filanca, dediğinde dur dedi, dur orada, dur. Açtı kasayı bir kese altın koydu. Dedi rüyayı bir daha anlat. O dedi ki kardeşim deyince, al bir kese daha altın, rüyayı baştan anlat. Yine baştan anlattı. Yine kardeşim deyince bir kese daha altın, bir kese daha altın… Paşa'nın kasasında kese kalmadı. Kese bitince dedi ki gerisini anlat şimdi. Dedi ki dedi sana bir kese altın versin, senin ihtiyacını karşılasın. Bakın, kardeşim sözüne, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin kardeşim sözüne, kasasını boşalttı o paşa.

Şimdi sana bir fukara geldiyse, bir Allah'ın eli olacaksan, onun ihtiyacını gör. Bir dul geldiyse, Allah'ın eli olacaksan, onun ihtiyacını gör. Bir kimsesiz geldiyse onun ihtiyacını gör, onun kimsesi ol. Allah'ın eli ol, Allah'ın gören gözü ol, Allah'ın duyan kulağı ol. Herkes sufilikte şunu bekler. İşte Beytullah'ı görsün, fukarayı gör fukarayı, fukarayı gör! Tayyi mekan etsin, Beytullah'ta tavaf etsin. Tayyi mekan et, git bir açı doyur! Tayyi mekan et, git bir açı doyur! Tayyi mekan et, git bir fukarayı doyur. Tayyi mekan et, git bir borçlunun borcunu ortadan kaldır. Tayyi mekan mı istiyorsun sen? Git kimsesizin kimsesi ol. Kendi kendine manevi haller yaşayacağım diye uğraşma. El Fahri fakri, dedi. Ben fakirlerle beraberim dedi. Sen bir fakirin ihtiyacını gör. Görmüyorsan, seninki dervişlik değil. Görmüyorsan, seninki zenginlik değil. O yüzden o veliler, o Allah dostları, Allah'ın bu manada nesidir? Süt isteyen yavruları gibidir. Onlar Allah'tan Ümmeti Muhammed için dua ederler, etrafları için dua ederler, herkes için dua ederler. Allah muhafaza eylesin. Onlar Allah'ın bu manada Hz. Pirin dediği gibi çocuğu hükümlerdirler. Rabbim cümlemizi onlardan eylesin.

" 'Gökten yağmur veren, rahmetiyle can vermeye kadirdir' dediler."

O av hayvanları dediler ki gökten yağmur veren, rahmetiyle can vermeye de kadirdir dediler. Yani yerden rızık çıkaran, yerden rızıklar çıkaran, gökten yağmurlar yağdıran her gün bu noktada bütün varlığı var eden ve varlığı ayakta tutan, varlığı yaşatan o gökleri direksiz ayakta tutan, dağları ayakta tutan Allah, bütün her şeyi yerli yerinde yapan, yerli yerinde her şeyi yaratan Allah, senin de rızkını yaratacak, senin de rızkını verecek. Aslana öyle söylüyorlar. Diyorlar her şeyi yapan odur. O yüzden gel,sen bizde anla, işte avlanmaktan vazgeç diye ne yaptılar, ona tekrar bu konuda aslana

söylediler ama aslan, yine çalışmayı tevekküle tercih edecek. İnşallah önümüzdeki hafta, olmazsa bir dahaki haftaya burdan devam edeceğiz. Dokuzyüzotuzuncu beyitten inşaallah, okumaya devam edeceğiz. Konu başlığında bıraktık, inşallah Allah izin verirse, inşallah Allah ömür verirse birdahaki dersimizde, dokuzyüzotuzdan itibaren, Allah izin verirse devam edeceğiz inşallah. Rabbim cümlemizi kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan, kur'an ve sünnete uyan kullarından eylesin inşaallah. Şimdi sorularınıza geldi inşallah sıra, Rabbim inşallah bizlere de size bilgilerini aktarmayı nasip ve müyesser eylesin.

https://youtu.be/7ehpPWRjVdY

MESNEVİ-İ ŞERİF 929-947. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Biz şimdi gelelim sohbetimize, mesnevi okumamıza, inşallah 929. beyitte kaldıydık, konu başlığında kalmıştık. O konu başlığından devam edeceğiz inşallah. Hani av hayvanları tevekkül etmeyi, çalışmamayı öneriyorlardı ve diyorlardıki aslana, sen avlanmayı bırak, biz her gün senin önüne senin yiyeceğini, içeceğini getirelim. Sen avlanmayı bırak diyorlardı. Aslan da onlara diyordu ki hayır ben çalışmayı önde tutuyorum diyordu. Hz.pir aslanla diğer av hayvanlarını konuşturmaya devam ediyor. Aslanın yine çalışmayı tevekküle tercih etmesi, konu başlığı bu:

"Aslan dedi ki evet ama kulların Allah'ı bizim ayağımızın önüne bir merdiven koydu. Dama doğru basamak basamak çıkmalı. Burada cebri olmak, ham tamahtır."

Dedi. Yani Cenab ı Hak bizim önümüze bir merdiven koymuş. Dama uçaraktan da çıkılabilir mi? El-cevap çıkılabilir. İkinci katı uçarak da çıkılabilir mi? El- cevap çıkılabilir ama o zaman da kanat lazım. Kanadın olsa, kanadını çıkmasan yine uçabilir misin? Yinu açamazsın. Kuş dahi kanadını çırparaktan uçuyor. Kuşun kanadı var. Eğer uçmasını bilmeden kuş yavrusu yuvasından kendisini atarsa ben oldum diye, aşağıda bekleyen kedi köpeğe yem oluyor. Yani demek ki kuş yavrusu da kanatlanacak, uçmayı öğrenecek, tüylenecek, ondan sonra uçacak sebepler dairesinde. Aynı şekilde sufiler için de geçerlidir. Sufi bir dergaha girer, bir üstada bağlanır. Üstada bağlandıktan sonra iki hal görüp, iki rüya görüp, ben tüylendim, ben kanatlandım, ben uçarım sevdasıyla bir heva hevese kapılır, uçmaya kalkar. Aşağıda o, kedi köpeğe yem olur yani deccala yem olur, şeytana yem olur gider. Haa

demek ki kanadın dahi olsa onu çırpmak gerek. Kanat çırpacaksın ki uçacaksın, sebepler dairesinde. O yüzden Ehli sünnet, cebriyeci değildir. Cebriyeye karşı çıkmıştır. Yani cebri olmak, ham tamahlık diyor Hz. Mevlana. Cebriye ne? Kısaca tarif etmek gerekirse, insanlara ait ihtiyarî fiillerin ilahi irade ve kudretin, zorlayıcı tesirle meydana geldiğini savunmak.

Biz ehli sünnet, ehli sünnetin içerisinde Maturidiler, bu konuda çok önemli bir kural koymuşlar. İmam Maturidi derki fiiliyatın fiilin üzerinde iki tecelliyet, iki kuvve vardır. Birincisi Allah'a aittir ki o yaratmadır, ikincisi kula aittir, kesb, istemedir der. Bunu eski o bir hac zamanında bir facia olmuştu, o hac faciasında ölen müslümanlar olmuştu. O şeytan taşlamada müslümanlardan ölen olunca Mehmet Sait Yazıcıoğlu diye diyanet işleri eski başkanı vardı. Ben çok tebrik ediyorum onu, çok böyle ilim ehli bir kimseydi. Sağsa Cenab ı Hak ona hayırlı nefes nasip eylesin inşallah, o meşhur Vali Yazıcıoğlu'nun kardeşiydi o da. O çok böyle ilmiyle amil, iyi bir profesörlerden birisiydi. Onun bir doçentlik tezi var. İnsan hürriyeti üzerine. O yüzden o kitabı okumalısınız muhakkak, ordan incelemelisiniz ve o böyle Maturi'den, ondan sonra Nesefi'den, Sabuni'den böyle insan fiiliyatındaki hürriyeti ne kadar onları böyle toplamış, çok düzgün bir eserdi. Çok uzun yıllar önce elime geçmişti öyle bir eser. Ordan aklımda kalanı söyleyeceğim. Fiiliyatın üzerinde iki kuvvet vardır. Birisi Allah'a aittir, bu yaratmaktır. İkincisi de kula aittir, kesb, istemektir. Yani çalışmaktır. Bir şeye doğru yönelmek, bir şeye koşturmak, bir şey istemektir, bir şey için mücadele etmektir. Onu yaratacak olan da Allah'tır. O yüzden burda ehli sünnet, bilhassa hanefiler, cebriyeyi kabul etmezler. Bir kısım araştırmacı, sufilerin cebriyeci olduğunu düşünürler. Sufiler cebriyeci değildir. O yüzden biz böyle insanlara has bir iradenin var olduğunu, o iradeden biz sorumlu olduğumuzu, mükellefiyetliğimizi onunla yerine getireceğimize inanırız. Bir sorguya muhatap olacaksak, biz mükellefiz demektir. Mükellef isek biz kendi aklımızla, kendi idrakimizle kendi irademizle, bir şey yaparız ve onun sorumluluğunu da eğer din ise Allah'a veririz.

Mesela örneğin Türkiye Cumhuriyeti kanununun yasaları var. O yasaların içerisinde yasak olan şeyler var, suç kabul edilen şeyler var. Siz onu gider de cüzzi iradenizle işlerseniz, onun cezasını çekersiniz. Hoç bazen işlemediğiniz suçun da cezasını çekebilirsiniz, bu da ayrı bir şeydir ama çekersiniz o cezayı. E namaz kılmadıysanız örneğin, namaz kılmamanız sizin kendi cüzzi iradeniz ile alakalıdır. Çünkü ayet-i kerimede de isteyen iman etsin isteyen etmesin demiştir, hür bırakmıştır. İsteyen dinini yaşar, istemeyen yaşamaz, hür bırakmış. Dinde cebriyecilik yok çünkü. Sen ister iyiliklerde bulun, ister bulunma, hürsün. Sen ister namaz kıl, ister kılma, hürsün,

dini açıdan bakılacak olursa. Dinde zorlama yok. İster iman et ister iman etme. Cehennemi de dolduracak insanlar olacak, cenneti de dolduracak insanlar olacak. Ne Allah'ın cenneti boş kalır, ne de Allah'ın cehennemi boş kalır. Cehennemi yarattıysa, oluşturduysa muhakkak ki cehenneme gidecek kullar olacak. Cennetini yarattıysa, yaratmış çünkü, e cennetine de gidecek kullar olacak. O yüzden herkes bunlar kendi iradesiyle yönelecek, kendi iradesiyle ama cennetliğini kazanacak ama cehennemliğini kazanacak. Cebri yeciler öyle düşünmez. Cebriyeciler insanı bir makine gibi görür. Cebriyeciler insanı makinalaştırır. Sufilerde makinalaşmak yoktur. O yüzden sufiler cebriyeci değildir, gerçek manada.

"Ayağın var, nasıl olur da kendini topal edersin; elin var, neye pençeni saklarsın."

Yani Cenab-ı Hak sana el vermiş. Bu elinle sen işte bardağı tutacaksın. E sen bardak gel benim ağzıma gir diyemezsin. Elini vermiş, elini verdiyse bu elin çalışacak, bir amel işleyecek. Ayak vermiş, bu ayak çalışacak, bir amel işleyecek. Sana göz vermiş, bir uzuv vermiş, o göz çalışacak, bir amel işleyecek. O zaman gözün varken benim gözüm yok demen, ham hayal, senin körlüğünden ibaret bu, elin varken elini yok görmek ham hayal. Senin körlüğünden, cahilliğinden ilim bilmezliğinden ibaret bu. Bunu kalkıp da Allah'a atfetme!

"Efendi kölenin eline beli verince söylemeden dileği malum olur."

Yani bahçede çalışan bir işte tarım işçisinin eline siz bir kürek verirseniz veya bir kazma verirseniz onun ne yapacağım malumdur. İşte ne yapacak o? O kazmayla veyahut da o kürekle veyahut da işte o bahçeyi belleyecek eline bir makas verirsen, bağ makası, onunla budayacak, aralayacak. O zaman söylemeden dileği malum oldu o kimsenin. Kalkıp da bir kimse, bir işveren ona burayı şöyle belleyeceksin, böyle belleyeceksin demeyecek. İşte Allah da sana bir el vermiş, sen elinin erdiği işlere devam edeceksin.

"Bel gibi olan el de Tanrı işaretlerindendir. Sonu düşünmek hassası da onun ibareleridir."

O zaman demek ki Allah bize el vermiş. Bir işaret bu. Cenab ı Hak o işareti vermiş, demiş ki bu eli ben çalışıp kazanman için verdim. Bu ayağı ben sana yürümem için verdim. Bu ayağı ben seni hayra yönelesin, hayra koşasın diye verdim. Bu eli ben sana hayra yönelesin diye verdim. Bu aklı ben sana beni tanıyasın, beni bilesin diye verdim. Evet, bu aklı şeytanlığa çalıştırasın diye değil, bu aklı küfre çalıştırasın diye değil, bu aklı deccalliğe çalıştırasın diye değil. O yüzden, Cenab ı Hak bizim çalışmamızı, gayret etmemizi, akletmemizi ister. Kur'an-ı Kerim'de de 'o insanlar akletmez

mi' der. Din, akıllı olanlaradır, akılsız olanlar zaten dini inkar ederler. Din akıllıların işidir. Akılsızların işi değildir. Yani bir kimse ben dinsizim diyorsa, onun aklından şüphe edilir. Psikolojik olarak onun rahatsızlığı vardır. Bir kimse Allah'ın varlığını kabul etmiyorsa, gerçekten o kimsenin psikolojik problemleri vardır. Tedavi olması lazım. Aklı ile alakalı problemi vardır. Tedavi olması lazımdır. Dinsizler onu akıllı görürler.

Bakın dinsizler, dinsizi akıllı görürler. Mesela dinsizler, dindarı akılsız görürler. Bu enteresan bir bakış açısıdır. Oysa akılsız olanlar, dini reddedenlerdir. Çünkü din, akıl sahiplerinedir, akılsız olanlara değil. Din, iman etmek aklın işidir çünkü. Akıllı olanlar iman ederler. Akılları kalbe bağlı olanların imanları kemale erer. Allah bizi onlardan eylesin.

"Tanrının işaretlerini canına nakşederek ve o işarete vefakarlık ederek can verirsen, sana nice sır işaretleri bahşeyler. Senden yükü kaldırır. Seni iş güç sahibi eder. Şimdi yük altındasın. Allah seni yükler, bindirir."

E şimdi o zaman sen o Allah'ın yol haritasını kabul edersen, Cenab ı Hakk'ın kur'anını kabul edersen ve onu kendi canına nakşedersen, Allah sevgisini, Allah'a imanı, Allah'ın zikri, Allah'a olan namazı, zekatı, orucu ve iyilikleri kendi canına nakşedersen, o zaman ve bu nakşetmede Allah'a bir can verirsen, o sana binlerce can verir. Hani ayet-i kerimede ödünç vermek olarak nitelendirir ya Cenab ı Hak, Allah yolunda can verenlerini ödünç vermiş olarak kabul eder Cenab ı Hak. Allah yolunda mücadele eden, Allah yolunda cihad eden, Allah yolunda koşturan insanlar, Allah'a borç vermiş gibidirler ve Cenab ı Hak onlara sayısız nimetler bahşederekten geri iade eder. Hani bu çok hoşuma gider benim, Tırmızi'de, Darimi' de ondan sonra ve 'Fethu'l Bari'de geçer bu hadisi şerif. Kur'an ve zikrin kendisini benden istekte bulunmaktan alıkoyduğu kimseye, isteyenlere verdiğimden daha fazlasını veririm der hadis-i kutside. O yüzden hani bir kimse, sufiler bunu çok önemserler, Allah'ı zikretmekten dolayı o kimse kendisine bir şey isteyemezse, devamlı zikir halinde o kimse, devamlı zikri yakalamış, devamlı zikrullahı yakalamaktan, kendisini unutmuş, kendisinden geçmiş, kendisine bir şey istemekten geçmiş. Öyle ya, o kimse artık böyle kendisinin aklına getirmiyor hiç. Kendi benliğinden sıyrılmış. Hani geçen derslerde demiştim. Ümmet-i Muhammed'e isteyin, arkadaşlarınıza isteyin, eşlerinize, çocuklarınıza isteyin demiştim. Yani kendinize değil, etrafınıza isteyin, kendi nefsinizi düşünmeyin. Kendinizi hiçliğe atın, yokluğa atın ve devamlı etrafınızı düşünün. Ümmet-i Muhammedi düşünün. Allah'ı zikredin ve eşinize, çoluğunuza, çocuğunuza, arkadaşlarınıza, kardeşlerinize isteyin. Onların iyiliğini, selametliğini, kur'an ve sünnete bağlı olmalarını isteyin. Onların maddi manevi zenginliklerini isteyin. Hep etrafınıza dua edin. Böyle etrafına dua

eden, kendisini es geçen, hiçliğe varmış, kendisine bir şey istemeyen, hiçliğe vardıktan dolayı yalnız küstahlıktan değil. Böyle bir kimse diyor hani zikrullahtan, Allah yolunda koşuşturmaktan, işte o dünyaya da pek meyledemez çünkü dünyaya da zaman ayıramaz. Öyle olunca Cenab ı Hak diyor ki isteyenlere verdiğimden daha fazlasını ona veririm. Çünkü sebep? O kendisini Allah'a vakfetmiş, kendisini tabiri caizse Allah'a borç vermiş. Kendinden geçmiş ama bunda böyle nefsine uyaraktan, kibirlenerekten değil, o halini kimseye anlatmayacak. Benim param vardı, benim param yoktu, şuna ihtiyacım vardı, buna ihtiyacım vardı, beni şuraya götürür müsün, beni buraya getirir misin…Bir şeye ihtiyaç hissettirmeyecek hiç kimseye.

Kıymetli dostlar! Allah varken başkasından bir şey uman, imanı kemale ermemiştir. Allah'tan istemek varken, etrafından bir şey uman, imanı kemale ermemiştir. Allah muhafaza eylesin. Bunu bizim kardeşlerimize özellikle söylüyorum. Bunu zakir kardeşlere, ders yaptıran kardeşlere özellikle söylüyorum. Kardeşlerinizden bir şey ummayın. Bir şey uman kimse, Allah'ı unutmuştur. Tövbe edip Allah'a yaslansın. Hiç kimseden bir şey ummasın. Bu, sizi kemale götürecektir. Bir şeyden, bir kimseden bir şey ummak, Allah muhafaza eylesin, Allah'tan gaflettir. Siz Allah'ı zikredin. Derdinizi Allah'a açın. İhtiyacınızı Allah'a beyan edin. Allah'tan isteğin. Başka bir hadis-i şerifte, o istenilmekten hoşlanır der. Bir insanoğlundan isteyeceğine, Allah'tan iste. O seni Allah katında yüceltir. Onun hatta sıfatlarını da vesile etme. Direk zatından iste.

Sufi, zatı ile hemhal olan insandır. O zatından rızık taleb et. Onun zatından ilim talep et. Onun zatından yardım talep et. Onun zatından muhafaza taleb et. Onun zatından iste ne isteyeceksen. De ki: Yarabbi beni zatından rızıklandır. Bizleri zatından rızıklandır. Bizleri zatından muhafazaya al. Bizleri zatın katında emanetine al. Bizleri zatınla hemhal olanlardan eyle. Bizleri zatınla müşerref olanlardan eyle. Bizleri zatınla müşerreflendir. Bizleri zatınla şereflendir. Bizleri zaltından ayırma. Bizleri zatından uzaklaştırma. Bizleri kendi eliyle, kendi ayağıyla şeytanın kucağına gidenlerden eyleme. Bizleri kendi zatından lütfettiğin ilimle ilimlendir ki tuzakları görelim. Bizleri kendi zatından gelen bilgi ile ilm i ledünle bilgilendir ki biz bilmediklerimizi öğrenelim. Yoksa bizim halimiz harap olur. Yoksa biz önümüzü görenlerden olamayız. Yoksa biz iki yakamızı bir araya toplayanlardan olamayız. Sen istersen bizi iki köpeğe de yem eder misin Ya Rabbi, edersin ama bizleri Ümmet i Muhammed'in önünde rezil olacak haller içerisinde bulundurma. Bizleri mahşer yerinde rezil olacak haller içerisinde bulundurma. Bizleri zatınla muhafaza eyle. Bizleri zatından hatalarımızı, kusurlarımızı, eksikliklerimizi, noksanlıklarımızı örtüver Yarabbi!

Bizleri dinsizlerin önünde, imansızların önünde, münafıkların önünde, dine hakaret edenlerin önünde, rezil rüsva olanlardan eyleme Ya Rabbi. Amin. O yüzden sufi zati ile hemhal olur ve Allah'ı zikreder. Allah'ı çokça zikreder, namazını dosdoğru kılar, zekatı dosdoğru verir. Varsa bir hatası, kusuru, yanlışlığı Allah'a tövbe de olmasa dahi tövbe de Allah çünkü tövbe edenleri sever. Allah zekat verenleri sever. Allah namaz kılanları sever. Allah kendisini zikredenleri sever. Allah kendisinden af ve mağfiret isteyenleri sever. Allah kendisinden isteyenleri sever. O yüzden biz Cenab ı Hakkın sevdiği haller üzerinde bulunmaya gayret ederiz. Bizde cebriyecilik yoktur ve böylece biz işimizi, aşımızı, eşimizi, etrafımızı, her şeyimizi Allah'a teslim eder, Allah yolunda koşuşturur, Allah yolunda çalışırsak, Cenab ı Hak bize istediğimizden fazlasını verir. Katından nimetlendirir, katından lütuflandırır, katından ikramlandırır, katından muhafaza eder, katından korur, katından korur. Cenab ı Hak öyle koruduğu kullarından eylesin inşaallah.

"Şimdi onun emrini kabul etmektesin. Sonra seni makbul eder."

Sen şimdi bu dünyada onun emirlerini yerine getirirsen, sen bu nefesin olduğu müddetçe onun emirlerini yerine tutarsan, o seni ne yapar? Makbul hale getirir. Senin yaptığın işleri daha yücelere taşır. Hani kim Allah'ı zikrederse Allah da onu zikreder. Kim Allah'ı bir topluluk içerisinde zikrederse, Allah onun olmadığı, hayal etmediği, daha yüksek şerefli bir topluluğun içerisinde onu zikreder. Sen toplanırsın, üç kişi beş kişi, on kişi bir evin içinde Allah'ı zikredersin. Allah seni peygamberlerin meclisinde zikreder. Allah seni meleklerin katında zikreder. Allah seni kendi zatında zikreder. Allah seni kendi zatında zikreder. Sen küçük görürsün beş kişi toplanıp Allah'ı zikretmeyi. Sen küçük görürsün on kişi toplanıp Allah'ı zikretmeyi. Küçük gördüğün şey Allah'ı zikretmektir. Sen küçük adamsın! Sen küçük insansın! Sen Allah'ın zikrinin maneviyatını tadmamışsın. Sen Allah'ın zikrinin, nuraniyetini tadmamışsın. Sen evinde oturmuşsun tembel tembel. Üç kişi de olsa, aldığın zikir meclisine gitmemişsin. Gitseydin o seni daha makbul bir hale getirecekti. Sen o zikir halakasına kibirlenip, böbürlenip, kendini yükseklerde görüp, beğenmemezlik etmeseydin, Allah seni kendi zatında barındıracaktı. Kör gözü, kör kalpli, kör, sağır kulaklısın sen? Allah'ı zikredenleri küçük gördün. Allah'ın zikir halkasını küçük gördün. Zikri hatırlatanları küçük gördün. Kalbini mühürledi senin. Yoksa seni ne yapacaktı? Daha makbul hale getirecekti. Sen nefsine uydun, zikrullah halakasına gitmedin. Sen nefsine uydun, o Allah'ı zikredenleri küçük gördün. O yüzden makbuliyettin Allah katında olmadı.

"Şimdi onun emrini kabul etmişsin. Sonra o emirleri söylersin. Şimdi vuslat arıyorsun. Ondan sonra da vasıl olursun."

Bakın siz Allah'ın emirlerini yerine getirirseniz, kabul ettiniz, kabul ettikten sonra emirlerini yaşamaya başladınız. Ondan sonra vuslat yolu aradınız. Kim farzları yerine getirirse, Allah'a en sevgili işi yapmış olur. Kim nafilelerle Allah'a yaklaşırsa ve Allah'ı severse, Allah da onu sever. Üç adım. Ne yaptın? Emrini kabul ettin ve emrini yerine getirdin. Ondan sonra vuslat aramaya başladın. Şimdi de diyor vasıl olursun. Bu yolları takip edeceksin. O zikrullah halakasına oturacaksın. O farzları yerine getireceksin. Haramlardan uzak duracaksın. Ondan sonra nafilelerle Allah'a yaklaşacaksın. Allah'a vasıl olmayı isteyeceksin. Allah'a ulaşmayı isteyeceksin. Ondan sonra sen vasıl olacaksın. O vuslatı aramazsan, vasıl olamazsın. O vuslatı arayacaksın. O vuslat olmanın yolu belli. Yol saklı değil. Yol gizli değil. Yol meydanda. Yol kur'ana sımsıkı sarılıp, haramlardan uzak durmak. Farz ibadetleri yerine getirmek. Nafilelerle Allah'a yaklaşmak ve Allah'ı sevmek, Allah'a aşık olmak. Yol bu, vuslat yolu bu. Ancak bu yoldan yürürsen, Allah'a sen vasıl olursun. Bu yoldan yürümezsen Allah'a vasıl olamazsın. Ham hayalcilik yapma, sen şeytanın hile ve desisesine kanma. Sen bu iki ayaklı şeytanların söylediklerine de bakma. Sen kendine bir yol bul Allah'a gidecek, bir vesile bul Allah'a gidecek. Allah bizi onlardan eylesin.

"Allah'ın nimetine şükretmeye çalışmak kudrettir. Senin cebriliğin ise o nimeti inkardır."

Bakın Allah'ın nimetlerine şükret! Nimete şükretmek ne demek? Allah'ı zikretmek, Allah'a tövbe etmek. Allah'a hamd etmek, nimete şükretmek, ne demek? Allah'a karşı olan vazifelerini yerine getirmek demek. E sen cebriyeye vurursan Allah bana emretseydi, namazı kılardık biz. Otur! Seni sapık seni. Veyahut da bizim namazımız kılındı. Otur seni sapık seni! senin yolun yol değil. Allah muhafaza eylesin. Allah'a hamd et. Allah'a şükret. Allah'ı zikret ve Cenab-ı Hak ne dedi, Mümin Suresi ayet 60: 'Bana dua edin ki size icabet edeyim.' Cenab ı Hakka dua et. Cenab ı Hakkı zikret. O sana icabet edecek, dua et canım kardeşim, dua et! Allah ayet-i kerime ile emrediyor. Bana dua edin diyor. Dua et canım kardeşim. Ümmet-i Muhammed için, dua et. Eşin için, çocukların için dua et. Yavrularınız için, torunlarınız için, dua et. Bu deccaliyet zamanında herkes birbirine dua etsin. Bu ahir zamanın son diliminde, herkes birbirine dua etsin. Çünkü öyle bir zaman gelecek ki insanların kendilerine yapılan dua, kendilerine geçmeyecek. Ya Resulallah, nicedir o ümmetin hali ne yapacaklar bu ümmet? Birbirlerine yapmış oldukları dua karşılık bulacak. Çünkü birbirlerine günahsız ağızlarla dua edecek yani ben kendi adıma günah işledim, benim ağzım günahkar

ama ben işte İzmit'ten Cemil gelmiş, Özer gelmiş, Serdar gelmiş, Hüseyin gelmiş Bursa'dan, İzmir'den Mehmet Kuyucu gelmiş. Burda canlı yayındaki kardeşlerimiz var. Ben onların adına günah işlemedim ki kendi adıma işledim. Günah ferdidir islamda, günah umumi değildir. Bir kimse günah işledi diye siz umuma cezalandıramazsınız. Yezidi misiniz siz? Bu Yezidi mantığıdır. Bir kimse günah işlediğinde bütün Ümmeti Muhammed'i asmak, bu yezidin mantığıdır. Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin fıkıhı ve ölçüsü değildir bu. Yezidiler geldiler, Hazreti Ali efendimize dediler ki 'şu Osman'ı katleden bu grup var ya! Evet? Bunların hepsini de katletmen lazım.' Hz. Ali efendimiz dedi ki hayır dedi. Biz onların hepsini katledemeyiz. Biz katili bulacağız. Onu katledeceğiz dedi. Katili buldu. Onu katletti ama yezidiler onu bastırdılar Hz. Ali efendimize. Dediler ki bu gelen topluluk var ya ve bunun hepsini de katlet. İçinden katil bir taneydi. Yezidi mantığı. Yezidi mantığı! Emevi, zalim Emevi mantığı, bir şehirden bir kimse günah işlediyse, bütün şehri katleder. Evet! Müslümanın birisi bir hata yaptığında, bütün müslümanları aynı kefeye koyuyorsa, yezidi mantığı vardır onda. Evet! Bir şeyhim diyen bir kimse, bir suç işlemiş. Sen bütün şeyleri aynı mantıkta asıyorsan, yezidinin ta kendisisin sen! Tam yezidisin hem!

Bir cemaat, bir hata yaptı. Bir günah işledi. Bir kusur işledi. Bir hainlik yaptı. Bu hangisi olursa olsun, bütün cemaatler, bütün topluluklar aynı, hepsini de asalım dediğinde yezidi mantığıdır bu. Sizi gidi Emevi yezidileri sizi! Siz Hüseyinileri katlettiniz. Siz Alileri katlettiniz. Siz Müslümanları, müminim diyenleri, ehlibeyti katlettiniz. Sizi gidi Ehlibeyt düşmanları sizi. Siz ehlibeyt düşmanısınız! Siz Hz. Hüseyin efendimizin yolundan giden, Hz. Hüseyin efendimizin evlatlarının düşmanısınız siz! Siz ehlibeyt düşmanısınız! Siz öyle basit değilsiniz siz. Siz hepiniz de birer yezidisiniz. Tam bir yezidi! Tecdid i iman edip, tövbe edip dönün siz. Tövbe kapısı açıkken. Bu halinizde ölürseniz, son nefesinizi Allah bilir. Bir şey diyemeyiz. O yüzden şükretmek, hamd etmek ve Allah'a dua etmek, ayetle hadisle sabittir. O yüzden: 'Bana kulluk etmeyi, büyüklüklerine yediremeyenler, hor ve hakir olarak cehenneme gireceklerdir.' buyurdu. Sen büyüklük edip namaz kılmazsan, Allah'a karşı büyüklük edip, oruç tutmazsan, büyüklük edip o küçük zikrullah halakasına gitmezsen, büyüklük edip Allah'ı zikir meclislerine tepeden bakarsan, Allah'ı zikredenlere tepeden bakarsan, Allah'a kulluk etmezsen, evet senin gideceğin yer cehennem olacak. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dua et. O yüzden iste, Allah yolunda koş. Yine Cenab ı Hak kendisine dua etmeyen, kendisine zikretmeyen, kendisinden istemeyenlere Cenab ı Hak tabiri caizse sırtını döner. Allah muhafaza eylesin.

"Onun verdiği kudrete şükretmek, kudretini arttırır."

Hani Cenab ı Hak sana hani bir fiiliyatın üzerinde iki kuvve vardır. Birisi kesbetmek, istemektir. Sen bu normalde verdiği kudrete, bu bize, bu ihtiyara vermiş olduğu bu kuvvete şükredersek, bizim kuvvetimiz artar.

"Cebir ise nimeti elinden çıkarır."

Yani sen cebir ehlisin, dua etmiyorsun. Allah'a nankörlük ediyorsun. Cebir ehlisin. Allah'a karşı isyan etmişsin. Allah muhafaza eylesin. Nimet elinden gider.

"Senin cebriliğin, yolda uyumaktır. Uyuma! O kapıyı, o dergahı görmedikçe, uykuya dalma."

Senin cebri halin, uykudasın, gafletdesin sen, diyor uyan! Cebrilikten çık. Ya? O dergaha ulaşınca, yan Allah'a vasıl oluncaya kadar çalış. Gayret et! Allah'a vasıl oluncaya kadar, gaflete düşme. Allah'a vasıl oluncaya kadar, yolun devam edecek, yürü. Son nefesine kadar çalışmak, gayret etmek, namaz kılmak, oruç tutmak, Allah yolunda koşmakla mükellefsin.

"Ey dikkatsiz cebri, sakın o meyveli ağacın altından gayri bir yerde uyuma."

Sen ne zaman ki cennet meyvesini buldun, ne zaman ki cennet ağacını buldun ancak onun altında uyuyacaksın. Yani sen cennete ulaşıncaya kadar uyumak yok. Yani bu dünyayı uyumadan, gaflette olmadan geçireceksin. Hani cennetle mi müjdelendiniz ki gülüyorsunuz demiş ya büyükler! Şeyhim öyle derdi, böyle millet çok gülünce, Mustafa Efendi, oğlum bunlar cennetle mi müjdelendi derdi. Çok büyük, kahkaha ile gülmek, devamlı kalbi katılaştırır çünkü, az güleceksiniz, çok ağlayacaksınız, çok zikredeceksiniz, çok tövbe edeceksiniz, çok dua edeceksiniz. Allah yolunda cehd edeceksiniz, gayret edeceksiniz. Evet, gayret edeceğiz, cehd edeceğiz.

Öyle içimizden bir tane bozuk yumurta çıktı deyip de geri çekilecek değiliz. Her topluluktan çıkacak. Bir gurk tavuğun altında yirmi tane yumurta koyuyorsun da birkaç tanesi cılk çıkıyor. Birkaç tanesi cılk çıkıyor. Baktığında ben bir kumru yuva yapıyor burda, bazen iki tane, üç tane yumurtluyor kumru, bazen ikisinden de üçünden de civciv çıkmıyor. Kumru yavrusu çıkmıyor. Her yumurtadan olacak diye bir kaide yok. Her ders alanından derviş olmuyor. Evet, içinden çürük yumurta çıkacak mı? Çıkacak. Özünü temizlemeyen çıkacak mı? Çıkacak. Ne yapacağız yani, kapatacağız mı dükkanı mı kapatacağız. Böyle bir şey yok. Mücadeleye devam edeceğiz. Biz nerde hata yaptık, biz nerde yanlış yaptık diyeceğiz. Kendi kendimizi hesaba çekip, yola devam edeceğiz. Allah muhafaza eylesin. O yüzden uyumak yok, yolda kalmak yok, cebriyeye vurmak yok. Onun nasibi

bu kadarmış. Nerden biliyorsun? Sen üzerine daha fazla titizlikle ihtimamla durdun mu? Konuşmalarına dikkat ettin mi? Sohbet ederken insanların algılamadığı bir şey söyledin, a gitti, nasip yokmuş mu dedin? Dosdoğru konuştun mu? İnsanlara bir şeyi emir vaki mi yaptın? Efendim işte, bana öyle söylüyorlar, efendim işte arkadaşlar çoğalmıyor. Kendine bak. Sen demek ki düzgün zakirlik yapamıyorsun. Düzelt kendini. Böyle de deyince e beni değiştir olmazsa! Allah Allah, düzgün yap. Düzgün yapmayı göze almıyor da beni değiştir diyo, kendini terbiye etmeyi göze almıyor. Nefsine vurmayı göze almıyor.

Beş tane teslim ediyorsun, dört tane kalmış. Beş tane teslim ediyorsun, üç tane kalmış. Nerde? E, gitti bunlar? Ne demek gitti ya! Gidenin yerisine koy o zaman. Çalış, gayret et. Yatma yatağında, kalk Allah'ı zikret gece, tövbe et. Allah'a yalvar. Allah'a yalvar kardeş. Bir kişiyi imana getirmen, insanların ve meleklerin yaptığı ibadetten daha evla ibadet. Bir kişinin Allah demesine vesile olman, meleklerin yaptığı zikrullahtan daha evla. Herkesten evla. Otur, hiiiiç umrunda değil, kendini dahi kurtaramazsın sen. Kendini dahi kurtaramazsın. Cebriyet yok. Nasibi bu kadarmış! Bu kadar olacakmış. Böyleymiş, cebriyet bunlar. Çalış kardeşim, gayret et. Bana da öyle diyorlardı önceden. Mustafa Efendi, işte burası, Bursa değil. Bayındırdayken, Mustafa Efendi, burası Bayındır gibi değil. Koş kardeşim! Sofranı aç, gönlünü aç, evini aç, Allah'a yalvar, Allah'a yakar, Allah yolunda koş! Bir kişiye daha nasıl Allah'ı kul edebilirim. Allah'a nasıl onu yaklaştırabilirim. Onun derdiyle yan. Bir kişi daha Allah'a vasıl etme, Allah'a vuslat etme yoluna koymanın derdi ile yan. Sen paranın derdinde yanarsan, sen rahatının derdine yanarsan, sen nefsinin derdinle yanarsan, e olmaz. Bir tek sen de mi, hanım var? Bir tek sende mi çocuk var? Milletin hanımları, kapının arkasında süpürge mi? Milletin çocukları evinde biblo mu? Herkesin evi, işi var. Çoluğu var, çocuğu var, herkesin eşi ve çoluğu çocuğu herkesi özlüyor. Bir tek özlenen baba sen misin? Bir tek özlenen anne sen misin? Allah'a koş! Allah yolunda mücadele et. Onlara da zaman ayır ama ders zamanı dersine git. Üç kişi de olsa otur o zikrullah halakasına. Konuşmalarına dikkat et. Sözlerine dikkat et. Tavırlarına dikkat et. Hal ve hareketlerine dikkat et. Dikkat et. Sen dikkatli ol. Sen uyanık ol. Gaflette olma. İnsanların anlamayacağı sözleri söyleme söyleme kardeşim! Sana mı düştü ya! Sana mı düştü! Sen insanlara nasihat et, güzel güzel nasihat et. Tatlı tatlı nasihat et. Anlayacağı şekilde nasihat et. Ben de böyle. Sende öyle değil. Din neyse onda öyle. Dinse, kur'an sünnet belli. İmamların içtihadı belli. Yolsa eski tasavvuf ehlinin, sufilenin yolu belli . Söyledikleri söz belli. Yolsa üstadının sözü belli. Lafı belli. Tavrı belli. Tarzı belli. Sen bunlardan mı öğrendin, şeytandan mı?

Nerden öğrendin? Hepsini nerden öğrendin? Heva ve hevesinden öğrendin. Başka bir yerden değil. Ya? E, bizde böyle. Yok öyle bizde böyle! Sen heva ve hevesine uymuşun. Ondan sonra da onu cebriyeye vurma. Tekrar söylüyorum bakın. Sufi kanatta böyle bir cebriyecilik var. Gizli bir cebriyecilik, gizli bir kadriyecilik var. Gizli bir cebriye, gizli bir kaderiyecilik var. Çalışmayı, gayret etmeyi, mücadele etmeyi, didinmeyi böyle bu o konuda koşmayı kendisine ölçü edinmiyor. Nasibi bu kadarmış. Bu kadar oldu. Söyledim gelmediler. Çağırdım, gelmiyorlar. İşte şöyle oldu, işte böyle oldu. Bahane çok! Bahane çok, cebriyeye! bahane çok, kaderiye!

Kaç saat uyuyorsun dedim birisine. Baktı gözümün içine. Gece kalkıp yarım saat ağlasaydın ya dedim. Rahat, zakirler rahat. Şeyhimiz bir yere geleceği zaman, ben kendi nefsim için söyleyeyim, Bursa'ya geleceği zaman, ben bir hafta öncesinden uykusuz kalmaya başlardım. Arkadaşlarla istişare eder, toplanırım, nerde ne zaman ne toplanacak, nerde ne yapılacak, nerde ne edilecek, istişare ederiz. Her şeyi hazırlarız. Şeyhimiz geldiğinde bitamam. Tıkır tıkır tıkır tıkır tıkır tıkır. Her şey yürür. Allah cümlesinden razı olsun. Tek başına olmaz bu işler. Biz hep istişare ederdik. Anlatırdık arkadaşlarla, söylerdik, çalışırdık, mahalle mahalle. Ben bazen haftanın yedi gecesi derse gittiğim zamanı bilirim. Haftada yedi, yedi gece derse gittiğim zamanı bilirim. Evin yolunu mu tuttuk. İşimizi unuturduk, işimize zaman kalmazdı. Öyle oluyor. Öyle oluyor! Şimdi yok o da dervişlik. Şimdi birini öte git deyince ooo, alınıyorsun, kırılıyor üzülüyor, yani whatsapptan arkadaş soru sormuş, anında cevap vermezsen, oyyy, ne tripler, ne tripler veyahut da işte bir sürü anlatmış. İşte hemen rüyanın anlamını otomatikman yazacaksın oraya. Oh oh oh oh oh oh! Yani! Ah efendim özledik seni. İyi, özlediysen hadi topla yüz kişi de geleyim.Yaa! Çok özledik efendim. Buyurun gelin, şu gün bize derse gelin. İyi, geleyim dedim. Gittim. Beş kişi. Nerde diğerleri dedim. Ses yok. Kendine mi çağırdın beni dedim. Yok korona varmış diyor, şu varmış…Hııı, öyle! Yok öyle zakirlik. Yok öyle çalvuşluk. Allah muhafaza eylesin.

Uykuya dalma, yürü. O vuslata ulaşıncaya kadar yürü. Koş kardeşim sen, sana düşen vazife kulluk etmek. Sana düşen vazife, kulluk etmek, geç zakirliği, çavuşluğu, halifeliği, nakipliği, nükebbalığı, şeyhliği, geç kardeşim! Onu geç! Bu dergahta usta da bir çırak da bir, toprağın altında. O zaman bu dergahta toprağın altı gibi toprağın altı gibi toprağın altını burda yaşa sen. Ne dedi Hz. Peygamber sallallahü ve sellem? Kendini ölülerden say dedi. Kendini ölülerden say. Toprağın altında usta da bir çırak da bir. Kendini ölülerden saydıysan, toprağın altında usta da bir çırak da bir. O zaman ölülerden say, Allah'a vasıl oluncaya kadar koş. O cennet meyvelerinden yemek için

koş. Hiç olmazsa zikrullah halakasına otur da o cennet meyvalarından, orda bari ye. Orda bari ye. Hiç olmazsa o hadis i şerifin tecelliyatı, o Hadis-i Şerif'in ruhaniyeti ve nuraniyeti yüzü suyu hürmetine, o zikrullah halakasına otur da orada cennet meyvesini ye. Hiç olmazsa zikrullah halakasında Allah'ı zikrettiğinde, o cennet meyvesini orada gör. Sen dışarda konuşmuyorsun, bir başkasına anlatayım, bir başkasına söyleyeyim, bir başkasına tebliğ edeyim, bir başkasını daha halakaya otutturmak için koşmuyorsun, hiç olmazsa git orda zikrullah halakasına otur da o cennet meyvasını ye. Allah muhafaza eylesin. Hz.Pir diyor ki:

"Ki rüzgar her anda dalları silkip başına çerez ve azık döksün."

Sen o cennet ağacını bulduğunda rüzgar her estikçe, senin üzerine cennet meyvelerini dökecek. O yüzden zikir halakasından uzaklaşma. Namazdan uzaklaşma. Oruçtan uzaklaşma. Helal daireden uzaklaşma. Allah yolunda koşmaktan uzaklaşma. Yine hadis-i kutsi: 'beni zikrettiği için benden istekte bulunmaya vakit bulamayan kimseye, istekte bulunanlara verdiğinden daha fazlasını veririm demiş, Kenzul Umman'da. O yüzden kıymetli kardeşler, çalışmak gayret etmek, koşmak Allah'a vuslat yolunda devam etmek, hepimizin üzerine boynumuzun borcu ve yol bu. İman edip iyi ameller işlemek. İman edip, farzları yerine getirmek. İman edip nafilelerle Allah'a yaklaşıp, Allah'ı sevmek.

"Cebre inanmakla yol kesen haydutlar arasında uyumak müsavidir. Vakitsiz öten kuş, nasıl olur da kurtulur. Eğer onun işaretlerine burun büküyorsan, kendini erkek mi sanıyorsun. Dikkat edersen anlarsın ki kadınsın. Sendeki bu kadarcık akıl da zayi olur, aklı uçan başsa buyruk kesilir. Zira şükretmemek, uğursuz ve ayıp bir şeydir, o hal, şükretmeyeni, ta ateşin dibine kadar çeker götürür."

O zaman ne yapacağız? Eğer size bu manada Cenab ı Hak ne diyor ayet i kerimede ve düşünün ki Rabbiniz şöyle ilam buyurdu: 'Eğer şükrederseniz nimetlerimi daha da artırırım ama nankörlük ederseniz haberiniz olsun ki azabım pek şiddetlidir.' İbrahim suresi, ayet yedi. O zaman cebre inanma. O haydutlarla beraber bulunma. Cebre inananların yanında da durma. O zaman normalde Allah'ın sana emrettiklerini yerine getir. Allah'ın o işaret, yoldaki işaret direklerine ve işaret lambalarına dikkat et. Kaza yapma, yol kazası yaşama ve yoluna devam et ve Allah'a da ne yapacaksın? Şükredeceksin, dua edeceksin. Şükretmemek ne olmuş oluyor? O zaman senin azabını arttırıyor. Şükredenlere de nimetlerini arttırıyor. Allah'a şükretmek hem dil ile şükretmek, hem normalde beden ile şükretmek hem kalp ile şükretmek lazım. Şükrün de ayrı ayrı ne var? Tecelliyatları var. Allah muhafaza eylesin.

"Tevekkül ediyorsan çalışmak hususunda tevekkül et, kazan da sonra Allah'a dayan."

Demek ki tevekkül edeceksen, çalışmada tevekkül edeceksin. Gayret etmekte tevekkül edeceksin ve tevekkül ettikten sonra normalde çalıştıktan sonra Allah'a dayanıp, Allah'a yaslanacaksın. Çalışmadan, gayret etmeden, Allah'a dayanıp, Allah'a yaslanmak doğru değil. İnşallah önümüzdeki hafta 948. beyitten devam edeceğiz, Allah'tan bir şey gelmezse inşaallah.

Haklarınızı helal edin, sürç ü lisan ettiysek affola. Şimdi birazdan inşaallah sorularınıza başlayacağız. Allah izin verirse konu başlığı 948'den itibaren, konu başlığından devam edeceğiz. Konu başlığı da av hayvanlarının tekrar tevekkülü çalışmaya tercih etmemeleri. Konu başlığımız bu, Allah izin verirse inşaallah 948'den itibaren devam edeceğiz inşaallah.

MESNEVİ-İ ŞERİF 948-955. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Mesnevi'den 948. beyitten devam ediyoruz. Malum geçen hafta av hayvanlarının, av hayvanlarına cevap olarak aslanın çalışmayı, gayret etmeyi, çalışma ve gayret etmenin iyiliğini anlatıyordu, güzelliğini anlatıyordu. Bu av hayvanları da aslana bu hafta cevap veriyorlar. Onlar da tekrar tevekkülü şey yapıyorlar, öne sürüyorlar. Diyorlar ki çalışma, tevekkül et. Tabii bu bir de bütün dinlerde tarih boyunca tevekkül doğru anlaşıldığı zamanlar olmuş, doğru anlaşılmadığı zamanlar olmuş ama Ümmet i Muhammed'e de bu sıkıntılı zamanlar geçirmişler. Böyle aşırı çalışmadan, böyle tevekkül ehli olmayı mesela genel olarak Ümmeti Muhammed geri kaldığı, ne bileyim işte böyle ekonomik, siyasi, askeri, kültürel anlamda böyle bir geri kaldığı zamanlarda bunu sufilere atfetmişler. Hani bir lokma bir hırka felsefesi varmış gibi. Aslında genel olarak sufiler böyle bir boş tevekkülcü değillerdir. Örneğin biz çalışmayı önde tutarız ve kardeşlerin arasında deriz ki çalışmayan kimse bizden ders istemesin. Ders almasın çünkü sufilik disiplin işidir, çalışma işidir, Allah'a yakınlaşma, disiplin işidir. Gayret etme çalışma mücadele etme işidir. O yüzden bir kimse çalışmıyorsa, işi gücü yoksa, Allah'a yakınlıkda da o kimse çalışmaz, gayret etmez. Bütün peygamberler çalışmışlar, kendi geçimlerini kendileri sağlamışlar. O yüzden bizim tasavvuf anlayışımızda üstad dahil herkes çalışmalı, herkes kendi alın terini yemeli, herkes kendi elinin emeğini yemeli. Üstat dahil hiç kimse kimseden bir şey dilenmemeli, istememeli. O yüzden dinlenmeden, istemeden, alan el olmadan, bu dünyadan göçüp gitmeli. Temel felsefemiz budur bizim. O yüzden bizde özellikle kendi içimizde dahi para toplanması yasaktır, yardım toplanması yasaktır. Bizim kardeşlerimizin arasında da böyle para toplama,

yardım toplama bu konuda çok titizizdir. O yüzden Allah bizi affetsin, bir sufinin dilenci olması çok hoş bir şey değildir.

Eğer sufi dilenecekse ancak Allah'tan dilenir, isteyecekse ancak Allah'tan ister, yardım bekleyecekse ancak Allah'tan yardım bekler. O yüzden şeyenlillah diyecekse sufi ancak Allah'a der. Başka bir kimseden bir şey umması, bir şey istemesi, bir şey dilenmesi hoş değildir. O yüzden sufi ne zahiren ne de mânen hiç kimseden bir şey istemez yani sufi örneğim işte biz de bunlar abestir çünkü. Bana çavuşluk ver, bana zakirlik ver bana nakiplik ver, bana nükebbalık ver bana halifelik ver, bana şeyhlik ver. Bizde bunlar böyle edep dışı şeylerdir. Biz böyle bunlara çok sıcak bakmayız. Çalışsın gayret etsin, koştursun. Neyse Cenab ı Hakkın onun üzerindeki takdiri ona verecektir Cenab ı Hak. O yüzden biz de makam istenmez, bizde mevki istenmez. Bizde bu tip şeyler istenmez. İstenmemesi gerekir zaten ama normalde aynı şekilde de maddi planda da kardeşler istenmemesi, dinlenmemesi, ummaması gerekir. O yüzden sohbetlerimizde, zikirlerimizde, ikram mecburiyeti yoktur. Hatta olmasa çok memnun oluruz. Çok mutlu oluruz. Deriz ki ikramı illaki önde tutmayın. İşte Allah'ı zikri önde tutun, sohbeti önde tutun, dinimizi öğrenmeyi önde tutun, işte sohbet ve zikirlerde, zikirlerde işte insanları illaki ikram çıkaracağım, yemek çıkaracağım diye uğraştırmayın diye özellikle söyleriz. O yüzden bizde tevekkül anlayışı, çalışıp sonucunu Allah'a dayanmaktır. Yoksa çalışmadan, gayret etmeden, mücadele etmeden bir sonuca ulaşabileceğimize inanmayız. Bu Allah isterse verir mi verir ama Cenab ı Hakk'ın sebepler dairesine dayanır. Sebepler dairesinde çalışır, koşturur. Sebepler dairesinde biz maksudumuza ulaşmak için gayret ederiz. Cenab ı Hak anne karnında ne iş yapıyorduk da bizi besledi? Annemizin üzerinden besledi. Annemiz neyin üzerinden besledi, babamızın üzerinden besledi. Sebepler zinciri dairesinde Allah besledi. Eyvallah ama bu sebepler dairesine yaslanmak, sebeplere tutunmak da bütün peygamberlerin sünnetidir. Şimdi av hayvanları yine aslana tevekkülü tercih etmesi için ona anlatmaya başlıyorlar.

"Hepsi ona bağırarak dediler ki: Sebep tohumlarını eken o harisler, kadın erkek nice yüzbinlerce kişi neden oldu da zamane menfaatlerinden mahrum kaldılar."

İnsanoğlu haristir ya böyle çok ister. Böyle bütün hani Peygamber sallallahü vesselam hazretleri, insanoğlu haristir. Bir vadi dolusu altını olsa, ikinci vadiye gözünü diker der. O yüzden insanoğlu haristir. Siz ona bir vadi dolusu altın verseniz o ikinci vadi dolu, ikinci vadi altın dolu vadi ister. Enteresan bir şeydir. İnsan haris olunca işte iki oda bir salon evi vardır, daha büyüğünü ister. İşte üç oda bir salon evi olur, daha büyüğünü ister. Bunun

sonu yok ki! Haris olunca insan ardından villa yapar bir müddet sonra villayı da beğenmez, daha büyük villaya göçmek ister. Haristir çünkü veyahut da belli bir maddi rahatlığa, maddi bir ortama kavuşup daha da fazlasını ister. Daha da zengin olayım, daha da zengin olayım, daha da zengin olayım diye ister ve insanoğlu harisliğinden dolayı etrafını yakar, yıkar, perişan eder. Ne bileyim akrabalarını, etrafındaki iş yaptığı kimseleri kırar döker. O harislik ona, etrafına zarar verdirir ama o görmez bunu. O dünya hırsı, o mal hırsı, o makam hırsı, o mevki hırsı, insana helali haramı tanıtmaz, ortalığı yangın yerine çevirir ve işte sufiler buna karşıdır. Aslında sufiler ahlaki olarak böyle bir hale düşmek istemezler.

Bizim dünyaya muhabbetimiz, sevgimiz olmaz ama biz dünya için, dünyayı mamur etmek için değil, alan el olmamak için çalışır, gayret ederiz. Alan el olmamak için yaparız bunu. Dünya hırsından dolayı değil. Yani dünya hırsın da olanlar, haramı helali tanımazlar. Haramı helali tanımadan her şeyi kendine mübah görürler. Çevrenizde öyle insanlar vardır yani haramı helallaştırır, faizi helallaştırır, örneğin hırsızlığı helallaştırır, rüşveti helallaştırır, kayırmacılığı helallaştırır. Helallaştırır kendine. Kendince onun kendi dairesinde bir fetva bulur, olur, yani o böyle gayrimeşru ilişkileri, gayrimeşru mal edinimlerini o haris olan insanlar, bunları kendilerine caiz görürler. Veyahut da işte böyle devletin kanununa nizamına uydu mu? Uydu derler. Ya kanununa, nizamına uydu da kuş uçmaz, kervan geçmez bir yerde adamın işte bilmem kaç dönümlük tarlasına siz işte turizm imarı veriyorsunuz, işte adamı oturduğu yerde zengin ediyorsunuz, böyle bir peşkeş çekiyorsunuz ve bunu Türkiye Cumhuriyeti devleti hukuku açısından uygun olabilir ama bunun islami etiklik açısından veyahut da işte dünya üzerindeki mevcut sistemin etikliği açısından baktığımızda doğru değil ama dünya hırsı insanı bu noktaya getirir. Her şeyi kendine caiz gösterir. Her şeyi kendine helal gösterir. Bütün işte işleri o yapmalı, bütün ihaleleri o kapmalı, bütün paraya o sahip olmalı, bir nerde bir rant varsa onu o elde etmeli. Harislik böyle bir şeydir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden helali haramlaştırır. Haramı da helallaştırır haris olan kimseler. Nasıl haramı helallaştırır? Ticaret yapıyordur, kendince helal dairede ticaret yaparken, içine haram karıştırır. Helali haramlaştıttırır. Allah muhafaza eylesin. İşte o av hayvanları aslana dediler ki kadın erkek nice yüzbinlerce kişi neden oldu da zamane menfaatlerinden mahrum kaldılar. Onlar normalde bu kadar haris olmalarına rağmen bir kısmı bu zamanında, kendi zamanlarındaki menfaatlerinden uzak durdular. Yani onların harislikleri, onların böyle doymak bilmeyen nefisleri, o doymak bilmeyen onların o istek ve arzularının hepsi de cevap bulmadı.

"Dünyanın başlangıcından beri yüzbinlerce kavim ejderha gibi ağız açmışlar o bilgili idrakli kavimler şehirler düzmüşler, tedbirlerde bulunmuşlardır. Öyle tedbirler ki o tedbirlerle dağ bile ta dibinden kopar, yerinden ayrılırdı. Allah onların hile ve tedbirlerini o tedbirler yüzünden dağların tepeleri bile oynar yıkılır dümdüz olurdu diye öğdü."

Bakın tarih boyunca bütün kavimler, o harisliklerinden, dünyaya olan harisliklerinden dolayı ejderha gibi ağızlarını açtılar. Ne peygamber tanıdılar, ne veli tanıdılar, ne evliya tanıdılar, ne sufi tanıdılar, ne Allah yolu tanıdılar, ne kuran tanıdılar, ne sünnet tanıdılar, ne peygamberlerin hikmetini ve yolunu tanıdılar ve ağızlarını açtılar onlar bütün ellerinden gelen zulümü, bütün ellerinden gelen haksızlığı, uğursuzluğu, arsızlığı yerine getirdiler. Ellerinden geleni artlarına koymadılar. O kadar zulmettiler, o kadar arsızlık yaptılar ki peygamberleri dahi şehid ettiler. O ben-i israil yahudileri, hep peygamberleri katlettiler, öldürdüler, şehit ettiler hepsinide ve Nemrut'un hayatına bakın. Nemrut İbrahim Aleyhisselam'a savaş açtı ve o o kadar çok, o kadar çok odundan toplattı, çalılar, ateşler yaktırdı. O İlahlık sevgilisiydi. O ilahlık, o tanrılık taslamak için ne hileler yaptılar. Neler yapmadılar ki! Kendisini göklere çıkarmaya mı çalışmadı o Nemrut, halkın önünde kendisini uçuracak hallerimi sokmaya çalışmadı. Yani rivayet edilir ki işte hususi kuşlar beslediler o kuşları böyle ete aşina ettiler ve bir sopanın önüne eti gösterdi onlara, baktı, dağların üzerine çıkarttırdı kendini, böyle bir taput gibi sandal gibi bir şey yaptırdı ve o kuşlarla beraber gökyüzüne çıkmaya çalıştı Nemrut. Halkın önünde yapmak istedi bunu kendisine bir ilahlık da taslatmak için yaptı. Bu böyle ilahlık tasması.

Nemruttan yıllar sonra firavun da böyle yapmayan kalktı. O yüzden bakın o firavunlaşan, o nemrutlaşan insanlar her türlü melaneti işleyip, halkın gözünü boyayıp, halkın önünde kendi ilahlıklarını ispat etme yoluna girdiler. Aynı şekilde Hz. Muhammed i Mustafa'ya da aynı yapmadılar mı? O Ebu Leheb neler yaptı? Öyle değil mi! o Ebu Cehil neler yaptı ve müşrikler Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e neler yaptılar! Neden? Onların dünyaya olan harisliklerinden, dünya hırslarından, onların ilahlık düşüncelerinden dolayı her şeyi, ellerinden gelen her şeyi yaptılar ve bu dünyaya haris olan bu makama mevkiye haris olan, makam ve mevki için insanların yapmadığı çok afedersiniz rezillik kalmadı dünya üzerinde ve o av hayvanları işte bunları örnekliyorlar aslanın önüne. Diyorlar ki onlar o kadar şeyler yaptılar, o kadar zulümler yaptılar, o kadar şeyler yapmalarına rağmen ama sonuç olarak ellerinde bir şey kalmadı. Yani aslana diyorlar ki sen de işte bu kadar dünyaya haris olma, bizi avlama, çalışma, biz her gün senin yiyeceğini önüne getirelim. Bak bu hadisler tarih boyunca ne kadar zulümler yaptılar,

ne kadar hainlikler yaptılar, sonunda ellerinde bir şey kalmadı. Nemrut ölürken elinde bir şey yoktu. Firavun ölürken elinde bir şey yoktu, elinde kalan zalimlikleri kaldı. Firavun nerde öldü? Musa Aleyhisselam'ı öldürmek için peşinden giderken denizin içerisinde askerleriyle beraber boğuldu kaldı. Nemrut ne oldu? Nemrud'un kafasına bir küçücük bir böcek girdi, bir sinek girdi, kendi kafasına balyoz vurdura vurdura, çekiç vurdura vurdura öldü.

Sonuçta dünyaya onlar hakim olamadılar yani dağları yerinden oynatabilecek halde kendilerini gördüler ama sonuçları hüsran oldu. Şimdi de bu, İbrahim Suresi ayet kırkaltıda geçer. Gerçekten onlar düzenlerini kurmuşlardı. Halbuki dağları oynatacak güçte olsa bile, onların bu düzenleri hep Allah'ın elindeydi yani onlar ne kadar düzen kurarlarsa kursundan ne kadar böyle kendilerini dev aynalarında görürlerse görsünler, düzen Allah'ın elinde. Onlar sana ne kadar kötülük yapmak isteseler de ne kadar sena tuzak kursalar da ve seni o tuzağın içerisine düşürmek için çalışsalar da Allah seni uyarırsa, Allah sana sahip çıkarsa, Allah senin kalbine feraset verirse, Allah senin kalbine llham verirse, Allah seni kalbine, senin kalbine, zikrullah nuruyla nurlandırırsa Cenab ı Hak seni kurda kuşa, börtü böceğe yem etmez. Cenab ı Hak seni Firavun'a, Nemrut'a yem etmez. Cenab ı Hak İbrahim'ini ateşin içerisinden nasıl kurtardıysai seni de Nemrutların ateşinden kurtarır ve Cenab ı Hak nasıl Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'i Ebu Leheb'den Ebu Cehil'den, Utbe'den, Şeybe"den kurtardıysa ve hepsini hendek kuyularına, kuyularını kendilerine mezar ettiyse, zamanın Utbelerine de Şeybelerine de Ebu Cehillerine de Cenab ı Hak hendek kuyularını mezar edecektir.

O yüzden bu tarih boyunca bu zalimler, bu firavunluklar hep müslümanların başına çorap örmeğe kalkmışlar, hep müslümanları kahrı perişan etmek için müslümanları rezil etmek için uğraşmışlar. İsa Aleyhisselam'ın yanındaki havari dahi o günün zalim yahudileriyle işbirliği yapmış. İsa(a.s.)'ı katletmeleri, öldürmeleri için ama Cenab ı Hak İsa Aleyhisselam'ı da korumuş Cenabı Hak bu müşriklerin bu rezillerin tuzaklarını kendi başlarına makus eylemiş ve islam sonuçta hakim olmuş ve islamı Cenab ı Hak korumuş, muhafaza etmiş bütün peygamberlerin koruyup muhafaza ettiği gibi dinini de korumuş, muhafaza etmiş ve nasıl kur'anı biz indirdik, onun koruyucusu da biziz diyorsa Cenab ı Hak yine kur'anı da koruyacak olan, Hz Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünnet seniyesini ayakta tutacak olan da Allah. Muhakkak Cenab ı Hak her dönemde, her zaman kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan, kur'an ve sünneti seven, kur'an ve sünnete aşık olan, kur'an ve sünnetin peşine düşen, kur'an ve sünnetin yaşanması için ve yaşatılması için mücadele eden şahıs ve topluluklar oluşturacaktır. Rabbim

dinini mukim edecek ve nurunu tamamlayacaktır. O düzenbazlar, o hilebazlar, o zalimler o Nemrutvari insanlar, o firavun vari insanlar, Ebu Cehilvari insanlar, her dönemde olduğu gibi bu dönemde de olacak, onlar da müslümanların birer imtihanı olacak, müminlerin birer imtihanı olacak, evliyaların velilerin birer imtihanı olacak ama Allah nurunu tamamlayacak.

O yüzden onlar düzen kuracaklar, Cenab ı Hak onların düzenlerini kendi başlarına geçirecek. Onlar düzen kuracaklar, Cenab ı Hak onların düzenlerini bozduracak, düzenlerini yıktıracak.

Haa, burda bizim yapmamız gereken, Ümmet i Muhammed'in yapması gereken, kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesinin devam etmesi, bu mücadele devam ederken dili sürçmesin, kalbi sürçmesin, ayağı sürçmesin, eli sürçmesin, gözü sürçmesin, kendisini koruma, muhafaza altına alıp, hayatına devam etmesidir. Tuzaklardan korumak, kendini her türlü tuzaktan muhafaza etmeye çalışıp, Allah yaslanıp, Allah'a dayanıp, Allah'a güvenip, Allah'ı çokça zikredip, Allah'a çokça ibadet edip, Allah'a çokça muhabbet besleyerekten, nefsin, heva ve hevesin, iki ayaklı şeytanların tuzaklarına düşmemektir. O yüzden küffar maksadına nail olmak için gavurcuklar, müşrikler, münafıklar maksatlarına nail olmak için her türlü hileyi, her türlü desiseyi, her türlü oyunları, her türlü tuzakları kuracaklar. Hatta dağları yerinden koparacak, dağları yerinden oynatacak tuzakları da yapacak olsalar da sonuç Allah'a aittir, sonuç kudret ve kuvveti elinde tutan Rabbime aittir, Cenab ı Hak müsaade ederse olacak. Cenab ı Hak müsaade etmezse olmayacak. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin, Hz. Abbas'ın oğlu Abdullah'a tavsiyesi muhteşemdir: 'Bütün insanlar, sana zarar vermek için toplansalar, Allah müsaade etmedikçe hiç kimse sana zarar veremez. Bütün insanlar sana iyilik yapmak isteseler, Allah müsaade etmedikçe sana hiç kimse iyilik yapamaz.' O yüzden 'iyyakenabüdü ve iyya kenestain', ancak Allah'a ibadet eder ancak Allah'tan yardım dileriz. Tuzak kurucuların tuzağından, Allah'a sığınırız. Tuzak kurucuların tuzaklarına düşmemekten, Allah'a yapışırız. Tuzak kuranların tuzağını bertaraf etmek için Allah'a sımsıkı yapışır, Allah'tan yardım dileriz ve tarih boyunca da bu böyle olmuştur. Bize düşen Cenab ı Hakkın kur'an ve sünnetine sımsıkı yapışmak, Allah'a yaslanmak, Allah'a dayanmaktır. Müşrikler, kafirler, din düşmanları, kur'an ve sünnet düşmanları, bakın, bugün şimdi hadis i şeriflere düşman bir nesil yetişiyor. Sünnet i seniyeye düşman bir nesil yetişiyor. Biz sünnet-i seniyyeyi, hadisi şerifleri öne koydukça bize düşmanlık yapıyorlar. Bize tuzak kurmaya çalışıyorlar. Sebep? Sebebi şu: Biz kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmaya çalışıyoruz. Bize sadece

kur'an yeter deyip de hadisi şerifleri ve sünnet-i seniyyeyei reddedenlerden değiliz. Bakın burdan bütün Ümmet i Muhammed'i uyarıyoruz.

Kıymetli dostlar, zamanın en büyük tehlikesi, hadisleri ve sünnetleri terk etmek ve reddetmektir. Bu tehlikeyi görelim. Çocuklarımıza hadisleri ve sünnetleri terk etme öğretisini vermeyelim. Canhıraş bunun çalışmasını yapıyorlar. İmam hatiplerde, ilahiyatlarda, değişik menfezlerde, Avrupa'da bilhassa, Amerika'da, peygambersiz bir kur'an, peygambersiz bir islam dizayn etmeye çalışıyorlar. Eğer peygambersiz bir kur'an, peygambersiz bir islamı dizayn ederlerse, orta yerde islam diye bir şey bırakmamayı planlıyorlar. O yüzden hadislerin üzerinde algı operasyonları yapıyorlar. Sünnet-i seniyyenin üzerinde algı operasyonu yapıyorlar. Hadislerle alay eden din alimleri var. Hadislerle alay eden profesörlerimiz var ilahiyatlarda. Hadislerle alay eden tefsircilerimiz var artık. Bakın bunu ikiyüz yıl önce, üçyüz yıl önce düşünmek mümkün değildi ve bunun tohumları ikiyüz yıl önce, üçyüz yıl önce Avrupa'da atıldı. Mason localarında atıldı. Deccalın kurmuş olduğu mason localarında bunların tohumları atıldı. Bakın bu mason localarında yetişmiş, bu mason localarında iç içe büyümüş olan, o dindarmış gibi görünen, sanki islam dünyasında yenilik yapıp, sanki müslümanlar yeniden yenilenecek yükselecekmiş heva ve hevesine kapılan, bizdenmiş gibi görünen dindarlarla bunu içimize soktular. Şimdi artık ondört yaşında, onbeş yaşında, yirmi yaşında, otuz yaşında, kırk yaşında bir kimse hadis inkarcısı oldu ve sünneti seniyelerle alay edilir hale geldi. Biz, bizim içimizdeki kimseler, bu tuzağa düştüler ne yazıkki. İşte ilahiyattaki kimseler, hadisleri inkar ederekten, hadislerle alay ederekten, sünnet i seneye ile alay ederekten, hadislere ve sünnet i seniyelere sımsıkı sarılanlara, ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmeye başladılar. Öyle davranıyorlar. Biz sünnet i seniyeyi önde tutuyoruz, sünnet i seniyeye sıkı sıkı bağlanıyoruz diye, bizim de üzerimizde tuzak kurmaya, bizim de üzerimize algı operasyonları yapmaya çalışıyorlar.

İşte onlar ne yaparlarsa yapsınlar, onlar bütün silahları ile teçhizatları ile maddi, manevi, askeri, siyasi, kültürel, dini, imani müslümanlara saldırsalar dahi, Allah yeniden bu Ümmeti Muhammed'e dirilişi nasip edecek ve yeniden bu Ümmet i Muhammed'e kafirler istese de istemese de müşrikler istese de istemese de münafıklar istese de istemese de hadis inkarcısı bu zalimler, bu cahiller istese de istemese de Cenab-ı Hak nurunu tamamlayacak. Kur'an ve sünneti sımsıkı yaşayanlar, bütün dünyaya nizam verecekler inşallah. O yüzden korkumuz yok. O yüzden yeisimiz yok. O yüzden çekindiğimiz yok. O yüzden imanımızın verdiği, imanımızın verdiği aşkla, muhabbetle, kuvvetle, Allah Allah nidalarıyla, kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesine devam edeceğiz. Bütün kafirler, bütün müşrikler, bütün batı

kafalılar, bütün deccal kafalılar, bütün deccal kafalılar toplansalar, Allah'ın nurunu söndüremezler. Bütün bunların hepsi de toplansalar, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in hadislerini ve sünnet i seniyisini yok edemeyecekler. Son sufi nefesini verinceye kadar, son Allah diyen nefesini verince kadar, kur'an ve sünnet mücadelesi devam edecek. Kur'an ve sünnet mücadelesine devam edeceğiz ve Allah'ı zikrederekten devam edeceğiz. Allah Allah nidalarıyla devam edeceğiz. Korkumuz da yok, yeisimiz de yok, şüphemiz de yok. Geri adım atma noktasında da değiliz. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp, kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesine devam edeceğiz inşallah. O yüzden kıymetli dostlar, biz kur'an ve sünneti yaşıyoruz derken, kur'an ve sünneti yaşayacağız derken, yeryüzünde kibirlenerekten, böbürlenerekten, yürümek yok. Yeryüzünde diğer insanlara tepeden bakmak yok. Kur'an ve sünnet ahlakıyla sımsıkı yapışıp devam edeceğiz inşallah ve bunca tedbirlere rağmen o avlanmalarından, o çalışmalarından, ezelde verilen kısmetten başka bir şey yüz göstermedi. Bu dünyaya haris olanlar ne yaparlarsa yapsınlar, sonuçta Allah'ın takdiri neyse, Allah'ın istediği neyse o oldu. Ben bu beyitleri biraz daha manevi yormaya çalışıyorum. Hakkınızı helal edin yani manevi bakıyorum ben, ben bunu bir dünya olarak görmüyorum. Dünya, hırsı olarak görmüyorum, ben bunu ümmeti Muhammed'in kur'an ve sünnet dairesinde çalışması, gayret etmesi yolunda olarak bakıyorum.

Kıymetli dostlar! Bütün peygamberler, Allah'ın vermiş olduğu bu yola devam ettiler. (Kıymetli dostlar, bu soru sorulan telefonu, tekrar tekrar söylüyorum aramayın diye, lütfen!) Evet bütün bu Allah dostları, bu veliler bu müslümanlar, bu müminler tarih boyunca Adem'den beri Allah için, Allah yolunda çalıştılar, gayret ettiler. Cihat ettiler, mücadele ettiler. Kafirler, müşrikler, münafıklar; müslümanlara her daim eziyet etmek için onlara savaş açtılar. Onlar şöyle düşünmediler, biz bir tedbir almayalım, biz çalışmayalım, biz kenarda oturalım, Allah'ın takdiri neyse olur. Bunu yapmadılar. Ben bu mesnevideki bu beyitleri, biraz manevi yorumlamaya çalışıyorum. Yani bunları dünya ile alakalı görmüyorum onları. Bunları ben din yolunda mücadele etme, Allah yolunda cihad etme olarak görüyorum ve hiçbir peygamber Allah'ın takdiri neyse o olur deyip de gayret etmemek, mücadele etmemek noktasında durmadılar. Allah yolunda Cihad ettiler, Allah yolunda çalıştılar, Allah yolunda can verdiler, can aldılar. Allah bizi o cihat şuuruyla yaşayan kullarından eylesin inşallah.

"Hepsi tedbirlerden de aciz kaldılar çalışmadan da; ortada Allah'ın işi ve hükümleri kaldı."

Sonuç olarak kim ne yaparsa yapsın ne oldu? Allah'ın takdiri, Allah'ın isteği neyse, sonuçta o oldu ve Cenab ı Hak onca müşriğin, kâfirin, mürtedin

galeyana gelmesine rağmen, Bedir'de, Hendek'te, Uhud'da müslümanları bir ve beraber edip, islamı galip eyledi. Malazgirt'te islamı galip eyledi. İstanbul fethinde ve nice fetihlerde islamı galip eyledi. Allah bizi o galip olan kullarından eylesin inşallah.

"Adı sanı belli kişi. Kazanmayı bir adnan başka bir şey bilme. Ey Kurnaz ve hilekar adam! Çalışmayı bir vehimden başka bir şey sanma."

Dedi o av hayvanları. Yani kazanmakla nam salan kimse, bu dünya olarak baktığımızda, kazancı kuru bir gösterişten başka bir şey değildir. O hilekarla, hilecilikle dünya malı elde edenler, bir isimden bir addan başka bir şey, bir kuruntudan başka bir şey değildir. Oysa Cenab ı Hak ayeti kerimesinde: 'Yeryüzünde kibirlenerekten yürüme. Şüphesiz ki sen ne yeri yarabilirsin, ne de boyca dağlara ulaşabilirsin.' demiş. O yüzden malınızla, mülkünüzle, kazandığınız namınızla, şanınızla, şöhretinizle, bir şey elde edemezsiniz, bir şey de yapamazsınız ama Allah yolunda çalışır, Allah yolunda gayret eder, Allah yolunda mücadele ederseniz, Allah'a dost olursunuz. Önemli olan ebedi hayattır. Allah'a dost olmaktır. Allah'a dost olma yolunda çalışın, gayret eden peygamberlerin mesleği buydu, asıl mesleği; velilerin asıl mesleği budur. Onlar, Allah'a dost olma yolunda çalışırlar, gayret ederler. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Önümüzdeki hafta Allah izin verirse inşallah, kaldığımız yerden devam edeceğiz, yine bir konu başlığından devam edeceğiz. Konu başlığı da ne olacak inşallah, 'Azrail'in birisine bakması. Onun da Süleyman Aleyhisselam'ın sarayına kaçması, tevekkülün çalışmadan üstün olduğu ve çalışmadaki faydaların azlığı', konu başlığınız bu. Allah izin verirse buradan inşallah devam edeceğiz. Burası da zannediyorum, 956 yine de hata edersek Allah bizi affetsin inşallah ama konu başımız belli, 'Azrail'in birisine bakması, onun da Süleyman Aleyhisselam'ın sarayı'na kaçması', konu başımız 955, evet 956 dan devam edeceğiz inşallah. Şimdi sorularınıza geçeceğiz.

https://youtu.be/GtSNdaW34h0

MESNEVİ-İ ŞERİF 956-970. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

İnşaallah bu akşamki mesnevi sohbetimize okumamızadevam edelim inşaallah. dokuzyüzellialtıncı beyitten okuyacağız. Yine konu başlığı:

"Azrail'in birisine bakması, onun da Süleyman Aleyhisselam'ın sarayına kaçması, tevekkülün çalışmadan üstün olduğu ve çalışmadaki faydaların azlığı (ile alakalı konu):

Saf bir adam bir kuşluk çağında koşa koşa Süleyman'ın adalet sarayına erişte. Yüzü gamdadan sararmış, dudakları morarmıştı. Süleyman ona 'efendi, ne oldu' dedi. O, 'Azrail bana öyle bir hışımla, öyle bir kinle baktı ki…' dedi. Süleyman 'peki şimdi ne diliyorsan dile bakalım' dedi. O dedi ki 'ey canları koruyan, rüzgara emret, beni ta Hindistan'a götürsün. Belki kulunuz oraya gidince canını kurtarır'. İşte halk fakirlikten böyle korkar. Onun için insanlar hırs, emele lokma olurlar. Fakirlikten korkmak, tıpkı bu adamın ölümden korkmasına benzer. Hırsı, çalışmayı da sen Hindistan farzet. Süleyman rüzgara emretti; rüzgar da onu derhal Hindistan'da bir adaya götürdü. Ertesigün Süleyman, divan vakti halkla buluşunca Azraile dedi ki: 'O müslümana ne sebeple hışımla baktın? Ey Allah elçisi, bana anlat. Acaba bu işi, o adamı hanümanından avare etmek için mi yaptın? Azrail cevaben dedi ki: 'Ey cihanın zevalsiz padişahı. O ters anladı; ona hayal göründü. Ben ona hışımla ne vakit baktım? Onu yol uğrağında görünce şaşırdım. Çünkü Cenab ı Hak bana haydi bugün var, onun canını Hindistan'da al buyurdu. Taaccüble yüz tane kanadı olsa, Hindistan'a gitmesi yine uzak dedim. İşte sen dünya işlerini hep buna kıyas et. Gözünü

aç da gör. Kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne olmayacak şey. Kimden kapıp kurtarıyoruz, Hak'tan mı? Ne boş zahmet."

Bu Süleyman aleyhisselamın bu kıssası çok meşhurdur. Bu tarih boyunca hep böyle dilden dile hep tevatür derecesinde bu kıssa anlatılır. İşte burda anlatıldığı gibi Azrail(as.) o zata aslında taaccüple, hayretle bakar. Çünkü Cenab ı Hak ona demiştir ki bunun canını Hindistan'da al ama o zat öylesine bir korkuya kapılır, koşa koşa Süleyman (as.)' a gelir ve der ki ey Süleyman rüzgara emret de der beni Hindistan'da bir adaya göndersin, ben belki de biraz daha orda yaşarım, belki de Azrail benim canımı orda almaz der ve oraya gittiğinde de Azrail orda onun canını alır. Bu kıssa meşhurdur. Yani eğer sana bir takdir yazıldıysa bu takdir tecelli edecek manasında söylenir bu. Yani size yazılan takdiri bozmaya hükmünüz yok ve siz kendi elinizle, kendi ayağınızla siz o takdire gidersiniz. Çünkü konu neydi? Konu tevekküldü yani çalışmayı reddetmek, sadece tevekkül etmek, yani çalışmayı, gayret etmeyi kenara bırakmak. Onunla alakalı da işte bu çalışmayı reddedenler, bu kıssayı öne sürüyorlar. Diyorlar ki yani böyle bir şey var, siz bu hakkı hukuku nasıl ortadan kaldırırsınız. Yani tevekkül etmeyi nasıl yok görürsünüz? Nasıl eksik görürsünüz? İşte size tevekkül ile alakalı kıssa, bir insanın normalde ecelinden kaçması mümkün değil ve Cenab ı Hak onun Hindistan'da ecelini alacaksa, bunu takdirine yazdıysa, o kimseyi normalde ecelini orda alacak manasında. Burada asıl benim durmak istediğim şey şu: 'Kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne olmayacak şey! Kimden kapıp kurtarıyoruz, Haktan mı? Ne boş zahmet! Bu beyitin üzerinde, biraz fazla durmak istiyorum. Bu beyit, böyle ben zaman zaman sohbetlerimde derim. Muhyiddin i İbni Arabi Hazretlerinin füsusunun açıklaması, şerhi gibidir mesnevi derim ve mesnevi biraz daha böyle füsusun ağır dilinden, herkesin anlayabileceği bir dile çevrilmiş veyahut da açılımı olmuş bir kitap olarak görürüm mesneviyi. Çünkü mesnevideki beyitlere baktığımızda Muhyiddin İbni Arabi hazretlerinin kendi tasavvufi görüşlerinin, düşüncelerinin, açılımını görürüz.

Genelde insanlar Hz. Pir'i vahdedi vücutcu olarak görür ama Hz.Pir ne füsusunda, ne fütuhatında vahded i vücut kelimesini hiç kullanmamıştır. Mana itibariyle öyle bir mânâ çıkarılınabilir mi? El cevap çıkarılınabilir amma velakin Arabi ne füsusunda, ne fütuhatında, ne de diğer eserlerinde böyle bir kelime kullanmamıştır. Sonraki gelen Arabici ekol veya araştırmaları bunun bir vahdedi vücut ekolü olduğunu beyan etmişler, bununla alakalı işte değişik risaleler yazmışlar, değişik kitaplar yazmışlar. Bu benim alanım ve konum değil ama burda hani: 'Kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne olmayacak şey yani bu kimden kaçıyoruz kendimizden mi dediğimiz

bizim kendi kaderimiz ama ben bunun cebri olduğuna inananlardan değilim. Biraz böyle Arabi'den, biraz Arabi'nin füsusundan, biraz böyle Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretlerinin mesnevisinden böyle biraz, tabiri caizse İmam ı Azam Hazretlerinin içtihatlarından, İmam Maturidi'nin içtihatlarından, hanefilerin içtihatlarından böyle bir cem ederek, bir derliyecek olursak yani hepsinin de ortak bir noktası vardır. Ortak noktada bir kısmı Ayan ı Sabite'der Arabi ekolünde, bir kısmı da Nur u Muhammediye'der ondan sonra bu Ayan ı Sabite'nin bulunduğu makama. Öyle diyelim, makam olarak bunu tabiri caizse nitelendirecek olursak, bu biraz abes karşılanabilinir mekan açısından. Mekanların hani en yücesi Arş ı Ala'dır ya. Bu bir mekandır Arş ı Ala. Bu Arş ı Ala mekandır dediğim de, zahiri bir mekandır. Çünkü varlığın en üst mekansal yeridir Arşı Ala ve Rahman Arş ı Ala'yı istiva etti Yani Rahman Arş ı Ala'ya oturdu veyahut da Rahman arşı alaya tecelli etti ondan sonra çünkü bunun en üst makam olduğu, makamsal olarak en üst makam olduğu bu âyet-i kerimeden delilidir ve varlık içerisindeki mekanların en değerli, en üst noktası Arş ı Aladır.

Bakın varlık içerisinde diyorum, varoluşun içerisinde. Çünkü mesela şöyle diyebiliriz. Dünya bir samanyolunun içerisinde, dünya samanyolunun içerisinde, en yükseğinde. Bu samanyolunun en kıymetli, en üst derecesi güneştir örneğin, sonra diğer gezegenler gelir. Sebep? Çünkü samanyolunu, samanyolu yapan ve samanyolunun tabiri caizse Arş ı Alası güneş olmuş olur veyahut da insanın da kendince bir arş ı alası vardır. İnsanın da kendince Arş ı Ala'sı bazıları hani kalp demişler, bazıları hani beyin demişler ama ben zahir olarak insanın arş ı alasının beyin, ayanı sabite olarak da insanın kalp olarak görürüm. İşte manevi olarak da manevi makamların en yücesi Ayan ı Sabitedir, manevi makamların. Çünkü manevi makam ile zahiri makamlar farklı farklıdır. Bunları normalde bir kısım zevatın kafası basmayabilir. Hakaret ermek için yol olabilir onlara, hiç korkmuyorum. Tekrar altını çizerekten söylüyorum. Manevi makamların en yükseği, yücesi ayan ı sabite veyahut da Nur u Muhammediye makamıdır. Zahir mekanların en yücesi de arşı aladır ve bütün zahir varlık arşı alanın altında yapılanmıştır. Manevi tecelliyat da ayan ı sabiteden sudur eder gelir. O yüzden ayan ı sabite, manevi olarak makamların en yüce noktasıdır. Burda 'Kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne boş zahmet, ne olmayacak şey.' Sözünü oraya bağlamak istiyorum çünkü, bu böyle çok ince perdede olacak olan bir şey. Bu benim kendi inanışım. Bunu kabul etmeyebilirler insanlar. Biz, kendimce inanıyorum ona, ayan ı sabitede bu yaşadığımız hayatı kendi isteğimizle yaşadık. Ben buna inananlardanım ve ayan ı sabitede bu yaşadığımız hayat bizim ayan ı sabitedeki kendi cüz'i irademizeydi veya

Nur u Muhammediyenin içerisinde, manevi olarak biz bu hayatı yaşadık ve biz bu hayatı yaşadığımız için burdaki zil, veya gölge alemde de bunun tecelliyatı var. Aslında benim inanışına göre biz bu hayatı, ayan ı sabitide yaşadık. Ama orda cebri yaşamadık. Ordaki aklımızla, ordaki idrakimizle, ordaki irademizle kendimiz yaşadık. O yüzden 'kimden kaçıyoruz, kendimizden mi' sözünü oraya bağlıyorum. Yani ayan ı sabitede yaşadığın hayatı bilmiyorsun. Bilmediğin için sen kendinden mi kaçıyorsun? Ayan ı sabitede yaşamış olduğun, Ayan ı Sabitede üzerine çektiğin aldığın, Ayan ı sabitede her ne yaşadıysan, burda yaşayacaksın ama bu cebri değil. Bu Ayan ı Sabitede bunu sen kendin yaşadın. Ha, burdan haberi olmayan bir kimse, bunu farklı algılayabilir. O yüzden cebriyeti kabul etmem. Ha, ayan ı sabitede de cebriyeti kabul etmem.

Cebriyeti kabul ettiğim tek yer vardır. Ruhların yaratıldığında 'ben sizin Rabbiniz değil miyim' diye sorduğunda, bütün ruhların 'evet, sen bizim Rabbimizsin' değişidir. Başka bir yerde cebriyeti kabul etmem ve ayan ı sabitede biz bu hayatı yaşadık. O yüzden 'kimden kaçıyoruz, kendimizden mi? Ne olmayacak şey!' sözünü oraya bağlıyorum çünkü ayan ı sabitede bu hayatı yaşadık. Ama bundan haberimiz var ama bundan haberimiz yok! Bundan haberi olmayanlar, muhakkak ki bunu inkar edecekler. Ve diyecekler ki böyle bir şey olabilir mi ya ne alakası var! Eyvallah. Çünkü bilmeyen inkar eder. Kör, inkar eder. Sağır, inkar eder. Kalbi çalışmayan inkar eder. Maneviyattan haberi olmayan, inkar eder. Zikrullah halakasından haberi olmayan, inkar eder. Mürşid i Kamillerden haberi olmayan, inkar eder. Bakın inkar eder ama bu işin sırrına vakıf olmuş olan, hakikatine vakıf olmuş olan kimse de bu meseleyi intihar etmez. Şimdi kıymetli dostlar, kendimizden mi kaçıyoruz? Hayır. Ne olmayacak şey. Evet. Mümkün değil. Kendimizden kaçamayız biz ve şimdi kimden kapıp kurtarıyoruz. Haktan mı? Ne boş zahmet. Evet! Yani biz Allah'ın mülkündeyiz ve her şey Allah'ın. O zaman bizim kapıp götüreceğimiz bir şey yok ve dönüşümüz Allah'a, muhakkak Allah'a döneceğiz. Muhakkak Allah'a. Dönüşümüz ona ve her şey helak olacak ancak onun vechi müstesna ancak onun vechi müstesna. O yüzden kıymetli dostlar, bu mesele biraz bu açıdan bakmak istedim. Hakkınızı helal edin. Fazla da sizi yormak istemiyorum. Çünkü içimde bir şey oldu.

Nasıl söyleyeyim böyle bir çentik oldu kalbimde. Şöyle çentik oldu. Asıl son gün gittiğimiz Sarayova'da gittiğimiz yeri unuttum. Sarayova'da o Sevda Han var. Sevda Han'ın karşısında yine orda bir aşevi var. Sarayova'da kimi kimsesi olmayan, hiçbir şeyi olmayan kimselere günlük sıcak yemek dağıtan bir aşevi. Osmanlı kurmuş ve Osmanlı'dan itibaren aşevi hizmetine devam ediyor ve biz sabah kahvaltısına oraya gittik bizim Mustafa Sevinç abimiz

ordaki aşevin de hizmet eden herkesin teyze dediği bir kimse var, bugün Instagram'da fotoğrafını yayınladım. Ondan randevu almış, kahvaltıya geleceğiz diye, oraya kahvaltıya gittik. Pırıl pırıl mutfağı, her şeyi, böyle tertemiz. Çok etkilendim ve herkese fiş vermişler. İşte o kimse geliyor fişini veriyor, işte günlük ne kadar ihtiyacı varsa yemeğini, ekmeğini alıp gidiyor. Canlı, gözlerimle gördüm. Böyle, yemekler pişiyor orda. Böyle kendi kendime hayal ettim. Hani tekkenin yakınında öyle bir şey hayal ediyordum yıllardan beri. Diyordum ki ya burda yedi yirmidört çorba kaynatsak, olmayanlara hani böyle bir yardımcı olsak diye. Bir türlü şey yapamadık, başaramadık, beceremedik bunu böyle bir. Araya hep bir şeyler girdi.

Böyle baktım, baktım, baktım, dedim insanlar yokluk yerde ne hizmetleri ediyorlar dedim. Canlı böyle, şek şüphe yok. Üzerinde bir soru işareti yok. Yani acaba hani oluyor mu olmuyor mu diye. Böyle bir şeyi var, yeri var, geliyor kimse fişini veriyor, yemeğini ekmeğini alıp gidiyor. Fişini veriyor, yemeğini ekmeğin alıp gidiyor. Fişini veriyor, yemeğini ekmeğini alıp gidiyor. Ya, o kadar çok böyle duygulandım, o kadar çok duygulandım. Gösteriş yok, şatahat yok, şatafat yok, öyle kamyonun üzerine bu bilmem kimin zekatıdır deyip de böyle bir şey yok veya bu bilmem kimin iftarıdır, yok bu bilmem nerenin işte hayır hasenatıdır, böyle bir şatahattan uzak, şatafattan uzak, gösterişten uzak, her şeyden uzak. Tam böyle sufice, tam böyle sufice. Her gün orda o böyle, o yemek gidiyor ordan böyle. Kendi kendime dedim ya muhteşem bir hizmet. Tabii aynı şekilde Remzi Pitiç de bir şey söyledi hani ne yapacağız filan demişler geçen ramazanda. Geçen ramazanda Remzi Pitiç, ne kadar ihtiyaç sahibi varsa, iftarlıkları onların ayaklarına götürmüş, her gün. Bakın her gün! Dedim ya, yani insanlar o yoklukta, yani Bosna, yani gerçekten yani fukara bir yer. Öyle bir yer yani ama baktım ne hizmetler ediyorlar dedim ya, gösterişten uzak, şatafattan uzak, şatahattan uzak.

Kalbime bu çentik attı. Bunu unuttum hani, bunu hatırla gibisinden. O yüzden bu da sohbeti, bu sohbet biraz daha yani ne o, bu hamur fazla su kaldırırdı ama burda keseyim. Kalbim çentik yedi. Allah'ım iyi etsin, inşallah. Rabbim muhafaza eylesin. İnşallah, önümüzdeki hafta kaldığımız yerden devam edeceğiz. Onun da şimdi beyit numarasını vereceğim inşallah. Önümüzdeki hafta konu başlığı inşallah yine, yine aslanın çalışmayı tevekküle tercih etmesi ve çalışmanın faydalarını bildirmesi ile alakalı konudan devam ederiz. Dokuzyüzyetmişbirinci beyit bendeki inşallah. Şimdi de sorularınıza geçeyim inşaallah.

https://youtu.be/vz7Sm9lqxEA

MESNEVİ-İ ŞERİF 971-974. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Malum, biz bugün yine mesnevi okumaya da yine de devam edeceğiz. İnşallah kaldığımız yerden, 971. beyitte, yani konu başlığında kalmıştık. Yine aslanın çalışmayı tevekküle tercih etmesi ve çalışmanın faydalarını bildirmesi. Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri, cebriye ekolü ile cebriye düşüncesi ile ehl-i sünnet düşüncesini birbiriyle, aslan ve yırtıcı hayvanlar ve av hayvanları olarak, onları konuşturaraktan meseleyi bizi anlatıyor. Hani biz hayvanları, ormandaki hayvanları konuşturan sadece La Fontaini biliyor ya bizim çocuklarımız. La Fontaine'den başka kimseyi bilmiyorlardı. Oysa Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri mesnevisinde La Fontaine'den önce av hayvanlarını konuşturmuş, aslan ve hayvanları konuşturmuş. İşte kuşu konuşturmuş veyahut da fili konuşturmuş, değişik hayvanları mesnevinin içerisinde değişik bir şekilde konuşturmuş. Bu normalde aslında değişik bir sanattır. Öyle söyleyelim. Farklı bir kültürdür. Avrupa bu kültürü ne yazık ki islam dünyasından almış. Onlar istemiyorlar böyle bir şey. O yüzden onlar için ne yazık ki dedim ve bu kültür bizde var ama biz bu kültüre tam sahip değiliz. Mesela eskiler o yüzden mesela bir ağacı konuştururlar, bir kuşu konuştururlar, eskiler bir karıncayı konuştururlar, bir cırcır böceğini konuşturdular, eskiler bir kapıyı konuştururlar, eskiler ölmüş bir kimseyi konuştururlar örneğin veyahut da eskiler kinaye yaparlar, birisini konuştururlar. Sanki o konuşuyormuş gibi, onun dilinden konuşuluyormuş gibi onun dilinden konuşurlar, böyle mesajlarını verirlerdi veyahut da eski sufiler mesela bu benim düşüncem demezlerdi, onu sanki şeyhleri söylemiş veyahut da onu başka bir zat söylemiş gibi veya bir misafir söylemiş veya yoldan geçen bir kimse söylemiş gibi söylerler, konuşurlardı. Bu da

ayrı bir üsluptu. İşte Hz. Mevlana Celaleddin i Rumi hazretleri de mesnevide aslanla av hayvanlarını konuşturuyor. Cebriye düşüncesi ile ehl i sünnetin pak, temiz düşüncesini bir şekilde bizlere aktarıyor.Bizim nasıl düşünmemiz gerektiğini bize yol çiziyor ve cebriyeye karşı cebriyecilerin sunmuş olduğu donelere, cebriyecilerin sunmuş olduğu ölçüleri, aslanı konuşturaraktan cevap veriyor ve aslan:

Yine aslanın çalışmayı tevekküle tercih etmesini ve çalışmanın faydalarını açıklıyor:

'Aslan dedi ki: "Doğru ama peygamberlerin, müminlerin çalışmalarını da gör. Cefadan, kahırdan ne gördülerse, mükafata nail oldular. Allah onların mücahedesini zai etmedi.'

Hani ondan önce, bundan önce av hayvanları demişlerdi ya, hani işte çalışma, sen ne çalışacaksın ki bu çalışanların hepsi de işte boşa çalıştılar veyahut da işte aslında çalışmasalardı olurdu. Aslan'a da onu diyorlardı ya, sen avlanma biz her gün senin rızkını önüne getirelim. İşte aslan da onlara cevap vermeye devam ediyor. Diyor, siz bunu doğru söyleyebilirsiniz ama peygamberler, müminlerin çalışmalarını gör. O peygamberler, o mümünler çalıştılar. O yüzden Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri olsun daha önceki peygamberler olsun ve sahabeler, veliler, evliyalar hep bu noktada çalışmışlar ve çalışırken de insanlığa örnek olmaya gayret etmişler. Mesela Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hiçbir peygamber yoktur ki çobanlık yapmamış olsun diyor. Demek ki onlar çobanlık yapmışlar. Davut Aleyhisselam demircilik yapmış veyahut da işte İdris aleyhisselam terzilik yapmış.

Her peygamberin kendince bir mesleği, sanatı olmuş. O yüzden o mesleklerini, o sanatlarını icra etmişler, o mesleklerini, o sanatlarını icra ederekten geçinmişler. Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, Hz. Hatice annemizin yanında çalışmış, onun mallarını idare etmiş, ticaretini idare etmiş. Ondan sonra da Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, cihattan elde ettiği ganimetlerle geçinmiş. Sahabenin bir kısmı ticaret yapmış, bir kısmı ziraatle ilgilenmiş. Bir kısmı hayvancılık yapmış ama büyük bir kısmı da cihat ederekten, cihat ganimetleri ile geçinmişler. Yani büyük velilerin hepsinin de kendince bir işleri olmuş ve kendince o işlerin işlerine devam etmişler ve çalışmışlar, gayret etmişler, hiç kimseden bir şey istememişler, kendi masraflarını kendileri karşılamışlardır. Gerçek manada sufilik, çalışıp kendi emeğini kendin yemendir, alın terini yemendir. O yüzden hiç kimseden hiçbir şey istememek, bizim sufi disturumuzdur ve çalışıp gayret etmek, çalıştığının emeğini yemek, alın terini yemek, rızkın en eftallerinden birisidir. O yüzden bir kimse çalıştığının karşılığını almalıdır. Bu

konuda da hani meşhur ya ayet-i kerimede Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)' de örnek var. Çünkü Ahzap ayet yirmibirde diyor ki: 'Muhakkak Allah'ın resulünde sizin için Allah'ın Rahmetini ve nimetlerini arzulayanlar için ve Allahı çok zikredenler için, çok güzel örnekler, numuneler vardır.' diyor. O zaman biz dini hayatımızı şekillendirirken, dünya hayatımızı şekillendirirken, hem kur'an'a, hem Hz. Muhammed i Mustafa sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine bakarız. Benim yolum kendimce kur'an ve sünnettir. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmayı ben din olarak kabul ettim. Hadisleri inkar eden münafıklardan değilimm ben.

Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin temiz, pak sünneti seniyyesi inkar eden münafıklardan değilim. Allah muhafaza etsin ve bu inkarcılara kanmayın. Bu hadisçilerin komplesini inkar eden, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin sünneti seniyyesini inkar eden münafıklardan olmayın ve onlara asla ve asla taviz vermeyin ve onlara karşı da mücadelenizi fikri planda devam ettirin. Çünkü bu Ümmet i Muhammed'in içerisine atılmış çok büyük bir sapkınlık, Ümmet i Muhammed'in içerisine atılmış çok büyük bir delalet. Allah muhafaza eylesin ve dini yaşamaktan uzak olanlar, dini yaşamayı nefislerine yediremeyenler, bir peygamberin izini takip etmeyi nefislerine yediremeyenler, peygambersiz bir kur'an, peygambersiz bir din oluşturmaya çalışıyorlar ve islam dünyasının kalbi ve aklı hükmündeki Türkiye'mizde bunu başarmaya çalışıyorlar ve ne yazık ki bunlara alkış tutan, bunları destekleyen ilahiyattan, diyanetten ne yazık ki hain insanlar var. Bu hain insanlar, bu hadis inkarcılarına, bu sünnet-i seniye inkarcılarına, bu peygamber inkarcılarına ne yazıkki müsaade ediyorlar ve onlarla beraber hareket ediyorlar. İşte Allah'ı zikredenler için ve Allah'ın Rahmetini, ahiretin nimetlerini arzulayanlar için Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)' de güzel örnekler vardır. Bu güzel örnekler, onun temiz pak sünnet-i seniyyesidir. O yüzden Hz. Muhammed Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin hemen hemen bizim bütün din hayatımızda ve dünyevi hayatımızda nerede nasıl hareket edeceğimize dair sayısız örnekler vardır. O sayısız örneklerden kendimize birisini yol olarak seçebilir, birisini yol olarak kendinize distur edinebilirsiniz.

İşte çalışmak gayret etmek mücadele etmek konusunda da Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin çokça sözlü, hadisi şerifleri olduğu gibi fiili sünnetleri de hadis-i şerifleri de vardır ve o yüzden hatta diyebiliriz ki Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin fiili sünnetleri belki de sözlü sünnetlerinden daha fazladır. Çünkü görenler, görmeyenler birbirlerine ne kadar aktarmışlardır, bu ayrı bir tartışma konusudur ama sallallahü ve sellem hazretleri kur'an'ın emriyle yapmadıklarını tavsiye edicilerden

değildi. Öyle olunca yapmadıklarını tavsiye etmedi. Yapmadıklarını söylemedi. Kur'an'ı yaşayaraktan, insanlara öğretti. Onun öğretisi boş bir lafızdan ibaret değildi. O bir postacı değildi. Ayet i kerimeyi tebliğ edip başıboş bırakmadı. O ayeti kerimeyi kendi nefsinde yaşadı. Etrafındaki ashaba da yaşattı ama bugünün hadis inkarcısı, bugünün sünnet inkarcısı, ham kafalı, cahil kafalı müşrik kafalı, münafık kafalılar, bunu görmekten uzaklar ya da gördükleri ve bildikleri halde inkar ediyorlar. İşte Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de çalışırdı, gayret ederdi, mücadele ederdi. Asla dilenenleri sevmezdi. Asla!

Kıymetli dostlar! Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, dinlenenleri sevmezdi. O yüzden veren eli, alan elden üstün tutmuştu. Bunu özellikle söylüyorum. Ey dünya üzerindeki şeyh efendiler, hoca efendiler, müftü efendiler, din adına dilenmeyiniz. Kendi adınıza dilenmeyiniz. Kalkıp da insanlardan para istemeyiniz. Makam mevki istemeyiniz. Dilenmeyi, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri uygun görmedi. Hatta bir gün Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden yardım istemek için bir kimse geldi. Ona dedi ki adama baktı, adamın fiziği düzgün, gücü kuvveti yerinde yani herhangi bir vücudi arızası yok, herhangi bir akli arızası yok. Akli ve vücudi arızası olmadığı halde dileniyordu. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri ona dedi ki çalışsana. Adam dedi ki nasıl çalışacağım. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri dedi ki: 'Sizden birinizin ipini alıp da dağa gitmesi ve arkasında odun demeti yüklenip getirerekten onu satması ve Cenâb-ı Hakk'ın bu suretle o kimsenin onurunu koruması, şerefini, haysiyetini koruması, istediği verilse de verilmese de halktan dilenmesinden daha hayırlıdır.' (Tırmizi)

Türkiye'de şeyhlik yapıyorum diyenler! Türkiye'de hocalık yapıyorum diyenler! Türkiye'de vaizlik yapıyorum diyenler! Türkiye'de dervişlik yapıyorum, zakirlik yapıyorum, şunu yapıyorum, bunu yapıyorum diyenler, Hz. Muhammed i Mustafa'nın sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin yolunu tutun. Dilenmeyin, istemeyin. Bunu din adına da yapmayın. Kendi nefsinizin adına da yapmayın. Hiç kimseden hiçbir şey istemeyin. Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem Hazretleri, Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretlerine buyurdu ki: 'Hiç kimseden hiçbir şey isteme.' Hz. Ebubekir radiyallahu anh hazretleri halife idi ve halife olduğu zaman, devenin üzerinden kırbacı düştü. Kırbacı düşünce deveyi ıhıldattı, otutturdu indi devesinden, kırbacını aldı. Etrafındaki ashap dediler ki: 'Ey Emire'l Mü'minin, bakın Emire'l Mü'minin, dediler ki bize söyleseydin, biz kırbacını verseydik. O dedi ki hem Peygamberim olan, hem dostum olan, hem arkadaşım olan, hem en çok sevdiğim kimse olan Hz. Muhammed Mustafa(s.a.v.)'e

söz verdim. Bana buyurdu ki ey Ebu Bekir! Hiç kimseden hiçbir şey isteme. Hatta elinden düşen kırbacı bile.' dedi. O yüzden kıymetli dostlar hiç kimseden hiçbir şey istememek şiarımız olsun.

Sufiler, şeyh efendiler, kendilerince kendilerini vaiz görenler, müftü görenler, hoca görenler, cemaatin önünde veya cemaatin arkasında gizli de tenhada ve açıkta, hiç kimseden hiçbir şey istemeyin. Alnınızın terini yiyin, gidin çalışın. Din satmayın. Din satmayın. Gidin çalışın. Gidin çalışın, dinden geçirmeyin .Sözlerim acı geliyor size, sözlerim ağır geliyor size amma velakin bugün ne yazık ki dinden geçiniyorlar, dini istismar ediyorlar. Yolları istismar ediyorlar. Tasavvufu istismar ediyorlar. Sufiliği istismar ediyorlar. Tarikat düşüncesini istismar ediyorlar. Şeyh efendiler, dervişlerinden isteyerekten istismar ediyorlar. Dervişlerinden bir lokma umaraktan, istismar ediyorlar. Tarikat, tasavvuf yolcuları, din yolcuları, Allah yolcuları, kendinizi öyle gösteriyorsanız asla ve asla hiç kimseden hiçbir şey istemeyin. Çalışın, gayret edin. Atın omzunuza ipinizi, gidin hamallık yapın, gidin çarşıda limon satın, demeyin ki ben bu sakalımla bunu mu yapacağım. Demeyin ki bu sarığımla ben bunu mu yapacağım. Git kardeşim, çalışmamak ayıp. Git kardeşim, sizin adınıza istemek ayıp. Siz bir davayı temsil ediyorsunuz. Siz bir yolu temsil ediyorsunuz. İsteyerekten, dilenerekten, bir lokmaya, bir lokmaya yan gözünüzde bakaraktan ne yazık ki yola laf getiriyorsunuz. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)' de güzel örnekler var. O çalıştı, o kimseye şeyenlillah demedi. O gayret etti. O hiç kimseden bir şey beklemedi. Hiç kimseden bir şey ummadı. Ummayın. Allah yolcusuyuz diyorsanız, kullardan bir şey ummayın. Allah yolcusuyuz diyorsanız, kullara yüzünüzü döndürmeyin. Allah'a yüzünüzü döndürün. Eğer kullara olan yüzünüzün dönüktü, hizmet için olsun. Vermek için olsun. Tasadduk etmek için olsun. İlim için olsun. Kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için olsun. Onlardan para istemek için olmasın. Onlardan makam istemek için, mevki istemek için olmasın. Onlardan menfaatlenmek için olmasın. Yolunu, dinini, imanını, ucuza ve küçük paralara satanlardan olmayın. Yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sözlerine dikkat edin. Sizin en hayırlınız, etrafına en fazla faydası dokunanınızdır buyurdu. O yüzden en hayırlınız, etrafınıza faydası dokunan. Faydalı olun etrafınıza. Etrafınızdan faydalı olmaya çalışmayın. Siz faydalı olun. Benim bu sözlerim, kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesi veriyorum diyenlere, benim bu sözlerim alimlere, benim bu sözlerim kendilerini şeyh görünenlere. Benim bu sözlerim kendilerini, sufi, zakir, çavuş, derviş, görenlere. Benim bu sözlerim, müftülere, hocalara, imamlara. Benim bu sözlerim, cemaatin

başında, cemaatlerin başında olan kimselere. Evet! Sizin en hayırlınız, etrafına en fazla faydası dokunanınız. Bakın, dikkat edin. Yine Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri: 'İki günü müsavi olan, iki günü denk olan, yani iki günü aynı olan zarardadır.' dedi. O yüzden zararda olanlardan olmayın. Hem maddi manada, hem de manevi manada. Kıymetli dostlar, şunu unutmayın. Zekat vermek farz. Bir veli olarak önce sen zekat vereceksin. Bir şeyh efendi olarak önce sen zekat vereceksin. Bir müftü olarak önce sen zekat vereceksin. Bir hoca olarak önce sen zekat vereceksin. Kendini din alimi olarak görüyorsan, önce sen zekat vereceksin. Sen para toplamayacaksın. Sen para toplayarakdan, islam dinini böyle zayıf göstermeye, müslümanların önünde rezil zebil etmeye hakkın yok.

Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ilk umreye geldiğinde, müşrikler ne kadar zayıflamışlar, bir deri bir kemik kalmışlar diye söylenti çıkarınca, remel yaptı, remel! Bu ne demek? Kendini güçlü gösterdi, kendini kuvvetli gösterdi. Müşriklere karşı kendini güçlü ve kuvvetli gösterdi. Ey şeyh efendiler, ey mürşid efendiler, ey hacılar, hocalar, dervişler, sufiler. Siz kendinizi küçültmekle kalmıyorsunuz. Yolunuzu da küçültüyorsunuz. Siz kendinizi küçültmekle kalmıyorsunuz, içinizde bulunduğunuz tarikatı, sufiliği, yolu onu da küçültüyorsunuz. O yüzden sözlerim size. Alimler bozulmadan çünkü amirler bozulmaz. Amirler bozulmadan, halk bozulmaz. Alimler bozulduğu için, amirler bozuldu. Şeyhler bozulduğu için amirler bozuldu. Alimler bozuldu, mürşidim diyenler, mürşit olmadıkları halde bozuk bozuk hareket ettikleri için bütün herkes bozuldu. O yüzden önce şeyh efendiler kendilerini toparlayacaklar. Önce dervişim diyenler kendilerini toparlacaklar. Önce vaizim diyenler kendilerini toparlayacaklar. Önce imamın diyenler kendilerini toparlacaklar. Önce diyanet kendini toparlayacak. Her cuma hutbesinden sonra para dilenmeyi terk edecek, her cuma hutbesinden sonra, her cuma hutbesinde, her camide para mı dilenilir? Bu din, dilencilik dini mi? Bu dini dilencilik haline getirmeye hiç kimsenin hakkı yok. Başta diyanetin hakkı yok. Ondan sonra tarikatım diyen, ondan sonra mürşidim, şeyhim diyenlerin hakkı yok. Ondan sonra ben vaizim, ben dervişim, ben sufiyim, ben zakirim diyenlerin hakkı yok. Yoksa paran isteme. Senden bir şey isteyen yok. Bırakın caminin elektriği ödenmiyorsa ödenmesinin. Bırakın cami ısıtılmıyorsa ısıtılmasın. Dilenmeyin. Allah size kaç tane tekke yaptınız diye sormayacak. Bırakın tekkeniz olmayıversin. Arz size ibadethane, mescit olarak verildi. Tekkesiz islam olmayacak mı? Camisiz islam olmayacak mı?

Bütün evlerinizi tekke yapın. Bütün evlerini zikirhane yapın. Bütün evlerinizi bizim dergahtan olsun olmasın dinleyen bütün sufilere söylüyorum. Hepiniz de birer zakir olun, birer çavuş olun. Evlerinizi zikir bahçesine

döndürün. Cennet bahçesine döndürün. Hiçbir şeye ihtiyacınız yok. Tekke olmasa zikir mi olmayacak? Cami olmazsa namaz mı olmayacak? Cami olmazsa cuma mı olmayacak? Cami soğuk olursa namazımız eksik mi olacak? Kabul olmayacak mı camide halınız eski olursa namazımız kabul mü olmayacak! Allah bizi muhafaza eylesin. Her yeri kur'an kursu yapın. İllaki kur'an kursu için bir bina mı lazım? Sokakta öğretin! Sokakta öğrenin, dükkanlarda öğrenin, dükkanlarda öğretin. Her yeri kur'an kursu yapın. O yüzden dilenmeyin. Allah muhafaza eylesin. O yüzden, Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri tembellikten Allah'a sığınırdı ve derdi ki 'Allah'ım tembellikten, borçlu olmaktan, sana sığınırım. Yalancı Deccal'in fitnesinden sana sığınırım. Cehennem azabından sana sığınırım.' Amin. Bakın, borçlu olmaktan Allah'a sığınırım. Borçlanmayın canım kardeşim. Borçlanmayın! Borçlanaraktan kendinizi rezil rüsva etmeyin. Ben onu ettim daha önce kendimde, tecrübeliyim bu konuda. O yüzden borçlanmayın. Paranız varsa, malınızı alın. Paranız yoksa almayın. Paranız varsa yiyin. Paranız yoksa yemeyin. O kredi kartlarından habire geç, ondan sonra kredi kartı mağduru! Yeme kardeşim, alma veyahut da gidecek illa alacak, alma canım kardeşim ya alma, borçlanma ve tembellik yapma. İşine sabahleyin hep erkenden git. İşini sımsıkı tut. Sımsıkı tut, işinden taviz verme. Allah'ın dininden taviz verme. Tembellik sadece dünyevi değil. Ya? Ahiret olarak da. Namazın vakti girmiş, kalk kıl namazını. Dersini kalk çek. Tembellik yapma. Dünyasında tembel olan, ahiretin de tembel olur. Ahiretin de tembel olan, dünyasında da tembel olur. Allah muhafaza eylesin.

Yalancı Deccal'in fitnesinden sana sığınırım. Yalancı Deccal ne? Kur'an ve sünnetin dışında her şey yalancı Deccal'dir. Kur'an ve sünnetin emirlerinin dışındaki her şey, yalancı Deccaldir. Allah muhafaza eylesin. 'Cehennem azabından da sana sığınırım' demiş Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri. Burada bizim için ölçü ne? Tembellik, Tembellik! Demek ki çalışacağız, gayret edeceğiz. Tembellik yapmayacağız. Allah muhafaza eylesin. Yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Ahireti için dünyasını, dünya için de ahiretini terk edende hayır yoktur.' buyurmuş. Bakın ahiret için dünyasını, dünya için de ahiretini terk edende hayır yoktur. Bizim ölçümüzdür bu. Biz ne dünya için ahireti terk ederiz, ne de ahiret için dünyayı terk ederiz. Bizim sufilik anlayışımız, bizim din anlayışımız böyledir. Şeyh efendinin tabiriyle bir elimiz karda, bir elimiz yarda olacak. Biz ne yardan, ne kardan geçeriz. O yüzden her ikisi de lazımdır müslümana. Her ikisi de ve insanı ahirete ulaştıran dünyadır. Hadis-i şerifte devam ediyor: 'Başkalarına yük olmayınız.' Dikkat edin, başkalarına yük olmayınız.

Kıymetli Kardeşler! Din bu, sufilik bu. Başkalarına yük olmayacaksın. Kendi işini kendin göreceksin. Hani Hz. Aişe annemize sordular ya peygamber evde ne yapardı, diyordu ki kendi söküğünü kendisi dikerdi, yamalardı. Kendi ayakkabısını kendi temizlerdi. Bakın kendi söküğünü diken bir peygamberin ümmetiyiz biz. Kendi ayakkabısını tamir eden, kendi ayakkabısını temizleyen bir peygamberin ümmetiyiz biz. Mescit yapılırken kerpiç yapan, çamur karan ve mescit yapılırken bilfiil mescidin yapımında bedenen çalışan peygamberin ümmetiyiz biz. Hendek kazasında bilfiil hendek kazan, taşkıran kayakıran peygamberin ümmetiyiz biz. Hendek kazasında ashabına su dağıtan peygamberin ümmetiyiz biz. Yine Hendek kazasında bütün ashap açlıktan kırılırken, bütün ashab açlıktan kırılırken ve Ebu Hureyre veya bir kısım sahabeler karnına bir tane taş bağlarken, karnına üç tane taş bağlayan yani üç günden beri ağzına lokma girmediğini beyan eden peygamberin ümmetiyiz biz. Ashabı açken o tok yatmayan peygamberin ümmetiyiz biz ve sahabeden bir kimse gelip: 'Ey Muhammed, bir tane sütten kesilen, sütten kesilen yavru lamaktan kesilen bir hayvanın vardı, keçi, onu kestim, onun yemeğini yaptım. Kimseye haber vermedi. Dedi ki buyurursanız gelseniz bir lokma ağzınıza girse. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) ilan etti. Hendek savaşında. Ey ashab ı Resulullah. Filanca kardeşiniz bizi yemeğe davet ediyor dedi ve Hendek kazasında çalışan bütün ashap o bir tane keçinin etini yiyerekten doydu. O kendi başına gidip de kenarda köşede o yemeği yemedi.

Biz o peygamberin ümmetiyiz. Biz o peygamberin ümmetiyiz, peygamberimizi örnek alalım ve yine hendek kazasında bir tas süt getiren, bir tas süt getiren ashaba bir yudum içtikten sonra bütün ashaba içeren ve bu manada hem mucizevi bir şeyi ashabın gözünün önünde yaşayan ama ashap doymadan kendisini doyurmayan bir peygamberin ümmetiyiz biz. Oyüzden istemek, insanlardan şey'enlillah demek, insanlardan ummak peygamberin sünneti değildir. O yüzden Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri: 'helal rızık aramak, her müslümana vaciptir' dedi ve bütün peygamberler ve Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem helalinden kazanmayı ve başkalarına yük olmamayı kendilerine şiar edindiler. Hiç kimseye yük olmamak için gayret gösterdiler ve yine Hz. Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri: 'kim bizzat çalışarak yorgun akşamlarsa, o mağfiret olunmuş olarak akşama erer' buyurdu.

Evet, kıymetli dostlar! Çalışmıyorlar insanlar, tembellik yapıyorlar. Bu sefer şeytan onlara vesvese veriyor. Kafir cinliler ona vesvese veriyor. Tembellikten dolayı çalışmadıklarından dolayı. Ne dedi ayet-i kerimede Cenab ı Hak: 'Bir işi bitirdiğinizde diğer işe niyet edin, diğer işe girişin.' dedi. O

yüzden Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri hem maddi manada, hem manevi manada çalıştı, gayret etti, mücadele etti. Ashaba örnek oldu, bizlere örnek oldu. Tembellikten Allah'a sığındı. Tembellikten Allah'a sığınırız. Dünyayı terk etmedi. Biz de dünyayı terk etmeyiz. Ahireti terk etmedi. Biz de ahireti terk etmeyiz ama dünya için ahiretin den, terk edenlerden olmayız. Ahiret için de dünyayı terk edenlerden olmayız. Ara ara Medine çarşısına gider, çarşıyı denetlerdi. Ortaki alışverişleri denetlerdi. Ordaki insanların ticaretlerini ve alışverişlerinin helal olmasını denetlerdi. O denetleme esnasında birgün baktı, buğday üstü kuru. Oysa yağmur çiselemişti. Yağmur çiselediğinden haberi vardı. Buğdaya elini uzattı, altı ıslaktı ve baktı. Dedi ki aldatan bizden değildir. Bu müthiş bişey. Arkadaşlar, insanları din ile aldatmayın. İnsanları yol ile aldatmayın. İnsanları mahremleri ile aldatmayın. İnsanları duygularıyla aldatmayın. Çalışın! Kendinize sufi süsü verip, derviş süsü verip, şeyh süsü verip, hoca süsü verip, vaiz süsü verip, müftü süsü verip, biliyor süsü verip, insanların parasını, pulunu, evini, tarlasını, malını, mülkünü iç etmeyin. Allah muhafaza eylesin inşallah. Aslan devam etti:

"Onların başvurdukları çareler, her hususta latif oldu çünkü zariften ne gelirse zariftir."

O Peygamberler, o veliler, o gerçek Allah dostları, o Adem aleyhisselam'dan Muhammed-i Mustafa'ya gelen bütün peygamberler, onlar ne çarelere başvurdularsa yani ne işler yaptılarsa, nelerle iştigal ettilerse ve o iştigal ettikleri şeylerde neler içtihat ettilerse, neler fetvalar verdilerse, hepsi de her husus da latif oldu, güzel oldu, tatlı oldu. Çünkü neden? Onlar güzel insanlar. Onlar Allah'ın peygamberleri ve Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.), son peygamber. Ondan sudur eden her şey güzel oldu, zarif oldu. Ondan çalışmak sudur etti. Ondan gayret etmek sudur etti. Ondan güzellikler, iyilikler sudur etti. Ondan cömertlik sudur etti. Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu aleyhi ve sellem hazreti cimri değildi. Onun izinden gidenler, cimri olamazlar. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sofrası açıktı, gönlü açıktı, evi açıktı. Onun izinden gidenler asla böyle yapamazlar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden biz Allah'a itaat ederiz. Resulüne itaat ederiz ve bizden olan idarecilere de itaat ederiz ve ayet-i kerimede diyor ki Allah ve ahiret gününe iman ediyorsanız, aranızda herhangi bir şeyde anlaşmazlığa düştüğünüz zaman, onun hükmünü Allah'a ve peygambere havale edin. Bu daha hayırlıdır ve netice bakımından daha güzeldir. Nisa, ayet 59: 'O yüzden biz onların çalışmakla alakalı fetvalarına bakarız. Onların çalışmakta olan gayretlerine ve çalışmakla ilgili olan sözlerine bakarız. Biz Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e itaat ederiz. O çalışmayı emretti. O yüzden biz,

o çalışmayı emrettiyse, biz çalışırız, gayret ederiz. O yüzden Muhammedi veliler hepsi de çalıştılar, gayret ettiler. İmamlar da, İmam ı Azam tüccardı kendisi. İmam ı Azam, dinden geçinmedi. İmamı Azam fetva vererekten dinden geçinmedi. Abdülkadir Geylani hazretleri zikir yaptıraraktan geçinmedi. Abdülkadir Geylani Hazretleri benim elimi öpen cennetlik olur demedi. Abdülkadir Geylani hazretleri getirin bakalım canım parayı, tekke yapalım demedi. Ahmet Er Rufai hazretleri demedi, Ahmet el Bedevi demedi, İbrahim Dusuki demedi, Hacı Bayramı Veli demedi, Üftade hazretleri demedi! Hacı Bektaş Veli demedi, demedi!

Onlar böyle bir şey söylemediler. Onlar çalıştılar, gayret ettiler. Her birinin bir sanatı vardı, ticareti vardı. Onunla ilgileniyorlardı. Bir iş yapıyorlardı. Bir işle iştigal ediyorlardı. İşsiz değillerdi. Dervişlerinden geçirmiyorlardı. Bakın dervişlerinden geçinmiyorlardı. Dervişlerinden bir şey istemiyorlardı. Sonradan çıktı bu bidatlar. Allah muhafaza eylesin,öyle. Yine Şura, ayet 10: 'İhtilafa düştüğünüz herhangi bir şeyde hüküm vermek, Allah'a mahsustur.' Canım kardeşim, sen kendi kafana, kendi kendine hüküm verme. Sen hüküm verirsen, Allah ve Resulüne dön. Sen kendi kafandan hüküm çıkarma. Tembelliğine hüküm çıkarma sen. Kendi kendine bu da böyle olur deyip de hüküm çıkarma. Sufilikte kendi kendine hüküm çıkarma. Kur'an'a, sünnete imanların iştihadına, ilk sufilerin yoluna dön, sapkınların yoluna değil. Neden? Çünkü ayet-i kerimede Allah'a ve ahiret gününe inanmışsanız diyor, sen böyle davranmazsan, Allah'a ve ahiret gününe inanmayanlardan olursun. Ayet i kerime çok tehditvari. Allah muhafaza eylesin. Kendi kendine de hayır koyma. Kur'an ve sünnettedir hayır. Kur'an, sünnet, imamların içtihadındadır hayır. Senin görüşünde değil. Seni gidi hadis inkarcısı seni! Senin görüşünde mi hayır var. Hayır, kur'an ve sünnette. Hayır, ashabın davranış biçiminde. Hayır, imamların içtihadında. Hayır, hadis inkarcılarında değil. Hayır, sünnet inkarcılarında değil. Hayır, kur'an ve sünnetin yolunu istismar eden, istismar eden menfaat münafıkların da değil. Allah muhafaza eylesin inşallah.

"Tuzakları Felek kuşunu tuttu. Noksanları, tastamam sayıldı."

Bu peygamberlerin, bu velilerin işi dindi, Allah yoluydu. Onlar insanları Allah yoluna davet ettiler. Onları Allah'a davet ettiler. Allah'a onun için gayret gösterdiler. Onun için çaba sarf ettiler. Kendi nefislerine insan toplamadılar. Kendi ceplerine para toplamadılar. Her şeyini, her şeylerini Allah için yaptılar. O yüzden onların noksanlıklarını Allah tamam etti. Hem de tastamam etti. Sen onların noksanlıklarına bakaraktan, kendine yol çıkarma. Onlar Allah adına yaptılar her şeyi. O yüzden onların noksanlıkları da hayra çevrildi. O yüzden onların eksiklikleri de sevaba çevrildi. Sen

onu kendinle kıyaslama. Ahmak hadis inkarcısı! Sen kendini onunla kıyaslama. Ahmak sünnet inkarcısı! Sen kendini onlarla kıyaslama. Kendini veli gören, kendini şeyh gören gerçek veliler, gerçek şeyhlerle kendini kıyaslama. Sen deme, senin para toplaman da bize caiz oldu diye. Sen deme, insanların namusuna şerefine, haysiyetini dokunmayı böyle Allah dokundurdu deyip de küfre düşme. Sen onu yapma, sen onlardan değilsin çünkü. Allah muhafaza eylesin.O yüzden bir peygamber geçmiş peygamberlerin hatalarını, Cenab ı Hak hayra çevirdi. Tövbe edip geri dönen ve o yolda kurtulanların Cenabı Hak yapmış olduğu yanlışlıkları hayra çevirdi. Ey şerde ısrar eden, ey insanların paralarını ütmekte ısrar eden! Ey insanların din duygularını üterekten kendine mevki, makam, madde elde etmeye çalışan ahmak kafalılar! Kendinizi o sınıftan görmeyin. Rabbim bizleri muhafaza eylesin. Cenabı Hak cümlemizi korusun inşallah. Sözümüz kimsenin şeyhine, kimsenin mehdisine şusuna, busuna değil. Sözümüz kime olduğunu baştan söyledim onlara. Yoksa tertemiz şeyhlik yapan, tertemiz mürşitlik yapan, tertemiz imamlık yapan kimselerle işimiz yok. Rabbim onları da bizleri de muhafaza eylesin inşallah. Allah izin verirse dokuzyüzyetmişbeşinci beyitten önümüzdeki hafta devam edeceğiz inşallah, Allah'tan bir şey gelmezse, Cenab ı Hak bizleri önümüzdeki haftaya sağ salim çıkarır, burda istihdam ederse başımıza bir iş gelmeden, o zaman burda olacağız inşallah. Cenab ı Hak, tüm şerlerin şerrinden ve şerlerinden Ümmet i Muhammedi muhafaza eylesin inşallah.

https://youtu.be/q-k-8_3t6Io

MESNEVİ-İ ŞERİF 975-987. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

(Dokuzyüzyetmişbeşinci beyitten inşaallah devam edeceğiz mesnevi okumalarına. Allah izin verirse inşaallah.)

" Ey ulu kişi! Nebilerin ve velilerin yolunda çalış. Kaza ve kaderle pençeleşmek, mücahede sayılmaz. Çünkü bizi pençeleştiren, savaştıran da kaza ve kaderdir. Bir kimse iman ve itaat yolunda yürüyüp de bir an bile ziyan etmişse kâfirim."

Hz.Pir, insanlara ve mesnevi okuyanlara hitap ediyor. Diyor ki nebilerin ve velilerin yolunda çalış yani o nebilerin ve velilerin yolunda çalış demesi, insanların kur'an ve sünnet dairesinde, kur'an ve sünnetin hükümlerini yerine getirmesi, kur'an ve sünnetin yolunda yürümesi. Nebiler ne yaptılar? Nebilerin asıl önemli vazifesi, Allah'ın dinini yaşamak ve yaşatma mücadelesi vermekti. Nebilerin yeryüzündeki en önemli işleri oydu. Velilerin de işi, nebilerden sonra Allah'ın dininin yaşaması ve yaşatılması yolunda mücadele etmekti. Çünkü hani Peygamber sallallahü ve sellem Hazretleri buyurdu ya, benden sonra ne bir nebi ne bir veli hiçbir şey bundan bir peygamber gelmeyecek deyince, tabii sahabe dediler ki nice olur bu ümmetin hali? Öyle deyince Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, kendisinden sonra velilerin geleceğini, alimlerin geleceğini, onun kendisinin varisi olacağını ve onların dinin yaşanması ve yaşatılması için mücadele edeceğini söyledi. Yine hani arzın direkleri, dağlar direkleridir ayeti kerimesi mucibince de Hz. Abbas(r.a.) hazretleri de nasıl dünyanın direkleri bu dağlar ise manevi direkleri de peygamberler ve ondan sonra verilerdir hükmünü beyan etmiş. O yüzden eğer sen kendinde bir ululuk, büyüklük arayacaksan,

o zaman peygamberlerin ve velilerin yolunda yürüyeceksin. Peygamberlerin ve velilerin yolunda yürüyenler büyük insanlardır, ulu insanlardır. Peygamberlerin ve velilerin yolunda gitmeyen insanlar, ne yazık ki insanların içerisinde çer çöp gibidir. Nasıl diyelim, bütün hepsi de taştır, ama yakut en önemli taşlardan birisidir. Elmas en önemli taşlardan birisidir ama baktığımızda işte kömür de bir taştır, baktığımızda mermer de bir taştır veyahut da dağın başında kaya da taştır, denizin içindeki bir kaya da taştır, hepsi de taştır ama ve lakin yakut, veyahut da zümrüt veyahut da altın veyahut da ne bileyim işte değişik kıymetli taşlar taşların içerisinde farklı bir özelliğe sahiptir. O yüzden böyle baktığımızda peygamberler de bizim gibi bir insandır, öyle görünürler ama insanların içerisinde en kıymetlileridir. Veliler de dışarıdan bakıldığında bizim gibi insan gibi görünürler, yerler, içerler ama ve lakin onlar Allah'ın dostları olduklarından dolayı, en önemli şahıslar, önemli kimselerdir. İşte Hz.Pir de bütün insanlara diyor ki siz peygamberlerin ve velilerin yolundan gidin, şeytanın yolundan değil, delalete sapanların yolundan değil, kaderiyecilerin yolundan değil, cebriyecilerin yolundan değil, hadis inkarcısı pis mahlukların yolundan değil, işte münafıkların yolundan değil, hadisleri inkar eden, mezhepleri inkar eden bu sapkınların ve sapıkların yolundan değil. Ya? Peygamberlerin ve velilerin yolundan gidin. Bakın, insanlık tarihi boyunca en selametli yol peygamberlerin ve onların velilerinin yoludur. Başka bir yol, doğru bir yol değildir ve insanları sapkınlıklara, yanlışlıklara, delalete götürmüştür hep ve insanları zarara uğratmıştır. Bunun haricinde kur'an ve sünnet, yolların en doğrusudur. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri: 'Size iki şeyi bıraktım. Kim bunlara sımsıkı yapışırsa asla delalete düşmez. Bu birincisi Allah'ın kitabı kur'an, ikincisi de benim sünnet i seniyyem demiştir. O yüzden nebilerin ve velilerin yolu budur. Allah'ın kitabı, peygamberlerin sünnetidir. Çünkü Cenabı Hak bir çok ayet-i kerimede her nebiye kitabın yanında da bir de hikmet verildi, yani onlara bir de sünnet verildiğini söylemiştir ve Hz.Pir der ki: 'Siz bu nebilerin, bu velilerin yolunda çalış. Kaza ve kaderle pençeleşmek mücahede sayılmaz.'

Yani siz kalkıp da bilmediğiniz kaderle pençeleşmeyin. Bilmediğimiz kader. Neden? Biz çünkü örnekliyorum, biz çünkü erkek mi bayan mı doğacağımıza hükmetmedik. Buna Cenab ı Hak hükmetti. Ya benim erkek olacağıma, Allah hükmetti veya bir başkasının bayan olacağına Allah hükmetti. Bununla pençeleşmek küfür, bununla pençeleşmek yanlış, yani işte erkeğin kadına benzemeye çalışması, kadının erkeğe benzemeye çalışması, hem kaderi inkar, hem kazayı inkar, hem de Cenab ı Hakkın yaratılış fıtratını inkar olduğundan dolayı, küfür olarak görüldü, lanetlenmiş bir amel olarak

görüldü. Çünkü Allah resûlü sallallahu ve sellem hazretleri: 'Lanet olsun o kadınlaşan erkeklere, lanet olsun erkekleşen kadınlara, lanet olsun dişlerini törpületenlere, lanet olsun vücuduna dövme yaptıranlara, lanet olsun saça saç ekleyenlere.' diye Allah resulü sallallahu ve sellem hazretleri lanetledi. Sebep? Onlar çünkü kaza ve kaderleriyle pençeleşiyorlar, kavga ediyorlar veyahut da cebriyeciler veya kaderiyeciler veyahut da işte kaderin varlığını dahi inkâr edenler, bunlar da ne yapıyorlar? Cenab ı Hakkın kaderiyle ve Cenab ı Hakkın kazası ile pençeleşiyorlar, onlarla dövüşüyorlar veyahut da işte bir kimsenin gözünün üstünde kaşının olması, bu fıtrat. Bu fıtratı değiştirmeye çalışmak, bu fıtratla mücadele etmek yenilgi baştan kabul etmek gibidir ama ahmaklar bu noktada bunu görmezler, mücadele ederler. Çünkü bizi pençeleştiren, savaştıran da kaza ve kaderdir. Hz.Pir bizi pençeleştiren, bizi savaştıranın da kaza ve kaderdir diye bahseder ama bu kaza ve kader bizim bazen zaman zaman atıfta bulunduğum ama Nur u Muhammediyenin içerisinde ama ayan ı sabite olarak nitelendirdiğimiz Arabice baktığımızda ayan ı sabitede kendi idrakimizle, kendi irademizle, kendi hayatımıza yön vermemizle alakalı bir kimse iman ve itaat yolunda yürüyüp de bir an bile ziyan etmişse kafirim diyor Hz.Pir.

İşte bir kimse eğer kur'an ve sünnet yolunda, iman yolunda, islam yolunda, ihsan yolunda yürürse asla ve asla zarar etmez. Hani tövbe ayet 120-121: 'Allah yolunda uğrayacakları susuzluk, yorgunluk, açılık, düşmanlarını kızdıracak bir yere ayak basmaları ve düşmana verdikleri her zarar karşılığında salih bir amel yazılır. Şüphesiz ki Allah iyilik yapanların mükafatını zayi etmez. Onlar küçük ve büyük nafaka olarak ne İnfak ederlerse, ne kadar yol giderler ve bir vadi geçerlerse mutlaka onların lehine yazılır ki Allah yaptıklarınızın en güzeli ile mükafatlandırsın.' Şimdi Allah yolunda yürürsen sen, yolculuğa çıkarsan, terlersen, üşürsen, aç kalırsan, susuz kalırsan veya düşmanlarla yaka paça olur, onlarla savaşır, onlarla mücadele edersen veyahut da Allah yolunda bir şey infak edersen, hani 'yarım hurma da olsa infak ediniz, cehennem ateşinizi söndürünüz' hadis i şerifi mucibince veya 'kim Allah için bir adım atarsa onun kurtuluşu olur, necatı olur, veyahut da Allah için bir nöbet tutmak, Allah için bir yerde nöbette durmak, Allah için bir kılıç oynatmak, Allah için bir söz söylemek, nasihat etmek, Allah için bir yerde gidip zikrullah yapmak, sohbet etmek, Allah için ilim öğrenmek, yani kur'an ve sünnet dairesinde, kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için zerre miktarınca insan bir şey yapsa, Cenab ı Hak onu zayi etmez. Hani başka bir ayeti kerimede 'zerrece hayır işleyenin hayrı mükafatsız kalmaz, zerrece şer işleyenin de şerri cezasız kalmaz' ayet i kerime mucibince, Cenab ı Hak Allah yolunda koşuşturan, mücadele eden, Allah

yolunda cihad eden, Allah yolunda ter akıtan, Allah yolunda para harcayan, Allah yolunda nefes harcayan, Allah yolunda vücudunu, sıhhatini helak eden, harcayan Allah yolunda yediren, Allah yolunda içiren, Allah için giydiren Allah için bir yetimin başını okşayan, bir dula yardım eden, bir okuyacak çocuğa yardım eden, Allah için bir fukaraya yardım eden, hiçbir şeyi Cenab ı Hak ne yapar? Zayi etmez, hiçbir şeyi ve Allah yolunda uğrayacak olduğum sıkıntıları da zayi etmez. Allah yolunda uğrayacağı, bela, musibet, sıkıntı dert, gam, kasavet, hicran, hüsran, işte iteklenmen, kakaklanman veyahut da ikinci sınıf vatandaş muamelesi görmen, sorgulanman, bunlar Allah yolunda olduğu müddetçe Cenab ı Hak bunun karşılığını verecektir, bunu zayi etmeyecektir.

Çünkü La İlahe İllallah Muhammedun Resulullah demek kolay bir şey değildir ve bunu söylüyorsa bir kimse ve bunun arkasına düşüyorsa, muhakkak ve muhakkak bir sıkıntı bir bela bir musibet bir dert birgam, bir kasavet, onu bulacaktır. Gerçekten iman ehli ise, gerçekten iman ehli ise ve gerçekten o kimse Eşhedü Enla İlahe İllallah Ve Eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu dediyse o sıkıntıyı beklesin, o derdi beklesin, o gamı beklesin. Muhakkak onun başına bir şey gelir gerçekten dediyse, gerçekten iman ettiyse ve gerçekten iman edip imanını yaşıyorsa muhakkak ki ona bir sıkıntı bulaşacak. Muhakkak ona bir dert, gam, kasavet bulaşacak. Muhakkak münafıklar ona sataşacak, kafirler ona sataşacak. Muhakkak o kur'an ve sünnet diyorsa, hadis inkarcıları ona sataşacak. Münafıklar, mürtetler ona sataşacak. Kafirler ona sataşacak. Ne yazık ki ne yazık ki muhakkak ona sataşacaklar ve Allah yolunda yürüyorum diyen bir kimse Allah için yürüyorum diyorsa, o muhakkak ki onun yollarına dikenler serilecek. Muhakkak ki onun yollarına tuzaklar serilecek. Geçmiş ümmetlerin başına gelenler, sizin başınıza gelmeden, siz cennete mi gideceğinize Allah'a mı vasıl olacağınızı düşünüyorsunuz dedi Cenab ı Hak. O yüzden geçmiş ümmetler Allah yolunda başlarına ne geldiyse bugün Ümmet i Muhammed'in de başına bunlar gelecek. Öyle La ilahe illallah Muhammeden Resulullah demek kolay bir şey değildir. Onun arkası muhakkak dolar. Onun altı muhakkak dolar. Onun sağı, solu, önü, üstü, her tarafı dolar onun ve o hiçbir zaman böyle pembe rüyalar içersinde, işte pembe pamuklar içerisinde, pembe kundaklar içerisinde bir dünya hayatı yaşayamaz, mümkün değil. Yani gerçekten sen iman ettiysen ve imanını yaşıyorsan, sana sıkıntı gelecektir. Allah yolunda sana bir sıkıntı muhakkak gelecektir.

Eğer sen kur'an ve sünnete sımsıkı yapışmadıysan, kur'an ve sünneti yaşama ve yaşatma mücadelesi vermiyorsan, evet sana bir sıkıntı gelmez, bir bela gelmez, bir musibet gelmez. Sen sorgulanmazsın da ama gerçekten sen

hak ve adalet diyorsan, sen hakikat diyorsan, sen kur'an ve sünnet diyorsan, muhakkak ki düşmanın olacak. Muhakkak ki seni eleştirenler olacak, muhakkak ki kafirler, münafıklar, mürtedler, hadis inkarcıları, kaderiyeciler, cebriyeciler, vahabiler, sana senin üzerinde uğraşacaklar. Senin üzerinde değişik sıkıntılar getirecekler ama bunlardan, bu sıkıntılardan yılma geri dönme. Gözünde bunları büyütme. Bunlar Allah için olduğundan dolayı yoluna devam et ve Allah bil ki bunu karşılıksız bırakmayacaktır. Yine 'iman edip salih amel işleyen müminlere gelince, şüphesiz ki biz iyi amel işleyenlerin mükafatını hiçbir zaman zayi etmeyiz. İşte bunlar için altlarından ırmaklar akan adn cennetleri vardır. Onlar orada altın bileziklerle süslenecekler, ince ve kalın ipekten yeşil elbiseler giyecekler ve koltuklarda yaşlanacaklardır. O ne güzel bir mükafattır. O cennet ne güzel bir burda koltuklarda yaşayacaklardır. O ne güzel bir mükafattır. O cennet ne güzel bir yerdir.' Kehf suresi ayet 31 ve o yüzden burda da Cenab ı Hak, Cennet isteyenleri cennetle mükafatlandıracak, işte Cemalullah isteyenleri Cemalullah ile mükafatlandıracak ve muhakkak Allah yolunda salih ameller işleyenler, muhakkak Allah yolunda mücadele edenler, koşturanların bu mücadeleleri ve bu koşturmaları mükafatsız kalmayacaktır. Muhteşem! Çok hoşuma gider bu hadis i şerif. Bütün hadis i şerifler güzeldir ama böyle müjdeci bir hadis-i şerif ya, bu benim çok hoşuma gider. Ubade bin Samit rivayet etmiş. Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu: 'Kim Allah'a kavuşmak isterse, Allah da o kimseyle kavuşmak ister. Kim de Allah'a kavuşmak istemezse, Allah da o kimseye kavuşmaktan hoşlanmaz. İbn i Mace ve Tirmizi. Şimdi kıymetli dostlar, Allah yolunda koşup, Allah'a kavuşmayı istiyorsan, Allah da seninle kavuşmayı isteyecek ve seninle kavuşmaktan senin ona vuslat olmandan ve senin ona koşmandan Allah hoşnut olacaktır ve Allah hoşnut olacağı için senin yolunu kısaltacak, senin yolunu dürecek.

Bakın, senin bu normalde dünya hayatının veya ecel olarak bunu görmeyin. Senin gidecek olduğun yolunu kısaltacak. Yani Allah'a vuslat yolunu kısaltacak ve inşallah Cenab-ı Hakka, bu dünya gözüyle vuslat olma, bu dünya gözüyle cemaline, bu dünya gözüyle kelamına, bu dünya gözüyle onun hitabına mazhar olma, bu yolunu kısaltacak senin. Çünkü Allah'a kavuşmak isteyen, Allah'a yakın olmak isteyen, Allah'la dost olmak isteyene Cenab ı Hak yolunu açar yakinliğini açar. Kim Allah yolunda mücahede ederse, Allah onun yolunu açar. Kim Allah'a kavuşmayı isterse, Allah ona kavuşmayı ister. Onun yolunu açar, bakın onun yolunu açar. Tövbe ederseniz Cenabı Hak vaat etmiş tövbenizi kabul eder, dua ederseniz Cenabı Hak vaat etmiş, duanızı kabul eder. Vaadetmiş Cenab ı Hak, Allah'ı zikrederseniz, o da sizi zikreder. O yüzden zannetmeyin ki ben Allah'ı zikredince

Allah beni zikretmedi. Zannetmeyin ki ben dua edince Cenab ı Hak benim dua mı duymadı veya duama icabet etmedi veya zannetmeyin ki ben tövbe edince Cenab ı Hak benim tövbeme teveccüh etmedi. Hayır, Allah tövbe edenlerin tövbelerini kabul eder ve onları affeder. Allah dua edenlerin dualarını kabul eder, onları işitir, onları duyar. Allah kendisinden isteyeni işitir, duyar. Onun isteklerine cevap verir. Allah kendisini zikredeni zikreder, onun zikrine cevap verir. Ne muhteşem bir şey, düşünebiliyor musunuz! Siz onu zikrediyorsunuz, o da sizi zikrediyor. Siz ondan istiyorsunuz, o size veriyor. Siz ona dua ediyorsunuz, duanıza icabet ediyor. Siz ona tövbe ediyorsunuz, Cenab ı Hak sizin tövbenizi kabul ediyor. Rabbim cümlemizin günahlarını affı mağfiret eylesin. Bilerek veya bilmeyerek işlediğimiz ne kadar günahımız, hatamız, kusurumuz, yanlışımız, eksikliğimiz varsa Rabbim cümlemizi affeylesininşaallah. Cümlemize mağfiret eylesin. Böyle açıktan tövbe edin, açıktan tövbe edin ki Cenab ı Hak senin, Cenab ı Hak gizliden yapmış olduğunuz günahlarınızı sizin örtsün ve affetsin. Açıktan tövbe edin ki Cenab ı Hak açıktan da sizin işlemiş olduğunuz günahları affı mağfiret eylesin ama yapmış olduğunuz hataya, günaha bir daha dönmemeye gayret edin. Döndünüz, Allah Gafur, Rahimdir. Allah tövbeleri kabul edendir.

Hani Hazreti Pir'in sözü değildir bu ama Hz.Pir'e atfedilir ya: 'Bin sefer tövbe şişesini kırsan da yine gel.' diye. Evet, bin sefer tövbe hissesini kırsan da yine Cenab-ı Hakka dön. Çünkü Cenab ı Hak, affedicidir. Bir hadis-i kutsi vardır, hep bunu ben zikrederim. Bu geçen haftalarda vefat eden Mahmut Kanık hocanın Arabi çevirisinden okumuştum bunu ilk, 'Arzuların Tercümanı' diye, Arabi'den bir çeviri yapmıştı. Mahmut Kanık hocayla da muhabbetimiz vardı. Cenab ı Hak, affı mağfiret eylesin, taksiratını affeylesin. Bursa'da ender ilim adamlarından birisidir. Muhyiddin İbn i Arabi hazretlerinin sevilmesi, tanınması için kendince mücadele eden, gayret eden önemli simalardan birisidir. Rabbim yapmış olduğu amel ve ibadetleri inşallah mahşerde önüne getirecektir muhakkak onun. Onun meşhur Arabi'den çeviri 'Arzuların Tercümanı' diye bir küçük bir risale vardı tercüme ettiği, çevirdiği. Orada hadis i kutsilerden birisiydi, ilk orda okumuştum. Çok hoşuma gitmişti. Kul günah işler, Allah hatırına gelir, tövbe eder. Allah der ki kulum kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı, onu affettim der. Kul yine günah işler, yine tövbe eder. Allah der ki kulum kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladı, affettim der. Kul yine günah işledi, yine tövbe etti, Cenab ı Hak kendisini affedecek olan Rabbisini hatırladığı için kulunu affetti der. Kıymetli dostlar, bir günahı terk ettiniz, tekrar geriye dönebilirsiniz. Allah muhafaza eylesin, nefsinize uyabilirsiniz, hata yapabilirsiniz, kusur işleyebilirsiniz. Hepimizin başına gelebilir, kurtulamazsınız o esnada,

dönemezsiniz, reddedemezsiniz. Bu Allah'ın hatırını saymadığınız anlamına gelmez. Bir an boşlukta bulunabilirsiniz, nefsinize uyar. Oldu bitti mi, yaşandı, tövbe edin. Şunu da unutmayın. Hani meşhurdur hadis i şerif, uzundur. Bunu Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri, hiç günah işlemedi. Diğer peygamberlerde küçük hatalar oldu. O yüzden peygamberleri komple ayırdediyorum. Hiçbir kimse yoktur. Hadis i şerif bu.

'Hiçbir kimse yoktur ki bir günah onu etkisi altına almamış olsun. Onu perçeminden tutmamış olsun, hiçbir kimse yoktur. Sahabe dedi ki, Ya Resulallah, bu insanların hali ne olur? Hadis-i şerif devam ediyor. Hz. Peygamber diyor ki sallallahü vesselam hazretleri, tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir.' Bakın, tövbe eden hiç günah işlememiş gibidir. Hadis i şerifin sonunda uzun bu hadisi şerif. O yüzden kıymetli dostlar, biz ne yaparsak yapalım her gün muhakkak tövbe edelim. O yüzden sufi virdlerinin hemen hemen hepsinde muhakkak tövbe vardır. Tövbelerin içerisinde en faziletlisi 'sübhanallahi ve bihamdihi subhanallahil azim ve bihamdihi estağfirullah el Azim' tövbesidir, zikridir. 'Kim bunu günde yüz sefer söylerse deniz köpükleri kadar günahı olsa, Allah onu affeder' diye hadis i şerif mevcuttur. O yüzden biz ne yapacağız? Tövbe etmeye devam edeceğiz. Allah'a kavuşmak isteyenler, muhakkak her gün günde en az yüz sefer tövbe edecekler. Allah'a kavuşmak isteyenler, beş vakit namazlarını muhakkak kılalacaklar. Otuz ramazan oruçlarını muhakkak tutacaklar ve Allah'a kavuşmak isteyenler muhakkak cömert olacaklar, sadaka verecekler, zekat verecekler. Allah'a kavuşmak isteyenler, insanlara zarar vermeyecekler. İnsanlara faydalı olmaya çalışacaklar. Sizin en hayırlınız, etrafına en az zarar vereninizdir demiş Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, sizin en hayırlınız da etrafına en fazla faydası dokunanınızdır demiş.

Kıymetli dostlar, etrafınıza faydalı olmaya çalışın. İlmi olanlar, ilimleriyle elinde bir maharet olan, elindeki maharetiyle parası olan, parasıyla arabası olan, arabasıyla evi olan, evi ile etrafına muhakkak ve muhakkak faydalı olmaya çalışacak. Müminler, sufiler Allah'a kavuşmak isteyenler, etraflarına faydalı olmaya çalışırlar. Etrafınıza faydalı olmaya çalışın ve etrafınıza zarar vermekten uzak durun. Dilinizle zarar vermeyin, gözünüzde zarar vermeyin, kulaklarınızla zarar vermeyin, ellerinizle zarar vermeyin, ayaklarınızla zarar vermeyin, cinsel uzuvlarınıza zarar vermeyin. İnsanlara göz göre göre zarar vermeyin. Ticarette zarar vermeyin, ev halkınıza zarar vermeyin, akrabalarınıza zarar vermeyin, anne babanıza zarar vermeyin, eşlerinize zarar vermeyin, çocuklarınıza zarar vermeyin, komşularınıza zarar vermeyin, hayvanlara zarar vermeyin, yeşilliklere zarar vermeyin, sulara zarar vermeyin. Zarar vermeyin, zarar vermeyin, zarar vermeyin. Zarar vermekten uzak

durun. Hiç kimseye ve hiçbir şeye zarar vermemeye gayret edin. Yemekleri atmayın, israf etmeyin, önünüze geleni yiyeceğim içeceğim alacağım eskiyeceğim diye bakmayın. Her şeyde böyle aşırı derecede lükse kaçmayın. Çok böyle büyük harcamalar yapmayın. Allah muhafaza eylesin. Bu dünya bize ait değil, yani siz israf ettikçe, israf ettikçe, israf ettikçe, gelecek nesillere kirli bir dünya bırakıyoruz, bozuk bir dünya bırakıyoruz ne yazık ki ve bu bozuk bir ahlak bozuk bir yol bırakıyoruz. Allah muhafaza eylesin. İtidallı yaşayalım, zarar vermeyelim, etrafımıza da zarar vermeyelim. Eğer Allah'a kavuşmak istiyorsak, eğer Allah'a yakın olmak istiyorsak, eğer Allah'a dost olmak istiyorsak, hiç kimseye zarar vermemeye gayret edelim. Bugünün insanı, dünün insanı da böyleydi. Ama bugünün insanı diliyle çok zarar veriyor etrafa. Gıybet ediyor, iftira ediyor, koğuculuk yapıyor, laf dolaştırıyor. Allah muhafaza eylesin, dil var ya dil, dil ne yazık ki insanlara en fazla zarar getiren bir aza oluyor. Eğer dilimizi tutarsak, dinimizi tutacağız. Dilini tutmayan, dinini tutamaz. Dilimizde çok zarar veriyoruz insanlara. Allah muhafaza eylesin. Etrafımıza çok zarar veriyoruz. O yüzden inşallah Allah'a kavuşmak isteyenler, dillerini tutacaklar, tövbe edecekelr, Allahı zikredecekler. Allah'a yalvar yakar olacaklar. Allah cümlemizi onlardan eylesin inşallah. Aslan av hayvanlarına konuşmaya devam ediyor:

"Başın yarılmamış, şu başını bağlama. Birkaç gün çalış da ondan sonra gül."

Yani başın yarılmamış, yani başında bir sıkıntı yok. Hani hasta değilsin veya da bir şeyde özürlü değilsin. Özürlü olmadığın halde başın yarılmadığı halde neyapmağa başını bağladın. Hani böyle önceden bazı kadınlar işte hasta olmadıkları halde başlarını normalde yaşmaklarını bağlarlar, hasta numarası yaparlar. Hasta numarası yapınca onun bütün işini ama gelini yapacak ama kızı yapacak ama etrafındaki insanlar yapacak. Böyle bir kendince aldatır veya tembel erkekler vardır. Tembel erkeklerin hiçbir zaman hastalıkları bitmez. Hiçbir zaman iş beğenmezler. Bir tarafları ağrır. Bir tarafları acır, bir taraf bir şeyler onun hoşuna gitmeyen bir şeydir. O gün hava soğuktur, o gün hava sıcaktır, o gün hava serindir, o gün lodos vardır, o gün fırtına, o gün yağmur vardır. O gün işe gidilmez, o gün dükkan açılmaz, o gün işte muhakkak onun moralini bozacak bir şey olmuştur. Kadınlarda da vardır böyle, erkeklerde de vardır. Bunlar böyle kendilerince kendi kendilerini hasta numarası yaparlar ve hasta numarası yaparaktan ne yaparlar, kendi kendini tembelliğe atarlar. İşte Hz. Pir diyor ki aslanın ağzından başın yarılmamış. Başını neden bağladınki, birkaç gün çalış da ondan sonra gül. Yani bir özrün olmadığı halde, bir sıkıntın olmadığı halde, bir problemin olmadığı halde sen tembellik yaptın gaflete düştün kendi kendine

hasta numarası yaptın? Kendi kendine hastayım perdesine attın ve iş yapmaktan uzak duruyorsun veya hastayım diyorsun, derse gitmiyorsun, zikrullaha gitmiyorsun. Hastayım diyorsun, dersine çalışmıyorsun. Senin hep başın ağrıyor, muhakkak sen ders çalışırken başın ağrıyor senin. O yüzden senin çalışmaman lazım veya sen bir dükkana giriyorsun, o dükkanda hep senin başın ağrıyor. Senin çalışmaman lazım veya o yoldan gidiyorsun ya o yoldan giderken hep senin başın ağrıyor veya sana hep nazar değiyor ya, öyle ya, senden daha yakışıklı adam yok. Hep nazarlar sana değdi! Öyle ya, senden daha güzel bir kadın yok! Senden daha güzel bir kız yok! Hep nazarlar sana değdi! Ah, of, tüh tüh! Sen evde yan gel yat. Tembellik, gaflet! Allah muhafaza eylesin.

O yüzden gafil insan, tembel insan, cebriyeye düşmüş akılsız insan. Aklın mı yok senin! Akletsene, kaderiyeye düşen akılsız insan. Aklın mı yok! Yemeği ağzına götürmeyi biliyorsun ya, neden cebriyeye düştün. Yemeği ağzına götürmeyi seviyorsun, biliyorsun ya, neden kaderiyeye düştün veya da güzel eti almasını biliyorsun ya, neden kaderiyeye düştün. Neden cebriyeye düştün veya da güzel kıyafetler almasını biliyorsun ya neden cüzzi iradene gidip marka giymeyi seviyorsun, güzel kıyafetler almayı seviyorsun, güzel yiyecekler almayı seviyorsun, güzel evlerde oturmayı seviyorsun, kendince lüks evler almak istiyorsun, lüks eşyalar almak istiyorsun, lüks araba almak istiyorsun, aklın buna gidiyor da aklını kaybetmemişsin, cebriyeye gelince mi aklını kaybettin! Kaderiyeye gelince mi aklını kaybettin veya hadis inkarcılığına soyununca mı aklını kaybettin! Demek ki aklın var senin. Aklın var! Sen tokken yiyorsan, açken yemiyorsan aklın var senin. O zaman sen cebriyeye kaderiyeye veya hadis inkarcılığını bir yerlere bağlama. Tembelliğini bir yerlere bağlama. Gafletini bir yerlere bağlama. Bunun hatası, kusuru, yanlışlığı, eksikliği sana ait. Tevbe suresi, ayet 105: 'Ey Muhammed de ki, çalışın.' Bakın enterasan ayeti kerime, çok hoşuma gider benim. 'Ey Muhammed de ki çalışın. Yakında Allah Peygamberi ve müminler yaptığınız işleri görecektir. Sonra da gizli ve açık olanı bilen Allah'ın huzuruna çıkartılacaksınız. Yaptıklarınızı size haber verecektir.' Sen çalış canım kardeşim. Ayet i kerime meydanda. Senin Allah yolunda çalıştığını, dünya uğruna çalıştığını, senin hangi yoldan ne için neden çalıştığını Allah biliyor. Peygamber de görecek. Müminler de görecek. Sen bunu saklayıp gizlemem mümkün değil. En azından mahşer var. Mahşerde her şey senin ve bütün mahşer halkının önüne serilecek. Sen çalış, sen gayret et. Gizlisi de açığı da dökülecek.

Ümmet i Muhammed için dua edelim. Yarabbi, bizim gizliden işlemiş olduğumuz günahlarımızı affı mağfiret eyle, ört ki o mahşer yerinde, mahşer halkının önünde sergilenmesin, açığa çıkmasın. Bizleri öyle affet, bizleri

katında öyle affet ki bizim gizlide ve açıkta işlemiş olduğumuz günahlar, o peygamberlerin önünde, o velilerin önünde, o mürşitlerin önünde, o müminlerin önünde, orta yere dökülüp de açılıp saçılmasın. Sen bizleri affı mağfiret eyle Yarabbi. Dikkat edin kıymetli dostlar. Öyle günah işleyenler var ki o günah işleyenler günahlarından tövbe etmezlerse mahşer yerinde o günahlarının üzerine diriltilecekler. Çok korkunç bir hadis i şerif var. Bu zina eden zinacılar, mahşerde diyor köpekler gibi çatışaraktan halkolunur. Zinaya devam edenler, zina işlemeye devam edenler, bu hadis i şerifi gözünüzün önüne getirin ve bu hadis i şerifi gözünüzün önüne getirerekten tövbe edip geri dönün, ne olursunuz. Siz Allah'ın kulu, Resul'ünün ümmetisiniz. Hata yapmışsınız, yanlış yapmışsınız, eksik yapmışsınız. Yapmışsınız! Siz zina etmişsiniz. Zina ettiyseniz, tövbe edin, geri dönün ve mahşer yerinde böyle haşrolunmaktan Allah'a sığının. Faizciler şeytan çarpmış gibi mahşer yerinde diriltilecekler. Müminler, müminlerden faiz almayın. Bunlar çok böyle şedit, çok böyle sert ayet i kerimeler. Mümin, müminden faiz alıp vermesin. Mümin, müminin arasında faiz, alışverişi olmasın. Bu dünya gelip geçici, bu dünya son bulacak. O faizciler var ya! Mahşerde kabirlerinden şeytan çarpmışçasına diriltilecekler. Eğer tövbe edip geri dönmezlerse. Eğer tövbe edip geri dönerlerse kendilerini affedecek bir Rab kendilerine affeden bir Rab bulacaklar. Allah muhafaza eylesin. O yüzden çalışın, gayret edin. Allah yolunda çalışın. Çoluğunuzun, çocuğunuzun rızkı için çoluğunuzun, çocuğunuzun, etrafınızın selameti için çalışın ve çalışmaktan geri durmayın. Tembellik yapmayın. Tembellik büyük hastalık. Allah muhafaza eylesin.

Bazen böyle yabancı ülkelere gidiyorum, Sudan gibi, Bosna gibi. Gittiğim ülkeler var. Ordaki ne yazık ki gittiğim ülkelerdeki insanlara bakıyorum, büyük bir çoğunluğu tembel. İnsanlar çalışmıyorlar. Bir günlük işi beş günde yapıyorlar. On günlük işi, üç ayda yapıyorlar. Bu bürokrasileri de tembel, devletleri de tembel, kendileri de tembel. Bir mail atacak adam o maile bakmıyor. On gün mail atmıyor. Tembel! Allah muhafaza eylesin. Kalkıyor, namazı kılıyor, yatıyor. Yat Allah, dön Allah. Yat Allah uyu Allah, yat Allah uyu Allah, yat Allah... Böyle olmayalım, çalışalım, gayret edelim ve biz çalışmadıkça gavurun elinde oyuncak oluyoruz, gayret etmedikçe gavurun elinde oyuncak oluyoruz. Çalışıp gayret etmedikçe, münafıkların müşriklerin elinde oyuncak oluyoruz. Çalışıp gayret etmedikçe biz hep böyle bir yerlere bahane buluyoruz. İşte Avrupa bize izin vermiyor, dış mihraklar bize izin vermiyor. Çalışalım kardeşim! Profesörlerimiz çalışsın. Bakın, gayret etsin. Neden biz coronanın aşısını önce biz bulmuyoruz? Neden coronanın biz kendimizce tedavisini biz bulmuyoruz. Neden bazı hastalıkların aşılarını, ilaçlarını biz bulmuyoruz? Neden ilaçları biz yurt dışından hala daha

ithal ediyoruz? Neden ilaç sektörümüz bizim gelişmiyor iyice? Neden biz ilaç sektöründe biz yurtdışının kendince tasallutu altındayız? Neden! Neden hala daha ithal aşılar kullanıyoruz? Çalışalım, gayret edelim, mücadele mücadele edelim. Bizim de buluşlarımız olsun. Neden yeni yeni buluşlarımız daha fazla olmuyor? Neden üniversite camiası daha fazla çalışmıyor? Neden ticaret erbabı daha fazla çalışmıyor? Çalışalım, hem Allah yolunda gayret edelim, Allah yolunda çalışalım, hem de dünyamıza çalışalım. İlim yolunda çalışalım. Neden hala daha corona çıkalı neredeyse bir yıl olacak, bir yıldan beri beni corananın aşısını bulamadık ve bakıyoruz kendimizce tam olarak bir aşımız çıkmadı daha kendi aşımız? Neden dışarı biz muhtaç olalım? Biz çalışalım, biz gayret edelim. Neden bazı ilaçları tedavi edici unsur olarak kullanılmıyor da hep böyle bastırılmış olarak kullanılıyor. Yani örneğin işte bir şeker hastalığının tedavisini bulamıyoruz. Bir kanser hastalıklarının tam olarak tedavilerini bulamıyoruz veya bazı hastalıkların tam olarak tedavilerini bulamıyoruz. İlaç sektörünün deney hayvanları gibi olduk. Allah bizi affetsin. O yüzden çalışalım. Allah çalışanları sever. Hem manevi olarak, hem de maddi olarak çalışalım, gayret edelim. Tembellerden olmayalım.

"Dünyayı arayan kimse olmayacak ve kötü bir şey aradı. Ukbayı arayansa kendine iyi bir hal aramış oldu. Dünya kazancı için çarelere başvurmak, soğuk bir şeydir. Dünyayı terk etmek için çarelere başvurmak ise caizdir, emredilmiştir. Hile ve çare diye zindanı delip de çıkmaya derler. Yoksa birisi zaten açılmış deliği kapatırsa yaptığı iş soğuk ve ters bir iştir. Bu dünya zindandır. Biz de zindandaki mahpuslarız. Zindanı del, kendini kurtar! Dünya nedir? Allahtan gafil olmaktır. Kumaş, para, ölçüp tartarak ticaret etmek ve kadın; dünya değildir. Din yolunda sarfetmek üzere kazandığın mala Paygamber 'ne güzel mal' demiştir.

Bunu komple okudum ki asıl gelinecek nokta sonundaydı. O yüzden kafamız karışmasın diye okudum yine inşallah Allah izin verirse adım adım gideceğiz. Dünyayı arayan kimse olmayacak, kötü bir şey aradı, yani ukbayı arayansa kendine iyi bir hal aramış oldu. Şimdi sadece dünya menfaatini arayan, sadece hayatı dünya hayatı olarak gören bir kimse, kötü bir iş yaptı, kötü bir şey aradı. Yani bu bizim hayatımız sadece dünyadan ibaret değil çünkü. Sadece dünya hayatı ile sınırlı bir hayat değiliz. Biz ebedi bir hayata doğru koşuyoruz. Sonsuz bir hayata doğru koşuyoruz. Bu sonsuz hayatı cehennemde mi geçireceğiz, cennette mi geçireceğiz. Cennette geçireceksek, o zaman cennetlik ameller de işleyeceğiz. 'Kim ahiret menfaatini isterse, onun mükafatını arttırırız. Kim de dünya menfaatini isterse, ona dünyada istediğinin bir kısmını veririz, ahirette ise hiç bir nasibi yoktur.' Şura 20. O

zaman kim ahiret menfaatini isterse, Cenab ı Hak onun menfaatini arttıracak. Bire yüz verecek. Bire yediyüz verecek. Bire bin verecek. Bir de sayısız verecek. Cenab ı Hakk'ın lütfundan, ikramından, ihsanından kim hesap sorar? Allah keyfiyete bağlı. Sen bir hasene yaparsın, Cenab ı Hak sana yüz bin hasene yazar. Sen bir rekat namaz kılarsın, Cenab ı Hak milyon rekat namaz sevabı yazar sana. Allah'ın lütfu ikramıdır, ihsanıdır. O yüzden Cenab ı Hak onu arttıraraktan götürür sen bir sefer eşhedü enla ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abduhu ve Resuluhu dersin. Cenab ı Hak sana kelp kabilesinin koyunlarının kılları adedince sana sevap yazar. Eee? O kılları sayabilir misin? Sayamazsın. O zaman sana sayısız sevap yazabilir mi? Evet. Sen bir sefer Allah dersin. Cenab ı Hak sayısız verir sana. Sen otursun bugün virdim benim bin tane la ilahe illallah dersin. La ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah la ilahe illallah dersin. Cenab ı Hak La İlahe İllallah demenin her harfine isterse on sevap, isterse yüz sevap verir, isterse yediyüz sevap verir isterse bin sevap verir, isterse sayısız sevap verir. Çünkü hadis-i kutsi de buyurdu ki la ilahe illallah bir kefeye konsa, bütün yaratılmış olan varlık bir kefeye konsa tevhidim ağır gelirdi dedi.

Hani Musa aleyhisselam dedi ya Yarabbi öyle bir şey öğret ki seni zikredeyim, seni tesbih edeyim, seni tenzih edeyim, seni anayım. Senin çok hoşuna gitsin. Cenab ı Hak Musa(a.s.)'a dedi ki ya Musa tevhidime devam et. Yani la ilahe illallah demeye devam et. Musa aleyhisselam dedi ki Yarabbi, bunu herkes biliyor. Bunu herkes söylüyor. Allah Musa Aleyhisselam'ı tenkit etti. Dedi ki sen benim tevhidi mi hafif mi görüyorsun? Allah muhafaza eylesin! O yüzden ahiret menfaatini ara ahiret, ahiret menfaatini iste ve sen bir ahiret menfaati için bir zikrullah yapman veya namaz kılman ve Allah rızası için Allah için bir haramdan uzak durman. Evet, Cenab ı Hakkın çok hoşuna gider. Haramdan uzak durmak da ibadettir. Haram işlemeye muktedir misin? Evet. Cebinde para var, içki içebilir misin? Evet. İçmediğin müddetçe sen Allah sana sevap yazıyor. Senin cebinde para var, zina yapabilir misin? Evet. Çünkü Türkiye Cumhuriyeti devletinde zina suç değil, açık. Türkiye Cumhuriyeti Devleti zinayı meşru görüyor. Meşru, bildiğiniz meşru. Türkiye Cumhuriyeti Devleti zinayı haram olarak görmüyor ve açıktan da herkes zina edebiliyor mu? Evet. Parası olan olmayan, yakışıklı olan olmayan herkes kendince bir yol bulup zina edebilir mi? Evet. Ama herkes yol bulup zina edebilirken, sen zina etmiyorsun ya, bu yol da sana açık ya, buna muktedirsin.

Cebinde paran var, fiziğin yerinde örneğin ama yapmıyorsun veyahut da kadınsın, güzelliğin yerinde, boyun posun yerinde, alımın çalımın yerinde. Erkekler de etrafında pervane dönmeye hazır ama yapmıyorsun.

Bakın yapmadığın her an için, yapabilirsin çünkü yapmadığın her an için Allah'tan, Allah sana sevap yazıyor. Siz bunları, burası şeytanın sakladığı yerlerdir.Ümmet bunları görmez. Birşeyi bir haramı işlemeye muktedirsin. Uyuşturucu sokaklarda satılıyor şu anda. Sokaklarda satılıyor, yani ufacık bir çocuk dahi uyuşturucu bulabilir, alabilir, kullanabilir. İçki her yerde satılıyor çok rahat, her yerde de içiliyor çok rahat ama içki içmiyorsun ya Cenab ı Hak sana her muktedir olduğun bir haramı işlemediğin müddetçe, Allah sana devamlı sevap yazıyor. Sen bunun farkında değilsin ama ya sen sadece Allah'ı sevdiğin için iman ettin için kendinden haram, kendini haramlardan uzak tutuyorsun. Bilinçli bir şekilde yani bilinçli bir şekilde gıybet etmiyorsun. Bilinçli bir şekilde iftira etmiyorsun. Bilinçli bir şekilde dedikodu etmiyorsun. Bilinçli bir şekilde anneni üzmüyorsun. Bilinçli bir şekilde babanı üzmüyorsun. Bilinçli bir şekilde annene babana hürmet ediyorsun. Saygı duyuyorsun. Bakıma muhtaçsa bakmaya çalışıyorsun. Bilinçli bir şekilde, Allah için. Allah için eşine bakıyorsun. Allah için eşini dövmüyorsun. Allah için eşine karşı merhametli davranıyorsun. Kadın erkek birbirine karşı önemli değil, Allah için çocuklarına merhamet ediyorsun. Allah için çocuklarına zulmetmiyorsun. Allah için çocuklarının dini yaşamaları için yardımcı olmaya çalışıyorsun. Nasihat ediyorsun. Allah için ama bunları görmüyorsun sen hiç. Cenab ı Hak hepsine sayısız sana sevap veriyor ve sen mahşere çıktığında bir bakıyorsun ki sevapların ağır. Diyorsun ki ben bu kadar sevap işlememiştim. Ben bu kadar sevabı hak edecek bir şey yapmamıştım.

İşte bizim onlar görmediğimiz şeyler. Hissetmeden ama kendi kendimize farkında değiliz biz ama haram duygusuyla işlemiyoruz ya. Allah yasaklamış sonuçta yani. Bugün için erkekler de kadınlar da istedikleri anda zina edebilirler mi? Edebilirler. Yani geçenlerde Bursa'da bir olay oldu. Malum, bütün medya yazdı. Kadının birisi kocası için uzaklaştırma aldı. Uzaklaştırma aldıktan sonra, şu İstanbul, melanet İstanbul sözleşmesi denilen bu melanet, başımıza ne işler açıyor. Kadının birisi yani kötü düşünecekse bir insan, bunu yapıyor. İstanbul sözleşmesi bu hakkı veriyor. Kadının beyanı çünkü sorgusuz sualsiz kabul ediliyor. Adam uzaklaştırma cezası alıyor. Uzaklaştırma cezası aldıktan sonra kocasına, ondan sonra gidiyor sevgilisini alıyor eve. Adam da tekrar gelip basıyor onu. Adam kalktıydı ağır mı yaraladıydı, vurdu mu, öldürdü mü bir şeyler olmuştu Bursa'da. Yani tam haberi izleyemedim ama Bursa'da olmuştu. İstanbul'da da olmuştu yani zina yapmak çok kolay. Bir kız çocuğu istediği anda babasını evden uzaklaştırabilir. Bir kadın istediği anda kocasını evden uzaklaştırabilir, istediği anda. Bu İstanbul sözleşmesi böyle melanet bir sözleşme. Melanet bir sözleşme bu sözleşme.

E zina edebilir mi? Evet! Suç mu? Değil! Suç mu? Değil! Evli bir kadın isterse on tane, yirmi tane erkekle zina edebilir mi? Evet! Suç mu? Değil! Evli bir adam isterse on tane, yirmi tane kadınla zina edebilir mi? Evet! Suç mu? Değil! Değil! Bakın ve buharamı herkes çok rahat işleyebilir mi? Evet ama bir kimse Allah korkusundan bunu işlemedi, yapmadı. Buna muhdedir mi? Evet. Paraysa para, var mı, var. Bitti. Bitti! Yapabilir misin? Yapabilirsin veya paran yok, yakışıklı bir erkeksin. Yapabilir misin? Evet veyahut da işte paran yok, güzel alımlı, çalımlı bir kadın mısın? Evet. Yapabilirsin çok rahat. Suç değil çünkü. Böyle yapmadı, o yapmadığı gün, an, saat, dakika, saniyesine dahi ne yapıyor Cenab ı Hak? Sevap veriyor. Bakın Cenab ı Hak sevap veriyor. O yüzden kim ahiret menfaatini isterse Cenab ı Hak onun mükafatını arttırıyor. Hani meşhur ya hadis-i kutsi, hiçbir gölgenin bulunmadığı o mahşer yerinde yedi sınıf kimseyi Cenab ı Hak, bir rivayette kendi gölgesinde gölgelendirecek, bir rivayette arş ı alanın gölgesinde gölgelendirecek diyor. Bu yedi sınıftan birisine genç, güzel, böyle saygıdeğer, alımlı, çalımlı bir kadın, gece yarısı bir erkeğe gel dedi de, o erkek de ben Allah'tan korkarım der, ona gitmezse diyor, hani zinadan kendini uzak tutarsa, zinaya doğru koşmazsa, Allah diyor onu kendi gölgesinde gölgelenecek.

İşte bir şey haram, o haramı Allah'a olan imanımızdan, Allah'a olan sevgimizden dolayı yapmıyorsak, Cenab ı Hak ahiretteki menfaat, mükafatımızı arttıracak ve Cenab ı Hak vuslat yolumuzu açacak. Cenab ı Hak bize yakinlik yolumuzu açacak. Cenab ı Hak bize kavuşma yolumuzu açacak. Allah namazı farz kılmış. Namazı Allah için kılıyoruz, Allah'a yakinlik kapımızı açacak. Allah'a yakinlik, kapımızı açacak. O yüzden kim dünya hayatı için ahiretini terk etti. Her şey dünya için, onun için geçerli. O her şey, o bir villaya sahip olmak için herşeyden vazgeçti. O zengin olmak için her şeyden vazgeçti. Var, vazgeçenler. Zengin olacak ya o kimse, adam virdinden vazgeçiyor, zikrinden vazgeçiyor, adam dergahından vazgeçiyor, adam kur'an ve sünnet çalışmalarından vazgeçiyor, adam Allah yolunda mücadele etmekten vaz geçiyor. Yaklaşık otuz yılın üzerindedir. Kur'an sünnetle ve sufilik yoluyla haşır neşir olan bir kimseyim, yani nelerini gördük. İşte abi bize müsaade et, ben biraz para pul toplayayım, zengin olayım, geleceğim. Yine abi bana müsaade et, bizim işlerimiz müsait değil. Bunu böyle böyle yapalım, ondan sonra ben geleceğim. Yine hepsi de dağılıp gittiler ve hatta bir zorluk gördüler bir sıkıntı gördüler. Bilhassa 28 Şubat'ta, bırakıp gittiler. Bırakıp gidince hepsi de dağıldı gitti. Çünkü neden? Yönlerini dünyaya döndürdüler. Yönlerini dünyaya döndürünce ahiret, ahirete sırtlarını döndüler. Cenab ı Hak ne diyordu? Kim Allah'a kavuşmak isterse, Allah da ona kavuşmak ister. Kim Allah'a sırtını dönerse, Allah da ona sırtını döner.

Kim Allah'a kavuşmak istemezse, Allah da ona kavuşmak istemez. Sen dünyaya yönünü dönersen, ne yazık ki dünyayı tam olarak elde edemezsin. Bakın neden? Dünya serap gibidir çünkü asla. Hani hadis i şerif var ya, 'insanın iki vadi dolusu altını olsa diyor, üçüncüsünü ister. Üçüncüsüne yönelir.' Allah muhafaza eylesin.

O yüzden Cenab ı Hak isterse mükafatları arttırır ahiretlik olanları ama dünyada olan da ona diyor az bir şey veririz dünyadan, istediğinin bir kısmını veririz hepsini de vermeyiz. O yüzden hiç kimse dünyayı tam olarak elde edememiştir. Rabbim ne dünya için ahiretini terk edenlerden ne de ahiret için dünyayı terk edenlerden eylemesin bizleri inşallah. Dünya kazancı için çarelere başvurmak soğuk bir şeydir, yani dünya kazancı için işte çare üretmek, dünya kazancı için yol koşturmak soğuk bir şeydir. Dünyayı terk etmek, çarelere başvurmak ise caizdir, emredilmiş. Hani Lokman Suresi ayet 33: 'Öyleyse sakın dünya hayatı sizi aldatmasın.' O zaman yani dünya hayatı seni aldatmasın. Dünyanın süsü seni aldatmasın, dünyanın şatafatı, şatahatı seni aldatmasın. İnsanların lüks hayatları seni aldatmasın. İnsanların lüks harcamaları seni aldatmasın. Ne yazık ki bu devirde, bu zamanda müslümanlar buna aldanıyorlar, buna kanıyorlar ve dünya hayatı ne yazık ki onları böyle dağıtıyor, onları perişan ediyor. Hani böyle ben şimdi biraz böyle geriye doğru gideyim, geriye doğru gittiğimizde böyle Allah muhafaza eylesin. Benim böyle islamla yeni tanıştığım zamanlar, yıl seksenaltı, seksenyedide böyle işte herkes dinle, ben öyle tanımlıyorum, muhakkak bizden önce de tanışanlar, haşır neşir olanlar vardır. O zaman için bakıyordum, ben bu benim bu sözüme çok kırılıyorlar, inciniyorlar. Hani önceden mücahitdiler, şimdi müteahhit oldular, yakında da it oluyorlar diye söylediğimde çok canları sıkılıyor ama ben dünün mücahitlerini biliyorum çünkü. Dün bize böyle burun kıvıranlar, hani böyle bunlar böyle çok isim vermek istemiyorum ama yani böyle şimdi bir kısım ehl-i sufi, ehl-i tarikat, bir kısım ehl-i cemaat ve bir kısım milli görüşçüler, bunlar böyle, böyle tanımlayayım ben, açık açık. Ya korkum çekintim yok. Milli görüşçüler, böyle bizi beğenmezlerdi. Böyle bize tepeden bakarlardı. Sufi standartlıyız diye veyahut da işte nurcular bize tepeden bakarlardı. Bilhassa bana ve bizim arkadaşlarımıza tepeden bakarlardı. Açık açık konuşmak gerekirse. Bunlar böyle şeydi, hani biz böyle insanları uyuşturan, insanları böyle işte mücadele ettirmeyen bir topluluğuz. Yani bir tek dini onlar biliyorlar. Bir tek cihatcı onlar, bir tek mücadeleci onlar.

İşte Fethullah Gülen cemaati, işte okuyucular, yazıcılar, o zaman böyle çok etkin bunlar. Ondan sonra bir kısım nakşibendiler, çok etkinler, işte milli görüş çok etkinler, böyle bizim o seksenaltılarda, seksenyedilerde,

seksensekizlerde onlar çok etkinler ve o zaman ben de hasbel kader işte Nevşehirli Abdullah Gürbüz Efendi ile tanıştık. Öyle sufi yoluna girdik. Herkes bizi horluyor. Gerçekten horlandık çok. Hala daha horlanırız da. İşte o zaman tek okunacak gazete var. Neydi o, milli görüşün gazetesinin adı ya, milli gazete. Milli gazeteydi. Onu okuyan bir tek iman ehli, onu okumayan iman ehli değil veyahut da işte bir tek partiye oy atılır. Refah Partisi'ne. Ona oy atmayanların imanları sorgulanır. Böyle seksenaltılar, seksenyediler, seksensekizler, doksanlar. Bunların içerisinde biz böyle bunların içindeydik. Bir tek okunacak kitap var. Onlar da risale i nur. Başka kitap okunmaz. Bir tek cemaat var, Fethullah Gülen'in cemaati. Hizmet eden o, başka cemaat yok. Bir tek sufi kanat var, nakşibendiler. Başka bir yol yok başka, geri kalan hepsi de bozuk, hepsi de sıkıntılı. Bunların içerisinde biz büyüdük. Ben islam olarak öyle söyleyeyim ve baktığımızda böyle o mücahit olanlar kendilerince, bizi eleştirirlerdi bize böyle bir laf söylerlerdi. İşte mesela onlar, o zamanlar çok meşhur, habire fizilali yani şeyi o mısırlı tefsir hocası, Seyyid Kutub'un kitaplarını dağıtırdı milli gazete. Mevdudiyi dağıtırdı milligazete. O böyle Refah Partisi'nin o milli gençlikte, bunlar konuşulurdu. Başka kitaplar okunmazdı. Ondan sonra Mevdudi'den büyük bir alim yoktu yani o hatta o kitapları, o böyle tefsirleri satan, milli gençlik vakfının elemanları vardı. Onlar harıl harıl Seyyid Kutub'un ondan sonra, yoldaki işaretler, fizilal'il kur'an, onları satarlardı. Böyle herkese böyle dağıtırlardı. Başka kitap, risaleciler, risale satarlardı harıl harıl. Başka kitap yok. Fethullah Gülen'in cemaatı, Fethullah Gülen'in kitaplarını satarlardı, onun vaazlarını dağıtırlardı. Başka bir şey yok. Böyle bir seksenaltılar, seksenyediler, doksanlar, doksanbeşler. Hatta ikibinlere kadar böyle geldi. Ooooo ooo! Hiç böyle tavizsiz gidiyorlar ve bizim gibi böyle işte hasbelkader, Allah için sufilik yaşayanları kerih görüyorlar. Tepeden bakıyorlar. Böyle eleştiriyorlar yani biz, hele beni artık böyle, ben bir de ülkücülükten gelmeyeyim ya, benim ne köpekciğim kalıyor ne itçiliğim kalıyor ne kafatasçılığım kalıyor. Benim hiçbir şeyim kalmıyor böyle. Benim yüzüme bir şey söyleyemiyorlar, bu mümkün değil zaten. Benim eskim sert biraz böyle, nerde! Hala daha yüzüme söyleyemezler. Bu eleştirenler hep arkamdan konuşurlar.

Ben böyle arkamdan konuşanlar için 'İslam'da helaller ve haramlar' dan, işte ben nemmamlık ile alakalı bir laf, söz söyleyince de hop oturup hop kalkıyorlar. Hani demiş ya o zaman için tabiinden bir zat, nemmamlık yapanlar için, İslam'da helaller ve haramlar, nemmamlık bahsini açın, nemmamlık bahsinde der ki tabiinden bir zat, bu laf dolaştıranlar, böyle laf getirip laf dolaştıranlar, gıybet edenler, laf dolaştıranlar, onlar işte çok özür dilerim böyle damgalanmış, onun bunun çocuğudur hükmüne getirir onları.

Bunlar hala da yaparlar bunu. Böyle laf getirirler, laf dolaştırırlar. Hala da bunlar yaparlar. İşte normalde o zamanlar böyle onlar böyle sırf tek mücahit onlar biz böyle şeyiz yani tırıvırı. İnsanlarız ama ne yazık ki işte bunlar böyle zaman içerisinde bilhassa Refah Partisi'nin belediyeleri kazandığında, başladılar hızla bozulmaya. Ne yaptılar onlar? Mücahitlikten müteahhitliğe terfi ettiler. Cemaat büyüdü bunlar da mücahitlikten müteahhitliğe terfi ettiler. Terfi ettiler, bu tarikatlar büyüdü. Tarikatlar büyüyünce bir kısım o günün anlı şanlı tarikatları, ne yazık ki siyasete ve ticarete atıldılar. Bakın dünya, Türkiye'deki islami mücadeleyi, bu dünyaya tapanlar, yönünü dünyaya dönenler, sulandırıcılar. Şimdi dünün mücahit kisvesinde bulunanlar, bugün müteahhit kisvesindeler veyahut da dünün mücahitleri, bugün bürokrat. Bürokrasiye girdiler. Bugün işte belediyelere, devlet dairelerine girdiler. Makam şoförlerini buldular. Ne bileyim işte zaman zaman, böyle bir bürokrasiler de bir makam sahibi oldular. Onların mücahitliklerinden bir eser kalmadı. Benim tanıdıklarım var, bildiklerim var, beraber çay içtiğimiz, çorba içtiğimiz, sohbet ettiğimiz, zikrullah yapıp da siz bu milleti uyuşturuyorsunuz, sizden bir cacık olmaz deyip ayrılanlar var.

Şimdi her biri zengin oldular. Müteahhit oldular. Her biri bürokraside söz sahibi oldular. Belediyelerde söz sahibi oldular. Ne yazık ki dünya bunları bozdu. Yani Şevki Yılmaz o zamanlar konferanslar veriyordu Kapalı Spor Salonlarında. Şevki Yılmaz'ı dinliyordu bütün herkes. Şevki Yılmaz'ı dinlerken insanlar kendilerinden geçiyorlardı. İşte bir tane daha vardı. Onlar Hasan Hüseyin Ceylan mıydı? Öyle bir şeydi. Ondan sonra onu dinliyordu o ekip. Abdurrahman Dilipak'ı dinliyordu o ekip. Mesela Abdurrahman Dilipak Bayındır'a kadar gelmişti konferans vermek için. Şimdi aynı ekip Abdurrahman Dilipak'ı her yerde mahkemeye veriyor İstanbul sözleşmesine karşı çıktığı için ve o sözleşmede bir lafız kullandığı için. Her yerde bakın. Aynı ekip bunlar. Aynı ekip ama işte veyahut da o Fethullah Gülen cemaati, en son neler oldu Türkiye'de herkes gördü. Ne hale geldi veyahut da Türkiye'de bir kısım nakşibendiler ne hale geldi. Ne, hangi noktaya geldiler ve ticarete girdiler, siyasete girdiler, ne bileyim, herkes bir şeyden, bir yerin bir şeyin kenarından tutmaya çalıştılar. Ne yazık ki dünya bunları bozdu. Acı şeyler bunlar. Bu özeleştiriyi yapanlar çok az ve bunu benim ağzımdan çıktığı için yine şimdi beni tefe koyacaklar tabii de yine eleştirecekler beni, yine laf söyleyecekler. Hakkımda dedikodular, gıybetler, iftiralar edecekler ama gerçek bu. Makamı görünce bozuldular. Parayı görünce bozuldular. Makam ve paradan bozuldular ve bozulunca kadından da bozuldular. Şimdi bakıyorsunuz her birinin altında en lüks arabalar, milyon dolarlık,

milyon euroluk! En lüks evler, milyon euroluk, milyon dolarlık. Kıskandığımdan değil. Beni ilgilendirmez. İlgilendirir, ilgilendirmez!

Zenginliğe karşı değilim. Zenginliğe düşman da değilim. Helal olan hiçbir şeye düşman değilim. Helal olan hiçbir şeye düşman değilim. Dün bir çay parası bulamıyan bir kimse, siyasetin ucundan tuttu, zengin oldu, paraya pula kavuştu. Dün iki oda bir salonda oturan bir kimse bir bürokratın, bürokrasinin ucundan tuttu, siyasettin ucundan tuttu, şimdi bilmem kaç tane villası var. Dünün mücahidi, bugünün müteahhiti ve ardından da iti oldu. Dünya bozdu müslümanları. En büyük üzüntüm bu zaten. En büyük üzüntüm bu! Dünyaya yöneldiler ve bu dünyaya sahip çıkınca, hani kendilerince ilk önce öyle aldattılar kendilerini. Parasız olmaz bu işler. Para toplamadan olmaz. Para kazanmadan olmaz. Bizim de para kazanıp mücadele etmemiz lazım. Bizim de televizyon kurmamız lazım. İyi, kanal yedi kurulurken müslümanlar, kanal yediye para yardımı ettiler. İlk kurulduğunda kanal yedi, birkaç evliya menkıbesi, birkaç islami film. Sonra? Gitti! TGRT, para topladılar, çok iyi biliyorum. Ben o zaman Yeni Gökçen'de esnaftım, ticaret yapıyordum. Kapı kapı dolaşıyorlardı. Çek ver, senet ver, para ver, ne verirsen ver. Müslümanların da bir kanalı olması lazım. Müslümanların da medyada olması lazım. Oldunuz! TGRT sonra bilmem kaç milyon liraya Amerikalı fox'a satıldı. Müslümanların parasını verdiler mi geriye? Hayır! Kanal yedi el değiştirdi. Önceden refah partililerin elindeydi, satıldı. Satıldı, el değiştirdi. Ak partililerin eline geçti. Oraya para yatıranların paralarını geri mi iade ettiler? Hayır! Kârlarını mı verdiler? Hayır! Ondan sonra Necmettin Erbakan hoca gitti, TV5'i aldı. Tekrar aldırdı, aldı. Neyse. Ne oldu o müslümanların parası? Gitti. Hani müslümanların paraları, nerde? Toplanan paralar nerde? Kimse hesap bile soramadı. Hesap bile sorulmuyor ama para toplamayan, hiç kimseden ücret istemeyen ve hiçbir kimseden ücret almadığı da sabit olan toplulukların vuruyorlar enselerine. Neden almıyorsunuz diye. Diyanet Vakfı'nın Türkiye finans'ta parası battı. Kim sordu hesabını? Türkiye Diyanet Vakfı'nın parası, Türkiye finans'ta battı. Kim hesap sordu? Hiç kimse. Ne oldu para? Gitti! Nereye gittiği belli değil. İşte müslümanlar, dünyaya çare ararlarken, kendilerini kaybettiler. Sebep? Çünkü nefis terbiyesi yapmamışlardı. Eğer onlar gerçekten bir nefis terbiyesinden geçmiş olsalardı, onlar dünyayı kendilerine basamak yaparlardı. Dünyaya tapınmazlardı. Allah bizi affetsin ve ne yazık ki dünya hayatı, müslümanları aldattı ve ayet i kerimelerde, birçok ayet i kerime, birçok hadis-i şerifte dünya hayatı müslümanları aldatır diye söylenmiş olmasına rağmen, ikaz edilmesine rağmen, çünkü şeytan onlara vaad etti. Ayeti kerimede öyle diyor.

Nisa 120: 'Şeytan onlara vaad ediyor, kuruntulara düşürüyor. Şeytanın kendilerine vaat ettikleri aldatmaktan başka bir şey değildir. Çünkü onlar şeytanın vadine kanıyorlar. Nefis terbiyesi görmediler. İmanları kemale ermedi. Nefis terbiyesi görmediğinden, imanları kemale ermediğinden, başlarında da başlarında da kamil bir şeyh olmadığından ve onlara ikaz ve irşatda bulunmadığından dolayı, şeytan onları kuruntulara ve vesveselere kattı ve onlar dünya hayatının süsüne, dünya hayatının debdebesine, dünya hayatının şatafatına kandılar, gittiler. Bizim de villamız olması lazım dediler. Bir tane villa oldu doymadı, ikinciyi aldılar doymadı, üçüncü villa oldu. Bizim de lüks evimiz olması lazım dediler, bir tane aldılar, doymadılar. ikinciyi aldılar doymadılar, üçüncüyü aldılar. Gittiler, bizim de dediler lüks arabamız olsun, o lüks arabanın daha lüksünü, o lüks arabanın daha lüksünü aldılar. Bizim de dediler kılığımız kıyafetimiz düzgün olsun, İtalya'dan Versaceler aldılar, Guççiler aldılar, ingiliz kumaşlarını getirdiler. Bilmem hangi markaları getirdiler. Dünün mücahidine baktık biz, Versacelerle hava atıyor dünün mücahidine baktık baktık biz, yanında eşinin beşbin dolarlık Gucci güneş gözlüğü ile dolaşıyor. Dünün biz mücahidine baktık, yanında eşinin Vakko eşarbı var, tanesi beş bin lira! Dünün mücahidi ne baktık biz, eşi Gucci, veya Versace veya bilmem hangi marka başörtüsüyle örtünüyor. Evet! Dünün mücahidi bir de geldi bir tane çadıra da geldi, işadamı görüntüsü var, orda bir de iftar dağıttı, orda bir de iftar verdi. O kendi nefsini mutmain etti veyahutta gitti şeyhine on bin lira, yirmi bin lira, elli bin lira, yüz bin lira verdi, kendini mutmain etti. O gitti işte kendince ben kur'an kursu açıyorum dedi, kur'an kursu yaptırdı, öbür taraftan ama dünyayı götürdü. Kimse görmedi! Dünya hayatının süsü, dünya hayatının şatafatı, insanları aldattı. İnsanları kandırdı ve ahiretlik gideceklerine dünyalık gittiler. Dünün mücahitini aldılar, getirdiler, belediye başkanı yaptılar. Belediye Başkanı'nın ilk mücadelesi ehl i sufi ile oldu. Dünün mücahidini aldılar, getirdiler, belediyede encümen yaptılar, onun ilk mücadelesi müslümanlarla oldu ve onlara sırt çevirmek oldu ve ne yazık ki dünün mücahitleri, dünün müslüman, mümin görünen kimseleri, makamı görünce bozuldu, parayı görünce bozuldu ve onlar dünya süsüne ve şeytanın vaat ve kuruntularına aldanıp gittiler. Allah muhafaza eylesin.

Ne yazık ki zalimlerden oldular. Ne yazık ki hak ve hukuku gözetmez oldular. Ne yazık ki adaleti gözetmez oldular. Ne yazık ki kur'an ve sünneti gözetmez oldular. Bakın, dikkat edin, kur'an ve sünneti gözetmez oldular. Kuran'ın emirlerini rafa kaldırdılar. Sünnet i seniyyeyi rafa kaldırdılar. Dünün mücahitleri bugün, şimdi hadis inkarcıları oldu. Dünün mücahitleri bugün şimdi mezhep inkarcıları oldu. Dünün mücahitleri bugün sufi düşmanı

oldu. Evet! Dün de öyleydiler aslında ama görmüyordu hiç kimse. Biz bunları söylüyorduk, biz bunları bağırıyorduk o zaman için. Biz bunları uyarıyorduk yapmayın etmeyin diye, bizi de o zaman için kızıyorlardı, tu kaka ilan ediyorlardı. Şimdi de kızıyorlar zaten böyle söylediğim için, şimdi de böyle söylüyorlar. Bir ara Allah rahmet eylesin şeyhim, şeyin, Turgut Özal'ın işte kaç milletvekili çıkaracağını, Nevşehir'den kaç milletvekili çıkaracağını rüyasında görmüş. O zaman Çorumlu Hacı Mustafa Efendi sağ. Bunu da orda burda etrafına söylemiş, böyle böyle olacak diye. Bunu da Esat Kıratlıoğlu o zaman Nevşehir Milletvekili duymuş. Bunu duyunca işte gelmiş, sohbet etmiş, konuşmuş. Ondan sonra da Turgut Özal'a bunu aksettirmişler, işte söylemişler. Turgut Özal da demiş bir gelsin görüşelim, bir duasını alalım demiş. Allah rahmet eylesin. O zaman Çorumlu Hacı Mustafa Efendi Hazretleri sağmış. Neyse, Abdullah Efendi Hazretleri izin almış şeyhinden, Çorumlu Hacı Mustafa efendiden, bana naklettiği o. Gitmişler, başbakanlığın arka kapısından girmişler, tanışmışlar, görüşmüşler işte, dua etmiş .Vay! Sen misin ona dua eden! Turgut Özal'ın Partisi anapa oy verenler, hain, neredeyse dinsiz ilan edilmişti o zaman. İşte Allah Allah Allah Allah Allah Allah! Dervişliğimizin ilk yılları bizim. Bu kıyameti koparıyorlardı. İşte siz böyle şeyhiniz Turgut Özalcı, anapçı diye!

Allah rahmet eylesin. Şeyh Efendi gene hiç ne o, anapçı falan olmadı mesela. Hatta rüyalar anlattırırdı şeyh efendi. İşte Refah Partisi'ne oy verilsin diye. Söylerdi de. Açıktan da derdi. Biraz böyle farklı, el altından da söyler, söyletirdi, refah Partisi'ne oy verilsin diye. Öyle demesine rağmen, onun böyle dumanını çıkarırlardı, tozunu attırırlardı o dünün mücahitleri! Derlerdi ki bana söyledikleri, Allah sizi ıslah etsin. Allah Allah! Neden? İşte siz Anavatana oy veriyorsunuz! Canım Kardeşim, elinde bir delilin var mı? Yok. Elinde bir hüccetin var mı? Yok. Elinde böyle bir söz var mı? Yok. Ya nerden bunu çıkardın sen? E onunla fotoğrafı var ya! Şimdi herkesin her şeyle fotoğrafı var! Sonra örnekliyeceğim şimdi bunu. İşte doğru yol partisine oy verenler de öyleydi. CHP'ye oy verenler de öyleydi. Ee? Erbakan hoca gitti, Doğruyol partisi, Tansu Çiller'le hükümet kurdu. Evet! Sonra ben onlara dedim. Ne oldu ya? Dedim Tansu Çiller ile hükümet kurdunuz şimdi. Hani doğru yol partisine oy verenler, melundu, kafirdi, mürtetti, münafıktı. Öyle dediydiniz bana. Ne oldu şimdi dedim. Ses yok.

Eee? Bir de hani böyle o topluluk böyle, işte bir şeyh kadınlara elini öptürüyorsa, kıyameti koparıyorlardı. Erbakan Hoca da Tansu Çiller ile tokalaşıyordu. Bayan bakanlarla tokalaşıyor du. Onu nereye koyacaktık? Bir de Mehdi diyorlardı ondan için. Bakın, dünyaya dönersek insanlar ne yazık ki kur'an ve sünnetten tavizler veriyorlar. İnandıkları ilkelerinden tavizler

veriyorlar. İnandıkları yoldan tavizler veriyorlar. Dünya ve şeytanın kuruntusu insanları aldatıyor ve bugünlerde kendi kendime böyle seyrediyorum. Ya diyorum dünün muhteşem insanı, dünün muhteşem insanı Abdurrahman Dilipak ne zaman kaka oldu da aynı kitle tarafından mahkemelere veriliyor şimdi. Hadi beni şikayet etmeleri, beni böyle işte başıma çorap örme çalışmalarını normal göreceğim. Dilipakın da başına şimdi çorap örmeye uğraşıyorlar. Yani gelinen noktaya bakın. Dilipakı savunan biz kaldık şimdi, bakın, gelinen noktaya bakın, Dilipakı savunan biziz şimdi. Ya İstanbul sözleşmesine, İstanbul sözleşmesini değişsin bu kaldırılsın diyen biz kaldık şimdi, herkes sustu! Herkes sustu! Mahkemeleri görünce herkes sustu veyahut da değişik mahfillerde, değişik yerlerde, değişik şeyler konuşuldu demek ki herkes sustu, raftan indi yani konuşulmuyor artık. İşte o yüzden o çok söylenecek söz var ha, yani örneklediğim böyle şahsiyetler var ya, Mustafa İslamoğlu. Dünün o milli gençlik vakfının büyük mücahidi, büyük dava adamıydı. Şimdi hadis inkarcısı. Şimdi kadere iman inkarcısı. Onun sözlerini yayarlardı. Onun tefsirlerini yayarlardı. Velhasıl ı kelam yani o mücahitler, o böyle kendilerince kendilerini dev aynasında görenler, dünyayı, parayı, makamı görünce ne yazık ki Allah muhafaza eylesin, çok tavizler verdiler ve ne yazık ki Allah muhafaza eylesin. Yani Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadis i şerifi tecelli etti. Ümmetimin, ümmetimin dünyanın ümmetimi ifsad etmesinden korkuyorum dediği hale geldiler. Allah muhafaza eylesin inşallah ama herkes kendi günahını taşıyacak merak etmeyin.

"Hile ve çare diye zindanı delip de çıkmaya derler. Yoksa birisi zaten açılmış deliği kapatırsa, yaptığı soğuk ve ters bir iştir."

Hile ve çare diye zindanı delip de çıkmaya derler dediği dünya, yani sen bu dünyadan kurtulmanın yolunu arayacağına, bu dünyadan, dünya sevgisinden kurtulacağına, dünyaya aşıklığa kurtulmaya çare arayacağına veya dünyaya olan meylini, meylini kur'an ve sünnet dairesinde tutmaya çare arayacağına, daha önce bu konuda yol açılmış, daha önce bu konuda bir delik açılmış, bir yol açılmış olan şeyin yolu tıkamaya çalışıyorlar bu dünyaya haris olanlar, yani bu dünya sevgisi ile yanıp tutuşanlar, bu makam sevgisi ile yanıp tutuşanlar, dünya ve makam aşkına işlemiyecekleri, yapmayacakları melanet kalmayan kimseler, yani sufilik yolunu tıkamaya çalışıyorlar. İşte siz dünyaya sırtınızı dönüyorsunuz. Siz bir lokma bir hırkacısınız…

Ya, siz de bir lokma bir hırkacı kalsaydınız. Siz de bir lokma bir hırkacı kalsaydınız da biz sizin yüzünüzden utanmasaydık. Siz de makamı gördüğünüzde bozulmasaydınız da sizin yüzünüzden utanmasaydık. Siz de siyasetin size getirmiş olduğu nemaları, siz elinizin tersiyle itseydiniz de biz de sizin

yüzünüzden utanmasaydık. Siz de müslümanların arasında fitne çıkarmasaydınız da sizin yüzünüzden utanmasaydık. Siz de ey şeyh efendiler! Müritlerinizin paralarına, pullarına, mallarına, mülklerine göz koymasaydınız da sizin yüzünüzden utanmasaydık. Siz islami görünümüdeki siyasetçiler, makamı gördüğünüzde, kadını gördüğünüzde, parayı gördüğünüzde, ihaleleri gördüğünüzde bozulmasaydınız da, biz de sizin yüzünüzden utanma saydık. Ey cemaatler! Ey İslami topluluklar! Sizler de parayı gördüğünüzde, kur'an kursu yaptıracağız, okul yaptıracağız, şunu yaptıracağız, bunu yaptıracağız deyip milletten parayı toplayıp kendinize lüks villalar yaptırmasaydınız da biz de utanmasaydık sizin yüzünüzden! Şeyhinizi istismar etmeseydiniz de biz de utanmasaydık sizden. Şeyhimizin yok işte ne o ölüm yıldönümü kutlanacak, sana elli milyar yazdım, sana yetmiş milyar yazdım, sana yüz milyar yazdım, sana otuz milyar yazdım, sana on milyar yazdım deyip bir trilyon, birbuçuk trilyon parayı toplayıp, şeyhini anma günü yapmasaydın da biz de aynı dergaha müntesip olmaktan utanmasaydık! Sen de şeyhimi tanıtıyorum deyip de kitaplar yazdırıp tanesini bilmem kaç paradan satıp kendine cebellezi minel beşer etmeseydin de senden utanmasaydık! Sen de elinden ne sözlü icazet varken, ne yazılı icazet varken şeyhim diye orta yere çıkıp, senden de utanmamış olsaydık veyahut da birileri şeyh efendinin sohbetine şeyh efendinin zikrullahına hiç gelmemişken veya birileri şeyh efendiden hiç ders almamışken ben onun yolunu takip ediyorum, ben onun mirasçısıyım deyip de milletin önünü kesmeseydi de ondan utanmasaydık! Keşke biz Abdullah Efendinin dediği noktadayız kalıyoruz deyip Avrupa'dan para toplayıp, pul toplayıp kendilerine bu paraları kendi uhtelerine geçirip onlardan utanmasaydık. Yapmasalardı bunları!

Ne yazık ki yaptılar! Dünya bunları aldattı. Bunlar bu yolları tıkayacaklarına bunlar bu yolları kapatacaklarına, ne yazık ki daha yeni yollar açtılar. Yeni bidat yollar açtılar. Yeni hurafe yollar açtılar. Yeni geçim yolları açtılar. Siyasetçisi bir taraftan, bürokratı bir taraftan, ben şeyhim diyenler bir taraftan, ben cemaatim diyenler bir taraftan, ben şucuyum, ben bucuyum diyenler bir taraftan… Herkes bir taraftan bir şeyler aldılar götürdüler, onlar adına üzülmek, utanmak bize düşt ne yazık ki! Bunlar dünyaya açılan dünya sevgisine açılan yolları tıkayacaklarına, ahirete açılan yolları tıkadılar ve baktılar birileri ahirete giden yolu açmaya çalışıyorlar, kendi hırslarından, kendi kinlerinden, kendi nefretlerinden onlara musallat olmaya başladılar. Evet! Şimdi ücret istemeyenlerin peşinden gidiniz diye göğsümüzü gere gere bağırıyoruz, canları sıkılıyor bizden. Dilenmeyin para diyoruz, bizden canları sıkılıyor, moralleri bozuluyor. İstemeyin kardeşim, dilenmeyin. Allah yolunda hizmet edecek olana Allah yardım eder. Allah yolunda koşacak

olana Allah yardım eder. Alınterini ye, alın terini harca dediğimiz için zorlarına gidiyor, ağırlarına gidiyor! Nasıl sustururuzun hesabını yapıyorlar. Evet! Allah susturmadıkça, susturamayacaksınız. Allah sizin çelme takmanıza müsaade ederse, siz çelme takarsınız. Allah müsaade etmedikçe alayınız, topunuz, yedi düveliniz toplansa, Mustafa Özbağ'a çelme takamazsınız. Allah nefesimi alırsa, o zaman susarız. Allah nefes verdiği müddetçe, Allah aklımı koruduğu, kalbimi koruduğu müddetçe hiç kimse susturamayacak. Biz hakkı, hakikati, adaleti, hukuku, kur'an ve sünnet dairesinde, kuran ve sünnetin emrettiğini haykıracağız, söyleyeceğiz. Mücahitlikten müteahhitliğe, müteahhitlikten itliğe gittiniz diyeceğiz. Parayı topladınız, cebellez ettiniz. Allah yolunda harcamadınız, fakir fukaraya dağıtmadınız diyeceğiz. İnsanlara, insanlara at eti sattınız cemaat etti diye, tarikat eti diye. Domuz eti sattınız tarikat eti, at eti diye. Bunları söyleyeceğiz. Bizim de medyamız olsun dediniz. Para topladınız, sattınız medyaları. Bunları söyleyeceğiz. Bizim de gazetemiz olsun dediniz, sattınız, para toplayıp kurduğunuz gazeteleri sattınız. Paraları cebinize attınız. Bunları söyleyeceğiz.

Zekat topladınız talebe çocuklar için, zekatlar topladınız. Arsalar topladınız, evler topladınız, yurtlar, yurtlar yapacağız dediniz. Hepsini kendi uhdenize geçirdiniz. Peşkeş çektiniz. Kendi rahatınıza baktınız. Bunları söyleyeceğiz. Allah için söyleyeceğiz. Uyarmak için söyleyeceğiz. İnsanlar aldanmasın diye uyaracağız insanları. Uyaracağız! Bunun hesabını vereceksiniz. Allah'a bunun hesabını vereceksiniz. Allaha bunun hesabını vermeden bir günyüzü göreceğinizi mi düşünüyorsunuz. Allaha hesabını vereceksiniz! Allah'a hesabınız acı olacak hem. Ben hep diyorum ya mahşer çok renkli olacak diye, mahşer çok renkli olacak, mahşer çok renkli olacak! Fakir fukara için topladığınız paraları otel yapacaksınız, fakir fukara için topladığınız yerlere kendinize ev yaptıracaksınız, dergah yapacağız, tekke yapacağız deyip de milletten para toplayıp gidip bir yerlerden tarla alacaksınız, arsa alacaksınız kendinize, ondan sonra Allah'ın yüzüne bakacaksınız öyle mi! Daha da ilerisi, daha da ilerisi! Gidip İngiliz derin devletinden para toplayacaksınız, para alacaksınız, gidip Alman derin devletinden para alacaksınız, gidip mossaddan, cıe'den para alıp tekkeler kuracaksınız, dergahlar kuracaksınız ,cemaatler kuracaksınız, altınıza arabalar alacaksınız, Allah sizi faş etmeyecekmi zannediyorsunuz! Hepiniz meydana çıkacaksanız! Cenab ı Hak çünkü ahir zamana giderken bu yalancı mehtileri, bu yalancı velileri bu yalancı şeyhleri, bu yalancı cemaatleri, bu yalancı islam komutanıymış gibi görünen bu dandiklerin hepsinin de foyasını meydana çıkaracak korkun, Allah çıkaracak foyanızı.

Bizim elimizde hukuk yok, Jandarma yok, asker yok, bizim elimizde polis yok, hiçbir şey yok. Bizim Allah'ımız var. Bizim Allah'ımız var. Bizim Allah'tan başka sahibimiz yok. Allah'tan başka dayanağımız yok Allah'tan başka yaslanacağımız yok. Allah'tan başka isteyeceğimiz yok. Allah'tan başka dua edeceğimiz yok. Bizim sahibimiz Allah bizim. Malikü'l mülk olan Allah'a yaslandık biz. Bizim dayanacağımız, dayanağımız bir siyasetçi yok. Bir bürokrat yok. Bizi hiçbir vali tanımaz, sevmez de. Bizi hiç bir siyasetçi tanımaz, sevmezler de. Çünkü hakkı ve hakikati konuşuruz. Ancak gönlü kalbi hakka ve hakikate açık açık olan bürokratlar ve siyasetçiler bize hak verir. Gönlü hak ve hakikate açık değilse o siyasetçinin o bürokratın bize asla sıcak durmaz. Yanımıza dahi yaklaşmaz, bize merhaba bile demez. Hakka ve hakikate açık değilse o siyasetçileri, o bürokratları da bizimle beraber görürlerse, bizimle ilişkide olduklarını görürlerse, zaten o münafıklar, o mürtedler, o müşrikler, o böyle itler, onların zaten boğazını sıkmaya çalışıyorlar. Onlar da nefes alamıyorlar çekiniyorlar haklı olarak, uzak duruyorlar. Hiçbir zaman kendilerine gönül koymuyorum veyahut da biraz böyle toplumda parası pulu olanlar, uzak duruyorlar bizden. Paralarına, pullarına zarar gelmesin diye öyle ya! Bir soruşturma geçirirler, bir şey geçirirler. Allah muhafaza eylesin. Ondan korkuyorlar, dünyalarından korkuyorlar ahiretlerinden k orkacaklarına. Allah'a yaklaşmanın yolunu arıyacaklarına, dünyalarını muhafaza etmeye çalışıyorlar. Allah muhafaza eylesin.

"Bu dünya zindandır biz de zindandaki mahpuslarız."

Zengini, fakiri, siyasetçisi, mücahiti, iti, mürşiği, velisi… bu dünya bir zindan hepimize ve bu zindanın içerisinde biz mahpusuz. Allah'a kavuşmak isteyenler, bu dünya hapishanesinde Allah'a kavuşmak için her an, her dem, her dem can atanlar, bu dünya mapushanesinden kurtulmanın yolunu arıyorlar. O yüzden Allah'a kavuşmayı isteyenler, Allah'a kavuşmak için nefes nefesine katanlar, bu dünya zindanından kurtulmanın yolunu arıyorlar. Biz, zindanı delmek için uğraşıyoruz. Gel, sen de Allah'a kavuşmak istiyorsan, beraber bu zindanı delelim. Hepimiz mahpustayız. Hz.Pir, öyle diyor:

"***Bu dünya zindandır, biz de zindandaki mahpuslarız. Zindanı del, kendini kurtar. Dünya nedir? Allah'tan gafil olmaktır."***

Gel, toprağa girdiğinde senin bürokrasideki makamın kalmayacak. Toprağa girdiğinde siyasetteki makamın kalmayacak. Toprağa girdiğinde senin zenginliğin kalmayacak. Evin, barkın, yurdun kalmayacak. Eşin, çoluğun, çocuğun kalmayacak. Lüks araban kalmayacak, paran pulun kalmayacak ve toprağa beş metre bezle gireceksin. O da nasip olursa. O da nasip olursa! Denizde mi boğulursun, uçakta mı patlarsın, evin yangın geçirir, içerde unufak olur, yanar mısın, beş metre bez nasip olup olmayacağı belli değil. Belli

değil! Gel, nefesin varken tövbe et. varken. Gel nefesin varken Allah'a yaklaşmanın yolunu ara. Gel nefesin varken bu dünya zindanından kuryulmanın yolunu ara. Gel, o yolu ara. Ben seni Allah'a davet ediyorum, ben seni Resulullah sallallahu aleyhi ve sellemin yoluna davet ediyorum. Mustafa Özbağ'ın yolu yok. Varsa Mustafa Özbağ'ın yolu batsın. Mustafa Özbağ'ın dini yok. Mustafa Özbağ'ın dini varsa, dini batsın. Ben seni Allah'ın dinine davet ediyorum. Ben seni Resulullah sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerinin sünnetine, onun yoluna, onun hadislerine davet ediyorum. Gel ey dünya zindanında mapus bir şekilde hayat yaşayan bedbaht kardeşler. Uyanın, kalbinizi açın, gözünüzü açın, nefesinizi açın. Ne zaman biteceği belli değil. Tövbe edin, geri dönün. Allah tövbelerimizi kabul eder. Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp, Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışıp, o ahmaklardan olmayın. Ulu kişilerden olun. Peygamberlerin ve velilerin yolunu tutun. Eğer peygamberlerin ve velilerin yolundan şaşarsanız, peygamberlerin ve velilerin yolundan uzaklaşırsanız, peygamberlerin ve velilerin izinden uzaklaşırsanız, delalete düşen, sapkınlığa düşen, şeytanın yolundan giden şeytanın ümmeti olup çıkacaksınız. Gelin şeytanın ümmeti olmayın. Gelin, dünyanın ümmeti olmayın. Gelin Allah'ın kulu, habibinin ümmeti olun. Allah'ın kulu, habibinin ümmeti olun ve Allah için sevin, Allah için zikredin, Allah için tövbe edin, Allah için namaz kılın, Allah için dostluk kurun. Allah için, Allah'ı anlatın. Allah için, Resullah'ı anlatın. Allah için, velileri anlatın. Allah için sufiliği anlatın. Allah için Allah yolunu anlatın. Allah için Allah sevgisini anlatın. Hiçbir şey için uğraşmayın başka şey için. Din de dünya da ahiret de Allah için yaşamaktır. Allah için nefes vermektir. Sıcaklık arıyorsanız, Allah için yapın her şeyi ama yok, siz bu dünya zindanına hala da duvar örmeye çalışıyorsanız, sadece kendinize zulmetmiyorsunuz. Siz bizlere de zulmediyorsunuz. Siz çünkü dünya zindanını daha da muhkem hale getiriyorsunuz, dünya zindanını daha da kuvvetli hale getiriyorsunuz ve bizim yolumuzu kapatıyorsunuz ve siz, biz bu dünya zindandan kurtulacağız diye uğraşırken, siz yol kesicilerden oluyorsunuz. Siz yolumuza taş koyanlardan oluyorsunuz. Bu cüzzi iradenizle yapıyorsunuz. Biz bunu Allah'ın bir cilve i rabbaniyesi olarak görüyoruz. Diyoruz ki ne kadar engel koyarlarsa koysunlar, biz Allah demeye devam edeceğiz. Ne kadar engel önümüze koyarlarsa koysunlar, biz Eşhedü Enla İlahe İllallah Ve Eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resulu demeye devam edeceğiz.

Bizim önümüze ne engel koyarlarsa koysunlar, din kur'an ve sünnettir deyip hem Kur'an'ı hem sünnet i seniyyeyi haykıracağız. Biz bir elimize kur'an ve sünneti alacağız, bir elimize millet sevdasını, vatan sevdasını alacağız, biz öyle yürüyeceğiz. Sevseniz de yürüyeceğiz, sevmeseniz de

yürüyeceğiz. Eleştirirseniz de yürüyeceğiz, eleştirmeseniz de yürüyeceğiz. Ayağımıza taş koysanız, başımıza kaynar sular akıtsanız, önümüze ateşten nehirler koysanız, biz Allah demeye devam edeceğiz. Allah'a yakın olmaya devam edeceğiz. Bu yoldan bizi alı koyacak olan hiçbir güç, hiçbir kuvvet olmayacak. Son nefesimize kadar 'la ilahe illallah la ilahe illallah' diyerekten, biz ona kavuşmanın yolunu arayacağız ve bulacağız. Ama siz bu dünyada kalan leşler, bu dünyanın peşinden koşan necisler, bu dünyanın peşinden koşan akbabalar, bu dünyanın peşinden koşan kargalar, bu dünya için birbirine hırlayan itler gibi, dünyanın içerisinde o mapushanede yaşamaya devam edeceksiniz ve sonunuz cehennem olacak. Sonunuz cehennem olacak.

Oysa dünyayı bir basamak olarak kullansaydınız, zenginliğinizi bir basamak yapsaydınız, 'namazı kıl, zekatı ver' hükmünü kendi nefsinize bunu iman ettirmiş olsaydınız, zenginliğini z sizin cennetliğiniz olacaktı. Fakire, fukaraya el uzatsaydınız, zenginliğiniz sizin cennetiniz olacaktı. Dula yetime el uzatmış olsaydınız, zenginliğiniz sizin cennetiniz olacaktı. Siyasetçi olup fakirin, fukaranın, haksızlığa uğrayanın, dulun, yetimin, kimsesizlerin kimsesi olsaydınız, sizin siyasi makamınız sizin cennnetiniz olacaktı. Bir yetimin başını okşasaydınız, sizin cennetiniz olacaktı. Siz fakir için, fukara için 'el fakr u fakri' diyen Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnetini yaşamış olsaydınız ve sofralarınızda fakir fukaralar oturmuş olsaydı ve siz sofralarınızı, fukaralarla paylaşsaydınız ve siz bir siyasi makama geldiğinizde kentin varoşlarında yaşamaya devam etseydiniz, villalarınızda yaşamasaydınız ve siz bir bürokratik bir makama geldiğinizde yine varoş mahallenizde yaşayıp, o kentin varoşlarında yaşamaya devam etmiş olsaydınız, sizleri başımıza taç, gönlümüze sultan edecektik. Ama ne yazık ki sizler bizleri utandırmaktan başka bir şey yapmadınız. Daha da para kazanmak için müslümanlara sırtınızı döndünüz. Daha da para kazanmak için ihalelerde, orda burda her yerde yanlışlık yaptınız. Bürokrasiye sahip oldunuz diye, kendinizi bir şey zannettiniz. Etrafınızda korumalar, özel şöförler, özel arabalar, özel sirenler, orda gittiniz bir makam sahibi bir müdür oldunuz ya, herhangi bir yerde, belediyede bir müdür oldunuz, etrafınızda avane ile dolaştınız ve yaşadığınız mahalleleri terk ettiniz. Yaşadığınız varoşları terk ettiniz. Kur'an okuduğunuz, sohbet ettiğiniz varoş evleri terk ettiniz. Sizlere oy veren, sizlere destek veren, canhıraş kur'an deyip, islam deyip, kur'an ve islam deyip, kur'an ve islam hakim olacak deyip eve ev dolaşanlara sırtınızı döndünüz. Onları hor hakir gördünüz, makamlarınıza bile almadınız. O çarşaflı kadınları, o kapalı kadınları, hiç huzurunuza dahi almadınız, dinlemediniz bile. Sırtınızı döndünüz. Papatyalaştınız hepiniz de, evet! Çünkü siz bu dünya mapushanesini sevdiniz. Bu dünya mapushanesini siz

kendinize ebedi yurt edindiniz. Merak etmeyin. Dünya hapishanesi sizin ebedi yurdunuz olacak. Çünkü dünyayı sevenler için dünya cehennemdir. Dünya mümine zindan, kafire, mürtede, müşriğe cennet. Siz bu dünya zindanını cennet zannettiniz, ebedi kalacağız burada dediniz. Evet, siz dünya cehenneminde ebedi kalacaksanız, tövbe edip geri dönmezseniz.

"Dünya nedir? Allahtan gafil olmaktır. Kumaş, para, ölçüp tartarak ticaret etmek ve kadın, dünya değildir."

Allah ticareti helal, faizi haram kıldı. Allah çalışıp kazanmayı helal kıldı. Haramı yasakladı. Haramlar belli. Ama siz harama yöneldiniz, gösterişe yöneldiniz. O yüzden siz dünyayı amaç ettiniz, araç etmediniz. Makamı amaç, ettiniz araç etmediniz. O yüzden aldananlardanız.

"Din yolunda sarf etmek üzere kazanılan mala Peygamber ne güzel mal demiştir."

Çünkü sen Allah yolunda bir para kazandın, Allah yolunda harcadın, cennetini kazandın. Yarın hurma da olsa birine tasadduk edin dedi. Hey! Milyarlar, trilyonlar ile uğraşan! Kalkıp yarım hurma hediye etme sen. Sen yarım hurma sadaka etme. Bu hadis i şerifi yarım hurma da olsa sadaka verin, cennetinizi kurtarın deyip de sen onu yapma. Sen yarım hurma vermeyeceksin. Bir hurması olan yarım hurmasını verecek. Bir hurması olan, yani yüzbinlirası olan ellibinlirasını verecek. Yani bir tirilyonu veren, beşyüzbinlirasını verecek. Verebilir misiniz? Veremezsiniz. Evet! Eliniz titrer sizin Allah yolunda para harcamak için eliniz! Ama gösterişe asla eliniz titremez. Hak görürsünüz beş trilyonluk, yedi trilyonluk, on trilyonluk araba almayı kendinize. On trilyonluk araba almayı kendinize hak görürsünüz. Onbeş trilyonluk araba almayaı kendinize hak görürsünüz!

Zekat vereceğiniz zaman eliniz titrer. Siz işte bilmem on trilyonluk, yirmi trilyonluk, otuz trilyonluk yalılarda, villalarda yaşamayı kendinize hak görürsünüz. Ama siz, bir fukara bir evceyiz alacak, yirmi lira eksiktir, yanınızda çalışan elemandır, ona vermezseniz! Ben hepinizi tanırım sizin. O yüzden Allah yolunda harcanmayan para, insanın cehennemi olur. İnsanın eşine ve çocuklarına yedirdiği, akrabalarına yedirdiği, Allah yolunda harcadığı para, o kimsenin cennetliğidir. Muhakkakki iş yapacak, sermayesini arttıracak, bunlara sözümüz yok helal daireden ama zekatınızı vermiyorsanız, fakir fukarayı gözetmiyorsanız işiniz çok zor. Allah muhafaza eylesin.

"Suyun gemi içinde olmazsı, geminin helakıdır. Gemi altındaki su ise gemiye, geminin yürümesine yardımcıdır."

Dünya seni normalde ahirete taşırsa iyidir. Yoksa, sen dünyayı içine yutarsan batarsın, helak olursun. Yani insanın vücudu böyle gemi gibi düşünün.

O dünyanın üzerinde yürüyecek, nereye gidecek? Allah'a yaklaşmaya vesile olacak. Yok, su geminin içine girerse batar ya. İşte insan da böyle batar.

"Mal, mülk sevgisini gönülden sürüp çıkardığındandır ki Süleyman ancak yoksul adını takındı."

Hani Süleyman Aleyhisselam dünyanın bütün böyle kuşlarına hükmü geçen, hayvanlarına hükmü geçen, rüzgara yağmura, hükmü geçen ve şeytana cinni taifesine hükmü geçen, büyük peygamber, kral peygamber aynı zamanda ve işte rivayet edilir. Bütün pahalı madenlerle o mabedi yaptırdığına dair. İsrail o mabedi çıkarmaya çalışıyor. O mabedin altındaki o kafir cinlilerin ve şeytanın toplamış olduğu madenleri çıkarmaya uğraşıyor. O yüzden orda fırtına kopuyor. İşte o Süleyman ki fakir fukaraydı ve fakirlerle beraberdi ve bütün peygamberler, bütün peygamberler, fukara bir hayat yaşamışlardır. O yüzden Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinden nakledilen hem hadis, hem dua, bununla geceyi kapatalım İnşallah. Hazreti Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin duası olsun: 'Allah'ım beni miskin yaşat, miskin olarak öldür. Kıyamet gününde de beni miskinler arasında dirilt. (Miskin, fakir demek, fukara demek.) Hz. Ayşe annemiz, merak edip neden ey Allah'ın Resulü diye sorunca, çünkü onlar cennete zenginlerden kırk yıl önce gireceklerdir. Onun için ey Aişe, yoksulu geri çevirme. Yarım Hurma dahi olsa ona ver. Ey Aişe, yoksulları sev ve onları kendine yaklaştır ki Allah da seni kıyamet gününde kendisine yaklaştırsın.'

Tersi ne? Zenginleri kendine yaklaştırmak. Zenginleri kendine yaklaştırırsan, Allah seni kıyamette kendisine yaklaştırmaz. İş yapıyorsun. Senin işle alakalı bir derdimiz yok ama sen dost ve arkadaş seçeceksen, fukaralardan seç. Kendine yoldaş seçeceksen, fukaralardan seç. Sen bir dost yolu tutacaksan, fukaralardan tut. Zenginlerden değil. Burdaki zenginlik ne? Doymayan, doymuyor. Gösterişten geri kalmıyor. İşte öyle kadınlar vardır ya. Gösterişten geri kalmaz. Evini çok süsleyeceğim diye uğraşır. Seneye bir daha süsler. Birkaç yıl sonra bir daha süsler, her şeyi sıfırdan alacağım, gösteriş yapacağım diye uğraşır ve o evinin içerisine bir tane fukara girmez. O evde bir zikrullah olmaz, bir ders olmaz, olmaz! Hep böyle gösterişe düşer. Zenginlerle arkadaş olacak, zengin günlerine gidecek yani o kalkıp da bayan fukara dervişlerle ne iş olsun! Oraya zikrullaha gider mi, orada derse gider mi ya! Onun kariyerine uymaz. Veyahut da işte böyle şey, böyle fukara, bizim hani ben biraz da kendimizden bahsedeyim. Yani bizim, bizim arkadaşların büyük bir çoğunluğu fukaradır. Bazen arkadaşlar ya işte filanca zengin diyor. Kimmiş o zengin, söyleyin bana diyorum ben. İşte x kimse diyor. Ya ne alakası var diyorum onun zenginlikle diyorum. Zenginlik kim, o kim diyorum, böyle kalıyorlar. E neden?

Şimdi bizim arkadaşlar böyle işte asgari ücretle çalışan, en yüksek geliri olan aylık onbin lira geliri olan kimseler. Öyle aylık kırk elli lira geliri olan kimseyi gözünde büyütüyorlar. Diyorum büyütmeyin, onlar da zengin değil örneğin. Şükür hamdolsun, biz kendimizce zenginiz ama yani dünya ölçeğiyle bakarsak zengin değiliz. İşte bazen, bizim içimizde de var o. Kadınlarda da var, erkeklerde de var. Böyle dünyaya karşı böyle hevesleniyorlar, böyle zenginlerle düşüp kalkacağım, onlarla böyle siyasetçilerle düşüp kalkacağım diyorlar, uzak durun. Neden? Bir zengine parası için hürmet edersen, dininin yarısı gider. Bir makam sahibine, makamından dolayı hürmet edersen, dininin yarısı girer. O tehlikeli. Bir kimseye siz belediye başkanı diye aşırı derecede hürmet ederseniz, dininizin yarısı gider. Ondan bir menfaat umacaksınız ya! Veya bir zenginden menfaat ummak için ona temenna eder, ona aşırı hürmet ederseniz dinimizin yarısı gider. Bir de bu böyle makam sahipleri zenginler her şeyi çok bilirler. Ooo! Ya ne alakası var şimdi faizsiz ticaret mi olur ya! Bir de ahkam keser bunlar. Sen susmak zorunda kalırsın. Neden? Mal alacaksın, ticaret yapacaksın ya onunla. Senin susman, susman Allah muhafaza eylesin, seni küfüre götürür. Zalimse o kimse, kalbinden buğuz edersin. Ben ondan değilim diyeceksin. Yapabiliyorsan, ona tebliğ edeceksin. Yanlış yapıyorsun, yanlış konuşuyorsun, faiz haram. Mümin müminden alamaz diyeceksin. Onu diyebiliyorsan, ala, cihat ettin. Diyemedin, Allah muhafaza eylesin. Sıkıntılı. O yüzden gerçek sufilerin, öyle zenginlerden çok dostu olmaz. Gerçek sufilerin, öyle siyaset erbabından, bürokrat erbabından, yüksek erbabdan çok dostu olmaz. Neden? Hakkı konuşacak, hakikati konuşacak. Onlar onlarla çok dost olmazlar. Rabbim cümlemizi inşallah kendine dost olan, habibine dost olan, dostlarına dost olan dostlarından eylesin. Ne güzel dua değil mi. Hz Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin duası. Ne diyor? Ne güzel, bak, çok güzel: 'Allah'ım beni miskin olarak yaşat miskin olarak öldür kıyamet gününde de beni miskinler arasında dirilt. Amin. Muhteşem!

https://youtu.be/CY1tWvJWoO0

MESNEVİ-İ ŞERİF 987-991. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Dokuzyüzseksenyedinci beyitten devam ediyoruz:

"Ağzı kapalı testi, içi hava ile dolu olduğundan, derin ve uçsuz bucaksız su üstünde yüzüp gitti."

Bu malum, geçen haftadan dünya sevgisi ile alakalıydı mesnevideki bu beyitler, yine o devam ediyor. 'Ağzı kapalı testi içi, hava dolu olduğundan derin ve uçsuz bucaksız su üstünde yüzüp gitti.' Hani şimdi testiler yok ama bir lastik düşünün veya plastik bir şey düşünün, içinde hava dolu. İçine hava dolunca o da işte havayı dışarı götürmeyen dışarı çıkarmayan bir şeyle kapatılırsa ne olur? O test içinde su kalmadığından dolayı veya o kap içine su almadığından dolayı denizin üzerinde yürür gider. Tabii buradaki o testiden kasıt, insanın bir şekilde kalbi gibi görebiliriz. Eğer normalde kalbi gibi görürsek, yani kalbinde senin eğer ki dünya sevgisi olmazsa ve kalbini şeriat tarikat, hakikat yoluna sen ram eder ve kalbinin kapısını şeriatla, tarikatla, hakikatle kapatırsan, dünya sevgisine kalbinin kapısını kapatır da kalbinde zikrullah yerleşir, otururs a Allah'ın sevgisi, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sevgisi, Allah dostlarının sevgisi, kalbine otururs a, o zaman sen bu manevi alemde deryada sen yürür gidersin. Sen deryaya dalarsın. Bu manada dünya sevgisine batmazsın ve hatta bunu daha da büyütürsek olursak, vücut olarak alalım, sen vücudunu normal eğer dünyaya batırmayacaksan, o zaman kalbini Allah ve Resul'ünün sevgisiyle, dostlarının sevgisi ile doldur ki sen bu dünyada dünya necasetinin içerisinde batıp gitmeyesin. Çünkü Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri hadis i şerifte buyurdu ki dünyayı sevmek, her kötülüğün başıdır.

Hadis i şerif devam eder ya bir şeyi sevmen, seni başka şeylere karşı kör eder ve sağır eder der. Bir kimse bir şeyi severse, bir şeye aşık olursa, başka şeylere karşı kör ve sağır olur. Eğer sevdiğin dünya ise sen ahirete karşı kör ve sağır olursun. Eğer senin sevdiğin yok Allah ise o zaman dünyaya kör ve sağır olursun. Eğer senin sevdiğin, Allah'ın Resulü ve Allah Resulü'nün, Allah'ın ve Resul'ünün dostları ise sen diğer başka şeylere karşı kör ve sağır olursun ama yok sen dünyayı seversen, heva hevesini seversen, sen şeytanın vesvesesini seversen, sen ahirete Allah'a karşı, Resulüne karşı, Allah dostlarına karşı kör ve sağır olursun. Yani normalde kör ve sağırlığa iki cepheden bakın. Yani bir şeyi sevdin, sevdiğinden başka hiçbir şey görmedin. Diğer şeylere karşı kör ve sağır oldun veya bir şeyi sevdin normalde sevdiysen ona karşı da onun normalde ne dediyse kör ve sağır oldun yani onun hatasını görmedin, onun eksikliklerini duymadın. İki taraflı. O yüzden aşıklığı bu manada akıl üstü görürüz ya, akıl çünkü onun hatasını, kusurunu arar ama aşık kimse onun hatasını, kusurunu aramaz. Seviyor veyahut da akıl sevdiğinin haricindeki şeylere çeker insanı ama normalde o kimse sevdiğinin haricinde çıkmak istemez. İşte bir kimse dünyayı seviyorsa, dünyaya aşık olduysa, o dünya sevgisinin dışındaki ve dünya ile alakalı olmayan şeylerin hepsine de kör ve sağır olur, görmez o. Onun işi gücü dünya ile alakalı olur. İşi gücü işte örneğin dünyalığı arttırmakla alakalı olur. Herkes dünyalığını artırmak ister ama o kimse ahireti unutur, o kimse, Allahı unutur o kimse farzlarını unutur, o kimse nafileleri unutur, farzları yerine getirmez olur. Nafileleri yerine getirmez olur. Üzerindeki vazifeleri, manevi vazifeleri yerine getirmez olur. Allah muhafaza eylesin. O yüzden dünyayı sevmek her kötülüğün başı. Bunu da unutmayın. Bakın, biz dünya ile iştigal etmeyi kendimizce kerih görenlerden değiliz. Zaman zaman bazı sufi akımlar olmuş. Bu sufi akımlar, dünyayı terk etmişler, zühtü, dünyayı sevmemeyi, dünya ile ilgi ve alakayı kesmek olarak algılamışlar. İnzivai bir hayat yaşamışlar. Dünyada hiçbir iş tutmamışlar, tembellik yapmışlar. Bir kısmı bu konuda dilenmeye başlamış hatta.

Enteresan, ben onlarla karşılaştım. Bir ara Samsun'da bilmiyorum neydi adı, bir şeyh vardı sözde. Müritlerini böyle dilenmeye çıkarıyordu. Yani böyle müritler geliyorlar, işte caminin önünde bekliyorlar. Ben dört beş tanesi ile karşılaştım çünkü. Bilhassa Bursa'ya yeni geldiğim zamanlarda, Ulu Cami'nin önünde bir kaç kişiyle denk gelmiştim. İşte bir şey söyleyebilir miyim sana? Buyurun, işte böyle böyle, şeyhimiz bizi seyahate çıkardı bizi, ben açım veya benim param yok, veya benim şuyum yok. Hatta hiç unutmuyorum, bir tanesi Ulu Cami'nin, ben öğrendim ya alıştım onlara tabii, Ulu Camii'nin bahçesinde bana dedi ki işte böyle böyle, şeyhim beni seyahate

çıkardı, işte ben açım, beni doyurursan sana dua ederim. Şunu şöyle yaparım, bunu böyle yaparım… Öyle deyince canım sıkıldı benim. Dedim şeyhin nerede dedim. O Samsunlu şeyh efendi mi? Evet dedi. Dedim, Samsun'a doğru döndürdüm, söyle dedim, de ki ona dedim ben de Efendim ben açım. Ben parasızım. Beni nasıl böyle seyahate çıkardıysan, beni nasıl böyle dilenciliğe çıkardıysan, ben böyle böyle yaşıyorum şimdi, dileniyorum de dedim. Böyle kaldı. Dedim senin mesleğin ne, ondan sonra işte sustu. Ne okulunu bitirdin sen dedim. Dedi makine mühendisiyim. Sen dedim gidip makine mühendisliği yapsana, gidip bir yerde çalışsana dedim. Alın terini yemek çalışaraktan kazanmak, hatta dedim hadis-i şerifte dağdan odun toplayıp satmak dedim ben, senin yaptığın dilenmekten daha hayırlıdır. İşte biz de nefsimizi böyle terbiye ediyoruz dedi, ondan sonra dedim olabilir ama dilenmekle dedim hani nefsini terbiye edeceksen, karnını dahi doyurmayacaksın dedim. Bir kuruş dahi kendine almayacaksın. Dilendiğin parayı gideceksin fakire fukaraya dağıtacaksın o zaman dedim. İhtiyacı olan ihtiyaç sahiplerine dağıtacaksın ki dedim, o zaman sen nefsini kırasın, kibrini kırasın dedim. Tabii bunu böyle söyleyince, burdan yol bularaktan ben fakirlere istiyorum, ben işte komşuya istiyorum, ben filancaya istiyorum deyip de kendinize bir şey almayın. Bu da işin ayrı bir noktası.

İşte dünyayı sevmek her kötülüğün başı. O yüzden sufiler, dünya sevgisinden kendilerini uzaklaştırırlar. Dünyayı sevmemeye çalışırlar. Sufiler dünyayı terk etmezler. Benim bildiğim sufilik bu. Onlar, şeyhimin tabiriyle bir elleri kârdadır, bir elleri de yağdadır. O yüzden biz bir elimiz kârda olur, bir elimiz de yağda olur. Hiç kimseden bir şey istemeyiz. Hiç kimseden bir şey dilenmeyiz. Bir sufi topluluğun da böyle bir ticarethanesi olmaz. Bir böyle bir sufi topluluğun işte kendince bir bakkalı olmaz, marketi olmaz. Kendince bir sufi topluluğun para kazandığı herhangi bir şey olmaz. Sufiler, sufiliğin içerisine maddi meseleler girmesin diye imtina ederler. Dikkat ederler. Bir sufi topluluğun herhangi bir ticarethanesi, herhangi bir işletmesi olmaz. Zaman zaman mesela bunlar böyle dile getirilir. Cenab ı Hakka hamd ü sena olsun, bu fakirin bulunduğu yerde otuzbeş yıldan beri hiçbir zaman para konuşulmamıştır. Hiçbir zaman böyle şeylere tevessül etmemişizdir. Rabbim muhafaza eylesin inşallah. Yine bu hani sufiliği yaşayıp da kendince sufiler biraz böyle çok zengin kimseler, sufilere tepeden bakarlar. Çok zengin kimseler, böyle zenginlikleri kibir veren veya üç beş kuruş parası ona kibir verdiyse mesela o böyle sufileri beğenmez, şeyhi beğenmez. Hatta şeyh efendinin zamanın da da bunları görmüştük, böyle izledik. İşte adam fukaradır, dergahta şeyhim himmet, şeyhim dua et, şehhim himmet, şeyhim dua et şuyum şuyum da olsun, buyum da olsun. Bir müddet sonra

bakarsın o şeyhi ve dervişleri beğenmez hale gelir. Oysa şeyhinin yüzüsuyu hürmetiyle, bereketiyle, lütfi ile, ikramıyla, o hal ile hallenmiştir veyahut da bir sıkıntıdan kurtulmuştur veya şeyhin duasının bereketiyle o hale gelmiştir ama bir bakmışsın şeyhini terk etmiş, dervişleri kerih görüyor, dervişlere tepeden bakıyor, dervişleri beğenmiyor, Allah'ı zikredenleri beğenmiyor. Bir bakmışsın kendi kendine ayrı yollara girmiş veyahut da işte şeyhinin yanında hali vakti yerinde olmuş, etrafında fakir fukara insanlar yok mu? Var, ama onlara zekat vereceğine, onları görüp gözeteceğine, aynı zikrullah halakasında bulunduğu fakir fukara kardeşlerini görüp gözeteceğine, nam olsun, şan olsun, adı duyulsun diye herhangi bir cemaate, herhangi başka bir tarikata, herhangi başka bir topluluğa gidip orda nam salarlar, orda para dağıtırlar. Bu işlerin böyle hastalıklıkları vardır.

O yüzden sufiler kendilerince hani tabiri caizse, böyle ben karşılaşmadım bugüne kadar. Çok böyle zengin bir sufi, ben karşılaşmadım. Yaklaşık seksenaltı-ikibinyirmi, otuzdört yıl olmuş. Otuzdört yıldan beri böyle zengin, çok zengin bir kimsenin, hatta zengin bir kimsenin sufiliğini doğru düzgün götürebildiğini görmedim. Bir müddet sonra ne yazık ki zenginlikleri onlara bir kibir veriyor, ne yazık ki belli bir müddet sonra şeyhi beğenmemeye başlıyorlar. Şeyhin sözünü alaya almaya, şeyhin sözünü kale almamaya başlıyorlar. Allah rahmet eylesin, şeyh efendinin zamanında da bunları görmüştüm. Bunları böyle izlemiştim. Bir müddet sonra onlar da dergahı terk etmişlerdi veyahut da işte bir kimse kendince kendisini çok âlim, çok bilgili görüyor. Çok alim, çok bilgili görünce işte şeyh efendi de Allah rahmet eylesin, biz ümmiyiz derdi. Ondan sonra onun ümmiyiz sözüne takılıp böyle gidenler falan olmuştur. Bunlar bizim gibi sufi topluluklarda sıkça yaşanır, çokça yaşanır. Allah iyi etsin ama o sufi toplulukları tanımlayan muhteşem bir Müslim'in rivayeti var: 'Nice saçı başı toz toprak içinde, kapılardan kovulmuş insanlar vardır ki bir şeyin olması için Allah'a karşı yemin etse, Allah onu yemininde sadık kılar, yani duasını ve yeminini hemen kabul eder ve Cenab ı Hak onun isteğini yerine getirir.' İşte bu sufi topluluklar dünyayı sevmediklerinden dolayı ve dünyada biraz onlardan uzak durur, geri durur. Öyle olunca bir kısmı ne yazık ki böyle işte paraya pula bir türlü ulaşamazlar. Ulaşamazlar ama Allah'a sabrederler. Allah'ı zikrederler, kulluğa, ibadete devam ederler. Cenab ı Hak da onların manevi kapılarını açar, Allah cümlemizi onlardan eylesin inşallah. Mesnevi'den devam ediyoruz:

"İşte yoksulluk havası oldukça insan, dünya denizine batmaz, o denizin üstünde durur. Bütün bu dünya onun mülkü olsa, bu mülk gözünde hiçbir şey değildir."

Yani o kimse kendisini yoksul görse, hani meşhur ya, ayet-i kerimede: 'hepiniz fakirsiniz, Allah ganidir diye, Cenab ı Hakkın bu konuda ayet i kerime var. Hepiniz fakirsiniz. Allah ga nidir. Öyle olunca hiç kimse kendisinde bir zenginlik görmesin. Sebep? Yani zengin olan Allah. Sen kendinde bir zenginlik görürsen, bu sefer de sanki bu Cenab ı Hakkın karşısında bir küstah, bir kibirlilik olmuş oluyor. Allah muhafaza eylesin ve öyle olunca da sen dünya denizine batıyorsun çünkü sebep? Sen çünkü kendinde dünya ile alakalı, kendini bir şey zannettin ama Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri 'El Fahri fakr' demiş. 'Ben fakirlerle beraberim.' Yine ayet-i kerimede Cenab ı Hak işte 'hepiniz fakirsiniz, Allah ganidir' demiş. Böyle olunca o denizin üstünde duruyor yani dünya denizine batmıyor. Dünya sevgisi ve dünyaya olan aşıklığı onun normalde oluşmuyor. O Allah'a aşık oluyor, Resulüne aşık oluyor. Bütün dünya onun mülkü olsa bu mülk onun gözünde hiçbir şey değildir. O kimse Allah sevgisi ile tanıştı, o kimse Resulullah sevgisi ile tanıştı, o kimse Allah dostlarının sevgisi ile tanıştı, o kimse zikrullah sevgisi ile tanıştı, o kimse farzların sevgisi onda oluştu, nafilelerin sevgisi oluştu. Öyle olunca bütün dünya onun mülkü olmuş olsa, bütün dünya kadar onun malı olsa, zenginliği olsa, o asla dünya sevgisi onun kalbinde oturmadığından, yerleşmediğinden dolayı, o dünya üzerinde yüzmeye devam etti, batmadı. Hadisi şerif, Ebu Zer Radyallahu anh hazretlerinden: 'Allah Resûlü sallallahu ve sellem buyurdu: 'Ey Ebu Zer, malın çokluğuna sen zenginlik mi diyorsun? Evet. Malın azlığına da sen fakirlik mi diyorsun? Evet. Bunu üç kere söyledi ve şöyle buyurdu: 'zenginlik kalpte olur, fakirlik de kalpte olur. Kalbinde zenginlik olan kimseyi dünyadaki mal zengin etmez. Ancak kendini cömert eder.' Hani bizde de böyle bir atasözü gibi yerleşmiştir ya, gönlü zengin olsun bir kimsenin diye. Evet, yani o kimsenin gönlü zengin ise o kimsede cömertlik tecelli eder. Gönlü zengin olmanın tecelliyatı o kimsenin cömertliğidir. Gönlü zengin mi o kimsenin? Evet. Kardeşlerine yardımcı olur. Önce kime, önce annesine, babasına, eşine ve çocuklarına. Gönlü zengin olanın birinci derecede zenginliğini ishar edeceği, yani cömertliğini ishar edeceği, cömertliğini tecelli ettireceği yer, onun annesi babası eş ve çocuklarıdır. Ardından mü'min akrabalar, mü'min kardeşleridir.

Bakın eğer o kimsenin gönlünde zenginlik var ise. Yok, o zenginlik yok ise onun gönlünde o karun kadar paraya sahip olmuş olsa, o cimridir. Her cimri de fukaradır. Bakın, her cimri de fukaradır. Bir kimse doğru yerde, doğru zamanda, doğru bir şekilde para harcayamıyorsa o kimse cimridir. Zekatını vermek, Cenab ı Hakkın farzı. Zekat veren kimse cimridir hükmünde diyemem, cömerttir hükmünde diyemem. Zekat bir zorunluluk çünkü, yani sen işte örnek veriyorum, şu kadar paran var. O paranın zekatını vereceksin,

bu zorunluluk. Cömertlik o değildir. Cömertlik, zorunlu değilsin. Baktın bir yerde bir ihtiyaç var, o ihtiyacı giderdin, sen cömert insansın. İhtiyacı giderdiğin için. Cut ehli vardır bir de. Hep ayırırım ben bunları. Cut ehli nedir? Senden istemezler. Sana bir beyanda bulunmazlar amma velakin sen orda bir ihtiyaç olduğunu hisseder, o ihtiyacı çözersin, halledersin, cut ehli olursun. Bakın, sen cut ehli olursun. O yüzden cimri olanlar, cimri olmayalım. Cimri olanlar Allah muhafaza eylesin, cennetin kokusunu zor görürler. Zor duyarlar. Allah muhafaza eylesin. Rabbim muhafaza eylesin O yüzden muhakkak ve muhakkak biz Allah'ın cömert kullarından olalım ve bir hurma, yarım hurma ile de olsa cehennem ateşimizi söndürenlerden olalım inşallah.

"Şu halde kalbini Min Ledun ululuğunun havasıyla doldur, ağzını da bağla, mühürle!"

Yani kalbini dünyaya karşı muhabbetle doldurma. Dünyaya karşı kalbini kapa. Dünyaya karşı kalbine set çek, mühürler ve asla ve asla dünyadan esen hava, senin kalbini doldurmasın. Senin kalbini dünya hırsı, dünya sevdası, dünya sevgisi doldurmasın. Senin kalbini dolduracaksa, Allah'a karşı muhabbet, Resulullah Sallallahu ve sellem hazretlerine karşı muhabbet, Allah dostlarına karşı muhabbet doldursun. 'Yarabbi, üç sevgiyi bana mübarek kıl bana güzel kıl veyahut da üç sevgiyi, çölde susuz kalmış bir kimseye soğuk şerbeti mübarek kıldığın gibi bana da mübarek kıl. Allah'ım senin sevgini, seni sevenin sevgisini, seni sevdirenin sevgisini bana mübarek kıl diye, bu ta Davut Aleyhisselam'ın duasıdır. Hz. Muhammed Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri bize aktarır. O yüzden kalbini bu üç sevgi ile doldur. Allah sevgisi, Allah'ı en fazla seven Hz. Muhammed i Mustafa'dır sallallahü ve sellem. O yüzden Resulullah sevgisi, ondan sonra da seni Allah'a sevdiren velilerdir. Sufiler için, onun şeyhidir, onun üstadıdır. O zaman da üçüncü sevgide, sen o sevgiyle kalbini doldur. Sen kalbini asla ve asla dünya sevgisiyle doldurma. Dünya sevgisi kalbinde var ise sana hiçbir şey kar etmez.

Geçmiş yıllarda Gökçeada Ortodoks Kilisesi Metropolitanı ziyarete gittik. O birkaç programımıza gelmişti. Bizim Çanakkale'deki Halid'e dedim ki Halit böyle böyle, iadeyi ziyaret edelim. Bir program yap da dedim Gökçeada'ya gidelim, bir ziyaret edelim. Gittik mesela, orda karşılandık, işte sohbet ettik, kiliseyi ziyaret edelim dedik, bir gezelim. Böyle Cebrail kapısı, Mikail kapısı diye kilisenin içerisinde iki kapı var. İçeri girilmesi yasakmış kilise adabına göre ama biz girmiş bulunduk. Orda bir masa var, masanın üzerinde de bir incil var, yanımızda da birkaç tane papaz var. O metropolitikten daha aşağıda tabii, onlar bir tanesi Türkçe biliyor. Böyle şey de İncil'de açık, böyle elimle bir yeri işaret ettirdim. Papaza dedim okur musun burayı. İşte o okudu Latincesini. Dedim bana Türkçesini söyler misin?

İncil'de geçen, o günkü orda okuduğumuz İncil'de geçen ibare şu. 'Bir kimseyi iğne deliğinden geçirmek mümkündür ama kalbinde dünya sevgisi olan bir kimsenin hidayeti mümkün değildir. Ayet i kerime buymuş incildeki. Böyle kaldım, dedim ki ya bu muhteşem bir şey. Aynı şey dedim hani Cenab ı Hakkın kudretiyle, kuvveti ile alakalı, sufiler söyler. Bir deve iğne deliğinden geçer mi, el-cevap Allah isterse geçer der dedim sufiler. Tabi, enteresan bir şeydi yani ordaki o okunulan şey. Bir kimsenin kalbinde dünya sevgisi var ise o kimsenin hidayeti mümkün değil. O günkü okuduğumuz İncil'e göre. E tabii şimdi, az önceki hadis i şerifte de vardı ya, dünya sevgisi bütün kötülüklerin başıdır diye. Aynı şey.

Bu bir kimse dünyaya muhabbet ediyorsa, dünyayı seviyorsa, Allah muhafaza eylesin, başka bir hadis-i şerifte diyor ki 'iki kurdun bir bahçeye gelip yemesi ve orayı ifsad etmesi, mal ve mevki sevgisinin, müslüman kişinin dinine verdiği zarardan daha zararlı değildir. Bakın iki kurt karşılığında da kurdun karşılığında bir mal sevgisi, bir de mevki makam sevgisi. Bakın kıymetli dostlar, müslümanı yıkan en önemli iki unsurdan birisi bu. Mal sevgisinin sonu yok. Mevki, makam sevgisinin sonu yok yani o hadis-i şerif meşhur ya 'vadi dolusu altını olsa ikincisini ister insanoğlu'diye. İşte bu, o kimsenin komple dinini ifsad ediyor. Mal sevgisi ve makam sevgisi ve ne yazık ki tabii yaş geçtikçe, günler geçtikçe, hayatı yaşadıkça insan tecrübe sahibi oluyor ve yaş oldu ellidokuz, bakıyoruz geriye doğru ve yıkılanların müslümanların, müminlerin, sufilerin, ehl i cemaatin, ehl i siyasetin, bütün müslüman topluluğun yıkıldığı iki şey var. Bir mal sevgisi, iki mevki, makam sevgisi. E makam nerde oluyor? Devlette oluyor. Makam nerde oluyor? Siyasetin içinde oluyor. E benim, biz bundan uzağız çünkü bizim kardeşlerimiz kolay kolay böyle siyasetin içerisinde durmazlar. Bizi siyasetçiler de çok sevmez zaten. Öyle olunca, bizim böyle malla mevki ile fazla bir işimiz olmaz. Biz böyle devlete aman sızalım da işte birini işe katalım da yok işte birilerini şuraya koyalım, böyle bir derdimiz de olmaz bizim. Bizim böyle bir derdimiz hiç olmadı zaten. Şimdi mevki ile alakalı bir şey de biz de çok tecelli etmez bu iş.

Bizim çünkü bulunduğumuz toplulukta böyle bir şey söz konusu değil ama aynı şekilde de biz de manevi makam da söz konusu değil. Hani bir yerlerde böyle şeyhlik dağıtırlar. Bir yerlerde böyle nakiplik, nükebbalık, halifelik dağıtırlar. Hatta dağıtan yoksa adam gece rüyasında görür, ertesi gün şeyh olur. İşte gece rüyasında görür ertesi gün nakib olur, nükebba olur, bizde böyle şeyler de çok revaçta değil hani. Hatta eleştirirler işte bak halife tayin etmiyor da halifesini ilan etmiyor da, yok saklıyor da benden için, yok işte bak kimseye de nakiplik icazeti vermedi de nükebbalık icazeti vermedi de,

yok işte şu icazeti vermedi, bu icazeti vermedi de. Ben de çok basit bir şey söylüyorum. Bu rüyamda görürsem, halimde görürsen veririm diyorum. Benim bu konuda bir derdim yok. Hesabını Allah'a vereceğim çünkü. Cenab ı Hak bana bu konuda bir sorgu sual edecekse, ben diyeceğim ki Yarabbi, rüyamda görmedim ki kime vereyim örneğin. Rüyamda görürsem verir miyim. El cevap veririm. Bu makam sevgisinin, sufilerin içerisindeki makam sevgisinin de olmasını istemem yani işte zakirdi, nükebbaydı, yok halifeydi, böyle bir makam sevgisinin de o derviş kardeşin, o sufi kardeşin içerisinde oluşmasını istemem. Bu da kurt gibidir, adamı yer bitirir. Bir bakmışsın ki yıkılır adam, ümit eder çünkü yani bana zakirlik versin, bana nakiplik versin bana nükebbalık versin bana halifelik versin, bana şeyhlik versin, bu böyle kurt gibi adamın içerisini bu çevirir. Bir müddet sonra baktı ki ona nakibsin diyen yok, nükebbasın diyen yok, halifesinin diyen yok veya sen şusun, diyen yok, çeker gider. Burda bir kimse terbiye görmüyor, yetişmiyor burda kimse der veya değişik şeyler söyler, bunu otuzdört yıllık birikimden çıkararaktan söylüyorum. Hiç kimseye atıfta bulunmak değil veyahut da ben başka dergahlarda halifeler gördüm veyahut da işte zakirler gördüm, halifeler gördüm, halifeler şeyh olmak için dergah dergah dolaşırlardı. İşte bir yıl iki yıl bir şeyh efendide kalır, bakar ondan icazeet alamadı. Haydi bırakır. Bırakırken de onu kötüler, gider başka bir şeyh efendiye, ona intisap eder. Orda birkaç yıl durur ordan da bir icazet alamazsa, ordan orayı dolaşır, ordan orayı dolaşır. Habire dolaşır Allah dolaşır. En sonunda kendi dili de dolaşır kalbi de dolaşır. Ondan sonra başlar şeyhlere atmaya tutmaya, imansız gider Allah muhafaza eylesin. Bu manevi makam sevgisi de insanı helak eder, perişan eder. O yüzden tüm sufi kardeşlerime tavsiyem, makam düşünmeyin. Hizmet edin, koşturun. Allah'ını sevin, Resul'ünü sevin, sana şeyh deseler ne olacak demeseler ne olacak? Sana halife deseler ne olacak demeseler ne olacak. Sana nakib, nükebba deseler ne olacak, demeseler ne olacak. Kabre girdiğinde bunlar seni kurtarmayacak. Kabre sen iyi amel taşımaya çalış. Sen kabre güzel ameller taşımaya çalış. Sen Allah'a dostluk kurmaya çalış. Allah'la dost olmanın yoluna gir sen.

O yüzden, Allah muhafaza eylesin, bu makam sevgisi insanı hem manevi olarak sufilerin içerisinde, tarikatların içerisinde, cemaatlerin içerisinde insanı yakar yıkar. O kurt içine girdi mi insanın içini çürütür. Bir gün üfledi mi gider o. İkincisi ne? Mal sevgisi. Bu bütün dünya üzerinde insanların üzerinde var. Sufilerde bu fazla tecelli etmemeli. Şeyh efendiler de mal sevgisi olmamalı fazla. Sebep? Yani kardeşim git ticaret yapıyorsan yap, sana kimse engel olacak değil. Sen veren el ol. Bir şeyh için veren el olmak kadar güzel bir şey yoktur. Bir zakir, bir nakib, bir nükebba, bir halife veren

el olmalı, alan el olmamalı. Bir şeyh, veren el olmak için gayret etmeli. Veren el olamıyorsa, Allah muhafaza eylesin, yani o bugünkü zamanda zor şeyhlik yapar. Ya birisi onu alacak götürecek, getirecek, gezdirecek, sohbetlere götürecek, yok işte birisi arabasına alacak, götürecek, yedirecek, içirecek, cebine harçlık koyacak, şimdi şeyhlerin büyük bir çoğunluğu ne yazık ki böyle yaşıyorlar. Geçmiş dönemde de böyle yaşayan şeyh efendiler tanıdım ben. Yani işte dervişlerin verdiği harçlıkla geçinen, yaşayan veyahut da dervişlerin verdiği değişik böyle şeylerle, verdikleri ile geçinen şeyh efendiler de tanıdım. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bunlar şeyhler için sıkıntılı ve sakıncalı şeyler. Allah muhafaza eylesin.

Mal sevgisi olmasın, makam sevgisi olmasın, mal ve makam sevgisi, hem sufileri hem müslümanları, müminleri, perperişan ediyor, helak ediyor. Bakın dünya üzerindeki müslümanlar, bir türlü birlik ve beraberliği yakalayamıyorlar. Dünya üzerindeki müslümanlar, değişik makamları ucundan tutuklarında ne yazık ki bozuyorlar. Ne yazık ki o bozulmaktan dolayı bütün müslümanlar acı çekiyor, sıkıntı çekiyor. Bir müslüman bozuluyor, sadece kendine bozulmuyor. Bir şeyh efendi bozulunca, sadece kendine bozulmuyor. Bir zakir bir nakib, bir nükebba bozulunca, sadece kendine bozulmuyor. Yola da zarar getiriyor, yola da laf getiriyor. Allah muhafaza eylesin. Yani o yüzden belki de helal ona ama o helal olan şeyi yaparken dahi dikkatli olunmalı, ölçülü olmalı. Allah muhafaza eylesin. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, 'dünyada sanki bir yabancı ya da bir yolcu gibi ol' dedi Hz. Ömer Efendimiz'in oğlu Abdullah'a. Demek ki çünkü Hz. Ömer efendimizin oğlu, dört Abdullahtan birisi ve bunlar sahabenin içerisinde bilhassa ikinci jenerasyon, genç sahabenin içerisinde takvada önde gidenler, ilimde önde gidenler, fıkıhta önde gidenler, tefsirde önde gidenler bunlar, Hz. Ömer Efendimiz'in oğlu Abdullah. Ona diyor ki 'dünyada sanki yabancı gibi, yolcu gibi ol. Akşam olunca sabahı bekleme. Sabah olunca da akşamı bekleme. Sağlıklı olduğun zaman hastalık için hazırlık yap. Hayatta iken de ölüm için hazırlık yap. Bakın hayatta iken de ölüm için hazırlık yap. Buhari ve Tırmızi nakletmiş bunu ve Tırmızi' de ilavesi var bir de. Diyor ki: 'kendini kabir ehlinden say.' Kendini kabir ehlinden yani kendini ölmüşlerden say. Bu ney ile alakalı? Dünya sevgisi ile alakalı. Yani dünya sevgisinden uzak dur. Dünya sevgisine karşı yabancı ol. Dünya sevgisine karşı yolcu gibi ol ve dünyayı da böyle bir gölgelenecek, ağacın altında gölgelenilecek bir gölge olarak gör. Onu da başka bir hadis i şerifte Hazreti Paygamber(s.a.v.) hazretleri, yolculuğa çıkan bir kimsenin diyor, çölde yolculuğa çıkan b,r kimsenin, bir gölgelikte gölgelenmesidir diyor dünya hayatı. Ozaman bir gölgelikte senin menzilin uzak yani sen Allah yolcususun, yani

Cenab ı Hakka döndürüleceksin, bu dünyada ebediyyen kalmayacaksın, bu dünyada sonsuz yaşayacak olanlardan değilsin. Eninde sonunda ömrü ne kadardır bilinmez ama Allah'a döndürüleceksin. O kadar çok ayeti kerime var ki Allah'a döndürülürsünüz diye, e döndürülecek olduğun yer orası. Sen o mecburi istikametten döndürülenlerden olma. Kendini o yola koy. Kendi cüzi iradenle koy ki bundan sevap alasın. Bundan Cenab ı Hak senden razı olsun. Yoksa herkes ölecek. Herkes ölüyor. İşte her gün açıklama yapıyorlar ya koronadan ellisekiz kişi öldü diye örneğin. Koronadan ellibeş kişi öldü, koronadan atmış kişi öldü.

Uyuşturucudan günde kaç kişi ölüyor, sayılıyor mu? İçkiden günde kaç kişi ölüyor, sayılıyor mu? İntihar eden kaç kişi var, sayılıyor mu? Kaç tane kadın tecavüze uğradığı için intihar ediyor, sayılıyor mu? Kaç tane çocuğa, kaç çocuğa tecavüz edildi, istismar edildi diye sayılıyor mu? Her gün açıklamada bulunuluyor mu televizyonda? Bugün uyuşturucu müptelasından dolayı şu kadar kişi öldü, hiç duydunuz mu? Bugün alkol komasına girip, alkol komasından dolayı şu kadar kişi öldü sayılıyor mu? İşte bugün sigaranın veya uyuşturucunun veya içkinin vermiş olduğu zararlardan dolayı işte akciğerinde veya kalbinde veya damarlarında şu rahatsızlıklar oldu, bu rahatsızlıklardan dolayı şu kadar kişi öldü ama bunların ölüm sebebi içkiydi, sigaraydı, kumardı, bunların ölüm sebebi işte sağlıksız yaşamdı, dengesiz beslenmeydi, ölüm sebebi buydu bunların, hiç bir açıklama yok günlük ama coronadan hergün var. Evet! Ben isterim ki uyuşturucudan günde kaç kişi ölmüş, kaç kişi hastaneye yatırılmış, uyuşturucu tedavisi için kaç kişi müracaat etmiş, kaç kişi yatırılmış, günlük açıklansın. Örneğingünlük kaç kişi fuhuş yaparken, fuhuştan para kazanırken, fuhuş yapmak serbest çünkü fuhuştan para kazanırsan cezası var, günlük kaç kişi fuhuştan para kazanırken yakalanmış örneğin. Açıklansın, madem ki açıklanıyor örneğin Allah muhafaza eylesin. Cenab ı Hak bütün Ümmet i Muhammedi korusun inşaallah. O yüzden dünya hayatında kabir ehlinden say kendini. Sen dünya sevgisinden uzak dur. Bütün hastalıkların başıdır dünya sevgisi. Yani zinanın, kumarın, içkinin haramların ve haram olan hırsızlık, arsızlık, ursuzluk…hepsinin de sebebi dünya sevgisidir. Allah muhafaza eylesin.

"Çalışma da haktır, deva da haktır, dert de hak. Münkir kimse çalışmayı inkarda ısrar eder durur."

Yani normalde bir insanın dünya üzerinde, dünyalığı için ahireti için çalışması haktır. Bunu inkar etmek mümkün değildir ve çalışması da doğrudur sabittir ve gerçekten çalışmamak tembellik iyi görülmemiştir. Çalışmak iyi görülmüştür. Gayret etmek iyi görülmüştür. Hem dünyası içinde, hem ahireti için mücadele etmek iyi görülmüştür ama dünya ve ahiret için

mücadele etmemek iyi görülmemiştir ve aynı şekilde de hani çalışmayı inkar edenlerin, o inkarlarına bakma yani bir kimse çalışmayı inkar ediyorsa demek ki çalışmak vardır. Hem bir şeyi inkar eder ki bir şeyi inkar ediyorsa onun karşılığı vardır. Hani ateistler şimdi din yoktur diyor ya din yoktur dediğinde aslında dinin varlığını kabul ediyor. Bir şey yoktur diye inkar ediyorsan, o var demektir. Hani Allah yoktur diyor ya demek ki var ki sen yok hükmüne sokuyorsun, inkar ediyorsun. Zaten enteresan bir şey, biz iman ederken de La İlahe deriz. La ilahe dediğinde ilahe yok yani, ilaheler yok. Bir şey yok diyorsun. Bir şey yok diyorsan arkasından bir şey var. Ne var? İllallah. Yani gerçek ilah var. Çünkü normalde bir şey yok gördüğünde, onun karşılığında varı var. İlahe dediğinde, bu ilahelerin temeli yok. Başı yok, sonu yok. Altı yok, üstü yok. Sağı yok, solu yok. İlahe yani boş hayal gibi. İlahe, heva heves gibi, nefis gibi. İlahe gölge gibi say ilahe dediğinizde. Kartondan ev gibi ilahe! Yani o böyle kadim değil. O geçici bir şey. Ama o yüzden onun karşılığında kadim var olan var, hiç yok olmayan, her daim var olan var. Ezel ve ebedi olan. Yani başlangıcı ve sonu olmayan bir ilah var. Onun adı Allah. İşte bunun gibi, bir kimse çalışmıyor. Çalışmak hak mı? Evet. Bunu bir kimse reddediyorsa, yok diyorsa, demek ki var ki o yüzden yok diyor. O yüzden onun bir şeyi yok görmesi, onun varlığına işaret. Allah muhafaza eylesin. Bir de ne? İşte hastalıkla alakalı. Yani hastalık da var, dert de var deva da var. Derdi var ettiyse, devası var. Deva varsa boşuna değil ki, dert var demek ki. El Bera naklediyor: 'Hz. Peygamber (s.a.v.) hazretleri bize yedi şeyi emretti, yedi şeyden de menetti. (Burayı iyi dinleyin). Bize hasta ziyaretini, cenazeye katılmamızı, aksıran kimseye yerhemükallahu dememizi, yani Allah seni esirgesin dememizi yemin eden kimsenin yemininde sadık kalmasına çalışmamızı, mazluma yardım etmemizi, davete icabet etmemizi ve selamı yaymamızı emretti.

Bize altın yüzük takmaktan, gümüş kapta su içmekten, kırmızı ipek örtülerden, ibrişimli elbiselerden, ipek, kalın ipek ve ibrişim giymekten de alıkoydu. Bakın, Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin yeminine sadık kalmak için çalışmamızı söyledi. Yani yeminine sadık kalmak için çalış. Yeminine sadık kalmak için gayret et. Hasta ziyaretine gitmek için gayret et, hep bakın bunlar mücadele. Bir de yapma dedikleri var. O zaman hem yap dediklerini yapacaksın, hem de yapma dediklerimi yapmayacaksın. Bunun için çalışacaksın. Bunun için gayret edeceksin. Yine Ebu Davud'un hadis-i şerifi, hastalıkla alakalı: 'Şüphesiz Allah hastalığı ilacı ile birlikte indirmiştir. Her hastalığa karşı bir ilaç var etmiştir. Öyleyse tedavi olun, ancak haram olan şeylerle tedavi olmayın. Bakın, bu hadis i şerifler bizim tabiri caizse yoldaki işaret lambalarımız gibidir. Biz çalışırız,

biz mücadele ederiz, biz kur'an ve sünnetin bize emrettiklerini yerine getirmeye gayret ederiz. Biz dünyadaki tembellikten, ahiret hayatının tembelliğini istemeyiz. Ne namazımızı boşlarız, ne de ticaretimizi işimizi boşlarız, ne de derslerimizi, zikrimizi, virdiğimizi veyahut da sohbetlerimizi veyahut da ne bileyim işte umumi veyahut da küçük derslerimizi terk ederiz. Ne de hasta olduğumuzda şifa aramamazlık etmeyiz. Biz hasta olursak kendimizi tedavi yollarını araştırır, kendimizi tedavi ettirir veya kendimizi tedavi ederiz yani tedaviyi reddedenlerden, sebebi reddedenlerden değiliz. Bizim dini algılamamız, anlamamız, yaşamamız, sufiliği algılamamız, anlamamız, yaşamamız, bu cihettendir.

Biz bir hastalık için bir hap var ise o hastalığımıza o hap bizim iyi geliyorsa, biiznillah Allah'ın izniyle şifa veriyorsa, biz şifayı Allah'tan bekleyerekten ilacımızı içeriz, alırız veyahut da ameliyat olacaksak, ameliyatımızı oluruz veyahut da bir ilaç kullanmamız gerekiyorsa biz ilacımızı kullanırız. Bu konuda tedaviyi reddedenlerden değiliz. Tekrar bunun altını çiziyorum. Zaman zaman böyle söyleyen kardeşlerimiz oluyormuş, zaman zaman böyle davranmak isteyen kardeşlerimiz oluyormuş. Özellikle uyarıyorum, bir kimsenin üzerinde bir dert bir sıkıntı var ise ve o dertten, o sıkıntıdan, muzdarip ise bakın muzdarip ise yani bazı sıkıntılar vardır, bazı ufak tefek dertler vardır. Bunlardan muzdarip değildir. O kimsenin örneğin işte hayat standardını aşağı düşürmüyordur. Hayat standardını kötülemiyordur. O zaman onunla çok böyle uğraşmasına gerek yok. Ben kendimce öyle görüyorum ve bu konuda hadis-i şerif de var. Hani bir böyle hastalık, bir dert sizi rahatsız etmediği müddetçe bunda bir sıkıntı yoktur. Bunu illaki tedavi etmekle mükellef değilsiniz manasında bir hadis i şerif var ama bakın onun hayat kalitesini, onun yaşam kalitesini aşağı düşünmeyecek yani o bir başkasına muhtaç olacak hale getirmeyecek. Örneğin şimdi bir adamı, bir kimse ne şeker hastası. Kardeşim diyetini yap. İlacını kullan. Diyetini yap, ilacını kullan. Hiç kimseye muhtaç olmadan bu dünyadan göç git. Neden? Sen ilaç kullanmazsan, sen diyetine dikkat etmezsen, gözün bir müddet sonra görmeyebilir, böbreklerin çalışmayabilir, işte damarların tıkanabilir, ayağın, kolun kesilebilir, o yüzden bir sıkıntı yaşayabilirsin, Allah muhafaza eylesin, sen tedavini ol kardeşim. Hz. Mevlana Celalettin i Rumi hazretlerinin sözünü de dinle. 'Sen seli baştan önle.' O yüzden bir hastalıkla alakalı muzdaripse, bir sıkıntısı varsa, o ilaç kullanacak. İlaç kullanmamazlık etmeyecek. Yine Ebu Davut ve Tırmızi'den hadis i Şerif: 'Tedavi olun, yaşlılık hariç Allah ilaçsız hiçbir hastalık yaratmamıştır.'O zaman hiçbir hastalık yoktur ki tedavisi olmamış olsun. İnsanoğlu bulamamış olabilir, insanoğlu onu tam araştırmamış olabilir, insanoğlu onun üzerinde tam mesai

harcamamış olabilir, ya bunun ilacı yokmuş, bunu kabul etmeyin. Deneyin, arayın, Allah'tan isteyin, Allah'a yalvarın, yakarın. Bunun manevi olabilir, tövbe edin. Hz. Ali(r.a) hazretleri hasta olana tövbe et günahlarına derdi. Tövbe yolunu tavsiye ederdi. O yüzden üzerinizde bir hastalık, bir rahatsızlık varsa tövbe edin. O hastalığa, o rahatsızlığa şifa olur. Allah'ı zikir şifadır. Tevhide devam edin. Kim la ilahe illallah derse, Allah'ın kalasına sığınmış olur. O hastalık bir başkasında bin ağırlıkta tesir ediyorsa, sen de bir ağırlıkta tesir eder. Cenab-ı Hakk sana yardım eder. Cenab-ı Hak sana lütfeder, ikram eder, ihsan eder.

O yüzden muhakkak ve muhakkak tedavi yolunu seçeceğiz. Tedavisiz kalmayacağız. Allah muhafaza eylesin. O yüzden kıymetli dostlar, biz hastalığımıza karşı ne yapacağız? Deva arayacağız. Biz çalışacağız, biz gayret edeceğiz ve inkarda ısrarlı olmayacağız. Rabbim cümlemizi onlardan eylesin inşallah. Şimdi Allah izin verirse sorularınıza geçeceğiz. Cenab ı Hak lütfettiği müddetçe sorularınıza da cevap vereceğiz inşallah. Kaldığımız yeri tespit edelim, önümüzdeki hafta Allah izin verirse, bir engel çıkmazsa, herhangi bir problemimiz olmazsa, Bursa'da olursak inşallah kaldığımız yerden devam edeceğiz. Kaldığımız yer de neresiymiş bakalım şimdi. 'Aslan bu yolda birçok deliller getirdi. O cebriler aslanın cevabına kandılar.' Dokuzyüzdoksandört, doksanüç, doksanikiden devam edeceğiz inşallah, bir de konu başlığı heralde bu, 'çalışmanın tevekküle tercihi.' İnşaallah burdan devam edeceğiz. Not aldın mı? Tamam. Ben çünkü beyit numarasını heralde tam çıkaramadım. İnşaallah önümüzdeki hafta beyit numarasını tam çıkarırız inşaallah. Konu başlığı çalışmanın tevekkületercihi. Burdan devam edeceğiz Allah izin verirse inşaallah. Evet. Bakın tedavi yolu aramasak kendimize aramayacağız. Bu benim içtiğim bitki çayı, şekerle alakalı, şeker yüksek olunca, genelde yüksek, o yüzden her gün bu bitki çayından ilaçlara destek olması için içmeye gayret ediyoruz. O yüzden tedaviyi alacaksınız inşallah.

https://youtu.be/6CkQGFIMkEY

MESNEVİ-İ ŞERİF 992-1007. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Dokuzyüzdoksanüçüncü beyitten devam edeceğiz inşallah:

"Çalışmanın tevekküle tercihi:

Aslan bu yolda birçok deliller getirdi .O cebriler, aslanın cevabına kanlılar. Tilki, geyik, tavşan ve çakal cebre inanışı ve dedikoduyu bıraktılar. Bu biatte ziyana düşmemek için kükremiş aslanla ahitlerde bulundular. Zahmetsizce her günün kısmeti gelecek, aslanın başka bir teşebbüse ihtiyacı kalmayacaktı. Kur'a kime isabet ederse, günü gününe aslanın yanına sırtlan gibi o koşar, teslim olurdu."

Yani av hayvanları Aslan'ın bu beyanlarından, hani çalışmanın yüceliği ile alakalı, çalışmanın gerekliliği ile alakalı çalışıp çalıştıktan sonra tevekkül etmenin gerekliliğini, çalışmadan bir tevekkülün doğru olmadığını aslan defalarca onlara anlatmıştı ve anlatınca o cebri olan o av hayvanları da ikna oldular. Çalışmanın, gayret göstermenin, önemli olduğunu öğrendiler ve bu hususta kendi ihtiyarlarının gereği olan çalışmayı kabullendiler ve bu cebir mezhebinden vazgeçtiler. Bakın, islam dünyasında cebriyeye inanan, cebriye mezhebinde olan kimseler var. İşte normal bu cebriyeden bunlar vazgeçtiler. Vazgeçince de aralarında bir ahit yaptılar, artık bundan sonra aslan bunları ürkütmeyecek, bunları korkutmayacak, bunları ürkütmeden, bunları korkutmadan aslanın günlük yiyeceğini bunlar temin edecekler. Kendi aralarında kurra çekiyorlardı, o gün kurra kime denk geldiyse, o kurraya denk gelen kimse, gidip aslanın önünde ona av oluyordu, onun yemeği oluyordu. Tabiri caizse kendisini feda ediyordu ki kendisini

feda ederekten de işte kendi tebasını veyahut da ormandaki av hayvanlarını koruyorlardı. Bu ne zamana kadar?

"Bu kadeh dönerek tavşana gelince, tavşan haykırdı: 'Niceye dek bu zulüm?' "

Yani kurra döndü dolaştı, döndü dolaştı, tavşan çıktı kuradan. Kuradan tavşan çıkınca, tavşan dedi ki haykırdı niceye dek bu zulüm.

"Aslana gitmete geciktiğinden, av hayvanlarının tavşana itiraz etmeleri:

Hayvanlar dediler ki: 'Bunca zamanlardır biz ahdimize vefa ederek can feda ettik. Ey inatçı, bizim kötü bir adla anılmamıza sebep olma, aslan da incinmesin. Yürü, yürü; çabuk, çabuk!"

Ama, şey, tavşan, yürümüyor. Şimdi tavşan bu hareketiyle, bu döngüyü kırmak istedi. Yani hani bir kimse kendi canına, kendisine bir zarar gelmeyinceye kadar, bir şeye seslenmez ya insanoğlu enteresan bir varlık. Ben bunu insanlara devşireceğim şimdi. Hani bir yerde bir kötülük vardır, kötülük size bulaşmadığı müddetçe, siz kötülüğe seslenmezsiniz, göz yumarsınız. Bir yerde adaletsizlik vardır, o adaletsizlik size bulaşmadığı müddetçe, siz göz yumarsınız, bir yerde bir zulüm vardır, o zulüm size bulaşmadığı müddetçe siz göz yumar sınız, bir yerde bir hırsızlık vardır, o hırsızlık size bulaşmadığı müddetçe siz göz yumarsınız. İşte mahallenizde bir yerde fuhuş yapılıyordur, o eve giren çıkan erkeğin haddi hesabı yoktur, sizin eve, sizin daireye giren çıkan yok diye siz ona gözyumarsınız ama bir gün gelir işte bu adaletsiz davranış, sizi de kendi dairesinin altına alır. O zulüm gelir, o zulmün ateşi size de dokunur, bir gün sizi de yakmaya başlar veyahut da o haksızlık, o hırsızlık, o uğursuzluk, o adam kayırmacılık, o adaletsizlik bir gün gelir size de dokunur. Size de dokununca siz o zaman bağırırsınız. Niceye dek bu zulüm diye ve tarih bunlarla doludur.

Hani o zulüm senin komşuna dokunmuştur, sen oralı olmazsın. O zulüm bir cemaate dokunmuştur, sen oralı olmazsın. Bir topluluğa dokunmuştur, sen oralı olmazsın. Bir zulüm herhangi bir köye, herhangi bir şehre dokunmuştur, sen oralı olmamışındır. Ne zaman sana dokununca o zulmün acısını sen o zaman hissedersin. İşte örneğin Ermeniler Azerbaycan'da 'Hocalı Katliamı' yaptılar. Katliyam üstüne katliyam yaptılar, sivilleri katlettiler, çocukları katlettiler, herkesi ve her şeyi katlettiler. Dünya sustu veya Irak diye bir ülke kalmadı! Amerikalısı geldi, ingilizi geldi, fransızı geldi, avrupalısı geldi, doğulusu geldi, batılısı geldi, Irağı yerle bir ettiler, bombaladılar. Irak diye bir ülke kalmadı. Dünya sustu veya Suriye ile alakalı bir daeş belası çıkardılar, ürettiler israili, mossadı, em15'i, amerikan CIE'si, ondan sonra Almanyası, Fransası, İngilteresi, Japonyası, Çini, Rusyası, toplandı bir

sanki ne o orda islam devleti kuruyorlarmış gibi bir topluluk oluşturdular bu selefi vahabilerden. O selefi vahabiler daldılar, Suriye, Irak, insanlar katlettiler orada. La İlahe İllallah Muhammeden Resulullah diyenleri öldürdüler. Camileri bombaladılar, dünya sustu. Hiç kimse bir şey demedi ve Suriye'de bir ülke kalmadı, yerle bir oldu, e ama dokunmayınca hiç kimseye, herkes seyirci kaldı. Hala daha seyirci insanlar. Aynı şey Libya'da. Adamın birisi kalktı silahlandı orda, mevcut hükümete karşı ihtilal yapmaya kalktı. Hatta dünya onu destekledi, mevcut hükümeti desteklemesi gerekirken, o darbeci Hafter'i destekledi.

Ne yazık ki dünya üzerinde müslümanların kanlarının, canlarının, mallarının, namuslarının, haysiyetlerinin, şereflerinin bir değeri yok. Yani dünya üzerindeki müslümanların hiçbir değeri yok. Eğer ölen müslümansa hiç kimse kılını kıpırdatmıyor. Bakın, Ermenistan sivillerin üzerine bomba atıyor, sivillerin üzerine kimyasal bombalar atıyor, sivillerin üzerine misket bombaları atıyor, o Azeri kardeşlerimizi katlediyor, Şehid ediyor, kundaktaki çocukları şehit ediyorlar, dünya suskun bakın. Yani onlara dokunulmadığı müddetçe kimsenin bir şeysi yok ama birisi abilik yapmaya kalkarsa, birisi onu korumaya, muhafaza etmeye kalkarsa bütün dünya ayağa kalkıyor. Diyor ki Türkiye bu işe karışmasın, Türkiye bu işe müdahil olmasın, Türkiye buna elini uzatmasın, Türkiye bundan yana tavır koymasın. E kim koyacak? Müslümanın müslümandan başka dostu mu var? Türk'ün Türk'ten başka dostu mu var? Bu söze de kızıyorlar. Ya neden kızıyorsun kardeşim işte meydanda değil mi? Hocalı katliamında bu dünya neredeydi? Bosna'da Müslümanlar katledilirken, Srebrenitza'da hala daha on binin üzerinde şehit cenazesi orda dururken bunun hesabını kim sordu, kim verecek bunun hesabını? Hala daha Bosna'da faili meçhul, kimin öldürdüğü belli olmayan toplu mezarlar çıkıyor. Hala daha, yıllar geçmiş üzerinden, yirmibeş yıl geçmiş üzerinden yirmi yıldan fazla geçmiş, hala da toplu mezarlar görünüyor, bulunuyor. Hala da toplu mezarlar bulunurken, hiç kimsenin umrunda değil, hiç kimsenin canı yanmıyor, hiç kimsenin ciğeri yanmıyor. Hatta çok acı bir şey, Bosna bunları unutmuş vaziyette. Belki de hani unutmak istiyorlarlar, hatırlamak istemiyorlar o acı günleri amma velakin yani insanın önüne geliyor. Birisi tarlasını sürerken orda toplu mezarlıkla karşılaşıyor. Bakıyorlar ki Boşnaklar toplu mezarlıklara gömülmüşler, o Boşnak müslümanlar şehid edilmişler. Bunun hesabını verecek herhangi bir şey yok. Birleşmiş Milletler'de boş Avrupa Birliği de boş, Natosu da boş, bu batılıların hepsi de kurmuş olduğu uluslararası bunların hepsi de boş. Hepsi de aldatmacadan ibaret. Hepsi de kandırmacadan ibaret. Hepsi de kendi hani inanmayanlar tek millettir, disdurunca kendi kendilerini, kendilerini korumak

için örgütler kurmuşlar. Müslümanları da o örgütlerinin içerisine almışlar, bilhassa Türkiye'yi, uyutmak için e bebek e, ninni bebek ninni, uyutuyorlar bizi yüzyıldan beri.Ama artık ülke, dünya müslümanları uyanıyor yavaş yavaş. Bu uyanışın önderliğini de Anadolu Müslümanları yapıyor. Evet, Anadolu Müslümanlığı uyanıyor. Anadolu Müslümanları uyanıyor. Uyandıkları için bizim içimize Selefi Vahabi fitnesini koyuyorlar. Uyandıkları için bizim içimize hadis inkarcılığı fitnesini koyuyorlar. Uyandıkları için bizim içimize mezhepsizlik fitresini koyuyorlar. Uyandıkları için bizim içimize türlü türlü fitneler koyuyorlar.

Akla hayale gelmeyecek, şeytanın dahi düşünemeyeceği ama iki ayaklı şeytanların düşünüp hesap ettiği bir sürü fitneler koyuyorlar içimize. E neden? Çünkü Anadolu uyanıyor artık. Artık Anadolu uyanma, silkelenme safhasında. Anadolu silkelendiğinde, önünde hiçbir gücün duramayacağını bütün herkes biliyor çünkü. Hatta Anadolu müslümanlarını durdurmaya çalışsalar dahi Anadolu Müslümanlarının önünde ezilip perperişan olacaklarını biliyorlar artık. Bildikleri için Anadolu Müslümanlarını kendi içinden parçalamak, kendi içinden zayıflatmak kendi içinde hiziplere bölmek, kendi içerisinde birbirine düşürmeye çalışıyorlar. Cenab ı Hak inşallah onların oyunlarını tez zamanda bozsun, onların oyunlarını kendi başlarına makus eylesin. O yüzden zulüm insana dokununcaya kadar belki de insan gaflete dalarken, belki de insan kendince bana dokunmayan yılan bin yıl yaşasın felsefesine uyup, kendince zulme karşı mücadele etmez, adaletsizliğe karşı mücadele etmez, haksızlığa karşı mücadele etmez ama o doğru olmaması lazım yani tavşan daha öncesinden niceye dek bu zulüm demesi gerekirdi ve bunu yine müslümanlara yönelik bir nasihat olsun diye düşündüğümüzde, müslümanlar birbirlerini sevmekte, birbirlerine acımakta ve birbirlerini korumakta bir vücuda benzemeleri lazım. Sebep? Hadis i şerif öyle çünkü yani birbirlerine muhabbet etmekte, acımakta sevmekte, birbirlerini korumakta bir vücuda benzeyecekler. Ama ne yazık ki gelin, bakın müslümanlar birbirlerini korumuyorlar, birbirlerinin kuyularını kazıyorlar. Müslümanlar birbirlerini sevmiyorlar. Müslümanlar gidip gavurcukları seviyorlar. Akıllarını, namuslarını şereflerini, haysiyetlerini gavurcuklara teslim etmişler, kültürlerini gavurcuklara teslim etmişler ve gavur gibi yaşamaya, gavur gibi düşünmeye başlamışız biz.

Hani hadisi şerif tecelli ediyor: 'Ahir zamanda kertenkele deliğine girseler, siz de gireceksiniz' diyor. Biz o hale geldik. Ne yazık ki bir vücuda benzeyemiyoruz şu anda ve vücudun bir tarafında hastalık var ise bir tarafında ağrı sızı var ise biz artık onu hissetmez hale geldik. Bizim o duygularımız, duyularımız sanki alındı. Bizim sinirlerimiz alındı yani Bangladeş'te bir

müslümanın burnu kanıyorsa, bizim umrumuzda değil. Bugün Azerbaycan'da Karadağ'da müslümanlar bombaların altında, bizim umrumuzda değil veyahut da Libya'da bombaların altında, bizim umurumuzda değil veya doğuda, güneydoğuda, Irak'ta, Suriye'de pkk edepsizleri, şerefsizleri, haysiyetsizleri orda sivilleri katlediyor, masum insanları katlediyor, bizim umurumuzda değil. Eller havada, herkes eğlenceye devam ediyor. Veyahut da bir yerde askerimiz şehit oluyor, polisimiz şehit oluyor. Hiç kimsenin umrunda değil. Eller havada, kimsede hüzün denilen bir şey yok. Ya bir yerde müslümanlar şehid oluyor, bir yerde müslümanlar kırılıyor, kıyıma uğruyor ama ne yazık ki müslümanların başka yerlerde olanları heva heves içerisinde, gaflet içerisinde. Eller havada! Barlar dolu, pavyonlar dolu, meyhaneler dolu, sazhaneler dolu, cazhaneler dolu. Ne korona var oralarda ne hüzün var ne Azerbaycan var ne Kıbrıs var ne Libya var ne Suriye var ne Irak var ne Bosna var. Yok! Ne de Doğu Türkistan var. Yok, yok! Böyle bir acı, böyle bir sancı, böyle bir hüzün yok. Herkes eline gelini yiyor, diline geleni diyor, bulabildiğini giyiyor, her tarafını her tarafta istediği gibi sergiliyor! İslam müslümanının acısıyla, sancısıyla acılanan, sancılanan yok. Kim açtı, kim toktu, kim üşüyordu, kim üşümüyordu bakan yok. Hiç kimse düşünmüyor. Oysa Filistin'de bir müslümanın burnu kanıyorsa, senin burda kendi kendine hüzne dalman lazım. Filistin'de bir müslümanın evi, o pis israil askerleri ve devleti tarafından greyderler tarafından yıkılıyorsa, senin bu meseleye kafa yorman, kafa patlatman, gönlünü patlatman, bu konuda dua etmen, ağlaman lazım ve Azerbaycan'da sivillerin üzerine bombalar atılıyorken veya işte Nahçıvan'a da adam bomba attı. Nahçıvan da Türkiye'nin garantörlüğünde olan bir yer. Normalde diyorlar ki kendilerince, senin garantörlüğün bulunan ülkeyi de ben bombalarım. Senin garantörlüğünü de tanımıyorum diyor, bombalıyor. Yani bu cesareti nerden alıyor? Fransa'dan alıyor, Rusya'dan alıyor, İran'dan alıyor, Amerika'dan alıyor. Alıyor yani! Ne kadar Türk ve müslüman düşmanı varsa, hepsinden de bu desteği alıyor Ermenistan ama biz ne yapıyoruz?

Bizim Azerbaycan'da ne işimiz var diyenlerimiz var içimizde. Bizim Irak'da ne işimiz var. Ne yapsın, pkk gelsin hala da şehirlerimizi yaksın, yıksın mı? Askerlerimizi mi şehid etsin veya Suriye'de bizim ne işimiz var? Neden işimiz olmasın, pkk ordan gelip değişik isimler altında bizim askerimizi mi şehird etsin, bizim polisimizi mi şehid etsin, bizim vatandaşlarımızı mı şehid etsin! Seyirci mi kalalım veya Kıbrıs'ta seyirci mi kalalım! Yunanistan burnumuzun dibine kadar bütün adaları silahlandırmış. Biz seyirci mi kalalım! Kırım'ın çektiği bu çile ne? Kırım'ın çektiği bu dert ne? Kırım'ın çilesi bitmesin mi? Komünist Rusya zamanından itibaren kırım çile

çekiyor ve komünist Rusya zamanında Kırımlılar sürgüne uğradılar, telef oldular, buzların içerisinde kaldılar, soğukların içerisinde kaldılar. Açlıktan hastalıklardan hepsi de telef oldu. Neden unutuyoruz tarihimizi biz? Neden canımız yanmaz bizim, neden canımız yanmaz hale geldi? Hani bir müslüman bütün hepsi de kardeştik ya biz! Yani hangi dinden olursa olsun, hangi ırktan olursa olsun, nerde olursa olsun yani bir çocuğun başına gece yarısı bomba atılıyorsa ve insanlık bunu izliyorsa, bu insanlık nerde ki! Hangi dinden olduğu önemli değil. Hangi dinden olduğu önemli değil. Hangi ırktan olduğu önemli değil. Sivillerin başına bomba yağıyorsa ve insanlar, dünya insanlığı buna bir tepki göstermiyorsa, insanlık diye bir şey kalmamış ve sokaklarda uyuşturucu bağımlılığı olanlar böyle ne yazık ki şeytan çarpmış gibi yamuk yamuk yolda yürüyorsa ve müslümanlar bunlara karşı herhangi bir tavır ve davranış sergileyemiyorsa, bunların normalde eğitiminden tutun da bunların öğretiminden tutun da tedavisine kadar ilgilenilmiyorsa, yani bizim canımız yanmıyor mu?

Yani normalde insanlar sapkınlıklara uğrarken canımız yanmıyor mu? Yani biz üzülüyoruz, canımız yanıyor. Bu ülkenin insanı neden eşcinsel eğilimlerin içerisine gitsin? Neden bu insanın, bu ülkenin tertemiz müslüman çocukları eşcinsel olsun? Neden eşcinselliğe kaysın? Neden fuhuşa gitsin? Bu ülkenin tertemiz müslüman çocukları neden kumara düçar olsun? Neden fuhuşa düçar olsun? Bu kadınlar uzaydan gelmediler. Bu kızlar uzaydan gelmediler. Neden fuhuşun pençesinde inim inim inlesinler? Her gece hangi sarhoşun, hangi berduşun, hangi namussuzun, hangi şerefsizin, hangi haysiyetsizin ona nasıl bir zulüm edeceği, nasıl bir terbiyesizlikte bulunacağını bilmiyoruz. Buna biz nasıl gözyumarız! Biz bunun nasıl acısını hissetmeyiz veyahut da o kadınlarla fuhuş yapan, o kadınları fuhuşa sürükleyen insanların hiç mi içleri acımaz! Hiç mi kız kardeşleri yok, anneleri yok, hiç mi akrabaları yok bayanlar, hiç mi o acıyı hissetmezler veyahut da bu ülkede yüzün üzerinde bilmem ne evi denilen evler var. Kadınların orada tenleri satılıyor. Ey kadınlar! Kendi kadınlarınızın tenleri satılıyor! Kendi kadınlarınızın tenleri satılırken nasıl uyuyabiliyorsunuz geceleri! Nasıl siz bunun acısını, sancısını hissetmiyorsunuz ve o kadınlar tenleri satılmasın derken, buna itiraz ederlerse katlediliyorlar. İşte bıçaklanıyorlar, jilet atılıyorlar. Bu kadınlar hiç mi bunları görmüyorlar! Hiç mi bunun acısı, sancısı yok veyahut da devleti idare edenler, siyasetçiler, valiler, belediye başkanları, hakimler, müftüler! Canınız yanmıyor mu hiç! Bunlar için bu olumsuzluklar için hiç mi ciğeriniz parçalanmıyor! Mümin bu değil işte! Mümin bu değil! Müminin bunlara canının yanması lazım. Gece uykularının kaçması lazım. Müminin yediği yemekten dolayı bu böyle bir ortamdan tat almaması

lazım. Yediği yemekten dahi lezzet almaması lazım. Hiç mi aklınıza gelmez kız kardeşiniz aç mıdır tok mudur, yiğenleriniz aç mıdır tok mudur, akrabalarınız aç mıdır tok mudur, çıplak mıdır, üşüyor mudur. Elektiriğini ödeyebildi mi, suyunu ödeyebildi mi, doğalgazını ödeyebildi mi, iş bulabildi mi! Hiç aklınıza gelmez mi? Hiç aklımıza gelmez mi? Veya o lüks hayat yaşayanlar, fakir fukaralar hiç aklınıza gelmez mi, hiç ciğeriniz yanmaz mı! Yemekleri dökenler, israf edenler, çöplere ekmek atanlar, yemek atanlar, bu bozuldu diyenler, dalabında yemek varken yeniden yemek yapanlar, hiç mi Allah'tan korkmazsınız, hiç mi açları düşünmezsiniz! Şimdi düşünebiliyor musunuz, Karadağ'da bombaların altında yaşayan insanları akıl edebiliyor musunuz? Kendi kendinize bunları hesap edebiliyor musunuz? Ne kadar?

Filistin'de bir anneyi düşünebiliyor musunuz? Filistin'de bir babayı düşünebiliyor musunuz? Hindistan'da zulüm altındaki bir anne babayı, çocukları düşünebiliyor musunuz? Doğu Türkistan'da bir anneyi babayı düşünebiliyor musunuz? Çocuklarını korumak için o çin zulmünden ne yapabilirler acaba? Çocukları alıp, götürülüp, toplama kamplarında farklı bir eğitime tabi tutulan bir anne baba düşünün. Ciğeriniz hiç yanmaz mı? İçiniz hiç ürpermez mi? Müslümanlar bu halde mi olması lazım! Evet, evet! Ne yazık ki dünya üzerinde bir müslüman aç ise dünya üzerinde bir müslüman aç ise sen dolu dolu doyuyorsan, kendi imanından şüphe et. Dünya üzerinde bir müslüman zulüm altında ise inim inim iniyorsa ve sen aklına gelmiyorsa zulüm altında inleyenler, imanını kontrol et. Dünya üzerinde bir müslüman adaletsizliğe, hukuksuzluğa düçar olduysa, otur kendi kendine düşün, o senin aklına gelmiyorsa. Evet, o yüzden müslümanlar kardeş olmalılar. Bir yerde bir acı bir sancı bir sıkıntı var ise onu hissetmeliler. Bu bizim tarikattan değil, ne olursa olsun. Bu bizim cemaatten değil, ne olursa olsun. Bu bizim mezhebimizden değil ne olursa olsun. Bu bizim meşrebimizden değil ne olursa olsun. Bu bizim ırkımızdan değil, ne olursa olsun. Nereye kadar? Bu bizim dinimizden değil, ne başına gelirse gelsin. Nereye kadar?

Biz müslümanlar olarak dünya üzerinde nerede bir zulüm var ise biz onun acısını çekmeliyiz. Nerede bir haksızlık hırsızlık uğursuzluk var ise biz onun acısını çekmeliyiz. Bir hristiyanın dahi hakkını savunabilmeliyiz. Bir yahudinin hakkını savunabilmeliyiz. Bir dinsizin hakkını savunabilmeliyiz. Bir ateistin hakkını savunabilmeliyiz. Ülke için söylüyorum. Bir Atatürkçünün hakkını savunabilmeliyiz. Bir solcunun hakkını savuna bilmeliyiz. Bir, örneğin farklı bir mezhebe, meşrebe sahip bir kardeşimizin hakkını savuna bilmeliyiz. Bir alevinin hakkını savunabilmeliyiz. Evet, biz hakkını savunabilmeliyiz. Bir kimseye haksızlık yapıldıysa, adaletsizlik yapıldıysa, bir kimsenin hakkına ve hukukuna riayet edilmedi ise biz onun hakkını

savunabilmeliyiz. O zaman biz müslüman oluruz. O zaman biz insan oluruz. İşte tavşan sıra kendine gelinceye kadar hiç seslenmedi. Ne zaman ki can verme sırası ona gelince, nereye kadar bu zulüm dedi. Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri, mesnevisinde hayvanları konuşturaraktan, bize ders veriyor. Hayvanları konuşturuyor. Sufiler enteresandır. Hayvanları konuştururlar, ağaçları konuştururlar, ölmüş geçmiş kimseleri konuştururlar. Kendilerini koymazlar orta yere. Hani ene gelecek, nefis gelecek diye. İşte şeyhimiz şöyle dedi derler veyahut da bir şeyh efendi böyle demiş derler veya bir sufi şöyle demiş derler veya Yunus gibi 'sordum sarı çiçeğe annen baban var mıdır', sarı çiçekle konuşurlar veya işte Hz.Pir gibi tavşanları, aslanları, ondan sonra, konuşturur veyahut da papağanı konuşturur Hz.Pir veya bir eşyayı konuşturur. Aslında her şeyin bir ruhu her şeyin de bir dili vardır. Bu da ayrı bir Allah affetsin sanat dalıdır, öyle söyleyelim. Hadisi şerifler sıraladım, müslümanlarla alakalı. İnşallah onların aralarından kısa kısa olanlardan okuyayım: 'Kişiye şer olarak müslüman kardeşini tahkir etmesi yeterlidir. Her müslümanın malı kanı ve ırzı diğer müslümanlara haramdır. Allah sizin suretlerinize ve kalıplarınıza bakmaz fakat kalplerinize ve amellerinize bakar. Takva şuradadır dedi, göğsünü gösterdi. Ondan sonra devam etti. Sakın ha birbirinizin satışı üzerine satış yapmayınız. Ey Allah'ın kulları, kardeş olunuz. Bir müslüman kardeşine üç günden fazla küsmesi de helal olmaz dedi.' Bunlar Buhari'den benim toparlamış olduğum hadis i şerifler. 'Müslümanlar kardeştir, dünya insanlığına hani ne diyor: 'Ey Allah'ın kulları kardeş olun.' Bakın, bu bütün insanlara ait bu, yani bunu veda hutbesinde de söylüyor. 'Ey insanlar hepiniz bir tarağın dişleri gibisiniz, birbirinizden üstününüz yok. Arabın aceme, acemin araba üstünlüğü yok. Üstünlük takvadadır dedi. Bakın veda hutbesinde din kemale erdi artık. Din kemale erince, artık din evrenselleşti ve din ilk önce aslında başından itibaren evrenseldi ama veda hutbesine geldiğinde, hukuku, sosyal hukuku, devlet hukuku, ekonomi hukuku, nikah hukuku yani evlilik hukuku, anne baba, çocuk hukuku, hepsi yerleşti, oturdu artık. Yerleşim oturduktan sonra, Allah Resûlü sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, bütün insanlığa hitap etti.

Kur'an bütün insanlığa hitap eder. Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) bütün insanlığa gönderilmiş bir peygamberdir ve dedi ki bütün insanlığa kardeş olun. Evet, bu enteresan hadis-i şeriflerdir. Veda hutbesi mütevatir bir hadis-i şeriflerdir veda hutbesi. Neden? Bütün müslümanlar toplanmışlar, beraber hac yapıyorlar ve Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri öyle bir hutbe irad ediyor ki tabiri caizse bütün insanlığın hukukunu, tabiri caizse insan hakları beyannamesi koyuyor. Kadınlarınıza zulmetmeyiniz, çocuklarınıza zulmetmeyiniz, haksız yere kimse kimsenin malına, ırzına, namusuna, şerefine

dil uzatmasın. Veda hutbesini müslümanların kendilerine böyle bir ölçü edinmesi lazım, baş tacı etmesi lazım, uygulaması lazım. Aslında her evde okunması lazım. Her eve birer tane veda hutbesinin asılması lazım, ciddi ciddi. Dergahlara, tekkelere, camilere veda hutbesinin asılması lazım. Ne yazık ki müslümanlar Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin bütün insanlığa, bütün müslümanlara irad ettiği en önemli hutbeyi unutuyor. Ezberleyemiyor, görmüyor, okumuyor ve bütün insanlar, kardeş olun dediğinde, siz bir hıristiyan hristiyan olduğu için öldürebilir misiniz? Siz bir museviyi, musevi olduğu için öldürebilir misiniz? Siz bir ateisti ateist olduğu için öldürebilir misiniz? Siz bir kadının tenini satabilir misiniz, kardeşiniz! Siz bir insanı uyuşturucuya alıştırabilir misiniz, kardeşiniz! Siz bir erkek başka bir erkeğe kalkıp da çok affedersiniz onu cinsel istismara duçar kılabilir mi, kardeşi! Siz bir onbeş yaşında, onsekiz yaşında velev ki sapkınlığa düşmüş bir erkek çocuğa arkadan yanaşabilir misiniz, kardeş ederseniz onu?

Bakım bütün insanlığın Muhammed'i bir kardeşliğe ihtiyacı var. Bütün Müslümanların, Muhammed'i bir kardeşliğe ihtiyacı var. Biz o Muhammed'i kardeşliği tesis etmekle mükellefiz. Biz o Muhammed'i kardeşliği tesis edemezsek, biz ne yazık ki dağılırız, parçalanırız. Ülke müslümanlarına sesleniyorum. Birbirinizi tiftiklemekten vazgeçin. Birbirlerimizi tiftikliyoruz. Sufiler, işte ehl-i tarikat böyle hedef tahtası halinde. Ne istiyorsunuz kardeşim. Kimin tavuğuna kış dedik. Kur'an ve sünneti anlatıyoruz. Muhakkak içimizden eksik yapan, yanlış yapan, noksan yapan insanlar olacak. Neden tahkir ediyorsunuz? Neden bizi hedef tahtasına koyuyorsunuz. Bunu yalvarmak olarak görmeyin. Kardeşlik hukuku olarak, nasihat olarak görün. Herhangi bir çileden, eziyetten, sıkıntıdan, korkup çekineceğimizi de zannetmeyin. Burdan geri döneceğimizi zannetmeyin. Biz etimizi lime lime etseniz de biz kur'an sünnet, vatan millet demekten vazgeçmeyeceğiz. Ne çorap örerseniz örün başımıza, Biz kur'an sünnet ,vatan millet demekten vazgeçmeyeceğiz. O yüzden müslümanların kardeşlik hukukunu tesis etmesi lazım, müslümanlar ne yazık ki biz de dahiliz buna, kendimizi de eleştiriyorum. Biz müslümanlık kardeşinin hukukunu tesis etmiyoruz. O yüzden sıra bize gelince başlıyoruz bağırmaya. Sıra bir başkasındayken seslenmiyoruz. Yirmisekiz Şubat'ta ehli sufinin ensesinde boza pişirilirken, hiç kimse kılını kımıldatmadı, hiç kimse bir şey söylemedi. Bizim ders yaptığımız evler, bizim ders yaptığımız yerler basılırken hiç kimse kılını kımıldatmadı. Vergi daireleri ayağa kalkıp nerede bir sufi varsa onlara milyarlarca ceza keserlerken, hiç kimse kılını kımıldatmadı. Şeyh efendilerin evlerine el koyarken devlet ve o evleri satarken veyahut da işte değişik dergahların, tarikatların yaptırmış olduğu mescidleri, işte yaptırmış oldukları kursları, kur'an

kurslarını devlet el koyup izaleyi şuur ile satarken herkes seyirci kaldı. Yirmisekiz şubatçılar her türlü zulmü yaparken seyirci kaldı herkes. E sonra? Sonra gündoğdu, devran döndü, bazı yerlere dokunmaya başladılar, herkes bağırdı. Herkes bağırıyor. Yirmisekiz Şubat'ta neden bağırmadınız. Yirmisekiz şubatta neden zulmü önlemek için haykırmadınız? Ama biz hep haykırıyoruz. Hala da haykırıyoruz. Nerde bir müslümana zulüm ediliyorsa, adaletsiz davranılıyorsa, biz onu haykırıyoruz. Bütün müslümanların kanı, namusu, ırzı, şerefi, mukaddes! Dokunamazsınız. Allah muhafaza eylesin.

"Tavşan: 'Dostlar, bana mühlet verin de hilemle siz de beladan kurtulun. Benim hilemle canımız kurtulsun. Bu hile çocuklarımıza miras kalsın. Her peygamber, dünyada ümmetini böyle bir kurtuluş yerine davet etti. Peygamberler, halk nazarında göz bebeği gibi küçük görünürlerdi ama felekten kurtuluş yolunu görmüşlerdi. Halk, peygamberleri göz bebeği gibi küçük gördü. Göz bebeğinin mânen büyüklüğünü kimse anlayamadı. Hayvanlar ona: 'Ey eşek, kulak ver. Kendini tavşan kadrince tut, haddini aşma. Bu ne laftır ki senden daha iyiler, dünyada onu hatırlarına bile getirmezler. Ya gururlandın, yahut da kaza, bizim izimiz de. Yoksa bu laf senin gibisine nerden yaraşacak' dediler."

Yani tavşan dedi ki bana müsaade edin. Bana mühlet verin. Ben öyle bir hile yapayım ki bu beladan hepimiz kurtulsun. Benim hilemle hem canımız kurtulsun hem de bu çocuklarımıza miras kalsın dedi. Yani tavşan sıra kendisine gelince çareler aramaya başladı. Sıra kendisine gelince, canını vermemek için kendince bir şeyler yapma gereğini hissetti ve geldi dedi ki her peygamber dünyada ümmetini böyle bir kurtuluş yerine davet etti. Evet! Bütün peygamberler insanlarını kurtuluşa davet ederler. Evet, orda şimdi biz eğerki aslanı biz akıl olarak görürsek ve tavşanı da biz bu manada o aklı tuzağa çeken bir kimse olarak göreceğiz veyahut da tavşanı akıl olarak göreceğiz ama burda söylediği şey enteresan. Her peygamber dünyada ümmetini böyle bir kurtuluş yerine davet etti. Bütün peygamberlerin vazifesi, ümmetlerini kurtuluşa davet etmektir. Bütün peygamberlerin vazifesi peygamberlerden sonra velilerin, alimlerin, vazifeleri insanları Allah'ın yoluna sevketmek, Allah'ın yoluna davet etmektir. Delalatten hidayete onları davet etmektir. Onları cehennem ateşinden, cennete davet etmektir. Onları heva ve hevesten, doğruya, hakikate davet etmektir. Ve bütün peygamberlerin de dünya üzerindeki vazifeleri bu olmuştur. Bütün velilerin, bütün Mürşid i Kamiller'in vazifeleri bu olmuştur.

Gerçek Mürşid-i Kamiller, gerçek veliler, insanları kurtuluşa davet ederler. Gerçek veliler, gerçek Mürşid-i Kamiller, kendi nefislerine davet etmezler. Kur'an ve sünnete davet ederler. Kuran ve sünnet yoluna davet ederler. Bir

velinin, bir Mürşid-i Kamil'in kendi yolu olmaz. Onun yolu, kur'an ve sünnettir. Onun yolu vatan ve millettir. O yüzden hiçbir velinin, hiç bir Mürşid-i Kamil'in kendine ait hususi bir yolu yoktur. Aslında hiçbir alimin de yoktur. Hiçbir müfessirin de yoktur. Hiçbir hadisçinin de yoktur. Olmamalı, yol kuran ve sünnettir çünkü. Hz Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, yine veda hutbesinde: 'Size iki şey bırakıyorum, kim buna sımsıkı sarılırsa kurtuluşa erer. Birisi Allah'ın kitabı kur'an, öbürküsü de benim sünnetimdir' veya başka bir rivayete 'benim ehl-i beytimdir' der. O yüzden kim kur'an ve sünnete, kim kur'an'a ve ehl-i beyt'e biat eder, orda dururusa kurtuluşa erer. İşte peygamberler, bütün peygamberler, Adem'den, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.) hazretlerine kadar bütün peygamberler insanları, kurtuluşa davet etmişlerdir ve bütün Mürşid-i Kamiller, bakın veliler demiyorum, bazı veliler vardır, kendisine velidir sadece. Halka veli değildir. Bunların içerisinde Mürşid-i Kamiller farklı sınıftadır. Sebep? Mürşid-i Kamiller, peygamberlerin varisi hükmündedir. Onlar peygamberlerin vazifesiyle vazifelenirler, yani peygamber değildirler ama peygamberlerin vazifelerini yaparlar ve çevrelerini kurtuluşa davet ederler. Onların velilikleri, onların Mürşid-i Kamillikleri kendilerine ait değildir. Onlar halkı uyarmak, insanları uyarmak, insanlara nasihat etmek, insanları kur'an ve sünnet çizgisine getirmek için mücadele ederler. Onlar kendi ceplerini doldurmak için şanlarına şan, şöhretlerine şöhret katmak için uğraşmazlar. Onların dünya heva ve hevesine kanmazlar. Dünya heva ve hevesinin peşinden koşmazlar. Onların işleri kur'an'ın anlaşılması, sünnet i seniyyenin yaşanması, kur'an ve sünnet ışığının, nurunun bütün insanların gönüllerini aydınlatması için uğraşırlar. Ey Müslüman, ey mümin! Bu dünya gelip geçici. İnsanlar gelip geçici. Asıl uğraşmanız gereken, asıl çaba sarf etmeniz gereken, ahiret âlemidir. Ahiret için yaşamaktır.

Gelin kur'an ve sünnete sımsıkı yapışın. Kur'an ve sünnetin yaşanması ve yaşatılması için mücadele edin. Ölüm haktır ama elliyaşında ama atmış yaşında ama yetmiş yaşında ama seksen yaşında ama yüz yaşında. Kaç yıl yaşarsan yaşa, ölüm sana gelip bu dünyadan seni alıp götürecektir. Bu dünya ile işin zamanlıdır. Belli bir mesafesi vardır. O zaman, o mesafe bitince, bu dünyadan göçüp gideceksin. Nereye? Ebedi aleme. Ya ebedi alemde ebediyen cehennemde yaşayanlardan olacaksın ya da ebedi alemde cennette yaşayanlardan olacaksın ya da ebedi alemde Cemalullah'ı seyrederekten Cemalullah perdesinde yok olup gideceksin. Hiçliği bulacaksın, cemalden cemale, cemalden cemale, cemalden cemale geçeceksin. Yol senin. Ya cehenneme doğru yol alırsın, bütün günah ı kebairleri işleyerekten, bütün zulümleri işleyerekten ve kendi kendini zulme daldıraraktan, evet. Kendi kendini zulme daldırırsın.

kendi kendini zulmün içerisinden çıkarmazsın. Allah sana hidayet etmez o zaman. Sen normalde eğer Allah'ın bu noktada hükmüne, hukukuna bakmazsan, Allah'ın hükmüne, hukukuna bakmazsan, sen hidayete eremezsin. Sonra da Allah'ı suçlarsın. Allah'ı suçlama. Cebriyeci olma. Allah büyük günahları ısrarla işlemeye devam edip tövbe etmeyen ve tövbe etmemekte ısrar edenlere hidayet eylemez. Allah zalimliklerine devam eden zalim bir hakim, zalim bir siyasetçi, zalim bir devlet başkanı, zalim bir belediye başkanı, zalim bir muhtar, zalim bir anne, zalim bir baba, zalim bir öğretmen, zalim bir komşu, zalim bir tüccar, önemli değil mesleği ve meşrebi, eğer o kimse zalimliğine devam ediyorsa, Allah ona hidayetle hidayelendirmez.

Ey müslümanlar, uyanın. Zulmetmeyin hiç kimseye. Erkekler, eşlerinize zulmetmeyin, kadınlar kocalarınıza zulmetmeyin, anne babalar çocuklarınıza zulmetmeyin, çocuklar anne babalarınıza zulmetmeyin. Bir yerde makam sahibi olanlar, mevki sahibi olanlar, müdürler, şefler, ita amirleri, ellerinizin altındakilere zulmetmeyin. Belediye başkanları, meclis üyeleri, halkınıza zulmetmeyin, etrafa zulmetmeyin, haksızlık yapmayın, hukuksuzluk yapmayın. Hakimler, savcılar, etrafınıza zulmetmeyin. Adalet dağıtın, zulmetmeyin. Hiç kimseden korkmayın, adalet dağıtın. Siyasetçiler, zulmetmeyin. İnsanlara zulmetmeyin. Zulmedenler, zulmedenlere Allah hidayet etmez. Son nefesiniz tehlikede gidersiniz. Son nefesiniz tehlikede olur. O yüzden bu dünya geçip gidici. Makamlarınız kalıcı değil, mevkileriniz kalıcı değil, hiçbir şeyiniz kalıcı değil. Zulmedenler asla iflah bulmazlar ve son nefesleri tehlikelidir. Çünkü birçok ayet ve hadis vardır ki zulmedenler Allah'ın hidayetine erişemezler. Kendinize dikkat edin ve Allah'ı inkâr edenler, peygamberini inkâr edenler Kur'an'ı inkar edenler, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin sünnet-i seniyyesini inkâr edenler, bunlar asla hidayete eremezler. Sebep? Bunlar çünkü inkarcıdır. Allah inkarcıları, Kur'an inkarcıları, peygamber inkarcıları, Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerinin hadislerini ve sünnet-i seniyyesini inkar edenler, asla son nefeslerinizde hidayet bulamazsınız ve hidayete eremezsiniz. İnkârcılar hidayete eremezler. Allah muhafaza eylesin inşallah ve yalancılar, yalan söyleyenler, yalancılıkta ısrar edenler, her şeyini yalana döndürenler, her şeylerini. Asla hidayete eremezler. Asla hidayetten nasiblerini alamazlar. Sebep? Çünkü Allah Resulü(s.a.v.) hazretlerine dediler ki: 'Ey Muhammed(s.a.v.), müslümanlar İçki içer mi? İçer dedi. Zina yapar mı? Yapar dedi. Yalan asla söylemezler dedi, asla.' Yalan söyleyen bizden değildir dedi. O yüzden hangi makam sahibi olursanız olun. Yalan kime söylenir? Devlet sırrını vermemek için yalan söylenir. Karı kocayı barıştırmak için, anne, baba, çocukları barıştırmak için yalan söylenir. Caizdir, cevazdır. Daru'l harpte, harbini kandırmak için

yalan söylenir. Evet, bu caizdir ama öbür türlü yalancılar asla hidayete eremezler. Allah nankörleri hidayete erdirmez. Hidayete erdirilmeyecek olanlar, bir kavim de bunlardır. Bunlar kavim kavimdir. Allah nankörleri hidayete erdirmez.

Sen bir yola nankörlük yaparsın, hidayete erdirilemezsin. Sen eşine nankörlük edersin, hidayete ermezsin. Sen annene babana nankörlük edersin, hidayete eremezsin. Sen üstadına nankörlük edersin, hidayete eremezsin. Sen bir yola nankörlük edersin, hidayete eremezsin. Allah nankörleri hidayete erdirmez. Sen nankörsen, hidayete eremezsin. Allah muhafaza eylesin. Dikkat edin nankörlerden olmayın. Dikkat edin zalimlerden olmayın. Dikkat edin, yalancılardan olmayın. Dikkat edin, bakın dikkat edin. Asla ve asla günahta ısrar edenlerden olmayın. Allah muhafaza eylesin ve Allah haddini aşanları da hidayete erdirmez. Dikkat edin. Haddi aşıyor o kimse, haddi aşıyor. Bilmediğini biliyormuş gibi gösteriyor. Haddi aşıyor, alimlere karşı haddi aşıyor, velilere karşı haddi aşıyor, devlet başkanına karşı haddi aşıyor, amirine, memuruna haddi aşıyor, eşler birbirlerine karşı hadlerini aşıyorlar, çocuklar anne babalarına hadlerini aşıyorlar, çalışanlar patronlarına hadlerini aşıyorlar. Had, hudud bilmiyor o kimse. Salma deve gibi azadlama eşek gibi olmuş. Haddini aşıyor o kimse. Bakıyorsun haddini aşmış o kimse ve haddini aşmakta da ısrar ediyor. Yani bu sıraladığım bu günah ı kebairler, bu haller ısrar ediyorlar bunlar. Haddi aşmakta ısrar ediyor, nankör olmakta ısrar ediyor, zalim olmakta ısrar ediyor, yalancılıkta ısrar ediyor, günah ı kebairlere devam etmekte ısrar ediyor, inkarcılıkta ısrar ediyor, ısrar ediyor! Bunlar asla hidayete ermezler. Bunlar asla kurtuluşa ermezler. Bunların asla, kurtuluşla alakalı sıkıntıları olur. Asla ve asla kurtuluşa ermeyi beklemesinler. Allah muhafaza eylesin.

Eğer bu hallerine devam ediyorlarsa, bir grup da bunlar bakın kavim kavim. Bir kavim dahi hidayete ermez. Kim? Şeytanı kendine dost tutanlar. Evet, şeytanı kendine dost tutmuş, şeytana tâbi. Şeytan ona açılacaksın diyor açılıyor. Soyunacaksın diyor soyunuyor. İçeksin diyor içiyor. Şeytan ona kumar oynayacaksın diyor oynuyor. Şeytan ona uyuşturucu içeceksin diyor, içiyor. Şeytan onu her türlü, çok özür dilerim, şerefsizliğin, haysiyetsizliğin, namussuzluğun içine batırıyor. Şeytanla dost olmuş, şeytanla dost olmuş! Allah hatırına gelmiyor hiç. Resulullah hatırına gelmiyor! İman hatırına gelmiyor. Onlar da hidayete eremezler. Onların da son nefesleri tehlikededir. Onlar asla ve asla hidayet nuruyla nurlanamazlar. Dikkat edin, ben şimdi saymadım aklıma geldi ama yani yedi sınıf insan saydım, farkında mısınız? Bunlar şu anda içime geleni söyledim. Allah affetsin. Bunlar, asla hidayet beklemesinler ve bu konuda da Allah'ı suçlamasınlar, cebriyecilik

yapmasınlar. Bu konuda Allah'ı suçlamasınlar, kaderiyecilik yapmasınlar. Bu konuda hiç kimseyi suçlamasınlar. Sebep? Çünkü kendileri gittiler o yola. Allah muhafaza eylesin.

O yüzden bütün peygamberler ümmetlerini uyarmışlardır. Nerden? Bu sıraladığım yedi grup halden. Bu sıraladığım yedi sınıf insan olmaktan uyarmışlardır. Gelin bunları yapmayın demişlerdir. Mürşid i Kamiller de aynıdır. Mürşid i Kamiller de etrafındaki insanları peygamberin izinde gitme, peygamberin nefesiyle nefeslenme, kur'ana sımsıkı yapışma, kur'anın izinde gitme yolunu öğretirler ve mücadelesini verirler. Peygamberler halk nazarında göz bebeği gibi küçük görünürlerdi ama felekten kurtuluş yolunu görmüşlerdi. Halk, peygamberleri göz bebeği gibi küçük gördü. Göz bebeğinin manen büyüklüğünü kimse anlayamadı. Şimdi baktığınızda avam insan, cahil insan peygamberleri küçük görür. Hani Cenab ı Hak bize kuranında beyan etti ya müşriklerin ağzından, Allah bir meleği, bir peygamber olarak gönderemez miydi? Bir melek gönderseydi veyahut da Allah neden bizim içimizden birisini gönderdi veyahut da neden bizim içimizden gönderecekse de beni peygamber olarak göndermedi. E bu Cehil öyle diyordu ya. Peygamber olacaksa ben olmalıydım diyordu. Benim peygamber olmam lazımdı ama işte insanlar avam da o peygamberleri küçük gördü. Hani bizim gibi yiyorlar, bizim gibi içiyorlar, bizim gibi uyuyorlar, bizim gibi evleniyorlar, bizim gibi çoluk çocuk sahibi oluyorlar. Bunlar nasıl peygamber? Bunlar peygamber olmaz diyorlardı ve peygamberleri küçük görüyorlardı.

Bakın Hazreti Pir öyle bir sanatsal bir perde açıyor ki bize,diyor ki gözbebeği gibi küçük görünürlerdi ama elekten kurtuluş yolunu görmüşlerdi. 'Göz bebeği gibi küçük gördü'. 'Göz bebeğinin manen büyüklüğünü görmedi' yani düşünsene göz bebeği küçücük bir şey ama göz bebeği sana bütün alemin perdelerini açıyor aslında asıl önemli göz bebeği ve en korunması gereken, en muhafaza edilmesi gereken uzuvlardan birisi. İşte diyor o peygamberleri o avam halk küçük gördü. Aslında göz bebeği de küçüktü ama yaptığı iş çok büyüktü. Bunu anlayamadılar, bunu kavrayamadılar. İşte diyor bende o ilim var, tavşanın iddiası bu. Siz diyor beni küçük görüyorsunuz, beni zayıf görüyorsunuz, beni böyle bir aslandan kurtulmanın yolunu bulamayacağımı zannediyorsunuz. Siz de o peygamberlerin etrafındaki müşrikler gibi görüyorsunuz. Beni küçük hor hakir zayıf görüyorsunuz ama aslında ben öyle bir kimse değilim diyor. Yani ben bir göz bebeği hükmündeyim diyor. 'Hayvanlar ona dedi ki ey eşek kulak ver, kendini tavşan kadrince tut, haddini aşma.Yani sen bir tavşansın, gücün kuvvetin yok. Sen ne yapabilirsin ki? Haddini aşma dediler.

Hani Hz. Mevlana Celaleddin Rumi Hazretleri, mesnevisinde der ya benim çok hoşuma gider. Hani 'sen bir saman çöpüsün, dağı kaldıramazsın'ya der. E haddi aşmak da Allah muhafaza eylesin, o da ayrı bir küstahlık. O kimse haddi aşıyor. Neden? Küstah çünkü. Neden? Nankör çünkü, Allah muhafaza eylesin. O kendince peygamberliğe soyunuyor. Hani öyle soyunanlar da vardı ya, kendince Mehdiliğe soyunuyor. Hani öyle soyunanlar vardı ya Mürşid i Kamil olmadığı halde kendince Mürşidi Kamilliğe soyunuyor. Hani öyle soyunanlar vardı ya hani var ya şeyh değil aslında, şeyhliğe soyunmuş. Hani öyleleri de vardır ya alim değil, alimliğe soyunmuş. Allah muhafaza eylesin. İşte diyor hayvanlar da sen diyor haddi aştın. Neden böyle bir laf söylüyorsun. Nice

"Senden daha iyiler bu dünyada bunu hatırlarına bile getirmediler." Ya gururl kazandın, yahut da kaza bizim izimizde" dedi. Yani dediler ki sen haddi aştın Allah muhafaza eylesin, gücünün üstünde, aklının üstünde, fikrinin üstünde bir işe kalkıştın dediler ve onu uyardılar. Kıymetli dostlar İnşallah önümüzdeki hafta Allah izin verirse, Cenab ı Hak sağlık afiyet verirse yine biz, tavşanın av hayvanlarına cevabından devam edeceğiz inşallah. Allah izin verirse.

https://youtu.be/OmWq0a_kkHs

MESNEVİ-İ ŞERİF 1007-1015. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1007. beyitten devam edeceğiz Allah izin verirse inşallah:

"Tavşanın av hayvanlarına cevabı"

Hani bir av hayvanları ile aslan birbirleriyle atışmışlardı ama atışmada av hayvanları dediler ki aslana sen bizi avlamak için uğraşma. Biz her gün sana lazım olan, senin karnını doyuracak olan bir av hayvanı senin önüne gönderelim, sen onun karnını doyur, geri kalan emniyette olsun dedi. Tavşan, av hayvanları ile aslan anlaştılar ve bu anlaşma neticesinde her gün bir av hayvanı aslanın önüne yem olarak gidiyordu. Sıra tavşana gelince tavşan dedi ki yeter, nereye kadar bu zulüm dedi ve bu anlaşmaya aykırı hareket etmeye başladı ve:

"Tavşan, 'Dostlar, Hak bana ilham etti. Hakikaten zayıf birisi kuvvetli bir reye ve tedbire nail oldu. Hak'kın arıya öğrettiğini, aslan ve ejderha bilemez. Arı teritaze balla dolu petekler yapar. Allah ona o ilimde kapı açtı."

Cenab ı Hak insanlara vahyeder, peygamberlere vahiy indirir. İnsanlara ilham eder çünkü aslında o da vahiydir de ama ehli sünnet üleması bu meselenin daha iyi anlaşılması, yanlış anlaşılmalara mahal vermemesi için insanlara olan vahyi ilham olarak adlandırmış. Aynı şekilde Cenab ı Hak arıya da vahyetmiş. Allah, bütün herşeye vahyeder. Peygamberlere olan vahiy, Cebrail vasıtasıyla olan bir vahiydir. O özel bir vahiydir ama Cenab ı Hak insanlara da vahyeder mi? Evet. Onun adını islam üleması, ilham olarak koymuş. O zaman arıya da vahyeder mi? Evet. Cenab ı Hak ayet i kerimesinde de Kuran ı Kerim'de Nahl Suresi 68-69'da arıya vahyettiğini ve 'Dağlarda, ağaçlarda ve hazırlanmış olan yerlerde yuva edin. Sonra her türlü

üründen ye. Sonra da Rabbinin işlemen için gösterdiği yoldan yürü. Karınlarından insanlara şifa olan renkleri çeşit çeşit bir içecek çıkar. Bunda düşünen bir kavim için şüphesiz ayetler vardır, şüphesiz hikmetler vardır.' Nahl suresi 68-69. Tabii Cenab ı Hak, taşa da vahyeder, ağaca da vahyeder, bir tohuma da vahyeder, bir buğday tanesini de vahyeder. Cenab ı Hak bütün her şeye vahyeder. Bütün her şeyin sahibi odur. Allah arıya da vahyetmiş yani ona bir ilim vermiş, ona bir hikmet vermiş. Arının neyi, nasıl yapacağını Cenab ı Hak ona öğretmiş. Ona öğretince arı Cenab ı Hakkın vahyiyle, Cenab ı Hakkın öğretmesi ile muhteşem bize ne getiriyor? Bal getiriyor ve insanlara faydalı bir şey. Hani Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de balı şifa olarak görmüş. Kur'an'ı şifa olarak görmüş. Dağlanmayı, yani bir yarayı dağlamayı da şifa olarak görmüş ama dağlamayı çok kabul etmemiş. Hani bunu ümmetime çok tavsiye etmem demiş. O yüzden hatta meşhurdur. Adamın birisi gelir Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretlerine kardeşim ishal oldu, karnı ağrıyor der. O da derki kardeşine bal içir. O gider bal içirir, ertesi gün yine gelir der ki ishali daha da arttı. Allah Resulü Sallallahu ve sellem hazretleri derki yine ona bal içir. Üçüncü gün tekrar gelir. Der ki ya Resulullah, daha da bu ishal arttı. O zaman Hz. Peygamber(s.a.v.) hazretleri der ki Allah mutlaka doğru söylemiştir, senin kardeşinin karnı yalancı der ve bal içmeye devam et der ve bal içmeye devam edince ardından o kimsede şifa olur.

İşte arı da bu çeşit değişik hikmetler var ve arının bu manada işte balıdır polenidir ne bileyim bir sürü ürünleri var, hepsi de ayrı ayrı birbirinden farklı şifaları var ama bal bu manada şifa mı? Evet. Buhari olsun, Müslim olsun, diğer hadis kitaplarında, balın şifa olduğuna dair ne var? Rivayetler var. Hz. Ayşe annemiz de Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri için söylerken diyor ki tatlıdan ve baldan çok hoşlanırdı. Hz. Peygamber sallallahü vesselem hazretleri, tatlıyı severdi, baldan da çok hoşlanırdı ve balın da yenmesini isterdi. Bu konuda Hz. Ali radıyallahu anh hazretleri de yani ondan rivayet edildiğine göre birisi ona geldi, bir şifa istedi ondan. O da dedi ki bir kimse Allah'tan böyle devasız bir hastalık varsa, bir şifası varsa, bunu aklınızda tutun hatta birbirlerinize tavsiye edebilirsiniz, bu Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin naklettiği bir şey. Başınızda bir hastalık olabilir, bir sıkıntı olabilir, bir problem olabilir. Bunu herkes inşallah edinmeye, yapmaya çalışsın. Normalde şifa ile alakalı bunu böyle yapabilirsiniz.

Mesela fatiha-i şerife olabilir. Önemli çünkü ve sahabeden çok nakiller var. Fatiha ı şerifin yazılıp ondan sonra onun yutulduğuna dair, okunduğuna dair, hani şifa ile alakalı bir kağıda, bir şeye fatiha-i şerifeyi yazabilirsiniz. Fatiha i şerife yazdıktan sonra, onu yağmur suyunda bekleteceksiniz.

Normalde o sayfayı yazacaksınız. Yağmur suyunun içerisine alacaksınız, ondan normalde o yağmur suyundan da sonra bir miktar alıp balla karıştırıp aslında o balı da alırken helal parayla alın yani mesela işte sizin kazandığınız paralar da haramiyet söz konusu olabilir ama bir kimse eşine bir şey tasadduk etse, hani eşine beş lira, on lira, yirmi lira, elli lira, yüz lira tasadduk etti, değil mi? Eşine dedi ki bu para sana ait ve eşi eğer ekmek aldı onunla, pirinç aldı, şeker aldı, su aldı. Bu sefer eşin aldığı o helal olmuş oldu. Sakın kendi kendinize de fetva çıkarıp haramınızı burdan helalleştirmeye çalışmayın. Böyle değil benim söylediğim şey. Ola ki bizim hani işte mesela bir kimsenin dedesi haramdan para kazandı ama miras toruna geçince o haramdan kazanmadığı için onun için helal oldu. Hani miras mal helal derler ya ölüm hak miras helal diye, ordan kaynaklanıyor.

Mesela eşinizin babasından kalma bir yerden bir gelir olabilir. Eşinizin babasından kalma veyahut da başka bir kimsenin babasından kalma bir geliri olabilir veya bir başkasının geliri olabilir, bir başkasına o normalde helal olmuş olur. O eğer onun haramdan kazandığı kesin sabit değilse. Böyle bir helal para ile kazanılmış, helal para ile kazanılmış bir parayla biraz bal alın ve o balla o suyu birlikte karıştırın, muhakkak o şifadır diye Hz. Ali radıyallahu anh hazretlerinin bu manada hadis i şerifi var. O yüzden tekrar söylüyorum, yağmur suyu, muhakkak biriktirin yağmur suyunu, hele bu bahar mevsiminde yağan yağmurlar, daha şifalıdır. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, bahar ayında ilk yağan yağmurlarda ıslanmayı çok severdi. Böyle bir yağmur suyunu biriktireceksiniz. Bir Fatiha ı Şerife, bir kağıdın içerisi yazacaksınız ve onu mürekkebi veyahut da yazılan şeyi o suyun içerisinde kalacak şekilde, oraya çıkacak şekilde okuyabilirsiniz de ama hadis kitaplarında yazan şey, yazılacak diyor. O yağmur suyunun içerisinde bekletilecek ve bir helal parayla alınmış bir balla, helal para ile alınmış bir balla veyahut da bir kovan, iki kovan adınıza varsa işte götürün bir bahçenin köşesine koyun. Oradan aldığımız bal da helal olur. Ondan sonra böyle helal kazanılmış bir bal ile bunu karıştırırsanız, Allah'ın izniyle hastalıklara da şifa olmuş olur. Bunu da aklınızın bir kenarına yazın çünkü Kur'an, müminler için bir şifa.

Bir de hani bu yağmur sularıyla da alakalı ayet-i kerimede de 'gökten bereketli bir su indirdik' diyor. Yağmur sularıyla alakalı ve yine kadınlarla alakalı Nisa, ayet 4: 'Şayet ondan bir kısmını gönül hoşluğu ile size bağışlar iseler, onu afiyetle yeyin.' Yani mehirle alakalı veya kadının kendi parasıyla alakalı sana bir kısmını bağışlarsa onu afiyetle yiyin diyor. O yüzden normalde yine bal hakkında ayet-i kerimede de Allah insanlara onda insanlara şifa vardır buyurmuş. O yüzden bunlar böyle sünnet i seniyyede,

kur'an-ı kerim'de ve sünnet i seniyye de tespit edilmiş ama ne yazık ki insanlar böyle terk etmiş bunları. Biz kur'an'ın şifa olduğunu unutmuşuz. Bir yerimiz ağrıyor, koşturuyoruz, biz ağrı kesici içmek için. Başımız ağrıdığında elimizi başımıza koyup Allah rızası için şifa bulması için bir fatiha ı şerife veya yedi tane fatiha ı şerife okuyalım da başımızın ağrısı geçsin, kolumuzun ağrısı geçsin, midemizin ağrısı geçsin diye düşünmüyoruz .Çünkü bu inanca sahip değiliz. Bizi bu inançtan, bizi uzaklaştırdılar. Bize bunlar şimdi kocakarı ilacı diyorlar ya veyahut da bu tip şeylere inanmıyor insanlar, inanmıyor! Yani hadislere inanmıyor. Çünkü çıktı bir sürü ne yazık ki sapık hadis inkarcısı, insanlar, bu sapık hadis inkarcılarının peşinden gidiyorlar. Sebep? Çünkü bu sapık hadis inkarcıları heva ve heveslerine göre davranıyorlar ve heva ve hevesine göre davrananlara, bunlar hoş geliyor. O yüzden Kur'an'da şifa vardır. Bunu unutmayın.

Kur'an-ı kerimden hani diyorlar ya, ya bu ayet i kerimenin sen ne manası olduğunu bilmiyorsun. Bunun nerden şifası var. Canım kardeşim, kur'an-ı kerimin bir noktası dahi şifadır. Hangi ayet i kerime olursa olsun, o Allah'ın kelâmıdır çünkü. Allah'ın kelamı şifadır. Allah'ın zikri şifadır. Cenab ı Hakkın gökten indirdiği yağmurlar şifadır. Bizim eşlerimizin bize tasattukları şifadır, bakın şifadır! Eşiniz size bir şey tasadduk etmiş, bu şifadır. Bunu alın kabul edin. Bunu normalde kendi kendinize erkekler de kadınlar da kendi kendilerine kuru bir kibirliliğe girişmesinler. Allah muhafaza eylesin inşallah. O yüzden Cenab ı Hak muhafaza eylesin. Muhakkak her ay, her ay üç sefer de olsa, en az üç sefer bal yemeye gayret edin. Hele böyle pandemi zamanlarında bal yemeği ama halis bal olacak, böyle çok afedersiniz şeker karışığı şurup değil. Halis bal olacak. Muhakkak ki böyle pandemilerde, kış aylarında hastalıklarda şifa niyetine bal yiyin.

Sabahtan, sabah namazını kılın, şifa niyetine kur'an-ı kerimi okuyun. Allah'ı zikredin, evinizden çıkarken öyle çıkın. Allah, koruyacak olan Allah. Bütün zalimlerin size zulmetmek için türlü türlü tezgahlar kursalar ama Cenab ı Hak sizi koruyacak olduktan sonra o zalimlerin elinden tereyağından kıl çeker gibi çeker alır sizi. O yüzden kıymetli müslümanlar, kıymetli müminler, kıymetli kardeşlerim, Ayetü'l Kürsi'yi bol bol okuyun. Fatiha-i şerifeyi bol bol okuyun. Sabahları kalktığımızda muhakkak sağınıza, solunuza, önünüze, ardınıza, havaya, üstünüze, altınıza, yedincisini de içinize çekerekten yedi tane Ayete'l Kürsi okuyaraktan dışarı çıkın. Evinizden dışarı çıkarken böyle çıkın. Kadınlar, erkekler, işadamları, talebeler, evden çıkarken böyle çıkın. Muhakkak ve muhakkak Cenab ı Hak sizi korur. Sizi muhafaza eder. Muhakkak üç ihlas, bir fatiha okuyun. Üç ihlas bir fatiha okuyaraktan evden dışarı çıkın örneğin veyahut da üç ihlas bir

fatiha okuyun. Bütün peygamberlere, imamlara, sahabelere, pir efendilere, bütün velilere, evliyalara, dervişlere, âşıklara, sadıklara, ruhaniyetlerine hediye edin ve Cenab-ı Hak'tan muhafaza isteyin. Muhakkak ki bunlar manevi kalkan statüsündedir.

'La ilahe illallah, benim kalamdır. Kim la ilahe illallah der ise benim kal'ama sığınmıştır. Bu kal'a ne metin kaladır'diye buyurmuş hadis-i kutside Cenab ı Hak. O yüzden kıymetli dostlar, Rabbimizi dinleyelim. Kıymetli dostlar, Peygamberimizi dinleyelim. Kıymetli dostlar, ashabı, imamları, pir efendileri, velileri, üstatları dinleyelim. O evliyaları dinleyelim, muhakkak dinleyelim ve onların bize muhakkak tavsiyelerini, onların bize emirlerini, yaniemir dediğim Kur'an, Allah'ın emri, Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in sünneti. Hz. Peygamberin emri. Emir dediğim, sizden olan emir sahipleri, bunlar mezhep imamlarımız olabilir. Bunlar bizim üstadlarımız olabilir, mürşidlerimiz olabilir. Muhakkak ki onların da emirlerine ne yapacağız? Kur'an ve sünnet dairesinde itaat edeceğiz, riayet edeceğiz. Her türlü hastalık kol gezebilir, her türlü bela musibet kol gezebilir. Her türlü Cenab ı Hakkın sevmediği şeytani fikirler, yollar kol gezebilir. Biz bunlardan maddi manevi korunmanın yolunu kendimizce bulacağız ve bunlardan korunacağız, evet. Yani işte hastalık var. Maske, mesafe, temizlik, hijyen çok önemli. Evet, çok önemli. Kıymetli kardeşim, önce sen batini temizliğini yapsana! Neden abdestli dolaşmıyorsunuz? Müslümanlar, beş vakit abdest alıyorlar, beş vakit abdest alıp, namaz kılıyorlar. Bu da bir manevi temizlik. O yüzden derviş kardeşler, mümin kardeşler, sufi kardeşler, Allah yolunda gidenler, abdestsiz dolaşmayın. Muhakkak ki zikrullahsız gönlünüz olmasın, muhakkak ki duasız diliniz olmasın, muhakkak ki dua ile zikirle caddelerde, sokaklarda dolaşacaksanız, çarşıda bacada, orda, burda işiniz varsa, muhakkak ki abdestli çıkın. Muhakkak ki Allah'ı zikrederek yürüyün. Maddi manevi o sizi koruyacaktır, o sizi muhafaza edecektir.

Muhakkak ki maske de takacaksınız, devlet zorunlu kılmış. Devlet zorunlu kılmış, ceza veriyor. Ha, ben bütün işte tıp dünyası ikiye ayrılmış vaziyette. Bir kısmı diyor ki maske korumuyor faydalı değil, bir kısmı diyor ki maske faydalı. Artık kim doğru, kim yanlış bildiğimiz yok ama devlet sonuçta önce dedi ki maskeye gerek yok. Sonra dedi ki maske şart. Devletin işi, kalkıp da devletle dövüşecek değiliz. O zaman ne yapacağız? Maskeyi takacağız toplu yerlere gidersek. Bu zaten bizim normalde şimdi şafi mezhebine göre kadınların ağzını burnunu kapatmalarında bir beis yok zaten. Hanefilerde de kadınların ağız ve burunlarını kapatmalarında da bir beis yok fitne söz konusuysa. Eyvallah, biz bunu din olarak öngördüğümüz bir şey değil amma velakin devlet bunu öngörmüş. Erkekler de örtecekler.

Önceden bizim İzmir'de efelerin tozlukları vardı boyunlarında. Ben şimdi o tozluktan takıyorum mesela, benim atam onla kendini korumuş, muhafaza etmiş, ben de kendimce efe tozluğu takaraktan maske işlevini yerine getiriyorum. Birkaç yer kabul etmedi, işte muhakkak dedi ki maske takacaksın. Bu maske değil mi diyorum, onlarda da saplantı var. Yok o maskeden olacak, onun dediğinden olacak. Yani sen ağzını burnunu iyice herhangi bir şeyle kapatıyorsun. Saplantı! Cahil insan, körü körüne yapıyor bir işi. O yüzden diyor ki muhakkak ki işte maske olacak. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bu böyle bu zamanlarda muhakkak hani mesnevide, mesnevi baldan bahsedince, baldan bahsedince, bizde meseleyi biraz geniş tuttuk. Şifa ile alakalı olsun diye, böyle zamanlarda işte kendinizde vücut direncini arttırıcı işte bir kısım zencefildir, zerdeçaldır, işte çörekotudur, baldır, ondan sonra tarçındır, kakaodur, bu tip böyle ısırgan otu tohumudur, ondan sonra bunları da böyle karıştırıp, kendinize bir kür yapıp, balla karıştırıp sabahları birer kaşık, iki kaşık bütün aile halkı bunu normalde inşallah yiyebilir. Fatiha-i Şerife'nin suyu ile beraber balı karıştırıp bunu da şifa niyetine inşallah yiyebilirsiniz. Evet.

"Hakkın ipek böceğinine öğrettiğini hiçbir fil bilir mi? Toprağa mensup insan Hak'tan ilim öğrendi ve o bilgi ile yedinci kat göğe kadar bütün alemi aydınlattı."

Tavşan diyor bunları. Yani Cenab ı Hak, ipek böceğine bir ilim vermiş. İpek böceğine bir ilmi vahyetmiş. Oturup baktığımızda ipek böceği kendi oturduğu dairede habire kendi vücudundan, yani yediği şey ne? Dut yaprağı. Dut yaprağından ipek üretiyor ipek böceği. Düşünebiliyor musunuz ve öylesine bir ipek üretiyor ve öylesine bir ipek ki bunu normalde teknolojik olarak elde etmeniz için, milyon dolarlık yatırımlar lazım teknolojik olarak onu elde etmeniz ve ne yazık ki teknolojik olarak onu elde edebilseniz dahi ipek böceğinin ürettiği ipeğe ulaşamıyorsunuz. Ne muhteşem bir sanat! Ne muhteşem bir sanat, düşünebiliyor musunuz ve küçücük kozalaklarda kilometrelerce iplik var. O kadar da ince ve o ipek böceğinin sanatı Cenab ı Hak ona ilham etmese, Cenab ı Hak ona vahyetmese, Cenab ı Hak ona o aklı vermemiş olsa, onu kendi kendine yapabilir mi? İşte ona tabiat öğretti! Otur! Materyalist geri kafalı şey seni. Onu Allah öğretti ona. Tabiat öğretecekmiş ona veya zaman içerisinde öğrenecekmiş! 10000 yıldan beri ipek böceğinin üretmiş olduğu ipekleri giyiyor insanlar ve onbin yıldan beri ipek böceğinin üretmiş olduğu ipekleri giyiyor insanlar ve onbin yıldan beri, yirmi yıldan beri, tespit edildiğinden beri, ipekböcekçiliği ve ipek işlemeciliği aynı devam ediyor. Hiçbir değişikliğe uğramıyor. İşte nasıl ipek böceğinin ilmi filde yoksa, filin ilmi de ipek böceğininde yok. Yani

biz şimdi filden ipek böcekçiliği bekleyebilir miyiz? Hayır. Peki ipek böceğinden fillik bekler miyiz? Hayır. Demek ki işte Cenab ı Hak, bütün mükavenata bir akıl vermiş. Bütün mükavenata ilham etmiş, bütün mükavenata ilham ederekten herkese, hepsine de bütün varlığın her ayrı perdesine de ayrı ayrı ilhamlar, ayrı ayrı vahiyler, ayrı ayrı akıllar, ayrı ayrı kudret, kuvvet, ayrı ayrı sanat icra etmiş. Ne büyüksün Rabbim! İpek böceğini düşünen bir kimse sadece onu tefekkür etse, Allah'ı bulur. O Allah'ın sanatının önünde, o Allah'ın muhteşem ilminin önünde eğilmek zorunda kalır ve der ki Ya Rabbi sen büyüksün. İşte nasıl ipek böceğindeki ilim filde yok ise,

"Toprağa mensup olan insan da Cenab ı Hak'tan ilim öğrendi ve Cenab ı Hak'tan ilim öğrenerekten, o bilgi ile yedinci kat göğe kadar bütün alemi aydınlattı."

Ne ile? İnsan ile. Bakın, Allah Adem'i cennet içerisinde topraktan yarattı. Bütün cennet halkı gelip bu nedir diye tın tın tın vuruyorlardı. Şeytan geliyordu, ona bakıyordu, vuruyordu. Orasına bakıyordu, burasına bakıyordu, ağzından giriyordu, burnundan çıkıyordu. Yok! Testi gibi, öyle düşünün. Şeytan bunun altından girip üstünden çıkıyordu. Çünkü Cenab ı Hak bütün aleme ferman etti. Dedi ki ona ruhumdan ruh üflediğim de ona secde edeceksiniz. Bütün, melekler, bütün melekler, Allah bir halife yaratıyor, deyip bu halife nasıl oluyor, nasıl gidiyor diye Adem'in topraktan testi gibi topraktan heykel gibi öyle söyleyelim, o yapılmış olan vücuduna gelip bakıyorlardı ve hayret ediyorlardı. Bomboş tıntın öten bir toprak. Testi gibi! Testinin içi boş olmuş olsa, yatır testiyi bak, tın tın ses gelir. Onun gibi Adem'in o topraktan yaratılmış vücudundan tın tın ses geliyordu ve şeytan onun girip çıkmadığı yeri bırakmadı. İyice tanımlayabilmek için anlayabilmek için ve ayet-i kerimede ne diyor: 'Şeytan sizin damarlarınızda dahi dolaşır.'

Çünkü şeytan Adem'i tanıyor. Adem'in bütün girintilerini çıkıntılarını tanıyor henüz daha toprakken. Çünkü bakıyor toprak ve şeytan bu noktada akle demiyor. Meleklerin akletmesi yok. Melekler zaten bakıyorlar, Allah bir Adem yaratıyor. Cinni taifesi bakıyor, akletmeye çalışıyor. Allah bir Adem yaratıyor. Yani bunun normalde o kuru testiden olan o vücudunu dolaşıyorlar, bakıyorlar, sonuçta toprak. Ne zaman ki Cenab ı Hak ona kendi ruhundan üfleyince, kendi ruhundan ve nurundan ona verince ve dedi ki işte herkes ona secde edecek ama Adem'in aslı ne? Toprak. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri de böyle bir cenazede hazır bulunmuştu. Cenazede hazır bulununca, bir avuç toprak alıp onun kabrinin üzerini attı. Şimdi bazen eski insanlar vardır. Eski insanlar işte cenazeye gittiklerinde ordan kenardan bir avuç toprak alıp kabri şerifinin üzerine atarlar. Şimdi kürekle atıyorlar artık böyle kürek kullanıyorlar filan. Önceden kürek de kullanmazlardı.

Benim çocukluğumda cenazeyi ellerle böyle gömerlerdi. Çünkü bu sünnetti. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri, eliyle bir avuç toprak attı. Bir avuç toprak üzerine attı. Ondan sonra ayet i kerimeyi okudu. Ondan yarattık buyurdu. Sonra bir avuç daha alıp tekrar toprağa attı. Ona döndürüleceğiz dedi. Ondan sonra yine bir avuç toprak daha aldı, yine attı ve sizi bir kere daha oradan çıkaracağız buyurdu. Ayet i kerimeyi söylüyor. Ahzap da bunu dinliyor. Bu ayet i kerime ne? Talak 12: 'Allah yedi göğü ve yerden de bir o kadarını yaratmış olandır. Allah'ın buyruğu bunlar arasında iner durur ki Allah'ın gerçekten her şeye kadir olduğunu ve Allah'ın gerçekten her şeyi ilmiyle kuşatmış olduğunu bilesiniz. Bu normalde yedi göğü, yedi yeri yaratan Allah, topraktan da ne yaptı? İnsanı yarattı. Hani 'yedinci kat göğe kadar bütün alemi aydınlattı' diyor ya. İşte yedi yeri de yedi göğü de ne yaptı? Cenab ı Hak yarattı ve bunu da aydınlattı.

Şimdi yedi kat yer, yedi kat gök deyince bütün herkes dünya göğü ve dünyanın dünyanın katları olarak bunları tefsir etmişlerdir. Ayet-i kerimelerin hangisine, bu tefsirlerin hangisine bakarsanız bakın, böyle tefsir etmişlerdir. Ama bu tefsir, bu ayet i kerime müteşabih bir ayet i kerime. Evet, Cenab ı Hak, Adem'i topraktan yarattı, yine toprağa döndürülecek. Eyvallah ama yedi katı da yedi göğü de Cenab-ı Hak yarattı ve her şeye Kadir ve her şeyi ilmi ile kuşattı. Kıymetli dostlar, sufilerde seyr i süluklar vardır. Bu seyr i süluklar neticesinde ben hep seyr i süluku anlatırken, kardeşlerimize, arkadaşlarımıza göğün katmanları ile yedi kat gök diye ayrıştırırım bunu. Sebebi, göğün katmanı olarak, dünya göğünü andırır herkes. Değil canım kardeşim. Bu Samanyolu'nun katmanları da değil bu. Ben Allah u alem diyeyim sonunda. Bu Samanyolu'nun dolaştığı düzlem, bir kat. Bunun gibi yedi kat daha düşünün. Daha henüz Samanyolu'nun sonunu bulamadı ilim. Bakın, Samanyolu'nun dolaştığı düzlem olarak diyorum bunu. Samanyolu demiyorum. Burası bir kat. Kıymetli dostlar, böyle yedi kat sayın. Ucunu bucağını bulmanız mümkün değil. Allah u alem, her katta bir Adem, her katta bir İdris, her katta bir İsa, her katta bir Musa, her katta bir İbrahim, her katta bir Muhammed i Mustafa (s.a.v) ve Allahu alem, o peygamberler, vazifelerini bu dünya arzında bitirdikten sonra, peygamberlikleri diğer katlarda devam ediyor. Allahu Alem, orda da onlar peygamberlik vazifelerine devam ediyor. Aynı şekilde bu kartların kendilerince de bir zeminleri var, yer olarak. Biz ona yedi kat hani gök, yedi kat da yer derken, zıttı olarak yer olarak algılıyoruz. Bir de yedi kat aşağı doğru düşünün. Bunu, yaşadığınız samanyolu düzlemini, birinci kat olarak görün. Ondan sonra aşağı doğru yedi kat sayın. Yukarı doğru da altı kat sayın. Öyle sayın.

Şimdi bunların her katında peygamberler var, veliler var, melekler var. Bunların her katında ayrı ayrı hayat standartları var ve bunların ayrı ayrı hayat standartlarında, ayrı ayrı perdeler var. Bu çok uzun bir mesele. Bunu da böyle kitaplardan da araştırmayın. Bunlar, lafa, dile gelecek olan şeyler değil. Ölüp gideceğiz bu dünyadan, bunlardan da haberdar olun diyorum, hiç olmazsa haberdar olursanız buralara ulaşmak için Allah'ın ipine sımsıkı sarılır, maneviyata sımsıkı sarılır, kendi nefis terbiyenizi yapıp hiç olmazsa bu perdelerden bir damlacık da olsa gönlünüze düşer diye düşünüyorum ve Cenab ı Hak hiçbir şeyi boş yaratmamıştır. Hiçbir şeyi gereksiz yaratmamıştır. Cenab ı Hak varlığın bütün katmanlarında ve bütün derecelerinde, bütün katmanlarında ve bir bütün derecelerinde, bütün perdelerinde her şeyi yerli yerine bir hesap üzerine yaratmıştır ve işte Allah bu bütün yarattıklarının içerisinde Adem'e göre, yani insanın halifesi olarak yaratmış. Bir ara bu hadis inkarcısı profesörler vardı. Mehmet Okuyan gibi tastamam gibi. İşte Adem'i sadece dünyanın içerisini, yani insan ı kamilin veya Adem'in sadece dünyaya halife olarak yaratıldığını söylüyorlardı. Kafaları küçücük çünkü, beyinleri küçücük. Hadisleri inkar ettiklerinden dolayı Cenab ı Hak onların akıllarına tabiri caizse gem vuruyor. Onlar ilm i ledünden bir şey alamıyorlar. Onlar ilm ü ledünden bir şey alamadıkları için kısa akıllı, kısa beyinli kalıyorlar. Kısa düşünüyorlar. O yüzden insanın halifeliğini de sadece dünyaya bağlıyorlar. Diyorlar ki insanın halifeliği sadece dünyaya ait. Değil!

Cenab ı Hak Adem'i yarattı. Adem'i halife olarak yarattı ve Adem, yaratılmışların içerisinde en mükemmeli olarak yaratıldı ve Ademlerin içerisinde yaratılmış olan en mükemmeli de Hz Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'dir. O yüzden o, yaratılmışların en mükemmelidir. Bakın, yaratılmışların en mükemmelidir. Her ne yarattıysa Cenab ı Hak, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'den daha faziletli, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'den daha kıymetli, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'den daha yüksek, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'den daha derin, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'den daha geniş bir şey yaratmadı. O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretlerinin şefaati cümlemizin üzerine olsun. Yaratılmışların en üstündedir. O yüzden Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'yı sevmek, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'i, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'e salat selam getirmek, Muhammed i Mustafa (s.a.v) ' e salatu selam getirmek, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in izinden gitmek, Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'in sünnet i seniyyesine, hadis i şeriflerine tabi olmak farzdır. Bakın farzdır. Sakın bu hadis inkarcısı, bu sünnet inkarcısı, sapık kafalılara uymayın.

İşte Adem'in içerisinde en faziletli olan, Hz. Muhammed i Mustafa (s.a.v) 'dir ve Adem'e Cenab ı Hak bütün isimleri öğretmiştir ve hani cinni taifesi, şeytan gelip o topraktan yapılmış olan portatifine, öyle diyeyim veya heykelciğine gelip tıklıyorlardı, bomboş. Hani biz buna mı secde edeceğiz diyorlardı. Kendi kendilerine konuşuyorlardı ama Cenab ı Hak, Adem'e isimlerini öğretti ve Cenab ı Hak ona, Adem'e isimleri öğretti ve Adem'i normalde meleklere göstererek dedi ki eğer sadıklardan iseniz, bunların adlarını bana söyleyin dedi. Yani eşyanın isimlerini ama hiçbirisi de eşyanın isimlerini söyleyemediler. Hepsi de lal kaldılar. Ondan sonra melekler dediler ki seni tesbih ederiz. Ondan sonra seni tenzih ederiz. Seni zikrederiz. Senin bize öğrettiğinden başka bir şey bilmeyiz. Alim ve Hakim sensin sen diye melekler Cenab ı Hakka seslendi. İşte melekler Allah ne öğretti ise onlara o kadardır. Kendilerini geliştiremezler, kendilerini genişletemezler, kendilerini derinleştiremezler.

Onların ilmi onlara hangi meleğe ne iş ile alakalı bir ilim verildiyse, o melek sadece onu yapar, başka bir şey yapmaz ve Allah: 'Ey Adem, onları adları ile kendilerine bildir.' dedi ve Cenab ı Hak Adem'e öyle bütün isimleri öğreritince, Adem bütün eşyayı, isimleri ile beraber meleklere tanıtmaya başladı ve meleklere söyleyince Cenab ı Hak dedi ki: 'Size demedim mi ben göklerin ve yerin gizliliklerini muhakkak bilirim ve sizlerin neyi açıklayıp neyi gizler olduğunuzu da bilirim.' buyurdu. Bakara 31, 32, 33. Kıymetli dostlar, işte Cenab ı Hak bütün gizli açık ne varsa, herşeyi bilir. Gizli açık ne varsa herşeyi bilir ve Cenab ı Hak bütün eşyanın hikmetini, bütün eşyanın özünü, eşyayı, Adem'e tanıttı. Dolayısıyla Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e de tanıttı. Dolayısıyla Hz. Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'in velilerine de bu ilimden verdi ve o yüzden Adem bu manada halifedir. Onun halifeliğine itiraz eden melekler de ne yazık ki Allah'ın imtihanına uğradılar. Bunun içerisinde şeytan ona secde etmedi ve Cenab ı Hak diyor ki: 'Yedinci kat göğe kadar bütün alemi aydınlattı.' İşte bu alemi aydınlatması, bu halife olan Adem'le oldu. Allah hep cümlemizi Adem eylesin inşallah.

"Allah'tan şüphe eden kişinin körlüğüne rağmen, meleklerin adını sanını unutturdu. Altıyüzbin yıllık zahidin, o buzağının ağzını bağladı. Bu suretle din bilgisi sütünü emmesine, o yüce ve sağlam köşkün etrafında dönüp dolaşmasına mani oldu."

İşte meleklerin en zahit görüneni şeytan idi ve şeytan meleklerin içerisinde zahit, çok ibadet eden ve melek zannedeilirdi ve o şeytan, kendisiyle ordu kurulan, çünkü cinni taifesi dünya üzerinde bitmek tükenmek bilmeyen savaşlar çıkardılar. Binlerce yıl, dünya üzerinde savaştılar ve bu savaşın son bulması için Cenab ı hak şeytana vazife verdi ve şeytan kendisine

kendi kavminden bir ordu kurdu. Başka cinni taifelerinden de ona katılanlar oldu ve şeytan ordusuyla beraber dünyadan bu cinni taifesini çıkardı, kovdu. Şeytan, büyük bir zafer kazandı. Büyük bir komutanlık yaptı. Böyle olunca ona kibir geldi, ona ene geldi, ona benlik geldi. O kibirle, o eneyle, o benlikle Adem yaratıldıktan sonra, Adem'e secde etmedi. Hani meşhur ya o topraktan yaratıldı, ben ise ateşten yaratılmışım dedi o kibirle. İşte, o kibrinden dolayı altıyüzbin yıllık zahidin dedi yani o normalde yüzbinlerce yıllık zahid görünümlü olan o şeytan ağzı, buzağının ağzını bağladı diyor.

Buzağının ağzını bağladı ne demek? Şimdi köylü kalmadı hiç. Hayvan besleyenler, hayvan bakanlar, bunu bilirler. Buzağı böyle ikide bir de annesini emmesin, ondan sonra ikide bir de böyle annesini emip de sütünü zayi etmesin diye önceden buzağıların ağzına böyle bir ağızlık takarlardı. O buzağı böyle işte sütten kesilinceye kadar, o ağızlıkla dolaşırdı ki böyle devamlı annesini emmesin diye. Bu ne zamana kadar? Buzağı böyle iki üç aylık olur, iki üç aylık olunca artık kendisini toparlamaya başlar. Ondan sonra bunu ilk doğduğunda yapmazlar bunu veyahut da işte bir hayvan düşünün. Hayvanın ağzını bağlarsanız, anasını emebilir mi? Ememez. Ona bir böyle ağızlık takarlar böyle, işte bizim, ben İzmir Bayındırlıyım, bunu söylüyorum hep. Bizim orda deve güreşleri olur. Deve güreşlerinde develer birbirini ısırmasın diye ağız bağı derler. Onların çenelerinin üstlerinden bağlarlar iplikle. Ağız bağı çıkarıldıktan sonra da bu ağızlarına bir tane maske takarlar. Etrafı ısırmasın, zarar vermesin diye.

İşte o şeytanın da ağzını ne yaptı Cenab ı Hak, bağladı. Bağladı ki ona din bilgisi sütü emmesine ve o yüce ve sağlam köşkün etrafında dönüp dolaşmasına mani oldu. Sat Suresi, ayet 71: 'Hani Rabbin meleklere demişti ki ben çamurdan bir insan yaratacağım. Onu yapıp ruhumdan kendisine üflediğim zaman derhal secde edin ona.(73) Bütün melekler topluca secde ettiler. Yalnız iblis büyüklük tasladı ve kafirlerden oldu. Buyurdu ki: 'ey iblis, iki elimle yarattığıma secde etmekten seni alıkoyan nedir? Böbürlendin mi yoksa, yücelerden mi oldun?' Dedi ki 'ben ondan daha hayırlıyım. Beni ateşten yarattın. Onu çamurdan yarattın. Buyurdu ki Cenab ı Hak, 'çık ordan, yani cennetten. Şüphesiz ki sen artık kovulmuş birisin ve muhakkak ki din gününe kadar lanetim senin üzerindedir.'

İşte şeytan kibirlendi, böbürlendi, Adem' e secde etmedi. Dolayısıyla Allah'ın emrine secde etmedi. Allah'ın emrini reddeden, Allah'ın emrini tutmayanlar, Allah'ın emirlerini inkar edenler, düpedüz şeytan ve şeytan ahlakı üzerinde olan kimselerdir. Şeytan, Allah'ın emirlerini inkar etti. Şeytan ahlaklı insanlar da Allah'ın emirlerini inkar ederler ve secde etmezler. Allah cümlemizi secde etmemekten korusun, muhafaza eylesin inşallah. Saat

21.55 olmuş. Burdan devam edelim inşallah önümüzdeki hafta diyecektim ama önümüzdeki hafta yokum. Allah izin verirse inşallah bir yurt dışı seyahatim olacak yine. O yüzden önümüzdeki cumartesi günü akşam sohbetimiz yok. İnşaallah yurtdışından geldikten sonra sohbetimiz inşallah yine devam edecek. Allah nasip ederse, kısmet ederse inşaallah. Net değil ama büyük bir ihtimalle öyle olacak herhalde. Binonaltıdan devam edeceğiz inşallah. Allah u alem inşaallah. Şimdi sorularınıza geçeceğiz inşallah.

https://youtu.be/bfzah4aWzL0

MESNEVİ-İ ŞERİF 1016-1017. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

1016. beyitte kalmışız, 1016. beyitten devam ediyoruz inşaallah:

"Duygu ehlinin yalnız zahire itibar edenlerin bilgileri, o yüce bilgiden süt emenler için ağız bağıdır."

' Duygu ehli' Hz.Pir diyor ki duygu ehlinin, yalnız zahire itibar edenlerin bilgileri yani normalde duygu ehli ne yaparmış? Sadece zahire itibar edermiş. Zahire itibar ederekten, o bilgileri devam edermiş ve o yüce bilgiden süt emenler için ağız bağıdır ama ilm ü ledün alan insan için o ağız bağıdır yani ilm ü ledün alan için o duygu ehlinin ilmi ilim değildir. Hani Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri buyurdu ya ' müftüler sana fetva verse de sen dedi gönlüne danış yani kalbine danış.' O yüzden demek ki zahir ülema bir şeye fetva verebilir çünkü onlar duygu ehlidir çünkü o duygu ehli bu manada kim? Kendi nefsinin arzusuna göre neyi güzel görmüşse o şey o kimsenin dini ve mezhebi olur. Duygu ehli budur. Yani normalde bir şey kendince nefsi arzusuna uygun bir şey talep eder o onun için uygun olmuş olur. Bu tabii Furkan Suresi ayet 43- 44 gibi daha başka ayet i kerimeler de var, bunları çağrıştırıyor. Hani ayet 43-44 Furkan suresi diyor ki 'heva ve hevesini ilah edinen kimseyi gördün mü? Şimdi onun üzerine vekil sen mi olacaksın? Yoksa sen onların çoğunun dinlediklerini veya aklettiklerini mi sanıyorsun?Başka değil onlar dört ayaklı hayvanlar gibidirler. Hatta daha da sapıktırlar.' Demek ki bu duygu ehli olan kimseler, heva ve hevesini ilah edinen kimseler, bakın heva ve hevesini ilah edinenler yani kur'an ve sünnetin hükmü dururken bence böyle olması olması lazım. Kur'an ve sünnetin

hükmü dururken ya bu şimdi uygulanmaz. Bunun böyle olması lazım. Kur'an ve sünnetin hükmü var. Yandan çarklı, bir şeyler devşirmeye çalışalım!

İşte hani var ya şimdi faizin azı da çoğu da yasaklanmış. Hepsi de lanetlenmiş. İşte mesela duygu ehli alimler ne yapıyorlar? Enflasyon miktarı kadar faiz caizdir diye Türkiye'de fetvalar veriyorlar. Yani bu ne demek? Kapitalist sistemi kabul etmek demek. Bu ne demek? Örtülü bir şekilde faizi kabul etmek demek yani bu duygu ehli heva ve hevesini ilah ediniyor o kimse. Canım kardeşim. Öyle diyeceğine de ki faiz, müslümanın müslümandan faiz alması vermesi, annesiyle Kabe duvarının dibinde zina etmiş gibi günah ı kebaire girmiştir, haramdır deyip çıksana işin içinden ama yok, bunu kendilerince faize, faize bir yol arayacaklar. Çünkü tüccarlar bastırıyor, devlet bastırıyor faize bir yol bulalım. Yani bu faiz olması lazım. Faizsiz ticaret yok. Faizsiz bir şeyin dönmesi mümkün değil. Hep bunları duyuyoruz ya! İşte bu heva ve hevesini ilah edinmişler, başka bir ayet i kerimede de: 'Kötü işi kendisine süslendirilip de onu güzel gören gerçekten salih amel işleyenler ile bir midir? Muhakkak ki Allah dilediğini saptırır. Dilediğini de hidayete erdirir. Öyleyse onlara üzülerek kendini harab etme. (Fatır-8) Demek ki bu duygu ehline bu kur'an ve sünnet yolundan sapanlar için kur'an ve sünnet yolundan serfinaz edenler için de üzülmene gerek yok. Sebep? Harab etmeyeceksin kendini. Çünkü onlar sapıklıkta ileri gidiyorlar ve onlar sapıklıkta ileri gittiklerinden dolayı hayvandan daha aşağı mahluk. Onlar çünkü haramı helal görüyorlar, helali haram görüyorlar. Kendilerine göre neyi nasıl yapmak istiyorlarsa öyle yapıyorlar. Hani bunlar önceden bir müddet yahudilerin hahamları bunu yapıyorlardı. Yahudi hahamlar, kendi kafalarına göre helali haram, haramı helal yapıyorlardı. Bir müddet sonra İsevi papazları bunu yapmaya başladılar. Onlar da bu din adamı ruhbanlar, onlar da helali haram haramı helal etmeye başladılar. Önceden bunlar böyle bir hristiyanların ve yahudilerin ruhban sınıfları kendilerince, böyle kendi kendilerine, fetvaları değiştiriyorlardı, hukuku ve hükümleri değiştiriyorlardı.

Tabi bununla alakalı Elmalı Hamdi Yazır'ın Hak Dini Kur'an Dili tefsirinde enteresan bir ibare var. Bunu okuduğumda böyle kendi kendime dedim ki ya bunu Elmalı dedim o zaman için nasıl yazabilmiş? Elmalı bunu nasıl yazmış, maaşallah dedim, mangal gibi imanı varmış ki yani bu sözü dedim oturmuş yazmış. Çünkü bugünkü alimlerin, bugünkü diyanetçilerin, bugünkü ilahiyatçıların, böyle bir sözü söylemeleri çok güç. Bakın Elmalı Hamdi Yazır ne diyor: 'Hıristiyanlıkta ruhban sınıfının böyle bir imtiyaz ve hakimiyetle mindunillah Allah'tan başka Rap edinmelerine klerikalizm adı verilir. Daha sonra bundan şikayetle Protestanlık zuhur etmiştir. Daha sonra da bu rablık imtiyazı, ruhban sınıfının elinden çıkmış, parlementerlere

geçmiştir.' Bunu Elmalı Hamdi Yazır yazmış. Hak Dini Kur'an Dili, cilt 4, sayfa 318- 319. Bunu evlerinizde Elmalı varsa açıp okuyabilirsiniz. Bakın, Elmalı enteresan bir şey de parlamenter sistemini, parlamenter sistemini, Rablik olarak görüyor, yani bugün bütün dünyada parlamenter sistemi bizim önümüze koyuyorlar ya ve parlamenter sistemi önümüze koyup en güzel sistem bu diyorlar ya kur'an ve sünneti kenara atıp parlamenter sistem en iyi sistem deyip bize yutturmaya çalışıyorlar ya Elmalı diyor ki bu Rabliktir. Sebep? Çünkü parlamentolar, kur'an ve sünnetin emrettiğinin dışında kararlar, emrettiğinin dışında hükümler çıkarıyorlar. Çünkü orda bir milletvekili, kur'an ve sünnetin dışındaki bir hükme evet diyorsa, Allah muhafaza eylesin, dininden oluyor çünkü neden? Allah'ın haram ettiğini helal etti. Allah'ın helal ettiğini de haram etti. Yani bir meclis düşünün, o meclis kur'an'ın hükmünü kabullenmedi. Bir parlamento düşünün, o parlamento kur'an ve sünnetin hükmünü kabul etmedi. Elmalı'ya gören Rablik yaptı yani onlar normalde ruhban sınıfının elinden çıkıp kendi uhdelerini Rab edindiler, kendi heva ve heveslerine. Ya bu çok ağır bir şey. Bunu okuduğumda gerçekten sarsıldım. Gerçekten sarsıldım! Dedim ki müslümanlar böyle bir hükmü bilmiyorlar. Müslümanlar böyle bir hükmün altında inim inim de inliyorlar.

Bizde bütün herkese de parlamenter sistem meth edilir. Övüle övüle cilalana cilalana biz de kandırılmaya devam ediyoruz biz. Allah bizi affetsin. O yüzden heva ve hevesini ilah edinen, kötü işi kendisini süslendirip iyi gösteren, onu güzel görenler, ne yazık ki hayvandan daha aşağı mahluk olacaklar. Allah muhafaza eylesin. Bir de böyle hanişeyler vardır ya hani işte ramazan orucu, ramazan orucunda seferiyken orucunu bozabilir misin? Bozabilirsin. Haydi 80 kilometre ben niyet ettim, orucu bozdum. Aslında amacı orucu bozmak yani bu orucu bozabilir mi seksen kilometre ileri giden bir kimse? Bozabilir. Zahiren hüküm böyle mi? Evet. Sen orucu bozmak için bunu yaptın! Bunlar da heva hevesini ilah edinenler ve hatta Hz. Osman efendimizin döneminde yahudilikten dönme bir kimse var ya diyor ki zekatımızı verdiğimiz müddetçe evlerimizi altın piriketten yaptırmakta bir beis yoktur. Zekatı verdik, evlerimizi altın priketten de yaptırabiliriz. İşte bunun gibi heva ve hevesini ilah edinen, heva ve hevesini kendisine yol çıkarmaya çalışan kimseler de ne yapmış oluyor? Kendilerine Rablık ilan etmiş oluyorlar veyahut da işte o kimse yıl dolduğunda zekat verecek, işte bütün mal varlığını, parasını, gidiyor eşine hediye ediyor. Eşine hediye edince o kimse zekat veriyor mu? Hayır. Sebep? Onda bir yılı doldurmadı para. Ondan sonra eşi de bir yıldır parayı doldurmadan, tekrar adama veriyor parayı. Böylece de heva hevesini ilah edilenlerden sayılıyor mu bu? Evet

ama zahiren baktığında o kimseye zekat düşüyor mu? Hayır ama öbür türlü evet, aldatmış oluyor.

"Gönül katresi ne bir inci düştü ki o inci denizlere feleklere bile verilmemiştir."

Gönül malum, genelde sufiler bunu böyle gönül olarak nitelendirdiklerinde bunu hep böyle şuur, vicdan, idrak, muhabbet, manevi hallerin tecelli ettiği bir mekan olarak görünür. Sufiler gönül dediğinde normal vücuttaki kalbi işaret etmezler. Kalp nedir? İşte vücudun kılcal damarlarında kan dolaşımını sağlayan bir uzuv ama gönül denilince 'hiçbir yere sığmadım, mümin kulumun gönlüne sığdım' hadis-i kutsisinin tecelliyatı görünür. O yüzden Hz.Pir diyor ki 'gönül katresine bir inci düştü. Bir inci düştü ki o inci denizlere, feleklere bile verilmemiştir.' Yani gönül katresine bir inci düştü, ilm ü ledün düştü yani Allah'ın ilm ü ledününden bir ilim düştü. Allah'ın ilmi ledününden bir ilim düşünce asıl hakikati buldu, asıl maneviyatı buldu, asıl şuuru vicdanı, idraki buldu. Allah bizi onlardan eylesin inşallah.

Ben bugün sohbeti çok uzun götüremeyeceğim herhalde. Hakkınızı helal edin. İkide bir de öksürerekten sizi de rahatsız etmek istemiyorum önce ben bu konuda kaliteli bir sohbet edemediğime inanıyorum. O yüzden kusuruma bakmayın. Özür dilerim. Ben böyle bu kadarlıkla kifayet bulsun. İnşallah önümüzdeki hafta devam edelim. Allah izin verirse inşallah çünkü ben öksürdükçe ondan sonra benim canım sıkılacak. 1018'den devam edeceğiz önümüzdeki hafta inşallah. Hepinizden özür diliyorum. Hakkınızı helal edin. Böyle olmasını istemezdik ama yapacak bir şey yok, yaş geçiyor artık demek ki! Allah hayır versin inşaallah.

https://youtu.be/LIeQAwrVlYA

MESNEVİ-İ ŞERİF 1018-1027. BEYİTLER ŞERHİ

Eûzü Billâhi Mine'ş-Şeytâni'r-Racîm Bismillâhi'r-Rahmâni'r-Rahîm
Efdâlü'z-Zikr Fa'lem Ennehû
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
LÂ İLÂHE İLLALLÂH
Hak Muhammedü'r-Rasûlulllah
Cemî'i'l-Enbiyâ-i ve'l-Mürselîn
ve'l-Hamdülillâhi Rabbi'l-Âlemîn

Selamün aleyküm. Hayırlı akşamlar. Allah gecenizi hayırlı eylesin. Gündüzünüzü hayırlı eylesin. Ayınızı, yılınızı, ömrünüzü hayırlı eylesin inşallah. Rabbim bütün Ümmet i Muhammedi kur'an ve sünnet i seniyeye sımsıkı yapışan, kur'an ve sünnet i seniyyeyi sımsıkı yaşayan, kur'an ve sünnet i seniyyeyi tebliğ eden kullarından eylesin inşallah. Cenab ı Hak cümlemizi ve cümlenizi afiyette eylesin. Hastalarımıza hayırlı şifalar nasip eylesin. Bermurad olanların muratlarını halleylesin. Her nerde Ümmet i Muhammed'in içerisinde bir sıkıntı var ise sıkıntısını def eylesin inşallah. Malum, geçen hafta biraz sağlık problemlerinden dolayı kısa kesmek zorunda kalmıştık. İhtiyarlık kolay değil. Artık biz de eskisi gibi değiliz. O yüzden böyle tabiri caizse ağır aksak yürümeye devam edeceğiz inşallah. Gücümüz yettiğince, nefesimiz yettiğince inşallah sohbet etmeye, zikrullah etmeye gayret edeceğiz inşallah. 1018. Beyitte kalmışız. Allah izin verirse inşallah 1018. beyitten okumalara devam edeceğiz Allah'ın izniyle inşallah:

"Ey surete tapan! Niceye dek suret kaygısı! Senin manasız canın suretten kurtulmadı gitti."

Hani taklidi iman, tahkiki iman derler ya, taklidi iman meseleyi taklit edenlerdir. Surette kalanlar veyahut da dinin bir suret kısmına bakarlar, kimisi de sirete, içine bakar ama bize içimize bakmamızı söyler. Hani Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri takvayı tarif ederken gönlünü bu göğüs boşluğunu işaret eder. Der ki takva buradadır. Demek ki önemli olan insanın içidir.Hanefiler de bu konuda çok dikkatli davranmışlar. Ameller niyetlere göredir. demişler. Din, niyettir. Yani insanın içidir. Bir kimse oruç

tutmaya niyet ettiyse, onun açlığının bir karşılığı olur. Oruç tutmaya niyet etmediyse onun açlığının bir karşılığı yoktur. Sureten o kimse oruçlu görünür ama niyeti başka bir şey olduğu için onu oruçlı hükmünde görmeyiz. Sureten o kimse oruç tutmuştur ama dili ile harama devam etmiştir gözüyle harama devam etmiştir, kulaklarıyla harama devam etmiştir. Uzuvlarıyla harama devam etmiştir. O gerçekte oruç tutmamış gibidir. Sebep? O çünkü sureten yemeğinden içmekten kesildi ama mana itibariyle o oruç tutmadı. Şimdi o yüzden sufilik manayı elde etme, sufilik içselliği elde etme, sufilik insanın kendi iç alemini dizayn etme, iç alemini berraklaştırma, iç alemini parlaklaştırma, iç alemini Cenab ı Hakkın ilhamına Mashar kılma, Hz Muhammed i Mustafa'nın sallallahü ve sellem hazretlerinin muhabbetullahına mazhar kılma yeridir. O yüzden Hz. Pir der ki ey surete tapan, niceye dek bu suret kaygısı, sen surete bağlandıkça, sen surette kaldıkça, sen kabukta kaldıkça, sen manadan uzak duruyorsun, manadan gafil kalıyorsun. Meselenin manasına ermiyorsun. Dinin mânâsına ermeye çalışmıyorsun. Sen işin suretindesin. İşte çok özür dilerim ama hani vardır ya böyle son zamanlarda çıktı, süslü müslümanlar var ya, bir bakıyorsunuz sakalı böyle harika, cübbesi, sarığı, takkesi harika ama içi harika değil veyahut da bayanlara bakıyorsunuz işte böyle süslü giyinmişler. Ne güzel, tesettürlerine falan riayet etmişler ama içleri bu noktada sıkıntılı. Meselenin suretinde kalmışlar ve bütün yeryüzünde inananların en büyük problemleri, suretlerini düzeltip siretlerini düzeltmemesidir veya bir kimseye bakıyorsunuz dışarıdan öyle bir tadil-i erkana uygun namaz kılıyor ama içine baktığımızda onun namaz kılmıyor, alışverişe devam ediyor. Bunun gibi. O kimse bir türlü içini, manasını, düzeltmiyor. Hz.Pir, başka bir mesnevinin beyitinde:

'Ey surete tapan, yürü, manayı elde etmeye çalış. Çünkü mana suret tenine kanattır. Mana ehliyle düş kalk ki hem ata ve ihsan elde edesin hem de feta olasun. Bu cihan tamamıyla fanidir. Aradığını sebatlı kararlı alemde ara. Suretin sıfırdan ibarettir. Dilediğini mana aleminde ara. Acı ve tuzlu canı kılıç önüne koy. Feda et de tatlı bir deniz gibi olan canı al. Eğer bu kapıdan bunu almaya kudretin yok ise der o zaman sen mana kapısından bunu almaya kudretin yok ise yürü git.'

Şeytanın kapısı senin kapın olmuş. Şeytanın yolu senin yolun olmuş. E mana kapısı insana acı gelir. E mana kapısı insana zor gelir. Mânâ kapısı insana dertli gelir. Gamlı gelir. Kasavetli gelir. Mana kapısı insana dik yokuş gibi gelir. Mana kapısı dikenli yol gibi gelir insana. Kolay değil çünkü. Sebep? Yani mana kapısında durmak, manayı elde etmek eğer herkesin işi olmuş olsaydı, herkes sufi olacaktı, derviş olacaktı, şeyh olacaktı, mürşit olacaktı, herkes kendince bir şey olacaktı ama mana kapısında durmak, mana

ehliyle durmak, mana ehli ile düşüp kalkmak, herkesin işi değil. Herkesin işi olmadığı gibi herkesin yolu da değil ama yol başka bir şey de değil. Eğer sen dinin özüne kavuşmak istiyorsan, sen hayatın özünü anlamak istiyorsan, sen varoluşun özünü anlamak istiyorsan, sen var edeni tanımak, bilmek istiyorsan, muhakkak ki bir mana kapısında duracaksın. Muhakkak ki bir mana ehliyle düşüp kalkacaksın, mana ehlinin elini tutacaksın yoksa, sen işin suretinde kalacaksın. Sen işin kabuğunda kalacaksın, sen özün dışında kalacaksın ve ne yazık ki herkes gibi olacaksın. Allah muhafaza eylesin. O yüzden mana kapısında durmayanlar, mana ehlinin yanında olmayanlar, bilsinler ki şeytanın kapısında, şeytanın yolunda, şeytanın yanındadırlar. O yüzden 'ey surete tapan. Niceye dek bu suret kaygısı' diyen Hz. Mevlana Celaleddin Rumi hazretleri, tabiri caizse balyozla bizim kafamıza vurur gibi vuruyor. Diyor ki siz surete tapınıp kalmayın. Siz surette kalmayın. Siz surette oyalanmayın. Siz sureti bu kadar çok önemsemeyin, sureti ilahlaştırmayın. Ya? İşin mânâsına ermeye çalışın. Mana tarafına doğru yol almaya çalışıyor.

"Eğer insan suretle insan olsaydı, Ahmed'le Ebu Cehil müsavi olurdu."

O yüzden baktığımızda yedi milyar insan var. Yedi milyar insanın da yedisi de insan suretinde. Hırsız insan suretinde. Cani, insan suretinde. İşte ne bileyim her türlü haramı işleyenler, insan suretinde. Baktığımızda her biri insan suretinde. Allah'ın lanetlediği işleri yapanlar, insan suretinde. İnsanlara zulmeden, adaletsizlikte bulunan, insanları ayıran kayıran, insan suretinde ve insanların üzerinden haksız kazançlar elde eden, devletten haksız kazançlar elde eden, devletin kurum ve kuruluşlarından haksız kazanç elde edenler, bunların hepsi de ne? İnsan suretinde. Allah'ın haramlarını helallaştıranlar, insan suretinde. Hz Muhammed i Mustafa(s.a.v.)'e laf söyleyen, hakaret eden onu hiçmiş gibi görenler, insan suretinde. Sünnet i seniyye ile dalga geçen, sünnet i seniyyeyi bu manada hor ve hakir gören, bunlar da insan suretinde ve annesi ile cinsel ilişkiye giren, insan suretinde. Kendi kız kardeşiyle cinsel ilişkiye giren, insan suretinde. Teyzesiyle, halasıyla, yengesiyle cinsel ilişkiye giren, insan suretinde. Uyuşturucu kullananlar, insan suretinde. Önüne gelen herhangi bir haramı veya kaideyi, kanunu hiçe sayıp her şeyi kendisine helallaştıran, zavallı hayvandan daha aşağı mahluklar da insan suretinde ve baktığımızda çevremizde veya dünyamızda işte terör estirenler, masum insanları katledenler, insan suretinde. Masum sivillerin üzerine bombalar yağdıranlar, insan suretinde. Bakın daha yeni şimdi anlaşma sağlanmaya çalıştı. Ermeniler, Karabağ'a girip o kadar katliam ettiler, o kadar insanları katlettiler, öldürdüler, şehit ettiler. Hocalı katliamını unutmadık. Bunları yapanlar insan suretinde. Bosna'ya gittiğimizde, Bosna katliamını gerçekleştiren sırplar, insan suretinde. Yemene baktığımızda,

Yemen'de taş taş üstüne koymadılar. Yemen'de taş taş üstüne koymayanlar, insan suresinde. Suriye'de taş üstünde taş bırakmayan Eset ve avanesi, insan suretinde. O dahi insanları katletti, şehid etti, ortalığı yaktı yıktı. Tabiri caizse emperyalistlere çanak tuttu. Hepsi de insan suretinde.

Irağı yerle bir ettiler. Yerle yeksan ettiler. Milyonlarca bombalar attılar. Bunlar da insan suretinde. Aynı şekilde Afganistan önüne gelen, uçağını kapan, gitti bombaladı, insan suretinde. Bangladeş'te müslümanlara zulmedenler, insan suretinde. Çine baktığımızda, Çin'de, Doğu Türkistan'da, müslümanları katleden, müslümanlara zulmedenler, insan suretinde veyahut da Fransa'ya baktığımızda, devlet başkanı dahil, orda ırkçılık yapan, orda dindaş larımıza saldıran, ordaki insanlara zulüm eden, insan suretinde. Avrupa'ya baktığımızda, Avrupa'daki müslümanları ötekileştiren, onlara zulmeden, her fırsatta onları öldürmeye çalışan, dükkanlarını yağmalamaya çalışan, evlerini yakmaya yıkmaya çalışan, bunlar da insan suretinde. Düne, kadar daha Avusturya'da bir camiye baskın yapıp masum cuma kılmaya çalışan sivilleri orda öldüren, şehid eden, o cani de insan suretinde veyahut da dünyanın değişik merkezlerine baktığımızda, dini dili ırkı rengi ne olursa olsun insanlara zulmeden, insanlara hainlik yapan, insanları katleden, insanların namuslarına, şereflerine, haysiyetlerine, mallarına, akıllarına, ırzlarına musallat olanlar da ne? İnsan suretinde! Şimdi baktığımızda bunların hepsini de üstüste altalta koyduğumuzda bunların hepsi de ne? Ne yazık ki insan suretinde. Ama sıfatsal olareak insan mı? Ne yazık ki değiller. Demek ki eğer insan suretle insan olmuş olsaydı, Hz. Ahmed sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri ile Ebu Cehil aynı olurdu.

İşte Secde suresi ayet 18, Cenabı Hak buyuruyor ki: 'Hiç iman eden kimse fasık gibi olur mu?. Elbette eşit olamazlar.' Demek ki iman edenle hiç iman etmeyen bir kimsenin eşit olması mümkün değildir. Sureten onlar insandır ama iman etmeyenler pisliktir, necistir. İman edenler ancak temizdir. İman edenler ancak tahirdir. İman edenler ancak makbuldür. İman etmeyenler, makbul değildir. O yüzden insanların inananlarıyla inanmayanları bir olur mu? Takva sahibi olanlarla takva sahibi olmayanlar bir olur mu? Allah'ı zikredenlerle zikretmeyenler bir olur mu? Hadis-i şerifte Hz. Peygamber sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri, 'Allah'ı zikredenler diri, zikretmeyenler ölü gibidir.' dedi. Demek ki sureten insan olabilir ama hayvandan daha aşağı mahluk sınıfında olan o kadar çok ne yazık ki insan görünümünde insanlar var ki! Allah muhafaza eylesin. Cenab ı Hak onları korusun.

Şimdi bazen ben kendi kendime düşünürüm. Hz. Hamza radıyallahu anh hazretlerinin şehit edildikten sonra onun ciğerini söküp dişleriyle ısıran, onu yemeye çalışan Hint ile Hz. Hatice annemizi aynı kefeye mi koyacağız?

Hz. Hamza radıyallahu anh hazretlerinin ciğerini çöktüren Hint ile Hazreti Fatıma annemizi, Hz. Aişe annemizi, aynı kefeye mi koyacağız ve hatta bazen böyle hümanistmiş gibi insanlar çıkıyor ya aman herkesi sevelim sevilelim! Ne yapalım şimdi? Hz. Hüseyin Radıyallahu anh hazretlerini ve yanında yetmişiki şühedayı da Kerbela'nın ortasında aç susuz bırakıp onları haince ve hunharca şehit eden Yezit ve askerleri ile Hz.Hüseyin Efendimizi de Radıyallahu Anh Hazretlerini aynı, eşit düzeyde mi tutacağız veyahut da Hz. Hüseyin efendimizin mübarek başını bir çuvala koyup Şam sokaklarında dolaştıran Yezidiler ile Hz. Hüseyin Radıyallahu Anh hazretlerini aynı kefeye mi koyacağız? Sonra o çuvalı alıp, saraya götürüp, sarayda bir masanın üzerine koyup, dudaklarıyla alay etmeye çalışan Yezit ve avanesi ile Hz. Hüseyin Radıyallahu Anh hazretlerini aynı kefede mi tutacağız? Tutamam ben. O yüzden yezidilerle Hüseyinileri aynı kefede tutmam mümkün değil. O yüzden Hz. Hamza radıyallahu anh hazretlerini şehid edenle, Hz. Hamza Radıyallahu Anh hazretlerini ben aynı kefede tutamam. Hani bunu Hz. Muhammed i Mustafa da sallallahü ve sellem hazretleri de zaten bir tutmadı. Vahşi Müslüman oldu geldi. Sen biraz dedi cemaatin arkasında dur. Benim gözümden biraz uzakta dur. Çünkü sen dedi ciğerparem benim amcamı şehid ettin dedi.

O yüzden aynı tutamayız. Aklıma Allah muhafaza eylesin. Ben şeytanla meleği aynı tutamam. Ben Adem'e secde edenlerle secde etmeyenleri aynı ben tutamam. Madem ki Cenab ı Hak, Adem'i yarattı ve Adem'i yarattıktan sonra meleklere emretti Adem'e secde edin diye ve şeytan ve avanesi ona secde etmedi. Ben şeytan ve avanesi ona secde etmedi. Etmeyince ben diğerleriyle onu eşit tutamam. Allah'a iman etmiş, namaz kılmış, oruç tutmuş, Allah'ı zikretmiş bir kimse ile Allah'a isyan eden, Allah'ı zikretmeyen, namazı kılmayan, orucu tutmayan, Allah'a isyan etmeye devam eden bir kimseyi aynı eşit tutamam. Ben hırsızla, hırsız olmayanı eşit tutamam. Ben fuhuş yapan bir kimseyle fuhuş yapmayan bir kimseyi eşit tutamam. Ben Allah'ın haramlarını açıkça çiğneyen, Allah'ın haramlarını açıkça, Allah'ın haramlarını açıkça işleyen bir kimseyle Allah'tan sakınanı ben eşit tutamam. Bu mümkün değil. İkisi de ya hepsi de insan diyebilirsiniz. Siz birisi insan görünümde şeytana hizmet eden, diğerisi de gerçekten Adem'in yolunu tutmuş bir kimse, bunun bir olması mümkün değil. O yüzden birisi iblisin yolunda gidiyor, birisi Adem'in yolunda gidiyor. Sen iblisin yolunda giden ile Adem'in yolunda gideni ben eşit tutuyorum diyorsan, vallahi de zalimsin, billahi de zalimsin, aynı zamanda da cahilsin. Hem de kör cahilsin, zır cahilsin! Eşit değil çünkü iman eden, Allah'ı tanıyan, Allah'ı bilen, Allah'ı zikredenle, Allah'ı tanımayan, Allah'ı bilmeyen, Allah'ı zikretmeyeni,

eşit tutmak mümkün değildir. Vefasız bir kimseyle vefalı bir kimseyi eşit tutmak yemin ediyorum vefalılara en büyük zulümdür.

O yüzden normalde canhıraş vefasının peşinde koşan kimseyle vefasız kimse aynı değildir. Canhıraş sevenle söveni normalde bu insanın kendisi ile alakalı değil, Allah'ı seven ile Allah'ı söveni nasıl biz eşit tutabiliriz? Bu mümkün değil. Bu zaten zır cahillik olur. Ha bir siyasetçi çıkıp şunu diyebilir, biz işte yetmiş milyon insana hizmet edeceğiz. O siyasetçidir, onun öyle davranması gayet normal bir şeydir. Ben müminim. O yüzden hadis i şerifte Hz. Peygamber sallallahü vesselam hazretleri diyor ki 'senin yemeğini namaz kılanlar yesin'. Ben ona bakarım, ben birinci derecede yemeğimi namaz kılanlara yedirmeye çalışırım. Ben birinci derecede ilgili alakadar olacağım kimseler, Allah'a iman etmiş, onun yolunda gidenlerdir. Allah muhafaza eylesin. O yüzden bir aslanla siz köpeği aynı tutamazsınız. O yüzden aslanla köpeği aynı tutmak, aslana hakarettir. Aslanla köpeği aynı tutmak, aynı zamanda da köpeğe zulümdür. Köpek köpektir, aslan aslandır. Aslanı aslan yerine koyarsın, köpeği de köpek yerine koyarsın. Sebep? Çünkü o köpektir canım kardeşim, aslan değildir. Köpekten aslanlık beklemek ne kadar hamlık ise aslandan da köpeklik bekleme. O yüzden sen kalkıp da insan insandır, sureten bütün herkesi insan görüp de sureten bütün herkes aynı değerde dersen, iyilerin bir farkı kalmamış olur. Allah muhafaza eylesin.

"Duvar üstüne yapılan insan resmi de insana benzer. Bak suret bakımından nesi eksik? O parlak resmin yalnız canı noksan. Yürü, o nadir bulunan cevheri ara."

Bir duvarın üzerine siz bir insan resmi yapmış olsanız, bütün her şeyle o da insan veyahut da bir fotoğraf koyuyorsunuz. Fotoğrafa baktığınızda aslında o kimsenin fotoğrafı çekilmiş. O da baktığınızda aynısı ama o normalde onun nesi yok? Onun canı yok. O yüzden normalde Allah muhafaza eylesin, onun canı olması lazım ve Hz. Pir bu konuda enteresan sözler söylüyor. 'Derenin suyu varsa, deredir. Adam canı olan adamdır'. Derenin suyu varsa dere olacak. Dereden su akmıyorsa o dere hükmünde mi? Değil. Adamın da canı olacak. İnsanın canı olacak. Canı var ise o kimse biz adam yerine koyacağız. İnsan yerine koyacağız.

'Bunlar insan değillerdir. Suretten ibarettirler. Bunlar ekmek ölüsüdürler. Şehvet öldürmüş bunları. Bir hale düşmesi yüzünden gündüzün kandille gezip dolaşan papaz birisi gündüzün gönlü aşkla yanışla dolu olarak kandille gezerdi. Bir herze vekil ona dedi ki a adam kendine gel de öyle her dükkanı arayıp durma. Aydın günde kandille ne gezip duruyorsun? Bu ne saçma şey. Adam dedi ki her yanda adam arıyorum. O nefesle diri olan kimdir?

Bir adam su pazar adamla dolu hür kişi dedi, adam arayan dedi ki bu iki yol ağzı, ana caddede öfke ve hırs zamanında dayanan bir adam arıyorum.'

Hani meşhurdur ya bu, bu biraz yunan helenistik çağında zatın birisi hani eline bir tane kandil alır da adam aramaya başlar güpegündüz. Derler ki sen ne arıyorsun. Der ki ben adam arıyorum, insan arıyorum yani böyle mi adam aranır? Böyle mi insan aranır der, o yüzden normalde evet, orta yerde sureten insan olan çoktur ama insan-ı kâmil olan azdır. Sureten hepsi de insandır amma velakin emaneti zayi etmeyen namazını dosdoğru kılan, orucunu dosdoğru tutan, tasadduk eden, fakir fukaraya yardımcı olan insanlar çok azdır. Allah bizi öyle adamlardan eylesin inşallah. O yüzden resimle adam olunmuş olsaydı, bütün heykellerden kelimeler dökülür, bütün resimlerden hikmetler dökülürdü.

Ashab-ı Kehf, bütün aslanların başları alçaldı canım. Nur denizinde gark olduktan sonra, ona kötü ve çirkin suretin, neziyanı var. baktığınızda. Hani köpeğin çirkin bir sureti, bütün hayvan haşadın suretleri bütün suretler güzeldir ama hani köpeğe baktığımızda bize çok tatlı gelmeyebilir sureti ama ve lakin Hz.Pir diyor ki o malum Ashab-ı Keyf'in köpeği, Ashab-ı Keyf'e bağlılığından dolayı onların peşinden düşmedi. Rivayet edilir ki Ashab-ı Keyf'in yedi kişiden bir tanesi çoban idi. O çobanın da arkasında o av köpeği idi veyahut da çoban köpeği idi. O Ashab-ı Keyf'in av köpeği bazı rivayetlerde beş, bazı rivayetlerde üç ama Kur'an-ı Kerim bize onların sayısını bilen çok azdır diye rivayet ediyor .Yani normalde kaç kişi olduğu net değil. Kur'an, bize normalde şu kadar kişi diye bize beyan etmiyor ama biz baktığımızda bu Ashab-ı Keyf'in hikayesi çok böyle mitolojik, eski bir hikaye. Biz Hint inanışına gittiğimizde, hint inanışında dahi yedi uyuyanlar ve Ashab-ı Keyf'in hikayesini bulmamız mümkün veyahut da işte daha değişik, doğuya doğru yürüdüğümüz de yine Ashab-ı Kehf hikayesi bulmamız mümkün veyahut da aşağı Mezopotamya'ya baktığımızda, çoğu Mezopotamya'da kadim kültürlerin içerisinde Ashab-ı Kehf hikayesi bulmamız mümkün. Tabii aynı zamanda yahudi kültüründe de Ashab ı Kehf hikayesi bulmamız mümkün çünkü yahudiler, mekke müşrikleri yahudilere gidiyorlar, diyorlar ki Hz. Peygamber'e öyle soru sorun ki işte o cevap veremesin. Yahudiler gelip Ashabı Kehf'ten soruyorlar. Demek ki yahudiler de Ashab ı Kehf hikayesine, bu mitolojik hikayeye vakıflar. Zaten hristiyanlar da bu hikayeye vakıf. O yüzden hristiyanların hatta bir kısmı, ben malum İzmirliyim, Egeliyim. Orda, Efes'te de yedi uyuyanların olduğuna dair rivayetler vardır. Hatta hristiyan gelenekte, Efes'e gelirler. Yedi uyuyanların mağaralarını ziyaret ederler. Böylece orda da bir Ashab-ı Kehf hikayesi mevcuttur. O zaman baktığımızda hristiyan tarihine baktığımızda, ondan

önce de yahudi tarihi var yani yahudi tarihine de baktığımızda ondan önce hint tarihi var veya baktığımızda böyle geleneksel olarak bu yedi uyuyanlar veyahut da mağarada uyuyanlar hikayesi eski kadim bir hikaye, biz onu Kehf suresinden okumamız mümkün. Kehf Suresi bize bununla alakalı net bir bilgi veriyor. O hani Kehf Suresi ayet 18: 'Onlar uykudayken sen onları uyanık sanırdın. Biz onları sağa ve sola döndürüyorduk. Köpekleri de dirseklerini eşiğe uzatmıştı. Onları görsen, için korkuyla dolar geri dönüp kaçardın.' Demek ki Ashab ı Kehf mağaranın içerisinde ve mağaranın önünde de kapısında da onun ne yani ne Kıtmir dediğimiz, Kıtmir duruyor. İbn i Abbas rivayet ediyor bunu diyor ki onlar, Ashab ı Kehf'i ancak pek az kişiler bilir mealindeki Kehf Suresi ayet 22 hakkında dedi ki 'ben, o az kişilerdenim.' Hz. Abbas, Abbas'ın oğlu bunu söylüyor. Ben o az kişilerdenim.

Makselmina, şehre para gönderen Temliha, Mertülus, Yenbünüus, Derdinüus, Çoban Mentiyusisunus ile köpekleri Kıtmir'dir diyor. Şimdi bununla alakalı hadis-i şerifler de var. Demek ki burda söz konusu olan şey Kıtmir'in Ashab-ı Keyf'in yanında olaraktan değerlenmesi, kıymetlenmesi. Hani böyle bir tefsirlerde geçer, cennetlik olacak on tane hayvan vardır ya bu cennetlik olacak on tane hayvanın bir tanesi de normalde Yunus Aleyhisselam'ın karnında durduğu balıktır. Salih Aleyhisselam'ın devresidir. İşte İbrahim Aleyhisselam'ın ineğidir, yani İsmail Aleyhisselam'a indirilen koçtur. İşte bunun gibi bunların cennetlik olacağına dair tefsirlerde rivayetler vardır. Şimdi birisi de bunların içerisinde Ashab ı Keyftir. Ashab-ı Keyf'in kelpidir, köpeğidir. Aslında adı onun kelptir. Tabi sonradan kelp köpek manasında olduğu söylenir ama belki de eski dilde o köpeğin ismi ile sonradan köpekler kelp olarak bilinmeye başlandı veya öyle isim kondu. Ona da bir şey diyemeyiz.

O yüzden normalde baktığımızda halbuki hadis-i şerif var. Öyle değil mi? İçinde köpek bulunan, resim bulunan ve cünüp kimsenin bulunduğu eve rahmet melekleri girmiyorlar. Bakın cünüp bulunan. O yüzden cünup olan kadınlar, erkekler, gençler, cünüb olduğunuzda hızla gusl edin. Gusl etmek çok teferruatlı bir ibadet değil. Gusl etmek hanefiye göre ağzına, burnuna su verip bütün vücudu tamamiyetle yıkamak. Niyet ettim Yarabbi gusül abdesti mi almaya. Bu kadar. Bakın çok basitten söylüyorum size. Niyet ettim Yarabbi gusül abdestimi almaya deyip ağzına burnuna üç sefer su verip temizleyip ondan sonra bütün vücudunuzu yıkamaktır. Gusül abdestinin en kısa yolu budur anlatım olarak. O yüzden asla cünüp dolaşmayın. Şimdi bu ateistlerin, dinsizlerin işte böyle gazına bunların laflarına gelmeyin. Cünüplükten kurtulmak da ibadettir çünkü. Bakın cünüplükten kurtulmak da ibadettir. Cünüpken bir şey yememeye içmemeye dikkat edin. Cünüpken evden

dışarı çıkmamaya gayret edin. Hatta eskiler böyle yatak odalarının içerisine banyo koymuşlar, çok fazla adım atmayalım diye. Hemen anında yıkanalım, cünüplükten kurtulalım diye. Çünkü cünüplükten kurtulunmayan bir evin içerisinde rahmet melekleri dolaşmaz. Evin içerisinde boydan resimler var, boydan heykeller var, orda rahmet melekleri olmaz. Evin içerisinde bir köpek dolaşıyor, orda rahmet meleği olmaz. Böyle şimdi hayvanseverler yine taktı bu köpeğe, kediye diyecek bana. Ben hadis i şeriflere bakıyorum, benim bir şeye taktığım yok. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretleri deseydi ki evinizde köpek beslemenizde, apartmanımızda köpek beslemenizde bir sakınca yoktur ben de gider bir tane köpek evin içerisine bağlardım. Yani benim böyle bir hayvan nefretim yok. Allah beni affetsin. Hayvanlarla alakalı herhangi bir alıp veremediğim de yok ama hadis i şerif bu melekler içinde resim bulunan, ondan sonra köpek bulunan ve cünüp kimsenin bununduğu eve girmezler. (Ebu Davut ve mesai)

Şimdi böyle olunca, şimdi geldiğimiz din kadim. Yani Adem'den, Hz Muhammed'i Mustafa'ya kadar sallallahü ve sellem hazretlerine kadar işte o köpek, o kıtmir kapıda duruyordu. Kapının eşiğinde duruyordu yani yedi uyuyanların içerisinde, yanı başında durmuyordu. Onlara bekçilik yapıyordu çünkü onlara bekçilik yaptığı için mağaranın kapısının önünde duruyordu. Yani eşiğinde duruyordu. İşte o köpek, o Ashab ı Keyf'e yani Ashabı Kehf de kimdi? Orda bir şehir vardı. O şehrin başında zalim bir vali vardı. Zalim bir devlet başkanı vardı. O zalim devlet başkanı, o zalim vali insanları imanından ediyordu. İnsanları islamdan ediyordu ve belli bir zamanda, yortu denilen dini bayramlarda, bütün halkı topluyor ve bütün insanlara putların önünde secde etmelerini, putlara kurban kesmelerini, putlara ibadet etmelerini emrediyordu ve o şehir halkının içerisinde de bütün herkes o zalimden korktuğundan, çekindiğinden şehrin ortasında bulunan o put ve putçukların önüne gider, onlara ibadet ederler, onların önünde saygıyla eğilirlerdi. Böyle bir onların önlerinde tazim ederlerdi. İşte normalde onları herkes geçer, o büyük putun önünden selam vererekten yürür giderdi.

Bazen bu enstantaneler gözümün önüne geldiğinde, ortaokul zamanımızdaki on kasımlar aklıma geliyor. Bizim Bayındır'da Sağır'ın sineması diye kapalı sinema salonu vardı. Orta yerde Atatürk'ün bir büstü dururdu, yanında iki tane de meşale olurdu. Bütün okul olarak biz sıra ile girer, Atatürk'ün önünde, Atatürk'ün heykelinin önünde durur, başımızla selam verir, yürür giderdik 10 Kasım'da. Yani normalde baktığımızda bu eski hangi zamanda artık hristiyan zamanında mı yaşandı, yahudiler zamanında mı yaşandı daha kadim eski bir zamanda mı yaşandı, bir zalim devlet, bir zalim devlet başkanı, bir zalim vali, bütün insanları orta yere toplar, bayram

gibi veyahut da onun gibi yortu günü gibi bir gün tertip edilir, herkes o putların önünde saygı duruşunda bulunur, o putlara ibadet eder, o putların önünde eğilirlerdi. İşte yedi genç, biz öyle söyleyelim, şimdi bütün rivayetler yedinin üzerinde toplanınca, bu yedi gencin, yedisi de genç, yedisi de böyle aklı çalışan, kafası çalışan, kalbi çalışan, iman etmiş kimseler, anne ve babalarının bu sapkınlıklarına, toplumun bu sapkınlığına bakınca, hani bir rivayette, bazı rivayetlerde, tarihi mitolojik hikayelerde, bir tanesi gidip bir üzüm, asma ağacının dibine gidip oturup, işte böyle insanları seyretmeye başlıyor. Hani diyor ki bunlar şirk ehli. Bunlar müşrik, bunlar nasıl giderler putların önünde saygı ile eğilirler, buna nasıl giderler, putlara ibadet ederler. Yani kadim olan Allah her şeyi ile kuşatmışken, bunlar nasıl şirke düşerler diye kendi kendisine düşünmeye başlar. Böylece yedi tanesi de aslında hiç birbirlerinden haberdar olmadan bir ağacın altında toplanaraktan, böyle dağın eteğine bakaraktan, dağın eteyinde toplanaraktan onlarla beraber olmadıklarını, o müşriklerin, o şirk ehlinin içerisinde olmadıklarını beyan ederekten, hiç birbirlerinden habersiz, bir dağın eteğinde toplanırlar ve bakarlar ki gerçekten insanlar müşrikliklerine devam ediyorlar. Allah'ı terk etmişler. Allah'a imanı terk etmişler, heva ve heveslerini ilah edinmişler. Şeytanın yolunu kendilerine yol edinmişler. Allah'ın dışında hüküm arayıcı, Allah'ın dışında din koyucu, Allah'ın dışında hüküm ve hukuk koyucu, putları kendilerine ilah edinmişler veyahut da o putları ilah olarak dayatan sistemi kendilerine ilah etmişler ve bu yedi tane genç, bundan kendilerinin uzak olduklarını beyan edince, şehrin içerisinde bu duyuluyor. Şehrin içerisinde bu duyulunca, o zalim sistem, o yedi tane genci katletmek, öldürmek için peşlerine adam koyuyorlar. O yedi kişi de bir mağaraya sığınıyorlar ve mağarada ibadet etmeye başlıyorlar çünkü o şehir halkı onları yakalarsa işte onları katledecek.

Bazı rivayetlerde bir deprem oluyor. Deprem olunca mağaranın önüne büyük, kocaman kayalar geliyor. Büyük kocaman kayalar gelince onlar içerde mahsur kalıyorlar ve onlara ne olup ne bittiğinin anlaşılması için oranın halkı bakır levhalara bu hikayeyi yazıp mağaranın içine atıyorlar. Velev ki aradan üçyüz küsür yıl geçiyor. Üçyüz küsür yıl geçtikten sonra bir kimse oraya bir çoban ev yapmaya başlayınca, kendisine böyle dam yapıp, ağıl yapmak için uğraşırken, ordaki o kayaları alıyor. Kayaları alınca o mağaradaki kimseleri meydana çıkıyor. Yine başka bir rivayette yine bir deprem oluyor. Deprem olunca ordan yerler açılıyor. Yerler açılınca işte onlar tekrar bu hikaye böylece bakır levhalarla bize gelmiş oluyor diyelim. Şimdi burdaki söz konusu olan şey şu. Bu o köpek, o iman edenler, o salih gençler, bakın hep türü taze iman eden gençlerdir. Sebep? Baktığımızda gençler

çünkü o yaşlıların dinlerinin, yaşlıların gittiği yollarının sapkın olduğunu görürler. Hz. Peygamber sallallahü ve sellem hazretlerine de ilk iman edenler gençlerdir. Gençler bu konuda çok önemlidir. Belki de bir müddet sonra bizim yaşadığımız dine dahi arkadan gelecek olan gençler eleştirel olarak bakacaklar ve diyecekler ki siz imanlarınızı daha iyi yaşamışsınız, dini daha iyi yaşamışsınız. Allah'ın emrettiği şekilde yaşamışsınız. Bir şeylerden korkmuşsunuz. Bir şeylerden çekinmişsiniz, bir şeyler size ayak bağı olmuş, bir şeyler size göz bağı olmuş, siz korkmuşsunuz, ürkmüşsünüz, çekinmişsiniz. Siz Kur'an ve sünneti tam olarak yaşamamışsınız diyeceklerdir de bize.

İşte burda söz konusu olan kelp. Yani siz Allah dostlarının yanında olursanız kıymete biniyorsunuz. Allah yolunda koşan kimseler olunca kıymete biniyorsunuz. Belki de Allah bizi affetsin, hani kelp kadar kıymetimiz yok ama yol kıymetli olunca, böyle oluyor insan. Allah bizi kıymetli yollarda yürüyenlerden eylesin. Camii'nin Mevlana Camii'nin bir beyiti çok hoşuma gitti O Mevlana Camii'nin beyitini okuyayım, ondan sonra bu konuyu kapatayım. Hanihem Farisicesini dilim döndüğü kadar okuyayım, sonra da Türkçesini okuyayım inşaallah:

Yâ ResûlAllah! Çi bâşed çün seg-i Ashab-ı Kehf?

Dâhil-i Cennet şevem der zümre-i ashab-ı tû,

O reved der Cennet, men der Cehennem key revast?

O seg-i Ashab-ı Kehf, men seg-i ashab-ı tû"

"Ya Resulallah (asm)! Duydum ki Ashab ı Kehf'in köpeği cennete girecekmiş. O cennete girerken, benim Cehenneme gitmem reva mıdır? O Ashab-ı Kehf'in köpeği ise, ben de senin ashabının köpeğiyim!" der.

Evet , çok hoşuma gitti Mevlana Camii'nin bu sözü. Malum, Mevlana Cami veya Molla Cami veya Camii olarak geçer. Türk'tür kendisi. Şah İsmail ve avanesinin baskısının altında söyler bu sözleri. Ehlibeyte olan muhabbetini gösterir. Ashaba olan muhabbetini gösterir. Bende derki ashabının köpeğiyim. Allah bizi iyi etsin inşallah. Hani bu tabii Ashab ı Kehf toplanmış ya hadis i şerif aklıma geldi. Onu da beyan edeyim. 'İman edenler birbirlerinin dostları ve velileridir. Nerde olurlarsa olsunlar, birbirlerini ararlar, bulurlar. İllaki haberdar olmalarına gerek yoktur. Onlar çünkü iman edenler veyahut da etmeyenler böyle toplanmış askerler gibidir.' Allah bizi iyi etsin inşaallah.

" Kalemler sureti öğmezler. Kitaplara da adamın suretine ait vasıflar değil 'alim, adalet sahibi' gibi zatına ait vasıflar yazılır."

Yani kalemler baktığınızda sureti övmez. Yani siz birisine mektup yazarken işte siz onun suretini övmezsiniz veya siz devlet başkanına bir mektup

yazacaksanız, devlet başkanının vasıflarıyla onu söylersiniz. Bir kimse vasfi ile anılması gerekir. O kimsenin vasfı ne? Emanete işte riayet eden kimse mi? O kimsenin vasfı ne? Namazı dosdoğru kılan kimse mi? O kimsenin vasfı ne? Kur'an ve sünnete sımsıkı yapışan bir kimse mi? O kimsenin vasfı ne? Çok mu cömert, çok mu cimri, çok mu sinirli, çok mu itidalli. İşte çok mu kötü ahlaklı? Çok mu iyi ahlaklı? Onlarla insanlar anılar ve Cenâb-ı Hak bu manada da sizin suretinize bakmaz. Sizin siretinize değil içinize bakar. O yüzden insanı insan eden, içindeki manasıdır, siretidir. İnsanı insan eden, onun taşıdığı görevdir, onun taşıdığı anlamdır, manadır. O yüzden insanı insan eden unsurlar, hiçbir zaman suretle alakalı değildir. Siz bir kimsenin hakkında övücü konuşacaksanız, onun güzel huylarını anlatırsınız. İşte bir kadın methedilecekse, işte kaşları yay gibi ondan sonra kirpikleri hilal gibi işte diye bir kadının sureti bu manada dile getirilir ama önemli olan onun da ahlakıdır aslında. Hani 'nikah dört şey için yapılır. Siz dindar olanı seçiniz' demiş. Böyle olunca, o kimsenin suretinden öne çıktı dini. Demek ki önemli olan insanın dinidir, ahlakıdır. Allah muhafaza eylesin. O yüzden hani meşhurdur ya ayet i kerime, hadisi şerif 'kıyamet gününde bir kimse şu sorulara muhatap olmadıkça yerinden ayrılamaz.

Ömrünü nerede ve nasıl geçirdi, öğrendiği bilgi ile ne yaptı, malını nereden kazandı ve nereye harcadı, vücudunu nerede yıprattı. Bakın onun sureti ile alakalı bir şey yoktur. Ha tamamiyetle bu nedir? Amelleri ile alakalıdır. O zaman normalde sen kadındın, erkektin, boyun posu yerindeydi, kaşların kemandı, saçların yay gibiydi… Bunlar değil. Ya? Ona deniliyor ki ömrünü nerede ve nasıl geçirdin sen, ömrünü nerde geçirdin. Heva ve heveste mi geçirdin, şeytani yollarda mı geçirdin? Sen ömrünü nerede geçirdin? Kur'an ve sünneti öğrenme-öğretme yaşama, yaşatma mücadelesinde mi geçirdin. Yoksa sen ömrünü laylaylomla mı geçirdin ve ondan sonra öğrendiğin bilginle ne yaptın sen? Sen ne ürettin? İnsanlara faydalı ne yaptın sen? Sen bu dünyaya geldin, bu devlet seni okuttu. İlkokul, ortaokul, lise, üniversite, sonra sen bu okuduğunla bu ülkeye, bu insanlara ne hizmet ettin? Veyahut da sen kalktın imam hatip okudun. Ondan sonra ilahiyat okudun. Bu okuduklarınla sen ne amel ettin? Sen nasıl bir hizmet ettin? Sen ne ürettin bu ülke için? Bu islam dünyası için sen nasıl bir iyilik bir şey yaptın? O yüzden ürettiğin şeyi göster bana. Bu dünyada ne yaptın, onu göster bana. Öğrenmiş olduğun bilgiler seni nereye götürdü, onu göster bana. Ardından ne? Malını nereden kazandın ve nereye harcadın? Sen bu malı nerden elde ettin? Düne kadar senin hiç bir malın yok iken, düne kadar bu kadar zengin değil iken, sen üç dört yıl siyasetle veya yüksek bürokratda uğraşaraktan bu malı nasıl elde ettin ve bu elde ettiğin malı sen nerelere harcadın?

Senin düne kadar cebinde beş kuruş para yokken, sen bir milletvekili oldun, dünyanın parasına puluna malına mülküne sahip oldun. Sen bu parayı nerden buldun? Sen düne kadar bir yerde müdür, şef oluncaya kadar senin cebinde paran yoktu.

Şimdi sen bir yerde müdürlük yaptın, bir yerde şeflik yaptın, bir yerde amirlik yaptın, şimdi sen villalarda oturuyorsun, sen bu parayı, bu malı mülkü, sen nerden kazandın? Bunun hesabını nasıl vereceksin veyahut da düne kadar senin hiçbir şeyin yokken, İstanbul'un bilmem neresinden, bilmem kaç tane daire sahibisin veyahut da sen aslında hiç ilgi ve alakan olmadığı halde onca mal ve mülk sahibi oldun. Bu mal mülk sahiplerini sen nerden elde ettin? Hangi kazançla elde ettin ve elde ettiğin bu malı mülkü sen nerelere harcıyorsun? Vay senin çocukların son model arabalara binip havalar mı atıyorlar? Yok senin çocukların, torunların, bilmem hangi marka çantalar alıp gözlükler alıp kıyafetler alıp havalar mı atıyorsunuz. Siz bilmem hangi lüks restoranlarda yemek mi yiyorsunuz? Siz bu parayı nerden buldunuz? Bu paralar nerden geldi size? Bu şan, şöhret, makam, mevki, sizi nereye kadar götürdü? Neler yaptınız siz bu paralarla? Kimlerin canlarını yaktınız, kimlerin canını acıttınız. Hangi ihalede ne kadar siz paralar devşirdiniz? Hangi ihalede ne kadar yolsuzluklar yaptınız? Kimin hakkını, hukukunu yediniz? Kimin parasını pulunu yediniz? Kimin malını, mülkünü yediniz? Kimin arsasını yediniz? Düne kadar ordan imar geçmiyorken, ordan imar geçirip nasıl haksız kazançlar elde ettiniz? Nasıl haksız kazançlar ederekten zengin oldunuz? Dağın başında bilmem hangi yere turizm imarı alaraktan nasıl bir liralık yere onbeş liralığı yaptınız?

Siz bunu nasıl içiniz kabul etti, vicdanınız nasıl kabul etti, bunu imanınız nasıl kabul etti? Siz iman ehli misiniz? Siz hangi dine mensupsunuz? Hangi dinin insanlarısınız ki siz bu haksız kazançlarla insanların önünde gözünün içine baka baka da yaşayabiliyorsunuz? Hani geçmiş peygamberlerden gelen bir söz vardı ya, Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu Aleyhi ve Sellem hazretleri bize nakletti. Utanmadıktan sonra istediğini yapabilirsin dedi. Siz utanmadan nasıl bunları yapabildiniz? Nasıl bunları yaşayabildiniz ve bu insanların içerisinde siz nasıl yaşayacaksınız? Nasıl insanların gözünün içine bakacaksınız? Nasıl insanlarla bir ve beraber olacaksınız? Olamayacaksınız. Bu dünyayı yaşasanız dahi mahşerde bunun hesabını veremeyeceksiniz çünkü mazlumun ahını alacak olan, adaletsizliğe uğramış olanın adaletini alacak olan, haksızlığa uğramış olanın haksızlığının cezasını verecek olan ve o haksızlıktan intikam alacak olan Allah var.

Bunun hesabını size soracak ve o yüzden sen malını nerden kazandığının ve nereye harcadığının hesabını tek tek tek tek vereceksin. Eğer bu dünyada

böyle bir düzen, sistem kurulursa bu dünyada vereceksin ama ne yazık ki dünya dünyaperestlerin, dünyayı sevenlerin dünyası. Dünya ne yazık ki deccalın yolundan koşan, şeytanın yolundan koşanların dünyası. Dünya ne yazık ki adalet sahibi insanların dünyası değil. Dünya ne yazık ki mümine zindan, münafığa, kafire, fasığa cennet. Sonuncusu ne? Vücudunu nerde yıprattın? Sen vücudunu nerde yaşlandırdın? Vücudunu sen nerde yıprattın? İçki masalarında mı? Pavyonlarda mı yıprattın? Kumar masalarında mı yıprattın? Sen vücudunu heva heves yolunda mı yıprattın? Sen vücudunu şeytan yolunda mı yıprattın yoksa sen vücudunu Allah yolunda mı yıprattın? Bunun da ne yapacaksın? Hesabını vereceksin. Allah hesabını düzgün bir şekilde veren kullarından eylesin inşallah.

"Bilgi ve adalet sahibi hep manadır. Onları önde artta bir yerde bulamazsın. Zata ait sıfatlar lamekan elinden cana şule vermektedir. Can güneşi göklere sığamaz dedi"

Bakın, bilgi ve adalet sahibi manadadır. Bir kimsenin normalde biz bilgi ve adalet sahibi olduğunu hükmederiz. Neden? Onu sıfatsal tecelliyatından o yüzden ve bunlar bu manalar, bu mana da lamekan yani mekansızlıktan gelir ve bu zata ait yani Cenab ı Hakk'ın kendi zatına ait sıfatlardır ve bu Cenab ı Hakk'ın zatına ait bu sıfatlar, o kulların üzerinde tecelli eder ve o kulların üzerinde tecelli ederse o zaman zaten o kullar gerçekten Adem olmuş olur ve Alim Adil sıfatları birer manadan ibarettir yani çünkü onları normalde bir odanın içerisinde senin böyle bir vücuda bürünmüş bir şekilde görmem mümkün değil. Ancak insanın üzerinde o görünür. İnsanın üzerinde bir vasıftır. İnsanın üzerinde bir sıfattır. O yüzden mü'minlerin sıfatları vardır. Mesela müminlerin kaşları, gözleri tarif edilmez kur'an-ı kerimde. Kur'an-ı kerimde müminlerin sıfatları tarif edilir bize ve baktığımızda kur'an bize hep sıfatsal tecelliyatlarla gelir bize. Örneğin Enfal Suresi ayet iki: 'Müminler ancak o kimselerdir ki Allah anıldığı zaman kalpleri ürperir.' Onun ayetleri kendilerine okunduğu zaman, onların imanlarını arttırır. Onlar sadece Rablerine tevekkül ederler. Bakın burada müminlerin en önemli sıfatları bize tanıtılıyor. Kimmiş mümin? Allah zikredildiği zaman kalbi ürperen kimseymiş. Yani bir yerde 'La ilahe illallah, Allah, Allh diye zikredilirken veya bir yerde kuran ı kerim okunurken veya bir yerde namaz kılınırken veya bir yerde hac ibadeti yerine getirilirken veya herhangi bir yerde Allah anıldığında o mümin kimsenin kalbi ne yapacakmış? Kalbi titreyecekmiş. Eğer kalbi ürperir, kalbi titrerse, işte o kimsenin üzerinde müminlik sıfatı tecelli etti ama ne yazık ki şimdi Allah'ı zikredilen mekanlar Allah'ı zikredilen zikreden insanlar tu -kaka görülüyor. Alay ediliyor. Onun nesi mümin? Allah'ı zikreden, küçük gören bir kimse mü'min değil,

Allah'ın zikrini küçük gören bir kimse mü'min değil Allah'ın zikrini duyduğunda kalbi ürperen kimse mü'min. Allah'ı zikreden gördüğünde Allah hatıra gelen kimse mümin. Bakın burda kur'an bize direkt sıfat anlatıyor ve sıfatları bize aktarıyor.

Demek ki bize lazım olan şey neymiş? Sıfatmış. 'İman edenler ancak Allah'a ve peygamberine inanan, sonra şüpheye düşmeyen, Allah yolunda mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir. İşte onlar doğru kimselerin ta kendileridir.' Hücurat onbeş, bakın yine Cenab ı Hak iman edenlerin sıfatlarını bizi anlatıyor. Diyor ki 'Bu iman edenler, Allah'a ve peygambere iman edip bunda şüphe düşmeyip, mallarıyla ve canlarıyla cihad edenlerdir' diyor. Allah yolunda cihad edenler, bakın müminlik vasıflarını, müminlik sıfatlarını Cenab ı Hak bize kur'an'da beyan ediyor. Müminin bize kaşını gözünü beyan etmiyor. Müminin bize kadınlığını, erkekliğini beyan etmiyor. Sıfatsal tecelliyatını beyan ediyor. Birincisi neydi ilk anlattığımız ayet i kerime? O kimseler Allah'ın zikri duyulduğunda kalpleri ürperiyordu. İkincisi şimdi söylediğimizde o kimseler ne yapıyordu? Mallarıyla ve canlarıyla Allah yolunda cihad ediyorlardı.

Bakın, müminin üç vasfı çıktı. Yani dört beş tane vasfı çıktı da çok önemli. Ne? O bir kimse Allah anıldığında kalbi ürperecek, içi ürperecek, ondan sonra şüpheye düşmeyecek ve Allah yolunda cihad edecek. Allah yolunda malıyla, canıyla cihat edecek ve Bakara, ayet üç: 'Onlar gaybe inanırlar, namazı dosdoğru kılarlar, kendilerine rızık olarak verdiğimizden de Allah yolunda harcarlar.' Bakın, yine müminlerin sıfatı çıktı. Onlar gaybe inanırlar. Biz gaybe iman ederiz. Biz mahşer geleceğine, mahşerin kurulacağını iman ederiz. Biz kaybe iman edenlerdeniz. Biz hesap gününe iman ederiz. Biz din gününe iman ederiz ve din gününde hesaba çıkarılacağımıza iman ederiz. Biz gayba iman etmişiz ve de namazı dosdoğru kılarlar. İman edenler, müminlerin vasfıdır. Müminlerin sıfatıdır ki namazı dosdoğru kılarlar. O yüzden Hz. Muhammed i Mustafa Sallallahu aleyhi ve sellem hazretleri buyurdu ki 'dinde yıkılan son kaledir namaz' dedi. 'Namaz dinin direğidir. Namazsız bir müslümanın, müslüman olması düşünülemez' dedi. Demek ki bakın kur'an bize müminlerin sıfatlarını anlatıyor. Müminlerin bize resmini anlatmıyor. Bize mana resmi çiziyor ve mana resmi çizerken onlar gaybe inanırlar, namazlarını dosdoğru kılarlar ve rızık olarak kendilerine verdiklerimizden harcarlar. Yani rızık olarak Cenab ı Hak bunu sana vermiş. Bu senin kendi emanında, bu senin kendi tasarrufunda. Ondan sen bir başkasına tasadduk ediyorsun, bir başkasına yardımda bulunuyorsun, açı doyuruyorsun, çıplağı giydiriyorsun, kimsesizin kimsesi olmaya çalışıyorsun hep bana diye düşünmüyorsun. Lüks binalarında, lüks evlerinde,

lüks katlarında, lüks yatlarında yataraktan, günlerini geçirmiyorlar. Mallarını normalde tasadduk ediyorlar. Fakir fukaraya yardımcı oluyorlar. Devasa binalar da oturup fakir fukarayı düşünmemezlik etmiyorlar. Ben zenginlik düşmanı değilim.

Ben fukara düşkünüyüm ama ben zenginlik düşmanı değilim. Allah bütün Ümmet i Muhammedi zekat veren zenginlerden eylesin ama dosdoğru zenginlerden eylesin. Zekatını dosdoğru veren, sadakasını dosdoğru veren zenginliği ile etrafı ezmeye çalışmayan, zenginliği ile şatafata şatata düşmeyen, zenginliği ile ne oldum delisi olmayan, sonradan görme olmayan kültürlü, eğitimli, tevazulu, sofrasında fukaranın eksik olmadığı zenginlerden olsun. Allah bizi onlardan eylesin inşallah. Yine bir vasfını daha söylüyor. 'Daha önce gelip geçen o peygamberler, Allah'ın vahiylerini tebliğ eden, Allah'tan korkan, başka hiç kimseden korkmayan kimselerdir. Allah hesap görücü olarak yeter. Mümin, Allah'tan korkar. Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmaz. Mümin Allah korkusuyla yanar tutuşur. Korkacaksa eğer. Mümin başka bir tauttan, şeytani yoldan gidenlerden korkmaz. Mümin hırsızlardan, adaletsizliklerden, zalimlerden korkmaz. Mümin Allah'tan başka hiçbir şeyden korkmaz ve yine Müminin Suresi ayet iki: 'Onlar ki namazlarında derin bir huşu içindedirler.' Demek ki mümin, öylesine ki namazda derin bir huşu içinde. Hani namaz müminin miracıdır hadis i şerifinin tecelli ettiği kimselerdir. O müminler öğle namaz kılarlar ki onun kıldığı namaz, o kimsenin miracı olur. Allah bu sıfatlarla sıfatlanan, bizleri mümin kullarından eylesin inşallah. Önümüzdeki hafta konu başlığı: 'Tavşanın bilgisi, bilginin fazileti ve faydaları. Bu sözün sonu yoktur. Kulak ver. Tavşan hikayesini anla.' Burdan inşallah konu başlığı olarak, tavşanın hikayesine dönüp, tavşanın hikayesine devam edeceğiz Cenab ı Hak izin verirse inşallah. Herhalde binyirmisekizinci beyitten olacak ama konu başlığı 'tavşanın bilgisi, bilginin fazileti ve faydaları.' Konu başlığı bu, Allah izin verirse inşallah bu konu başlığından önümüzdeki hafta Allah izin verirse devam edeceğiz inşallah. Şimdi sıra sorularınıza geldi inşallah.

https://youtu.be/oLT59RYonIQ